

Giới thiệu Dã Đồng

Tương đồng với Thiên tài triệu hồi sư, truyện nói về kiếp trước của nhân vật nữ chính trong câu truyện Dã Đồng của tác giả Tuyết Hàn là một mãng sương mù dày đặc vây kín, con người nàng thống khổ, được huấn luyện thành một sát thủ, dung nhan lại bị hủy, một cuộc sống không bằng chết.

Kiếp này cô xuyên không qua có được một dung nhan khiến mọi người đều thèm khát và trời thương tình cho nàng gặp nàng, chàng giấu dung nhan xinh đẹp ấy đi giúp nàng, và cho nàng một truyện tình yêu trọn vẹn. Nhưng rồi số phận có theo ý nàng hay không?

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Hỏa Hoạn

Năm tuổi, tận trời đại hỏa cắn nuốt cái kia tên là “Gia” địa phương. Nguyên bản xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn thượng chỉ còn lại có một khối khối dư tợn huyết nhục, hồ cùng một chỗ, bị ánh lửa chiếu rọi giống như đến từ địa ngục ác ma.

Nàng gất gao ôm lấy trong lòng đệ đệ, tính trẻ con chưa thoát khuôn mặt nhỏ nhắn thượng tràn ngập bất lực.

Từ giữa ngo bắt đầu, trong nhà liền trở nên dị thường tranh cãi âm ỉ, thế cho nên mẫu thân đều quên kêu nàng đi làm sống. Nàng liền lẳng lặng cuộn mình ở sài phòng tiêu góc sáng sủa, hưởng thụ này đến chỉ không dễ thanh nhàn. Thẳng đến hỏa xà liếm thượng nàng tràn đầy vết sẹo làn da, nằng đau của nàng vết sẹo, thế này mới theo ngũ say trung tình lại.

Nàng thất kinh chạy ra khỏi sài phòng, nhìn tận trời ánh lửa cùng tịch dương dư huy liên tiếp đứng lên, há to miệng, lại kêu không ra tiếng. Nóng rực gió nhẹ thổi qua, đâm vào của nàng miệng vết thương một trận đau đớn, nàng mới tỉnh quá thần đến.

Nàng không biết nên làm cái gì bây giờ, trong nhà tới tứ đều tiêu thất bóng dáng. Nàng bản năng muốn thoát đi, lại bị đại hỏa mê hai mắt, rốt cuộc tìm không thấy đường đi ra ngoài. Nàng một người nghiêng ngã lao đảo chạy ở đám cháy trung, nhìn rất quen cảnh vật kẻ hết trở nên hoàn toàn thay đổi. Nàng dồn dập hô hấp, đau xót cùng thiếu dưỡng kêu nàng mấy nan đi trước.

Nàng vững vững hồ hồ về phía tiền đi tới, tóc đen bị không biết là huyết vẫn là mồ hôi chất lỏng dính vào của nàng trên gương mặt mặt, của nàng đầu bởi vì không có ngủ chùng mà càng phát ra hôn trầm, nàng không muốn chết..... Bản năng sử như vậy nói cho của nàng. Nhưng là, sống sót làm gì đâu? Như cũ làm một cái nha hoàn đi tham nước miếng kia xa xôi hạnh phúc sao? Tâm, càng phát ra mê vọng. Một môi quá..... Nàng mơ mơ màng màng nghĩ, nếu, dừng lại cuộc bộ, cứ như vậy ngủ một giấc..... Nên, cũng là có thể đi..... Nhưng là, muốn sống sót ý chí là như vậy mãnh liệt, mãnh liệt đến nàng cho dù giờ phút này đã như cái xác không hồn bình thường, lại vẫn là cố gắng về phía trước đi đến.

Đột nhiên, lỗ tai mẫn cảm bắt giữ đến mỏng manh la lên, nàng theo bản năng hướng tới nơi đó bước vào. Ở sương khói trung cẩn thận biện bạch, vui sướng phát hiện nơi đó chính là chủ ốc -- mà xuyên qua chủ ốc nàng liền trốn ra sinh thiên.

Nàng cố gắng nhanh hơn cuộc bộ, lại bị một tiếng khàn khàn thanh âm gọi trụ: “Nha đầu.....” Nàng mạnh một chút, này thanh âm là nàng đời này tới không bỏ ác mộng, nhưng cũng là đẹp nhất khát khao. Nàng cương trực chuyển quá cổ, thấy cái kia huyết nhục mơ hồ bóng dáng. Một cây ở ở phòng lương đặt ở cái kia nữ nhân trên người, đại hỏa chúc đi của nàng quần áo, nhưng của nàng hai tay cố gắng rời xa hỏa địa phương, khuỷu tay sử dụng y phục ẩm ướt bao vây một cái trẻ con. Của nàng cổ họng một trận can thiệp, cũng không biết là sương khói sở trí, vẫn là bởi vì thấy trước mắt cảnh tượng “Mang..... Mang triển mình đi ra ngoài..... Nha đầu.....” Cái kia nữ nhân khẩu khí như cũ là kia thể mệnh lệnh, nàng lại không thể nào kháng cự, thậm chí không có giống trước kia như vậy sinh ra kia nhẹ nhàng cam lòng. Nàng máy móc hướng đi cái kia nữ nhân, thân thủ tiếp nhận trẻ con, gất gao ôm ở trong lòng.

Cái kia nữ nhân tóc cũng thiêu đứng lên, trên mặt, hình như có cái gì vậy bong ra từng mảng xuống dưới. Nàng xem này hết thấy, càng thêm mờ mịt vô thố. Triển mình a, nàng muốn hủy diệt tánh mạng của ta, lại lấy mệnh cứu người, mạng của ta, so với của người, ti tiện nhiều lắm đi.....

Quá mức đắm chìm cho chính mình suy nghĩ bên trong, thế cho nên, vào đầu đình kia khối đầu gỗ mang theo hỏa điểm đến rơi xuống khi, nàng thậm chí quên trốn tránh.

Cái kia nữ nhân không biết là làm sao đến khí lực, cuối cùng dùng sức kéo nàng một chút, kia vốn hướng về trẻ con mộc khối lập tức đụng vào của nàng hai má, mang theo nóng rực hơi thở, xệt qua hần nghiêng người. Quần áo rốt cục cũng hỏa, chích nung của nàng làn da, kêu nàng đau đến cơ hồ thất thủ buông ra trẻ con.

Cho dù là như thế này, cũng muốn thương ta sao? Trong đầu này ý niệm trong đầu chợt lóe mà qua, nhưng là cảm thấy chính mình buồn cười. Là lại như thế nào? Không phải lại như thế nào? Nàng chưa bao giờ là được sung ái đứa nhỏ a!

“Bảo..... Bảo hộ triển mình! Nha đầu chết tiết kia! Chạy!” Ở nữ nhân mệnh lệnh lời nói hạ, nàng theo bản năng chạy đi bỏ chạy, liều mạng chạy ra khỏi

đám cháy. Chỉ tới kịp nhìn đến đại hỏa căn nuốt cái kia nữ nhân bóng dáng, cùng với, cái kia nữ nhân bị đại hỏa căn nuốt kia trong nháy mắt vận vẹo mà quỷ dị tươi cười.

Lúc này, thiên bắt đầu trời mưa, nàng còn tại thiêu đốt , trên người bình thường lửa nóng càng thêm đột hiển một khác nửa người khu lạnh lẽo. Vũ mưa tầm tã xuống, kiều diệt hừng hực đại hỏa, cũng làm thấu lòng của nàng. Khói trắng theo thân thể của nàng thượng xông ra, mang theo một cỗ tử thiệt nường hương vị.

Nàng nhẹ nhàng mấp máy đôi môi, không tiếng động phun ra hai chữ:“Mẫu thân.....” Tái không có câu dưới.

Trong lòng triển mình giật giật thân mình, sáng ngời hai tròng mắt nhìn hỏa thể tiệm nhỏ (tiểu nhân) phòng ở, vô tâm không phé “Khanh khách” Nở nụ cười, hơi có chút khoái trá ý tứ hàm xúc.

Nàng thấp hoàn toàn thay đổi khuôn mặt, lẳng lặng nhìn trong lòng triển mình. Vĩnh viễn, cha mẹ che chở vĩnh viễn là người, mà ta chia xẻ không đến một chút ít quan ái. Nhưng, ta sẽ bảo vệ người, của ta đệ đệ, bởi vì bọn họ lựa chọn người.

Lòng của nàng, giờ phút này cũng là trước nay chưa có yên tĩnh. Nàng đã muốn không còn có khả năng cảm nhận được kia hy vọng xa vời đã lâu tình thương của mẹ , tính cả cái kia nữ nhân gây cho của nàng sợ hãi, nhất tĩnh biến mất ở tại trận này đại hỏa bên trong.

Triển mình, triển mình, chỉ còn lại có người cùng ta nha.....

Nàng dùng nhỏ gầy song chường gắt gao ôm trong lòng trẻ mới sinh, chính mình bị mưa kiều lạnh run.

Hỏa thể đã là lan tràn đến lân cận trong nhà, lân cận mọi người sớm đều tự chạy nạn đi. Ai cũng không tin này thần y trong nhà còn khả năng có người sống, liền cũng không có nhân nhiều đến này đã là phé tích trước phòng, liền cũng không có nhân thấy, một cái gầy yếu cô gái hết sức ôm lấy trong lòng nam anh.

Có lẽ, toàn bộ thế giới đều quên chúng ta. Nàng tuyệt vọng nghĩ đến, dùng cháy đen thân hình vì đệ đệ chấn đi mưa. Mưa lâm ở bóng mặt trên, kích nàng lần lượt co rút. Nàng ở màn đêm trung gắt gao cuộn mình thành một đoàn, cũng là như cũ không quên đem đệ đệ bảo hộ kín không kẽ hở. Triển mình chính là đột ngột cười, nàng lại bị thương cùng mưa tra tấn hấp hối.

Không biết qua bao lâu, một bóng dáng lặng yên vô tức xuất hiện ở bọn họ trước người, thân thủ linh mẫn hảo giống như quý mị. Nàng chiến chiến ngắc đầu lên, thấy được hần hồ ly dường như giả dối tươi cười, theo bản năng cẩn thận. Nàng vô ý chạm đến hần ánh mắt, không khỏi một cái run run lui càng nhỏ. Hần giống một cái nho nhã thư sinh, cho dù là mưa tầm tã mưa to cũng không chút nào ảnh hưởng hần động tác. Nhưng là nàng cũng là mẫn cảm đã nhận ra nguy hiểm, kia mãnh liệt nguy cơ cảm thoáng chốc vui lấp ở trong lòng trong nháy mắt nho nhỏ xúc động. Nàng cẩn thận đánh giá hần, hần cứ chỉ gian toát ra mười phần tà mị, làm cho nàng không khỏi nhớ tới hồ ly, đồng dạng như vậy tao nhã đi sẵn, nhẹ thủ đi con mồi tánh mạng.

Nàng theo bản năng rút lui cỗ, hần làm cho nàng cảm thấy sợ hãi, phi thường sợ hãi, cho nên chính là càng thêm gắt gao ôm đệ đệ, không hề ngắc đầu.

“Tên.” Hần ngạo thị nàng, giống nhau nhiều lời một chữ lăng phí hần nước miếng. Của nàng xấu xí gọi hần ghê tởm, hần về mặt gian toát ra không kiên nhẫn.

Nàng do dự một chút, tầm mắt gắt gao theo dõi hần gầy, vừa mới tường hướng về phía trước di động, đó là hần độc xà bàn ánh mắt, không hề ý đồ nhìn hần.

Tên? Của nàng về mặt gian có chứa nhẹ hoang mang. Hỏi nàng sao? Trong lòng hình như có một tia độn độn đau đớn. Không có a, nàng chưa từng có tên đầu! Làm trong nhà ngay cả nha hoàn cũng không như “Tiểu thư”, mẫu thân thậm chí khinh thường vì nàng ban thường danh.

Nàng đắm chìm ở chính mình suy nghĩ lý, thẳng đến hần không kiên nhẫn na hạ bước chân, nàng mới một cái run rẩy, đã mở miệng.

“Bọn họ đều bảo ta nha đầu. Hần gọi một triển mình.” Của nàng tiếng nói khàn khàn mà cơ hồ phát không ra tiếng âm, mỗi một cái lời có chứa xà giống nhau “Tê tê” Thanh.

“Các người cùng thần y một vệ phong là cái gì quan hệ?” Hần trong mắt xẹt qua một tia hứng thú, lại kêu nàng không tự chủ được e ngại. Nàng tưởng lui về phía sau, lại đã quên chính mình đã là ngồi xổm thượng. Mông , chạm đến miệng vết thương, đau đến nàng cắn răng một cái. Trong lòng đệ đệ không biết trời cao đất rộng cười, nàng theo bản năng thu thu tay lại cánh tay, không dám tái động.

Hần tà mắt xem bọn họ, thon dài ngón tay nhẹ nhàng đánh chính mình áo bào trắng, u ám chậm rãi tích lũy . Hần chưa bao giờ là một cái có kiên nhẫn nhân. Nàng đột nhiên run lên, rốt cục mở miệng nói:“Hần..... Là của chúng ta..... Cha.”

Hần đồng tử đột nhiên thu nhỏ lại, có thấy được con mồi thần sắc, vừa lòng nhìn đến trước mắt cô gái bắt đầu phát run. Hần âm trầm nở nụ cười.“Đi theo ta, một vệ phong tiểu dã loại nhóm” Hần dứt lời, liền dục về phía trước đi.

“Đi nơi nào?” Nàng đầu lá gan hỏi.“Nhân gian địa ngục.” Hần cười đến tà tứ chi tới. Còn chưa chờ nàng tới kịp nói cái gì, không biết theo địa phương nào thoát ra một cái bóng đen, bắt nàng, theo sát người nọ mà đi. Nàng bị cảm ở bị thương vai trái thượng, đau không thở nổi, vô lực phản kháng, liền cũng tùy ý người nọ cầm lấy chính mình.

Đội cho nàng hỗn loạn bị vút trên mặt đất, vừa mở mắt ra, đó là cái kia nam nhân xinh đẹp khuôn mặt tươi cười, nhìn nàng, cùng trong lòng đệ đệ.

Cái kia nam nhân tươi cười làm cho nàng càng thêm bất an, nhất là khi hắn tầm mắt chuyển hướng nàng trong lòng đệ đệ thời điểm, nàng liền càng phát ra cảnh giác lên.

“Người không thể thương tổn hắn.” Nàng dùng sức ôm chặt đệ đệ, sợ hãi cũng là cảnh giác nhìn hắn. Kia nam nhân tao nhã vỗ vỗ áo bào trắng thượng tro bụi, xông ra lời nói cũng là âm trầm chỉ tới. “Hai con đường, một cái đi thông địa ngục, một cái đi thông thiên đường. Người cùng hắn lựa chọn một cái, từ nay về sau, một cái chỉ dùng để đến tra tấn đồ chơi, một cái là hưởng thụ phú quý nhân thượng nhân.”

Nàng nghe hiểu hắn trong lời nói, hơi hơi sững sốt, tâm nháy mắt mâu thuẫn lên.

Nàng tưởng ích kỷ một lần, tuyền hướng thiên đường. Nhưng là..... Tựa hồ sở hữu mọi người ưu ái thiên minh, hưởng thụ, nghĩ đến cũng có thể là hắn đi! Nàng nhếch thân, khó có thể làm ra lựa chọn, không biết là phù hắn là mở miệng.

Trong lòng triển minh cũng là cuộc đời lần đầu tiên đã mở miệng:“..... Thiên..... Vũ vũ.....” Nàng sững sốt, không biết làm sao.

Nam nhân cười ha ha, trong mắt tràn ngập châm chọc:“Nếu hắn đã muốn thay các người lựa chọn, vậy, hắn đi thiên đường, người xuống địa ngục.” Hắn theo tay nàng lý đoạt quá nam anh, đạm mạc nói:“Từ hôm nay trở đi, một triển minh là của ta con nuôi, đem nha đầu kia đưa đến hắc sơn trên đảo đi.”

Hắn bóng dáng chợt biến mất, nàng đứng thẳng bất động cho tại chỗ, tùy ý vừa rồi người nọ lại khắp thượng của nàng thương.

Của nàng đầu óc nhất thời chỗ trống, bản, liền nên như thế..... Đi.....

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Hắc Sơn Đảo

Bị nhân khắp kia chỗ chỗ đau, thời gian dài quá, cư nhiên cũng cứ như vậy chết lặng. Phi ở giữa không trung, nàng kinh dị phát hiện chính mình cư nhiên một chút cảm giác sợ hãi cũng không có. Tựa hồ, thế giới nên là như vậy, mà nàng, cũng đương nhiên hắn là yếu xuống địa ngục. Một khi đã như vậy, kia, hảo khốn..... Nàng nhắm lại nặng nề hai mắt, không hề để ý tới tương lai khả năng sở hữu gặp được, đang ngủ. Nàng đã muốn thừa nhận rồi rất nhiều, cho nên, tái nhiều một ít cũng không cái gọi là.

Dẫn theo nàng Hắc y nhân trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc -- cư nhiên đang ngủ? Nhưng này không liên quan hắn sự tình gì, hắn chính là phụ trách đưa đứa nhỏ thượng đảo, mà, thượng đảo chuyện sau đó tình, liền cùng hắn không quan hệ.

Trên người đã bị thật mạnh đánh sâu vào, nàng không khỏi đau thò ra thanh, cũng tỉnh lại. Mơ hồ nhìn đến cái kia Hắc y nhân rất xa bay đi, nàng không khỏi sững sốt một chút. Cố sức bò lên thân đến, thế này mới thấy kia Hắc y nhân dưới chân là nhất đại phiến thủy vực. Lại bị nhân bỏ xuống sao? Nàng chậm rãi hoạt động thân mình, chính là cảm thấy tâm trầm càng trầm.

Vòng vo cái thân, nàng giờ phút này vị trí địa phương mới chính thức nhìn một cái không sót gì.

Đây là một cái sa mạc than, thân thể của nàng hạ là bản hê hê cát đá. Đúng rồi, này địa phương tựa hồ tên là hắc sơn đảo. Nàng lắc lắc đầu, sực đi mẫn đầu óc vụng vụng cảm, nhìn về phía gần chỗ hơi thừa thốt rừng cây cùng với vô số đại hòn đá. Đầu óc một mảnh hỗn loạn, miễn cưỡng tự hỏi trong chốc lát, liền đề không được kia liền miễn buồn ngủ, lại ngủ.

Lại tỉnh lại, đã là tốt lắm rất nhiều. Nàng đứng lên từ, thật vất vả và vẫy miệng vết thương vô ý bị rách ra, đầu nàng lại ngồi đi xuống. Bụng đói kêu vang vị cùng với khô ráo yết hầu không một không ở nhắc nhở nàng giờ phút này là cỡ nào cần thức ăn nước uống. Nàng không dám tái kiêu ngạo động tác, thật cẩn thận lại đứng dậy, hướng về đảo nội đi đến. Vừa mới vừa động, nàng liền cảm thấy một loại như mũi nhọn ở bối cảm giác, đứng thẳng bất động trong chốc lát, không thấy có cái gì cái khác gì đó, nàng liền cũng chỉ hảo về phía trước đi đến, không hề cố kỵ -- nàng cũng không có năng lực này đi cố kỵ.

Rừng cây che khuất nàng đỉnh đầu dương quang, mang đến một loại âm lãnh cảm giác. Vừa mới cái loại này như mũi nhọn ở bối cảm giác hoàn toàn không có biến mất, nàng nhấp hê miệng, không hề để ý tới.

Đi rồi thật lâu, nàng vẫn là không có nhìn đến có thể xưng là “Thực vật” gì đó -- ít nhất không có ở của nàng định nghĩa lý là thực vật gì đó. Bốn phía thực im lặng, nàng nghe được gió thổi qua lá cây thanh âm cùng tích tích tuôn rơi kỳ quái thanh âm. Hoang mang trật nghiêng đầu, lại nghe thấy dòng nước thanh âm, lập tức không hề tưởng nó, hướng dòng suối chỗ đi đến.

Trong suốt suối nước ảnh ngược ra của nàng ảnh ngược, nàng mạnh thấy, chính mình lại bị sợ tới mức hồn bất phụ thể.

Trong nước là hé ra cháy đen khuôn mặt, máu tươi đọng lại ở trên mặt, cùng giăng khắp nơi vết sẹo rồi rầm cùng một chỗ, có vẻ so với lệ quỷ còn muốn dữ tợn ba phần. Nguyên bản kia lược có khô vàng tóc bị đốt trụi, cuộn lại ở của nàng trên đầu. Có địa phương tóc đã muốn bị thiêu không có, chỉ để lại một mảnh huyết nhục mơ hồ, mơ hồ giống như hãy nhìn đến dây đặc bạch cốt.

Nàng không khỏi thất thanh kêu sợ hãi, lại phát hiện chính mình thanh âm cũng là khàn khàn đến cực điểm, giống như là dùng hai khối khô ráo vải lê mà sát, giống như thoáng dùng sức sẽ thoát phá.

Điên rồi! Nàng hôm qua định là điên rồi! Kia chúc phu chi đâu mặc cho ai cũng khó lấy thừa nhận, nàng cư nhiên chính là giống ngọc tử giống nhau đứng ở nơi đó, mờ mịt vô thức nhìn trước mắt hết thấy, lại hồn nhiên quên chính mình. Hôm qua kia đáy lòng toan sắp lại nảy lên trong lòng. Mầu thân gặp phải tai nạn thời điểm chính là bận tâm đệ đệ, lo lắng hắn đã bị một chút ít thương tổn, cho dù nhìn đến nàng bị như vậy trọng thương, lại hoàn toàn bỏ mặc. Vì cái gì? Chẳng lẽ đơn giản là nàng là cô gái sao? Nhất định phải vì đệ đệ gánh vác hết thảy chiếu cố chi trách, còn muốn giống một cái tôi tớ bình thường học tập làm hết thảy việc nặng?

Toàn bộ trong thôn trừ bỏ nàng cùng cha mẹ cơ hồ ai cũng không biết nàng cũng là một vệ phong nữ nhi, cho dù là trong nhà tôi tớ cũng chỉ biết nàng là một cái đặc biệt không chịu phụ nhân yêu thích nha đầu thôi..... Chẳng lẽ, nữ nhi liền như thế làm cho bọn họ nan kham sao?

Nàng không rõ, trong lòng khó chịu đến đã không có cảm giác.

Nàng đỡ đầu cúi đầu uống thủy, thanh lương thủy theo vô cùng lo lắng yết hầu chảy đi xuống, thoáng giảm bớt trong lòng ngực khô nóng. Làm khát nước chiếm được giải quyết sau, đói khát liền chiếm chủ đạo địa vị, nàng mờ mịt chung quanh, không biết như thế nào cho phải.

Một lát sau nê, cảm thấy bụng đói càng sâu, do dự hồi lâu, cuối cùng xả cò đại nguyên lãnh ăn đi xuống. Cò đại chưa sót chi tới, làm cho nàng một lần cảm thấy chính mình vô mồm cũng sẽ bị nó sờ ma túy. Nàng há to miệng, để giảm bớt kia chưa sót cảm giác, sẽ đem nhất từng thảo, cư nhiên đã không có lại nếm thử đảm lượng. Nuốt nước miếng một cái, mọi nơi nhìn, bụng phát ra kháng nghị thanh âm, nàng mới ngoan nhẫn tâm, một ngụm nuốt vào rãnh tay trung cò đại, lại bị ế một chút, quán nhiều suối nước mới rút cục ăn bụng đi. Bụng như cũ ở kháng nghị, nàng nội tâm mâu thuẫn mà giãy dụa, chung quy là nuốt đi xuống..... Cứ như vậy ha ha đình đình, làm nàng rốt cục không biết là đói mà khoang miệng cũng đã muốn bị cò đại biến thành mau mất đi vị giác thời điểm, đã muốn là Minh Nguyệt treo cao. Nàng cố nén trụ buồn nôn cảm giác, cuộn mình ở bị thái dương phơi nắng âm đạo dạt đại hòn đá thượng, bắt buộc chính mình đang ngủ.

Trong lúc ngủ mơ, nàng như cũ có thể cảm nhận được ban ngày kia liên tiếp không ngừng cảm giác, nhưng là nàng rốt cuộc vô tâm tự hỏi. Mầu thân bị chết cháy tiền cảnh tượng phản lập lại phục ở cửa nàng trong mộng xuất hiện; Kia tịch dương giống huyết giống nhau hồng, đâm vào cửa nàng trong mắt; Cái kia nam nhân cấp nàng mang đến nguy hiểm cảm giác; Triển minh khanh khách tiếng cười..... Các loại ý tưởng hỗn tạp cùng một chỗ, ép tới nàng không thở nổi. Nàng càng nhanh cuộn mình, lại vô lấy ám áp chính mình. Trong mộng hòa là như vậy hồng, cũng là như vậy khác thường lạnh như băng. Nàng giãy dụa tỉnh lại, lại phát hiện nước mắt đã muốn thấm ướt của nàng quần áo. Chân trời ánh bình minh cũng là như vậy đỏ tươi, nàng cả người phát run kẻ sát dưới thân hòn đá, kia hòn đá cũng đã lạnh lẽo, liên quan cảm lạnh lòng của nàng.

Nàng sợ hãi về phía sau na, lại không nghĩ qua là rơi vào rồi đồng dạng lạnh lẽo suối nước bên trong. Nàng mạnh một cái gạt mình, uống vài khẩu suối nước mới hoãn quá mức đến. Đứng lên, từng ngụm từng ngụm hô hấp, đói khát liền lại lần nữa đánh úp lại.

Nàng ghét đang ăn cò, lại cảm thấy kia cay đắng đã muốn không phải như vậy khó có thể tiếp nhận rồi. Chết lặng mồm to ăn của nàng bữa sáng, nàng theo dòng suối bắt đầu xuống phía dưới đi đến. Trong lòng có không xác định khát khao, hy vọng có thể nhìn đến những người khác loại hoặc là một ít tương đối bình thường thực vật.

Một đường đi một đường hái thảo ăn, nàng khó chịu cực, khó chịu cơ hồ tưởng phun, nhưng nàng lệnh cưỡng chế chính mình không được phun, bởi vì nếu ới ra trong lời nói, quá một lát chung quy còn muốn tái nhiều chịu một lần tra tấn. Bất đồng thảo ế ẩm đau khổ hương vị tàn phá của nàng nhũ đầu, theo ngay từ đầu ghê tởm đến sau lại chết lặng. Nàng chính là muốn sống sót thôi. Nàng muốn biết hiểu được vì cái gì cha mẹ đều như vậy đối nàng, vì cái gì triển minh có thể được đến hắn muốn hết thấy. Nàng thậm chí suy nghĩ, cha mẹ đối nàng có phải hay không vẫn là thực nhân từ? Ít nhất ở nhà ăn tới khô ráo hướng bình cũng so với này đó thảo ăn ngon. Đây ở nàng trong lòng dấy lên một tia hy vọng. Nàng trước kia cho tới bây giờ đều nghĩ đến chính mình ăn kém coi nhất thức ăn, nhưng giờ phút này nàng lại vô cùng hoài niệm trước kia thực vật. Đó là không phải nói mình nàng còn không phải tới thảo nhân ghét? Nàng muốn biết, nàng không muốn chết đi, nàng -- phải sống sót.

Có lẽ là của nàng may mắn, như vậy một đường đi xuống đến đều không có ăn đến quá một viên độc thảo.[kỳ thật là bố trí này đảo tên không nghĩ làm cho độc thảo đi hại vô vị sinh mệnh, mới toàn bộ nhỏ] thậm chí, nàng còn thấy một gốc cây cây ăn quả.

Này phát hiện làm cho nàng trước mắt sáng ngời. Cho dù chết lặng, nàng như cũ là thực chán ghét ăn cò. Trên cây trái cây dưới ánh mặt trời lóe hoa mắt sáng bóng, làm cho lòng của nàng, cũng khó sáng đứng lên.

Nàng tưởng hiện lên thụ đi trích trái cây, bắt đầu đi này thụ lại như là bị đặc biệt xử lý qua giống nhau, trơn trượt lưu, căn bản đi không hơn đi, gấp đến độ nàng vô đầu bứt tại lại vô kế khả thi. Của nàng tả nửa người động đứng lên vẫn có chút không khoẻ, nhưng là cũng là tốt lắm rất nhiều. Ngay cả chính nàng cũng không biết đó là nàng ăn này thảo được công dụng. Nhưng cho dù như vậy, đi thụ đối với nàng mà nói như cũ là hạ nhất cực vì gian khổ nhiệm vụ. Nàng nhú mày nhìn kia thụ, bỗng nhiên kẻ để bụng đầu.

Nàng lấy tay nắm lên tảng đá, dùng sức ném mạnh hướng kia trái cây, nê hà quá xa, căn bản đầu không trúng. Nàng nghĩ nghĩ, dùng sắc nhọn hòn đá ở trên cây khắc thượng dấu vết, thực dùng sức vẫn khắc giả, thẳng đến kia dấu vết khoan đủ để cất chứa hạ của nàng chân răng.

Một ngày này, nàng ăn như cũ là thảo, là một kia sắp đến khẩu trái cây mà hung phấn không thời.

Ngày hôm sau, nàng cũng là mấy ngày nay tới giờ lần đầu tiên bị đánh thức. Mở mắt lung mắt buồn ngủ, nàng bị trước mắt cảnh tượng hạ nhất cú sốc. Trước mắt, có một đoàn cùng nàng tuổi xấp xỉ đứa nhỏ, dùng sức ở trên cây có khắc dấu vết. Nàng ngạc nhiên nhìn này trống rỗng toát ra đến nhất đồng lớn nhân, nàng đi rồi nhiều như vậy thiên đều không có gặp một người, làm cho nàng cơ hồ nghĩ đến đây là một cái hoang đảo. Nếu không phải mấy ngày liền đến kia như mũi nhọn ở bối cảm giác, nàng sợ là hội càng thêm kinh ngạc. Đúng vậy, lúc này những người này nhìn về phía của nàng ánh mắt gây cho của nàng chính là cái loại cảm giác này. Mà này mấy ngày liền đến không ngừng xuất hiện ánh mắt chủ nhân lúc này đã muốn đi vào của

nàng trước mặt, chính vẻ mặt đề phòng đánh giá nàng.

Cũng thế, nếu là có thể cùng người hợp tác, đến lúc đó tình đi nàng hao tổn tâm cơ đi khác này cầu thang. Nghĩ như vậy, nàng liền đi gần đám kia đề phòng trung mang này đó hoảng sợ bọn nhỏ, dùng thương lượng mà thân mật khẩu khí hỏi: “Ta có thể lại đây giúp các người cùng nhau khác, có phải hay không có thể cùng các người chia xẻ cuối cùng thành quả đâu?” Cứ việc của nàng khẩu khí cực vì ôn hòa, thậm chí dẫn theo một chút nhát gan, nhưng tại kia khàn khàn tiếng nói phụ trợ hạ, thế nhưng có như vậy chút lạnh lẽo ý tứ hàm xúc.

Bọn nhỏ theo bản năng toát ra một ít khủng hoảng, trong đó một cái đứa nhỏ lá gan đại chút, tự hỏi trong chốc lát về sau, do dự hỏi: “Người..... Là người hay quỷ?” Nàng nghe được hần vấn đề chợt sững sốt, đen nhánh con người liền thẳng tắp theo dõi hần, làm cho cái kia đứa nhỏ không khỏi có chút trong lòng sợ hãi.

“Ta đương nhiên là nhân a.....” Trong lòng có điểm bị thương, giống như là chưa lành hợp vết sẹo bị nhân vạch trần cảm giác. Lần đầu tiên nhìn thấy này trên đảo nhân, cư nhiên hỏi như vậy nàng. Nàng cố gắng bỏ qua điều chỉnh mình thương tâm, khẩu khí tái ôn hòa bất quá.

Rõ ràng nhìn đến bọn nhỏ thở dài nhẹ nhõm một hơi, bọn họ mơ hồ có thể theo của nàng xấu nhan trông được ra hình người. Trong đó một cái nam hài trắng lá gan trả lời: “Chia xẻ? Trên đảo không này từ!” Chung quanh một mảnh mang theo khinh bỉ lời nói liền đập vào mặt mà đến, nàng không khỏi lui về phía sau từng bước, trong mắt nhiễm thượng thương hoảng sợ sắc.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ăn Thịt Người

Đột nhiên, ở trên cây có một người đu đến trái cây, dùng sức cầm ở tại trong tay. Còn chưa chờ hần xoay người, người ở phía dưới liền dùng sức giữ chặt cổ chân hần, kéo hần một cái làm hần suýt nữa rơi xuống. Nàng kinh ngạc nhìn này một màn, còn chưa chờ hần hoãn thần lại, lại nhìn thấy các phương hướng đều hiện lên người, gia nhập trận này tranh đoạt.

Nàng ngạc nhiên nhìn tranh đoạt, đầu lĩnh đứa nhỏ liền ném trái cây nặng nề rơi xuống trước mặt nàng. Nàng xem trước mắt đứa nhỏ bị thương nặng, do dự nên không nên đi ăn, lại phát hiện đứa nhỏ khác đều nhìn về phía nơi này, cũng không cần biết nàng hay không tranh đoạt, liền đem quần vào chiến tranh.

Nàng vốn là không cường tráng, biết chính mình không thắng bọn họ, dùng hết toàn lực mới từ này một đoàn hỗn loạn trốn thoát, thở hồng hộc nằm ngã vào một bên.

Kia hoa quả rất nhanh liền bị phân chia xong, bọn nhỏ ở một bên, trong mắt dần dần hiện ra thị huyết quang mang. Nàng cảm thấy một tia hàn ý theo lưng xông ra, ánh mắt cũng không từ từ chủ nhìn đến bọn họ. Nơi đó có nam hài vừa từ chỗ cao địa phương rơi xuống. Trên tay hần đầy nước trái cây cùng vết máu hỗn hợp cùng một chỗ, toàn thân đã là xanh tím một mảnh.

Vây quanh nam hài nhìn đánh giá, trong đó một nam hài do dự mà muốn động, lại bị người phía sau phá khai. Người nọ điên cuồng vọt tới nam hài bên người, lấy tay bắt lấy hần, đầu dùng sức đánh hướng về phía mặt, máu tươi, thoáng chốc lan tràn mờ ra. Nàng cảm thấy ghê tởm, hần đang làm cái gì? Nàng vừa muốn hỏi đầu nộm mưa, lại bị kia nam hài hành động dọa đến -- hần đập vỡ vụn thượng nam hài quần áo, giống đã thú giống nhau nằm úp sấp hạ, dùng tay xé rách thịt hần. Nồng hậu huyết tinh khí tràn ngập, nàng bị sợ hãi tra tấn sắp ngắt, lại nhìn thấy nam hài nhóm hồng mà lên, cùng đi phân thịt cho mọi người huyết nhục.

Lòng của nàng rối rắm cùng một chỗ, nước mắt không chịu khống chế chảy xuống dưới. Thật đáng sợ..... Bọn họ ăn thịt người..... Ăn thịt người thịt tươi lại có vẻ như thể mỹ vị..... Thật đáng sợ..... Nàng rốt cuộc nhìn không được phun ra. Vốn là rồng tuếch vị kỳ thật cũng phun không ra cái gì, chỉ có chua sót mặt theo của nàng khóe miệng chảy xuống.

Nàng nhìn huyết tinh cảnh tượng, lại như thể nào cũng không đi được ánh mắt. Nàng thất thần, hộc, rốt cuộc làm không được cái khác gì động tác. Nàng bản năng muốn thoát đi nơi này, nhưng không động đậy. Ánh mắt đại ra, trong não tràn đầy màu đen cùng huyết sắc, tràn ngập, tựa hồ sẽ bạo khai.

Bối rối tranh thực gian, lại thấy có người ngã xuống, bụng đói ăn quầng nam hài liền chia làm hai phần. Bọn họ ầu ẩu, cắn xé, lại đề phòng người khác sợ chính mình ngay sau đó trở thành thức ăn của người khác.

Rốt cục, có người ăn no, rời khỏi tranh đoạt, rời đi, lưu lại người còn lại, lại có cường tráng, lại có người tử vong. Hỗn loạn giằng co thật lâu, nàng liền nhìn vài lần, nàng nghĩ đến chính mình sẽ ngã xỉu đi lại mệnh lệnh chính mình không cần ngắt, sợ giống như người nằm đó giống nhau bị ăn luôn.

Nàng xem người ăn xong trong mắt không có sát khí, không có áy náy, chỉ có rốt cục no bụng cảm thấy mỹ mãn. Nàng do dự mà, nàng cũng đói bụng.

Rốt cục, người cường tráng ly khai, này nhược tiểu, lấy thức ăn người khác còn lại ăn cũng ly khai, chỉ để lại một vũng máu cùng với một cây cần tán loạn xương cốt. Nguyên bản hình người sớm bị hủy, một mình nồng đậm huyết tinh, kích thích của nàng cảm thấy.

Nàng đói bụng, rất đói bụng, cơ hồ muốn liều lĩnh đi ăn cận tồn tàn dư kia. Nhưng là nàng cũng mâu thuẫn, nghĩ đến muốn ăn ngược lại chỉ có muốn

phun xúc động -- tuy rằng nàng hoài nghi nếu nàng phun đi xuống, hội đem chính mình vị cũng cấp nhỏ ra. Nàng tựa hồ có chút hiểu được nơi này cách sinh tồn . Vì sống sót, không từ thủ đoạn.

Rốt cục có một ngày sau đưa tới hai ngốc ung, chúng nó xoay quanh , có chút đề phòng do dự mà nên hay không nên lao xuống . Nàng đã muốn ở trong này ngồi cả ngày , nàng buồn nôn , cùng chính mình đạo đức cùng tư tưởng làm đấu tranh. Trên mặt duy có mấy khối da thịt có khác thường tái nhợt. Nhưng là..... Nàng, muốn sống đi xuống.....

Có lẽ là cho rằng kia nhỏ gầy cô gái không có gì uy hiếp, trong đó nhất chính ngốc ung rốt cục một cái lao xuống, hướng thi thể đánh tới.

Nhìn nó mở thi thể, nàng không biết từ đâu tới đây khí lực, bắt lấy bên người một khối sắc nhọn tảng đá, dùng sức hướng tới kia ngốc ung đánh tới. Nàng dùng hòn đá đập ngốc ung thân thể, ngốc ung cũng ý thức được cái gì, liều mạng phịch. Nàng dùng hết toàn lực đập ở ngốc ung cổ, dùng sức , trên người lại bị ngốc ung tra tấn nên huyết nhục mơ hồ. Nàng đau chịu không nổi, không chút nào không buông tay. Rốt cục, qua thật lâu thật lâu, giống nhau có một thể kỷ, kia ngốc ung rốt cục đình chỉ giãy dụa, vô lực thùy đầu. Trên trời một khác ngốc ung thực không nghĩa khí thừa bọn họ đánh nhau thời điểm ăn chút gì, bay đi .

Tay nàng như cũ gắt gao cổ ngốc ung , trên người liền có thêm mấy vết thương. Rốt cục, nàng vô lực buông lỏng tay ra, ngất ở sáng sủa tỉnh mơ, giống người chết giống nhau không có sức sống.

Nhưng, nàng còn sống. Tỉnh lại sau ,chuyện thứ nhất đó là xem xét trong tay ngốc ung, ân, không có bị nhân động quá. Nàng cố nén đau xót, dùng sức nhỏ lỏng ngốc ung, động tác thô bạo mà lực hiển nhiên cuồng. Dùng sức nuốt nước miếng một cái, vượt qua trong lòng sợ hãi, nàng dùng răng nanh cắn xé thịt tươi, một ngụm một ngụm, bắt buộc chính mình nuốt vào, không cho chính mình nhổ ra. Ghê tởm, nàng cảm thấy ghê tởm cực, giống nhau có thể cảm nhận được kia niềm thấp thấp thịt tươi dọc theo chính mình yết hầu không cam lòng chảy xuống. Nhưng nàng như cũ là dùng sức dùng nha cắn xé , thẳng đến ăn ngốc ung trên người chỉ còn lại có khung xương.

Nàng che miệng, ý đồ quên mất chính mình vừa mới làm cái gì. Tìm một đồng tảng đá trung gian địa phương, đem chính mình tiểu nhân (tiểu nhân) thân hình an trí đi vào. Nàng sợ hãi , không biết chính mình đang ngủ có thể hay không trở thành người khác đồ ăn.

Nàng ngủ cực không an ổn, trong mộng toàn bộ đều là đám kia nam hài, có dữ tợn bộ mặt, sắc bén răng nanh. Nàng mộng có người tàn nhẫn cắn thi thể, mà kia cô thi thể cư nhiên chính là chính nàng! Nàng tỉnh lại, nàng thét chói tai, lại cái gì cũng làm không được, chỉ có sợ hãi lên ở cửa nàng trong mộng.

Rốt cục, nàng nghe thấy được tiếng bước chân, đột nhiên thanh tỉnh, bản năng cuộn mình lên.

Người đến là một cái gầy yếu nam hài, quần áo thượng còn có còn sót lại vết máu. Hắn thật cẩn thận hướng tới nơi này đi tới, nhìn kia khóa cây ăn quả, nuốt nước miếng. Nàng hạ mí mắt, không thể làm cho hắn ăn luôn trên cây còn sót lại hương tiêu! Nàng không dám cam đoan còn có thể có ngốc ung bay qua đến có thể phong phú của nàng vị.

Nàng mạnh mẽ xông ra ngoài, kia nam hài nghe được thanh âm liền bản năng ra thủ. Một quyền đánh nổi giận nàng, nàng không chút nào nhượng cho đánh trở về. Hiện tại nàng đã muốn không phải đói bụng, cho nên hữu lực khí cùng hắn đánh nhau. Hơn nữa nam hài mỗi khi nhìn đến cửa nàng dung nhan đều đã do dự, làm cho nàng cũng chiếm không ít tiện nghi. Nam hài đánh cho càng phát ra hung ác, nhiên nàng cảm thấy cơ hồ uy hiếp đến của nàng tánh mạng. Rốt cục, nàng bằng từ nhất bác, dùng hết toàn lực phản kháng . Nàng chỉ biết là, nàng không muốn chết.

Cuối cùng một quyền đánh đi ra ngoài, kia nam hài đã muốn không chịu nổi, rốt cục hôn mê bất tỉnh. Mà nàng cũng không tái ham chiến, hết sức hiện lên thụ, bất cố thân thượng tâm thương vết thương cũ, cố nén đau nhức, hái được trái cây, hạ thụ.

Nàng trốn được xa xa một đồng tảng đá lý, vừa ăn biên cảnh giác đánh giá bốn phía.

Theo tho cuối đường lại tới nữa một cái nam hài. Nàng do dự nuốt vào cuối cùng một ngụm hoa quả, quyết định không đi trêu chọc người tới. Nhưng, xuất hồ ý liệu chuyện tình đã xảy ra. Cái kia nam hài đã biến nhìn thấy thượng tế xiu nam hài. Hắn về mặt hồ hững, bình tĩnh dùng tảng đá xao mớ thượng nhân đầu, ăn đứng lên, động tác thần nhiên mà không mang theo chút do dự.

Nàng chỉ cảm thấy một trận ghê tởm, áy náy liền bốc lên lên. Hắn đã chết! Là ta gián tiếp hại chết hắn! Nàng ức chế phun xúc động, đột nhiên hiểu được . Ngày ấy dưới tàng cây mọi người do dự, đều không phải là xuất từ cho đạo đức ước thúc, chính là ở đánh giá địch ta thực lực thôi.

Nàng phát hiện dường như khai chân liền về phía trước phóng đi. Nàng sợ, tựa như có lệ quỷ ở sau người truy đuổi bình thường. Nàng chạy , nhìn đánh nhau , ăn thịt người . Nàng dần dần thấy rõ , này trên đảo trừ bỏ thiếu đáng thương hoa quả, đó là thịt người, thậm chí không tồn tại động vật. Nơi nơi thi thể, nơi nơi huyết tinh. Ven đường còn có mấy khóa cây ăn quả, thân cây đều là như vậy quang hoa, bị người dùng tảng đá khắc ra cầu thang, hoa quả đã muốn bị trích xong rồi, mà mỗi cây , nhất định có mấy bạch cốt.

Nàng có chút hiểu được , lúc trước này nam hài sở dĩ ăn no về sau không có thể trở về, là vì còn có cây ăn quả khác, ở trên có nhiều hơn quả, hơn mê người.

Chạy hồi lâu, nàng mệt mỏi, tìm cái nơi không người cẩn thận ngồi, rút cây từng thảo biên hướng trong miệng lấp đầy. Ở chỗ mềm mại trắng mịn thịt tươi về sau, vẫn là này chua sót thảo cang tốt khẩu vị của nàng .

Nghỉ ngơi trong chốc lát, nàng bắt đầu lẳng lặng tự hỏi. Nơi này thật là nhân gian địa ngục, nhân ăn thịt người, thật lớn khảo nghiệm của nàng thần kinh. Nhưng là, bất luận như thế nào, nguyện vọng muốn sống rất mãnh liệt, tùy ý từ vong lại kích phát nàng sống sót khát vọng. Lòng của nàng liền mâu thuẫn đến cực hạn. Lại hướng miệng tắc nhất từng thảo, độ mệt mỏi cùng kích thích làm cho nàng nhớ lại kí ức cùng huyết tinh thời điểm đã muốn bình tĩnh

không ít. Có lẽ, nàng đang nhận cách sinh tồn ở nơi này.

Cuộc sống vẫn là tiếp tục, bụng cứ theo lẽ thường đói. Nàng ăn cỏ dại, hỗn loạn ngẫu nhiên ở thì thể bắt được gốc umber, cùng nam hài nhóm đánh nhau, đói hết thầy càng phát ra tập mãi thành thói quen. Nàng không hề vì có nhân ăn luôn nàng đánh lại nhân mà cảm thấy áy náy, mà đối với tiến đến tranh đoạt nàng thực vật nhân không lưu tình chút nào huy quyền đả kích. Của nàng vết thương cũ khép lại, mà lại sinh đi ra. Nhưng nàng vẫn là tận lực không chủ động cùng người khởi xung đột, chính là đối mơ ước của nàng này người khác cho đã kích. Nàng cực hội thẩm khi độ thể, thắng, nàng liền có thể vênh vảo tự đắc cảm thực vật rồi đi; Vạn nhất không địch lại, nàng cũng sẽ cực kỳ đúng lúc khai lưu, chỉ vì bảo toàn tánh mạng. Nàng đầy lòng căt dẫu hèn mọn làm cho nàng không giống có chút nhân bình thường hành động theo cảm tình, nàng chính là ở đường số mệnh thượng du đi tới.

Theo trên người tân thương giảm bớt, nàng biết nàng đang ở biến cường, cũng quá thoải mái không ít. Nhưng thoải mái cũng không ý nghĩa thả lỏng. Một cái ban đêm, nàng cứ theo lẽ thường tìm một cái ẩn nấp địa phương ngủ. Bởi vì một môi cùng thả lỏng, nàng rất nhanh lâm vào giấc ngủ. Đột nhiên, một trận đau đốn bùng tình nàng, hé ra nhân mặt rõ ràng xuất hiện ở tại trước mắt. Của nàng răng nanh còn thăm có vết máu. Nàng lập mã phản ứng lại đây, dùng sức đánh ngã hắn. Cảnh chỉ còn chảy máu tươi cùng đau đốn kích thích của nàng thần kinh, nàng đem hết toàn lực đem cái kia nam hài ngăn chặn, không có một lưu ý, nàng thất thủ giết hắn.

Nàng thể này mới theo kích thích trung khôi phục lại đây, nàng cư nhiên tự tay giết người! Nàng bị hoảng sợ, phản thủ liền đem kia thì thể giống phỏng tay khoai lang bình thường hung hăng đá đi ra ngoài. Nàng mồm to thở hào hển, thân thủ lau một phen cảnh thượng vết máu.

Nàng giết người! Nàng lòng còn sợ hãi, nhưng này cái nam hài cư nhiên vọng tưởng ở hắn ngủ thời điểm ăn nàng! Nếu nàng không có tỉnh lại..... Nàng nội tâm một trận run rẩy. Nàng đứng thẳng bất động ở nơi nào, trong đầu bản thả lỏng thần kinh mạnh buộc chặt đứng lên. Nàng xem chính mình thủ, mặt trên tựa hồ còn lưu lại có nam hài lan da xúc cảm.....

Nàng thất thanh khóc rống, tựa hồ là áy náy, lại tựa hồ là ở đối cái gì làm cáo biệt.

Nàng, chính là muốn sống đi xuống.....

Bạn đang đọc truyện *Dã Đẳng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Ra Đảo

Theo ở trên đảo cuộc sống thời gian kéo dài, nàng càng phát ra hiểu được trên đảo cách sinh tồn. Cơ hồ mỗi cách vài ngày này Hắc y nhân sẽ đưa lên vài cái đĩa nhỏ. Vừa thượng đảo đĩa nhỏ căn bản không biết trên đảo tàn khốc, nếu vận khí tốt trong lời nói, bọn họ có lẽ sẽ không đứng tới trên đảo vốn có đĩa nhỏ, như vậy liền may mắn tránh thoát một kiếp. Mà nếu ở không hề chuẩn bị tình hình hạ, vừa mới thượng đảo liền gặp đối khát nhân, vậy sẽ có rất lớn khả năng tính bị trực tiếp giết chết.

Tân thượng đảo nhân thực lực cũng có cường có nhược, có người từ nhỏ thể trạng cường tráng, như vậy cũng là có chuyển bại thành thắng khả năng tính. Nàng chưa bao giờ sẽ đi trên chọc này tân thượng đảo nhân, nhưng là tuyệt không hội nhúng tay đi cứu người.

Ở trên đảo, nàng cơ hồ xem hết trong cuộc sống đủ loại. Nàng xem đến kẻ yếu phụ thuộc vào cường giả sống qua, sau đó ở cường giả tâm tình không tốt thời điểm trở thành bọn họ thực vật; Nàng xem đến mặc hoa lệ nhân ý đồ dùng tiền tài mua mệnh, lại không biết nói ở trên đảo này vàng bạc tài bảo hoàn toàn không có giá trị; Nàng xem đến giết chóc, nhìn đến phản bội, nhìn đến ngụy trang..... Cũng nhìn đến quá chân tình.

Nàng duy nhất một lần ra tay giúp nhân đó là nàng xem đến một đôi huynh đệ, ca ca dùng hết toàn lực bảo hộ đệ đệ, không biết là xuất phát từ thể nào tâm lý, nàng nhìn không được giúp bọn họ. Nhưng là, làm nàng tiếp theo thấy bọn họ thời điểm, cái loại này cảm tình đã muốn đã không có. Đệ đệ thì thể đang ở bị một đám người sờ chia cắt, cái kia ca ca chính là nhìn -- không còn có lúc ban đầu cái loại này lấy mạng đổi mạng cảm tình. Lòng của nàng mạnh lạnh một chút, từ nay về sau, nàng không bao giờ nữa tin tưởng cảm tình.

Lòng của nàng đã muốn bị ma luyện lãnh khốc lên, trên đảo cuộc sống buồn tẻ chán nản, huyết tính mất đi nàng cận có nhân tính.

Ở nàng nghĩ đến sẽ như vậy từ ở trên đảo quá thượng cả đời thời điểm, ngoài ý muốn liền xuất hiện.

Đêm dài nhân tĩnh, xa xa truyền đến tiếng kêu thảm thiết căn bản quấy rầy không đến của nàng giấc ngủ. Đột nhiên bản năng đã nhận ra một tia nguy cơ cảm, nàng xoay người nhảy lên, thân thủ trực tiếp chụp vào hướng nàng xuất thủ nhân. Trong tay không lạc làm cho nàng không khỏi sững sốt, sau đó liền phát hiện chính mình nháy mắt bị nhân chế trụ, thậm chí ngay cả muốn dùng miệng đi cắn cũng cắn không đến. Tâm mạnh trầm đi xuống, nàng phóng chừng đến chính mình muốn chết, không cam lòng phát ra gầm nhẹ thanh. Người tới khắp ở của nàng cổ, dùng mệnh lệnh khẩu khí nói: "Ngày mai mặt trời lặn phía trước, chính mình đi son động báo danh, bằng không người có biết hậu quả." Vừa dứt lời, nàng liền cảm thấy cổ họng buông lỏng, người nọ ảnh giây lát gian không thấy.

Của nàng vẻ mặt nghiêm túc lên. Hắc sơn trên đảo là có như vậy một cái truyền thống: Mỗi quá một tháng, sẽ gặp có một có vẻ cường nhân tự động tiến vào trên đảo cái kia son động. Nghe nói tiến nhập son động là có thể rời đi trên đảo. Nhưng là kia son động ở ban đêm phát ra lấp lánh lực quang, còn có thể truyền đến tiếng rít, mọi người càng thêm tin tưởng đó là toi mạng nơi. Cũng không phải không ai ý đồ phản kháng, nhưng là sự thật là, này không có ở quy định thời hạn nội vào son động mọi người bị phát hiện ở ngày hôm sau bị phơi khô cho cái động khẩu tiền, rõ ràng không phải bị cắn chết.

Nàng -- không thể nào phản kháng.

Rốt cục vẫn là đến phiên nàng sao? Tâm, đối không biết chuyện vật vô hạn sợ hãi , nàng rốt cuộc ngủ không được .

Ngày hôm sau, nàng bồi hồi ở son động khẩu, nhìn thái dương chậm rãi dâng lên, lại chậm rãi hạ xuống, rốt cục vẫn là hạ nhãn tâm nhắm mắt lại liền hướng trong son động đi đến. Dù sao, nếu vào son động có lẽ còn có sống sót khả năng, nhưng nếu phản kháng trong lời nói, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Ngày hôm qua người kia lực lượng không phải nàng sở có thể phản kháng .

Bên tai tĩnh đáng sợ, bị sấy vài lần về sau, nàng nhưng vẫn còn quyết định mở to mắt đi đường. Son động trên vách động có này một tầng tinh tế bột phấn, nàng tò mò thân thủ sờ soạng một chút, phát hiện chính mình trên tay cư nhiên cũng bắt đầu sáng lên. Nàng bị hoảng sợ, đã nghĩ chà xát đi trên tay bột phấn, nhưng cái biến chủ ý, ngược lại dùng bột phấn thật cẩn thận mặt lần toàn thân. Như vậy, nàng cùng son động giống nhau, nếu trong son động yêu quái thấy , cũng sẽ bởi vậy mà phóng nàng một con ngựa đi! Nàng miên man suy nghĩ, run rẩy về phía trước đi đến, từng bước một, vô cùng cẩn thận cẩn thận.

Nàng phát hiện trước mắt đột nhiên trở tối , cả kinh, lại thái thượng một cái mềm gì đó, sợ tới mức nàng hét lên một tiếng té ngã trên đất. Hơn nửa ngày hân mang có lấy dừng khí mở một con mắt, phát hiện đây là tiền một cái vào son động nhân. Nay đã là một khối thi thể, rõ ràng là bị khát tử .

Nàng xem mất ánh huỳnh quang biến mất địa phương, giờ phút này kia hắc ám giống nhau càng thêm đáng sợ. Lúc này phòng chừng dĩ nhiên vào đêm, thê lương tiếng rít hợp thời vang lên, kêu nàng một trận da đầu run lên. Nhìn thoáng qua thượng thi cốt, nàng không khỏi liên tưởng đến, nếu chính mình ở trong này trì trệ không tiến, quá không được vài ngày, cũng sẽ giống tiền nhân giống nhau chết đi đi! Nàng dùng sức cắn răng, nhìn mất trên người ánh huỳnh quang, rốt cục vẫn là đi vào trong bóng tối.

Thức giục ánh sáng bị dần dần cắn nuốt, kia tiếng rít càng phát ra vang dội, tràn ngập nàng toàn bộ đầu óc. Nàng mỗi đi từng bước đều đang run đầu , đối không biết sợ hãi bị thành trăm hơn một ngàn lần phóng đại. Rốt cục, nàng hét lên một tiếng, không bao giờ nữa tưởng chịu được hoàn thi hành hình phạt tra tấn, tát khai chân về phía trước phóng đi, cũng không ngừng bị dưới chân hòn đá cùng thi cốt sấy. Nàng càng chạy càng nhanh, hô hấp trở nên ngắn ngủi mà vô lực. Nàng phải sợ, sợ này hắc ám, sợ này trong bóng đêm khả năng ẩn nấp giả, lại càng thêm sợ hãi chính mình mất đi dũng khí, sau đó sẽ gặp giống như này đó thi cốt giống nhau, vĩnh viễn ở lại này khủng bố trong son động.

Không biết qua bao lâu, nàng tựa hồ thấy một tia mỏng manh ánh sáng, Nàng liền giống nịch thủy nhân thấy một cây cứu mạng đạo thảo, đem hết toàn lực vọt đi qua. Vô ý dùng sức quá mạnh, một đầu phá khai kia phúc bắt tại trên tường trong lời nói, bị nháy mắt rơi quang mang huyền ánh mắt, rốt cục ngất đi.

phân cách tuyến cái gì đều là mây bay a

“..... Bị bọn họ làm như yêu quái, không dám ăn, cho nên còn sống..... Là Mộc gia nhân..... Là, chính là thiếu chủ tỷ tỷ.....” Nàng mơ mơ màng màng xuôi tai đến những lời này ngữ, nỗ lực mở to mắt, thấy hai cái mơ mơ hồ hồ bóng dáng. Nàng còn sống sao? Nàng không khỏi sửng sốt, cố gắng tỉnh táo lại, dùng sức khởi động chính mình.

Nàng rốt cục thấy rõ , nói chuyện là một cái hắc y nam tử, chính cung kính đối chủ vị thượng nam nhân hội báo , mà chủ vị thượng kia nam nhân..... Lừa gạt đột nhiên thiêu đỏ của nàng ánh mắt -- chính là cái kia tà mị nam tử! Cái kia thuận miệng liền đem nàng đưa vào địa ngục nam nhân! Nàng dùng sức nhảy dựng lên, vừa muốn về phía trước hướng, lại bị hắc y nam tử dễ dàng chế trụ. Nàng không cam lòng giãy dụa , trong mắt tràn đầy cừu hận, khả kia nam nhân chính là đầu ngón tay điểm nhẹ, nàng liền mất đi hành động năng lực.

Nàng dùng mắt trừng hắn, vì cái gì thật vất vả còn sống lại gặp được người này?

Tà mị nam tử nhẹ nhàng ngoéo một cái thân:“Xem ra còn nhớ rõ ta nha!” Nói xong lời này, cũng không tái đề ý tới nàng, chuyển hướng hắc y nam tử nói:“Ngủ hào là tiền hai ngày vừa mới từ đi.”“Là, môn chủ.”“Vậy người về sau chính là ngủ hào .” Hắn nhẹ quyết định của nàng tên, hoàn toàn không để ý tới của nàng phản uất.

Kia nam tử đi hướng nàng, không chút nào thương tiếc bài khai của nàng khớp hàm, hướng miệng nàng lý đã đánh mất một viên này nọ, lại dùng thủy cường quán nhập nàng trong bụng. Nàng ra sức giãy dụa , phát ra mơ hồ tiếng quát tháo, trực giác nói cho nàng này không phải cái gì thứ tốt.

“Khá lắm nha mở nhon lợi tiểu nha đầu!” Kia nam nhân phát hiện nàng dục cắn hắn, vừa thu lại thủ, nhân tiện đỡ xuống của nàng cằm,“Không cần ý đồ phản kháng ta, tiểu thẳng nhai con.”

Hắn tao nhã đi trở về chủ vị thượng, dùng khăn từ xoa xoa thủ. Tà tà cười, hắn tựa hồ không ở đối nàng nói chuyện, nội dung cũng là xác thực quả thật thật giảng cấp nàng nghe .“Nga, đúng rồi, vừa rồi cái kia là phê thi độc, mỗi cách ba tháng người phải đến ta nơi này cầu ta cho người giải được, nói cách khác, người hội thi cốt vô tồn, biến thành một đoàn thịt nát. Cho nên, không cần ý đồ giãy dụa, ngoan ngoãn học được làm một gã sát thủ, nói cách khác, ta nghĩ người sẽ không muốn nếm thử .”

“Người là ai? Vì cái gì sẽ đối ta làm như vậy?” Nàng hiểu được nàng như vậy bị giam cầm cho này nam nhân trong không chế, không khỏi bị phần lớn tiếng hỏi. Của nàng tiếng nói thập phần khàn khàn, bởi vì cực nhỏ sử dụng mà hiện ra kỳ quái “Sân sạt” Thanh.

“Người chỉ cần nhớ kỹ ta là chủ nhân của người là có thể . Về phần vì cái gì.....” Môn chủ quý dị cười,“Người muốn sống sót, mới có thể theo hắc son trên đảo đi ra. Sau huấn luyện lý người thời khắc gặp đối tử vong, nếu người đã chết cũng cũng không sao;

Nhưng nếu người sống sót , vậy người cũng có như vậy một chút giá trị lợi dụng, phê thi độc sẽ gặp cho người cho ta sử dụng. Như vậy giải thích, đủ rõ ràng đi?” Hắn lạnh lùng nhìn mất nàng, đánh cái vang chi, nàng liền bị nhân dẫn theo đi xuống.

Kể tiếp trong cuộc sống tuy nói đã không có no bụng chỉ ư, nhưng cũng kinh tâm động phách đến cực điểm. Nàng bị qua tay cho các “Lão sư” Trong lúc đó. Bọn họ giáo nàng nội công, giáo nàng quyền cước, giáo nàng sử kiếm, giáo nàng ám khí, giáo nàng dịch dung, giáo nàng biến thanh, giáo nàng một cái vĩ đại sát thủ cần cù không cần học được hết thầy. Nhưng là theo đạo hoàn sau lại hoàn toàn không cho nàng khôi phục thể lực thời gian liền thí nghiệm, chiêu thu nhận mệnh, nàng vài thứ chỉ kém chút xiu sẽ chết, chính là trên đảo rèn luyện ra nhảy bèn cùng bản năng tự vệ mới làm cho nàng còn sống.

Rất nhanh, cái thứ nhất ba tháng đến, nàng bị đưa đến môn chủ trước mặt, quật cường không chịu cầu hãn cấp nàng giải dược, lại bị phê thi độc cấp tra tấn chết đi sống lại. Cực độ thống khổ kêu nàng buồn xuống nàng buồn cười tự tôn, hèn mọn cầu hãn cấp nàng giải dược. Làm nàng cả người mồ hôi bị nhân làm bao tải bình thường để tại chính mình trên giường khi, nàng mới chính thức khắc sâu ý thức được của nàng hết thấy đều không có nắm giữ ở trong tay chính mình, hiện tại nàng, chỉ có càng thêm cố gắng mới có sống sót cơ hội.

Thời gian cực nhanh, mỗi lần bị thương chỉ có ngắn ngủi nghỉ ngơi hồi phục liền lại một lần đầu nhập vào địa ngục dường như tập huấn. Sinh tồn áp lực khiến cho nàng nhanh chóng học tập gấp được hết thầy, dường thành đã gấp qua là không quên được thói quen. Nàng, vì sinh tồn, cố gắng hấp thu chung quanh hết thầy. Thống khổ cùng nguy cơ ở lòng của nàng trên có khắc thượng thật sâu vết thương, bao vây thượng thật dày băng tảng, cũng khiến nàng trở nên dị thường lạnh lùng đứng lên.

Nhớ rõ học tập độc thuật thời điểm nàng từng thử hỏi quá có liên quan phê thi độc vấn đề, khả của nàng lão sư chính là cười khê:“Ám qua môn lý tất cả mọi người chịu phê thi độc không chể, trong thiên hạ, chỉ có môn chủ có này độc tạm hoãn chỉ tề, bao gồm ta, thậm chí đương kim vĩ đại nhất thần y, đều không có thành công coi bỏ này độc.”“Chẳng lẽ chưa từng có nhân hỏi qua tạm hoãn tề phối phương sao?” Nàng lớn mật tiếp tục hỏi.“Đương nhiên! Có người đi lừa, đi trộm, chém giết..... Nhưng là môn chủ tâm tư cùng võ công cũng bọn họ có khả năng cùng . Làm như vậy quá mọi người đã chết.” Lão sư trong mắt chột lóe mà qua là sợ hãi, nghĩ đến kia tử trạng quyết không là nàng hỏi muốn biết . Của nàng đôi mắt ám xuống dưới, nàng chẳng lẽ vĩnh viễn đều phải bị giam cầm ở trong này sao?

Bạn đang đọc truyện *Dã Đổng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tử Vong

Ở người khác phải muốn hơn mười thậm chí vài thập niên tài năng lĩnh ngộ nội dung, nàng lại gần tìm vài năm liền toàn bộ học được thấu triệt. Môn chủ cũng vì nàng học tập tốc độ sợ hãi than, nhưng là hãn không có biểu hiện ra cái gì, nàng thậm chí ở hãn trên mặt tìm được rồi bất mãn thần sắc, này làm nàng hơi có chút sợ hãi, học tập tốc độ liền càng thêm làm người ta kinh ngạc dâng lên .

“Đã xong.” Của nàng kiếm thuật lão sư bỏ lại kiếm, dùng một loại rất kỳ quái ánh mắt nhìn nàng một cái, xoay người bước đi.“Lão sư?” Của nàng khẩu khí trung không khỏi có chút hoang mang. Ý tứ của hãn là, nàng hôm nay có thể trước thời gian nghỉ ngơi sao? Nhưng là tựa hồ chưa từng có loại này lệ thường a!“Chính mình đi tìm môn chủ.” Kiếm thuật lão sư cũng không quay đầu lại hồi đáp,“Ta đã muốn không có gì có thể dạy ngươi .” Nàng lẳng lẳng đứng ở tại chỗ, chấm dứt..... ?

“Ngũ hào, gặp qua môn chủ.” Nàng đan dưới gối quỳ, khẩu khí hồ hững lại không không hề cung.“Ngô, để cho ta tới sai sai, của ngươi học nghiệp rốt cục đã xong?” Môn chủ hứng thú dạt dào hỏi.“Lại mặt chủ, đúng vậy.” Nàng dùng đồng dạng khẩu khí trả lời, ánh mắt thủy chung nhìn mặt.“Úc.” Môn chủ vỗ vỗ đùi, rất nhanh, một cái nam tử đi đến, hành lễ.“Đây là ngũ hào, vẫn là cái rất non tiểu tử kia, mang nàng đi ra ngoài luyện luyện tập.” Môn chủ thuận miệng phân phó nói. Cái kia nam tử lên tiếng, nhìn nàng một cái, nàng liền thành thành thật thật theo hãn đi ra ngoài.

Lãnh đạm theo tại kia cái nam tử phía sau, không nói được một lời.“Nhất hào, ám qua môn ám đường chừng quản giả.” Nam tử đột nhiên nói một câu, nàng không có đáp lại, nhưng hãn biết nàng nghe thấy được, đem nàng giao cho một người khác, bắt đầu nàng sinh mệnh cái thứ nhất nhiệm vụ.

Nguyên lai ta thuộc về cũng không phải cái gì thiện lương nhân đâu! Nàng xem chính mình hai tay, đột nhiên nở nụ cười, kia tươi cười ở nàng dữ tợn khuôn mặt thượng liền có vẻ càng thêm âm trầm. Nếu nói ở trên đảo giết người nguyên nhân là bọn họ mạo phạm nàng, như vậy, làm một sát thủ, giết người liền không có nguyên nhân. Nhưng nàng cư nhiên không còn có một tia áy náy cảm giác . Làm của nàng kiếm đoạt đi người khác sinh mệnh thời điểm, nàng giống nhau không đếm xỉa đến, chút không có giết nhân tự giác. Đồ sẫm máu tươi tiên thượng của nàng hai má, nàng lại hoàn toàn không có gì cảm giác. Tay của ta thượng, dính đầy máu tươi đâu! Nàng nghĩ những lời này, dị thường an tâm. Bọn họ đã chết, cho nên ta còn còn sống. Nhưng là, vì cái gì nàng sẽ có cái loại này hàm hận xương tủy âm lãnh? Nàng đứng lên, sử chính mình đồng tử trắng tấp vọng tiến gương đồng trung cấp kia đồng tử, nơi đó mặt là từ từ chàm chọc. Ta không cần cái loại này buồn cười cảm giác. Nàng thân thủ xoa chính mình ngực, nơi đó hạo không..... Hạo lãnh.....

Nàng không ngừng cố gắng đi hoàn thành hết thầy nhiệm vụ, ám sát, nghe trộm, bắt cóc..... Sát thủ nên làm không nên làm nàng nhưng thật ra đều phạm. Nhưng nàng không có lựa chọn nào khác, chỉ có phục tùng mệnh lệnh. Nàng dùng vô tận lao động đi đổi lấy mỗi ba tháng một giải dược, nàng chính là cảm thấy..... Cực độ chàm chọc thôi.

Theo nàng hoàn thành nhiệm vụ gia tăng, nàng ở ám đường lý địa vị cũng từng bước bay lên. Môn chủ tựa hồ đặc biệt chú ý nàng, nhìn ánh mắt của nàng luôn giống nhìn nào đó tiểu động vật, nhìn nó không ngừng giẫy dụa sau đó thất bại. Hãn giống như đặc biệt hy vọng khiến nàng nguyên bản gọn sóng không sợ hãi về mặt biến sắc. Hãn hội tiêu tốn vài cái canh giờ hưởng nàng phân tích vì cái gì có nhân muốn mua người kia mệnh, hãn dùng quý dị ngữ điệu giảng thuật này gia tộc đấu tranh, nhìn nàng lạnh lùng mặt nạ chột thoát phá, trở nên không tự chủ được hoảng sợ mà vận vẹo.

Này đó đều làm cho nàng cảm thấy da đầu run lên.

“Vì cái gì muốn nói cho ta này đó?” Nàng có khi hội nghị không được hỏi hần. “Ân? Vì cái gì? Ngươi không biết là làm cho một khối khối băng bởi vì nói mấy câu liền thoát phá là nhất kiện rất thú vị chuyện sao? Hơn nữa này là ngươi con mồi, của ta sát thủ a! Chắc chắn, ngươi thật sự không phải một cái đù tư cách sát thủ, cư nhiên nghe điểm tiểu chuyện xưa sẽ thần sắc đại biến. Khó được ngươi đỉnh khó coi như vậy mặt, thật sự là đáng tiếc.” Môn chủ cười đến rất là khiếm biên. Nàng không khỏi ra kết luận -- môn chủ chính là một cái biến thái.

Nhưng là, để cho nàng cảm thấy không được tự nhiên cũng là một khác chút thời điểm. Môn chủ xem ánh mắt của nàng giống như là thông qua nàng đang nhìn một người khác, mà một khi bọn họ ánh mắt lần lượt thay đổi, môn chủ trên người lơ đãng gian toát ra u buồn liền hoàn toàn biến mất. Nàng tò mò, lại hoàn toàn không dám hỏi hần.

Nàng liền đàn độn cuộc sống cho này đầm lầy bình thường cuộc sống trung, ngẫu nhiên nhớ tới hướng môn chủ dò hỏi một chút có liên quan phê thi độc hết thấy. Mà môn chủ luôn như vậy, cũng không nói cho nàng đáp án, cũng không từng vì thế trừng trị quả nàng, chính là nói cho nàng của nàng dò hỏi phương phát ra cái gì sai lầm, sau đó vừa lòng xem nàng xấu hổ nào rồi đi.

Của nàng cuộc sống liền giống nhau nhất thành bất biến, bên người không ngừng có nhân biến mất, có nhân gia nhập. Nàng xem càng nhiều, tâm cư nhiên lại càng phát bình tĩnh, nàng thậm chí hoài nghi quá nàng hội hít thở không thông cho loại này cuộc sống trung, quên mất hết thấy -- cho đến, quên mất nàng còn muốn sống đi xuống lý do. Nàng tựa như một cái đề tuyến rồi gỗ, bởi hỏi cho sát cùng bị giết trong lúc đó.

“Mộc gia tiểu nha đầu, ngươi còn nhớ rõ của ngươi đệ đệ sao?” Môn chủ mỗi thiên đột nhiên hỏi. Nàng chân chờ sau một lúc lâu, mới ý thức được môn chủ là ở đối chính mình nói chuyện.

“Hần làm sao vậy?” Nàng do dự hỏi, này xưng hô kêu nàng thập phần bất an.

“Ngươi có muốn biết hay không hần thế nào?” Môn chủ không rõ ý tứ hàm xúc cười nói.

“Hần còn sống?” Nàng lạnh lùng hỏi, tâm lại một lần bị nhu thành một đoàn. Môn chủ muốn làm gì?

“Đương nhiên, hơn nữa quá so với nữ hảo nhiều lắm.” Môn chủ tàn nhẫn cười, “Ngươi ở ám qua môn ám bộ, mà hần lại ở ám qua môn minh bộ, làm của ta con nuôi, trưởng thành cơ hồ thuận buồm xuôi gió.”

Nàng nhú mày, rất có ti hoang mang: “Sau đó đâu?”

“Cái gì sau đó?” Môn chủ giả bộ không biết nàng muốn hỏi cái gì, “Đến đây đi, Mộc gia tiểu nha đầu.”

Ở một gian luyện võ trong phòng, nàng gặp được triển minh. Hần nhất cừu áo trắng, hiển nhiên chỉ dùng để tốt nhất vải dệt sở chế. Hần cũng không có kế thừa đến cha mẹ thân làm cho người ta lâm vào kinh điểm bộ dạng, vẻ mặt đậm mạc, ánh mắt kiêu căng, làm cho nàng không khỏi hoài nghi hần là phủ thật là lúc trước cái kia tiểu trẻ con. Nhưng nàng xem thấy hần ghét nhú mày, kia vẻ mặt cùng nhi khi mẫu thân xem nàng quả thực không có sai biệt.

“Phụ thân đại nhân, nàng là cái gì này nọ? Như thế nào hỏi xấu đến như vậy?” Hần khẩu khí khinh bạc, ánh mắt ở thân thể của nàng thượng đảo qua mà qua, làm như khinh thường cho tái xem liếc mắt một cái.

“Triển minh, nàng chính là của ngươi tỷ tỷ.” Môn chủ tươi cười, giả dối thật sự.

Triển minh trên mặt lộ ra phần hận loại tình cảm: “Chính là ngươi?”

Nàng vốn tưởng rằng đã muốn lạnh thấu tâm cư nhiên lại là chột lạnh, nàng không thể nào lý giải hần trong ánh mắt toát ra phần hận. “Triển minh, ta lúc trước liều mạng tánh mạng mới đem ngươi theo đám cháy trung ôm đi ra.” Nàng hội nghị không được vì chính mình biện giải nói.

Triển minh xem thường nhìn nàng một cái, trong mắt tràn đầy khinh thường. “Vậy ngươi lại vì cái gì theo địa ngục lý đi đi ra? Ngươi đáng chết ở nơi nào!” Hần ánh mắt đột nhiên tràn ngập cực độ căm hận, “Ngươi chạy ra địa ngục ngày nào đó, ta cũng bị uy thực phê thi độc, bị bắt ly khai thoải mái cuộc sống, có mấy lần thiếu chút nữa chết mới hoàn thành nhiệm vụ. Này hết thấy đều là của ngươi sai!”

Nàng mờ mịt, mê mang nhìn phía môn chủ.

Môn chủ cũng không xem nàng, trong tay thường thức một nho nhỏ viên thuốc: “Các ngươi độc phát thời gian lập tức sẽ đến, nhưng ta bên người chỉ có một giải dược. Cho nên, triển minh, ngũ hảo, các ngươi chỉ có một có thể sống sót.”

Nàng đột nhiên sửng sốt, nhìn triển minh không cần nghĩ ngợi rút kiếm thứ hướng nàng, không khỏi trốn tránh: “Vì cái gì?”

“Quái chỉ đồ thừa các ngươi là mộc vệ phong đứa nhỏ.” Môn chủ tàn nhẫn cười, “Ngũ hảo, làm cho chính mình quan hệ huyết thống tự tay giết chết, muốn sống dục như thế chi cường ngươi, là không muốn đi?”

Nàng rốt cục hiểu được người này tuần mỹ túi da hạ là cỡ nào huyết tinh -- ở chung thời gian quá dài, nàng chỉ nhớ rõ bản năng sợ hãi, cư nhiên quên hần không bỏ thủ đoạn. Nàng rút ra kiếm, dễ dàng liền ngăn cản ở triển minh công kích. Nàng hiểu được, triển minh so với nàng kém nhiều lắm, nếu nàng

xuất thủ, nhất chiêu liền có thể đem hắc giết tử. Nhưng là -- nàng làm không được! Nàng giết không được hắc! Khi còn bé cha mẹ đối bọn họ thái độ là nàng vĩnh viễn mong yếm. Nàng cười khô một tiếng, cư nhiên ở nàng thủ nhiệm nhiều như vậy máu tươi thời điểm, còn có thể có loại này chết tiết uy hiếp!

Nếu nàng không có cách nào giết triển mình..... Nàng ngược lại đi thứ hướng môn chủ. Nàng biết chính mình kém đến hắc nhiều lắm, nhưng là nàng vẫn là nguyên ý thử một lần. Bất luận như thế nào, nàng biết, hôm nay nàng là chết chắc rồi. Nàng cố gắng bỏ về phía môn chủ, trong tay lợi nhận ở trong không khí họa xuất từng đạo hàn quang. Nhưng môn chủ chính là thoải mái dời bước, ung dung cười nhìn trong tay giải được.

Môn chủ tươi cười càng phát ra tà mị, nàng mãnh thấy một trận hít thở không thông, thủ cũng mạnh mẽ nhuyển đi xuống, ánh mắt không cam lòng trừng lớn.

“Đã đến giờ.” Môn chủ thanh âm lại Như Lai tự địa ngục. Nàng vô lực thủy hạ thủ, vừa rồi dùng sức khiến cho phệ thi độc phát tác dị thường nhanh chóng, đẩy mất một mảnh lạnh lẽo.

Nàng xem đến triển mình kiếm đâm xuyên qua trái tim của nàng, sau đó, thế giới trở nên xám trắng, của nàng ý thức cũng mơ hồ lên..... Vì cái gì, cố gắng lâu như vậy, vẫn là không thể sống sót? Nàng gãy dựa suy nghĩ yếu trôi lên kia một mảnh tình mạch, cũng rốt cuộc không thể khống chế chính mình, rốt cục, lâm vào trong bóng tối.

Mạnh thanh tỉnh, nàng phát hiện chính mình cả người mềm nhũn là không ra một tia khí lực. Ngẩng đầu liền thấy hé ra khô lâu mặt, mà chính mình tắc bị đập khô lâu mặt chủ nhân trên tay.

“Ngươi là người nào? Buông!” Nàng ý đồ gãy dựa, không nghĩ thừa nhận chính mình đúng là vẫn còn đã chết, lại hoàn toàn không động đậy.

“Ân, ta là tử thần, tiểu tử kia, đừng uống phí kình!” Hắc thanh âm làm như theo sâu nhất để truyền đi lên, lạnh vào cốt tủy. Nàng xem gặp thế giới một mảnh xám trắng, làm như ở trong nước bình thường mơ mơ hồ hồ, khán bất chân thiết.

“Buông tay! Ta không muốn chết!” Nàng phí công kêu to, nội tâm cảm giác vô lực càng phát ra sâu nặng.

“Ách, kỳ thật không có bao nhiêu nhân là thật muốn chết.” Tử thần còn thật sự hồi đáp, nhưng này cũng không thể an ủi nàng.

“Ta nhất định là đang nằm mơ! Phóng ta trở về!” Nàng như cũ kêu to, tuy rằng, nàng đã muốn nhớ không thể chính mình có bao nhiêu năm không có đã làm mộng..... Tựa hồ, theo nàng tiếp nhận rồi chính mình là cái sát thủ sau, ngay tại không có tính lực đã làm mộng.

“Kia, nói cho ta biết, ngươi vì cái gì muốn trở về?” Tử thần hỏi.

Nàng đột nhiên đình chỉ kêu to. Nàng chính là không nghĩ trở về, nhưng, trở về, lại bị quản chế cho môn chủ sao? Nàng muốn hiểu rõ thế gian hết thảy, thân tình, tự do, còn có rất nhiều rất nhiều khác này nọ. Nàng không thích chính là sát cùng bị giết. Nàng, thậm chí không có cảm thấy chính mình chân chính sống quá một hồi.

“Khụ khụ.” Tử thần gọi trở về của nàng ý nghĩ, “Lý luận thượng ngươi giết người nhiều như vậy là hắc là yếu xuống địa ngục, nhưng là linh hồn của ngươi lại tình thuần giống vừa mới sinh ra trẻ con. Ngươi..... Muốn đi địa ngục vẫn là thiên đường?”

Nàng đột nhiên không thể khống chế nở nụ cười. Nhớ rõ thật lâu trước kia nàng cũng gặp phải quá cái này lựa chọn, bất quá triển mình thay nàng tuyên thôi. Nàng trong mắt tự giễu ý tứ hàm xúc pha nùng, khẩu khí cũng là kiên định đến cực điểm “Ta muốn hỏi nhân gian!”

chương 6: trùng sinh

Tử thần vẻ mặt khó xử nhìn nàng, quả nhiên không nên hỏi này tiểu nha đầu ý kiến.....

“Hi hi? Cư nhiên có linh hồn làm cho chúng ta tử thần lộ ra loại vẻ mặt này, thật sự là khó được nột!” Không biết làm sao truyền đến một cái mũi đến cực tới thanh âm, trực tiếp đánh sâu vào của nàng nội tâm, làm cho nàng trong lúc nhất thời bị lạc.

“Chủ.....” Tử thần trong thanh âm nhiều ra chút bất đắc dĩ, “Một sát thủ.”

Thanh âm chủ nhân đến gần rồi, rõ ràng chính là một cái nhỏ nhỏ cô gái, cao cao nâng đầu xem nàng, lại làm cho nàng sinh ra một loại chính mình ở ngẩng đầu nhìn của nàng cảm giác.

“Sát thủ? Sát thủ cư nhiên có như vậy tình thuần linh hồn?” Cô gái nháy mắt to, trên mặt lộ ra hai cái nhỏ nhỏ rượu oa. Nàng si ngốc nhìn cô gái, cái loại này cùng sinh câu đến cao quý cùng hoàn mỹ làm cho nàng không khỏi tâm sinh một loại hèn mọn cảm giác.

“Ngươi là ai?” Của nàng thanh âm nhẹ nhàng, nhỏ nhỏ, sợ chính mình thanh âm hơi vang sẽ làm cho trước mắt hết thảy hóa thành bọt nước.

“Ta gọi là băng oánh, là thế giới này tạo hóa chi nhất.” Cô gái mỉm cười ngọt ngào, khẩu khí mềm nhẹ, cũng không dung nàng có một tia hoài nghi. Nàng vì thế như cũ lẳng lẳng nhìn nàng, ngay cả hô hấp cũng theo bản năng chậm lại.

“Cho nên, tử thần nột, rốt cuộc là cái gì gọi ngươi khó xử?” Băng oánh ôn nhu cười, quay đầu nhìn về phía tử thần, “Sẽ không là đường đường tử thần

không biết nên như thế nào phán đoán này linh hồn đi về phía đi?”

Từ thần bị nói trúng rồi phiền toái, không khỏi trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái: “Ta làm cho chính nàng quyết định, kết quả nàng nói nàng tưởng hỏi nhân gian.”

“Ngô?” Băng oánh sững sốt một chút, tiếp theo hưng trí dạt dào nhìn về phía nàng, trong não tự động điều ra có liên quan của nàng hết thấy tư liệu, không khỏi thú vị càng đậm, “Ngươi còn muốn sống sót?”

Nàng theo si lạng trung phục hồi tinh thần lại, ánh mắt dần dần kiên định lên: “Ta nghĩ sống sót.”

“Kia, từ thần, đem nàng lưu lại đi, ngươi có thể làm sống đi.” Băng oánh lắc lắc thủ nói.

“Chủ, ngươi muốn làm gì?” Từ thần hoài nghi nhìn về phía băng oánh, nhưng dù là ngoan ngoãn đem trong tay nàng thả đi xuống.

“Vốn ta lần này đến chính là muốn thử xem thế giới này cũng không thể được thực hành chuyển thể trùng sinh chế độ, này linh hồn rất thú vị, cho nên quyết định hay dùng nàng đến ném thử.” Băng oánh dù có hứng thú đánh giá nàng, hoàn toàn không để ý từ thần trên mặt xương cốt kéo kệt rung động.

“Cái kia..... Chủ, nếu thực hành chuyển thể trùng sinh chế độ, công tác của ta lượng.....” Từ thần rồi rầm hỏi.

“Này lần sau tái thảo luận lại!” Băng oánh chu mỏ nói, “Được rồi, ngươi có thể đi rồi lại!” Hoàn toàn một bộ tiểu hài từ bộ dáng.

Từ thần suy sút phiêu đi, nàng vô thức nhìn băng oánh, không biết chính mình vận mệnh lại bị đưa hướng phương nào.

“Nói, ngươi có biết chính mình tên sao?” Băng oánh nhìn bị từ thần tùy tay để tại thượng nàng, ngồi xổm xuống thân hỏi.

“Nguyên lai bọn họ bảo ta nha đầu, sau lại môn chủ bảo ta ngũ hào.” Nàng nghi hoặc hỏi đáp.

“Này đó không phải tên của ngươi.” Băng oánh lộ ra một tia đồng tình tươi cười, thần sắc hơi hơi còn thật sự lên, “Nhớ kỹ, ngươi kêu mộ dã đồng, đây là của ngươi mẫu thân cho ngươi khởi tên, cũng là ngươi chân chính tên.”

“Mộ dã đồng?” Nàng lặp lại nhớ kỹ chính mình tên, “Ta cư nhiên cũng có tên?” Băng oánh tùy tay thay đổi căn nhánh cây đi ra, trên mặt đất viết ra này ba chữ: “Nhạ!”

“Nhưng là, ta nhớ rõ mới trước đây băng hiệu thượng tự tựa hồ không có như vậy phức tạp” Nàng sợ hãi hỏi, thanh âm bởi vì chính mình cũng không xác định mà phi thường tiều.

“Là này ‘Mộc’ sao?” Băng oánh tùy tay lại viết cái tự, hỏi. Nàng gật gật đầu, về mặt hoang mang.

Băng oánh thân thủ gõ hạ của nàng đầu, bất mãn nói: “Ngươi chẳng lẽ hoài nghi của ta nói?” Nàng lắc đầu, nàng chính là nghi hoặc thôi, trong lòng hoàn toàn không có chút hoài nghi. Băng oánh nhảy vọt qua này đề tài, tiếp tục nói: “Của ngươi mẫu thân thực yêu ngươi đầu, cho nên linh hồn của ngươi mới có thể như vậy tinh thuần.”

Băng oánh thân thủ kéo nàng, nàng kinh ngạc phát hiện chính mình hiện tại cư nhiên hữu lực khí! Chủ thủ nho nhỏ, mềm, lại kêu nàng có dị thường cảm giác an toàn. “Ta lại cho ngươi một lần sinh mệnh, cho ngươi hoàn thành ngươi chưa nhưng lại nguyện vọng. Lần này sinh mệnh là ngươi, hảo hảo nắm chắc.” Băng oánh không có xem nàng, mềm nhẹ nói.

Nàng gật gật đầu, mạnh cảm thấy băng oánh đẩy nàng một chút. Nàng kinh ngạc trụ hạ, dần dần bị lạc ý chí.

“Dùng sức, lại dùng lực..... Đầu đi ra! Dùng sức!”

Tả tướng bên trong phủ, một cái hẻm lách sân lý, truyền ra như vậy tiếng la. Theo nữ nhân một trận hư thoát kêu to, trẻ con rút cục thoát ly cơ thể mẹ. Nữ nhân ngất đi qua, vừa mới sinh ra trẻ con trừng mắt sưng mù ánh mắt, không khỏi có ti mờ mịt -- như vậy, liền trùng sinh sao? Lần này sinh mệnh, là thuộc loại chính nàng sao?

Nàng mở to hai mắt đánh giá bốn phía, trên tường có khắc hoa trang sức, hiển nhiên là nhà giàu người ta. Nhìn xem bốn phía, nơi này nha hoàn cũng không phải rất nhiều, như vậy, mẫu thân của hần hần là không phải chính thất, hơn nữa cũng không phải tối được sủng ái cái kia. Nhưng là nghĩ đến vẫn là có nhân chăm sóc nàng mẫu thân, tình huống liền cũng không phải thực không xong.

Của nàng phụ thân theo ngoài cửa vào đến, dã đồng lập tức liền nhận ra hần. Kiếp trước bởi vì ở các nơi ẩn núp chờ ám sát, đối triều đình lý nhân vật trọng yếu cũng có chút hiểu biết.

Của nàng phụ thân, tông tu quốc, là đương triều tả tướng, quyền lợi cùng đương triều hữu tướng hạng bằng cữu thế lực ngang nhau. Tuy rằng bộ dạng thực bình thường, liền giống một cái văn nhược thư sinh, nhưng là cũng là cái tàn nhẫn nhân vật. Nàng thế nhưng thành người này nữ nhi? Dã đồng hoang mang, tông tu quốc hướng nàng xem đến, nàng đột nhiên ý thức được chính mình hiện tại vẫn còn là cái tiểu trẻ con, liền giờ lên đơn thuần khuôn mặt tươi cười nhìn về phía hần. Tông tu quốc lạnh lùng nhìn mắt bà vú trong lòng nàng, thuận miệng nói: “Đã kêu tông ki đao.”

Vừa rồi còn hôn mê mẩu thân từ từ chuyển tỉnh, nhìn về phía tông tu quốc ánh mắt lý tràn ngập nóng cháy yêu say đắm. Nàng suy yếu nhưng cung kính nói: “Đa tạ lão gia vì dao nhi ban thưởng danh.”

Tông tu quốc chính là nhìn nàng một cái, trong miệng đơn giản phân phó nói: “Theo phòng bếp thủ ăn lót dạ phẩm cấp tứ phu nhân bỏ bỏ thân mình, nàng vừa mới sinh hoàn đứa nhỏ, các người rất chăm sóc.” Nói xong, không hề nhìn về phía tứ phu nhân cùng đã đồng, bước đi đi ra ngoài. Tứ phu nhân ai oán nhìn hân bóng dáng, trong ánh mắt lược có giận dữ.

Đã đồng nhẹ nhàng chuyển động đầu, thấy nàng này nhất thể mẩu thân. Bộ dạng đồ coi như là thanh tú khả nhân, nhưng vô luận như thế nào cũng cảm không nổi nàng kiếp trước mẩu thân một phần mười. Cửa nàng trong đầu đột nhiên xuất hiện nhất chuỗi dài mặt, là một cái cô gái khuôn mặt, bộ dạng nhưng thật ra tổng hợp lại nàng này nhất thể phụ mẫu bộ dạng. Sau đó, nàng nghe thấy được băng oán thanh âm: “Vừa rồi đó là tông kì dao nguyên bản hân là trưởng thành bộ dáng, từ nhỏ đến lớn. Mà người, đã đồng, vẫn là hội trưởng thành người kiếp trước bộ dáng -- ta là nói không có bị hoả hoạn tai họa quá bộ dạng.”

Không có bị hủy dung khi bộ dáng? Nàng không khỏi có một tia chờ mong cảm giác, sẽ là thế nào đâu? Băng oán thanh âm tiêu thất, nàng không khỏi ở trong lòng cảm kích thì thầm: Cảm ơn người, chủ.

“Đem kì dao ôm vội tới ta xem xem.” Tứ phu nhân trong thanh âm toát ra một tia mỗi một, hoàn toàn đã không có vừa rồi tông tu quốc ở thời điểm cái loại này cường chống đỡ khí lực. Bên người một cái nha hoàn mang đi hướng nàng, thấp giọng nói: “Tứ phu nhân, người xem lão gia cũng là thanh ngài nha! Thất tiểu thư bộ dạng như vậy đáng yêu, nhất định có thể được đến lão gia sủng ái.”

“Kia lại có cái gì dùng?” Tứ phu nhân nhìn về phía đã đồng thời điểm toát ra một tia không cam lòng ý tứ hàm xúc, “Nàng chính là một cái cô gái, cũng không phải nam hài. Thúi nh, người phải biết rằng, nếu bộ dạng đẹp mặt chút, có lẽ hội bị người ghen tị, thậm chí khả năng sống không đến xuất giá niên kỉ kỉ, nếu bộ dạng bình thường, căn bản không có cái gì tác dụng. Hơn nữa, lấy của ta thể lực, căn bản không có bảo trụ của nàng năng lực a!” Dài không lớn? Đã đồng trong khoảng thời gian ngắn cảnh giác lên, đột nhiên ức cùng môn chủ cấp nàng giảng quá này chuyện xưa, không khỏi ở bên trong tâm địa thờ dài -- xem ra này trong nhà cũng không an ổn a!

Đã đồng chuyển viên trượt đi mất to mọi nơi nhìn xung quanh, tay nàng chân mềm mại vô lực, bị chặt chẽ bao vây ở tả lối lý hoàn toàn không động đậy. Nàng chán ghét loại này bị trói buộc cảm giác, này nhất thể, nàng không nghĩ bị bắt luận kẻ nào khống chế! Như vậy, khiến cho nàng đi đến xã hội này cao nhất đoạn đi! Nàng nhẹ nhàng ách xì 1 cái, bất quá, ở nàng bây giờ còn vô lực làm cái gì thời điểm, trước hết im lặng hưởng thụ này khó được thanh nhàn đi!

Nhưng, có lẽ là quá mức thói quen cho bận rộn sinh hoạt, nàng đứng là vẫn còn tìm được rồi điểm sự tình làm. Nàng mặc niệm kiếp trước sờ nhớ rõ nội công tâm pháp, làm cho nội lực chậm rãi bắt đầu ở trong thân thể mặt lưu động. Nàng phát hiện hiện tại thân thể luyện công cư nhiên có việc bán công lần hiệu quả, nghĩ đến là trẻ con thân thể tính dẻo có vẻ cao duyên có.

Mấy tháng xuống dưới, nàng nghe xong không ít thị nữ chuyện phiếm, hơn nữa nàng kiếp trước đối tả tướng phủ hiểu biết, rốt cục hiểu được hiện tại này gia tình huống.

Cửa nàng phụ thân tông cộng cưới năm thê thiếp. Chính thê là một cái bình nam vương nữ nhi, làm một cái quận chúa, rất dễ dàng liền có thể bảo vệ chính mình quyền lợi. Mà cửa nàng phụ thân hòa bình nam vương là hợp tác quan hệ, cứ việc không thích này thủ đoạn độc ác thê tử, nhưng là cũng sẽ không cùng nàng nháo phiền.

Nhị phu nhân từng là đô thành lý có tiếng mỹ nữ, pha chịu tông tu quốc yêu thích, cũng bởi vậy mà khắp nơi lọt vào chính thất ghen ép. Nàng từng bởi vì không hiểu nguyên nhân mà rơi quá thai, cho rằng là chính thất ra tay, cho nên cùng chính thất gian huyền thủy hỏa bất dung.

Tam phu nhân là trong triều tài chính đại thần nữ nhi, diện mạo bình thường, nhưng thật ra an phận thật sự.

Tứ phu nhân, cũng là mẩu thân của hân, chính là một khu nhà thanh lâu lý hoa khôi, tướng mạo không thể so nhị phu nhân, trên tay cũng không có chút thể lực, tại đây cái trong viện coi như là một cái ngoại tộc. Bất quá nghe này thị nữ nói nàng là đứa giỡn ranh tay đoạn mới hiện lên lão gia giường, lời nói gian chiết khẩu tứ phu nhân có chút khinh thường.

Ngũ phu nhân là võ lâm thượng long bang chương môn nhân nữ nhi, bộ dạng coi như ngọt, nhưng là tính cách cũng là tùy tiện, làm việc cũng không hiểu biến báo, ở trong sân này hân nữ nhân thậm chí cũng không tiết cho để ý tới nàng.

Nàng đi vào thế giới này đã muốn có một nguyệt, nhưng phụ mẫu nàng cư nhiên không có một đến xem quá nàng liếc mắt một cái. Ở trăng tròn yên thượng, nàng mới biết được nguyên lai cùng nàng cùng một ngày sinh ra còn có nhị phu nhân nữ nhi, xem như của nàng muội muội. Phụ thân hơn yêu thích nhị phu nhân, liền hoàn toàn quên còn có của nàng tồn tại. Mà mẩu thân của hân bởi vì nàng phụ thân bỏ qua mà phi thường ai oán, đây ngập bất mãn không chỗ phát tiết, liền trách tội cho nàng không phải một cái nam hài, liền cũng theo đuổi nàng từ bà vú mang theo.

Lại bị từ bỏ sao? Nàng nghĩ, rút lui thân mình. Được rồi, ta không cần bắt luận kẻ nào, này nhất thể, ta vì chính mình ý nguyện mà sống!

chương 7:tông kì dao

Nhớ rõ, ở cửa nàng trăng tròn yên thượng, nàng lần thứ hai gặp được nàng này nhất thể cha mẹ. Bà vú ôm nàng đi tới tứ phu nhân bên người, tứ phu nhân vươn tay tiếp nhận nàng, trên mặt lộ vẻ nhu hòa tươi cười, đáy mắt nhưng không có chút ý cười. Đã đồng nhìn nàng, lạnh lùng xem trở về, nhưng lại nhìn xem tứ phu nhân đáy lòng toát ra một tia hàn ý.

Phần lớn đám người đều tụ tập tại kia cái cùng nàng cùng một ngày sinh ra muối muối nơi đó, tứ phu nhân tránh được của nàng ánh mắt, nàng liền cũng vòng vo quay đầu nhìn về phía náo nhiệt nhân đôi lý. Cái gì cũng nhìn không thấy, chính là một mảnh ồn ào thôi.

“Ngô, đây là kì dao đi? Thật sự là cái im lặng đũa nhỏ đâu.” Đại phu nhân không quen nhìn nhị phu nhân chịu nhân chú mục, mở miệng nói, “Cùng kì tuyết là cùng một ngày sinh ra đi?”

“Hồi tỳ tỳ, đúng vậy.” Tứ phu nhân trên mặt lộ ra nhu hòa quang mang, làm như thập phần sùng ái chính hần một nữ nhi. Đại phu nhân trên mặt cũng lộ ra hòa ái biểu tình: “Đi đem ta cái kia kim chuông lấy đến.”

“Tỳ tỳ, điều này sao dám đảm đương đâu?” Tứ phu nhân vội vàng từ chối, trên mặt ý cười cũng là rất cực thực chút.

Đã đồng nghe các nàng không có dinh dưỡng nói chuyện, quyết đoán nhắm hai mắt lại. Tối hôm qua tu luyện quá dài thời gian, hôm nay căn bản không có tâm tình nghe này đó nữ nhân giảng này đó có không.

Làm các nữ nhân trong lúc đó nói chuyện phiếm rất cực đã xong thời điểm, tay nàng thượng đã muốn hơn một chuỗi chuông, trên cổ cũng nhiều khối ám ngọc. Bởi vì nàng cũng coi như hôm nay nhân vật chính chi nhất, liền bị ôm vào trong ngực đi hướng tông tu quốc.

Tông tu quốc cùng nhị phu nhân bên người đám người rất cực tán đi, nàng cũng rất cực gặp được này được xưng là mỹ nữ nhị phu nhân. Bộ dạng coi như xinh đẹp, nàng khủng hoảng nghĩ, nhưng là như cũ không có tiền nhất thể mẫu thân xinh đẹp. Nàng đột nhiên hơi hơi sùng sốt, vì cái gì luôn đem bên người nhân không tự giác cùng kiếp trước mẫu thân so sánh với đâu? Rõ ràng, nàng đối cái kia nữ nhân lại e ngại lại oán.

Nàng chú ý tới nàng này nhất thể mẫu thân trong ánh mắt mang theo nhẹ hận ý, thẳng tắp bắn về phía nhị phu nhân, không khỏi trong lòng than nhỏ khẩu khí. Nàng chẳng lẽ nghĩ đến không có thẳng tắp nhìn về phía tông tu quốc, hần liền nhìn không tới sao?

Nàng không nhìn vấn đề này, ngược lại nhìn về phía tông kì tuyết, phần nộn nộn tiểu trẻ con, cùng nhị phu nhân giống nhau hơi hơi ôm lấy khoe miệng, họa xuất một cái cao ngạo góc độ. Ở trẻ con kì còn nhìn không ra cái gì, nhưng là trưởng thành định cũng là một cái mỹ nhân đi! Nàng đột nhiên hơi hơi tỉnh ngủ, nếu..... Nàng bộ dạng thật sự tuyệt không giống này nhất thể cha mẹ đâu? Đột nhiên mắt cười, đúng vậy, nàng như thế nào hội trường đặc tượng các nàng đâu? Bằng không, chủ cấp nàng xem nàng này nhất thể ứng thành dung nhan làm gì đâu?

Bất quá, khiến cho nàng tại đây trong tương phủ bình thường chút đi! Nàng xem xem trở thành mọi người tiêu điểm tông kì tuyết, này nho nhỏ vũ đài sẽ để lại cho này đó nữ nhân đi!

Sau trà dư nghị thức thượng, nàng xem đầy bàn sơn hạp, nữ hồng cái gì, không khỏi hoàn toàn không có hưng trí. Tông kì tuyết bất khỏi xinh đẹp to lựa, nàng xem gặp cách đó không xa có một quyền không tính tân thư, miễn cưỡng cảm thấy còn có thể, liền thân thủ bắt đứng lên, sau đó đầu đầu hắc tuyến thấy mặt trên viết thật to “Nữ giới” Hai chữ, sùng sốt nửa ngày cư nhiên quên buông. Đột nhiên nghe thấy được chung quanh mọi người khách khí nói nàng hội trở thành một cái tốt lắm thể tử, thể này mới càng thêm không nói gì buông xuống thư. Một cái hảo thể tử? Coi như hết! Nàng có lẽ hội lo lắng làm cho của nàng vị hôn phu trắng niên sớm thể.

Nhảm chán trắng tròn yển sau, nàng lại một lần nữa bị quên đi ở tại góc sáng sửa. Dù sao nàng nhưng thật ra thật sự tuyệt không để ý, như vậy vừa lúc phương tiện nàng luyện công.

Thời gian ở bất tri bất giác giữa dòng thế, nàng gần dùng bốn năm liền khôi phục kiếp trước thân thủ, phỏng chừng ai cũng sẽ không tin tưởng, tại đây dạng một cái còn nhỏ thân hình lý che dấu là một sát thủ linh hồn.

Đã đồng đối với gương đồng, cẩn thận đánh giá gương lý chính mình, sáu tuổi nàng đã muốn ả ả có quyền rũ sắc, không nghĩ tới nàng cư nhiên hội trưởng thành như vậy. Nàng cười khê quyết quyết thân, kính trung cô gái cũng giống nhau động tác, mơ hồ có thể nhìn ra được là cái mỹ nhân bại hoại. Nàng không sao cả nhún nhún vai, xuất ra sơn phấn hạp, vận dụng kiếp trước học được cao siêu dịch dung thủ pháp ở trên mặt vẽ loạn, chỉ chớp lát sau, kính trung tiểu mỹ nhân bộ dạng liền trở nên bình thân vô kì, nhưng lại cùng thuộc loại chân chính tông kì dao bộ dạng vô nhị.

Nàng vỗ vỗ thủ, lấy tay chỉ đào nhất đại khối sơn phấn, hướng gương đồng thượng vẽ loạn đi lên, họa không hề nghệ thuật cảm, sạch sẽ gương đồng cũng bởi vậy mà trở nên hoàn toàn thay đổi.

“Ai, của ta thất tiểu thư a, người như thế nào lại cầm sơn phấn chơi?” Tứ phu nhân bên người tỳ nữ tiểu thúy vừa vịn vào cửa, vừa thấy, không khỏi ngạc nhiên kêu lên. Đã đồng liền sợ hãi nhìn nàng, trong mắt chỉ chớp lát sau liền trở nên nước mắt lưng tròng: “Thúy đi, dao nhi thích.....”

Tiểu thúy cũng là không nói gì, này sơn phấn phân cho vị thành niên tiểu thư vốn cũng chỉ là dựa theo lệ thường, không có cao hứng điều phối thôi, các phòng các tiểu thư không phải cấp mẫu thân chính là vớt bỏ. Nhà mình tiểu thư khen ngược, đem này làm như thuốc màu, ở gương thượng họa một mạch, biến thành bọn nha đầu sát gương thời điểm nhìn kính trung chính mình đều cảm thấy quý dị thực. Cổ tình này thất tiểu thư liền thích chiêu thức ấy, làm cho bọn họ này đó làm hạ nhân cũng không đâu có cái gì.

“Thất tiểu thư, ai.....” Tiểu thúy thở dài, hoá tiểu nha hoàn đến sát gương đồng, đã biết mới nhớ tới đến khi vì sao mà đến: “Tiểu thư, tứ phu nhân làm cho ngài đi qua một chuyến.”

Đã đồng không khỏi nhíu mày, nàng vừa mới sinh ra thời điểm liền bởi vì là cô gái mà không thể yêu thích, mẫu thân của hần thân thể vừa mới nhất khôi phục căn bản không đến xem nàng, mà là cho rằng trang điểm xinh đẹp để được đến phụ thân thùy liên. Một năm trước, nàng rất cực như nguyện lấy thường sanh ra một cái nam hài, bởi vậy lại quên nàng này nữ nhi tồn tại, một lòng sùng chính mình con. Từ nàng sinh ra tới nay, nhìn thấy này mẫu thân số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, lần này nàng cư nhiên hội chủ động kêu nàng, điều này làm cho nàng không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Theo mẫu thân nơi đó trở về, đã đồng cuối cùng hiểu được nàng vì cái gì lòng từ bi nghĩ tới nàng.

Nguyên lai tướng phủ đưa nhỏ đến sáu tuổi sẽ đi trong nhà tiên sinh nơi đó học tập, ngày mai là nàng lần đầu tiên đi thư phòng đưa tin, tứ phu nhân liền dặn dò nàng tốt tốt biểu hiện, không cần cấp nàng cùng đệ đệ mất mặt.

Đã đồng ngoan ngoãn cúi đầu nghe của nàng thuyết giáo, biểu hiện ra rất là nhất gan bộ dáng, nhưng không ai thấy miệng nàng giác lộ vẻ cười lạnh. A, nàng đã sớm nhìn thấu này “Gia đình” vận hành hình thức, các nữ nhân cho nhau tranh thủ tình cảm, ý đồ vì chính mình mưu phúc lợi, mà đưa nhỏ nếu cũng đủ thông minh xinh đẹp, cũng sẽ làm cho tông tu quốc hơi chút chú ý tới bọn họ mẫu thân. Tứ phu nhân luôn luôn không thể nào được sủng ái, nghe nói nàng là hao hết tâm tư sử chính mình hoài thượng tông tu quốc đưa nhỏ, thế này mới bị mang về tướng phủ thành cái phu nhân, cũng khó trách tông tu quốc căn bản không chú ý nàng.

Nếu người khác căn bản không chú ý nàng, nàng lại vì cái gì yếu biểu hiện ra chân thật chính mình đâu? Ở người chung quanh trong mắt, tông ki dao chính là một cái nhất gan nhưng tính tình cổ quái tiểu thư, cũng không giống bình thường đưa nhỏ đối ngoại mặt tràn ngập lòng hiếu kỳ, bình thường căn bản chừng không ra hộ, ở trong phòng không biết đang làm chút cái gì. Cũng bởi vì này dạng, tứ phu nhân liền càng thêm không coi trọng nàng, một lòng đem hy vọng kỳ thác ở con trên người.

“Hiểu chưa?” Tứ phu nhân dùng phức tạp ngôn ngữ biểu đạt rất đơn giản ý tứ, nghe được đã đồng thiếu chút nữa ngủ. Nàng có vẻ rất là kinh hoàng bộ dáng, nhẹ giọng trả lời: “Dao nhi hiểu được.” Tứ phu nhân hoài nghi nhìn nàng một cái, trong lòng đệ đệ miệng ỏi ra cái phao phao, tứ phu nhân trong mắt phiếm sùng nịch ánh sáng nhu hòa, ôn nhu lấy tay lau đi miệng hấn giác một đường nước miếng, nhìn hấn không ngừng vũ động tiểu cánh tay, hồng nói: “Tốt lắm, chúng ta lập tức liền đi ra ngoài, ngoan.” Tứ phu nhân quay đầu nhìn về phía đã đồng, thuận miệng nói: “Vậy người trở về đi! Ngày mai nhớ rõ hảo hảo biểu hiện.” Liền phóng nàng đi rồi.

Nàng áp chế đáy lòng phiếm ra một tia chua xót, này cảnh tượng cùng kiếp trước cảnh tượng chồng đứng lên, đè ép lòng của nàng lý một trận co rút lại. Lần lượt trong tiềm thức khát khao, lần lượt thất vọng, nàng cứ nhiên còn có thể có loại này cảm tình, nàng không khỏi tự giễu không thôi. Quên đi..... Ta chỉ là một người, nàng dùng sức cắn răng, ta, nếu không nên vì không có khả năng tồn tại chuyện vật mà thương cảm.

Ngày hôm sau, tiểu thúy nhưng thật ra tự mình lại đây giúp nàng chuẩn bị quần áo, la dài dòng sách đem nhất đóng lớn. Đã đồng trầm mặc không chế được trong cơ thể chân khí vận chuyển, tùy ý nàng ép buộc chính mình. Tiểu thúy thấy nàng không có phản ứng, rốt cục vẫn là buông tha cho đôi này tri độn tiểu thư thuyết giáo, cấp nàng sơ cái Dương Giác biện, đưa nàng đến thư phòng.

Tiểu thúy chính là đưa nàng đến thư phòng cửa, nàng nhẹ nhàng mà gõ cửa, câu thúc chờ ở cạnh cửa, một bộ không biết làm sao bộ dáng. Không ai quan tâm nàng, nàng không khỏi càng thêm quần bách.

Rất xa đi tới một cái khác cô gái, chung quanh có này năm sáu cái thị nữ hộ tống, cao ngạo nâng đầu, thấy nàng, thanh tú nhú nhú mày đầu, đánh giá nàng.

Nàng như cũ là cúi đầu, cũng là bất động thanh sắc đã ở đánh giá nàng. Này cô gái tựa như một đoá nụ hoa đực phóng nụ hoa, nhất cử nhất động gian đều lộ ra cô cao ngạo hơi thở. Phòng chừng chính là của nàng cái kia tông ki tuyệt. Đã đồng chính mình dẫn theo thư tương, cùng nàng nhất so với, thật đúng là có vẻ nghèo túng thực.

“Người là ai? Ta vì cái gì chưa từng có thấy quá người?” Tông ki tuyệt tò mò hỏi đến, nhưng cho dù là như thế này, nàng vẫn là một loại trên cao nhìn xuống bộ dáng.

Đã đồng thượng một lần ra tứ phu nhân biệt viện đã muốn là một vòng tuổi sinh nhật thời điểm chuyện, cũng khó trách nàng không có gặp qua nàng.

“Ta..... Ta gọi là tông ki dao.....” Đã đồng sợ hãi mở miệng nói, tầm mắt như cũ là hướng hạ, tựa hồ là không dám nhìn hướng tông ki tuyệt.

“Nguyên lai chính là người a!” Tông ki tuyệt khẩu khí lý có khinh thường hương vị, “Cái kia kỹ nữ nữ nhi.”

“A?” Đã đồng làm bộ như khó hiểu nhìn phía nàng, trong ánh mắt như cũ là tràn đầy khiếp đảm, làm như không có hiểu được nàng nói trong lời nói. Trong lòng cũng là cân nhắc, xem ra này nhị phu nhân cũng không như nàng xem đi lên như vậy hiền lành a!

“Thiệt! Nguyên lai là cái gốc từ!” Tông ki tuyệt nhìn về phía của nàng ánh mắt càng thêm khinh bỉ, bên người thị nữ vì nàng xốc lên bức rèm che, nàng không hề xem nàng, ngẩng đầu mà bước tiêu sái đi vào.

Đã đồng liền cũng đi theo đi rồi đi vào.

Trong phòng nhân hiển nhiên có vẻ quen thuộc, thả bất luận quan hệ như thế nào, tông ki tuyệt vừa đi vào, bên trong rõ ràng náo nhiệt lên. Bọn họ chính là đại khái phiêu nàng liếc mắt một cái, cũng không có cấp cho nàng quá nhiều chú ý.

Bắt đầu đi học, cái kia râu tóc bạc trắng lão giả cũng không luận hôm nay có nhân mới gia nhập, tự cố mục đích bản thân giảng hấn khóa, nhất phái mặc kệ nó bộ dáng. Mà tông ki tuyệt hiển nhiên đã muốn đã bị quá huấn luyện, căn bản không có chút hoang mang bộ dáng. Đã đồng cũng là vẻ mặt mờ mịt nghe. Kỳ thật, làm một cái cô gái, hay không có tri thức hiểu lễ nghĩa cũng không phải rất trọng yếu, nhưng là đã có học tập cơ hội, đã đồng sẽ còn thật sự đi học tập.

Nhưng là, phiền toái ở chỗ, đã đồng căn bản không biết chữ. Này cũng lạ không được nàng, kiếp trước một mảnh hỗn loạn, tuy rằng nên học không nên học được nàng đều học, nhưng là vài thứ kia tới một mức độ nào đó vẫn là đối nàng chấp hành nhiệm vụ có giúp. Nhưng là nhưng không ai giáo nàng

biết chữ, sát thủ căn bản không cần biết chữ! Mà nay sinh vừa mới vừa mở cái đầu, cũng hoàn toàn không ai đến dạy quá năng.

Dã đồng nghe tiên sinh giảng giải, cố sức đem hần giảng gì đó cùng trên cây loạn mã tổ hợp lên.

Tông ki tuyết phỏng chừng là thầy của nàng không biết làm sao cùng với chặt vật, mang theo không biết nguyên do đối của nàng căm hận, đối nàng châm chọc khiêu khích. Nàng chính là bà đầu thấp đủ cho càng thấp, trong lòng thâm hạ quyết tâm, nhất định phải học được đọc sách!

Vì thế, nàng nguyên vẹn phát huy chính mình đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, ở một ngày thiên học tập trung dần dần đuổi theo khác đũa nhỏ tiến độ, như cũ là bất động thanh sắc vẻ mặt mờ mịt nhìn chăm chăm sách vở. Nàng chịu được tông ki tuyết không tốt ngôn ngữ, cũng coi đây là động lực, càng thêm chăm chỉ học tập. Tiên sinh trừng phạt nàng chép sách, nàng liền âm thầm bồi câu dưới chướng, giống luyện tự giống nhau cẩn thận tỉ mỉ chép lấy.

Chính là của nàng tiến bộ phần lớn giấu ở mặt ngoài dưới, người khác chưa từng biết được, mà tông ki tuyết vẫn là giống nhau hết sức châm chọc khả năng sự. Nàng hoàn toàn không cần tông ki tuyết lời nói, nàng căn bản không cái kia tâm tình cùng tiểu hài tử so đo.

chương 8:roi xuống nước

“Thất tiểu thư, mời người hôm nay trở về đêm nay quyền sách sao ngũ biến.” Tiên sinh nhìn dã đồng, vẻ mặt bất đắc dĩ trạng. Hần không rõ, rõ ràng này trong tướng phủ tiểu thư bọn công tử đều nhất học sẽ, vì cái gì cố tình này thất tiểu thư chính là gian ngoan không hóa.

“Là, tiên sinh.” Dã đồng nhạ nhạ nói, buông xuống đầu, một bộ thực không tình nguyện bộ dáng.

“Ngốc tử, lại bị phạt đi!” Tông ki tuyết khinh miệt nhìn nàng, nàng không chút nào cố sức theo thượng ca ca các tỷ tỷ tiến độ, đối với này mỗi ngày bị phạt chép sách “Tỷ tỷ”, nàng có thể không lưu tình chút nào châm chọc.

Dã đồng lười cùng nàng so đo, yên lặng đem này nợ thu vào chính mình gánh nặng, xoay người liền hướng chính mình tiểu viện lý đi đến.

“Ai cho phép người đi?” Tông ki tuyết còn không có châm chọc xong, đầu chịu khinh địch như vậy thả nàng, thân thủ phải đi tra soát nàng. Dã đồng trong mắt hiện lên một tia căm hận, di động cước bộ, không dấu vết tránh được nàng, như cũ dừng kia nhạ nhạ khẩu khí nói:“Cái kia, hôm nay yếu sao ngũ biến.....” Nói xong, trốn cũng dường như chạy đi rồi.

Tông ki tuyết không thú vị hừ một tiếng, nhìn đến nàng chạy trốn chết, trong lòng vẫn là thoáng thỏa mãn chút, cũng không có gọi người đuổi theo, chính là khẩu thượng khinh thường nói:“Thiết, kêu người này chạy thoát.”

“Tuyết Nhi, không đáng làm cho này ngốc tử sinh khí.” Trong nhà tứ công tử, cùng là nhị phu nhân đứa nhỏ, tông minh hàng không chút để ý nói,“Nàng chính là lại dùng công cũng cần không nổi người.”

“Ta mới không có sinh khí đâu!” Tông ki tuyết quyết thần nói,“Tứ ca, đừng nghĩ nàng, nghe nói phụ thân lại cho mẫu thân thứ tốt đâu, mau đi xem một chút đi!”

“Hào.....” Tông minh hàng nở nụ cười, đi theo nàng hướng nhị phu nhân sân đi đến.

Bọn họ đối thoại một chữ không rơi bị dã đồng nghe xong đi, của nàng khoe miệng gọi lên một chút khinh thường tươi cười, nhanh hơn bước chân hướng chính mình phòng đi. Nàng hoàn toàn không có hứng thú cùng này đó tiểu hài tử đấu.

“Tiểu thư.....” Cửa phòng khẩu, của nàng bên người nha đầu thấy nàng đi tới, do dự mà hay không tiến lên hỗ trợ. Dã đồng lạnh lùng nhìn nàng một cái, mặc không lên tiếng đẩy ra cửa phòng, hướng trong phòng đi đến. “Tiểu thư, hay không cần Hoàn nhi chuẩn bị một ít điểm tâm?” Cửa nha đầu đề cao thanh âm hỏi. “Không cần.” Dã đồng khẩu khí lạnh lùng đến cực điểm, phản thủ biên quan thượng cửa phòng.

Hoàn nhi là ở nàng ba tuổi thời điểm phân công cấp của nàng nha đầu, so với nàng đại cái ngũ tuổi tả hữu, lý nên là bên người chăm sóc. Nhưng là nàng cực chán ghét có nhân gần người, khốc lớn đại náo không cho Hoàn nhi hầu hạ nàng, vì thế này chức vị liền cũng liền cơ hồ thành chức quan nhân tàn. Hoàn nhi nhưng thật ra nghĩ tới muốn tới hầu hạ nàng, nhưng vài lần tranh cãi âm ỉ sau, Hoàn nhi cũng sẽ không tái kiên trì, tùy ý này tính tình quái dị tiểu thư chính mình một người buồn ở trong phòng, nàng cũng vui vẻ thanh nhàn.

Nàng phô khai trang giấy, lấy ra nghiên mực tinh tế ma mực, sau đó bình tâm tĩnh khí nhìn yếu nàng sao ngũ biến kia quyền sách. Tinh tế phẩm đọc, trong tay còn tại không ngừng mà ma miêu tả. Rốt cục vừa lòng, nàng đẩy ra ghế dựa, đem cái trung bình bản, nhất bút nhất hoa sao nổi lên thư. Một bên xuống dưới, nàng đã là bồi hạ này quyền sách nội dung. Cảm thấy không thú vị, liền còn thật sự về thư thượng chữ viết, bốn phía xuống dưới đã là đến có thể lấy giả đánh tráo bộ. Ôi chào? Lại tiến bộ sao? Dã đồng cẩn thận đối chiếu chính mình chữ viết cùng nguyên thư thượng chữ viết, cái này không có gì hay làm-- rõ ràng còn có một bên đâu..... Nàng không thú vị thờ dài, hơi hơi xê dịch trọng tâm, làm cho toan ma đuôi có một tia thư hoãn, như vậy, cuối cùng liền mặc một lần đi!

Nàng nhắc tới bút, vừa mới muốn viết xuống đi, lại nghe ngoài cửa Hoàn nhi nói:“Tiểu thư, nên dùng bữa tối.” “Tiếp qua một cái canh giờ tái lấy đến!” Dã đồng không kiên nhẫn hỏi đáp, nghe thấy Hoàn nhi tiếng bước chân dần dần đi xa, tiếp tục luyện tự.

Một cái canh giờ về sau, nàng miễn cưỡng bắt giữ đến ngoài cửa tiếng bước chân, nhìn bàn trương chưa khô nét mực, rốt cục vẫn là các hạ bút. Nàng thật cẩn thận hoạt động chính mình, không cho cứng ngắc thân thể té ngã trên đất, miễn cưỡng cường cường đi tới kia bị nàng xa ghế trên, tọa hạ, ghé vào bên cạnh bàn máy thượng.

“Tiểu thư, ngài bữa tối.” Hoàn nhi gõ gõ cửa, được đến của nàng đáp ứng, mới đẩy cửa mà vào, đem cơm chiều đặt ở cửa nàng trên bàn, im lặng đứng ở một bên.

“Giờ nào ?” Dã đồng nhìn ánh trăng, nhìn như tùy ý hỏi.

“Đã là gần giờ rồi.” Hoàn nhi trả lời. Đây tiểu thư tuy rằng bốc đồng thực, nhưng là nàng cũng không dám bởi vậy liền đối nàng vô lễ. Thân thể của nàng thượng luôn có chút làm cho người ta muốn kính nhi viễn chi gì đó.

“Úc.” Dã đồng cảm lấy chiếc đĩa, tùy ý trạc đồ ăn, làm như căn bản không đối bụng bộ dáng, “Người đi ra ngoài đi! Đêm nay không có chuyện của người.”

Hoàn nhi chần chờ một chút, rốt cục vẫn là lựa chọn không hỏi nàng đồ ăn có phải hay không hẳn là thu đi vấn đề, im lặng ly khai của nàng phòng.

Dã đồng thể này mới đem vừa rồi bị chính mình trạc phá thành mảnh nhỏ đồ ăn rất nhanh ăn luôn, trong đầu không ngừng mà lưng vừa mới sao hoàn thư, thuận tiện đem trống trơn vị cấp nhồi.

Lắc lắc đau nhức tay phải, dã đồng không khỏi nhẹ nhàng rút khẩu khí. Nàng bắt đắc dĩ cười, xem ra hôm nay buổi tối là không có cách nào luyện tập kiếm thuật .

Ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, điều chỉnh nội tức, nàng rất nhanh liền tiến nhập tu luyện nội lực trạng thái.

“Tiên sinh.....” Dã đồng hai tay đem chính mình sao gì đó giao cho tiên sinh, lẳng lặng đi trở về chỗ ngồi. Tiên sinh vốn đối một cái đĩa nhỏ sao chép bài tập cũng không có ôm cái gì kỳ vọng, chính là tùy tay phiên phiên, nhưng không có nghĩ đến dã đồng cư nhiên có thể đem sao chép bài tập viết như thể hoàn mỹ, làm cho hắn không khỏi trước mắt sáng ngời.

“Ân, tốt lắm.” Tiên sinh vốn là cực nhỏ khen ngợi nhân , nhưng là lần này lại ngoại lệ vui sướng khen, “Thất tiểu thư lần này bài tập hoàn thành thật tốt, nhìn ra được tìm đại công phu.”

“Hừ, thì tính sao, ở thế nào cũng bắt quá là trừng phạt hoàn thành hảo chút thôi!” Tông kỳ tuyết khinh thường thấp giọng nói, trong lòng cũng là có chút vì đồ tặc, nàng cho dù vừa mới bắt đầu học liền biểu hiện thật tốt, tiên sinh cũng không có khen ngợi một câu, cư nhiên khen ngợi này ngọc tử sao chép.

Dã đồng khẽ cười một chút, quả nhiên hiện tại sao chép chất lượng càng ngày càng tốt . Nghĩ đến chính mình đã muốn hoàn toàn đuổi kịp mọi người tiến độ, về sau sao chép bài tập liền sẽ không lại có nhiều như vậy đi!

Tan học về sau, dã đồng cảm lấy chính mình gì đó, cái thứ nhất lên lút đi ra phòng học. Trên tay đau nhức đã muốn giảm bớt không ít, trở về cũng có thể ở trong phòng luyện tập kiếm pháp .

Nhưng nàng vừa mới đi tới thư phòng giữ bên hồ, liền bị phía sau cùng đi ra tông kỳ tuyết ngăn cản. Nàng khó hiểu ôm này nọ, không biết nàng đánh là cái gì chủ ý.

“Người là không phải gọi người nha đầu giúp người sao ?” Tông kỳ tuyết sử cái ánh mắt, của nàng nha đầu Nguyệt nhi liền tiến lên đây thường dã đồng gánh nặng. Dã đồng theo bản năng tránh một chút liền từng rãnh tay, gánh nặng đến tông kỳ tuyết trong tay -- tuy rằng nàng nếu không nghĩ chính mình gánh nặng bởi thường điệu trong lời nói, lại có mười tám nhĩ cũng không động đậy .

Nàng xem tông kỳ tuyết mở ra của nàng gánh nặng, mở ra nàng sao chép một quyển sách, về mặt không thể tin, lại mở ra một khác bản, sắc mặt càng phát ra khó coi. Nàng ghét nhìn tông kỳ tuyết trong tay thư, quyết định trở về liền bắt bọn nó vứt bỏ.

“Người là tùy tiện đi lấy hai quyển sách báo cáo kết quả công tác đi!” Tông kỳ tuyết điều chỉnh một chút sắc mặt, hùng hổ kêu lên, “Tốt! Cư nhiên dám trộm thư!”

Dã đồng mị hí mắt, khẩu khí nhược nhược biện giải nói: “Đây là ta chính mình sao .”

Lúc này này hắn ca ca các tỷ tỷ cũng vây quanh lại đây, một bộ xem náo nhiệt bộ dáng.

“Người như thế nào khả năng chính mình viết ra như vậy tự?” Tông kỳ tuyết cảm trong tay thư cho những người khác xem, khẩu khí liền càng phát ra đúng lý hợp tình, “Hơn nữa một buổi tối căn bản không có khả năng viết hoàn nhiều như vậy này nọ!”

“Đây là ta chính mình sao !” Dã đồng khẩu khí cường ngạnh chút, nàng cũng không có thời gian cùng nàng ở trong này háo , ở nàng xem đến, này hoàn toàn là tiểu hài tử cố tình gây sự.

“Nguyệt nhi, đi xem tay nàng thượng có hay không cầm bút dấu vết! Nếu thật sự một buổi tối sao nhiều như vậy này nọ, trên tay ấn ký nhất định còn tại .” Tông minh hàng cười tủm tỉm đề nghị nói.

“Ta không cần.” Dã đồng lui về phía sau từng bước, né tránh Nguyệt nhi hành động. Hai thủ liền bối ở sau lưng, về mặt quật cường. Nàng lúc này khắc mới chính thức có chút bất mãn , liền hoàn nhi nàng cũng không làm cho gần người, lại như thế nào sẽ làm này Nguyệt nhi tùy ý gần người đâu? Hơn nữa, như thế nào khả năng sẽ có dấu vết? Nàng viết tự đã muốn là ngày hôm qua chuyện tình !

“Người đây là không dám làm cho chúng ta kiểm tra rồi?” Tông kì tuyết đắc ý lên, “Còn không mau điểm trở về hướng tiên sinh thừa nhận sai lầm?”

“Ta là chính mình sao !” Dã đồng khầu khí lại tăng thêm điểm, dư quang ngấm ngập Nguyệt nhi cư nhiên lại muốn tiến lên đây trao tay nàng, không khỏi giận dữ, “Nguyệt nhi, người chính là cái nha hoàn thôi, ai đưa cho người quyền lực có thể tra ta?”

Nguyệt nhi nghe vậy không khỏi nhất ngán, hồi đầu xem giống tông kì tuyết ánh mắt còn có chút ủy khuất.

Tông kì tuyết không dự đoán được nàng cư nhiên sẽ nói ra nói như vậy, không khỏi cũng là sững sờ, nhưng rất nhanh phản ứng lại đây, tự mình tiến lên, ngạo khí hỏi: “Nguyệt nhi không thể, ta đâu?”

Dã đồng thấy nàng thân thủ tới bắt, hướng bên cạnh nhất trốn, nhãn lực lợi hại liền phát tán đi ra.

Tông kì tuyết không khỏi trong lòng nhất hù, nhớ tới này tông kì dao binh thường khúm núm bộ dáng, một cỗ không hiểu tức giận dâng thẳng lên, cỗ chấp sẽ đi bắt nàng. Dã đồng hướng giữ thêm đi, lại nhất thời không dám thêm quá nhanh, hơi nhất do dự, nhưng lại bị tông kì tuyết bắt được ống tay áo. Nàng cùng lúc tức giận chính mình không biết như thế nào giãy dụa mới là tối thích hợp, về phương diện khác lại đối chính mình gián tiếp bị nhân chạm đến mà không thoải mái, trong lúc nhất thời càng thêm do dự mà. Mà tông kì tuyết còn lại là bởi vì chính mình dùng lớn như vậy khí lực cư nhiên không có tha động nhìn như gãy yếu tông kì dao, lại thấy được ca ca các tỷ tỷ chần chờ tính tiến lên đây khuyên can, càng thêm buồn bực, dùng là khí lực liền càng phát ra lớn đứng lên.

Thôi thôi táng táng trong lúc đó, dã đồng không cẩn thận thái đến hồ nước biên trơn trượt lưu trên tảng đá, nhất thời trọng tâm không xong liền về phía sau đổ đi, mà tông kì tuyết phản ứng nhưng thật ra rất nhanh, đúng lúc từng rảnh tay, dã đồng liền hoạt vào trong hồ, tiên nổi lên thật lớn bọt nước.

Bọn nhỏ nhất thời ồ lên, nhìn vốn trò khôi hài cư nhiên ra như vậy chuyện cổ, trong lòng đều kích động lên, nhất thời không biết làm sao. Vẫn là đại công tử phản ứng khá, nghĩ đến muốn đi tìm đại nhân xin giúp đỡ, phản thân chạy về thư phòng, mà này hán bọn nhỏ cũng phản ứng lại đây, toàn bộ đều chạy cách bên hồ.

Dã đồng phù thủy, thấy này đó ca ca các tỷ tỷ phản ứng, nhất thời không nói gì.

Nàng thân thủ bắt được bờ sông nổi lên hòn đá, thân nhiên cùng đại cứu viện. Kỳ thật như vậy thiên hồ, nàng hoàn toàn có năng lực chính mình đi lên, thậm chí cần bản không cần đến rơi xuống. Nhưng ngay tại nàng rơi xuống nước tiên vừa mới tính chuyển biến thân hình một khắc, nàng đột nhiên sửa lại chủ ý, thuận thế rơi vào trong nước, chính là cần thận không cho trên mặt dính vào thủy, phòng ngừa chính mình trang bị lộ hoa. Bởi vì nàng đã nhận ra trong phủ ám vệ tồn tại, nếu như vậy hiểm hiểm địa chuyển biến thân hình, trời mới biết có thể hay không gọi bọn hán phát hiện cái gì.

Đại thật lâu, rốt cục đại cho có nhân tiến đến, dã đồng bắt đắc dĩ phiến cái xem thường, tình bì lực tấn giãy dụa, nhìn người tới càng ngày càng gần, có vẻ sắp yếu chết ngất đi qua bộ dáng.

chương 9:tàng thư các

Dã đồng nhắm chặt hai mắt, tùy ý có nhân đem nàng ôm trở về phòng lý. Trên người quần áo thấp thấp thấp, không ngừng mà giọt thủy, nàng điều chỉnh nội tức, làm cho mặt mình sắc có vẻ trắng bệch, không ngừng mà hướng ra phía ngoài khu thủy, tựa hồ sinh mệnh cũng nguy ngập nguy cơ. Tới tổ nhóm có chút kinh hoàng, sợ hãi này thất tiểu thư duy trì không đến thỉnh đến thầy thuốc, đi nhanh về phía của nàng trong phòng chạy đi.

Vừa mới có nhân giúp nàng đổi tốt lấm lấm quần áo, đại phu liền vội vàng tới rồi, nhìn nhìn của nàng sắc mặt, lại cấp nàng đem mạch, nhất thời có vẻ có chút khó xử đứng lên. Hán mở mấy phó dược, đối Hoàn nhi nói: “Thất tiểu thư chính là nhiễm thương bệnh thương hàn, thân thể lại có chút suy yếu, hán là sẽ không thương cùng tánh mạng. Nhưng là có lẽ về sau hội hạ xuống chút bệnh căn, nhất định phải hảo hảo điều dưỡng.” Hoàn nhi tất cung tất kính tiếp nhận phương tử, tạ qua đại phu, liền tiến đến ngao dược.

Bệnh căn? Dã đồng chậm rãi mở mắt ra, trong đầu tình quang chợt lóe, này bệnh căn có lẽ là cái không sai chủ ý.

Nàng chậm rãi nhìn chung quanh bốn phía, nghe không khí lý lưu lại xuống dưới người xa lạ hương vị, bất mãn nhíu nhíu mày. Nhưng, bọn họ nhưng thật ra yên tâm nàng một cái “Bệnh nhân” Một mình đứng ở trong phòng sao?

Hoàn nhi tiên tốt lấm lấm dược đoan vào trong phòng, nhìn nàng tựa hồ còn mê man, nhất thời không biết như thế nào cho phải. Dã đồng vốn cũng không có muốn khó xử nàng, nhược nhược um một tiếng, hiện ra vừa mới tỉnh lại bộ dáng, về mặt mờ mịt nhìn bốn phía.

“Tiểu thư, uống dược.” Hoàn nhi thật cẩn thận đem chén thuốc đoan đến của nàng trước mặt. Nàng dừng mở đầu đi, về mặt ghét nói: “Cái gì dược? Ta lại không có gì sự tình, vì cái gì muốn uống dược? Lấy khai!”

“Tiểu thư, ngài vừa mới rơi vào rồi trong nước, cuốn hút bệnh thương hàn, nếu không uống dược sẽ không tốt.” Hoàn nhi kiên nhẫn khuyên nhủ.

“Ta không cần uống! Khụ khụ.....” Dã đồng lớn tiếng nói, lại mạnh khụ lên, tựa hồ bệnh thương hàn thập phần nghiêm trọng bộ dáng, làm cho Hoàn nhi càng thêm đến lo lắng lên.

“Đại phu nói nếu không tốt hảo uống dược hội hạ xuống bệnh căn !” Hoàn nhi dùng sức mạnh điều giọng điệu nói, cố ý đem chén thuốc đưa cho nàng, thần sắc gian trần đây “Người bệnh thật sự nghiêm trọng” ý tứ.

Dã đồng đơn giản xoay người sang chỗ khác không xem nàng, đem chính mình lui ở chỗ ẩn nấp, tựa như một cái bốc đồng tiểu hài tử. Quả thật dùng chính

mình tay phải cấp tay trái tiếp tục mạch, cẩn thận điều tiết không chế nội lực áp chế lấy đạt tới không chế mạch đập mục đích . Nàng phảng vừa rồi đại phu cấp nàng bắt mạch thời điểm mạch tượng, lại thiếu chút nữa nhìn không được cười ra tiếng đến. Nàng rốt cục biết vì cái gì vừa rồi đại phu thanh âm như vậy hoang mang -- này mạch giống ở quá mức mỏng manh, gọi người cảm thấy mệnh không lâu hử.

“Tiểu thư.....” Hoàn nhi thấy nàng hai vai chỉ không được run nhẹ , không khỏi có chút không biết làm sao.

“Ta không cần uống dược!” Dã đồng dừng lại cười, bốc đồng hét lớn, “Đi ra ngoài!” Hoàn nhi không biết hẳn là làm sao bây giờ, chần chờ rốt cục vẫn là cầm dược lui đi ra ngoài.

Phòng chừng là nghe nói cái gì, mãi cho đến cơm chiều thời gian, tứ phu nhân mới khoan thai đến chậm, ở bên giường cao cao tại thượng nhìn nàng, tựa hồ là ở cẩn thận nghiên cứu nàng tái nhợt sắc mặt, cũng không mở miệng nói chuyện, hai người là ở chỗ này mắt to trừng đôi mắt nhỏ nhìn. Thẳng đến ngoài cửa truyền đến hỗn độn tiếng bước chân, tứ phu nhân mới thần sắc biến đổi, đi được cách nàng càng gần chút.

Theo tông tu quốc đại giá quang lâm, nàng nhỏ nhỏ phòng ốc trở nên náo nhiệt lên, trong phủ thật to nhỏ nhỏ nhân kẻ hết gạt hái, làm cho nàng cảm thấy ngay cả không khí đều nhanh cũng bị bọn họ sở tể đi rồi.

“Lão gia.....” Tứ phu nhân khéo đi lễ, rõ ràng là tỉ mỉ cho rằng quá bộ đáng. Tông tu quốc phát phát tay, sắc bén ánh mắt nhìn về phía nằm ở trên giường hình như có khiếp ý nàng, mặt không chút thay đổi hỏi: “Kì dao, như thế nào hội rơi xuống nước ?”

Dã đồng rút lui thân mình, thanh âm tinh tế đã mở miệng: “Hắn..... Bọn họ không tin của ta nói.....” Tông tu quốc nhú nhú mày, nhìn nàng thập phần sợ hãi bộ đáng, hồi đầu nhìn về phía tứ phu nhân.

“Hồi lão gia trong lời nói, chính là tiểu hài tử gian đùa giỡn thôi, không có gì đáng ngại.” Tứ phu nhân trả lời, nàng căn bản không hy vọng bởi vậy mà chọc tới được sủng ái nhị phu nhân.

“Khỏi bầm lão gia, là Tuyết Nhi không hiểu chuyện, cãi nhau àm ỉ thời điểm không nghĩ qua là đem dao nhí đẩy vào trong nước. Là thiếp thân quản giáo không nghiêm, cam nguyện nhận lão gia trách phạt.” Nhị phu nhân lúc này lại sắp nói, của một vô cùng đau đớn bộ đáng, thủ cũng là chặt chẽ ủng trụ tông kì tuyết, đem một cái biết quy củ từ mẫu hình tượng suy diễn vô cùng nhuần nhuyễn.

“Kì dao, là Tuyết Nhi đem ngươi thôi xuống nước sao?” Tông tu quốc hỏi, hẳn nhìn nhị phu nhân, giọng điệu gian đã là dụ đi không ít.

Dã đồng vừa muốn trả lời, lại bị tứ phu nhân trừng mắt nhìn liếc mắt một cái. Nàng rút lui thân mình, khẩu khí vẫn là nhát gan không thôi nói: “Hồi phụ thân đại nhân, cũng có dao nhí lỗi.....” Ánh mắt cũng là vẫn nhìn tứ phu nhân, ủy khuất thật sự. Không khí nhất thời im lặng, nàng lại như là nhìn không được, dùng sức khụ lên, nguyên bản tái nhợt sắc mặt thượng bởi vậy nảy lên một mảnh không khỏe mạnh ửng hồng.

Tứ phu nhân vội vàng vì nàng vỗ bối, vẻ mặt đáng vẻ lo lắng, chỉ có dã đồng biết, nàng dùng ở chính mình trên lưng khí lực không chế là cỡ nào không lo, nàng cảm thấy chính mình đều nhanh bị nàng cấp đánh ra nội thương đến đây.

“Nghe nói dao nhí không chịu uống thuốc, nhưng là sợ khổ?” Nhị phu nhân hiền lành hỏi, “Ta nơi đó có tân tiến mứt hoa quả, mau cấp dao nhí lấy đến!”

“Ta..... Ta không muốn ăn dược.....” Dã đồng sợ hãi nói, của nàng thanh âm lại bị trực tiếp không nhìn . Ở trước mắt bao người, nàng bắt đắc dĩ uống xong kia bát trị liệu bệnh thương hàn dược.

“Kì dao còn có cái gì yêu cầu sao? Lão gia ngay tại nơi này, có thể tận lực đề suất.” Nhị phu nhân đề nghị nói.

“Ta..... Dao nhí không nghĩ đi thư phòng” Dã đồng mong được nhìn nhị phu nhân nói.

Tông tu quốc nghĩ đến trong phủ ám vệ đối hẳn nhắc tới quá tông kì dao bị khác đưa nhỏ khi dễ chuyện tình, hơn nữa tiên sinh đối của nàng đánh giá, nghĩ đến như vậy cái bình thường đưa nhỏ cũng không khả năng bị bồi dưỡng thành tài nữ , như vậy nhận thức như vậy vài cũng là đủ rồi. Như vậy nhất tưởng, hẳn liền cũng liền thần nhiên phản phó nói: “Như vậy kì dao sẽ không dùng đi thư phòng đi học . Về sau không có việc gì có thể đi tàng thư các nhìn xem [nữ giới] hoặc là [liệt nữ truyền] cái gì.”

Tông tu quốc lại đối tứ phu nhân nói chút cái gì, đại khái lại không nhẹ không nặng nói tông kì tuyết vài câu, dã đồng căn bản không có cẩn thận nghe, làm bộ như suy yếu bộ đáng bán nằm trong chốc lát, chờ mọi người tán đi.

Tứ phu nhân là cuối cùng một cái đi , nhưng là chính là đợi cho phía trước nhân không ảnh , tùy tiện giao cho vài câu liền rời đi.

Cứ việc không thích uống dược, dã đồng như cũ đem này bệnh kì vô hạn kéo dài, đồ rót một chén lại một đêm thuốc Đông y. Dù sao trong phòng cũng sẽ không có người nào, trừ bỏ nhị phu nhân mang theo tông kì tuyết tượng trưng tính đến xem vài lần, này hẳn thời gian trong phòng đều trống rỗng . Nhưng là nàng thà rằng không cần các nàng đến, tông kì tuyết oán giận ánh mắt luôn kêu nàng bắt đắc dĩ mà vừa buồn cười.

Sau lại, đại phu lại đây nhìn nhất từ, ngắt lời nói là bởi vì khung yếu nhược nguyên nhân mà rơi hạ bệnh căn, không thể nào trừ tận gốc, duy có hảo hảo tĩnh dưỡng một đường.

Đợi cho nàng cảm thấy rốt cục tất cả mọi người quên chuyện này thời điểm, nàng liền quyết định đi chỗ đó tàng thư các nhìn xem. Bởi vì còn tại “Bệnh trung”, nàng trang thập phần miễn cưỡng đứng dậy, làm cho Hoàn nhi phụ nàng đi tàng thư các nhìn xem.

Đến kia đóng vết chân hẳn tới tiểu lầu cửa, nàng mới biết được, tàng thư các cũng không phải cái gì hội nghị thường kỳ có người đến địa phương, chính

là tông tu quốc kiến này tướng phủ thời điểm vì phù hợp bình thường hình thức mà kiến tạo , mà này công tử các tiểu thư căn bản khinh thường cho đến này bởi vì sơ cho quét tước mà tích đầy tro bụi địa phương, ngày thường lý nơi này liền yên tĩnh đến cực điểm.

Dã đồng tùy ý Hoàn nhi đem nạng an trí ở tại một cái dựa vào cửa sổ nhuyễn tháp thượng, trùng hợp phoi nắng được đến ánh mặt trời, làm cho của nạng thần kinh cũng thoáng thả lỏng chút. Nàng khiến đi về mặt không tình nguyện Hoàn nhi, nhìn nàng một đường vui chạy xuống lầu đi, bắt đắc dĩ nở nụ cười, đứng dậy liền hướng kia giá sách đi đến. Nàng vừa đi một bên tùy tay bắt mấy quyển sách đến phiên , phát hiện nơi này thư từ thẳng chính là lộn xộn. Nàng tùy tay nhay ra bản [liệt nữ truyện] để tại nhuyễn tháp biên án mấy thượng, sau đó có chút tùy ý nhìn. Đột nhiên, nàng lập tức hưng phấn lên -- nàng cảm thấy kinh ngạc đến cực điểm, nơi này thế nhưng sẽ có chút nội công tâm pháp, còn có chút khác võ học thư!

Này đó thư xem ra đã muốn thực cũ , có loại lung lay sắp đổ lập tức sẽ thoát tuyến cảm giác. Nhưng này cũng không ảnh hưởng đến tâm tình của nàng, nàng hưng phấn thì triển khinh công bay trở về đến nhuyễn tháp phía trên, đọc nhanh như gió lật xem này thư, vận dụng chính mình đã gặp qua là không quên được bản lĩnh bất bộn nó đều chặt chẽ ẩn đến trong đâu, bởi vì khát vọng lập tức ném thư mà lại muốn yêu nhiều xem một ít mà hơi có chút đứng ngồi không yên.

Đợi cho Hoàn nhi nhớ tới đến muốn tìm của nàng thời điểm đã là vào đêm, nàng nghe thấy được động tĩnh, phóng tốt lẩm thư, mở ra kia bản [liệt nữ truyện], giả bộ đang ngủ bộ dáng. Hoàn nhi cẩn thận điều nàng, đem nàng điều tĩnh.

“Tiểu thư, người như thế nào như vậy liền đang ngủ? Đừng quên của người thân mình cốt còn thực hư, nếu lại bị lạnh sẽ không tốt lắm.” Hoàn nhi trách cứ nói. Nàng đó là một bức vừa mới tỉnh ngủ bộ dáng, về mặt mỗi một hơi: “Như thế nào đều thiên đen?” “Đã là giờ Dậu !” Hoàn nhi nâng dậy nàng nói: “Ngà..... Vừa rồi nhìn nhìn liền đang ngủ, không nghĩ tới đã muốn là này canh giờ nhà.....” Nàng thì thào nói, giống như hướng Hoàn nhi giải thích, hoặc như là lằm bằm lầu bầu.

Đi theo Hoàn nhi chậm chậm na đến trong phòng, nàng hận không thể lập tức luyện tập trong đầu gì đó, lại phải đợi ăn cơm xong, đồ quá được, thẳng đến Hoàn nhi thu này nọ sau khi rời khỏi, nàng mới có thể một người ở trong phòng khoa tay múa chân một chút. Cái này gọi là lòng của nàng tựa như bị nước ấm nóng quá giống nhau, “Bùm” Thăng khiếu. Nàng thích thượng cái kia tên là tàng thư các địa phương.

Rồi sau đó trong cuộc sống, dã đồng bằng không tránh ở trong phòng luyện công, bằng không chính là đi tàng thư các lý đọc sách. Đợi cho này võ học cùng nội công thư sau khi xem xong, nàng liền bắt đầu xem này hần thư, cái gì thảo dược học, độc thuật, y thuật, văn sử đẳng đẳng đều ở của nàng đọc trong phạm vi. Nàng đem sở hữu gì đó tất cả đều nhất cổ não khắc vào chính mình đầu óc bên trong, bắt buộc chính mình nhận chúng nó; Cùng lúc đó, của nàng tiến bộ cũng là kinh người , gần gần hai năm lý, nàng xem lần tàng thư các lý sở hữu thư, bất luận là cơ nào hỗn độn tri thức đều hấp thu đến chính mình tri thức hệ thống lý đi. Mà của nàng võ công góc phía trước thế cũng có mấy độ bay vọt, đạt tới trước nay chưa có độ cao.

Như vậy cuộc sống, ở nàng xem đến đã là nhàn nhã chi tới. Nàng đang nhìn hoàn tàng thư các lý cuối cùng mấy quyển sách đồng thời, đã ở tự hỏi chính mình bước tiếp theo muốn làm cái gì.

chương 10:ra phủ

Ân, nên làm chút cái gì a! Dã đồng tùy tay phiên bất tay vào làm thượng viết dịch dung kỹ xảo thư, không chút để ý nghĩ. Này đã muốn là đếm ngược thứ hai quyển sách , nói cách khác, lại có một quyển thi tập, nàng sẽ xem hoàn tàng thư các lý sở hữu thư . Nói như vậy, về sau ngày hội trở nên thực không có ý nghĩa đi!

Đột nhiên nghe thấy bên ngoài truyền đến một tiếng không thuộc loại này hoàn cảnh thanh âm, dã đồng rất nhanh đem thư thả lại giá sách thượng, ý ở nhuyễn tháp thượng, một bộ ngủ thật sự thực bộ dáng.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, này không phải Hoàn nhi tiếng bước chân, kia còn có thể có cái gì nhân sẽ đến này tàng thư các đâu? Dã đồng không khỏi có tí tò mò. Nàng vừa mới bắt đầu tới nơi này đọc sách thời điểm nhưng thật ra hấp dẫn hơn người chú ý, của nàng ca ca các tỷ tỷ cũng phải hơn người đến tra xét quá, đều bị nàng ứng phó rồi đi qua. Không biết lần này lại là sự tình gì nha!

“Thất muội?” Một cái do dự , không thể nào quen tai thanh âm vang lên, nàng khốn đốn mở mắt ra, nhẹ giọng hỏi: “Ngũ Ca? Người như thế nào sẽ đến?” “Thất muội lâu như vậy luôn luôn tại tàng thư các lý ngốc , ta liền đến xem rốt cuộc có cái gì hấp dẫn nhân địa phương.” Tông minh kì giọng điệu thực ôn hòa, hần ánh mắt cũng là ở chung quanh đánh giá.

“Khụ khụ..... Nói ra thật xấu hổ, dao nhi mỗi lần gần nhất nơi này tọa hạ..... Thực dễ dàng liền đang ngủ.....” Dã đồng ánh mắt buông xuống , về mặt ngưng ngưng bộ dáng “Nơi này thái dương rất ấm áp , vừa cảm giác tỉnh lại thường thường đã muốn ban đêm lý”

“Thất muội khả ở trong này nhìn thấy gì hảo thư?” Tông minh kì hỏi, hần cùng với giá sách gian vẫn duy trì khoảng cách nhất định, phòng ngừa mặt trên tro bụi rơi xuống hần trên người. Nếu không phải hần mẫu thân tam phu nhân nói này tông kì dao vẫn đến này tàng thư các, hơn nữa là phụ thân đại nhân chỉ thị nàng đến, chỉ sợ trong đó có cái gì ảo diệu, hần mới không muốn đến này tràn đầy tro bụi địa phương đâu!

“Ách.....” Dã đồng thanh âm càng thêm thấp, ánh mắt cũng là chột dạ nơi nơi đánh giá, “Ta..... Ta bởi vì thực dễ dàng liền đang ngủ..... Cho nên..... Cho nên không có xem hoàn.....”

“Úc, như vậy a.....” Tông minh kì tựa hồ là nhẹ nhàng thở ra, mang không ngừng nói: “Ta đây sẽ không quấy rầy người ngủ.”

“Ân.” Dã đồng nhìn theo hần tránh ra, thuận tiện phụ tặng liền tiếp ho khan thanh.

Ài, cư nhiên còn có người nhớ rõ nàng ở trong này thế nào! Dã đồng một lần nữa lấy ra kia quyển sách, nhìn còn lại mục mục vài tờ, không khỏi lại bắt đầu tự hỏi chính mình sau này nên làm chút cái gì.

Mạnh khép lại thư, trào hạ kia bản mỏng manh thì tập, nàng quyết định , nhất định phải ra phủ . Trong phủ này ám vệ đối nàng mà nói căn bản không phải vấn đề, coi hần nay công lực, né tránh bọn họ tầm mắt căn bản chính là một bữa ăn sáng. Nhưng là -- nàng lớn như vậy một cái tồn tại, cho dù thực dễ dàng bị người nhà bỏ qua, nhưng là nếu có chuyện gì tình mà đột nhiên muốn tìm nàng đâu? Đột nhiên phát hiện nàng không thấy , nàng lại nên như thế nào giải thích đâu? Đã đồng buồn rầu nghĩ, đem thi tập lý thơ ca nhất thử thủ không thêm lý giải cường nhớ đến trong đầu, đồng thời đầu óc cao tốc kế hoạch .

Làm nàng rốt cục xem xong rồi tàng thư các lý sở hữu thư thời điểm, của nàng kế hoạch cũng rốt cục thành hình . Nàng thở nhẹ ra một hơi, nhìn ánh mắt trời lẳng lẳng chiếu vào thân thể của nàng thượng, tâm tình cũng không từ thư sướng lên.

Khó được sớm như vậy xem hoàn thư, nàng đứng lên tính chính mình rồi đi. Ngày thường lý nàng đều là một quyền tiếp theo một quyền xem , chờ đợi Hoàn nhi nghĩ tới tới đón nàng, trở về phòng thời điểm thường thường đã muốn là nguyệt thượng trung thiên . Xem hiện tại hôm nay sắc, đại khái là buổi chiều tiền sinh chuẩn bị muốn thả khóa thời điểm, nàng phui phui trên người tro bụi, không hề hồi đầu, đi nhanh ly khai này tàng thư các. Nàng về sau cũng sẽ không lại đến nơi này , dù sao nơi này đối nàng đã muốn không nữa cái gì tác dụng .

Như nàng sở liệu, lúc này đúng là tiên sinh tan học thời gian, nàng trở về phòng gian trên đường liền gặp vừa mới buông sách vở huynh muội nhóm. Nàng hơi hơi mở to hai mắt nhìn, tựa hồ muốn trốn hồi tàng thư các.

“Này, ngốc tử, nghe nói ngươi đang nhìn thư nha!” Tông kì tuyệt thấy nàng, căn bản không có cấp nàng “Đào tẩu” cơ hội, nói tương phùng nói, “Ngươi có thể nhìn xem hiểu không?”

“Ta..... Ta.....” Đã đồng nhếch miệng, nhất phái vô thố bộ dáng, xin giúp đỡ dường như nhìn về phía hôm nay vừa mới gặp qua tông minh kì, một bộ đáng thương hề hề bộ dáng.

Tông minh kì nhìn nàng một cái, không chỉ có là không chút nào để ý tới, ngược lại là bỏ đá xuống giếng: “Nàng tất nhiên là cái gì cũng đều không hiểu! Ta hôm nay giữa trưa đi xem xem, phát hiện nàng căn bản chính là nương tàng thư các đương quang giúp giấc ngủ thôi!”

Đã đồng ủy khuất nhìn hần, này biểu tình cũng là càng thêm lấy lòng mọi người, mọi người đều không chút nào thân mật phá lên cười.

“Ta..... Ta xem [liệt nữ truyện]” Đã đồng sợ hãi tại đây một mảnh hồng tạp bên trong sấp thượng một câu, nhưng thật ra cũng có người nghe được, tông minh hàng châm chọc hỏi: “Ngươi nói ngươi xem , nhưng thật ra bối vài câu tới nghe một chút nha!”

“Này..... Ân..... Ta, ta.....” Đã đồng giống như cũng bị cấp khóc, bắt lực nhìn bốn phía, khuôn mặt nhỏ nhắn trướng đỏ bừng, nhưng là lại không biết như thế nào cho phải. Đột nhiên liên tục theo trong miệng bính ra một chuỗi ho khan, làm cho của nàng mặt càng phát ra đỏ lên, thẳng đến nàng thống khổ loan hạ thất lung đi mới miễn cưỡng tiêu âm.

“Cấp..... Cấp..... Không cần cười nữa..... Úc cấp..... Bằng không bị nàng khụ đã chết còn muốn trách tội đến trên đầu chúng ta..... Phốc.....” Tông kì tuyệt nói xong, lại chỉ không được cười.

Mọi người nghe vậy cười đến lợi hại hơn , ngay cả ý đồ phải làm thực nữ nhị tỷ cũng phá công.

Đã đồng có vẻ càng thêm trương hoảng sợ luống cuống, không khỏi về phía sau lui , phát ra khóc âm, trốn cũng dường như bôn trở về phòng.

Không để ý ngoài cửa Hoàn nhi kinh ngạc biểu tình, nàng thẳng tắp nhảy vào phòng, rốt cục nhìn không được bật cười. Trời ạ! Nàng nguyên lai còn tại kế hoạch như thế nào tài năng làm được đột nhiên chùng không ra hộ mà không làm cho nhân chú ý, tông kì tuyệt sẽ đưa tốt như vậy một cái lấy có tới cửa, làm cho nàng như thế nào không ăn trộm cười?

“Tiểu thư? Tiểu thư?” Hoàn nhi ở ngoài cửa bất an kêu lên, đồng thời nghi hoặc hôm nay này tiểu thư như thế nào sớm như vậy liền chính mình đã trở lại.

“Tránh ra! Trở lại ngươi nên đi địa phương!” Đã đồng gầm nhẹ nói, “Cũng là ngươi cũng giống bọn họ giống nhau muốn cười nhạo ta?”

“Tiểu thư.....” Hoàn nhi nghe vậy hiểu rõ, định là này thất tiểu thư lại bị những người khác khi dễ , vì thế trả lời, “Kia, tiểu thư, quá trong chốc lát Hoàn nhi vội tới ngươi đưa cơm chiều.”

Cửa phòng đột nhiên mở ra, một cái gối đầu tà tà sát Hoàn nhi thân thể bay đi ra, Hoàn nhi kinh ngạc nhìn về phía trong phòng, chỉ thấy chích tróc trung y thất tiểu thư về mặt tức giận ôm một cái khác gối đầu đứng ở cửa: “Ta muốn ngủ! Không được bắt luận kẻ nào đến quấy rầy bản tiểu thư! Nếu không ta liền đem ngươi bán đi!” Hoàn nhi nhìn nàng, cơ hồ tưởng nhắc nhở nàng là không có quyền lợi bán đi trong phủ nha hoàn , nhưng chung quy không mở miệng, ứng thanh “Là”, yên lặng đem gối đầu kiểm hồi đưa cho đã đồng, sau đó rời đi.

Đã đồng đóng cửa, thổ thổ lùi, dựa theo nàng như vậy phân phó qua đi, hôm nay hần là không ai tạm biệt đến đây đi!

Bé tức yên lặng nghe, phán đoán trong phủ ám vệ đại khái phương vị, mở ra nhất phiến cửa sổ, thăm dò nhìn nhìn, quả nhiên không ai. Nàng lấy một bộ bị nàng chà đạp cũ nát quần áo, hơi chi trang điểm, đem chính mình tóc biến thành tán loạn, sao thượng này vài năm cực nhỏ tiền tiêu vật cùng với một ít đồ trang điểm, vừa lòng mở ra vừa rồi kia phiến cửa sổ, nhẹ nhàng ra phủ.

Nàng hướng mặt mình thượng phác điểm tro bụi, nhìn qua giống như là một cái người nghèo gia cô gái, cơ hồ nhìn không ra bộ dạng. Bay vút đến một nhà thợ may điểm ngoài cửa, kéo dài cước bộ, khiếp sinh sinh tiêu sái vào trong điểm.

“Kìa, cái kia, ta nghĩ muốn mua một bộ quần áo, có thể chứ?” Dã đồng cúi đầu, ít dám nhìn xung quanh bốn phía, khẩu khí cũng là nhược lâm cho người ta miễn cưỡng có thể nghe được.

Lão bản nương thấy này nhất gan tiểu cô nương, không khỏi chậm lại giọng điệu, hỏi: “Tiểu nha đầu, ngươi muốn mua cái gì quần áo?”

“Cái kia..... Ca ca ta Hẳn đi mua khác này nọ” Dã đồng cơ hồ là nói năng lộn xộn nói, “Ân, hẳn cùng ta giống nhau cao, giống nhau gầy..... Cái kia.....”

Lão bản nương nhưng thật ra thực dễ dàng lý giải lời của nàng, thân thủ vì nàng cầm một bộ vải thô tiểu nam hài quần áo, ngắt lời nói: “Cái này có thể chứ?”

Dã đồng đại khái phòng chừng một chút, mang không ngừng gật đầu, thân thủ thật cẩn thận theo túi tiền lý lấy ra nhất tiểu đỉnh bạc, khiếp sinh sinh hỏi: “Đủ..... Đủ sao? Mẹ nói cho ca ca trí một thân đại khái nhiều như vậy tiền xiêm y.”

Lão bản nương sững sốt một chút, thân thủ cảm kiện hơi chút tinh xảo chút quần áo, thu của nàng bạc, nói: “Nha, cái này mang về đi!” Dã đồng đánh giá một chút, bước đầu phòng chừng cái này quần áo chỉ trị giá kia thời bạc từ một nửa nhiều điểm nhi giá, cũng không để ý, thân thủ ôm quá quần áo, ngọt ngào nói: “Cảm ơn đi đi.” Vui chạy chậm ra điểm.

Yên lặng ngõ nhỏ nội, dã đồng nhanh chóng đổi quần áo, tinh tế đem chính mình cho rằng thành một cái tiểu nam hài bộ dáng. Vừa rồi nếu thật là một cái vì ca ca mua quần áo tiểu cô nương, phòng chừng trở về sẽ ai thương một chút ra sức đánh đi! Nàng khề thờ dài một cái, này coi như là thấy hơi tiền nôi mầu tham sao?

Đột nhiên ức cùng kiếp trước, nhớ tới chính mình lúc còn rất nhỏ bị mẫu thân đại nhân sai phái đi mua xiêm y, kết quả mua trở về quần áo căn bản không đáng giá này giá, kết quả sử một chút đòn hiểm. Nàng khi bắt quá trở về tìm kia lão bản lý luận, lại căn bản nói bất quá cái kia lão bản, bị vu tội là chính mình tư nuốt tiền tài, kết quả đưa tới một khác đồn đòn hiểm.

Nghĩ đến đây, dã đồng mắt không khỏi mị mị, miễn cưỡng mệnh lệnh chính mình tĩnh hạ tâm đến, trên tay lại vẫn là vô ý run lên một chút -- họa tìm nha!

Nàng ở nước giếng biên nhìn chính mình bóng dáng, đơn giản liền đem trên mặt sai lầm đổi thành một đạo thật dài vết sẹo. Vì chính mình sợ nổi lên nam hài búi tóc, cuối cùng vừa lòng, thế này mới cầm còn lại bạc đi hướng mục tiêu kế tiếp.

Thợ rèn phò lý, về mặt mờ hôi thợ rèn thấy một cái tiểu nam hài đi đến, thuận miệng hô: “Tiểu tử, là cho mẫu thân mua thiết oa đi? Chờ một chút, ta lập tức là tốt rồi.”

“Ta muốn chuỗi kiếm này.” Dã đồng lạnh lùng hỏi đáp, nếu đã muốn thành một cái khác thân phận, nàng cũng liền không cần tái nguy trang nhất gan.

Thợ rèn sững sốt một chút, lập tức mở miệng cười to nói: “Tiểu tử, này cũng không phải là ngươi có thể đùa món đồ chơi, chỉ sợ là ngươi lấy cũng lấy không xong đâu! Kia trên giang hồ kiếm khách cũng không phải là tốt như vậy học!”

“Ta muốn chuỗi kiếm này, này đó tiền đủ sao?” Dã đồng nhìn thẳng hán, khẩu khí lý ẩn không hề duyệt ý, tùy tay xuất ra một ít bạc vụn đặt lên bàn.

Thợ rèn buông xuống trên tay việc, sờ sờ bạc, hoa thành hai phần, vẫn là có điều hoài nghi hỏi: “Tiểu tử, ngươi xác định ngươi muốn mua kiếm sao? Nếu về nhà ngươi nương tẩu ngươi cũng đừng trách ta không có nói tỉnh!”

Dã đồng mặc không lên tiếng thu hồi hán chèo thuyền qua đây bạc, thủ hạ chuỗi này kiếm, cũng không quay đầu lại đi phía trước đi đến.

Thợ rèn nhìn một cái tiểu nam hài dẫn theo có hán một nửa rất cao kiếm, không khỏi ách nhiên thất tiểu. Ai, lại là một cái quật cường tiểu tử đâu! Nghĩ đến quả không được bao lâu sẽ bị trong nhà lão nương dẫn theo lỗ tai mạng về đến yêu cầu xử dụng kiếm đến đối nôi đi!

chương 11: sát thủ

Rách nát cỏ tranh ngoài phòng, dã đồng vì câu thần, lạnh lùng cười, trên tay còn cầm vừa mới mua chuỗi này kiếm. Đây là một cái ở của nàng kiếp trước tái quen thuộc bất quá địa phương -- một cái, lấy tiền mua mệnh địa phương.

U ám trong phòng, mấy nam nhân cong vẹo mọi nơi dựa vào, không khí lý tràn ngập một cỗ khó nghe mùi. Dã đồng nhắm liếc mắt một cái kia vài cái hình như là khất cái giống nhau nam nhân, tựa như không có người được không khí lý mùi giống nhau, sắc mặt không thay đổi dẫn theo kiếm vững bước đi rồi đi vào.

Nàng thẳng tắp đi tới một cái cầm bầu rượu, nửa khép ánh mắt, tựa như túy ngã nam nhân trước mặt, mạnh đem thiết kiếm trạc vào hán trước người thô địa lý, lạnh lùng nói: “Ta cần tiền.”

Nam nhân vì lặng lẽ mắt, không chút để ý đánh giá nàng một chút, không có nói tiếp. Nhưng thật ra bên người một cái khác nằm ngã nam nhân nói châm chọc nói: “Tiểu tử, ngươi là không phải tìm lầm địa phương? Đòi tiền trong lời nói hán là đến hiệu cầm đồ lý mới là! Cũng là ngươi nghĩ đến cầm như vậy đem phá kiếm là có thể cướp bóc?”

Dã đồng lạnh lùng chuyển hướng nói chuyện nam tử, những người khác còn không có thấy thế nào rõ ràng, kia nam tử sẽ thấy cũng nói không ra lời. Hán trương miệng, kinh ngạc nhìn dã đồng, về mặt không thể tin.

“Người có biết của ta ý tứ.” Dã đồng cũng không lại nhìn hắn, yên lặng nhìn túy ngã nam tử, “Diêm vương quản gia, quý vũ điện.”

Vũ điện rốt cục mở mắt, nhìn về phía trước mắt tiểu nam hài, lười nhác nói: “Tiểu tử, có thể nhận ra ta cũng không ý nghĩa cái gì.” Hắn ngón tay khẽ nhúc nhích, cái kia nam tử đã bị giải huyết. Nhưng vũ điện thái độ rõ ràng đoan chính chút.

“Hôm nay trong thành cũng không gần có người này một nhà là kinh doanh này lấy tiền mua mệnh hoạt động.” Dã đồng lạnh lùng nói, “Ta chỉ là tin tưởng, lấy người diêm vương quản gia ánh mắt, còn không về phần đem ta cự chi ngoài cửa.”

Vũ điện khoe miệng cũng gọi lên mỉm cười: “Biết ăn nói cũng không ý nghĩa có thể giết người.”

“Người có thể thử xem xem.” Dã đồng lạnh lùng trả lời, khi nói chuyện kia cảm ở trong đất kiếm cư nhiên đã muốn đặt tại vũ điện trên cổ.

Vũ điện trên mặt rốt cục tràn ngập kinh ngạc, hắn biết này tiểu tử kia võ công không sai, nhưng là thật không ngờ thân thể của nàng thủ cư nhiên hội như thế chi hảo! Tuy rằng hắn không có cẩn thận phòng bị, nhưng là có thể ở hắn không hề hay biết hạ xuất thủ, cũng tuyệt đối ra ngoài hắn dự kiến.

Hắn cảm thấy hắn sớm tỉnh mạch tâm lại một lần nữa đối uống rượu bên ngoài chuyện vật có hứng thú. Hoàn toàn không nhìn trên cổ kiếm, vũ điện nghiền ngẫm nhìn dã đồng, tùy tay theo bên người đồng rác lý lấy ra hẻ ra giấy, chọn mi nói: “Nha, có nhân dùng năm ngàn lượng mua vương chương quỳ hạng thượng đầu người, như thế nào?”

chương 12: sát thủ (tt)

Này không tính cái gì đại nhiệm vụ, chính là cái kia vương chương quỳ thật cẩn thận, thuê rất nhiều cao thủ đến hộ vệ hắn, mới có năm ngàn lượng băng giá.

Dã đồng phiêu liếc mắt một cái kia tờ giấy, thu hồi kiếm, cũng không quay đầu lại lý khai.

“Lão đại, tiểu tử này sẽ không là không dám giết nhân cho nên đào tẩu đi?” Vừa rồi bị điểm huyết nam nhân nhìn dã đồng bóng dáng nhỏ giọng hỏi.

“Sẽ không nói chuyện sẽ không yếu giảng.” Vũ điện nhìn nam nhân lại một lần bị điểm huyết, không khỏi trên mặt ý cười càng sâu, thật sự là cái có cá tính tiểu tử kia. Xem ra lần này thực gọi người chờ mong a!

Màn đêm vừa mới buông xuống thời điểm, dã đồng đã trở lại. Nàng trên tay kiếm còn tại giọt huyết, nàng xem cũng không xem đem trên tay kia khóa máu chảy đầm đìa đầu người vứt trên mặt đất, lạnh lùng lấy ra thượng nhất kiện phá quần áo bắt đầu sát kiếm.

Nhỏ nhỏ thân hình, lạnh như băng biểu tình, yêu dã máu tươi cấu thành quần áo quý dị đến cực điểm hình ảnh, dù là vũ điện cũng bị rung động đến. Mọi người thấy dã đồng mặt không chút thay đổi sát kiếm, cảm thấy cả người từng trận lãnh ý.

“Tiểu tử, người tên là gì?” Vũ điện kinh ngạc nhìn dã đồng hỏi.

“Người không cần biết.” Dã đồng trước sau như một dùng lạnh như băng khẩu khí trả lời, đem vừa mới chà lau sạch sẽ kiếm tùy tay cắm ở thượng, “Kiếm cùng tiền đều ở tại chỗ này, ta lần sau đến thời điểm đem tiền chuẩn bị tốt cho ta.”

Nàng nói xong, sái nhiên tránh ra, gần bị bám một trận yên trần, thậm chí đều không có cho bọn hắn hỏi lại vấn đề cơ hội.

Qua đã lâu, mọi người mới từ nàng sở mang đến rung động trung phục hồi tinh thần lại. Cái kia bị điểm hai lần huyết nam tử sừng sốt một hồi lâu nhi, mới thì thào nói đến: “Ma quỷ.....” Đây mới là nhiều đứa nhỏ a? Cư nhiên như vậy mặt không đổi sắc giết người, kia khóa máu chảy đầm đìa đầu người thượng, ánh mắt còn không có khép kín, thẳng tắp nhìn mọi người, làm cho mọi người không khỏi trong lòng nhút nhát.

Vũ điện đóng nhắm mắt, giao cho nói: “Người đi đem này khóa đầu người đuổi về vương chương quỳ trong nhà, thuận tiện nói cho cổ chủ nhiệm vụ hoàn thành, hắn hẳn là giao còn lại tiền.” Hắn nói xong liền cũng lắc lắc tiêu sái ra phá ốc, quả nhiên là cái làm cho người ta cảm thấy hứng thú đạt dào đứa nhỏ a!

Về tới tướng phủ, dã đồng thay cho trên người quần áo, ngồi xếp bằng ngồi xuống đứng lên. Của nàng nội lực vẫn là có chút kém, dù sao tuổi còn nhỏ, có chút chiêu thức không có nội lực duy trì yếu sử xuất đến quả nhiên vẫn là có chút cố sức.

Ngày hôm sau, nàng ở cùng thời gian đi tới kia gian phá nhà cỏ lý. Thực kỳ dị, hôm nay nhà cỏ lý chỉ có vũ điện một người, ngửa đầu quán rượu, thấy nàng xuất hiện, vì huân cười cười.

“Tiền đến?” Dã đồng cũng không nhìn hắn, lạnh lùng hỏi, thân thủ liền dục bạt chính mình chuôi này kiếm.

“Àn, ngân phiếu.” Vũ điện hồi đáp, “Cáp, ta còn nghĩ đến ngươi đừng tới đâu, không nghĩ tới ngươi như vậy đúng giờ!”

“Người đang đợi ta?” Dã đồng nhú nhú mày, thân thủ tiếp nhận kia tấm ngân phiếu.

“Là, thần bí tiểu tử kia.” Vũ điện thấy nàng nhú mày, không khỏi mỉm cười, “Có hay không hứng thú nói một chút người vì cái gì yếu nhiều như vậy tiền?”

“Nga? Ta giảng lại như thế nào? Không nói, lại như thế nào?” Dã đồng âm thanh lạnh lùng nói, “Nhiệm vụ.”

“Ai, không thú vị vật nhỏ!” Vũ điền thờ dài, vận khởi nội lực liền đem hé ra giấy bay lại đây. Dã đồng cũng không thèm nhìn tới kia giống như lợi nhận trang giấy, dễ dàng tiếp nhận, phiêu liếc mắt một cái, bay vút xuất môn.

“U, vẫn là một cái quạt cường tiểu tử kia đâu!” Vũ điền nhìn trang giấy thượng một tia tơ máu, trong mắt hứng thú dữ nùng.

Ngày một ngày thiên qua đi, dã đồng suy tư luôn mãi, chung quy là đem tiền đều lưu tại vũ điền nơi đó, theo nàng tích góp từng tí một tiền tài càng ngày càng nhiều, cũng quyết định yếu thực hành kế hoạch của chính mình.

“Vật nhỏ, ngươi rốt cuộc đang làm cái gì?” Vũ điền rốt cục nhìn không được tò mò hỏi đi ra. Dã đồng trước kia đều là đem tiền đặt ở hắc nơi này, gần nhất quả thật bắt đầu lấy tiền, hơn nữa là mấy vạn hai mấy vạn hai thủ, không lại bảo hắc tò mò không thôi.

“Tiền của ta dùng hết sao?” Dã đồng vốn tưởng rồi đi, nghe vậy không khỏi ngăn người. Dựa theo của nàng ý tưởng của nàng tiền hắc là còn có rất nhiều, hơn nữa vũ điền hắc là cũng sẽ không tư nuốt của nàng tiền. Dù sao vũ điền được gọi là điểm vương quán gia chính là bởi vì hắc từng là trên giang hồ nhất đại môn phái nhị bắt tay, chính là sau lại bởi vì lọt vào chủ nhân nghi kỵ mà bị bắt lưu lạc. Nhưng hắc cũng không phải cái gì nhâm nhâm xâm lược nhân, đi thời điểm bồi thượng chính mình hết thầy, bị hủy lúc ấy được xưng giang hồ đệ tam nhất đại phái. Nghĩ đến hắc cần bản không thèm để ý tiền tài, thậm chí không thèm để ý hết thầy.

“Không có.” Vũ điền thành thật trả lời, “Ta chỉ là tò mò một cái tiểu hài tử yếu nhiều như vậy tiền làm cái gì.”

“Ngươi sẽ không muốn biết đến.” Dã đồng không có hứng thú nói chuyện, chính là lạnh lùng trả lời, cầm ngân phiếu ly khai.

Nàng gần nhất đã muốn thu mua vài gia bị vây phồn hoa đoạn nhưng kinh doanh không tốt làm cho đóng cửa quán trà, từ lâu cùng thanh lâu. Bằng vào nàng thư thượng xem ra trước kia ám qua môn môn chủ nói qua gì đó, nàng thực dễ dàng liền khiến cho này điểm khởi từ hồi sinh, tái một lần nữa nổi lên tên trang hoàng một phen, sinh ý tự nhiên hứng thú long lên.

Ngay từ đầu những người đó cũng không tin tưởng này diện mạo xấu xí tiểu tử kia, nhưng là đang nhìn thấy thủ đoạn của nàng sau không khỏi cam bái hạ phong. Hiện tại thiên trong thành chỉ biết là không hề thiếu tốt cửa hàng cùng trà lâu, nhưng không ai hội nghĩ vậy chút tân quạt khởi cửa hàng cộng chủ cư nhiên là như vậy một cái tiểu hài tử.

Nhưng này đó cách của nàng mục tiêu còn xa thật sự. Nàng muốn khởi đầu một cái thế lực, một cái làm cho mọi người kiêng kỵ thế lực. Của nàng khỏe miệng gọi lên một cái tà ác tươi cười, một cái ý tưởng đang ở thành hình.

“Công tử, hôm nay vân điệp lâu lý vào một đám quan kỹ, hay không cần đi nhìn một cái?” Vân điệp lâu là dã đồng mua hạ một nhà thanh lâu, lâu lý tú bà vân nương đó là tất cung tất kính hỏi, nàng đối này tiểu công tử là thật tâm bồi phục không thôi.

“Quan kỹ a.....” Dã đồng nghĩ nghĩ, quyết định nói, “Vây đi xem đi!”

Trống rỗng trong phòng đứng vài cái cùng nàng tuổi xấp xỉ tiểu cô nương, đều là khóc suốt mướt nhưng là lại không thể nê hà. Nhưng là trong đó đã có một cái tiểu cô nương vẻ mặt quạt cường thần sắc, kiết nhanh toàn. Dã đồng liếc mắt một cái liền nhìn ra nàng luyện qua võ, tuy rằng không được tốt lắm, nhưng là nếu không tính nàng như vậy ngoại tộc, ở bạn cùng lứa tuổi trung cũng coi như không sai.

“Vân nương, đem nàng cho ta lưu trữ, quá trong chốc lát ta có một cái bằng hữu, đem nhân lưu cho nàng.” Dã đồng giao cho nói, sau đó liền ra vân điệp lâu.

Nàng tìm một chỗ hóa trang, lại khôi phục đến tông ki dao mặt, chính là qua loa giả dạng thành tiểu nam hài, lại một lần bước vào vân điệp lâu.

“Vân nương sao? Ca ca nói hắc để lại một cái thị nữ cho ta, ở nơi nào?” Dã đồng dùng một loại thực hồn nhiên tiểu cô nương thanh âm hỏi, làm cho người ta liếc mắt một cái liền nhận ra này bất quá là một cái nữ phần nam trang tiểu cô nương thôi.

“Ca ca ngươi còn nói cái gì?” Vân nương không xác định lâu chủ nói là không phải nàng, lại hỏi.

“Ca ca nói, người kia là cái quan kỹ..... Ân, quan kỹ là cái gì?” Dã đồng ngẩng đầu, vẻ mặt hoang mang hỏi.

Vân nương cúi đầu, ôn nhu nói: “Vân đề này, ngươi có thể đi hỏi người ca ca. Ta cái này mang ngươi đi tìm ca ca ngươi để lại cho ngươi cái kia thị nữ nga!”

Dã đồng tùy ý nàng đem chính mình mang vào một cái phòng nhỏ, thấy được vừa rồi cái kia cô gái lược có kinh hoàng đứng ở trong phòng, trong tay áo tựa hồ còn ấn dấu cái gì vậy..... Ngô, cư nhiên ấn dấu đem tiểu đao, xem ra vân điệp lâu cần hảo hảo quản lý một chút.

“Dì? Ngươi là ca ca lưu cho của ta cái kia thị nữ sao?” Dã đồng dù có hứng thú nhìn nàng, hỏi: “Ngươi tên là gì?” “Thùy Linh nhi.....” Nàng vẻ mặt khăn trương: “Ngươi vừa rồi nói gì đó?”

“Linh nhi.” Dã đồng gọi lên một chút cười, “Ngươi nguyện ý trở thành của ta ám vệ cùng bóng dáng sao? Nguyện ý hướng tới ta tuyên thệ nguyện trung thành sao?”

Linh nhi sững sốt, lập tức nhìn ra nàng là nữ phần nam trang, kiên định nói: “Chỉ cần có thể rời đi thanh lâu, Linh nhi nguyện ý cả đời nguyện trung thành cho tiểu thư, vĩnh không phản bội!”

“Được rồi, vậy ngươi liền đi theo ta!” Dã đồng cười nhẹ, theo cửa sổ nhảy ra thanh lâu, đối ngoài cửa sổ đã thủ làm cái thủ thế, chờ Linh nhi cùng nơi lại đây.

Nàng mang nàng tiến nhập tướng phủ, nói cho nàng nói: “Ta là tả tướng phủ thất tiểu thư tông kì dao, ngày thường lý bình thường không ai sẽ đến nơi này, nhưng là cũng không thiếu ngoại lệ. Nay bản giảng như thế nào che dấu thư cho ngươi, nhĩ hảo tốt luyện tập. Bình thường ta không quá ở nhà, ngươi có thể đứng ở cửa ta trong phòng luyện công. Nếu có cái gì tình huống trong lời nói, ngươi dùng ưng nhĩ cho ta truyền tin, nhớ rõ ở buổi tối, như vậy sẽ không bị bên ngoài nhân phát hiện. Hiểu chưa?”

Linh nhi đã biết đã đồng có rất nhiều bí mật, nhưng là làm từng quan gia tiểu thư, nàng biết chính mình phải làm cái gì.

Dã đồng giao cho nàng hé ra nàng gần nhất làm thành nhân bên ngoài cụ, giáo hội nàng như thế nào sử dụng: “Nếu đột nhiên có người đến trong lời nói liền giúp ta chặn một trận.” Tùy ý giao cho một chút trong phủ thể cục, sau đó yên tâm lại ra phủ.

Cái này, nàng rốt cục có thể không cần mỗi ngày đến chạng vạng mới đi ra ngoài, cũng rốt cục có thể hảo hảo thực hiện của nàng mục tiêu !

chương 13: nghe phong đảo 2

Ở thư trang tên sách thượng, viết này quyển sách nhân cũng từng là này quý đảo đảo chủ, hấn cực kỳ tinh thông ngũ hành bát quái, dùng rất dài thời gian tại đây trên đảo làm thí nghiệm. Dã đồng đại khái lật xem một chút, phát hiện này quyển sách thượng viết chính là này trên đảo các loại cơ quan cùng trận pháp, tái giới thiệu vài loại khó gặp trận pháp.

Dã đồng tâm một trận kinh hoàng, tại kia vách đá sau cư nhiên thật sự có khác động thiên!

Cường chế tướng lập tức đi chứng thật xúc động, đã đồng cảm lấy mặt khác một quyển sách, bên trong giới thiệu là các loại độc xà cùng độc trùng, chúng nó độc tính cùng với giải pháp. Nàng rất nhanh lật xem, đột nhiên thấy trong đó có một bức giản đồ cùng nàng vừa mới thượng đảo tình lại khi tùy tay giết chết một loại độc xà cực giống, nàng cẩn thận đọc một chút, ẩn trong sách phương pháp dò xét một chút chính mình mạch, ngạc nhiên phát hiện chính mình trúng độc dĩ nhiên rất sâu. Lại nhìn thư thượng câu kia “Trung này độc giả, ngũ nay mai tất tử”, không khỏi đổ hút một ngụm lãnh khí, vội vàng lật xem giải độc phương pháp. May mắn, này giải độc được thảo nàng vừa rồi tại kia cái dốc thoải thượng đều thấy quá, mang trở lại nơi đó, vì chính mình giải độc.

Nàng không dám tái chậm trễ, cẩn thận nhất nhất xem thư thượng nội dung, thẳng đến thái dương tây tà, nàng mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra, đem chính mình trên người khả năng trúng độc đều giải.

Nàng thu hồi này quyển sách, lại cảm lấy vừa rồi kia bản giảng trận pháp thư, theo trong sách chỉ dẫn đi tới một khối không chớp mắt đại tảng đá phía trước.

Lúc này đã muốn vào đêm, nàng dùng nội lực mở ra kia phiến che dấu thật tốt cửa đá, hướng lý khuy đi, không khỏi đổ rút một ngụm lãnh khí. Không thấy đề đường hầm lý, tường trên mặt dùng dạ minh châu làm đẹp, ngọc lưu ly cái chụp chiếu xạ ra ôn hòa quang mang. Tinh tế đánh giá, kia ngọc lưu ly cùng dạ minh châu hoàn mỹ được khảm ở sơn thể lý, cơ hồ có thể nói là thiên y vô phùng! Nàng không khỏi liên tưởng nổi lên hắc sơn trên đảo kia tòa phiếm lục sắc ánh huỳnh quang sơn động, kia bởi vì phía sau tự động hợp nhau cửa đá mà sinh ra áp lực cảm dần dần tiêu đi, ở tràn đầy ánh sáng nhu hòa lý, nàng mai mở bước chân về phía trước đi đến.

Đi tới cuối, đã đồng đẩy ra mặt khác nhất phiến cửa đá, không khỏi bị trước mắt cảnh sắc rung động.

Ánh vào mi mắt là một mảnh cây anh đào rừng cây, ngẩng đầu có thể thấy được một vòng hào nguyệt nhô lên cao, màu bạc ánh trắng chiếu vào đóa hoa thượng, không khí lý tựa hồ bị kín một tầng lụa trắng, hết thấy đều mỹ tựa như ảo mộng. Nàng liền như là một cái xâm nhập đồng thoại thế giới tiểu cô nương, đi bước một lẫm nhẫm bị cái gì dắt về phía trước đi, ở cảnh đẹp trung cơ hồ bị lạc chính mình.

Rừng cây cuối là một tòa to lớn thạch bảo, thạch bảo biên còn có một ít thạch chế phòng nhỏ, làm như hoàn toàn không chịu thời gian ăn mòn, hoàn hảo như vậy.

Nàng đi vào kia tòa thạch bảo, tìm được rồi hỏa sở con, châm mấy trăm năm tiền liền ở lại nơi đó ngọn đèn, nhìn thạch bảo giống như bị làm ma pháp bình thường dần dần hiện ra ở cửa nàng trước mắt, ngay cả hô hấp đều trở nên nhanh đứng lên. Làm này đại khí rộng rãi thạch bảo hoàn toàn chính chính hiện ra ở cửa nàng trước mắt khi, nàng không khỏi theo bản năng ngừng lại rồi hô hấp. Đây là một loại hùng tráng mỹ, làm cho nàng du nhiên nhĩ sinh một loại thuyết phục cảm giác.

Nàng thân thủ chạm đến tảng đá, tựa hồ có thể cảm nhận được chúng nó hô hấp. Một tầng mỏng manh tro bụi bao trùm, dơ tay nàng, nhưng là nhưng không có làm cho nàng đình chỉ động tác.

Theo đường đi đến sâu nhất chỗ, nàng xem thấy một gian hiển nhiên trội hơn cái khác phòng địa phương, đẩy cửa tiến vào, phát hiện này gian phòng cư nhiên hợp với một cái ôn tuyền, mà ở ôn tuyền bên kia, là một cái hoàn toàn phong bế sân nhà, bên trong loại đủ loại thực vật. Dã đồng nghĩ tới vừa rồi kia bản viết độc thư thượng thuyết minh, này bị đàn sơn sở vây quanh tiểu thiên địa lý bởi vì gieo trồng các loại khu đuổi trùng xà hoa cỏ, lại có sơn thể hộ vệ, cho nên hoàn toàn không có trùng xà.

Lúc ban đầu hưng phấn trôi qua sau, nàng rốt cục cảm thấy mỗi một đánh úp lại. Mấy ngày liền cảnh giác cùng với cực nhỏ giác ngủ khiến cho của nàng mí mắt không tự chủ được bắt đầu đánh nhau, nàng trực tiếp nằm ngã vào tảng đá làm trên giường, không để ý kia các nhân cảm giác, nặng nề đang ngủ.

Bởi vì thật sự yên tâm đến, này vừa cảm giác nhưng lại so với ở đại hỏa tro tàn thượng ngủ càng lâu. Tỉnh lại sau, nàng khó được quật khởi bố trí phòng

xúc động -- nàng muốn đem này hoàn mỹ , gần như mộng ảo bàn địa phương chân chính biến thành thuộc loại của nàng!

Lại ở trên đảo lưu lại nhiều ngày, nàng ở thư phòng lý lại tìm được rồi rất nhiều kia nhâm đảo chủ lưu lại thẻ tre, thẻ này mới phát hiện chính mình nguyên lai tri thức là cỡ nào nông cạn. Nàng giống bọt biển giống nhau hấp thu tri thức, nghiền cứu độc thuật cùng trận pháp, đối bụng liền nướng này trùng xà đồ đối, điên cuồng hấp thu mấy thứ này.

Nàng phát hiện, này tiểu đảo đột nhiên mất đi cùng ngoại giới liên hệ cư nhiên chính là người kia kiệt tác. Hắn từng ý đồ chế tác một cái dòng nước trận pháp, kết quả ném thử thời gian rất lâu, như cũ thất bại, vì thế liền buông tha cho . Không nghĩ tới ở mấy trăm năm sau, cư nhiên ở tự nhiên đánh sâu vào hạ, này trận pháp tự động hình thành , kết quả tạo nên này trên đảo người một nhà bị giết, đồ tiện nghi nàng.

Dã đồng không khỏi xấu xa cười, nghĩ đến chính mình muốn thành lập một cái tình báo tổ chức, lại muốn đến thượng đảo khi kia phong thanh âm -- vậy kêu nó nghe phong đảo đi! Nơi này, chính là thuộc loại ông trời của nàng .

Ở trên đảo ngày người hồi lâu, nàng mới rốt cục muốn đi trở về. Nàng tìm được rồi trên đảo nguyên lai bị một cái tiểu bè gỗ, dựa theo trận pháp nguyên lý, thuận lợi hóa xuất kia quái dị dòng nước, mang theo đầy bụng giấc mộng cùng khát khao, nàng quyết định vẫn là đi trước xử lý một chút, nhìn xem nàng không ở lâu như vậy có phải hay không ra cái gì vấn đề.

“Tiểu thư.” Linh nhi nhìn đến của nàng xuất hiện, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, tiểu thư tiêu thất hai cái nhiều tháng, làm hại nàng nghĩ đến xảy ra chuyện gì.

“Ân, Linh nhi, ta không ở thời điểm ra quá chuyện gì sao?” Dã đồng hỏi.

“Trên cơ bản không có gì sự tình, phu nhân đã tới vài lần làm cho tiểu thư đi tham gia trong cung tụ hội, Linh nhi làm chủ liền thôi rồi.” Linh nhi cẩn thận đánh giá của nàng sắc mặt, xem nàng không có gì không hòa thuận thần sắc, thế này mới nhẹ nhàng thở ra, “Còn có chính là tam tiểu thư gần nhất thường thường từ nơi này vụng trộm ra phủ, Linh nhi sẽ giả bộ không biết.”

“Người làm được tốt lắm.” Dã đồng cười tán dương, tam tiểu thư tông kị nghiêm là ngũ phu nhân nữ nhi, đại khái bởi vì mẫu thân là giang hồ nữ nhân, thiên tính cũng có vẻ hiếu động. Chính là làm được không có nàng đứng chỗ, kết quả nhiều lần bị nhân bắt đến.

“Vậy người liền tiếp tục trước chống đỡ đi!” Dã đồng thở thỏ thỏ lưỡi nói, “Ta còn có cái khác chuyện tình, nếu thật sự có cái gì không thể giải quyết vấn đề nhớ rõ dùng bộ câu đưa tin.”

“Tiểu thư, người như thế nào có thể như vậy?” Linh nhi nóng nảy, “Vạn nhất làm lộ làm sao bây giờ?”

“Ngô.....” Dã đồng ngừng lại giống như thật sự không tốt lắm, nói, “Được rồi!”

Vì thế dã đồng liền quá thượng một loại ban ngày phục đêm ra ngày, mỗi ngày ban ngày ở trong phòng ngủ, đến chạng vạng liền xuất môn, thị sát sản nghiệp, làm chút việc, tiền không đủ dùng phải đi tiếp nhận chức vụ, tái mua đồ một ít thiết yếu cuộc sống đồ dùng, sau đó dùng thuyền nhỏ đưa lên nghe phong đảo, thuận tiện ở trên đảo nghiền cứu thảo luận. Như vậy qua bốn năm, nàng không ngừng hoàn thiện trên đảo hết thảy, hơn nữa của nàng thể lực cũng từng bước thành hình, nàng quyết định cuối cùng một lần tiếp sát thủ nhiệm vụ.

“Hôm nay phỏng chừng là của ta cuối cùng nhất đơn nhiệm vụ .” Dã đồng lau kiếm, lạnh nhạt nói đến.

“Vì cái gì?” Vũ điện phản ứng ngoài dự đoán mọi người kịch liệt, hấn mạnh tọa thẳng, yên lặng nhìn nàng.

“Ta không thích giết người, tuy rằng cũng không phản cảm.” Dã đồng vẫn là lạnh nhạt trả lời, trên tay động tác không ngừng, tựa hồ không có thấy vũ điện phản ứng.

“Vậy người trước kia vì cái gì lựa chọn tới nơi này?” Vũ điện không cam lòng hỏi.

“Bởi vì, đây là ta nhất quen thuộc nghề.” Dã đồng phiêu hấn liếc mắt một cái, “Người vì cái gì phản ứng lớn như vậy? Đừng nói cho ta nói là vì người về sau tiền lương thiếu. Ta nghĩ, làm diêm vương quản gia, kiếm tiền vốn sẽ không là người cần bản mục đích .”

“Ân, ta tự tập này đó tấn mạn khắp nơi sát thủ, chính là bởi vì muốn tìm một việc làm thôi, mọi người tùy tự tùy tán, nhưng thật ra cũng không có cái gì ước thúc.” Vũ điện thần nhiên hồi đáp, “Nhưng là người bất đồng, người trên người có nhiều lắm bí ẩn, làm cho người ta không tự chủ được muốn đi xâm nhập tìm tòi nghiên cứu, nhưng là lại càng tham càng là hoang mang. Người khó được khiến cho của ta hứng thú, ta cũng không muốn cho người liền như vậy rời khỏi.”

“Nga?” Dã đồng tà tà cười, “Người thật sao muốn biết chuyện của ta?”

Vũ điện nguyên lai nhận thức dã đồng vẫn là đáng vẻ lạnh như băng, chưa từng có cười quá, điều này làm cho hấn trực giác cảm thấy này tươi cười lộ ra nói không nên lời quỷ dị, nhưng hấn vẫn là thành thực gật đầu: “Đúng vậy.”

“Vũ điện, người được xưng diêm vương quản gia, là vì người ở quản lý thượng cực kỳ có năng lực, là đi?” Dã đồng hỏi.

“Ân, đây đều là sự tình trước kia .” Vũ điện không ngại trả lời.

“Nếu người lựa chọn nguyện trung thành cho ta, ta liền nói cho người người vẫn muốn biết -- một cái tiểu hài tử yếu nhiều như vậy tiền làm gì.” Dã đồng vẻ mặt tính kế bộ dáng, nhưng là lại làm cho vũ điện chán ghét không đứng dậy.

“Ngươi nhưng thật ra nói một chút ngươi có cái gì thực lực đáng giá ta nguyện trung thành?” Vũ điền nghiêng ngẫm hỏi.

“Ta chỉ có thể nói tuyệt đối ra ngoài của ngươi dự kiến.” Dã đồng buông tay, “Thật có lỗi, ta không có như vậy nhằm chán hướng một cái râu ria nhân giải thích nhiều như vậy.”

“Râu ria?” Vũ điền lắc đầu, “Bất quá, xem ra ta là đưa tại tay ngươi thượng . Ta đồng ý hướng ngươi nguyện trung thành, được rồi đi?”

“Nhạ!” Dã đồng thân thủ đệ ra một viên xanh mượt gì đó, nhìn qua như là một đoàn cuộn mình thảo.

“Đây là cái gì?” Vũ điền khó hiểu nhìn nàng, cùng đội của nàng giải thích.

“Ăn đi, hướng ta tuyên thệ nguyện trung thành mới tính.” Dã đồng đáp lại nói, “Nếu ngươi không nghĩ trong lời nói, ta cũng sẽ không bức của ngươi.”

“Độc được?” Vũ điền biết có chút nhân hội dùng một ít định kỳ phát tác độc được đến khổng chế cấp dưới, không khỏi cau mày hỏi.

“Lời thề thảo.” Dã đồng giải thích, “Ăn đi, chúng ta ở nhất định trong phạm vi, ta là có thể cảm ứng được ngươi, hơn nữa chỉ cần nuốt vào lời thề thảo, nếu ngươi vi bội lời thề, ta sẽ biết. Đương nhiên, nếu ta nghĩ trong lời nói, ngươi cũng có thể cảm nhận được của ta tồn tại, thậm chí là của ta cảm xúc, nhưng là ta có thể lựa chọn làm cho không cho ngươi cảm giác được.”

“Nếu ta vi bội lời thề hội thế nào?” Vũ điền tiếp nhận lời thề thảo, có chút cảm thấy hứng thú hỏi.

“Như vậy ta sẽ biết -- sau đó, ta chưa bao giờ sẽ bỏ qua gì phản bội của ta nhân.” Dã đồng lạnh lùng nói.

“Được rồi.” Vũ điền thực trực tiếp nuốt vào lời thề thảo, nói: “Ta quý vũ điền thề nguyện trung thành cho trước mắt người, vĩnh không phản bội. Được rồi đi?”

Dã đồng vừa lòng nở nụ cười, cảm giác được một tia vi diệu liên hệ thành lập lên. Nàng đến gần vũ điền, tặc tặc cười nói: “Ha ha, rốt cục bắt đến nhân thay ta quản lý sự tình ! Vũ điền, ngươi nhưng là phát quá thệ , không được hối hận nga!”

“Tốt lắm, ngươi còn không có nói cho ta biết ngươi rốt cuộc phạm cái gì đâu!” Vũ điền gặp được nàng tính trẻ con một mặt, pha thấy ngạc nhiên, nhưng là không có quên nhớ chính mình ước nguyện ban đầu.

“Ta cụ thể trải qua cái gì, chờ ngươi tiếp nhận trên đảo chuyện vụ sẽ đã biết.” Dã đồng thề lười cười nói, “Ta chỉ đại khái nói cho ngươi, gần nhất quét khỏi nghe phong các đó là ta một tay sáng lập .”

Vũ điền nghe vậy, chán kinh không nhỏ. Nghe phong các là gần nhất quét khỏi một cái tình báo tổ chức, mọi người cơ hồ có thể ở nơi nào mua được hết thảy tình báo, vừa mới bắt đầu không có khiến cho mọi người chú ý, làm sau lại chú ý tới thời điểm, đã muốn đến làm cho người ta kiêng kỵ bộ . Gần gần ba năm thời gian, thật sự là làm cho người ta sợ hãi than không thôi.

“Tốt lắm, vũ điền, làm cho ta hoàn thành ta cuối cùng nhất đơn nhiệm vụ đi!” Dã đồng theo trong tay hất đoạt qua kia tờ giấy trương, “Ngươi đem ngươi gì đó để ý một chút, chờ ta trở lại sau liền mang ngươi đi trên đảo.”

Vũ điền sùng sốt sau một lúc lâu, thẳng đến bóng dáng của nàng tiêu thất có một hồi lâu rồi, mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại -- không đúng, vừa rồi kia trương ra bởi vì đối tượng võ công rất hảo, hẳn còn không có quyết định rốt cuộc hay không yếu tiếp đầu! Có chút lo lắng nhìn ngoài cửa trống trải, hy vọng này tiêu từ kia không cần xảy ra chuyện gì tình mới tốt.

chương 14:mới gặp

Ân, hi lai khách sạn chữ thiên nhất hào phòng sao? Dã đồng đánh giá bốn phía, ở một cái hẻo lánh tiểu góc tìm một cái điểm dừng chân, thi triển khinh công liền thượng lầu hai, nhất hào phòng..... Ngõ, chính là này gian đi? Nhìn rộng mở cửa sổ, nàng không khỏi ngoéo một cái khóe miệng, yên tĩnh không tiếng động bay vào trong phòng.

Trên giường nhân tựa hồ ngủ thật sự thực, hô hấp đều đều mà lại lâu dài, nàng rút ra tùy thân mang theo chủy thủ, bắt động thanh sắc về phía bên giường đi đến, động tác nhanh chóng dùng đao tiềm đề ở trên giường người sau cảnh.

Hắn làn da kia trong nháy mắt theo bản năng buộc chặt làm cho nàng ý thức được hắn đã muốn phát hiện nàng , nhưng là vì cái gì bắt động đầu? Dã đồng động tác định ở tại nơi đó, hẳn cũng không như là bị dọa mộng bộ dáng, theo hắn hô hấp trung có thể cảm giác được hắn nội lực hẳn là không sai. Như vậy, vì cái gì không phản kháng đầu?

“Này, có nhân muốn mua mạng của ngươi.” Dã đồng vẫn duy trì dùng đao tiềm đề hắn, nhân cũng là tò mò về phía tiền tìm kiếm, ý đồ thấy rõ người nọ dung nhan.

Nghi hoặc gian, bốn mắt tương tiếp. Dã đồng thấy cặp kia con ngươi, thực hắc, rất sáng, giống như là ám dạ lý sao, lại lộ ra nhẹ cô độc -- cùng lòng của nàng giống nhau cô độc. Không biết vì cái gì, lòng của nàng mạnh chấn động, trên tay không tự chủ được thu kiếm, sát hồi vô kiếm. Nàng đột nhiên không nghĩ giết hắn , mặc kệ là vì cái gì.

Hạo triệt tại đây cái tiểu sát thủ vừa mới tiến vào hắn phòng thời điểm mà bắt đầu chú ý . Hắn bị nội thương, lúc này bản không ứng động võ, hơn nữa

cũng không ứng tim như vậy một cái tiểu khách sạn đến nghỉ ngơi. Nhưng là hắn biết rõ hắn thể lực căn bản duy trì không đến hắn trở về, hơn nữa trở về sau nói không chừng còn muốn đối mặt lớn hơn nữa một hồi chém giết.

Chính là thật không ngờ cho dù hắn đã muốn tận lực tránh tai mắt của người , cư nhiên còn có thể có người đến giết hắn. Hắn vốn tưởng chỉ cần nàng vừa động thủ, hắn sẽ nháy mắt đem nàng đánh chết. Những người đó cũng quá coi khinh hắn , cho dù là bị thương, hắn cũng sẽ có này liều mạng lực . Nhưng là hắn không rõ này tiểu sát thủ là chuyện gì xảy ra, cư nhiên một chút sát khí cũng không có, nhưng lại xảy ra ngôn nhắc nhở, cuối cùng cư nhiên còn thu đao. Điều này làm cho hắn vốn kế hoạch không hề thi triển đường sống.

Nếu đã muốn mờ mắt, hắn liền cũng thoải mái đánh giá khỏi này liều lĩnh sát thủ đến.

Mạo không xuất chúng trên mặt, một đạo xô xuyên qua hữu mắt vết sẹo phá hủy chính khuôn mặt cân bằng, cũng là không có cái loại này hung thần ác sát cảm giác, chính là có vẻ khác thường vô tội. Đó là một không thể nào đẹp mặt tiểu tử kia, hắn phán đoán nói. Chỉ có cặp kia con ngươi, lộ ra một cỗ thể lương ý tứ hàm xúc, rất sâu, thực mê người, làm cho hắn lập tức trượt đi vào, ánh mắt tiếp xúc nháy mắt cơ hồ bị lạc tâm thần. Hắn đột nhiên cả kinh, này khuôn mặt đã muốn cách hắn rất gần , hắn nhưng không có một tia chán ghét cảm giác. Ấm áp hơi thở ôn nhu phun ở hắn trên mặt, cho hắn, đây là một loại thực tâm kỳ thể nghiệm.

“Ngươi không phải tới giết ta sao?” Hạo triệt nghiền ngẫm bắt giữ ánh mắt của nàng, cặp kia sâu thẳm con ngươi lý hiện lên trong nháy mắt mê mang cùng bối rối. Hắn cảm giác được nàng lập tức đứng dậy, vừa rồi vây quanh hắn hơi thở trong lúc nhất thời tán đi, nhưng lại gọi hắn có một tia mất mát cảm giác.

Dã đồng biểu tình có vẻ có chút không được tự nhiên, giống như là một cái đã làm sai chuyện tình lại như cũ quật cường tiểu hài tử. Nàng biến mếu máo, ngay cả chính mình đều khó có thể giải thích chính mình vì cái gì hội thu tay lại -- mà này biểu tình ở hạo triệt xem ra, quả thực đáng yêu cực.

“Đúng vậy.” Dã đồng trong thanh âm tựa hồ mang theo tí ảo não, “Nhưng là..... Ngươi bị thương.” Nàng suy nghĩ nửa ngày, tìm một cái sườn sượt , ngay cả chính nàng cũng không khả năng tin tưởng lý do.

“Sau đó đâu?” Hạo triệt nhìn của nàng biểu tình, lần đầu tiên có muốn cười cảm giác. Cảm tình này tiểu sát thủ căn bản không biết hắn võ công có bao nhiêu được không?

“Ách..... Ta không nghĩ giậu đồ bìm leo.....” Dã đồng cắn môi dưới, đây là nàng vô thức đương thời ý thức động tác. Tầm mắt lại tiếp thượng hắn , khẩu khí lập tức trở nên kiên định, “Ta không thể giết ngươi.”

Hạo triệt đột nhiên nổi lên đầu của nàng ý niệm trong đầu, trong thanh âm dẫn theo tí mỉa mai nói: “Vậy ngươi giúp ta chữa thương tốt lắm.”

Dã đồng ma xui quỷ khiến bàn gật gật đầu, thân thủ đáp thượng hắn mạch, tình tế chẩn đoán . Hạo triệt thật không ngờ nàng cư nhiên thật sự hội đáp ứng, trong lúc nhất thời sững sờ ở đương trường, thể cho nên không có đề ý nàng bắt được tay hắn. Hắn quả thực sẽ đối hắn này cứu gia bội phục sát đất, cư nhiên sẽ phái ra như vậy cái mơ hồ tiểu tử kia tới giết hắn!

Dã đồng dò xét trong chốc lát mạch, căn bản không có ý thức được chính mình đang làm cái gì, theo trong lòng lấy ra một viên đan dược, đưa cho hạo triệt, sau đó thẳng lăng lăng nhìn hắn.

Hạo triệt không khỏi hoài nghi, này tiểu tử kia rốt cuộc là quá thông minh vẫn là quá ngu ngốc, nàng là thật không biết chính mình là nàng muốn giết nhân, vẫn là muốn cấp một viên độc dược tưởng tạ này giết hắn?

Nhưng dã đồng như vậy thẳng lăng lăng theo dõi hắn, trong ánh mắt làm như trách cứ hắn vì cái gì không ăn, làm cho hắn cư nhiên có chút mềm lòng. Thôi thôi, dù sao cho dù nàng không độc chết hắn, đợi cho hắn trở về, lấy hiện tại thân thể tình trạng, như cũ là sẽ bị này tâm hoài bất quỷ đồ đệ sở thí đi! Hắn tiếp nhận đan dược, mắt cũng không chớp nuốt đi xuống.

Dã đồng kéo qua cánh tay hắn, không biết từ nơi này lấy ra một cây ngân châm, vững vàng trát hạ, hạo triệt nhìn nàng cư nhiên yếu hướng chính mình tử huyết thượng trát, không khỏi ở bên trong tâm thờ dài, quả nhiên nàng là muốn bồi vậy giết hắn a! Hạo triệt nhắm lại mắt, hắn cư nhiên sẽ bị một đôi con ngươi sở hoặc, bồi vậy bồi thượng chính mình tánh mạng. Cuộc đời lần đầu tiên không hiểu tín nhiệm, xem ra là hội trực tiếp đem hắn đưa hướng tử vong vực sâu .

Qua thật lâu, hắn cảm giác được nhất chích lạnh lạnh tay nhỏ bé lại một lần dò vết hắn mạch, sau đó là cái kia tiểu sát thủ thanh âm: “Ân, tốt lắm.”

Hắn kinh ngạc mở mắt ra, nhìn nàng lấy ra hắn tùy tay đặt lên bàn băng vải, cẩn thận vì hắn rút đi đầu vai quần áo, thuần thực băng bó . Nàng cách hắn rất gần, gần đến hắn có thể ngửi được trên người nàng thân nhiên hương thơm. Hắn tình tế khứu , ở hắn còn chưa nhận ra đó là tức giận cái gì vị phía trước, nàng đã muốn giúp hắn tạo nên quần áo, một lần nữa đứng thẳng , làm cho hắn tâm một trận mê hoặc. Hắn cảm giác được hắn xác thực tốt lắm rất nhiều, khỏi phục bát cứu thành -- nàng cư nhiên thật là giúp hắn chữa thương sao?

“Ngươi không phải sát thủ sao?” Hạo triệt trong lòng có hắn cũng không hiểu được nhảy nhót, nhưng là hắn lại lạnh lùng hỏi.

“Ách?” Dã đồng sững sốt, đột nhiên thanh tỉnh. Đối nga, nàng hiện tại là sát thủ a! Thật là -- nàng một khi còn thật sự bắt đầu làm người trị liệu, cũng rất dễ dàng lâm vào một loại cơ hồ vô ý thức trạng thái -- nghĩ đến đây, nàng không khỏi trách cứ nhìn phía hắn.

“Ngươi nếu biết ta là sát thủ, cư nhiên còn làm cho ta trị liệu! Ngươi sẽ không nhắc nhở ta sao? Cư nhiên cứ như vậy ăn của ta dược, chẳng lẽ không sợ bị ta độc chết sao?” Dã đồng mạnh thu hồi ngân châm, không có ý thức đến chính mình bộ dáng rất giống là then quá thành giận.

Hạo triệt rất cục nịnh không được nở nụ cười, lời của nàng làm cho hắn không tự chủ được tâm tình khoải trá lên. Nhìn đến nàng không hồn giận thần sắc, hắn cảm thấy đáng yêu cực.

Đột nhiên, hắn ý thức được chính mình hôm nay tiết lộ nhiều lắm cảm xúc, không khỏi lại khôi phục đến mặt lạnh, hỏi:“Ngươi rốt cuộc còn giết hay không ta?” Hắn bò lên thân, nếu không có gì đáng ngại hắn cũng nên mau chóng trở về xử lý này loạn thất bát tao chuyện vặt ,“Ta hiện tại thương tốt lắm, ngươi có thể thử xem.” Hắn yên lặng hạ quyết định, xem ở nàng vì hắn chữa thương phân thương, cho dù nàng còn muốn giết hắn, hắn cũng sẽ thủ hạ lưu tình, không thương của nàng tánh mạng.

“A?” Dã đồng sùng sốt,“Khó được ta không nghĩ giết ngươi, ngươi có thể chạy trốn.”

“Chạy trốn? Ta chạy trốn?” Hạo triệt đột nhiên cảm thấy chính mình lần đầu tiên như vậy đoán không ra một người tâm tư. Nàng quả nhiên là không biết chính mình thân phận sao? Như vậy cũng dám đến ám sát hắn?“Ta gọi là lâm hạo triệt, tiểu tử kia.” Hắn cảm thấy chính mình có tất yếu nhắc nhở nàng một chút, cũng làm cho nàng về sau không cần tái tái như vậy lỗ mãng thất thất đi ra. Cứ việc chính hắn cũng không biết vì cái gì, nhưng hắn không phải rất muốn nàng bởi vì liễu lĩnh đã bị người khác giết chết.

“Ân? Cảm giác hảo quen tai a.....” Dã đồng nhủ mi nghĩ nghĩ, nhưng là nàng không chừng có quá mức chú ý, trong trí nhớ chính là cảm thấy nghe được quá, lại quên hắn cụ thể là loại người nào. Nàng cuối cùng vô tội lắc đầu.

Hạo triệt không khỏi muốn phủ ngạch:“Rốt cuộc là ai phái ngươi tới giết ta ?” Cũng quá không chuyên nghiệp đi!

“Không biết, tình báo thượng chính là viết ngươi ở trong này, ta đã tới rồi.” Dã đồng thần sắc càng thêm vô tội.

Hạo triệt có chút buồn bực , bắt quả hắn tựa hồ không có thời gian cùng tiểu gia hỏa này chơi:“Ta còn có việc, ngươi tự tiện.” Hắn thở dài, chuẩn bị rời đi.

“Nga, vậy ngươi trốn đi.” Dã đồng thần nhiên nhìn hắn mặc hài.

Hạo triệt phát hiện chính mình trong lời nói tựa hồ không có gì tác dụng, không khỏi bắt đầu đi đào đào lỗ tai. Thôi, hắn liền không nhìn này mơ hồ tiểu tử kia đi!

Dã đồng nhìn hắn thon dài bóng dáng rời đi, sùng sốt sau một lúc lâu, nhún vai. Cũng thế, này cuối cùng nhất đơn nhiệm vụ, cho dù chi là nàng thất bại đi! Nàng nhu nhu chính mình huyết Thái Dương, thật không rõ chính mình như thế nào sẽ bị kia cô độc mê hoặc đầu?

Hạo triệt về tới tuyệt sát môn lý, trên mặt hoàn toàn đã không có biểu tình, giống như là vào đông trời đông giá rét lý khối băng giống nhau. Sư phụ đột nhiên rời đi, đêm này hỗn loạn tuyệt sát môn để lại cho hắn quản lý, lấy hắn mười bốn tuổi niên kỉ, cho dù đã muốn là trên giang hồ mỗi người nghe thấy sắc biến cười mặt Tu La, cũng rất khó làm cho này đã tâm bình bưng bưng các trưởng lão an phận xuống dưới.

Trước mắt, vừa mới trở lại quyết sơn thượng, tiếp đón hắn chính là một phen phi đao, này các trưởng lão chính mình tranh nhau quyền, căn bản không có đem này tân nhậm môn chủ để vào mắt.

Hắn sắc mặt lạnh hơn, nếu không có vừa rồi trị liệu, nghĩ đến hiện tại hắn căn bản ngăn không được này đó đi!

Hắn một tay tiếp được phi đao, dùng nội lực đem chính mình lạnh như băng thanh âm truyền đi ra ngoài:“Tốt lắm, ngươi đã nhóm thích sát, kia bản môn chủ ngày gần đây liền cùng các ngươi sát cái thống khoái!”

Hắn rút ra chính mình kiếm, khoe miệng câu ra một cái lạnh như băng cười, nhảy vào kia chiến cuộc bên trong. Nơi đi qua, hắn đều mang theo tao nhã tươi cười, bình tĩnh thu hoạch sinh mệnh. Đây mới là cười mặt Tu La thực lực chân chính, kia mặt lạnh như băng tươi cười, cũng là hắn được gọi là tồn tại.

Thiên còn chưa hắc, này môn lý cao thủ đã muốn bị hắn giải quyết gần một nửa. Thẳng đến mọi người sợ hãi thực lực của hắn, run rẩy hướng hắn cúi đầu xưng thần, hắn mới đình chỉ giết chóc. Tuy rằng hiện tại tuyệt sát môn nguyên khí đại thương, nhưng là hắn sở yếu quyết không là một người tâm khó lường sát thủ tổ chức.

“Môn chủ.” Hắn tâm phúc bụi cỏ vì hắn đệ thượng khăn mặt chà lau trên thân kiếm vết máu, kính cẩn đứng ở từng bước có hon. Nhìn trước mắt vết thương tuyệt sơn, hắn càng thêm hiểu được chính mình quyết không hắn là mạo phạm trước mắt chủ tử.

“Đem thi thể xử lý .” Hạo triệt lạnh lùng phân phó nói, đầu hồi khăn mặt, xoay người trở lại trong phòng.

Sư phụ, đây là ngươi cấp đồ nhi khảo nghiệm, ta đã muốn thông qua , như vậy, kế tiếp, tuyệt sát môn chính là chuyện của ta .

Hắn không tự chủ được nhớ tới cái kia mơ hồ tiểu sát thủ, ngóng nhìn ngoài cửa sổ sao, không biết nàng thế nào đâu.....

--- ----- BỔ SUNG THÊM --- -----

chương 15:cấp dưới

“Ngươi giết hán?” Vũ diên khẩu khí lý tràn đầy kinh ngạc, hán tốt xấu biết người kia công phu, nhìn đến trước mắt tiểu tử không có quai một tia màu, này hiển nhiên làm cho người ta khó có thể tin.

“Không có, nhiệm vụ thất bại.” Dã đồng đạm mạc nói, nhìn một chút chung quanh, này gian phá trong phòng cũng không có gì khả lưu luyến, “Ngươi sự tình đều xử lý tốt?”

“Ân.” Vũ diên dù có hứng thú nhìn nàng, “Ta nói, đây chính là ngươi mấy năm nay lý lần đầu tiên ra nhiệm vụ thất bại, hán quả nhiên rất mạnh nha!”

“Không có giao thủ.” Dã đồng lạnh lùng hồi đáp, không để ý hán tò mò ánh mắt, “Của ngươi này nợ đâu? Không đúng sự thật chúng ta bước đi.” Nói xong, nàng mại mở bước chân tựa như ngoại đi đến, vũ diên thấy nàng không nghĩ đề cập, tưởng khó được thất bại làm cho nàng cảm thấy si nhục, liền cũng thức thời không có nhắc lại.

“Ài, ta nói tiểu tử kia, ngươi hiện tại có thể nói cho ta biết ngươi rốt cuộc tên gọi là gì đi?” Vũ diên cùng nàng vừa đi vừa hỏi, vài năm tới nay, hán vẫn kêu nàng tiểu tử kia, nàng cũng không có cự tuyệt quá này xưng hô, nhưng nàng chính là không nói cho chính hán tên gọi là gì, cái này gọi là hán pha cảm thấy khó có thể hiểu biết nàng.

“Hạ hoa tuyết bay.” Dã đồng lạnh nhạt hồi đáp, người kia, chẳng lẽ nghĩ đến hán bởi vậy có thể nhúng tay của nàng sinh hoạt sao?

“Ta biết đây là ngươi ở trên giang hồ được gọi là, nhưng là của ngươi vốn tên là đâu?” Vũ diên sờ sờ cái mũi, tiếp tục hỏi.

Hạ hoa tuyết bay là dã đồng làm sát thủ ở trên giang hồ được gọi là, bởi vì nàng xuống tay cực vì tàn nhẫn, xử dụng kiếm hoa khai con mồi trên người sở hữu kinh mạch, làm cho người ta thấy được thi thể cũng hiểu được trong lòng run sợ. Kìa đồ sấm huyết vắng khắp nơi mở ra, giống như là ngày mùa hè bay là tả đóa hoa, lại làm cho người ta nhìn xem tâm lạnh không thôi, này đây được như vậy một cái gần như ý thơ tên, này sau lưng hàm nghĩa cũng là gọi người cảm thấy không rét mà run.

“Trên đảo mọi người bảo ta tuyết bay.” Dã đồng thân nhiên nói, mũi chân điểm nhẹ, thi triển kinh công rất nhanh về phía trước bay đi. Lúc này bọn họ đã muốn ra khỏi cửa thành, nàng liền muốn mượn này né tránh hán dong dài.

Không muốn cùng hán nói chuyện sao? Vũ diên lắc lắc đầu, rất nhanh đuổi theo, ngay cả tên cũng không chịu lộ ra sao?

Đến bên hồ, dã đồng dọc theo hồ đi rồi vài bước, tìm được rồi một khu nhà không chút nào thu hút nhà tranh, khinh khẩu vài cái lên cửa, thể này mới đẩy môn đi vào. Trong phòng có một ba mươi đến tuổi hán tử, vẻ mặt hồ tra, bộ dạng rất là cao lớn. Hán thấy dã đồng, đã mở miệng, bắt quả kia động tĩnh đều bị hán hồ tra che khuất.

“Thất lung bài.” Hán tử nói, khẩu khí lý không hề tôn kính ý.

“Nhạ!” Dã đồng thân thủ đến bên hông, thủ hạ cái gì vậy, người khác lại căn bản nhìn không thấy. Nàng dùng móng tay khinh hoa, tại kia này nợ thượng dùng quái dị thủ pháp nhanh chóng đánh vài cái, thể này mới đi ra ngoài. Đó là một khối chế tác tinh mỹ mộc bài, là một loại đặc thù cây cối hơn nửa được thủy hơn nửa vài cái áp súc trận pháp chế thành, cũng chỉ có nàng có thể sử nó hiện hình.

Hán tử kia nhìn thoáng qua thất lung bài, tùy tay đặt trở về, thuận tiện đem chính mình thất lung bài cũng cấp dã đồng nhìn một chút, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía dã đồng phía sau vũ diên.

Này kiểm tra thất lung bài là dã đồng cứng nhắc quy định, trên đảo bất luận kẻ nào đều có thể yêu cầu kiểm nghiệm những người khác thất lung bài. Tuy rằng nàng cùng bọn họ đều đã có cảm ứng, nhưng là nàng như cũ là chấp hành này nhất quy định -- tuy rằng cho tới nay mới thôi cơ hồ không ai ý đồ giả mạo của nàng cấp dưới.

“Chính hồng, đây là vũ diên, về sau trên đảo quản sự.” Dã đồng giới thiệu nói, “Hiện tại, chúng ta có thể xuất phát đi?”

“Ta không ý kiến.” Chính hồng hồi đáp, đứng dậy đi hướng ngoài phòng. Ở ngoài phòng mấy chỗ ẩn nấp chỗ, cất dấu mấy chiến thuyền bất đồng thuyền. Có ít người khi dùng là thuyền nhỏ, nhiều người khi dùng là ô bưng thuyền cùng với vận chuyển hàng hóa dùng là con thuyền. Dã đồng nhẹ nhàng nhảy lên thuyền nhỏ, nhìn chính hồng đem thuyền côi bỏ.

Chính hồng chủ yếu phụ trách chèo thuyền, ngẫu nhiên sẽ vì nghe phong các ra mấy đơn nhiệm vụ. Dã đồng lúc trước là ở một cái trấn nhỏ thượng gặp hán, lúc ấy chính hồng vì vài cái bằng hữu mà ngốc cùng sai dịch biện luận, thậm chí còn cho dù có nhân phản bội hán, đem có lẽ có đắc tội danh áp đặt ở hán trên người, hán vẫn là thập phần cố chấp kiên trì chính mình đạo nghĩa. Dã đồng chuẩn bị kia quan sai một ít bạc, cứu sáng khoái khi bởi vì thắng thân mà thiếu chút nữa trở thành tử tù chính hồng. Hán vốn là cái luyện công phu, đồ còn có chút thân thủ, nhưng bởi vì gia đạo sa sút mà chịu thiệt trở thành một cái người đánh cá, cũng nhân không có nhà sản mà không có thành thân. Dã đồng dạy hán viết quyền cước, hán cũng nguyện ý báo đáp dã đồng, vì thế liền vì mọi người lui tới nghe phong đảo làm cái nhà đồ.

“Đây là chính hồng, nếu muốn lên đảo hoặc là ra đảo, tìm hán có thể.” Dã đồng đối vũ diên nói.

Vũ diên hướng hán gật đầu ý bảo, quan sát đến dưới chân thuyền nhỏ tiến tiến thối lui, không khỏi tò mò hỏi: “Tiểu tử kia, này đại vụ lý có cái gì huyền bí sao?”

“Trong nước có trận pháp.” Dã đồng ngắn gọn hồi đáp, “Chỉ có chính hồng biết như thế nào thượng đảo, người khác hội bị lạc phương hướng.”

“Kia nếu dùng kinh công thượng đảo đâu?” Vũ diên hỏi.

“Kia sẽ gặp một đầu chui vào ta thiết lập tại trên đảo độc trần lý.” Dã đồng đăm đăm trả lời, “Đừng hỏi, đến lúc đó người tiếp nhận rồi trên đảo chuyện vụ, người nên cái gì đều biết nói.”

Chờ thuyền lại gần bờ, vũ điện phát hiện bọn họ đứng ở một cái sa mạc than giữ, hoàn toàn không phải theo trên đất bằng nhìn qua một mảnh xanh biếc. Dã đồng thượng ngàn, quay đầu tới hỏi nói: “Chính hồng, người yếu ở trên đảo trụ hai ngày sao?”

“Không cần.” Chính hồng tìm thuyền chuẩn bị hồi đầu, “Ta tại đây trong hồ vồng đến không thấy quá ngư, chuẩn bị này hai ngày hảo hảo nghiên cứu một chút.”

“Được rồi.....” Dã đồng nhìn theo hắn, sau đó không chút do dự tiêu sái vào một đồng trong sơn động một cái.

Vũ điện nhìn nàng theo một cái ẩn nấp chỗ lấy ra cây đuốc cùng đánh lửa thạch, châm, sau đó đi theo nàng xuyên qua loàn loàn nhiều nhiều sơn động. Hắn thấy được trên đảo mọi người yên tĩnh an tường cuộc sống, sau đó đi theo nàng đi vào một cái lần lượt vách núi kiến tạo phòng nhỏ, kinh ngạc phát hiện này phòng nhỏ cư nhiên thật là lần lượt sơn thể kiến tạo -- nó không có sau tường.

Dã đồng đem chính mình thất lưng bài đặt ở trên cửa một cái nho nhỏ, không dẫn nhân chú mục lồm xuống chỗ, nhẹ nhàng xoay tròn, ẩn trình tự hoặc xoay hoặc lập hoặc thôi, một hồi lâu nhi, môn rốt cục mở ra. Bọn họ vừa vừa tiến vào, môn liền chậm rãi quan thượng. Đây là lúc trước cái kia bí đạo, trải qua dã đồng cải tạo, hình thành hơn phức tạp cơ quan.

“Vật nhỏ, người đã trở lại.” Cây anh đào lâm cuối, một cái tiên phong đạo cốt nam tử hỏi, nhìn về phía vũ điện, khẩu khí lý dẫn theo tia tiểu ý, “Ân? Lại dự đồ ai trở về?”

“Ân, diêm vương quân gia, quý vũ điện.” Dã đồng thần nhiên hồi đáp, thả lỏng nằm ngã vào trên cỏ, tà nghệ vũ điện, “Người kia là được xưng quý y miễn triệu lỗi.”

Triệu lỗi nhìn mắt dã đồng, không khỏi lộ ra một tia bất đắc dĩ tươi cười: “Tiểu lười quý nha! Cư nhiên quái như vậy cường người đến cho người quân gia, thật đúng là.....”

“Triệu lỗi nha, người giúp ta nói cho vũ điện một ít trên đảo quy củ, liền giao cho người.” Dã đồng lười biếng nói, “Bằng không ta liền đem người này nguyệt gặp thảo toàn bộ giết chết!”

“Ách.....” Triệu lỗi thân thủ ngay tại nàng trên trán gõ một cái, hung hăng trừng hắn, sau đó bất đắc dĩ nói cho vũ điện nói, “Người có cái gì vấn đề hỏi ta có thể.”

“Cái kia..... Tuyệt bay, quý y cũng là của người..... Thuộc hạ?” Vũ điện kinh ngạc hỏi.

“Thuộc hạ a? Xem như đi!” Dã đồng nhìn triệu lỗi thời cơ còn muốn xao nàng, không khỏi về mặt phòng bị, xoay người chán quá.

Triệu lỗi y thuật vì người trong thiên hạ sở khen, nhưng là tính tình cũng là cổ quái thật sự. Để mắt nhân, hắn có thể lâm vào vượt lửa quá sông, muôn lần chết không chối từ. Nhưng nếu như hắn chứng mất mắt, cho dù xuất thiên kim hắn cũng sẽ không chịu đi bạn gì một chuyện nhỏ. Lúc trước dã đồng nghe nói từ nhân, liền bị kích động chạy đi tìm hắn, bất chấp tất cả liền cùng hắn tỷ thí y thuật. Triệu lỗi bản không hỏi thế sự, lại bị một cái tiểu tử kia thắng đi, có chút khó chịu, thường xuyên qua lại, hai người cư nhiên như vậy coi trọng mắt. Triệu lỗi tùy nàng trở về nghe phong đảo, cũng là bị nàng theo như lời trên đảo thảo được sở dụ. Tuy nói là thành của nàng thuộc hạ, nhưng là đối hắn mà nói, bất quá là thay đổi cái địa phương cuộc sống thôi.

Vũ điện có chút trở mắt nhìn hai người hồ động, không phải thực hiểu được trên đảo vận hành hình thức.

“Đi? Triệu lỗi, người lại ở khi dễ tiểu tuyết sao?” Xa xa một cái lão đầu nhi ngáp dài đã đi tới, vũ điện rất nhanh nhận ra hắn, đúng là trận pháp thượng chuyên gia, nhân nghĩa huyền cơ lão nhân. Vốn tưởng rằng hắn yếu duy hộ dã đồng, hắn sau lại một câu đem vũ điện trực tiếp dọa đến -- “A, ta đây cũng cùng nơi đến đây đi!”

“Này uy uy, các người hai cái, già mà không kính a!” Dã đồng bất đắc dĩ đứng dậy, về mặt oán niệm nhìn về phía hai người, “Đáng thương ta hôm nay vừa mới trở lại trên đảo, cư nhiên ngay cả nắm một chút quyền lợi đều không có! Như thế nào có thể như vậy?”

“Nằm ở nơi này làm gì? Để ý cảm lạnh.” Triệu lỗi liếc nàng liếc mắt một cái, dùng khinh thường giọng điệu giảng quan tâm lời nói.

“Ân, hảo thôi, ta đây trở về phòng đi ngủ.” Dã đồng xem xem thiên thượng một vòng Minh Nguyệt, xoay người đi vào trong phòng.

Trầm mặc thật lâu sau, huyền cơ mở miệng nói: “Chỉ cần không phản bội tuyết bay, hết thấy đầu có.” Sau đó thần nhiên rời đi.

Vũ điện hoang mang: “Nàng rốt cuộc là loại người nào, có thể cho nhiều như vậy nổi danh nhân vật đối nàng thần phục?”

“Chính là một cái quái gỡ tiểu hài tử thôi.” Triệu lỗi nhìn về phía vũ điện, “Người hắn là cũng là bị trên người nàng cái loại này chọc người đau tích cảm giác hấp dẫn tới được đi? Trên đảo không có gì chủ tớ chi phân, người chỉ cần là thật tâm đãi nàng, vô luận là làm cái gì đều là bị tán thành. Đến đây đi, ta mang người nhìn xem trên đảo phòng ngự thi thảo, người sẽ biết nàng vì cái gì hội cô độc đến làm cho người ta đau lòng.”

Vũ điện thấy được, ở đảo chung quanh có rậm rạp cơ quan cùng trận pháp, nếu là có nhân tiến vào, chỉ cần đi vào một nửa tuyệt đối là mười tử vô sinh. Quá độ phòng ngự. Hắn đã nhìn ra, giống như này phòng ngự bình thường, dã đồng trong lòng kiến trúc một đạo thật dày tâm tường, cao ngạo nhưng là

lại làm cho người ta đau lòng.

Hắn rất muốn hiểu biết của nàng càng nhiều, nhưng là hắn rốt cục hiểu được , nàng bắt quá là một cái yếu ớt đứa nhỏ thôi.

“Tuyệt bay, nếu trên đảo có nhân muốn rời đi hội thế nào?” Vũ điền nhìn đã đồng, mở miệng hỏi nói.

Đã đồng thân hình cứng một chút, nhưng là nàng thân nhiên hồi đáp:“Chỉ cần không phải phản bội, nếu thật sự muốn rời đi trong lời nói, ta đây tuyệt không hội phản đối. Nhưng là cần ăn thảo dược, sau, người kia hội quên có liên quan nghe phong các hết thấy -- mà chúng ta cuộc sống liền sẽ không lại có cùng xuất hiện .”

“Ta thực thích này trên đảo hết thấy.” Vũ điền ôn hòa nói,“Nhưng là ngươi nếu quả ta trở về, tốt xấu đem ta nên làm gì nói cho ta biết đi?”

Đã đồng nhẹ nhàng thở ra, dẫn dắt hắn đi hướng một cái rộng mở sáng ngời phòng:“Phong diện này có nghe phong các sở hữu tư liệu, về sau có cái gì sinh ý cùng với tin tức, bọn họ đều đã hội báo đi lên, mỗi lần ta hồi đảo, ngươi đại khái cùng ta giảng một chút thì tốt rồi. Dù sao ngươi cứ dựa theo của ngươi phương pháp quản lý, ta nếu có ý kiến trong lời nói, về sau hội nói cho của ngươi.”

“Ân? Ngươi không thường đứng ở trên đảo sao?” Vũ điền kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, ta hiện tại sẽ ra đảo , có chuyện gì có thể dùng bỏ câu đưa tin cho ta biết, dù sao ta mỗi cách vài ngày liền sẽ trở về một lần .” Đã đồng còn thật sự hồi đáp.

“Chính ngươi phải cẩn thận, ở bên ngoài tuy rằng lấy của ngươi võ công không có gì vấn đề lớn, nhưng là hay là muốn chú ý an toàn.....” Đã đồng nghe vũ điền nói liền miễn cần nhãn quan tâm, không khỏi bắt đầu ở trong lòng ai oán -- tuy rằng bọn họ quan tâm làm cho nàng cảm thấy thực ấm áp, nhưng là vì cái gì mỗi lần tìm trở về thuộc hạ, không quá nhiều lâu sẽ biến thành một cái triệt hoàn toàn đề trường bối đầu?

chương 16:lấy có

“Tiểu thư?” Hoàn nhi nhìn đã đồng đối nàng theo như lời trong lời nói cơ hồ là không hề phản ứng, không khỏi hoang mang kêu lên.

“Ân? Ta đang nghe a!” Đã đồng nhẹ giọng hồi đáp, thần sắc gian rất có không kiên nhẫn,“Còn có chuyện gì sao?”

Hoàn nhi biến mếu máo:“Hồi tiểu thư, không có.”

Đã đồng nhìn Hoàn nhi đi ra bên ngoài, lẳng lặng điều tức , vừa nghĩ nghe phong các chuyện vật, một bên rèn luyện chính mình nội tức. Đột nhiên nghe thấy Hoàn nhi ở ngoài phòng nói chuyện thanh âm, nghiêng tai im lặng nghe.

“Thật tiểu thư tính cách cổ quái cực, đôi khi nghe ta nói chuyện thời điểm giống như là ở thần du, đôi khi lại là tích cực đáp lại ta, ta đều phải hoài nghi có phải hay không một người !” Hoàn nhi trong thanh âm tràn ngập oán giận, đã đồng nghe được trong lòng nhảy dựng. Nhớ rõ tiền vài lần cũng nghe đến quá Hoàn nhi như vậy oán giận, ngay cả tứ phu nhân đều chất vấn quá “Ngươi hôm nay làm sao vậy”-- chẳng lẽ, nàng cùng Linh nhi khác biệt đã muốn lớn như vậy sao?

Niệm điểm, đã đồng không khỏi ra tiếng tiếp đón Linh nhi tiến vào.

“Linh nhi, ta và ngươi trong lúc đó khác biệt đã muốn lớn đến đủ để cho mọi người phát hiện sao?” Đã đồng hoang mang hỏi.

Linh nhi do dự trong chốc lát, tận lực uyển chuyển hồi đáp:“Tiểu thư, của ngươi trên người có một loại..... Thực xa cách khí chất, đây là Linh nhi không có cách nào bắt chước . Cho nên, chúng ta hai cái không ngừng luận phiên trong quá trình, để cho người khác phát hiện cũng là khả năng .”

“Xa cách sao?” Đã đồng thì thảo thì thăm, nhẹ nhàng mà trấn ra một cái yếu ớt tươi cười, sau đó, chủ ý hạ quyết định,“Linh nhi, vừa mới này hai ngày trong phủ ở tuyển nhận nha hoàn, ngươi sẽ đi, ta sẽ đem ngươi yếu tới được.”

“Tiểu thư, ta có thể tiếp tục làm của ngươi ám vệ .” Linh nhi nhẹ giọng phản bác nói.

“Linh nhi, này vài năm lý, ta đã muốn giúp ngươi đem trong phủ ám vệ trí nhớ dùng được tiêu trừ rất nhiều lần , tuy rằng của ngươi võ công không ngừng biến hảo, nhưng là ngươi vẫn là không ngừng bị phát hiện.” Đã đồng thờ dài, vẻ mặt bất đắc dĩ biểu tình,“Ngươi xác định ngươi còn muốn làm của ta ám vệ sao?”

Linh nhi há miệng thở dốc, không có ra tiếng. Tiểu thư nói quả thật là sự thật, nàng không thể nào phản bác.

“Ngươi đến lúc đó nói ngươi nhớ không thể của ngươi thân thể là có thể , ta sẽ giúp ngươi giả tạo một phần sạch sẽ thân thể .” Đã đồng lạnh nhạt nói,“Tin tưởng những năm gần đây, trong nhà nhân tính tình ngươi cũng biết chút , đến lúc đó ngươi tùy cơ ứng biến có thể, hiểu chưa?”

Đã đồng nhìn Linh nhi đi rồi đi ra ngoài, chính mình cũng đi hướng mẫu thân phòng.

Nàng sợ hãi đứng ở cửa phòng khẩu, một bàn tay còn tại theo bản năng cầm lấy chính mình góc áo. Trong phòng có một tiểu nam hài, là của nàng đệ đệ, chính ghé vào trên bàn luyện tự, nhìn đến nàng đến đây, kinh thường bĩu môi, kia vẻ mặt quả thực chính là mẫu thân xem nàng khi phiên bản.

“Mẫu thân.....” Nàng nhát gan đã mở miệng, trong thanh âm mang theo rõ ràng quẫn bách.

“Dao nhi? Có chuyện gì?” Tứ phu nhân nhìn đến cửa nàng xuất hiện, có vẻ rất là kinh ngạc. Dù sao đây là nàng lần đầu tiên chủ động đi vào của nàng trong phòng.

“Dao nhi muốn một cái nha hoàn.” Dã đồng thanh âm càng nhẹ, hỗn loạn nòng hậu bất an.

“Nha hoàn?” Tứ phu nhân hỏi, “Ngươi không phải có Hoàn nhi sao?”

“Nhưng là..... Bát muội đều có bốn bên người nha hoàn” Dã đồng ừy khuất nói, “Dao nhi chỉ có Hoàn nhi một cái!”

“Kia..... Được rồi, ngày mai chọn lựa một cái người thích nha hoàn có thể.” Tứ phu nhân thấy tiểu nam hài đem dính đầy mực nước ngón tay theo bàn nâng yếu hướng trong tay tắc, vội vàng một cái bước xa xông về phía trước đi, bắt lấy tay hắn, tinh tế dùng khăn từ chà lau. Đột nhiên ý thức được đã đồng còn tại, tùy tay huy huy, đã đồng liền lui đi ra ngoài.

Hôm sau, đã đồng đi chọn lựa nha hoàn địa phương, lần này cũng không có này hấn người nào chọn lựa, nàng rất dễ dàng sẽ đến đây Linh nhi, vui chạy về phòng.

Ở cửa nàng hoang tàn vắng vẻ tiểu viện lý, Linh nhi chỉ cần né tránh ám vệ là có thể tùy tâm sở dục, nhưng thật ra cũng thanh nhàn thật sự. Dù sao nàng ở trong tướng phủ cũng xếp vào nhân thủ, nếu thật sự có chuyện gì trong lời nói, cũng không nhất định phải Linh nhi nói cho nàng. Hơn nữa nơi này thật sao hoang vắng thật sự, ngày thường lý căn bản không có gì người đến.

Dã đồng đang ở trong phòng viết kế hoạch, đột nhiên nghe thấy ngoài phòng có kỳ quái thanh âm. Chẳng lẽ là hôm nay ám vệ không hoàn thành trách nhiệm sao? Cự nhiên làm ra lớn như vậy động tĩnh! Nhưng là nàng vẫn là thu hồi rảnh tay lý gì đó, lấy tay chỉ nhẹ nhàng mà khẩu đảm mặt bàn, cùng đợi bên ngoài thanh âm biến mất.

Nàng cảm giác được chính mình cửa sổ bị mở ra, không khỏi không hồn giật nhú nhú mày, một cái mặt xám mày tro bóng dáng lui vào phòng nội, đã đồng rốt cục thì đại khái biết đã xảy ra sự tình gì.

“Tam tỷ?” Nàng về mặt kinh ngạc nhìn quần áo không chỉnh tề tông kị nghiên, vỗ vỗ bộ ngực, về mặt bị dọa đến bộ dáng, “Ngươi..... Ngươi như thế nào sẽ ở cửa ta trong phòng?”

“Hừ.....” Tông kị nghiên làm cái chó có lên tiếng thủ thế, “Dao nhi ngoan, nếu có người đến tìm ta đã nói ta không ở.”

“Vì cái gì?” Dã đồng nhìn nàng chui vào giường để, không khỏi hỏi.

“Ngươi như vậy trả lời, lần sau ta liền mang ngươi đi ra ngoài ngoạn.” Tông kị nghiên tung điều kiện, nhanh chóng chui đi vào.

Dã đồng trong mắt chợt lóe mà qua buồn cười thần sắc, quả nhiên nghe được ngoài phòng tựa hồ có người đến, nhẹ nhàng nhún vai, ngồi ở bên cạnh bàn, nhìn giường để tông kị nghiên không ngừng mà cạp nàng nháy mắt, làm ra một bộ miễn cưỡng trấn định bộ dáng.

Ngoài cửa có nhân gõ gõ cửa, không có đợi cho trả lời, liền đẩy ra cửa phòng. Dã đồng trong mắt hiện lên không hồn giật thần sắc, quay đầu hoang mang nhìn về phía ngoài cửa giáo tập mẹ.

“Thất tiểu thư, xin hỏi tam tiểu thư ở trong này sao?” Cái kia mẹ hỏi, lời nói gian biểu lộ thể thức hóa tôn kính.

“A..... A, cái kia, Tam tỷ sao? Nàng..... Nàng không..... Như thế nào lại ở chỗ này đâu?” Dã đồng một bộ thất kinh bộ dáng, vài lần như là yếu dừng quá nhìn về phía giường để, lại sinh sôi nhện xuống, làm cho tông kị nghiên không khỏi nheo một phen mồ hôi lạnh.

“Kia quấy rầy.” Cái kia mẹ vốn cũng không ôm quá lớn hy vọng, liền cũng không có chú ý tới nàng kỳ quái thái độ, lẹ tót lăm mồm liền ly khai.

Rất không có ý nghĩa! Dã đồng nhàm chán nghĩ đến, nàng còn muốn làm cho tông kị nghiên bị phát hiện đâu!

“Làm được không sai! Ta lần sau mang ngươi ra phủ đi chơi.” Tông kị nghiên theo giường để đi ra, lấy tay lau một phen hấn, trên mặt liền lại nhiều vài đạo hắc dấu. Dã đồng không nói gì, nhìn nàng đứng cảm tưởng chụp của nàng kiên, không khỏi nghiêng người tránh thoát, thực nhất gan hỏi: “Ta có thể đi ra ngoài sao?”

“Đương nhiên, không bị phát hiện là được.” Tông kị nghiên vô tình thu hồi rảnh tay, “Ngày mai buổi sáng, ta liền mang ngươi đi ra ngoài.”

Vì thế, đã đồng ngày hôm sau liền không có dám ra phủ, ngoan ngoãn chờ tông kị nghiên đã đến.

“Ân, thay, chúng ta đi thôi!” Tông kị nghiên đầu cạp nàng một bộ nam trang, đã đồng so đo, rõ ràng không phải của nàng nhỏ. Nàng há mồm dục kêu nha hoàn, lại bị tông kị nghiên ngăn lại, ở cửa nàng chỉ đạo hạ, nàng rốt cục thuận lợi mặc vào kia bộ từng từng suy sụp suy sụp nam trang. Nhìn tông kị nghiên sơ hở chòng chát nguyệt trang, đã đồng cơ hồ nhện không được muốn thở dài.

“Tam tỷ, chúng ta yếu từ nơi này đi ra ngoài sao?” Dã đồng xem nơi này nàng sân không xa một chỗ chuồng chó, không khỏi rút trườ khoe miệng. Nàng rốt cục hiểu được tông kị nghiên kia đây người bụi đất là làm sao đến -- nàng cự nhiên so với nàng còn muốn không có bộ dáng.

“Ân, đương nhiên!” Tông kị nghiên đắc ý nói, “Đây chính là ta tìm thật dài thời điểm mới tìm được đâu!”

“Nga.....” Dã đồng do dự nhìn chuông chó, tông kì nghiên liền đi trước làm gương chui đi qua.

Dã đồng cảm giác được vừa rồi ở trong này âm vệ ly khai, phỏng chừng phải đi hướng tông tu quốc báo cáo chuyện này. Nhìn tông kì nghiên nửa tạp ở chuông chó lý thân thể, điểm nhẹ mũi chân, phi thân phóng qua đầu tường.

Nàng đã đánh mất khối hòn đá nhỏ hướng xa xa, thừa tông kì nghiên trong nháy mắt hoảng hốt, nhanh chóng đứng ở chuông chó phía trước.

“Thất muội..... Di? Người đã muốn đi ra?” Tông kì nghiên về mặt kinh ngạc, nhìn nàng sạch sẽ quần áo, không khỏi nhíu mày đầu.

“Dao nhi so với tỷ tỷ thân thể tiểu chút.” Dã đồng giải thích nói, thân thủ lẹ kéo qua trường quần áo.

“Nga.” Tông kì nghiên có vẻ tiếp nhận rồi này giải thích, không hề tự hỏi, hãy còn về phía trước đi đến.

“Tam tỷ.....” Dã đồng quần bách hỏi, thân thủ lẹ kéo xiêm y, giương mắt nhìn nàng.

“Yêu kêu Tam ca, biết không?” Tông kì nghiên không hề giận nói, hoàn toàn không nhìn chung quanh người đi đường nhìn về phía các nàng ánh mắt, đi nhanh về phía trước đi đến, “Làm sao vậy?”

“Chúng ta muốn đi làm gì?” Dã đồng sợ hãi hỏi, này quần áo quả nhiên không hợp thân, vải dệt lại không kém, liền hiện ra một loại quái dị hiệu quả, hơn nữa các nàng hoàn toàn không có che dấu nhĩ động cùng với tông kì nghiên không xong khóa ngực kỹ thuật -- dã đồng ở trong lòng không ngừng thờ dài -- này không phải rõ ràng tỏ rõ “Ta là dê béo, lừa gạt ta đi” Sao?

“Thành đông có một nhà thuyết thư tiệm ăn, bên trong thuyết thư tiên sinh không sai, chúng ta đi nơi đó.” Tông kì nghiên thô sơ giản lược giải thích nói, nhảy lên vào một cái máy không người yên ngồi nhỏ từ lý, “Àn, nơi này là gần nói.”

“Nga.....” Dã đồng hồi đáp, chú ý tới không chỉ có vừa rồi đi hội báo tình huống cái kia ám vệ tiếp cận, phía sau còn đuổi kịp mấy cái “Cái đuôi”.

Quả nhiên, ở các nàng xâm nhập ngõ nhỏ thời điểm, một ít có chút bỉ khí nam nhân ngăn cản các nàng đường đi, không có hảo ý cười, cầm đầu cái kia mình mục trương đâm đánh giá các nàng.

“Úc, tiểu nương tử, cho rằng thành này phó bộ đáng là muốn đi làm sao a? Không bằng lưu lại hảo hảo hầu hạ ta ta đi!” Cầm đầu lưu manh cầm đem cây quạt, ra vẻ phong lưu nói.

“Tam..... Tam ca.....” Dã đồng hơi sợ gắt gao nắm lấy tông kì nghiên quần áo, một cái kính về phía sau trốn tránh.

“Đừng sợ! Liền này vài cái tên ta còn không để ở trong mắt.” Tông kì nghiên tự tin cười nói, quay đầu đối này lưu manh nói, “Các người xác định muốn tới chọc ta sao? Xem ta không đem người nhóm đánh cho răng rơi đầy đất.”

Nàng bày ra cái cái giá liền vọt đi lên, dã đồng tránh ở chân tường, trong mắt nhưng không có nửa điểm sợ hãi, nhàn nhã đánh giá trước mắt một bộ hỗn loạn hình ảnh. Này tông kì nghiên nhưng thật ra có điểm công phu, nhưng là giới hạn cho một chút thời, nếu thật sự là như vậy đánh tiếp, nàng làm theo thất bại. Dã đồng giương mắt nhìn về phía trên cây không ngừng làm ra vẻ ám khí ám vệ, không khỏi cảm thấy buồn cười. Tông tu quốc như vậy từ theo đuổi chính mình nữ nhi là vì cái gì đâu? Hy vọng cố ý ngoại thu hoạch sao?

Chỉ chớp lát sau, này lưu manh liền toàn bộ bị đánh ngã, tông kì nghiên đắc ý vỗ tay cười lớn, thả ra làm càn lời nói, thật giống như cánh tay của nàng thượng không tồn tại này thật dài vết trầy xước như.

“Tam tỷ..... Người bị thương.” Dã đồng lo lắng nói.

“Không có việc gì, bất quá là trầy da thôi.” Tông kì nghiên dùng tay áo che khuất vết trầy, “Đi thôi! Chúng ta đi nghe nói thư!”

“Àn.” Dã đồng về mặt sùng bái nhìn tông kì nghiên, cùng nàng đang về phía trước đi đến.

Ở trong quán trà, dã đồng thấy tông kì nghiên ngày thường lý trao đổi vòng luẩn quẩn, đều là chút kinh đô ăn chơi trác táng, phụ thân đều tại triều làm quan, cùng tông kì nghiên có vẻ có chút rất quen. Dã đồng ở trong này có vẻ không hợp nhau, ở đơn giản giới thiệu sau, này không có gì ý tứ cô gái rất nhanh đã bị bỏ qua rồi.

Dã đồng lẳng lặng một bên nghe bọn họ không hề dinh dưỡng đối thoại, một bên cân nhắc tông tu quốc ý đồ. Nghĩ đến trong phủ nhất phái tiểu thư khuê các tác phong tông kì tuyết, không khỏi cảm thấy chính mình đại khái là muốn nhiều lắm. Tông tu quốc nói không chừng chính là lười bắt kẻ nàng nhóm đi!

Bất quá -- ta hiện tại là lớn đến có thể “Chuồn êm” Ra phủ sao? Dã đồng nghiên ngẫm nghĩ đến, nói như vậy, nếu nàng ngẫu nhiên không ở, đại khái cũng có thể che dấu trôi qua đi!

Ngô..... Thiếu niên bất hảo mà ra phủ du ngoạn..... Thật sự là cái không sai lấy có đâu!

Đã đồng nhẹ nhàng nhảy ra tướng phủ, lần trước tông ki nghiên mang nàng sau khi ra ngoài, cảm thấy này muội muội không có gì ý tứ, vì thế sẽ không tái mang nàng đi ra ngoài, nhưng là ám vệ lại biết này thất tiểu thư hội chính mình cũng không biết kia bức tường đầu đi đi ra ngoài, năm lần bảy lượt tìm không thấy bóng dáng của nàng sau, gấp tông tu quốc cũng không phải thập phần để ý, để lại nhảm nàng đi.

Đi tới khoảng cách thiên thành không xa một cái tiểu thị trấn lý, đã đồng giao cho một sự tình, xoay người chuẩn bị hồi nghe phong đảo.

Nghe được cách đó không xa truyền đến tiếng chém giết, đã đồng thả chậm cước bộ, thần nhiên đi rồi đi qua. Dù sao nàng cũng không cao hưng đi để ý tới này đó trên đường nhân sự, đợi cho nàng qua đi, nếu còn không có đánh xong, phỏng chừng nàng còn muốn đường vòng.

Chậm chậm tiêu sái nói giao thủ chỗ, đã đồng bất đắc dĩ phát hiện này bọn nhân cư nhiên còn tại đánh, bất đắc dĩ thân thủ nhu nhu mi, quyết định đường vòng đi qua đi, không bị cuốn vào không thủ vị đánh nhau trung. Nàng tùy tiện phiêu liếc mắt một cái hỗn loạn chỗ, nhắc chân liền dục rời đi, cũng là trong lúc nhất thời cương ở nơi nào, rốt cuộc na không ra cước bộ.

Hùng hực liệt hỏa không hề dấu hiệu ở của nàng đồng mâu lý thiêu đốt lên, của nàng móng tay thật sâu khảm vào bàn tay trung, thần thượng để lại chính mình cản ngăn. Chỉ cần liếc mắt một cái là đủ rồi, này bóng dáng nàng cuối cùng cả đời cũng sẽ không quên, cái kia bình thường, cơ hồ là không dẫn nhân chú mục bóng dáng lại sâu thâm lạc ở tại lòng của nàng lý -- một triển mình, hân cư nhiên ở trong này! Đã đồng nguy hiểm nheo lại ánh mắt, nói như vậy, này đó đều là ám qua môn người la!

Nàng gọi lên một tia đẫm máu mỉm cười, thả người bay vào cái kia vòng chiến, đồ thủ một quyền đánh thượng trong đó một người hạ phúc, chưa dùng tới nội lực, trên tay xương cốt ầm ầm làm đau, nhưng thật ra thoáng khò phục nàng bởi vì lửa giận mà mất đi lý trí.

Đã bị công kích nhân kinh ngạc nhìn đến cư nhiên lại có một người gia nhập chiến cuộc, lập tức phản thân bắt đầu hướng tới đã đồng công kích tới. Đã đồng lạnh như băng cười, vận đủ khí lực, nghe được thanh thúy “Khách” một tiếng, người nọ đầu liền trình chín mươi độ cúi ở hân cảnh thượng.

Người chung quanh cảm thấy này mặc danh kỳ diệu xuất hiện “Viện binh” Không tha khinh thường, lúc này lại có vài người tiến lên đây vây công nàng.

Đã đồng lăng lăng nhìn bốn phía, trong mắt được động tràn đầy ngọn lửa, trên tay có uớt át xúc cảm, mang theo mùi, theo của nàng đầu ngón tay chảy xuống. Nàng liếm liếm khô ráo môi, không khí lý tràn ngập một cỗ thần nhiên huyết tinh khí, giống nhau khơi dậy nàng trong cơ thể ngủ đông thú tính -- tựa như ở hắc sơn trên đảo giống nhau, đã đồng làm càn đánh giá người chung quanh, trong ánh mắt là tràn đầy khiêu khích cùng không thêm để ý -- như cũ là chém giết, kỳ thật, cùng khi đó thật sự không có gì khác nhau.

Người chung quanh nhìn ánh mắt của nàng, cảm thấy trong lòng một trận sợ hãi, nhìn nhau liếc mắt một cái, không hẹn mà cùng vọt đi lên.

Đã đồng đánh giá một chút lực lượng của chính mình, ý thức được yếu tay không đã bại những người này tựa hồ có điểm khó khăn, khom người theo kia cổ thi thể trong tay lấy ra kiếm. Suy nghĩ một chút, vừa lòng câu thần, tay nâng, kiếm lạc.

Nàng tựa như địa ngục lý con bướm, ở huyết sắc trong lúc đó phi vũ sáng lạn.

Dur quang phiến đến triển mình ý muốn trốn, đã đồng xuống tay đột nhiên ngoan lên. Ngay tại triển mình nghĩ đến chính mình đã muốn trốn ra này không hiểu xuất hiện ma quỷ trong tay thời điểm, một thanh phổ bình thường thông kiếm hoành ở tại hân trước mặt, không có độ âm thanh âm vang lên: “Người, muốn chạy trốn sao?”

Một trận hoa lệ bóng kiếm đem triển mình vây khốn, đã đồng mắt càng phát ra lạnh xuống dưới, nhìn triển mình phí công chống cự lại, miệng hùng hùng hồ hồ phun ra thô tục lời nói, của nàng kiếm lại thứ không trúng thân thể hân.

Hạo triệt theo xa xa thấy đó là này phó tình cảnh. Trĩ nhược bóng dáng ở một mảnh vũng máu bên trong có vẻ càng xông ra, nguyệt sắc sắc quần áo cho dù là này huyết sắc trong thế giới cũng không có đã bị chút làm bẩn. Của nàng mỗi một cái kiếm chiêu đều đủ để yêu đối phương mệnh, quả thật mỗi khi ở chạm đến đối thủ khi hiểm hiểm sát quá.

Hân thượng thức này gần như điên cuồng cho hả giận bàn động tác. Đó là một cao thủ, hân nghĩ đến, nhưng là tựa hồ không phải rất muốn giết người.

Hân thấy một cái gã sai vật bỏ về phía đã đồng, còn không có tướng hảo hay không yếu xuất thủ, cái kia gã sai vật liền đã muốn mất đi sinh mệnh hơi thở. Hân trấn an bởi vì huyết tinh mà hơi có chút bất an ngựa, trong mắt hứng thú càng đậm.

Đã đồng rút cục một môi, nàng buông xuống trong tay kiếm, lăng lăng nhìn chính mình dính đầy máu tươi hai tay. Triển mình cùng với liên can còn sống nhân đào tẩu, nhưng không có khiến cho nàng chút chú ý.

Cách đó không xa cái kia vẫn xem náo nhiệt nhân đã đi tới, nàng lại lười ngẩng đầu.

Lòng của nàng, mệt mỏi quá.

Thăng nói người nọ xuống ngựa đi tới của nàng trước mặt, nàng mới dùng mê mang ánh mắt quét hân liếc mắt một cái. Hai người mặt không chút thay đổi nhìn nhau, trước tiên nhận ra đối phương.

“Người có thể cho ta mượn một chút sao? Coi như hồi báo ta lúc trước cho người chữa thương?” Đã đồng ánh mắt, giống như là bị thương tiểu thú, tựa hồ nếu hân cự tuyệt nàng sẽ là nhất kiện cực kỳ nghiêm trọng đắc tội đi.

Hạo triệt nhìn nàng, không biết nàng muốn làm gì, nhưng là hân mấy không thể nhận ra gât gât đầu.

Nhưng, đôi với đã đồng mà nói, cái này là đủ.

Nàng mạnh ôm lấy hắn, đem mặt chôn ở hắn ngực, nước mắt liền không kiềm nể gì đổ xuống. Lần đầu tiên, hạo triệt không có cự tuyệt có nhân như vậy gần gũi tiếp xúc hắn. Hắn cảm thấy hơi hơi kinh ngạc, nhưng không có chán ghét cảm giác.

“Ta đã cho ta có thể giết hắn Qua nhiều như vậy năm, ta lại vẫn như cũ không hạ thủ được.....” Đã đồng thì thảo nhớ kỹ, thanh âm mệnh mỏng theo hắn trước người truyền đến, mang theo nhẹ nhẹ tuyệt vọng. Nàng thực hận chính mình, cho dù chuyển thể trùng sinh, lại như cũ thoát khỏi không được lúc trước mộng yểm. Hắn là cha mẹ sùng nhi, lòng của nàng nói cho nàng, nàng không có giết hắn quyền lực.

Hạo triệt nghe nàng làm cho người ta tan nát cõi lòng tiếng khóc, trong lòng tựa hồ có cái gì bị kích thích. Hắn vươn tay, nhẹ nhàng mà ủng ở trong lòng tiểu nhân, vỗ về của nàng bối, dùng một loại chính mình cũng khó lấy tưởng tượng ôn nhu.

Đã đồng khóc mơ mơ màng màng, chung quanh hết thấy tựa hồ đều yên lặng, nàng đáy lòng tối mềm mại địa phương kia một chỗ vết sẹo đột nhiên bị vạch trần, làm cho nàng kim lòng không đầu muốn đi ý lại người khác, mà trước mắt này nhân tựa hồ là giờ phút này nàng lựa chọn tốt nhất.

Nàng rốt cục ngừng nước mắt, dùng vì thùng ánh mắt nhìn về phía hạo triệt, làm cho hắn cơ hồ có thể thấy nàng đáy mắt run rẩy. Nàng cảm giác được kia thanh âm giống nhau không phải chính mình, mà như là một cái lạc đường đứa nhỏ --

“Làm của ta ca ca, không cần vứt bỏ ta, được không?”

Hạo triệt vì lắng, nhưng lập tức hồi đáp:“Hảo.” Đây nhân, là duy nhất một cái có thể gần hắn thân mà không cho hắn cảm thấy kháng cự, nhận thức chỉ đệ đệ, không sai đi!

Lại gắt gao bế hắn hồi lâu, thẳng đến bị nước mắt biến thành mơ hồ đầu óc trọng lại thanh minh đứng lên, nàng mới ý thức được chính mình vừa rồi làm cái gì, không khỏi câu thúc thả thủ, xấu hổ đứng.

“Ngươi là còn thật sự?” Mang theo một chút chờ mong, đã đồng ngẩng đầu nhìn hạo triệt.

“Ân?” Hạo triệt không rõ nàng ý chỉ cái gì, vọng vào của nàng trong mắt.

“Chính là đáp ứng làm của ta ca ca.....” Đã đồng trong mắt mang theo nồng hậu bất an, nàng không biết chính mình như bây giờ dựa vào bản năng làm việc đúng hay không.

Nếu nàng thật sự tin hắn, mà hắn lại từ bỏ nàng..... Không, nàng tưởng, lòng của nàng không tiếp thụ được như vậy thương tổn đi! Nàng có nhẹ nhẹ nao núng.

“Ân, còn thật sự.” Hạo triệt khiến ra một tia thân nhiên mỉm cười.

“Nhưng là ta thực bức đồng.” Đã đồng chợt dạ nháy mắt,“Hơn nữa có lẽ hội tát rất nhiều đối.....”

Nhìn nàng đáng yêu vẻ mặt, hạo triệt căn bản không dám dọa nàng:“Không quan hệ.”

“Ngươi sẽ không giống bọn họ giống nhau vứt bỏ ta?” Đã đồng nhìn hắn kiên định lắc đầu, rốt cục không hề giãy dụa. Khiến cho nàng bức đồng tin tưởng một lần đi! Cho dù hội bị thương, cũng làm cho nàng bện một đoạn thuộc loại chính mình nhớ lại đi! Nàng, chung quy là muốn phải làm một hồi chân chính đứa nhỏ đi!

Của nàng trên mặt nổi lên cực khoái trá cười, ở còn chưa làm nước mắt thượng có vẻ có chút buồn cười:“Géo tay!”

Hạo triệt không khỏi ách nhiên thất tiểu, vươn tay, cùng nàng bé nhỏ ngón tay câu cùng một chỗ.

“Ồ ngươi tưởng vứt bỏ của ta thời điểm nhớ rõ nói cho ta biết một tiếng.” Đã đồng cười nói.

Hạo triệt tâm đột nhiên tê rần, hắn còn thật sự hứa hẹn nói:“Ta vĩnh viễn sẽ không bỏ xuống của ngươi.”

Đã đồng trí chi cười, nàng không tin vĩnh viễn, tựa như nàng không tin cảm tình giống nhau. Nhưng là hắn hứa hẹn vẫn là làm cho nàng cảm thấy thực vui vẻ, chuông bạc bản tiếng cười liền truyền mở ra, làm cho hạo triệt tâm lại là nhất nhu.

“Triệt ca ca!” Đã đồng vui kêu lên, con ngươi lý một mảnh sung sướng, làm cho hạo triệt tâm cũng sáng sủa lên. Đã đồng cẩn thận cất chứa này một cái chớp mắt tâm tình, đây là nàng lần đầu tiên như thế vui vẻ.

“Tốt lắm, của ta tiểu đệ, ngươi tổng nên nói cho ta biết tên của ngươi đi?” Hạo triệt khóe miệng còn cảm ý cười.

Đã đồng do dự một chút, cuối cùng nhìn thẳng nhập hắn trong mắt, trang trọng nói:“Triệt ca ca, nhớ kỹ, ta gọi là mộ đã đồng.”

Hạo triệt bởi vì của nàng do dự trong lúc nhất thời có chút hoài nghi nàng đây là giả danh, nhưng nhìn nàng trong mắt trang trọng, chính là đem của nàng tên ở trong lòng mặc niệm một lần.

“Đồng nhi, khóc lâu như vậy, cũng nên đói bụng đi! Ta mời ngươi ăn cơm.” Hạo triệt vỗ vỗ của nàng đầu nói.

“Ngươi bảo ta cái gì?” Dã đồng do dự hỏi.

“Đồng nhi a!” Hạo triệt nhú nhú mày, “Làm sao vậy?”

Dã đồng về mặt lại một lần lóe sáng lên: “Đây là lần đầu tiên có nhân như vậy bảo ta, triệt ca ca, ta thích ngươi như vậy kêu!” Nàng vô cùng thân thiết vỗ cánh tay hắn, về phía trước đi đến.

Của nàng tính trẻ con làm cho hạo triệt lại một lần cảm thấy đáng yêu, hắn tùy ý nàng túm nàng về phía trước đi tới, của nàng bộ dáng, tựa hồ chạm đến hắn vẫn lạnh lùng cứng rắn trong lòng một chỗ mềm mại.

Khách sạn một cái nhả gian nội, dã đồng lấy tay chỉ đầu, đầu một chút một chút nghe tiểu nhị báo đồ ăn danh. Rốt cục toàn bộ nghe xong, của nàng trong mắt hiện lên một tia giao hoạt quang mang: “Triệt ca ca, ngươi rất tiền sao?”

Hạo triệt thấy nàng trong mắt quý dị hào quang, vẫn là gật gật đầu.

“Như vậy, ta có thể hưng hăng áp bức ngươi nhất bút la!” Dã đồng con ngươi lờ lờ tỏa sáng, vụt sáng nhìn chăm chăm hạo triệt.

“Ân, tùy tiện điểm.” Hạo triệt dù sao là không thiếu tiền, nhìn nàng bắt hảo biểu tình, hắn ngược lại cảm thấy dù thú vị vị.

“Kia, ta muốn.....” Dã đồng tuyệt không khách khí, điểm tràn đầy một bàn tử đồ ăn.

Hạo triệt nghe, tiểu gia hỏa này cũng là nhạt giọng nói mệnh điểm đắt tiền đồ ăn, chính là điểm hơn chút thôi.

“Ngươi mời khách nga!” Dã đồng trong mắt dạng mỉm cười, “Không được đổi ý nga!”

“Ân.” Hạo triệt gật đầu bắt đắc dĩ, xem của nàng quần áo như là gia cảnh cũng không sai, nhưng thật ra tính toán chi li.

Dã đồng làm cái mặt quý, nàng đương nhiên không thiếu tiền, nhưng này vẫn là lần đầu tiên bị nhân mời khách đâu! Đương nhiên đắc kế góc chút la!

chương 18.tâm phòng

Đồ ăn vừa vừa lên đến, dã đồng liền gió cuốn mây tan bàn ăn, dùng sức nhắm nuốt, tượng tượng trong miệng đồ ăn chính là một triển mình.

Hạo triệt chính là tượng trưng tính ăn mấy khẩu, nhìn dã đồng lang thôn hồ yết ăn. Nàng tựa hồ vốn nên là thực rụt rè, lại hoàn toàn bị nàng phá đi, chính là ở giờ tay nhắc chân gian còn mơ hồ toát ra một tia lương hảo gia giáo bóng dáng.

Theo cho hả giận bản hành động gian phục hồi tinh thần lại, dã đồng thấy kia kiện bị nàng nước mắt dơ áo choàng khoát lên một bên ghé trên, không khỏi mặt ửng đỏ nói: “Thực xin lỗi, triệt ca ca, đem ngươi áo choàng dơ.”

Hạo triệt lắc lắc đầu, lẳng lặng nhìn nàng: “No rồi?”

“Ân.” Dã đồng lấy tay khăn tao nhả xoa xoa miệng: “Nột, triệt ca ca, ngươi hôm nay là trùng hợp đi ngang qua sao?”

“Là.” Nàng vụt sáng vụt sáng ánh mắt làm cho hắn theo bản năng hỏi đáp, nhưng là trong lòng kia căn hàng năm buộc chặt huyền thượng lại lướt qua một tia đề phòng -- nàng là ở thám thính chuyện của hắn sao?

“Vậy ngươi quá một lát muốn đi đâu đâu?” Dã đồng trong nháy mắt nhìn hắn. Nàng không biết phải nói chút cái gì, của nàng cuộc sống lý tràn ngập nguy trang, mà cùng trên đảo nhân bằng không là rất quen thuộc, bằng không chính là cao thấp cấp quan hệ. Nàng không có tới từ muốn cùng hắn thân cận, lại thật sự không biết hắn là làm sao bây giờ. Hạo triệt tựa hồ có chút lạnh lùng một.....

“Ta là muốn đi thiên thành, đồng nhi đâu?” Hạo triệt biểu tình không có chút biến hóa, giọng điệu thường thường hỏi.

“Đồng nhi cũng là đi thiên thành.....” Dã đồng biểu tình ủy khuất lên, trong mắt tựa hồ còn bịt kín một tầng sương mù. Của nàng biến hóa nhưng thật ra làm cho hạo triệt có chút trở tay không kịp. “Nếu triệt ca ca không thích đồng nhi hỏi thăm có liên quan ca ca chuyện tình, kia đồng nhi sẽ không hỏi, không cần như vậy đề phòng nhìn ta, đồng nhi không thích.” Dã đồng biện miệng nói.

Tuy rằng hắn động tác cùng biểu tình đều không có biến hóa, nhưng là dã đồng lại có thể cảm giác được đến hắn hơi thở vì diệu biến hóa. Lòng của nàng, ở cuộc sống tôi luyện hạ, ở không muốn người biết địa phương yếu ớt mất cảm đến cực hạn.

Hạo triệt trong mắt nổi lên tìm tòi nghiên cứu cùng phòng bị -- nàng là thật chích liếc mắt một cái liền nhìn ra chính mình đề phòng sao? Này nhân, nghĩ đến hoàn toàn không phải hắn vừa rồi nhìn đến như vậy giống cái đứa nhỏ bản không có tâm cơ nha!

“Đồng nhi như thế nào hội nghĩ như vậy đâu?” Hạo triệt biểu tình cố ý nhu hòa một ít, nhưng này lại chỉ cho mặt ngoài, mặt sau cũng là sâu không lường được âm hàn.

Dã đồng than nhỏ, cũng thế, bọn họ trong lúc đó căn bản không chút nào quen thuộc, nàng vốn là không nên trông cậy vào hắn tín nhiệm chính mình, liền

như chính mình cũng không khả năng hoàn toàn tín nhiệm hẳn. Nhưng là không biết là vì cái gì, hẳn đề phòng làm cho nàng cảm thấy cực kỳ không khoẻ.

Dã đồng nhìn hẳn một cái, trong lúc nhất thời muốn dùng cùng hẳn giống nhau hoàn toàn lạnh lùng đến đối hẳn, nhưng là lại bình tĩnh bỏ này tâm tư, dùng hơi làm nũng ý tứ hàm xúc khẩu khí nói: “Triệt ca ca, đồng nhi không có kị mã lại đây, người liền tiện đường mang ta hồi thiên thành đi!”

“Ân.” Hạo triệt chú ý tới nàng trong mắt chợt lóe mà qua đối thần sắc, lại thấy nàng vẫn là dùng trong suốt hai trông mắt nhìn hẳn, trong thanh âm mang theo mong được, giống nhau hẳn đề phòng cũng không có làm cho nàng cảm thấy làm phức tạp. Nàng hiểu được cân nhắc, hẳn nghĩ đến.

Dã đồng đứng ở ngựa phía trước, đôi mắt lý trần đầy hứng thú. Nàng chưa từng có cười qua ngựa, bất luận là hành tẩu phương nào, nàng cậy vào đều là khinh công. Nàng xem trước mắt mao ánh sáng màu lông ngựa, có vẻ nóng lòng muốn thử.

Hạo triệt nhìn dã đồng sôi nổi không hề phòng bị tiêu sái đến hẳn mã bên cạnh khi, không khỏi ra tiếng nhắc nhở nói: “Đồng nhi cẩn thận, lửa cháy tính tình liệt thật sự.....” Hẳn biết thực lực của nàng, nhưng là lửa cháy từng đã thương quá rất nhiều người, chỉ có hẳn có thể gần người, mà hẳn cũng là tìm gần ba tháng mới phục tùng này thất con ngựa hoang, làm lúc trước sự phụ giao cho hẳn nhiệm vụ.

Dã đồng nghe thấy được hẳn trong lời nói, nhưng là nhưng không có dùng bước. Nàng không biết chính mình cảm giác ở động vật trên người hay không dùng được, nhưng là nàng cảm thấy lửa cháy đối nàng không có địch ý, tựa như hiện tại nàng cảm thấy trên đảo độc xà đối nàng không có địch ý bình thường.

“Người Khiếu Liệt diễm phải không? Ha ha, ngoan nhạ.....” Nàng lấy tay vỗ về lửa cháy da lông, tùy ý nó cọ chính mình, gặp nó vượn lười yếu liếm nàng, chính là tượng trưng tính né tránh, “Nha, đừng náo loạn, dương.....”

Hạo triệt có chút kinh ngạc nhìn, vì cái gì lửa cháy khinh địch như vậy liền tiếp nhận rồi nàng?

“Người trước kia gặp qua lửa cháy?” Hạo triệt hoang mang hỏi, đi tới lửa cháy bên cạnh.

“Ách? Không có a! Người nói là đi, lửa cháy?” Dã đồng yêu thích không buông tay vuốt ve lửa cháy da lông, lửa cháy văng lên cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, thật to ánh mắt nhìn về phía hạo triệt. Không biết là không phải hẳn lỗi thấy, hẳn cảm thấy nó trong ánh mắt ẩn hiểu được ý?

Hạo triệt có chút hoạt kê, lắc lắc đầu, nhìn dã đồng động tác, khoe miệng toát ra hẳn cũng không có phát hiện sùng nịch.

Choi trong chốc lát, dã đồng cẩn thận thân thủ cẩn thận khoa tay múa chân một chút, vô thức hồi đầu nhìn về phía hạo triệt.

“Làm sao vậy?” Hạo triệt nghi hoặc hỏi, coi hẳn cùng lửa cháy vô cùng thân thiết trình độ, như thế nào còn muốn dùng loại này xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía hẳn?

“Ân, ta không có cười qua ngựa, không biết nên như thế nào đi lên.” Dã đồng đảo mắt xem hồi hướng về phía lửa cháy, người sau tê mình một tiếng.

Hạo triệt không có bao nhiêu tưởng, thân thủ ôm lấy dã đồng thất lưng, dễ dàng đem nàng nhờ lên ngựa.

Dã đồng chỉ cảm thấy dưới chân không còn, thật không ngờ hẳn cư nhiên nói cái gì cũng không nói, kinh dị bên trong, nàng dĩ nhiên lên ngựa bồng, mà hạo triệt cũng đạp bàn đạp xoay người lên ngựa.

Dã đồng hai tay từng từng bắt được dây cương, hồi đầu cười nhìn về phía hạo triệt, thanh thúy nói: “Cám ơn.”

Hạo triệt dùng chân một kẹp mã bụng, lửa cháy liền nhẹ nhàng chạy chậm lên, vững vàng cực, chỉ có một chút tiếng gió theo bọn họ bên tai xẹt qua.

Dã đồng điều chỉnh thân thể của chính mình trạng thái, thích ứng lửa cháy tiết tấu. Tuy rằng là lần đầu tiên, nhưng là hạo triệt thủ từ phía sau vòng trụ nàng, nàng căn bản không cần lo lắng chính mình hội ngã xuống.

Nàng thả lỏng thân thể, đem chính mình đầu tựa vào hạo triệt kiên cố trong ngực thượng, trong giọng nói là chỉ không được hưng phấn: “Đây là đồng nhi lần đầu tiên kị mã đâu!”

Hạo triệt cảm chính đề cho của nàng phát gian, một tia thần nhiên hương thơm lên đến hẳn chóp mũi. Lần trước nàng giúp hẳn băng bó thời điểm cũng là này cổ hương khí, làm cho hẳn cư nhiên khó có thể quên. Nội tâm đột nhiên nổi lên một trận xúc động, hẳn hơi cúi đầu, dùng hôn đến của nàng phát, lại đột nhiên ý thức được chính mình đang làm cái gì, mang ngừng đầu hỏi: “Chẳng lẽ đồng nhi là đi tới đến nơi đây sao?”

Dã đồng cũng không có ý thức được vừa rồi phát sinh nho nhỏ nhạc đệm, liền cũng không có phát hiện hạo triệt mặt nạ phía dưới này vì quần bách. Nàng khinh ngẩng đầu lên, tuy rằng vẫn là nhìn không thấy hẳn, cũng là ứng trao đôi khi lễ tiết. “Mới không phải đâu! Đồng nhi cho tới bây giờ chỉ dùng để khinh công, đi đường nhiều chậm thế nào!” Dã đồng quyết thân nói.

Hạo triệt thấy nàng trong suốt thần cánh hoa, đầu óc có trong lúc nhất thời chỗ trống, liếm liếm thần, bất buộc chính mình suy nghĩ chuyển tới địa phương khác. Đột nhiên ức cùng của nàng khinh công, nghĩ đến cũng nên là vô cùng tốt, thượng một lần cho dù là hẳn cũng chỉ là nghe thấy được nàng tiến cử sở khi một chốc kia gian chân cùng khung cửa sổ ma sát thanh. Nếu là không có này sai lầm, hẳn sợ là phải đợi nàng gần thân mới có thể biết chưa!

“Không biết đồng nhi sư thừa người nào?” Hạo triệt không khỏi lại nổi lên lòng nghi ngờ, vì cái gì một cái hảo thủ lại có vẻ đơn thuần như vậy? Thậm chí còn hội giúp nàng con mồi chữa thương? Chẳng lẽ là nàng nguy trang rất khá tới đón gần chính mình? Nếu hôm nay hết thấy đều là dã đồng bày ra -- kia người này cũng quá đáng sợ!

“Ta nhưng là vô sự tự thông nga!” Dự kiến bên trong, đã đồng nghe thấy được sau lưng hạo triệt hô hấp trung xuất hiện một tia nhỏ (tiểu nhân) khe hở. Không biết hạo triệt vừa rồi mà bắt đầu tưởng cái gì, nhưng là nàng cảm giác được hạo triệt cơ thể cực nhỏ bé buộc chặt. Đã đồng phiến cái xem thường, cư nhiên lại bắt đầu đề phòng, so với nàng còn không có cảm giác an toàn sao? t chút xóc nảy. Gió thổi qua đã đồng bên tai, của nàng máu hơi hơi sôi trào lên. Mặc kệ hạo triệt còn đang suy nghĩ cái gì cũng không là nàng có thể thay đổi, vậy làm cho nàng hảo hảo ký một lần mã đi!

“Triệt ca ca, đem dây cương cấp đồng nhi được không?” Đã đồng quay người lại, nhìn thẳng hạo triệt, “Đồng nhi muốn thử xem.”

Của nàng trên mặt là hoàn toàn vui sướng, ẩn hàm một tia chờ mong. Hạo triệt vì nhú lại mâu, của nàng vui sướng không bằng làm bộ, bị nàng trong mắt trong suốt sở động dung, hạo triệt cảm trong tay dây cương giao cho đã đồng, thủ chuyển qua đã đồng bên hông -- nếu nàng muốn làm cái gì động tác nhỏ, cũng phải nhìn xem là ai động tác nhanh hơn.

Nhưng là, của nàng thất lưng hảo tế, giống nhau đa dụng một chút lực là có thể bẻ gãy, này tân kỳ xúc cảm làm cho hạo triệt không tự chủ được nắm thật chặt trên tay lực đạo. Là vì vẫn là đứa nhỏ quan hệ sao?

“Lửa cháy, chạy đứng lên đi!” Đã đồng không nhìn hạo triệt đề phòng, dùng sức vung dây cương, lửa cháy liền phối hợp tát khai chân về phía trước phóng đi.

Mãnh liệt xóc nảy hạ, đã đồng bản năng gắt gao về phía sau dựa vào. Nàng mềm mại thân thể mềm mại cọ sát hạo triệt trong ngực, lại chỉ lo hưởng thụ kỳ mã mang đến hoàn toàn mới cảm quan đánh sâu vào, không có tái chú ý phía sau hạo triệt này có thể biểu đạt hạo triệt cảm xúc này nhỏ bé biến hóa.

Hạo triệt sớm thành thói quen kỳ mã, không có nàng như vậy hưng phấn, lực chú ý tự nhiên liền bị phân tán đến nàng sở mang đến đụng chạm thương. Hạo triệt cảm thấy chính mình tim đập không tự chủ được gia tốc, kia ti ban đầu như ẩn như hiện hương thơm có vẻ dần dần nồng đậm lên, làm cho hạo triệt không khỏi nấp mấy mũi thở, muốn càng sâu ngửi được kia mùi. Hạo triệt nhận ra chính mình không thích hợp nhi, cảm thấy ảo não. Hạo triệt cảm thấy chính mình cảnh giác tâm đang ở chậm rãi yếu bớt, cũng là thập phần vui vẻ càng thêm sa vào cho loại cảm giác này bên trong.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Hạo triệt không khỏi âm thầm chất vấn chính mình. Hạo triệt chưa từng có gặp được quá tình huống như vậy, cho dù hạo triệt không thích nhân gần người, cũng là bởi vì người khác đụng chạm làm cho hạo triệt cảm thấy phiền chán cùng ghê tởm, nhưng là bình thường dưới tình huống cùng người tiếp xúc cảm giác cũng không nên như vậy đi! Hạo triệt có trong nháy mắt hoài nghi đã đồng đối chính mình hạ được, lại lập tức phủ quyết này ý tưởng, con người đen chột trở nên sâu thẳm lên.

Đã đồng vui cười ngựa, có trong lúc nhất thời cảm thấy phía sau hạo triệt hô hấp trở nên ồ ồ, nhưng là nàng lại lập tức bỏ qua biến hóa này. Dù sao hạo triệt cũng chỉ là đề phòng, sẽ không bởi vậy liền đối nàng bất lợi.

Lửa cháy vốn là cực phẩm bảo mã, hơn nữa đã đồng như vậy một đường khu vực vàng, bọn họ rất nhanh đi ra đạt khoảng cách thiên thành cách đó không xa một rừng cây lý. Đã đồng dùng sức về phía sau đạp xả dây cương, trong miệng hô: “Lửa cháy, kính nhờ, đình một chút thôi!”

Hạo triệt cảm thấy dưới thân đột nhiên giảm tốc, thế này mới áp chế trong lòng dị cảm, phục hồi tinh thần lại liền nghe được đã đồng tựa hồ ở chỗ lửa cháy làm nũng, cảm thấy buồn cười. Đánh giá một chút bốn phía, nơi này chính là một rừng cây, cơ hồ không có chút vết chân, đã đồng vì cái gì ngừng lại?

“Triệt ca ca, đồng nhi yếu đi xuống.” Đã đồng vỗ vỗ nhanh khẩu ở nàng trên lưng thủ, cười nói. Vừa rồi không có cảm giác được, hiện tại dừng lại, nàng cảm thấy hạo triệt lực ấn ấn làm đau. Nàng có như vậy không cho người thả tâm sao?

Hạo triệt rõ ràng cũng cảm giác được chính mình cô thật chặt, hai tay xấu hổ buông ra: “Nơi này?”

“Àn, nơi này cách đồng nhi trong nhà rất gần.” Đã đồng một cái xinh đẹp lộn mào liền xuống ngựa.

Hạo triệt đột nhiên mất đi trước người ôn nhuận, nội tâm không khỏi hiện lên một tia mất mát cảm giác. Hạo triệt lấy lại bình tĩnh, hỏi: “Đồng nhi ở nơi này? Có cần hay không ta đưa người về nhà?”

“Không cần.” Đã đồng trở về hạo triệt một cái xin lỗi cười. Nàng bản năng tín nhiệm hạo triệt, nhưng này chính là của nàng mạo hiểm, mà nàng, không thể đem hạo triệt liên lụy đến nghe phong đồn cuộc sống trung đi. “Mỗi người đều có chính mình bí mật, mà đồng nhi gia, là đồng nhi cực làm trọng thị địa phương.” Của nàng khẩu khí lý có chưa từng từng có xa cách. Nói đến đề, nàng cũng là đề phòng, hạo triệt chính là cho nàng nhất thời ảm áp, nhưng là cũng không hội bởi vậy mà nàng toàn tâm tín nhiệm -- nàng căn bản không có khả năng toàn tâm đi tín nhiệm bất luận kẻ nào.

Nghe được nàng trong lời nói lạnh nhạt, nhìn nàng phải rời khỏi, hạo triệt trong nháy mắt trong lòng tràn ngập mất mát. Hạo triệt gọi ở nàng, hỏi: “Ta đây về sau yếu như thế nào tìm đồng nhi đâu?”

Đã đồng hỏi ngôn, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nàng nghĩ đến hạo triệt sẽ không chủ động muốn tìm nàng đâu!

“Triệt ca ca hạo triệt cũng là ở tại hôm nay trong thành đi!” Đã đồng oai cúi đầu tưởng “Nếu ca ca nhất định phải tìm đồng nhi trong lời nói, liền cấp trong thành Minh Nguyệt cư chương quầy lưu trương tờ giấy, ước hảo thời gian, nói giao cho tuyết bay có thể.”

Tuyết bay? Hạo triệt sửng sốt, thế này mới khiến nàng tên thật sao?

“Triệt ca ca, ta đi rồi nga!” Đã đồng cười phát phát tay, rất nhanh hạo triệt liền nhìn không thấy của nàng tung tích. Hạo triệt nắm chặt dây cương, yên lặng nhìn nàng biến mất địa phương thật lâu, mới gấp mã bụng, lửa cháy nhanh chóng chạy như bay đứng lên, cuộn cuộn nổi lên một đường cát bụi.

“Trời mưa đầu.....” Dã đồng buông xuống quyền sách trên tay, đẩy ra cửa sổ, thân thủ đi tiếp mưa. Nhìn dưới lầu triệu lôi luống cuống tay chân thu thập được thảo, nhảy vào thạch bảo nội, không khỏi nở nụ cười.

“Các chủ!” Vũ điền hơi tức giận kêu lên.

“Ta ờ.” Dã đồng không có hồi đầu, lấy tay chỉ xẹt qua cửa sổ thượng một giọt bọt nước vừa chảy qua dấu vết, “Vũ điền, ngươi xem nốt, triệu lôi lại một lần bị trận mưa biến thành chát vật cực! Thật khó! Ta rõ ràng nói cho quá hân hôm nay hội trời mưa .”

“Ha ha tuyết bay!” Vũ điền lớn tiếng kêu lên, dừng một chút, thờ dài, hơi ai oán nói, “Ta ở cùng ngươi hội báo này nguyệt nghe phong các vận hành tình huống”

“Ân, ta biết nha!” Dã đồng rút cục chuyển qua thân, ở bức màn thượng cộ cộ thủ, một lần nữa cảm lấy thư, “Vừa rồi giảng đến lục hoàng tử sở tề điệp chiến thắng trở về, thỉnh tiếp tục.”

Vũ điền thất bại cảm lấy trên tay sổ sách, tiếp tục hội báo đi xuống.

Cùng dã đồng nói chuyện thực nhẹ nhàng, chỉ cần thoáng đề cập, nàng sẽ biết được hân yếu giảng chút cái gì, hơn nữa sẽ có điều hữu lý đem nhìn như không có vấn đề gì các loại sự vật hữu cơ kết hợp cùng một chỗ. Nhưng, duy độc nàng nghe người ta nói chuyện thái độ làm cho hân thực khó chịu! Hân ở một bên nhận thức còn thật sự thực sự hội báo sự vật, mà nàng cũng là đọc sách vẽ tranh không chỗ nào không làm, thậm chí đôi khi quỳ rạp trên mặt đất đùa đọc xà. Đây đó nhưng là người khác muốn biết cũng rất làm khó tình báo a! Nhưng hân lại không có cách nào trách cứ nàng, mỗi khi hân muốn chỉ trích nàng không có tôn trọng hân lao động thành quả thời điểm, nàng luôn nháy mắt, về mặt vô tội đưa ra chính mình giải thích, mà này giải thích thường thường gọi hân cảm thấy tự thẹn phát như..... Thật sự là cái làm cho người ta lại yêu vừa hận tiểu tử kia!

“Ân, sở tề điệp a..... Năm nay năm ấy mười sáu, cũng là đã muốn làm cho địch nhân nghe tin đã sợ mất mật, tự mười một tuổi tránh ra thủy ra ngoài chinh chiến, khó từng có bại tích, quả nhiên là cái thiên tài đầu!” Dã đồng rút cục theo thư trung ngẩng đầu lên, về mặt khuynh tiện nói.

“Ách.....” Vừa mới chuẩn bị hỏi một chút nàng có cái gì ý tưởng vũ điền một hơi ngạnh trụ, mười một tuổi? Kia tính cái gì? Trước mắt này yêu nghiệt cửu tuổi nhiều liền một tay khởi đầu nghe phong các, còn hấp dẫn trên giang hồ nhiều như vậy thanh danh rõ rệt nhân, cư nhiên về mặt khuynh tiện nếu nói đến ai khác là thiên tài -- thật sự là, nàng chẳng lẽ là muốn đánh nhau đánh hân sao?

Dã đồng thấy hân lên án ánh mắt, nghịch ngợm cười cười, tiếp tục nói: “Nhưng là làm một cái hoàng tử, gần nhất biên cảnh yên ổn không ít, nghĩ đến hân là không quá khả năng ra lại thiên thành. Không biết, hân đến lúc đó duy trì là vị ấy hoàng tử nốt..... Lại hoặc là, lại nhiều đi ra một cái cạnh tranh hoàng tử đâu?”

“Sở tề điệp mẫu phi ở hân sinh ra khi liền chết đi, hơn nữa gia tộc lý không có gì thế lực, hơn nữa hân từ nhỏ sinh hoạt tại ngoại cung, mười tuổi khi trở lại thiên thành cũng là rất nhanh mang binh xuất chinh, nghĩ đến thể đan lực bạc, hân là không có năng lực cùng các vị hoàng tử cạnh tranh.” Vũ điền phân tích nói.

“Không có năng lực?” Dã đồng nghiêng ngẫm nở nụ cười, “Có lẽ đi!”

“Còn có, Các chủ, ngươi không biết là nghe phong các hiện tại.....”

Vũ điền trong lời nói còn không có nói xong đã bị đánh gãy, dã đồng sờ sờ cằm, trầm ngâm nói: “Nghe phong các hiện tại ở trong triều nhân chức quyền đều rất nhỏ, làm việc còn cần đi cùng người khác giao tiếp, nếu yếu phát triển đi xuống, như vậy là không đủ.”

Vũ điền về mặt bất đắc dĩ nói: “Ta nói, Các chủ, ngươi tìm trở về những người này, có người nào là nguyên ý đi vào triều làm quan? Hiện tại ở trong triều nhân cũng là không chịu tái cố gắng, nói là đỡ phải bị cuốn vào chính trị đấu tranh trung, sợ phiền toái. Nhưng là ngươi chẳng lẽ yên tâm người khác sao? Đây vẫn là tùy duyên đi!”

“Ta biết lập!” Dã đồng cười thần bí, “Nhưng là, ta lập tức sẽ giải quyết vấn đề này nga!”

“Ngươi tìm được người?” Vũ điền tò mò hỏi.

“Hừ, bí mật!” Dã đồng nhảy dựng lên, tùy tay đem thư tắc trở về giá sách thượng, “Cáp, ta nhất định phải đi tìm triệu lôi đi! Gọi hân không nghe của ta nói, chịu thiệt đi!”

Vũ điền nhìn dã đồng bóng dáng sôi nổi ra cửa, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ tươi cười. Nàng cùng bọn họ như cũ là ngăn cách thực, cho dù cùng mọi người cãi nhau âm ỉ oán hận thật sự hoan, nhưng là về của nàng tư liệu, ngay cả vận dụng nghe phong các lực lượng cũng không có cách nào khác tra ra, nàng giống như là trống rỗng toát ra đến dường như. Nàng theo đuổi bọn họ điều tra, hảo phóng nói cho chính bọn họ mang theo nhân bên ngoài cụ, cũng là chắc chắn bọn họ tra không được -- của nàng cuộc sống, cự tuyệt bọn họ tham dự.

Tiếp qua hai ngày liền khoa cử đầu! Dã đồng lấy tay chỉ khẩu đảm chính mình cảm, nếu có chút đảm chiêu. Quả nhiên, hay là muốn chính nàng đi làm đầu! Nàng xem trước mặt tân chế tác nhân bên ngoài cụ, vậy làm cho cuộc sống càng thêm bận rộn chút đi!

Minh Nguyệt cư, nghe phong các kì hạ sản nghiệp, chính là không có bao nhiêu nhân biết thôi. Dã đồng yếu hồ nước ấm, lẳng lẳng ngồi ở khắp ngõ ngách lý.

Nàng cùng triết ca ca nói cũng là nơi này đâu, quả nhiên hẳn là không có khả năng chủ động đến ước của nàng! Dã đồng biểu tình có chút thần thờ, cái miệng nhỏ xuyết uống chén trung nước trà, khoảng cách bọn họ lần trước gặp mặt đã qua đi gần nửa năm, nàng cư nhiên ngày họp đãi -- thật sự là ngu xuẩn cảm xúc đâu!

Tay nàng điểm thượng cái bàn, ở ánh mặt trời trung để lại một bóng ma, nàng di động tới thủ, làm không biết một nhìn bóng ma dời đi phương vị. Ân, nàng tuyệt đối sẽ không tha lòng có nhân dùng nghe phong các thể lực hiện lên địa vị cao, nhưng lại vô lý thủ tín cho nàng. Như vậy nàng vẫn là chính mình đi thôi.

Minh Nguyệt cư khoảng cách khoa cử trường thi không xa, bên trong tràn đầy dự thi tài tử, mọi người ngồi ở cùng nhau vật tượng luận bàn, thuận tiện nói chuyện đối phương đề -- tại đây điểm thượng, mọi người hiểu lòng không tuyên. Dã đồng đã muốn ở trong này ngày người hai ngày. Huyền nào đại đường lý, tràn ngập di động khoa hơi thở, nghe những người này lá mặt lá trái, cho nhau khen tặng, nàng chính là lẳng lẳng nghe, phán đoán lần này cuộc thi mọi người thực lực.

“Vị này huynh đài, khá vậy là tới dự thi?” Một cái phỏng chừng là vừa vừa tới đến nơi đây kín người mặt tươi cười chạy đến dã đồng bên cạnh bàn hỏi.

Dã đồng có chút phiền chán giương mắt, nàng vốn là như muốn nghe mọi người lời nói, giờ phút này suy nghĩ lại bị tóm hỏi, thực tại làm cho người ta buồn bực.

Người nọ thấy nàng trong mắt tràn một đạo ánh sáng lạnh, lại nhìn thấy kia xấu xí thật dài đao ba, không khỏi cả kinh.

“Không, chính là nhất giới giang hồ lãng tử thôi.” Dã đồng lạnh lùng trả lời, phát hiện người nọ không có cho nàng tầm mắt tương tiếp, nghĩ đến đã là hỏi hạn tới nơi này tìm nàng đi!

“Kia..... Kia huynh đài tự tiện..... Tiểu sinh, tiểu sinh sẽ không quấy rầy.....” Người nọ hàm hồ nói, vội vàng tránh ra.

Thiết! Dã đồng ở trong lòng hèn mọn một chút, lại bỗng nhiên phát hiện, vừa rồi huyền nào đại đường trong nháy mắt im lặng ngay cả một cây châm rơi xuống đất thanh âm đều nghe thấy, không khỏi ngạc nhiên. Nhận thấy được mọi người ánh mắt đều ngắm nhìn tới cửa, nàng không khỏi cũng nhìn đi qua. Ra chuyện gì? Nàng vừa rồi chẳng lẽ bỏ lỡ cái gì trò hay sao?

Tiểu nhị nhìn thấy cửa nhân chính là đứng, trên mặt mặt nạ phản xạ hàn quang, không khỏi tâm sinh khiếp ý. Người nọ lại không nói lời nào, chỉ phải nuốt nước miếng một cái, dùng suy yếu thanh âm hỏi: “Khách quan, ở trọ, nghỉ trọ, dùng cơm, ngài yếu loại nào?” Vốn là cúi đầu thanh âm ở người tới tầm mắt đao qua dưới càng thấp, trước mắt này chủ tử tán mắt ra hàn khí..... Thật đúng là quái tâm nhân.....

Dã đồng nhìn đến người tới bộ dáng, tâm đột nhiên nhảy dựng, lại khác thường sung sướng lên. Ân, chờ mong quả nhiên là ngu xuẩn cảm tình, vẫn là nàng chủ động đi tìm hắn đi! Cũng đừng làm cho hắn dọa đến chính mình trong điểm tiểu nhị.

Hạo triết nhìn thấy này không khí, lại nghe đến tiểu nhị áp ứng thanh âm, không khỏi tâm sinh phiền muộn. Đây là đồng nhi làm cho hắn đến địa phương sao? Ở trong này thật sao có thể ước đến đồng nhi sao?

Mạnh cảm thấy theo góc chỗ có một bóng dáng giống hắc vọt tới, không khỏi nhướng mày -- là ai lớn như vậy dám? Tại đây rõ như ban ngày dưới cũng dám đến đánh lên hắn sao?

Hắn bên người thị vệ bụi cỏ cũng phát hiện này nhất tình huống, phản xạ có điều kiện tính rút kiếm thử hướng người tới. Hạo triết thần sắc khẽ biến, căng thẳng rành tay chỉ.

Dã đồng tự nhiên thấy này hai người đề phòng, bất mãn bĩu môi, nhưng của nàng mục đích cũng không hội bởi vậy mà thay đổi. Nàng thân thủ xảo diệu hóa đi bụi cỏ kiếm chiêu. Điều này làm cho bụi cỏ cả kinh, không khỏi càng thêm đề phòng.

Hạo triết đột nhiên nghe thấy được kia ti hương thơm, vì lẳng, ngón tay động tác cũng không từ một chút, liền bị người tới chàng nhập trong lòng. Nhưng thật ra bị đâm cho rất nhẹ, chút không có thương tổn hắn ý. Hắn nhất thời không có phản ứng lại đây, tùy ý dã đồng ôm lấy chính mình. Bụi cỏ cũng là hộ chủ sốt ruột, một kiếm đâm tới, kiếm đâm đến dã đồng trên người, lại bị của nàng nội lực bắn ngược, cắt thành hai đoạn. Hắn không khỏi có chút ngốc lẳng, chủ nhân vì cái gì bất động? Hắn nên làm cái gì?

“Triệt ca ca!” Dã đồng không có quá để ý đâm tới kia một kiếm, dùng sức ôm lấy hạo triết thất lưng, ân, nàng thích như vậy.

Hạo triết thế này mới phản ứng lại đây, trong thanh âm dẫn theo ti hắc cũng vô pháp khống chế sùng nịch: “Đồng nhi.” Đột nhiên ý thức được bụi cỏ vừa rồi đâm tới kia một kiếm, mang lướt qua của nàng đỉnh đầu hướng nàng phía sau nhìn lại. Bụi cỏ thủ có chút sung đỏ, kiếm chặt đứt, hắn thị vệ ngây ngốc không biết làm sao.

Đại đường lý nhân thấy này một màn, càng thêm tỉnh. Này đột nhiên nhảy lên đi ra tiểu nam sinh là loại người nào? Như thế nào hội như vậy ôm cái kia đây người hắc ý nam tử?

Dã đồng buông ra hạo triết, thân thủ trao quá tay hắn, đối tiểu nhị phân phó nói: “Giúp ta kia một bàn thêm một cái cái chén.”

Tiểu nhị sùng sốt sau một lúc lâu, vội vàng hướng phòng bếp chạy tới.

“Triệt ca ca, đến ta kia bàn đi thôi?”; Dã đồng nháy mắt, đáng yêu cười, gấp hạo triệt gạt đầu, vui lòng kéo hẳn hướng chính mình cái kia tiểu góc đi đến.

Trên đường, hai bên nhân đều né tránh, dù có trăm ngàn tốt kì cũng không dám ra tiếng, lại ở bọn họ phía sau truyền đến tích tích tuôn rơi nghị luận thanh. Dã đồng nghe được rõ ràng, nhưng hoàn toàn không nhìn, tâm tình nhầy nhớt không thôi.

Đi vào bên cạnh bàn, bụi cỏ đau lòng đang cầm kiếm đứng ở hạo triệt phía sau, dã đồng khoe môi nhếch lên ý cười, chỉ đầu nhìn về phía hạo triệt, hai người đều giống đang chờ đối phương trước lên tiếng.

Người chung quanh nhìn về phía nơi này, lại phát hiện hai người nhìn nhau không nói gì, tiệm thấy không thú vị, lực chú ý tài trí tan khai đi, Minh Nguyệt cư lý trong lúc nhất thời quỷ dị không khí lại bị đi động khoa hời hợt thay thế được.

Dã đồng nhìn xem hạo triệt, nhìn nhìn lại hẳn phía sau bụi cỏ, chớp mắt, khả hạo triệt cũng không nói chuyện, chính là nhìn nàng, trong mắt có thần nhiên ôn nhu.

Bụi cỏ phát hiện chính mình chủ tử cư nhiên thu liễm chính mình trên người lạnh lùng hơi thở, không khỏi kinh ngạc, đánh giá đối phương cái kia xấu xí tiểu tử, cắn chặt thân.

Không khí nhất thời có chút đọng lại.

chương 20:lam chi thảo trà

Trầm mặc bên trong, tiểu nhị nom nóp lo sợ đưa tới cái chén, nhanh chóng rời đi.

Dã đồng cầm cái chén, động tác bay nhanh hướng lên trên vẽ loạn cái gì, nhưng không có tránh được hạo triệt duệ mắt. Hẳn nhìn nàng hướng chén lý ngã nước trà, lại cấp chính mình ngã một ly, sau đó nhanh chóng mà vững vàng ở cho hẳn là lung lay một chút, kia trong suốt gì đó liền hòa tan vào cái chén lý. Hạo triệt không khỏi hoài nghi, đó là độc được sao?

“Triệt ca ca, uống trà.” Dã đồng chân thành cười, tinh thuần mà không mang theo một tia tạp chất, điều này làm cho hạo triệt không khỏi có tí cảm tức.

Hắn nhẹ nhàng quơ quơ cái chén, khứu giác ti thấm vào ruột gan hương khí, là lam chi thảo, một loại trí nhân hôn mê được vật, không có gì độc tính, nhưng là mê hôn được chuẩn bị thành phần chi nhất. Nghe hương vị, là tinh thuần lam chi thảo, phỏng chừng có thể cho nhân mê man trước ba ngày ba đêm. Nàng muốn làm gì? Đây là của nàng mục đích sao?

Hạo triệt tâm âm ẩn đau một chút, mặt ngoài cũng là bất động thanh sắc nhìn đối diện khinh mạn nước trà dã đồng, nói:“Đồng nhi kia bị nhìn qua hơn ngon miệng, khả nguyện nhất đổi?”

Bụi cỏ nghe vậy nhanh dịch lên, cũng là cái gì cũng không có nhìn ra đến.

Dã đồng hiểu được hẳn hiểu lầm, nho nhỏ mặt mặt nhăn ở tại cùng nhau, chích nhất tiểu một lát, nàng nhẹ nhàng đẩy dòi đi chính mình trước người kia ly trà.

Hạo triệt nhìn nàng lập lại đồ được động tác, thay đổi cái chén, không chút do dự kia đứng lên liền uống một ngụm, sau đó nói:“Triệt ca ca, ngươi đổi một bên uống, nơi đó đồng nhi uống qua.”

Hạo triệt con ngươi trở nên sâu thẳm, một tia tà tà ý cười nổi lên, hẳn trực tiếp đem thân đặt ở vừa rồi dã đồng uống qua kia một bên.

Nước trà lý, chua sốt trung dần theo một tia ngọt lạnh, uống hoàn sau, hẳn đột nhiên cảm thấy đầu óc trong suốt không ít, không khỏi hoang mang, nhìn dã đồng về mặt ủy khuất biểu tình, hẳn cảm thấy chính mình đại khái là muốn sai lầm rồi.

Hắn cầm lấy ấm trà, hướng cái chén lý ngã một ly trà thủy, đang muốn uống xong, nhất chích tay nhỏ bé chắn cái chén mặt trên. Hẳn nâng mắt nhìn phía dã đồng, thấy nàng theo trong tay áo lấy ra nhất tiểu hạp trong suốt thuốc mỡ:“Nếu ca ca tưởng uống này trà, còn thỉnh nhớ rõ thêm một chút này.” Dã đồng khẩu khí vô tội thực.

Hạo triệt nhìn chính nàng ngã ly trà uống, nghiền ngẫm nờ nộ cười:“Đây chính là đồng nhi vừa rồi mặt ở chén duyên thượng gì đó?”

“Àn, là.” Dã đồng thần nhiên hồi đáp.

“Là cái gì? Ngươi muốn hại chủ tử?” Bụi cỏ khóa tiền từng bước, phòng bị nhìn nàng.

Dã đồng ánh mắt vụt sáng, quyết miệng nói:“Trung hoà lam chi thảo được tính gì đó.”

“Lui ra.” Hạo triệt thần nhiên mệnh lệnh nói, tầm mắt không có rời đi quá dã đồng,“Kia đồng nhi chính mình vì cái gì không cần?”

“Ta mới không cần! Thực khổ!” Dã đồng về mặt đau khổ nói, nàng sai lầm rồi, nàng nên một lần nữa kêu nhất hồ trà. Nàng nghĩ đến triệt ca ca sẽ không nhìn ra đến, nghĩ đến là nàng quá mức tùy tính.

Hạo triệt thưởng thức cái hộp nhỏ, bên trong là một loại khác mùi thơm, mang theo tí vị khô hơi thờ. Chính hẳn về loạn một ít, nhìn nó nhanh chóng hòa tan, ngửi điệu hơi giờ lên:“Lam chi thảo trà?”

“Ân, dùng để nâng cao tinh thần thuận tiện giúp tập trung tinh lực.” Dã đồng mặt suy sụp xuống dưới,“Triệt ca ca, nếu có thể trong lời nói, có thể hay không đừng cho của người thị vệ như vậy trùng mắt ta nha? Đây trà vốn chính là đồng nhi chính mình uống đùa, nếu ca ca không thích, kia tái kêu nhất hồ là được.”

“Hương vị không sai.” Hạo triệt liếc bụi cỏ liếc mắt một cái, lời nói gian lược có ý cười.

Bụi cỏ kinh ngạc trừng lớn mắt, ở hẳn trong trí nhớ, đây là chủ tử lần đầu tiên tỏ vẻ vui sướng, tuy rằng chỉ có thần nhiên một chút, nhưng là lại đủ để cho hẳn nghĩ đến chính mình lỗi tai xảy ra vấn đề. Nhìn trộm xem hạo triệt, thấy hẳn như cũ mặt không chút thay đổi, nghĩ đến quả thật là hẳn lỗi tai ra vấn đề đi!

“Khi đó tự nhiên!” Dã đồng lược hiểu được ý cười nói,“Đây chính là đồng nhi nghiên cứu nửa ngày mới làm ra đến đâu! Thiên hạ độc này một nhà nga!”

Hạo triệt phẩm nước trà:“Xem ra đồng nhi đối thảo được rất nghiên cứu.”

“Triệt ca ca cũng không kém, cư nhiên vừa nghe đã nghe đi ra .” Dã đồng nhún nhún vai, sau đó giống như lơ đãng hỏi,“Ca ca hôm nay tới nơi này là tới đang làm gì?”

“Vi công sự.” Hạo triệt nói đơn giản.

Dã đồng thùy hạ lông mi, đầu đi chột lóe rồi biến mất mất mất loại tình cảm. Quả nhiên, không nên chờ mong đâu!

“Công sự?” Dã đồng khẩu khí lý trần đầy tò mò, hạo triệt lại cảm giác của nàng cảm xúc trong lúc nhất thời lạnh nhạt đi xuống.

“Nhìn xem lúc này đây cử tử như thế nào.” Hạo triệt dừng một chút, vẫn là bổ sung nói,“Nhớ tới đến đồng nhi nói qua tới nơi này tìm người, liền thuận tiện đến đây.”

“Cử tử? Muốn xem bọn họ làm cái gì?” Dã đồng lại sung sướng lên, nàng không khỏi tự giễu, cư nhiên cảm xúc như vậy bị nhân tác động, “Bọn họ không thú vị cực! Đồng nhi ở trong này nghe xong tam thiên, đều nhanh đang ngủ đâu!”

“Ân? Đồng nhi nghe được cái gì?” Hạo triệt nhìn về phía nàng.

“Bất quá là một ít toan hủ văn nhân thôi!” Dã đồng giáo hoạt cười cười, thân thủ vầy vầy, hạo triệt liền cũng phối hợp tham qua thân đến,“Nhưng là, triệt ca ca, người xem nga, bên kia này nhân hòa cái kia góc sáng sữa nhân, nếu không có gì bất ngờ xảy ra trong lời nói, nhất định có thể tiến tiền lục !”

“Dùng cái gì thấy được?” Hạo triệt theo của nàng tầm mắt nhìn về phía kia hai người, một cái về mặt ngọc lẳng, một cái khác cùng người khác bất chuyện, một bộ tiêu nhân sắc mặt, không khỏi dù có hứng thú hỏi.

“Nhìn xem liền đi ra thôi!” Dã đồng nhu nhu nói, ần có làm nũng ý.

“Ân.” Hạo triệt thần nhiên hồi đáp, trong lòng cũng thực chấp nhận.

Dã đồng vừa mới muốn mở miệng phản bác, lại nghe thấy bụi cỏ cung kính chen vào nói nói:“Chủ tử, canh giờ đến.”

Hạo triệt thần nhiên ừ một tiếng, đứng dậy, xem hướng dã đồng:“Đồng nhi, ta còn có việc, đi trước một bước.”

Dã đồng sừng sốt một chút, thủ nâng đầu:“Ca ca nhớ rõ muốn tới tìm ta nga!”

“Hảo.” Hạo triệt gật gật đầu, rồi đi.

Dã đồng nhìn hẳn bóng dáng rời đi, đột nhiên mắt đi nghe những người đó nói chuyện hưng trí, dùng ngón trở dính chút nước trà, ở một chỗ trên bàn họa quyền quyền. Ánh sáng mặt trời chiếu ở thủy tích thượng, phản xạ ra trong suốt ánh sáng. Dã đồng máy móc lặp lại bắt tay vào làm thượng động tác, đầu óc trống rỗng. Đầu ngón tay ma sát có chút đau, nàng mới phản xạ tính rút tay về, thấy thủy tích đã muốn phạm hơn phân nửa, nị hí mắt, lấy tay ngăn trở ánh mặt trời, thấy ngoài cửa sổ đầu người toàn động, không lại quật khỏi một tia tò mò. Thôi, dù sao nên biết đến cũng đều cơ bản đã biết, phải đi nhìn xem bên ngoài có cái gì náo nhiệt đi!

“Đại thẩm, đây là đang đợi cái gì nha?” Dã đồng tò mò hỏi.

“Lục hoàng tử khai hoàn hồi hướng, mọi người đều ở ven đường chờ xem đâu..... Ai, đến đây đến đây.....”

Nguyên hứng thú phấn đảm người càng thêm sôi trào lên, dã đồng kiểm mũi chân, nhìn xung quanh kia theo cửa thành kỳ mã tiến vào thật dài đội ngũ, cảm đầu là một thiếu niên, trên người mặc rất nặng áo giáp, cũng không có vẻ ngọc, ngược lại là bị sấn ra một cỗ oai hùng khí. Áo giáp lờ lờ phản quang, lại che lấp không được hẳn trên người lãnh cứng rắn khí, nơi đi qua, huyền náo tất cả mọi người không tự chủ được nhắm lại miệng, ngẩng đầu nhìn hẳn.

Cách gần, dã đồng mới nhìn rõ thiếu niên diện mạo.

Hắc ám con người giống như nhất hoàng hồ sâu, tựa hồ vọng không thấy đề, lại gọi lên người khác muốn tìm tòi đến tột cùng dục vọng. Khóe mắt hơi hơi khoi mào, hơi có chút mỉa mai ý tứ hàm xúc, lại bị trên mặt hắc lãnh sát sở hướng không, vốn có vẻ lược có âm nhu mặt bởi vì hắc lãnh cao áp làm cho người ta không cảm giác chút nữ khí.

Cao thẳng mũi cùng với góc cạnh rõ ràng bạc thần, mang theo lạnh lùng, nhưng chỉ như hơi thêm ngấm lại liền có thể đoán được chúng nó nếu là nhiễm thượng ý cười, chỉ cần nho nhỏ một tia, sẽ gặp giống như đầu mùa xuân thứ nhất đóa hoa khai, hóa ngàn vạn hàn băng, càng thêm câu hồn đoạt phách. Nhưng giờ phút này chúng nó lãnh khốc chỉ tới, liên quan kia hoàn mỹ ngà voi bạch, đã có khỏe mạnh nhan sắc da thịt, nhất tịnh có vạn phần lãnh khốc, lại làm cho người ta sinh ra muốn ấm áp chúng nó xúc động.

Họa thủy. Dã đồng âm thâm lời bình nói, tiếp tục đánh giá.

Hắc ám người cân xứng cao ngất, mang theo luyện võ người mềm mại cùng với vừa nhận, làm cho nàng nhớ tới cây cối lý thân thủ thoãn thoát Báo tử. Nhiều năm chinh chiến cũng không có đem hắc phơi nắng hắc, ngược lại đi trừ bỏ hắc âm nhu, quả nhiên không phụ thiên hạ thứ nhất mỹ nam tử danh xưng.

Thấy chung quanh si mê các nữ nhân, nghe thấy xa xa theo sờ tề điệp lãnh khí tràng bên trong khôi phục lại mà ra hiện ồn ào náo động, dã đồng chính là thuần thuần thường thức, thường thức hắc cử chỉ trong lúc đó thư giãn, thường thức hắc trên chiến trường sở mang xuống dưới dương cương khí, lại ở trong đầu tính toán, nếu là hắc tiến nhập triều đình, không biết hội mang đến thế nào thay đổi -- a, rất là chờ mong đâu!

Lơ đãng gian phiết đến miệng hắc giác kia một tia không kiên nhẫn, dã đồng không khỏi hứng thú càng đậm, không vui sao?

Nhìn đội ngũ chậm rãi đi quá, dã đồng đang chuẩn bị hỏi Minh Nguyệt cư tiếp tục uống trà, lại bị người khác đối thoại hấp dẫn trụ, khóe miệng gọi lên một tia bất hảo mỉm cười.

“Thiết, chiến thần có gì đặc biệt hơn người? Ngay cả nữ nhân đều bình không được, trời biết hắc có cái gì bệnh không tiện nói ra đâu!”

“Như thế nào hội?”

“Người không biết sao? Hắc lúc trước chính là bởi vì trốn tránh Thánh Thượng nên vì hắc đón dâu, mới lãnh binh đi ra ngoài đánh giặc, thật không có nghĩ đến cư nhiên được cái chiến thần hàng đầu, hừ, tựa như cái đàn bà đường như, tính cái gì anh hùng!”

“A, nghe nói hắc quý phủ hiện tại ngay cả cái thị thiếp đều không có, không phải thực sự nói không nên lời tặc xấu đi!”

.....

Nghe mang theo ghen tỵ nghị luận, dã đồng cảm thấy sự tình càng phát ra thú vị, có bệnh không tiện nói ra chiến thần a..... Tuy rằng vừa rồi nghị luận đều là chút ghen tỵ nhân theo như lời, có lẽ còn có khả năng sẽ là trong triều này hắc hoàng tử rải lời đồn, nhưng là bất luận là cỡ nào thái quá lời đồn đều đã có nhất định chân thật tính, không biết nơi này lại cái gì đâu?

Đột nhiên nghe thấy có người ở nghị luận ngày mai khoa cử việc, dã đồng mới ý thức được chính mình hôm nay thất thần thời gian thật sự là lâu lắm. Nàng cư nhiên hội đối này đó bình thường chính mình không thể nào cảm thấy hứng thú bất quá sinh ra hứng thú, có lẽ nàng quả nhiên là rất nhân nha!

Dã đồng lắc lắc đầu, về tới chính mình góc, mạnh quán một ngụm sớm lạnh thấu lam chỉ thảo trà, cảm giác đầu óc hơi chút thanh minh một ít, hơi hơi thư khẩu khí. Bất quá, phỏng chừng qua hôm nay sẽ không hội lại có lớn như vậy đoạn như vậy thanh nhàn thời gian nha! Dã đồng đem ánh mắt phóng xa -- ngày mai, lại nhiều một thân phận đâu!

A, như vậy bởi vì hội ở bất đồng thân phận, bất đồng tính cách lý, nàng sớm hay muộn có một ngày hội bị lạc đi..... Lại có lẽ, nàng vốn không có đã làm chính mình đâu.....

chương 21:khoa cử

Đệ tam trương nhân bên ngoài cụ.

Dã đồng thờ dài, nhìn trong nước hình ảnh. Đó là cái hơi tính trẻ con thiếu niên, ánh mắt gian toát ra một loại đơn thuần cam liệt, bộ dạng có chút thanh tú, cho dù không phải rất tuấn tú khí, nếu hơi thêm cho rằng, vẫn là đủ để lừa đi một ít cô gái phượng tâm.

Dã đồng đối với chính mình làm cái mặt quỷ, giờ phút này nàng, mặc vài thô quần áo, trên người hơi một tia lây lộn, vẻ mặt lý trần đầy hàm hậu sắc, nhìn qua thành thật khả khí, bất quá là cái con mọt sách bộ dáng thôi.

Nàng ở ngoài thành một cái tiểu trong ngôi miếu đồ nát, cũ nát thủy hang lý cái đĩa mưa, ánh ngược nàng hiện tại bộ dáng. Sửa sang lại một chút tóc, nàng cảm gánh nặng, hướng thiên thành phương hướng đi đến.

Tới trường thi thời điểm, khoảng cách khai khảo chỉ có nhất ly trà nhỏ thời gian, nàng một bộ phong trần mệt mỏi bộ dáng, cố gắng không cho chính mình suy nghĩ quá lợi hại, lỗ mẫn thất thất xông đi vào. Nàng đối giám thị quan đi lễ, dùng hàm hậu thanh âm nói:“Đối..... Thực xin lỗi, ta đến muộn.....” Nói chuyện gian hồ loạn không biết là làm sao giọng nói quê hương, lại bất chúc quan thoại mà hơi có chút lộng xảo thành chuyên ý tứ, dẫn tới trường thi nội thí sinh một trận châm biếm. Giám khảo thấy nàng một bộ chưa thấy qua quen mặt hài đồng bộ dáng, không kiên nhẫn phát phát tay:“Còn không có đầu! Mau nhập tòa!”

“Cám ơn đại nhân!” Nàng ngốc hành lễ, lại một lần mở miệng tắc lại đưa tới cằm biếm, mặt nàng đỏ lên, xám xịt làm được chỗ ngồi thượng, cúi đầu, tràn đầy quần bách bộ đáng.

“Đây là lần này nghe nói là thiên tài tiểu tử? Thổ đã chết!” Phía sau có nhân không tính nhỏ giọng trào phúng nói, dẫn phát rồi lại một trận cười vang, đã đồng đầu thấp đủ cho càng thấp, càng không ngừng giảo bắt tay vào làm chỉ, lại gọi người càng thêm xem thường.

Rốt cục khai khảo, đã đồng nhìn phát hạ bánh cuốn, thủ bút, nghiên mực, ở bài thi thượng viết thượng “Không trĩ ảnh” Ba chữ. Nhìn người chung quanh, hoặc trầm tư, hoặc trấn định, hoặc tươi cười rạn rở, hoặc sầu mi khổ kiếm, nàng không khỏi cảm thán -- này quả nhiên là nhân sinh trăm thái a! Nàng chán đến chết ách xì 1 cái, tùy tiện bắt đầu đáp đề. Của nàng vẫn về lược hiển nịnh nọt mà từ tảo hoa mỹ, nhìn kêu chính nàng cũng hiểu được có chút dối trá. Nhưng, nàng điều tra quá lần này chấm bài thi nhân, đại khái đã biết hẳn yêu thích, cũng chỉ có như vậy viết đến đâu này sở tốt lắm.

Cuộc thi quả nhiên là kiện chuyện nhằm chán đầu!

Viết viết nàng mà bắt đầu thất thần, suy nghĩ vẫn về tới hai năm tiền.....

Khi đó nàng liền bắt đầu vì chính mình vào triều làm quan làm chuẩn bị, theo thi hương bắt đầu, đi bước một đi tới hôm nay từ dưới chân.

Không trĩ ảnh, năm nay năm ấy mười ba, cha mẹ song vong, từ nhỏ bị một cái tư thực tiên sinh sở thu dưỡng, ở học tập thượng biểu hiện ra kinh người thiên phú, bởi vì này tuổi nhỏ, bị quê nhà nhân thị làm thần đồng, khả trên thực tế nàng mỗi lần cuộc thi luôn tập ở thẳng cấp cái kia tuyến thượng, không cao không thấp thoải mái thẳng cấp.

Đương nhiên, này thân phận chính là đã đồng vận dụng nghe phong các thế lực bịa đặt, căn cứ “Ta bất nhập địa ngục ai vào địa ngục” tư tưởng, đã đồng này Các chủ cuối cùng vẫn là quyết định tự mình thực tiễn.

Ai, nhập sĩ làm quan, bao nhiêu nhân xua như xua vịt chuyện tình, trên đảo này được cho là nàng tâm phúc nhân cũng là tị chi như rắn rết, đáng thương nàng một sát thủ cư nhiên còn muốn đi học thi từ ca phú, mỗi khi nhớ tới, nàng đều cảm thấy kia vài cái chuẩn bị cuộc thi ngày quả thực sẽ không là nhân quá. Mỗi ngày ngâm ở thư đôi lý, đôi này tiên nhân quan điểm còn không có thể vọng thêm nghị luận, căn bản chính là học bằng cách nhớ. May mà nàng từng có mục không quên bản lĩnh, nếu không thật đúng là sẽ bị mấy thứ này giết chết!

Không trĩ ảnh, bắt quá là vạn vật thành không, duy dư tàn ảnh thôi.

Ý nghĩ quay lại đến bài thi thượng, nhìn đến chính mình biên thất thần cư nhiên cũng mau viết xong, không khỏi châm chọc cười, thật không biết vì cái gì sẽ có nhiều người như vậy cả đời hay dùng đến khảo thử này, căn bản là lãng phí thời gian.

Viết xong sau, thô sơ lướt nhìn nhìn, cảm thấy không có gì có thể cải biến, vì thế nhìn mắt chung quanh, còn không có nhân nộp bài thi đâu..... Quên đi. Nàng treo lên một bộ ngượng ngùng mà không hiểu quy củ thành thật hình dáng, cung kính hai tay giao cuốn, không để ý người khác kinh ngạc hoặc là hèn mọn ánh mắt, ly khai trường thi.

Giãn ra một chút gân cốt, khoảng cách tiếp theo tràng cuộc thi còn có chút thời gian, nhưng tựa hồ là không đủ hồi nghe phong đảo, vậy đi tướng phủ đi, bằng không Linh nhi này tiểu nha đầu vừa muốn oán giận.

“Bên ngoài vì cái gì như vậy huyền ảo?” Đã đồng chính nhắm mắt dưỡng thần, lại nghe bên ngoài một mảnh ồn ào, làm như theo rất xa truyền đến, loáng thoáng lại phức tạp thực.

Linh nhi nghe tiếng, đẩy môn tiến vào, cũng là Hoàn nhi đi theo thân thể của nàng sau hồi đáp: “Tiểu thư, là tứ thiếu gia tham gia hoàn cuộc thi vừa mới hồi phủ, này hẳn tiểu thư thiếu gia nhóm đều nhìn.”

“Ân? Người cũng tương nhìn?” Đã đồng tọa thẳng thân mình, nhìn Hoàn nhi hỏi.

“Ai, tiểu thư, người ngày thường lý không phải đứng ở trong phòng chính là ra phủ đi chơi, này trong phủ chuyện tình cũng là so với bên ngoài thú vị nhiều lắm! Nếu không đi liền rất đáng tiếc!” Hoàn nhi vội vàng nói, hơi có chút hoa chân múa tay vui sướng, xem ra là rất muốn đi.

Đã đồng chậm rãi đứng lên: “Vậy đi xem đi!”

Không vội không chậm chấp hướng thanh nguyên chỗ đi đến, nhìn bên người Hoàn nhi một bộ cấp khó dẫn nổi bộ dáng, đã đồng lại như cũ vẫn duy trì chính mình bước đi, nhưng thật ra xem Linh nhi ở một bên buồn thanh cười không ngừng. Đã đồng nhìn nàng một cái, nàng thoáng thu liễm chút, bất quá khóe miệng còn dương thật to độ cong. Đã đồng âm thầm lắc lắc đầu, Linh nhi vẫn là rất không xong trọng đi!

Đi đến thời điểm, tông minh hàng bên người đã muốn vây quanh nhất đồng lớn người, tông kì tuyệt đứng ở hẳn bên người, một bộ dáng vẻ đắc ý, thấy nàng đến đây, kiều ngạo giống như khai bình không tước bình thường, khiêu khích nhìn nàng.

Đã đồng không nói gì, nàng tự nghĩ chính mình đều không có tiếng tăm gì lâu như vậy, nàng như thế nào còn có thể đối chính mình có lớn như vậy địch ý đâu?

“Tứ ca lần này nhất định cớ hiệu khai đắc thắng đi!” Của nàng đồng bào đệ đệ tông minh chính vọt tới tông minh hàng trước người, nịnh bợ nói, trong mắt lóe vô hạn khát khao cùng khâm tiệp.

“Khi đó tự nhiên!” Tông minh hàng dương dương tự đắc nói đến.

Dã đồng bảo trì trầm mặc, nàng đều theo trường thi về nhà hơn nửa nghỉ ngơi thật lâu hẳn mới trở về, ngẫm lại cũng không cảm thấy hẳn sẽ có cái gì thực làm cho người ta chờ mong kết quả -- nhưng là nếu là đương triều tả tướng con, nói vậy cũng sẽ tiến vào tiền vài tên đi! Dù sao hiện tại tông tu quốc thể lực vẫn là rất lớn, bạn điểm ấy việc nhỏ vẫn là làm được đến .

“Đi? Tông kì dao người như thế nào sẽ đến nơi này ?” Tông kì tuyết như là vừa mới nhìn đến nàng dường như, vô cùng kinh ngạc nói, “Cũng là nghĩ đến nhìn xem ca ca phong tư đi! Thử!”

“Kì dao chính là nghe thấy nơi này có động tĩnh đi ra nhìn xem thôi.” Dã đồng biết vâng lời hồi đáp.

“Hừ, nhớ người cũng không biết trong phủ đã xảy ra cái gì!” Tông kì tuyết nha đầu Nguyệt nhi cúi đầu nói một tiếng, khẩu khí lý cũng tràn đầy khinh thường ý tứ hàm xúc.

“Tiểu thư nhà chúng ta như thế nào hội không biết đâu!” Hoàn nhi xúc động lớn tiếng nói, còn hào không có uy hiếp lực huy huy quyền đầu.

Dã đồng thở dài, nàng thật sự là không có hứng thú tham dự này đó ngày thơ cãi nhau, nhưng Hoàn nhi như vậy vừa nói, nghĩ đến liền đem nàng cấp cuốn đi vào. Thật sự là phiền toái thể nào!

Quả nhiên, Nguyệt nhi nghe thấy được, cũng là cực vì xúc động.

Ông, gặp tông kì tuyết chút không có ngăn cản của nàng ý tứ, lớn tiếng nói: “Trời biết nàng mỗi ngày đang làm cái gì! Mỗi ngày chẳng biết xấu hổ đi tường ra phủ, còn nói chính mình thể nhược nhiều bệnh! Ta xem chính là đi ra ngoài cùng cái kia đã nam nhân tư hội đi!”

“Nguyệt nhi, như thế nào có thể nói như vậy đâu?” Tông kì tuyết thấy tông kì nghiến sắc mặt cũng thay đổi một chút, thể này mới ra tiếng trách nói, nhưng trong thanh âm hiển nhiên không có chút trách cứ ý.

“Đây là sự thật thôi..... Ta đã biết, tiểu thư.....” Nguyệt nhi đắc ý oan Hoàn nhi liếc mắt một cái, cúi đầu.

“Người..... Người nói bừa!” Hoàn nhi mặt trướng đỏ bừng, lời nói gian lại có vẻ lo lắng không đủ. Thầm oán nhìn dã đồng liếc mắt một cái, cắn giận nói: “Trong phủ cũng không phải chỉ có chúng ta tiểu thư một cái ra phủ!”

Dã đồng nghe vậy, càng phát ra không nói gì, này Hoàn nhi..... Thật đúng là không có cùng người tranh cãi thiên phú đâu!

Linh nhi nguyên lai cũng là phần nộ , nhưng nghe thấy lời này, cũng là sinh ra một loại thật sâu cảm giác vô lực, ngược lại là không có gì tinh lực đi sinh khí.

“Hoàn nhi, không cần hơn nữa.” Dã đồng rốt cực thì nói ngăn cản nói, “Kì dao thể nhược là sự thật, nhưng là cũng không phải không thể động . Xin hỏi Bát muội chẳng lẽ là không có ra quá phủ sao? Chẳng lẽ là không biết bên ngoài phản kích sao? Đương nhiên, nếu là nhất định phải vu tội kì dao đi làm cái gì gây rối việc, kì dao cũng không ngại mà chống đỡ.”

“Ta như thế nào hội đợi tin loại này đồn đãi đâu?” Tông kì tuyết thấy người chung quanh xem dã đồng ánh mắt đã muốn không phải thực thiện ý , thể này mới lui từng bước, dù sao nếu tái khí thể bức nhân đồ thực có vẻ nàng vu tội .

“Bát muội không tin là tốt rồi, kì dao tất nhiên là hội nắm chắc hảo đúng mực, sẽ không mất tướng phủ mặt mũi .” Dã đồng nhạ nhạ nói, thấy Hoàn nhi tựa hồ còn muốn nói chuyện, phiêu nàng liếc mắt một cái, đỡ phải nàng tái gặp phải cái gì phiền toái.

“Tuyết Nhi, nên đi dùng bữa , chờ một chút đến buổi chiều vi huynh còn có cuộc thi đâu!” Tông minh hàng gặp tông kì tuyết uy phong cũng khiến cho không sai biệt lắm , nói nói.

“Ân, là Tuyết Nhi lỗi, không nên chậm trễ ca ca thời gian, ca ca là nên hảo hảo bỏ bỏ, chúng ta đi!” Tông kì tuyết sung sướng khai bước về phía trước đi đến, còn không vong hồi đầu hung hăng trừng mắt nhìn dã đồng liếc mắt một cái, giống nhau vừa rồi lãng phí thời gian đều nên tính ở của nàng trên đầu. Dã đồng lại không nói gì, nàng rốt cuộc làm sao trêu chọc quá nàng ? Rõ ràng vẫn là nàng ở trêu chọc chính mình a!

“Trở về đi!” Dã đồng thân nhiên lên tiếng nói, hướng chính mình trong viện đi đến.

“Tiểu thư, cái kia.....” Hoàn nhi ấp úng hỏi, “Ngài đi ra ngoài rốt cuộc là làm gì thế nào? Sẽ không thật sự cố ý người trong đi?”

“Không phải.” Dã đồng hồi đáp, nàng cũng nên mau chút chuẩn bị, sắp tiếp theo tràng cuộc thi .

“Thật sự?” Hoàn nhi trong mắt tràn đầy hoài nghi.

“Đương nhiên là thật .” Dã đồng hồi đáp, cước bộ không ngừng.

Bất quá, nàng nhưng thật ra xác thực đi tìm nam nhân, nhưng lại không chỉ một cái -- lời này, sẽ không cùng với này tiểu nha đầu nói đi!

“Hoàn nhi, chuẩn bị ngộ thiện đi!” Dã đồng phân phó nói, cơm trưa vẫn là ngay tại trong phủ ăn đi!

Đột nhiên thấy phía sau Linh nhi tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, đã đồng phiên cái xem thường, nàng đây đều là chút cái gì nha hoàn nha!

May mà vừa rồi kia một phen nói thật không có khiến cho trong nhà đại nhân vật chú ý, xem ra của nàng ra phủ vẫn là bị ngầm đồng ý đâu! Nếu không, nếu vừa rồi đối thoại thật sự làm cho nàng phiền toái trong lời nói -- vậy đừng trách nàng trả thù .

chương 22: xuất sĩ

Một tháng sau, dán thông báo.

Đã đồng biết được một ngày này định không người có nhân tâm đến để ý tới nàng, nghĩ đến đều đến tông minh hàng nơi nào đây vô giúp vui . Mà không tri ảnh hiện tại là tạm cư ở Minh Nguyệt cư lý, nàng liền gấp hướng nơi đó mà đi.

Quả nhiên, không có bao nhiêu lâu, còn có nhân gõ giống trống khua chiêng về phía Minh Nguyệt cư đến đây.

“Xin hỏi không tri ảnh không công tử khả lúc này ở lại?” Một cái thái giám ở cửa hỏi.

Đã đồng cực vì vui sướng đường băng cửa: “Khả..... Nhưng là ở kêu tiểu sinh?”

Kia thái giám cực vì khinh thường đánh giá nàng mặc mặc quần áo, tiêm cổ họng nói: “Chúc mừng không công tử bằng thượng nổi danh, thỉnh lập tức tùy chúng ta tiến cung lĩnh thưởng tạ ơn.”

Đã đồng tất nhiên là liếc mắt một cái nhìn ra người bên ngoài cực kỳ hâm mộ cùng với đối nàng cho rằng nhẹ nhàng hèn mọn, mang đi hướng kia thái giám, lấy ra một thỏi bạc lạng lẽ nhét vào trong tay của hắn, vẻ mặt tươi cười nói: “Công công, tiểu sinh theo xa xôi nơi đến hôm nay thành, không hiểu quy củ, mong rằng công công đề điểm một hai.”

Kia thái giám thấy bạc, tưởng người này còn có điểm thượng nói, thay đổi sắc mặt nói: “Không công tử, không phải chúng ta nói ngài, này mừng rỡ ngày ngài ít nhất cũng muốn cấp chính mình đặt mua thân thể mặt điểm xiêm y, bằng không quá một lát như thế nào diện thánh nha?”

Đã đồng về mặt ngạc nhiên bộ dáng, nhìn nhìn chính mình, hơi có chút lưỡng cuống tay chân nói: “Mong rằng công công chờ một chút, tiểu sinh cái này đi đổi một thân xiêm y!”

“Không vội không vội.....” Kia công công khoát tay áo, nhìn đã đồng vội vàng mang mang hướng trở về phòng gian, mặt mày gian vẫn là khinh thường nhất cổ thần sắc. Như vậy cá nhân, còn không tại kia quan trường trung bị nhân âm ngay cả xương cốt bột phấn cũng không thặng a! Lần này hắn là đi rồi môi vận , vốn định nịnh bợ một chút tương lai đại quan, kết quả gặp cái mao đều không có dài tẽ tiểu tử!

“Xui!” Kia công công cúi đầu chú một tiếng, nhìn đã đồng xuống dưới, mặt ngoài lại là một bộ kính cẩn nghe theo bộ dáng.

Hắn thần sắc bị đã đồng thu hết đáy mắt, ngay cả một cái nho nhỏ công công đều là như thế hội xem nhân nhân sắc, này quan trường thật đúng là như là trên đảo người ta nói , nhất tri hồn thủy đâu!

Đi tới đại điện phía trên, đã đồng quý xuống hành lễ, kỳ thật dư quang cũng là ở vụng trộm ngắm trong điện những người khác.

Trạng Nguyên là nàng ở Minh Nguyệt cư lý thấy quá cái kia vẻ mặt ngốc lăng nhân, thứ hai danh chính là của nàng tứ ca, nghĩ đến tông tu quốc hoa không nhỏ công phu đi! Mà còn lại nhân lý, cũng có nàng lúc trước xem trọng một người khác, bất quá mới là thứ sáu danh, đã đồng chọn chọn mi, như thế nàng không có liêu chuẩn đâu!

Hoàng đế ở nàng chân quý cơ hồ yếu mà rút thời điểm, rốt cục khoan thai đến chậm, nhìn người trong điện, tràn đầy tán thưởng sắc. Đúng rồi Trạng Nguyên nói vài câu, hoàng đế đột nhiên hỏi: “Không tri ảnh?”

“..... Thần ở.....” Đã đồng khẩu khí lý có chút bối rối, thân thể còn rất nhỏ rung rung một chút.

“Nghe nói người năm nay còn chưa cùng nhuộc quán?” Tuy là hỏi câu, hắn khẩu khí cũng rất là khẳng định.

“Thần không, mong rằng Thánh Thượng bao dung.” Đã đồng đáp phi sở vẫn nói.

“Ha ha, không ái khanh đừng lo truong, trẫm không ăn nhân .” Hoàng đế trấn an nói, “Không ái khanh như thế còn trẻ có thể trung cử, trẫm ngóng trông ái khanh có thể có một phen mãnh liệt vì.”

“Thần nhất định không có nhục thánh vọng.” Đã đồng sợ hãi trả lời.

Thấy hoàng đế tầm mắt chuyển dời đến nơi khác, đã đồng mới khẽ buông lỏng khẩu khí. Vừa rồi nghĩ đến sẽ không gọi vào chính mình, kết quả bước đi thần , nếu trả lời ra cái gì khứ, vậy quẫn lớn.

Bất quá, hoàng đế này một phen nói, làm cho này không có bị điểm đến danh nhân lược có chút chú ý -- thật là, không tri ảnh bất quá là tuổi tiểu một ít thôi, trừ lần đó ra ở nàng xem đến không đúng tí nào, thật không biết những người này đang lo lắng cái gì!

Trao đổi trong chốc lát, hoàng đế liền thả bọn họ đi trở về, từ khác quan viên cho bọn hắn phân phối chức vụ. Đã đồng được đến cơ hồ chính là một cái chức quan nhân tân, phòng chừng người khác xem nàng tuổi tiểu, cũng làm không được cái gì tài trí cấp của nàng. Vừa lúc, nàng cũng không có nhiều

lắm thời gian có thể dùng để tiêu hao tại đây trong triều đình, liền chính hợp nàng ý.

“Không hiền đệ, chúng ta về sau ở cùng chỗ làm quan, mong rằng cùng không hiền đệ nhiều hơn trao đổi mới là.” Lần này tân khoa Trạng Nguyên tôn tư ở xa tới đến thân thể của nàng giữ, lời nói lý hơi có chút chất phác cảm giác.

“Trĩ ảnh trẻ người non dạ, mong rằng Tôn huynh nhiều hơn chiếu cố mới là.” Dã đồng vội trả lời, này nhân ở nàng xem đến, cũng không phải cái gì rất đơn giản nhân.

“Ha ha, đây là tự nhiên.” Tôn tư xa trên mặt hiện lên một chút cứng ngắc tươi cười, hồi đáp.

Xem ra này nhân cũng không như thế nào hội cười đâu..... Dã đồng nhìn hẩn nghĩ đến.

“Trĩ ảnh chuẩn bị đi bộ binh nhìn xem tương lai công tác hoàn cảnh, Tôn huynh khả nguyện đồng hành?” Dã đồng kính cẩn hỏi.

“Vậy cùng đi đi.” Tôn tư xa hồi đáp.

Theo trong hoàng cung đi ra, dã đồng một cái giật mình, đầu rót cả người không thoải mái cảm giác. Tôn tư xa giống như là một khối phát ra môi đầu gối, cổ tinh này khối đầu gối không có mọc meo phía trước vẫn là tốt nhất loại cây, chọn không ra cái gì hàng da bệnh, chính là hẩn thật sự là kêu nàng thực không thoải mái đâu! Dã đồng nghĩ đến về sau rất dài một đoạn thời gian đều phải cùng người này cộng sự, không khỏi càng thêm không khoẻ. Xem ra nàng nhất định phải mau chút làm cho chính mình dòi người này, nếu không về sau bị hẩn lấy bệnh loại cảm giác này sẽ không tốt lắm.

Bởi vì vừa mới tiền nhiệm, nàng còn không có sự tình gì, liền quyết định trên đường hảo hảo khao thưởng một chút chính mình.

Thay đổi hạ hoa tuyết bay da mặt, nàng mua căn mút quả đi ở trên đường. Nàng phát hiện nàng thật sự thích thượng loại này tiểu hài tử ngoạn ý, chính nàng tựa như này mút quả giống nhau, bề ngoài ngẩn ngẩn, làm cho người ta sung sướng, nhưng nội tâm lại như là này sơn tra giống nhau, chua , thậm chí có khi còn có thể có cay đắng.

Lại có nhiều ngày không có nhìn thấy triệt ca ca , nàng cúi đầu nghĩ, một bên không yên lòng sờ dưới chân bước chân. Trên đường thực tế, không nghĩ qua là sẽ đụng vào người khác, nàng như vậy đi tới thần, dọc theo đường đi đã muốn đụng phải nhiều người.

“Thật có lỗi!” Nàng lại đụng vào một người, hơi vừa nhấc đầu, liền chàng nhập một đôi thâm như u đàm trong ánh mắt.

“Đồng nhi!” Hạo triệt không khỏi khinh gọi ra tiếng. Trước mắt bé chính cắn cuối cùng một viên mút quả, nhìn hẩn, tràn ra một cái thật to tươi cười.

Dã đồng thật vất vả nuốt vào trong miệng gì đó, bản thủ ở chính mình quần áo thượng cộ cộ, sau đó vui ôm lấy hạo triệt, ngọt ngào kêu:“Triệt ca ca!”

Thật tốt, vừa mới còn đang suy nghĩ hẩn đâu, hiện tại liền thấy được! Dã đồng đem mặt dán hẩn quần áo, lộ ra hai khóa nho nhỏ hổ nha, có vẻ càng đáng yêu.

Hạo triệt có chút vì xấu hổ, ở dòng người như chức trên đường cái, dã đồng cứ như vậy ôm hẩn..... Nhưng bọn hẩn là hai nam nhân nha! Nhưng, dã đồng liền như vậy ôm hẩn, của nàng hơi thở tràn ngập mở ra, làm cho hẩn tuyệt không tưởng đây ra nàng .

Quên đi, dù sao hẩn chưa bao giờ là sẽ ở hồ người khác khác thượng ánh mắt nhân!

Hẩn dùng tay trái hoàn trụ dã đồng, tay phải khinh nhu của nàng đầu:“Đồng nhi giống như thực thích ôm ta thôi!”

Dã đồng ngửa đầu sáng lạn cười:“Ngươi là của ta ca ca, không thể cự tuyệt nga!” Nàng thích này ôm ấp, hạo triệt trên người làm cho nàng cảm giác được rất ít có được cảm giác an toàn.

Dã đồng lại bé trong chốc lát, mới ngược lại thân thủ đi lạp hạo triệt thủ. Hạo triệt cảm thụ được kia chích bị hoàn toàn bao vây ở trong tay của hẩn tay nhỏ bé, như vậy mềm mại, kiều tiểu, làm cho hẩn ít dám dùng sức.

“Dã đồng chẳng lẽ gặp được tất cả mọi người hội như vậy ôm sao?” Hạo triệt trêu ghẹo nói.

“Triệt ca ca, chẳng lẽ mỗi người ôm người người đều hội như vậy ôn nhu hội ư sao?” Dã đồng không biết vì cái gì, trên mặt có một tia khô nóng.

“Cũng liền người dám như vậy phác đi lên!” Hạo triệt ôn hòa hội đáp. Hẩn nhớ tới này nữ nhân, ở khoảng cách hẩn còn có một khoảng cách thời điểm sẽ bị hẩn một chương huy khai -- hẩn cũng không hiểu được thượng hương tiếc ngọc.

Dã đồng ngẩng đầu, quyết miệng:“Đồng nhi cũng sẽ như vậy đến ôm triệt ca ca một cái thôi! Ngươi là của ta ca ca, ta không chiếm tiện nghi của ngươi lại chiếm ai tiện nghi đi?” Thanh âm đồ lâu bầu nóng như là ở oán giận, tinh tế nho nhỏ lại kể hết vào hẩn nhĩ. Không biết vì cái gì, hạo triệt trong lòng nổi lên một cỗ an tâm cảm giác. Hẩn không thích đồng nhi đi ôm người khác, hẩn tưởng.

Nhưng là.....“Đồng nhi yếu chiếm tiện nghi?” Hẩn ý có điều chỉ nhìn về phía cách đó không xa vân điệp lâu,“Kia không nên thượng thanh lâu hoặc là hội phủ thượng cùng thị thiếp tán tỉnh mới đúng? Như thế nào sẽ ở trên đường cái đối ta một đại nam nhân động thủ động cước?”

Dã đồng mạnh bỏ ra tay hẩn, mặt đỏ ửng tượng thiên thượng ráng màu. Ân, bọn họ ra về là hai nam nhân nha..... Nhưng nếu là một nam một nữ..... Kia chẳng phải là càng thêm đôi phong bại tục sao? Thật là, nàng như thế nào hội đem đề tài xa đến loại địa phương này đến? Nhìn hạo triệt sắc mặt trong

trèo nhưng lạnh lùng giảng ra loại này nói, quả nhiên thật đúng là dọa nàng nhảy dựng!

“Triệt ca ca vừa rồi nghĩ đến cái gì nha? Cư nhiên sẽ bị đồng nhi như vậy từ đánh lên!” Dã đồng mang ngăn đề tài.

“Ta suy nghĩ.....” Hạo triệt do dự một chút, vừa rồi hẳn quả thật là ở tưởng việc, “Ta vốn muốn đi Minh Nguyệt cư tìm đồng nhi, không nghĩ tới cư nhiên ở nửa đường thượng đụng phải.”

“Ca ca muốn tìm ta?” Dã đồng tò mò nhìn phía hấn, “Vì cái gì?” Trong lòng cũng là sung sướng.

“Đồng nhi, ngươi có biết hay không, ngươi ngày ấy tùy tay chỉ điểm hai người đều vào tiền lục?” Hạo triệt thần sắc lại xa cách lên, ánh mắt như vậy sắc bén đồng nhi, lại là thế nào một cái tồn tại đâu?

Dã đồng không hờn giận có lấy quai hàm, kiễng mũi chân tiến đến hấn bên tai, lạp gần cùng hấn khoảng cách: “Biết a, làm sao vậy?”

Phát giác của nàng đột nhiên đề sát vào, hạo triệt thân thể cương một chút, nàng ám áp hô hấp phun ở hấn bên tai, hấn tim đập tựa hồ tại đây cái nhảy mất ngừng một chút, vừa mới thành lập khỏi phòng bị tức thì tan thành mây khói.

Dã đồng cảm thấy ngạc nhiên -- nguyên lai thân thể khoảng cách thật sự có thể lạp gần tâm linh khoảng cách sao? Nàng xấu xa nở nụ cười, lại đề sát vào chút, của nàng thân cơ hồ gặp phải hấn vành tai: “Ân? Triệt ca ca?”

“Không..... Không có gì.....” Hạo triệt cứng ngắc hồi đáp, căn bản không dám có gì động tác.

“Cáp, triệt ca ca, vậy ngươi vì cái gì muốn tới tìm đồng nhi đâu?” Dã đồng lạp xa khoảng cách, nhìn bộ dáng của hấn, ánh mắt cười đến mị lên, rất giống trộm tinh sau con mèo nhỏ. Nàng biết hấn là tại hoài nghi nàng, nhưng nếu không phải hấn chính mồm nói ra, nàng vẫn là hội cảm giác hảo rất nhiều.

“Ta.....” Hạo triệt đầu óc nhất thời từ cơ, không biết nên trả lời cái gì.

Ngay tại dã đồng còn muốn đầu đầu hạo triệt thời điểm, một cái bóng đen theo hoành tà chỗ bay đi ra, quỳ xuống: “Chủ tử, chuyện quá khẩn cấp, vọng chủ thượng nhanh đi chủ trì đại cục!”

Hạo triệt khôi phục lạnh như băng khí tràng, cùng dã đồng vội vàng giao cho một câu, phi thân rời đi, chỉ để lại dã đồng về mặt ức tốt biểu tình -- quên đi, dù sao hiện tại nàng biết, ít nhất ở triệt ca ca nơi này, ngăn lại thân thể khoảng cách có thể đánh vỡ hấn phòng bị -- ha ha, tốt lắm đâu!

chương 23: vũ Diệp Y

“Bác Sơn lão yêu đang ở toàn lực truy bắt rắn rết mỹ nhân vũ Diệp Y, tìm bố lớn tiền tài làm cho chúng ta toàn lực vì hấn cung cấp vũ Diệp Y hành tung, bắt quả nàng tựa hồ là có người ở che chở, cho nên cũng không phải rất hảo tra, nhiệm vụ đều hạ hai ngày, vừa mới mới tra được của nàng hành tung.” Vũ diên ngồi ở dựa vào cửa sổ chỗ ngồi thượng, cầm trên tay vừa mới đến tư liệu, nhíu mày nói.

Dã đồng đang ở nghiên đọc bắt tay vào làm lý thư, mặt nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn, tựa hồ là bị thư thượng nội dung cấp làm khó. Đang ở vũ diên nghĩ đến nàng không nghĩ phát biểu bình luận mà muốn giảng tiếp theo điều tin tức thời điểm, nàng lại đột nhiên mở miệng nói.

“Vì cái gì?” Dã đồng ngửa đầu nhìn hấn một cái, hỏi.

Tuy rằng cảm thấy nàng cư nhiên hội đối loại này tin tức cảm thấy hứng thú rất kỳ quái, nhưng vũ diên vẫn là còn thật sự hồi đáp: “Nửa tháng tiền, vũ Diệp Y tập kết mười lăm cái nhân, ý đồ ám sát Bác Sơn lão yêu, cũng không tưởng hấn sớm có phòng bị, kết quả mười lăm cái nhân lý chỉ có sáu cái nhân trốn thoát, vũ Diệp Y bị thương thoát đi, sinh tử chưa biết.”

“Ân, không có việc gì giết người ngoạn?” Dã đồng chỉ cảm, trên giấy viết các loại thảo dược danh.

“Diệt tộc chi cừu, bắt cộng đại thiên.” Vũ diên bắt đầu dĩ hồi đáp, nàng căn bản không cái đứng đắn, chính mình hỏi vấn đề cư nhiên vẫn là như vậy không chút để ý.

“Ân, vũ Diệp Y nha.....” Dã đồng các bút, cũng là như cũ nhìn chăm chăm vừa mới viết xong kia tờ giấy nhìn, “Ân, hiện tại ở nơi nào?”

Vũ diên nhìn nàng một cái, nói: “Ở khoảng cách thiên thành không xa Thiên Tinh sơn thượng, hấn là ở sơn âm chỗ.”

“Ân, tiếp theo điều.” Dã đồng thay đổi tờ giấy tiếp tục viết, dễ gọi nói.

“Ách..... Các chủ, tin tức cấp cho Bác Sơn lão yêu sao?” Vũ diên không xác định hỏi, nàng khó được đối hấn giảng tin tức cảm thấy hứng thú, mà nàng cảm thấy hứng thú hậu quả bằng không chính là người kia bị sạch sẽ lưu loát giết chết, bằng không chính là người nọ gia nhập nghe phong đảo, hấn không biết hay không yếu tạm thời bảo người nọ một mạng.

“Ân? Bác Sơn lão yêu chẳng lẽ ra không dậy nổi tiền sao?” Dã đồng nhìn phía hấn, thấy hấn lắc đầu, nói, “Của ta nghe phong các có cái gì không dám bán?”

“Nga, ta đã biết.” Vũ diên nhún nhún vai, bắt tay thượng gì đó phóng tới một bên đi, “Không có. Kia, tiểu tuyết, ngươi là không phải tính làm cái gì?”

“Ân?” Dã đồng theo trong sách ngẩng đầu lên, về mặt kính ngạc, “Làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi có cái gì đề nghị?”

“Không có gì.” Vũ Diên lắc đầu, nàng suy nghĩ cái gì cũng không phải hẳn có thể đón được .

“Nói, Tư Không thuận vẫn là không chịu cùng trên đảo ngươi ta nói nói sao?” Dã đồng hỏi, thấy hắn gật đầu, không khỏi nhún nhún mày, sau một lúc lâu, cảm thán, “Thật sự là cá biệt xoay nhân thế nào!”

“Hắn ở lâu hai tận cùng bên trong kia gian.” Vũ Diên nhìn nàng đi ra ngoài, mở miệng nói.

“Ừ.....” Dã đồng không chút để ý trả lời, thật sự là, bọn họ mỗi người vị trí nàng đều có thể cảm giác được đến nha!

Hôn ám trong phòng, một bóng người suy sụp tinh thần tựa vào bên cửa sổ, vẫn không nhúc nhích, tựa hồ đã muốn biến thành thạch tổ. Dã đồng đẩy cửa tiến vào, trong phòng tựa hồ đã muốn có mùi hủ hoi thối; Không khí lý vì trần mọi nơi phiêu tán, nàng phản thủ đóng cửa lại, đối với người nọ ánh nói: “Đi? Tư Không thuận, chẳng lẽ trên đảo nhân nhìn đến ta không ở liền khi dễ ngươi? Cư nhiên ngay cả quét tước phòng gì đó đều không cho cho người?”

Người nọ hơi hơi giật mình, khẩu khí khiêm mạn mà có lẽ: “Tạ Các chủ quan tâm, tại hạ lúc này quá rất khó.”

“Tốt lắm?” Dã đồng khẩu khí đột nhiên biến lãnh, “Tư Không thuận, ta đem ngươi mang về tới là bởi vì ngươi tài hoa, của ta nghe phong các không cần một cái phê nhân!”

“..... Có cái gì cần thuộc hạ làm, Các chủ cứ việc phân phó.” Tư Không thuận đạm mạc hồi đáp, không có nguyên nhân vì của nàng một câu “Phê nhân” Mà bị chọc giận.

Dã đồng tùy tiện tìm cái địa phương ngồi xuống, khẩu khí tùy ý phân phó nói: “Ngươi cũng biết ta nghe phong các là khâm phục báo mua bán sinh ý, ngươi chỉ cần căn cứ bọn họ cho ngươi miêu tả tình báo họa ra bức họa có thể, đương nhiên, cái gì tàng bảo đồ, bản đồ linh tinh tự nhiên cũng là ngươi tới họa.”

“Thuộc hạ đã biết.” Tư Không thuận khẩu khí có vẻ thực nhận mệnh.

“Hồi đầu sẽ có người vội tới ngươi nói, nếu ngươi cho là như vậy u ám trong phòng cũng có thể vẽ tranh họa.....” Dã đồng nhìn quanh bốn phía, thấy trên bàn đã có công cụ khi vừa lòng cười nói, khẩu khí lý cũng là bất động thanh sắc.

“Cho dù ở hoàn toàn trong bóng tối, chỉ tranh này cũng sẽ không có gì vấn đề.” Tư Không thuận hồi đáp.

“Tốt lắm.” Dã đồng gật đầu, đẩy cửa đi ra ngoài.

Hồi tướng phủ trên đường, dã đồng cước bộ đột chuyển, liền hướng ngày đó tinh sơn mà đi. Quên đi, gần nhất cũng man nhảm chán, phải đi nhìn xem những người này đang đùa chút cái gì đi!

Vũ Diệp Y nha..... Nhớ rõ ba năm trước đây võ lâm sứ độc thế gia vũ gia bị giết, cả nhà năm trăm nhiều người toàn bộ bị độc chết ở nhà trung, tử trạng thê thảm vô cùng, Bắc Sơn lão yêu càn rỡ ở trên tường lưu danh, từ đó, Bắc Sơn lão yêu truy hồn độc làm cho người trong thiên hạ nghe thấy sắc biến. Duy có gia chủ tiêu nữ nhi vũ Diệp Y xuất môn chơi đùa, thế này mới may mắn thoát khỏi cho nạn, nhưng mai danh ẩn tích, không biết là chết hay sống. Thăng đến mấy ngày trước xuất hiện, mang theo nhất chúng từng nguyện trung thành cho vũ gia nhân tìm Bắc Sơn lão yêu báo thù, thế này mới lại xuất hiện ở mọi người tầm nhìn trung. Nhưng chung quy là thế đan lực bạc, kia Bắc Sơn lão yêu kết thù nhiều lắm, phòng bị vô cùng tốt, chính là bị vết thương nhẹ, mà vũ Diệp Y đám người cũng là thương vong thảm trọng, không thể không thoát đi tị nạn.

Bất quá..... Dã đồng nhìn trước mắt trúc ốc, chạy trốn tới nơi này, nhưng thật ra đi đủ xa nha!

“Ân? Đây là các ngươi nghiên cứu ba năm nghiên cứu ra nhằm vào truy hồn độc giải dược?” Vũ Diệp Y vừa mới muốn uống đi xuống, liền nghe thấy ngoài cửa sổ một cái lạnh lùng thanh âm nói, “Kia cũng không dùng hẳn đến đối phó các ngươi.”

“Ai?” Nằm ở trên giường này cấp dưới cảnh giác hỏi, nhưng là bọn họ đã là tự thân khó bảo toàn, hơi động một chút sẽ liên lụy đến miệng vết thương, chỉ sợ ngoài cửa cho dù chính là một cái sơn dã sài phu bọn họ cũng không đối phó được .

Vũ Diệp Y chính là một cái hoảng thần, một đạo mặc áo trắng bóng dáng liền xuất hiện ở cửa nàng trước mặt. Lãnh khốc khí tràng, hơn nữa trên mặt xấu xí vết sẹo, làm cho nàng cảm được thủ không khỏi run lên. Nàng đã muốn rút cuộc trải qua không dậy nổi nhiều lắm kinh hách, nàng biết, nếu hiện tại này tiêu thiếu niên muốn giết nàng, nàng phỏng chừng ngay cả hoàn thủ ý niệm cũng sinh không ra .

“Một đám chim sợ cành cong.” Dã đồng lạnh lùng mở miệng, nhìn trong phòng ba người, xem ra là không có gì hay diễn có thể nhìn.

“Ngươi là người nào?” Trong đó một cái cấp dưới nói, vừa rồi này thiếu niên xuất quỷ nhập thần khinh công cho dù ở bọn họ lúc toàn thịnh chỉ sợ cũng tránh không khỏi, tại đây cái nấp cảm thời điểm lại làm cho người ta không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Ta là người như thế nào cũng không trọng yếu, nhưng là Bắc Sơn lão yêu phỏng chừng rất nhanh sẽ đến nơi đây.” Dã đồng khinh thường nhìn bọn họ, “Chỉ bằng các ngươi vài cái, xem ra kết quả là không có gì tri hoãn.”

Nàng xoay người liền dục rồi đi, một chuyến tay không .

“Thiếu hiệp xin dừng bước!” Vũ Điệp Y buông xuống trên tay bát, ôm quyền nói, “Nếu thiếu hiệp có thể giết chết Bắc Sơn lão yêu, Điệp Y nguyện ý làm gì sự tình.”

Dã đồng cước bộ ngừng lại: “Bao gồm lấy thân báo đáp?”

Vũ Điệp Y vì lảng, này bằng giống nhau thiếu niên cư nhiên hội giảng ra nói như vậy, hoàn toàn ra ngoài của nàng dự kiến, mà kia đậm mạc khẩu khí cũng không như là đang nói cười. Nàng hít sâu một hơi: “Là, bao gồm lấy thân báo đáp.”

Dã đồng quay lại thân, nhìn của nàng ánh mắt, nơi đó mặt chỉ có vô tận cừu hận, nàng không khỏi khẽ thờ dài một cái.

“Đây chính là ngươi nói.” Dã đồng theo trong lòng lấy ra tam chu thảo, nói: “Ăn đi, đối ta tuyên thệ nguyện trung thành, ta liền giúp ngươi giết hắn.”

Vũ Điệp Y không chút do dự tiếp nhận thảo, thấy vậy, này hai người bọn họ cũng chia dừng tiếp nhận.

“Xin hỏi chủ thượng danh hào?” Vũ Điệp Y hỏi, ít nhất quá một lát nàng tuyên thệ trong lời nói muốn dùng đến.

“Hạ hoa tuyết bay.” Dã đồng lạnh lùng nói, không chút nào ngoài ý muốn thấy ba người trên mặt vẻ khiếp sợ.

Ngoài phòng, truyền đến rất nhỏ sần sạt thanh, làm như một đám người thái đập cỏ cây khô hiệp phát ra ra thanh âm, ba người thần sắc khẽ biến, trong đó một cái thuộc hạ nỗ lực khỏi động thân, đối với vũ Điệp Y nói: “Thiếu chủ đi mau, thuộc hạ thì sẽ bang thiếu chủ ngăn cản trong chốc lát!” Hắn đã muốn đem kia thảo đặt ở một bên, xem ra không nữa muốn nguyện trung thành ý.

Vũ Điệp Y không hữu lý thái hân, thẳng tắp nhìn dã đồng, trong mắt do có giấy dựa sắc: “Ngươi có thể đánh bại bọn họ?”

“Chỉ cần ta nghĩ.” Dã đồng bất động thanh sắc nói.

Vũ Điệp Y không chút do dự bắt tay lý lời thề thảo đầu cửa vào trung, thề nói: “Ta vũ Điệp Y thề sống chết nguyện trung thành cho hạ hoa tuyết bay, nếu vì thế thề, thiên lôi đánh xuống, vạn kiếp bất phục!”

“Thiếu chủ! Không thể.....” Cửa nàng cấp dưới muốn ngăn cản nàng, cũng là chậm, không khỏi học ra một búng máu đến, “Thiếu chủ, hân nhưng là dâm tặc nha!”

Ngoài cửa tiếng bước chân càng ngày càng gần, dã đồng cũng không để ý lời hân nói, thân nhiên trần thuật nói: “Xem ra ta chỉ dùng cứu vũ Điệp Y một người có thể.”

Hai người gặp vũ Điệp Y không hề hối hận sắc, tâm nhất hoành, cũng tuyên thệ nguyện trung thành, dã đồng thế này mới đậm mạc gật gật đầu.

Môn bị nhân hung hăng đá văng ra, thấy trong phòng nhân còn tại, Bắc Sơn lão yêu không khỏi can rờ cười nói: “Gặp các ngươi hôm nay còn hướng làm sao trốn!”

“Chủ nhân cẩn thận, hân yếu sử độc!” Vũ Điệp Y gặp Bắc Sơn lão yêu yếu tắt thuốc bột, không khỏi vội vàng nói, nàng lúc này mới phát hiện chính mình lỗ năng, cư nhiên tin tưởng một cái mặc danh kỳ diệu toát ra đến nhỏ thiếu niên có thể cứu nàng.

“Ngô, vừa ra tay chính là truy hồn độc đầu, xem ra hân đối với các ngươi thật đúng là phòng bị được ngay đầu!” Dã đồng giống như sự không liên quan mình nói, lại thân thủ bắt được hân ý đồ sử độc tay phải.

Bắc Sơn lão yêu am hiểu sử độc, nhưng hân võ công cũng là thường thường, căn bản không phải dã đồng đối thủ.

“Ngươi.....” Bắc Sơn lão yêu ý đồ dùng tay trái sử độc, tự cao làm tuyệt đối bí ẩn, cũng không tưởng lại bị dã đồng bắt được, không khỏi thẹn quá thành giận, hạ lệnh nói: “Các ngươi còn tại chờ cái gì? Còn không mau giết bọn người kia!”

Dã đồng trên tay hơi hơi dùng sức, tay hân nháy mắt phế bỏ. Dã đồng đậm mạc nhìn thoáng qua hân dữ tợn biểu tình, tùy tay về phía sau đầu đi: “Tùy tiện các ngươi xử trí.”

Nhìn nhất chúng tiểu lâu la, nàng biết vậy nên không thú vị, tùy tay lấy căn nhánh cây, một cái gãi sai vật nháy mắt gân mạch toàn bộ bị xé ra, yêu dã máu tươi tràn đầy toàn thân.

“Hạ hoa tuyết bay!” Những người khác hoảng sợ kêu lên. Tập thể công thượng nàng, đã có như lấy trứng đánh thạch, chưa từng có bao nhiêu thời điểm, Thiên Tinh sơn thượng thi hoành khắp nơi, huyết lưu phiêu xử.

Dã đồng hồi đầu, lại thấy Bắc Sơn lão yêu chính ý đồ chạy trốn. Bất đắc dĩ phát hiện kia ba người cư nhiên trúng độc càng sâu, lạnh lùng nói: “Phế vật!” Tùy tay trào trở về Bắc Sơn lão yêu, nhìn từ trên xuống dưới hân, kia ánh mắt làm cho hân không rét mà run.

“Cho nên, các ngươi tưởng như thế nào xử trí hân đầu?”

chương 24: biến thái

Vũ Diệp Y phần hận nhìn xui lơ trên mặt đất Bắc Sơn lão yêu, nghiêng rằng nghiêng lợi nói:“Ta hận không thể đem hán năm ngựa xé xác, làm cho hán trọn đời không thể siêu sinh!”

“Vậy xuống tay.” Dã đồng đạm mạc nói, ánh mắt không biết đang nhìn làm sao.

Đợi sau một lúc lâu, nhưng không có nghe thấy gì động tĩnh, dã đồng phục hồi tinh thần lại, nhìn ba người xanh tím sắc mặt, nhìn nhìn lại Bắc Sơn lão yêu trên mặt không khoẻ khi đắc ý:“A, quên cho các người vài cái giải độc.”

Nàng vừa lòng thấy nơi này nàng muốn được liệu cái gì cần có đều có, tiến lên suy nghĩ muốn động thủ bắt đầu phối chế giải độc.

“Hừ, bọn họ trúng lão tử truy hồn độc, lão tử đã chết cũng muốn bọn họ vài cái đến táng!” Bắc Sơn lão yêu vẻ mặt điên cuồng biểu tình, bên trong hỗn loạn tuyệt đối tự tin.

“Truy hồn độc?” Dã đồng chậm rãi đi hướng hán, thân thủ.....

“Chủ nhân cẩn thận, hán trên người dính có kịch độc!” Vũ Diệp Y vội hỏi, bọn họ vừa rồi chính là bởi vì này dạng mới không nghĩ qua là trúng hán độc.

Dã đồng hỗn vô tình thân thủ nhập hán vật áo nội tìm kiếm, lấy ra một cái tiểu bình sứ, mở ra, hỏi một ngum, lấy tay chỉ chấm một chút dùng đầu lưỡi thường một chút:“Ân? Đây là người cái gọi là truy hồn độc?”

Mọi người bị của nàng hành động sợ ngây người, đã thấy nàng tùy tay đầu ra kia bình nhỏ, vẻ mặt khinh thường nói:“Mất đi ta còn đánh giá cao thứ này, nguyên lai chỉ thường thôi. Ân, nếu bọn họ tạm thời không động đây, vậy người liền ném thứ ta tự chế truy hồn độc đi, vừa lúc có thể phải ta phối được này đối thời gian, không phải sao?”

Nàng theo trong lòng lấy ra một cái tinh xảo tiểu bình sứ, không để ý Bắc Sơn lão yêu phản kháng, quán một giọt nhập hán trong miệng. Nàng còn phải đem hán lưu cho này đó tân thu cấp dưới đầu.

Bắc Sơn lão yêu thế này mới tuyệt vọng, khác người giang hồ không dám động hán nguyên nhân chính là bởi vì chỉ cần gần hán thân sẽ trúng độc, mà trước mắt này hạ hoa tuyết bay căn bản không sợ hán độc, kia hán cũng không có cái gì lực công kích. Hán cảm thấy một loại lại đau lại dương cảm giác theo trái tim bắt đầu tràn ngập toàn thân, so với vừa rồi tay chân câu đoạn thời điểm còn muốn thống khổ, không khỏi chửi ầm lên, tiếng mắng lý tràn đầy tuyệt vọng cùng phẫn uất.

Dã đồng tâm vô không chuyên tâm phối chế giải độc, tùy ý hán nằng cái thống khoái. Mà những người khác nhìn hán thống khổ bộ dáng cao hứng còn không kịp đầu, thấy dã đồng không ngại, liền cũng không có gì ngăn cản hành động. Mãi cho đến dã đồng ngao tốt lắm giải độc, vì ba người quán đi xuống, thế này mới giống như vừa mới nghe thấy đường như, lấy tay chỉ đào lấy lỗ tai:“Nhạ, người này lưu cho người.”

Vũ Diệp Y vừa mới cảm thấy thân thể năng động, liền sao nổi lên kiếm, trên mặt tràn đầy đầm máu hưng phấn:“A, người không có dự đoán được có một ngày hội dùng ở ta trong tay đi! Những năm gần đây ta thừa nhận cực khổ, người hội thường biến.”

“Ân, tái đi phía trái biên na một ít, đối, người có thể đâm.” Dã đồng ra vẻ không có xem bọn hán, nhưng là quả thật là ở đưa ra đề nghị. Vũ Diệp Y nghe vậy nghe theo, sau đó gọi lên một chút tươi cười,“xác thực, hiệu quả không sai.”

“Ân, hảo hảo ngoạn.” Dã đồng đi ra ngoài phòng,“Ngọa cụ đã kêu ta một tiếng.”

Phía sau phòng trong truyền đến thê lương chửi bậy thanh, dã đồng điều căn nhánh cỏ, nằm ở nhánh cây thượng, nhìn thiên thượng vừa mới dâng lên Minh Nguyệt. Thăng đến nguyệt thượng trung thiên, trong phòng thanh âm vừa mới vừa biến mất đi xuống, nàng học ra trong miệng nhánh cỏ, đánh giá chính mình trong cơ thể độc cũng giải không sai biệt lắm, đứng dậy đi vào phòng trong.

Vừa mới tiến ốc, liền thấy một đoàn huyết nhục mơ hồ gì đó, xem ra đã muốn không có hơi thở, nàng xem hướng đầy người vết máu vũ Diệp Y, lạnh lùng hỏi:“Đã xong?”

“Đã xong!” Vũ Diệp Y thở hắt hắt hỏi đáp, của nàng toàn thân đều dính đầy hán huyết, đây là nàng lần đầu tiên như vậy điên cuồng, nhưng cũng xác thực quả thật thật hòa tan nàng trong lòng thống khổ.

“Vậy người có thể theo ta đi sao?” Dã đồng hỏi, cũng không thềm nhìn tới kia thi thể liếc mắt một cái.

“Thiếu chủ.....” Kia hai cái cấp dưới trên mặt tràn đầy gãy dựa sắc, bọn họ tự biết là đánh không lại dã đồng, nhưng cũng không dám như vậy trở mặt nhìn thiếu chủ đưa vào hố khâu.

“Về sau, các người chủ tử chính là hạ hoa tuyết bay.” Diệp Y còn thật sự nói, vô luận nàng sắp gặp phải cái gì, cho dù vạn kiếp bất phục, nàng cũng nhận thức. Bởi vì, trước mắt nhân, cứu nàng tánh mạng, trợ nàng báo thù, nàng, không có gì cự tuyệt lấy có.

“Ân? Kia về sau người chính là người của ta.” Dã đồng nhất thời ngoạn tâm nổi lên, tiến lên từng bước, thân thủ gọi lên của nàng cầm, cũng không có lấy dính thượng huyết tinh, đùa giỡn nói.

“Là.” Diệp Y nhận mệnh hỏi đáp.

Kia hai cái cấp dưới tâm nhất hoành, quỳ xuống, cầu nói:“Vọng chủ thượng buông tha chúng ta thiếu chủ!”

Đã đồng hứng thú rồi buông lỏng tay ra, lấy giấy bút, viết hai phong thư, dùng chính mình con dấu cái, đưa cho hai người: “Các người hai cái cầm này đi nghe phong các tìm nơi đó chủ sự, dùng ở chỗ này lý vương bạn.”

“Chủ thượng.....” Kia hai người làm sao khẳng y, thậm chí đều không có để ý nàng trong giọng nói nghe phong các ba chữ, mở miệng cầu đạo.

“Nghe theo chủ thượng mệnh lệnh, hiện tại, rời đi.” Điệp Y không có một tia muốn trốn tránh vận mệnh ý tưởng, mệnh lệnh nói. Gặp hai người như cũ ma cộ xát cộ, không khỏi thêm lớn âm lượng: “Nghe thấy được không có? Rời đi!”

Kia hai người lại do dự hồi lâu, gặp Điệp Y vẻ mặt kiên định, mới cẩn thận, nhanh chóng rời đi.

Đã đồng gặp hai người ly khai, duy dư các nàng cương đứng ở này trần ngập huyết tinh khí trong phòng, không khỏi chọn mĩ nói: “Ân? Người chính là như vậy tính lấy lòng của ta?”

Điệp Y trở mặt sau một lúc lâu, thuận theo buông xuống đầu, thân thủ cời bỏ chính mình quần áo: “Thuộc hạ tự nguyện vì chủ thượng thị tẩm.”

Đã đồng nhất thời ngốc lảng, lại lập tức cuồng tiếu ra tiếng, cảm tình bọn họ thật sự làm nàng là hái hoa tặc nha! Nàng thân thủ ngăn trở Điệp Y động tác, bắt lấy tay nàng, để sát vào, dùng ái muội khẩu khí nói: “Mỹ nhân, người là tính tại đây người chết mĩ mắt dưới chủ động hiến thân sao?”

Điệp Y cả người run lên, thể này mới ý thức được Bắc Sơn lão yêu thi thể còn tại thượng, không khỏi cứng đờ.

“Ha ha.....” Đã đồng cảm thấy thú vị, đây mới là không có đến không một chuyển thôi! Ít nhất được cái việc vui. “Đến đây đi, mỹ nhân, người cho dù là vội vã hiến thân cũng sẽ không là ở nơi này.”

Nhìn nàng đi ra ngoài cửa, Điệp Y không khỏi thạch hóa..... Đây, đây vẫn là vừa mới nhìn thấy khi cái kia lạnh lùng thiếu niên sao? Như thế nào cảm thấy của nàng ác thú vị nồng hậu đâu? Bất quá, ít nhất hiện tại “Hắn” Là sẽ không động của nàng, này cũng làm cho nàng thoả an tâm chút.

“Ân? Còn đang suy nghĩ cái gì sao?” Đã đồng thấy nàng bất động, thúc giục nói, “Bằng không, người còn muốn cho hắn nhặt xác?”

Điệp Y hung hăng đá một cước kia thi thể, vội vàng đi ra ngoài. Dù sao ngược cũng ngược đủ, nàng hiện tại căn bản không muốn cùng khối này thi thể cùng chỗ nhất thất.

Hai người lặng im ở Thiên Tinh sơn thượng đi tới, đã đồng đột nhiên mở miệng nói: “Vì cái gì hội cho rằng ta là cái dâm tặc?”

Điệp Y sùng sốt, sờ không chuẩn nàng giờ phút này trong lời nói là cái gì ý tứ, suy nghĩ trong chốc lát, mới mở miệng nói: “Hạ hoa tuyết bay thủ hạ, không có một khối thi thể có thể có quần áo tí thể, bất luận nam nữ.....”

“Cho nên đã cho ta hội tiền dâm hậu sát?” Đã đồng ách nhiên thất tiếu. Nàng đã nói đâu, nàng cũng không có làm gì, cũng không từng nghe nói có nhân mượn nàng chi minh đi gian dâm bắt người cướp của việc, như thế nào phải như vậy cái thanh danh..... Nguyên lai là như vậy.

“Kia, có không chỉ giáo, như vậy làm sao không phá phá hư một người quần áo điều kiện tiên quyết hạ xử dụng kiếm đánh gãy hẳn toàn thân kinh mạch?” Đã đồng nghiêng ngẫm hỏi, nhìn Điệp Y bưng tỉnh đại ngộ, sau đó sắc mặt phi hồng, miệng nàng giác ý cười càng sâu. Cấp, thật sự là rất thú vị, nguyên lai đùa giỡn nhân cảm giác tốt như vậy!

“Nhanh lên, nếu người không nghĩ ở thái dương đi ra sau còn chưa tới đạt mục đích trong lời nói.” Đã đồng giữ chặt tay nàng, vận công bay lên, hướng nghe phong đảo bay đi.

Điệp Y không có phản kháng, cố gắng vận công ý đồ đuổi kịp nàng.

Sắp đến lúc đó, Điệp Y sắc mặt đột biến, âm thanh kêu lên: “A -- biến thái a!”

Đã đồng dưới chân một cái lão đảo, cuồng quét rút xuống đến trên mặt, nhìn Điệp Y xoa lỗ tai nói: “Người muốn chết sao?”

Điệp Y dùng một loại quái dị ánh mắt đánh giá nàng, sắc mặt khó coi chi tới. Đã đồng mờ mịt, không phải mới vừa đã muốn làm sáng tỏ quá chính mình không phải dâm tặc sao? Nàng như thế nào còn như vậy một bộ biểu tình?

“Người..... Người là nữ nhân?” Điệp Y tránh nàng sau một lúc lâu, hỏi.

Đã đồng sắc mặt âm xuống dưới, nghĩ đến vừa rồi các nàng nắm thủ thời điểm nàng đem của nàng mạch. Nàng lạnh lùng nói: “Nếu còn muốn đòi mạng trong lời nói, muốn nhúng tay vào đường như mình mệnh.”

“Là.....” Điệp Y bị nàng âm ngoan ánh mắt thành kinh hồn táng đẫm, không dám nói cái gì nữa.

Đã đồng thay đổi khẩu khí, về phía trước đi đến: “Nhanh đến, đến đây đi!” Nàng trên đảo nhân nếu hiểu biết chính xác nói nàng là nữ nhân cũng không có gì cùng lắm thì, nhưng là nàng lại chán ghét người khác tra xét. Đối với nàng mà nói, bọn họ biết đến càng ít càng tốt.

“Chính hồng, người ở đâu?” Đã đồng gõ gõ cửa hỏi.

Trong phòng nhỏ truyền đến thanh âm, chỉ chốc lát sau, môn mở ra, chính hồng híp mắt, thấy hai người: “A, tuyết bay, ngươi điên rồi sao? Như vậy muốn nhiều nhân Thanh Mộng? Đi ra ngoài tìm nữ nhân còn mang về trên đảo, để ý đánh thức người khác bị mọi người nước miếng bao phủ!”

“Làm sao đến nhiều như vậy vô nghĩa?” Dã đồng quyết miệng nói, đầu thượng chính mình thất lưng bài, “Chẳng lẽ ta còn phải mang theo như vậy cái huyết nhân ở bên ngoài xem xét?”

“Ta mới không tin ngươi ở đảo ngoại không có nơi đâu!” Chính hồng ngập dài thâm oán nói, lại đi ra môn còi trên thuyền dây thừng, trên mặt cũng không có bao nhiêu trách cứ sắc.

“Hi hi, chỉ biết ngươi tốt nhất!” Dã đồng làm nũng nói, vui bước trên thuyền, biến thành chính hồng cũng không từ nở nụ cười.

“Ân, người mới là đi? Gọi là gì?” Chính hồng hoa thuyền, nhìn về phía trước mắt này bị huyết mơ hồ diện mạo nhân.

“Vũ Diệp Y.” Diệp Y khiêm cung hồi đáp, ở nàng xem đến, dã đồng như vậy đối đãi nhân khẳng định là của nàng thủ trưởng.

“Ân, tuyết bay, ngươi lại quải nhân thượng đảo nha!” Chính hồng nhìn dã đồng về mặt “Này thực bình thường” bộ dáng, nói, “Ta là chính hồng, về sau xuất nhập nghe phong đảo tìm ta có thể.”

Mắt thấy cũng sắp đến, chính hồng giao cho nói: “Tuyết bay, ngươi thượng đảo khi vẫn là khinh một chút, cũng không phải là mỗi người đều có ta tốt như vậy tính tình, nhất là huyền cơ cái kia lão đầu nhi, ngươi nếu đánh thức hắn, không chừng bị mắng thành cái dạng gì đâu!”

“Nhiều nhất xứng điểm thuốc tê làm cho hắn tiếp tục ngủ thôi!” Dã đồng lơ đãng, nhìn chính hồng buộc lại thuyền đi theo thượng đảo, không khỏi nở nụ cười, “Hơn nữa ngươi mới là cái thứ nhất bị ta đánh thức, ngươi cũng chưa nói cái gì, bọn họ hoàn hảo nói cái gì đâu?”

“Ngươi tiểu gia hòa này.....” Chính hồng bất đắc dĩ nói.

“Tốt lắm, đi thôi đi thôi! Bằng không khả năng thật sự đem toàn đảo mọi người đánh thức đâu!” Dã đồng vui vẻ phía tiền chạy tới.

chương 25: một mới

Diệp Y hi lý hồ đồ bị dã đồng mang vào bí bộ, bởi vì phía trước đe dọa mà không dám ra tiếng, ngoan ngoãn đi dã đồng an bài địa phương tẩu đi trên người huyết tinh, đi ra là lúc trời đã sáng choang.

“A, tuyết bay, ngươi vẫn là đem nàng cấp lộng đã trở lại nha!” Vũ diên thấy vũ Diệp Y, không hề ngoài ý muốn sắc, thân nhiên ăn bữa sáng, “Nhưng là vì cái gì đem nàng cho tới bí bộ đến đâu?”

“Ân, bởi vì nàng xem đi lên cũng là không có vương bản nhân nha!” Dã đồng đơn thuần nói, “Bọn họ ở tại bên ngoài chủ yếu là bởi vì thường thường yếu ra đảo duyên cớ, không phải sao?”

“Aha? Được rồi.....” Vũ diên không nói gì, uống hán còn tưởng rằng là vì là giảng hồ địa vị sở trí.

“Tiểu tuyết, đến đến đến, cấp lão nhân ta làm phân bữa sáng!” Triệu lời lão đảo tiêu sái xuống lầu đến, thấy dã đồng chính cầm trong tay đồ làm bếp liền thuận miệng nói.

“A, ta tối hôm qua đều không có ngủ quá đâu! Ngươi liền như vậy nhân tâm tàn phá ta!” Dã đồng căm giận nói, “Này, trên lầu cái kia tên thế nào?”

“Bắt đầu làm việc, nhưng vẫn là giống cái hoạt tử nhân giống nhau.” Vũ diên nhún nhún vai nói.

“Diệp Y, ngươi có thể hay không nấu cơm? Hội trong lời nói liền chính mình nấu cơm ăn!” Dã đồng phân phó nói.

Diệp Y khó xử nhìn nhìn này đồ làm bếp, thành thực lắc lắc đầu.

“Nga, trời ạ!” Dã đồng phiến cái xem thường, lại đi trong bát bỏ thêm điểm bột mì, “Chỉ biết khi dễ ta!”

Diệp Y vô thức nhìn này một đoàn hỗn loạn, cực độ hoài nghi dã đồng lúc này địa vị.

“Vũ Diệp Y là đi?” Triệu lời nhìn nàng một cái, “Không có việc gì nhi, ngươi về sau hội thói quen.”

“Ta..... Có thể hỏi một vấn đề sao?” Diệp Y rốt cục nhìn không được muốn hỏi.

“Cái gì?” Dã đồng tiếp lời nói.

“Nơi này quân sự nhân là vị ấy?” Diệp Y bất an hỏi, nàng không có nhìn ra nơi này có ai đặc biệt chịu tôn kính, cũng không có nhìn ra có ai như là hạ nhân bộ dáng, này đây cảm thấy chính mình địa vị đặc biệt xấu hổ, “Còn có, nơi này là địa phương nào?”

“Phốc.....” Triệu lời một miệng nước trà phun tới, “Tiểu tuyết, ta không thể không nói, ngươi quải nhân bản lĩnh càng phát ra cường đại rồi, cư nhiên sẽ có ngay cả mọi người quải đến đây sau còn cái gì cũng không biết!”

Tương đối cho triệu lồi, vũ điền còn lại là đứng đắn nhiều: “Nơi này là nghe phong các tổng bộ, nghe phong đảo. Ta là nơi này quản sự, tuyết bay là Các chủ.”

“A..... Người này biến thái cư nhiên là nghe phong các Các chủ!” Sát nghe thấy quá mức kích thích tin tức, Diệp Y bị kích thích bản tính lộ, chỉ vào đã đồng liền quát.

Đã đồng đảo lấy lỗ tai: “Ta vì cái gì không thể là Các chủ?”

“Nhưng người là sát thủ a!” Diệp Y hoảng sợ nhìn nàng.

“Kia thì thế nào?” Đã đồng khinh thường nhất cổ nói, “Nha, hai người các người điếm tâm”

Có lẽ là bởi vì Diệp Y mạo phạm, đã đồng trong tay bàn tử vững vàng mà rất nhanh bay về phía hai người, biến thành hai người trở tay không kịp.

“Này, tuyết bay, người mưu sát nha!” Triệu lồi khoa trương kêu, trên thực tế cũng là vững vàng ở nhờ bàn tử.

“Dù sao ta là sát thủ.” Đã đồng lạnh lùng nói, tự cố tự bắt đầu ăn chính mình bữa sáng.

“Tiểu tuyết, người không phải sinh khí đi?” Triệu lồi cười trêu chọc nói.

“Không có.....” Đã đồng một ngụm cơm ăn đến một nửa -- “A! Xong đời!”

Diệp Y bị nàng thỉnh linh xảy ra tiếng quát tháo sợ tới mức sang đến, ngây ngốc giương mắt xem nàng. Chỉ thấy đã đồng đem du thủ hướng chính mình trên người sát, bỉnh lên: “Chính hồng, chính hồng! Cứu mạng, ta muốn ra đảo, lập tức!”

Nhìn nàng luống cuống tay chân cầm lấy chính hồng liền ra đảo, mọi người ngốc lăng vài giây, lựa chọn không nhìn.

“Này..... Thực không có Các chủ bộ đáng.....” Vũ điền bất đắc dĩ nói, nghe bên tai đã đồng tiếng gọi âm ỉ dần dần đi xa, quay lại nhìn về phía Diệp Y, “Người ăn xong phải đi cấp lâu hai tên kia đưa cơm đi thôi, thuận tiện đem hấn họa đồ tốt lấy ra nữa, chúng ta lười đi.”

“Nga.....” Diệp Y gật đầu, “Cái kia, vì cái gì, các người có thể đối Các chủ như vậy..... Làm cần?”

“Tiểu tuyết bất quá là một cái tiểu hài tử thôi, tại đây trên đảo không có gì quý tiện chi phân, tùy tính là tốt rồi.” Vũ điền hồi đáp.

“Thật sự?” Diệp Y hoang mang.

“Chỉ cần không phản bội tiểu tuyết, người vô luận làm cái gì đều có thể..... Các chủ chính là lấy đến đùa đùa nhỏ thôi!” Triệu lồi khoe môi nhếch lên giao hoạt tươi cười, “Yên tâm tốt lắm!”

Diệp Y suy tư nửa ngày, ngoan ngoãn cầm lấy bữa sáng, lên lầu đi.

Đó là một cái u ám phòng, bên trong có một u ám bóng dáng, Diệp Y trong lòng không hiểu có chút sợ hãi, rất nhanh các ăn với cơm đồ ăn, lấy này nợ liền lao xuống lầu đi giao cho vũ điền. Kia phòng, quá mức âm u, nàng một giây cũng không tưởng nhiều ngốc.

Nói đã đồng, động gào to hô ra đảo sau, nhanh chóng thẳng đến bộ binh. Nàng luôn luôn an phận thủ thường, lần này nếu đến muộn, thật đúng là không biết yếu như thế nào tự bào chữa đâu -- dù sao không trĩ ảnh ở thiên thành chính là một cái vô y vô dựa vào là nhân, nếu như có nhân hỏi cùng nơi đi, nàng còn nhất thời thật nghĩ không ra muốn nói chính mình ở nơi nào.

“Hô..... Hô a.....” Đã đồng thờ hồn hển vọt tới làm công địa phương, thời gian vừa mới hảo, nàng vừa mới dùng toàn lực, căn bản không có khả năng có vẻ hơi thở bằng phẳng, như vậy khiến cho nàng “Chạy” Lại đây đi!

“Không hiền đệ hôm nay làm sao vậy? Như thế nào suyễn thành như vậy?” Tôn tư xa thân thiết hỏi.

“Trĩ..... Trĩ ảnh hôm nay thức dậy chậm, kết quả chỉ có mau chút đã chạy tới..... Liền, tự thành như vậy” Đã đồng ngại ngừng cười cười, gãi gãi đầu, không ngừng thờ hào hển, một bộ xấu hổ bộ dáng.

“Không hiền đệ không biết ở tại làm sao, khoảng cách bộ binh rất xa sao? Bằng không đến vi huynh tạm cư trong nhà đến trụ, khoảng cách nơi này thậm gần.” Tôn tư xa nhiệt tâm nói, bất quá hấn nhiệt tâm cũng có vẻ như là làm theo phép bản.

“Không..... Không cần, trĩ ảnh thuê ở tại thiên thành bên cạnh, nhưng là tới nơi này vẫn là không có vấn đề” Đã đồng hắc hắc cười, “Đa tạ Tôn huynh quan tâm”

Đã đồng bị phân phối hảo nhiệm vụ, nhìn kia nhất đồng lớn quân phí khoản, không khỏi có chút đau đầu. Thật sự là, nàng thật vất vả đem nghe phong trên đảo chuyện vụ tìm một cái vũ điền đến quản, vừa muốn tính nhiều như vậy trưởng -- nàng nhu nhu có chút đau nhức huyết Thái Dương, thật muốn hỏi tả tướng phủ hoặc là nghe phong đảo đi ngủ trong chốc lát a! Thở dài, đã đồng rốt cục vẫn là quyết định, vẫn là đến Minh Nguyệt cư lý đi uống điểm lam chỉ thảo trà thanh tỉnh một chút đi!

Minh Nguyệt cư lâu ba có một gian chuyên thuộc loại của nàng phòng, nàng phân phó tiểu nhị cấp nàng đến nhất hồ nước ấm, ôm còn chưa xử lý hoàn

sổ sách đi tới. Bất luận là ở nghe phong đảo vẫn là ở khác địa phương nào, của nàng phòng đều là không cho phép bất luận kẻ nào đi vào . Dù sao cũng không có người nào dám tùy tiện vào của nàng phòng, nàng liền cũng đều bố trí tùy chính mình tâm ý.

Nàng theo tinh xảo trúc thể lý lấy ra phơi nắng phạm lam chỉ thảo, trên cửa truyền đến khinh khẩu thanh, nàng theo cửa thượng lấy nước ấm, chính mình chậm rãi hướng phạm lam chỉ thảo trà.

Đang ở rồi rắm nếu phù yếu lập tức xem sổ sách, ngoài cửa lại truyền đến khẩu đánh thanh, đã đồng có chút hứa kinh ngạc, bình thường trừ bỏ nàng muốn cái gì này nọ, không có người đến đã quấy rầy của nàng nha! Nàng buông trong tay gì đó, đem sổ sách đặt ở góc sáng sủa trên bàn trà, từ từ đi đến mở cửa.

“Tuyệt bay, có nhân điểm danh muốn tìm ngươi.” Minh Nguyệt cư lâu chủ hứa việt nói vô ích nói, thần sắc gian có một tia lo lắng.

“Ân?” Đã đồng nghĩ nghĩ, “Vậy làm cho hắn đến đây đi!”

Nghe thấy được xa xa truyền đến trầm ổn tiếng bước chân, đã đồng khước miệng chỉ không được nổi lên ý cười, quả nhiên là triệt ca ca đâu!

“Viết bạch, về sau nếu là hắn tới tìm ta, trực tiếp đưa ta nơi này đến chính là.” Đã đồng phân phó nói, nhìn thấy hứa việt bạch mây nhấn lại, nàng nhẹ nhàng lắc đầu, hắn lo lắng nhìn nàng một cái, linh mệnh rời đi.

“Triệt ca ca, ngươi là tìm đến đồng nhi sao?” Đã đồng cười hỏi, hạo triệt vừa mới tiến vào phòng, liền bị nàng toàn bộ treo lên, hơn nữa đã đồng giống như một chút đi xuống ý tứ đều không có.

“Đồng nhi chẳng lẽ cũng không mời ta tọa hạ sao?” Hạo triệt hỏi, ám thảo đã đồng không biết cùng này Minh Nguyệt cư lâu chủ có gì quan hệ.

“Nơi này ghế đều có thể tọa a!” Đã đồng một bộ đương nhiên bộ dáng

Hạo triệt buông lỏng ra hai tay, chờ nàng đi xuống, nàng lại hoàn toàn không có này ý thức. Bất đắc dĩ, hạo triệt chỉ có làm cho nàng bắt tại chính mình trên người, ngồi xuống, đã đồng liền cũng tự nhiên khóa ngồi ở hắn trên đùi.

“Triệt ca ca, đồng nhi chỉ mời ngươi một người nga!” Đã đồng thanh âm cúi đầu , biện không ra gì cảm xúc.

Hạo triệt cương một chút, sau đó phát phát tay, trong phòng ám vệ liền kẻ hết triệt hồi. Đã đồng vui vẻ nở nụ cười, càng gần oa ở tại hạo triệt trong lòng, thân thể cũng thả lỏng không ít. Cùng triệt ca ca cách gần quả nhiên có vẻ đâu có nói đâu! Đã đồng buồn ngủ mông lung nghĩ.

Tay nàng vốn là cầm lấy hạo triệt sau cổ , lược nhất thả lỏng, liền thoáng hoạt tiếp theo điểm, nhưng là lại đột nhiên ý thức được cái gì, nghe xong trong chốc lát, sau đó bởi vì trọng lực duyên cớ tiếp tục đi xuống. Cứ như vậy hoạt hoạt đình đình trong lúc đó, đã đồng cảm thấy chính mình cơ hồ sẽ như vậy đang ngủ. Ân, triệt ca ca trong lòng hảo ám áp đầu.....

“Đồng nhi.....” Hạo triệt khẩu khí có chút quái dị, tay nàng ở hắn trên lưng sự trượt , làm cho hắn cảm thấy ngứa , thật không biết đồng nhi là cố ý vẫn là vô tình .

“Ân?” Đã đồng nhỏ giọng hỏi đáp, trong lòng thật là nghĩ đến, bằng không nàng trước hết nghĩ ngơi trong chốc lát đi.....

“Đồng nhi chẳng lẽ chuẩn bị vẫn ngồi ở ta trên người sao?” Hạo triệt rốt cục nhịn không được hỏi.

“Ân?” Đã đồng giương mắt xem hắn, trong ánh mắt tràn đầy mê mẫn, tiểu đầu một chút một chút, làm cho hạo triệt không có chút vẫn cảm xúc, ngược lại sử tốc lên khỏi một cô triu mến ý.

Đã đồng dùng sức nhu nhu ánh mắt:“A..... Triệt ca ca, thực xin lỗi, đồng nhi đêm qua không có ngủ đâu..... Ngươi vừa mới hỏi ta cái gì?”

Hạo triệt nhu nhu của nàng tóc:“Không có vấn đề gì, vậy ngươi liền mị trong chốc lát đi!”

“Ngô.....” Đã đồng nghe lời nhắm mắt, lại đột nhiên ngẩng đầu, “Triệt ca ca, ngươi hôm nay tìm đến đồng nhi có chuyện gì sao?”

“Không có gì, ta chỉ là muốn đến xem đồng nhi thôi.” Hạo triệt vỗ vỗ nàng, nhìn trong lòng bé ngây thơ cười cười, lại một lần bả đầu mai phục, cư nhiên trong lòng sinh ra một loại thực mềm mại cảm giác. Đã đồng không nữa động tĩnh, hạo triệt lần đầu tiên như vậy im lặng nhìn người khác ngủ, trong lòng là chính mình cũng vô pháp lý giải ôn nhu. Hắn vững vàng nâng đã đồng, phỏng đoán thân thể của nàng phân, nhưng không có ý thức được chính mình đã muốn giáng xuống rất nhiều cảnh giác.

Hoàng hôn buông xuống, ngoài cửa truyền đến thật nhỏ động tĩnh, hạo triệt vừa muốn đi mở cửa, lại phát hiện đã đồng đột nhiên mở mắt, ánh mắt thanh minh. Nếu không phải hắn vừa mới nghe nàng đều đều tiếng hít thở, hắn căn bản sẽ không phát hiện nàng là vừa vừa tỉnh ngủ.

Đã đồng bình đi xuống mở cửa, lại phát hiện là hạo triệt ám vệ, quay đầu đối hạo triệt làm cái mặt quỷ, nói:“Thực xin lỗi, triệt ca ca, đồng nhi hôm nay thăm bố thấy , cư nhiên trì hoãn ca ca như vậy trường thời gian.”

“Không quan hệ.” Hạo triệt khẩu khí lý ngoài dự đoán mọi người có một tia độ ấm, “Kia, đồng nhi, ta đi trước.”

“Ca ca tái kiến!” Đã đồng nhìn hắn rời đi, sau đó xoay người. Ân, hiện tại nên giải quyết này phiền toái sổ sách .

chương 26: Tư Không thuận

Cũng không biết trên đảo những người khác cấp Diệp Y nói cái gì, kết quả.....

“Rất khó nghe.” Dã đồng trên trán tựa hồ có gân xanh ở khiêu , nhìn kỹ đi, của nàng khoe miệng tựa hồ đã ở run rẩy.

“Ân? Hoa hoa, cái gì rất khó nghe?” Diệp Y ra vẻ không biết hỏi.

“Không cần tái báo ta hoa hoa.” Dã đồng ánh mắt sắc bén đảo qua không ngừng run run hai vai triệu lôi, vừa thấy chỉ biết, này xưng hô cùng bọn người kia thoát không ra quan hệ!

“Nhưng là ngươi kêu hạ hoa tuyết bay nha! Không biết là hoa hoa tên này thực thích hợp sao?” Diệp Y cười đến vô cùng vui, sau đó dùng ngọt nị thanh âm kêu, “Hoa hoa, hoa hoa.....”

Dã đồng run lên đầu trên người nổi da gà, trong đầu hiện ra vô số ngắt quãng..... Nhớ rõ, từng ở trên đường nhìn đến một cái ngóc tử, đầy người quần áo dính dầu mỡ, bên chạy , trong miệng hô “Hoa hoa” Như vậy chạy tới..... Nhớ rõ, từng có cái lão phụ nhân, mắt hàm nhiệt lệ, khô ngồi ở cửa, về mặt gọi “Của ta hoa nhỏ”..... Nguyên lai không có gì hình ảnh, giờ phút này lại làm cho dã đồng cảm thấy một trận ác hàn -- “Không thích hợp!”

“Ta cảm thấy rất êm tai nha! Ngươi nói đâu, triệu lôi?” Diệp Y lôi kéo đồng lõa.

“Ân, tiểu tuyết, tên này quả thật không sai.” Triệu lôi nhìn cười nói, “Thật sự.”

“Lão ngoan đồng!” Dã đồng phiên cái xem thường, thật sự là làm cho người ta chịu không nổi!

Diệp Y ở trong lòng nhẹ nhàng thở ra, vốn đối với dã đồng là sát thủ này một chuyện thật kiêu kỳ cũng quả thật thiếu rất nhiều. Vốn đang lo lắng dã đồng hội bởi vậy mà tức giận, xem ra triệu lôi không có lừa nàng, dã đồng chỉ cần không phải nguyên tắc vấn đề sẽ không hội thật sự thế nào, nhiều nhất là ngoài miệng nói hai câu thôi.

“Cái kia, hoa hoa.....” Diệp Y cẩn thận đánh giá của nàng sắc mặt, xác định nàng không có thật sự bởi vậy mà bị nhạ mao.

Dã đồng muốn phản bác, lại chung quy là thở dài: “Muốn nói cái gì?”

“Trên lầu người kia thật là đỏ xanh thánh thủ Tư Không thuận sao?” Diệp Y tò mò hỏi.

“Ân, làm sao vậy?” Dã đồng hỏi.

“Trên giang hồ không phải đồn đãi nói hán đã muốn đã chết sao?” Diệp Y nháy mắt hỏi, vẻ mặt nghi hoặc.

“Trên giang hồ còn đồn đãi hạ hoa tuyết bay là năm mươi vài tuổi lão đầu nhi đâu!” Dã đồng hồn vô tình hỏi đáp, nhưng thấy Diệp Y bất mãn thần sắc, vẫn là đại khái giải thích một chút.

“Tư Không thuận lúc trước bị hán huynh trưởng sở đuổi giết, theo đuổi không bỏ dưới, hán không muốn thương tổn chính mình huynh trưởng, tuy rằng giết chết bị phải tới đuổi giết người của hán, nhưng là lại quyết định mình kết thúc, không hề bằng thêm phiền não. Sau đó, ta vừa lúc đi ngang qua, hướng hán cam đoan dẫn hán đến một cái gần cách địa phương, vì thế, cứ như vậy.” Dã đồng nhẹ nhàng băng quơ nói.

“..... Thật là vừa lúc đi ngang qua sao?” Triệu lôi hỏi.

“Được rồi, ngươi có biết.” Dã đồng nhún nhún vai, không hề bị nhân xem thấu quần sắc.

“Cái kia, hoa hoa, hán hội nghe lời ngươi nói đi?” Diệp Y thật cẩn thận hỏi.

“Ân, đại khái đi -- ngươi muốn làm gì?” Dã đồng hỏi.

Diệp Y trơ mặt ra chạy đến thân thể của nàng biên: “Hoa hoa, ta vẫn muốn học họa họa đâu, ngươi có thể hay không theo giúp ta cùng đi a?”

“Cùng ngươi đi học họa họa?” Dã đồng biểu tình có chút quái dị, tựa hồ nghe thấy cái gì bất khả tư nghị chuyện tình.

“Tiểu tuyết, đi thôi, vừa lúc thả lỏng một chút.” Triệu lôi nói.

Dã đồng do dự một chút, thấy triệu lôi trong mắt quan tâm, rốt cục vẫn là gật gật đầu: “Được rồi.”

Diệp Y cấp Tư Không thuận tặng vài ngày cơm, đối cái kia u ám phòng nhưng thật ra thiếu rất nhiều sợ hãi. Hai người đi tới, ngược lại là Diệp Y đầu lĩnh đi ở phía trước, mà dã đồng đi theo thân thể của nàng sau, chậm rãi đi tới.

Trong phòng vẫn là trước sau như một hôn ám, Diệp Y đi tới cửa, dùng cước bộ, quay đầu mong được nhìn dã đồng, hai tay bất an ở quần áo thượng cạo . Dã đồng nhìn nàng một cái, thân thủ liền đẩy ra môn, tùy ý không khí lý thân nhiên môi hử hơi thở chui vào cái mũi của mình. Trong phòng đầu người cũng không có hồi, đầu ra nhất đập gáy, sau đó tùy ý bóng ma ăn mòn chính mình.

“Tur Không thuần, nguoi thật đúng là không cho mặt mũi đâu, khó được bản Các chủ có hứng thú tới nơi này, cư nhiên ngay cả một câu cũng không muốn nói!” Dã đồng lạnh lùng nói.

“Nguoi muốn làm cái gì?” Tur Không thuần thanh âm thần nhiên .

“Nói, nguoi bị nhân dự vì đồ xanh thánh thủ, tưởng là còn có thể họa trừ bỏ này đó bên ngoài khác này nọ đi?” Dã đồng phát phát tay thượng trang giấy, hỏi.

“Yếu họa cái gì?” Tur Không thuần tựa hồ căn bản không muốn nhiều lời cái gì.

“Ta cùng Diệp Y muốn học họa họa.” Dã đồng đột nhiên chuyển biến giọng điệu, “Nguoi dạy ta nhóm.”

Tur Không thuần có chút kinh ngạc nhìn về phía nàng: “Nguoi cùng vũ Diệp Y? Học họa họa?” Hắn tốt xấu tiền một trận tử còn tại trên giang hồ, bao nhiêu biết này hai người một cái là sát thủ, một cái là thiện cho sứ độc, cư nhiên muốn học họa họa?

“Ân? Chúng ta không thể học sao?” Dã đồng khẩu khí ần ần có áp bách ý.

“Không phải.” Tur Không thuần khẩu khí lại khôi phục đến phía trước đậm mạc.

“Vây là tốt rồi.” Dã đồng đi vào phòng, rút ra bức màn, chói mắt dương quang trong lúc nhất thời tạt vào phòng gian, chiếu sáng nơi này mỗi một lập tro bụi. Tur Không thuần trên mặt hiện ra tư nhân không gian bị nhân xâm nhập tức giận, nhưng đã đồng hoàn toàn không có để ý, bắt khởi tay áo mà bắt đầu thu thập, thẳng đến trên bàn bị bắt thập ra một mảnh không gian, nàng mới vừa lòng cười cười: “Chúng ta đây bắt đầu đi, Tur Không sư phó.”

Tur Không thuần có chút tức giận, nàng chưa hẳn cho phép cứ như vậy thay đổi hẳn phòng. Nhưng nhớ tới thân thể của nàng phân, rốt cục vẫn là thành thành thật thật đề bút nghiên mặc: “Nhìn.”

Như vậy về sau, đã đồng mỗi lần trở lại trên đảo, chỉ cần không có chuyện tình, sẽ bị Diệp Y cầm lấy đi tìm Tur Không thuần học tập họa họa. Bất quá nàng cũng thấy rõ , Diệp Y căn bản là ý không ở trong lời, mỗi lần chỉ cần Tur Không thuần tới gần một chút, Diệp Y sẽ mặt đỏ không thôi, nhìn xem nàng cơ hồ buồn cười.

“Nguoi nơi này không nên đề bút .” Tur Không thuần bắt lấy Diệp Y thủ, còn thật sự làm mẫu , hoàn toàn không có phát hiện Diệp Y mặt đã muốn hồng hồng bất thành bộ dáng. Dã đồng nhìn hai người, thủ hạ cũng là ở họa . Tinh đứng lên Diệp Y so với nàng lớn hơn vài tuổi, đúng là cô gái mới tinh đầu niên kỉ kỉ, cũng là không kỳ quái -- nhưng nàng vì cái gì muốn bắt nàng cùng nhau đến nha!

“Tur Không thuần, ta tốt lắm.” Dã đồng các hạ bút, đánh gãy nơi đó kỳ quái không khí. Tur Không thuần thể này mới phát hiện chính mình cầm lấy người ta cô nương gia thủ, nhất thời xấu hổ, xoay người đi hướng đã đồng.

“Ân?” Dã đồng thấy hắn thật lâu không mở miệng, không lại nhử này, “Thực tao sao?”

Tur Không thuần hung hăng hít một hơi: “Đây là nguoi họa ?”

“Bằng không đâu?” Dã đồng hỏi ngược lại.

“Quả thực là -- kinh thiên địa quỷ thần khiếp.....” Tur Không thuần bị kích thích nói năng lộn xộn, tưởng chính hắn cũng không biết chính mình ở nói cái gì .

“Ta, có thể làm như ca nguoi sao?” Dã đồng không nói gì hỏi. Thấy hắn thật lâu không nói lời nào, đã đồng rốt cục vẫn là chính mình mở miệng nói: “Quần lót, ta sau này có lẽ không có thời gian lại đến học họa về, nguoi liền chính mình tìm đến Tur Không thuần đi!”

“Ách? Vì cái gì?” Diệp Y trên mặt đỏ ửng chưa rút đi, có vẻ càng vô thố.

“Ta ở bên ngoài ra điểm sự tình.” Dã đồng khẩu khí cũng có điều chỉ, “Hon nữa, cũng không hảo đã quấy rầy các nguoi hai cái thôi!”

“Nguoi thật sự là.....” Diệp Y vừa mới muốn phản bác, lại thấy triệu lời xuất hiện ở cửa, biểu tình rất là nghiêm túc, làm cho nàng kể tiếp trong lời nói sinh sôi bị nuốt trở về trong bụng.

“Triệu lời, ta muốn được liệu đều chuẩn bị tốt sao?” Dã đồng biểu tình cũng là khó được nghiêm túc, hỏi.

“Ân, tốt lắm.” Triệu lời trên mặt hiện ra lo lắng thần sắc, “Tiểu tuyết, nguoi xác định yếu hôm nay sao? Bằng không đợi lát nữa hai ngày nói sau.....”

“Không cần, liền hôm nay. Dù sao cũng là cuối cùng một lần .” Dã đồng khẩu khí lý không có một tia thương lượng đường sống, “Tiếp qua hai ngày sự tình vừa muốn nhiều đi lên, ta vốn không có khả năng tái thành thời gian dài như vậy giả .”

Dã đồng đi lại kiên định đi rồi đi ra ngoài, lưu lại Diệp Y về mặt không hiểu: “Hoa hoa làm sao vậy?”

“Được dục.” Triệu lời trên mặt tràn đầy trầm trọng, không muốn nhiều lời, nhắc chân liền hướng ra phía ngoài đi đến. Diệp Y vội vàng đuổi kịp, Tur Không thuần do dự một chút, cũng theo đi lên.

Dã đồng phòng bên ngoài, sở hữu hiện tại ở bí bộ mọi người tụ tập , Diệp Y gặp mọi người đều là vẻ mặt còn thật sự bộ dáng, cũng không dám lên tiếng, bất an tím chính mình góc áo, cùng đợi.

Ước chừng qua hai nén hương thời gian, quan thật sự là chặt chẽ môn lý truyền đến cúi đầu đau tiếng hô. Vũ diên quay đầu, vẻ mặt khẩn trương hỏi triệu lời:“Lần này như thế nào sớm như vậy? Liệu thuốc rất lớn sao?” Nếu không phải cực đau, dã đồng là sẽ không hô lên thanh đến, nhất là làm nàng biết ra mặt có rất nhiều nhân thời điểm, của nàng tự tôn càng thêm không cho phép chính mình ra tiếng, cho nên dĩ vãng thời điểm đều là đến được dục cơ hồ chấm dứt, nàng cơ hồ mất đi ý thức thời điểm, mới có thể đau tỏ ra thanh.

“Lần này được dục cơ hồ là đem của nàng toàn thân đều hủy đi trọng trang một lần, cũng là tối mầu chột một lần, cho nên cũng sẽ có vẻ thống khổ.” Triệu lời phân tích nói, nhưng hần khẩu khí lý cũng không phải hoàn toàn khẳng định. Dã đồng cũng không làm cho bọn họ tiến vào của nàng phòng, kia phiên môn tựa hồ là dùng cực xảo diệu cơ quan, huyền cơ đám người cũng không dám giống trống khua chiêng phá cửa, cho nên bọn họ nếu thật sự muốn đem cửa này mở ra, không chừng phải muốn bao nhiêu thời gian -- vạn nhất nàng ra chuyện gì.....

“Có nguy hiểm sao?” Ân trúc lo lắng hỏi.

“Dựa theo tiểu tuyết tình trạng, hẳn là không có nguy hiểm” Triệu lời do dự nói, không dám khẳng định.

“Ngày cả người cũng không dám xác định sao?” Vũ diên lo lắng bắt đầu đi qua đi lại.

Triệu lời không có mở miệng, chỉ có hần biết thuốc này dục phiêu lưu cao bao nhiêu, cơ hồ mỗi mười cá nhân ném thử, chỉ có nửa nhân tài có thể còn sống đi ra, cho nên phải làm đến bách độc bất xâm sở yếu trả giá đại giới là cực vì thâm trọng . Hần cũng từng thử khuyên quá dã đồng không dùng lại được dục, nhiều nhất hần giúp nàng nhiều xứng điểm giải được mang theo. Nhưng -- lúc ấy dã đồng vẻ mặt cũng là vô cùng quật cường, thậm chí, hần ở ánh mắt của nàng lý thấy được nhẹ nhẹ phản hận, đối với độc được phản hận loại tình cảm.

Diệp Y bị bọn họ đối thoại sở khiếp sợ đến. Nàng vốn tưởng rằng là bình thường được dục, nhưng không nghĩ tới cư nhiên là như vậy nguy hiểm gì đó. Nàng biết một loại được dục, có thể giải trăm độc, nhưng là nàng cảm thấy chỉ có điên tử hoặc là bệnh nguy kịch nhân tài sẽ đi chịu được như vậy thống khổ. Thật không ngờ cư nhiên cấp nàng gặp phải một cái!..... Đây, chính là nàng không sợ truy hồn độc nguyên nhân sao? Nàng cảm giác được một tia đau lòng, vì cái này nguyên tưởng rằng là lãnh huyết sát thủ.

Suốt mười hai cái canh giờ, nội môn đứt quãng truyền đến cúi đầu tiếng hô, nếu không cẩn thận nghe, căn bản nghe không được, nhưng là lại như vậy làm cho người ta lo lắng, cho dù là tựa hồ đối nàng không chút nào quan tâm Từ Không thuần đều hiện ra sâu lo lắng. Ngoài cửa không ngừng có nhân thủ , tiếng hô càng ngày càng thấp, thẳng đến cuối cùng, cần nhờ luyện võ người trác tuyệt thính lực mới có thể nghe được. Nhưng, ít nhất, này còn chứng minh rồi nàng còn sống.....

“Đã xong.....” Trong phòng truyền đến cúi đầu nói chuyện thanh, thẳng đến lúc này, mọi người mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, đều tự trở lại trong phòng của mình nghỉ ngơi.

Diệp Y lòng có cảm khái, hạ hoa tuyết bay, người rốt cuộc là thế nào một cái tồn tại nha!

chương 27:âm áp

Hôm sau buổi chiều, dã đồng mới từ trong phòng kéo thân mình đi ra, run nhẹ hai chân tỏ rõ nàng giờ phút này suy yếu. Diệp Y không có giống thường lui tới giống nhau trên chốc nàng, mà là tiến lên đi đỡ lấy nàng, thấy nàng không có cự tuyệt, phù nàng ngồi vào sớm chuẩn bị tốt nhuyễn thấp lý, mà Diệp Y tắc vẻ mặt ưu sắc nhìn nàng.

“Triệu lời, ta đói bụng.” Dã đồng thanh âm rất nhẹ, nhưng mọi người đều biết nói này thanh âm đã là của nàng cực hạn.

Không đợi bao lâu, triệu lời liền bụng tới nóng hằm hấp chúc, đặt ở của nàng trước mặt. Diệp Y thân thủ, muốn uy nàng, lại bị cự tuyệt . Dã đồng nỗ lực chống đỡ khỏi chính mình, nghe nghe chúc lý gì đó, sau đó nhất chúc nhất chúc ăn đứng lên.

“Ta nói, tuyết bay, nan bắt thành người còn sợ ta ở của người chúc lý hạ độc sao?” Triệu lời cười nói,“Người hiện tại nhưng là không sợ mấy thứ này nha!”

“Cho dù là tẩm qua được dục, sẽ đối phó một loại tân độc được, cũng không phải cái gì có thể một lần là xong chuyện tình.” Dã đồng thân nhiên nói, nhẹ nhàng thổi trong bát chúc.

“Ân? Ta đồ không biết có như vậy cách nói.” Triệu lời nếu có chút đâm chiêu,“Vậy người vì cái gì còn muốn như vậy tra tấn chính mình?”

“Bởi vì, như vậy, sẽ không hội lại có nhân có thể dụng độc được đến khổng chế ta .” Dã đồng trong thanh âm tầm đầy hận ý, tuy rằng rất nhẹ, lại lạnh vào cốt tủy.

“Người bị nhân đã khổng chế?” Diệp Y cả kinh, nàng lúc trước hoàn toàn không có đem đến nhận chức gì độc được dấu hiệu.

“Đó là thật lâu thật lâu sự tình trước kia .” Dã đồng rõ ràng không nghĩ đàm cùng này đề tài, chính là nhẹ nhàng băng quơ sơ lược. Diệp Y thấy nàng bắt đầu lẳng lặng ăn cái gì, cứ như vậy hoang mang nhìn nàng.

Uống thuốc chúc, dã đồng rốt cực cảm thấy chính mình khôi phục một chút khí lực, nàng chính chính bản thân từ, nhìn về phía Diệp Y:“Ân? Cô bé nhi,

có phải hay không coi trọng gia ?”

Điệp Y phiên cái xem thường, không nghĩ tới nàng vừa mới khỏi phục chút liền như vậy không đứng đắn!

Triệu lời ở một bên cười ha ha, xem đã đồng như vậy còn có khí lực trêu ghẹo, xem ra là không có gì vấn đề “Tuyệt bay, ta quá trong chốc lát lại cho người lỏng điếm khác gì đó ăn, người nhưng đừng vội vã ăn cái gì, hồi đầu thân thể của chính mình nhất thời không tiếp thụ được ta cũng không giúp người trì nga!”

“Biết lập!” Đã đồng quyết miệng, nàng tự nhiên biết hiện tại chính là tái đối cũng không có thể ăn bậy, nhưng hẳn làm gì nhất định phải dùng loại này phân phó tiểu hài tử giọng điệu mà nói? Nhưng là, không thể phủ nhận, nghe được bọn họ quan tâm lời nói, mặc kệ chỉ dùng để cái gì giọng điệu nói ra, luôn làm cho lòng của nàng lý có một cỗ dòng nước ấm chảy qua.

Nhìn triệu lời phe phẩy đầu rồi đi, đã đồng hầy còn cười cười, quay đầu xem hỏi Diệp Y.

“Hoa hoa, ta phát hiện, ta giống như thích thủ trưởng không thuận.” Diệp Y cố lấy dũng khí nói.

“Ân, ta biết.” Đã đồng không hề ngoài ý muốn hỏi đáp.

“Ân?” Diệp Y kinh ngạc nhìn về phía nàng, “Người có biết?”

“Nhìn dáng vẻ của người sẽ biết.” Đã đồng nhún nhún vai, “Hoàn toàn chính là một cái mối tình đầu tiểu nữ sinh.”

“Người..... Sẽ không phản đối?” Diệp Y như cũ thực kinh ngạc.

“Ta vì cái gì yếu phản đối?” Đã đồng cũng thực kinh ngạc.

“Ta nghĩ đến..... Người lần trước nói ở bí bộ lý mọi người là độc thân..... Ta nghĩ đến người sẽ không tương.....” Diệp Y ấp úng giải thích nói, “Chính là.....”

“Ân, ta biết đến.” Đã đồng bắt đầu dĩ từ về, “Ta chỉ là cảm thấy như vậy bọn họ hội phương tiện một chút, dù sao các người không quá xuất nhập, mà bên ngoài kia bọn cũng là thường thường tiến tiến xuất xuất -- bí bộ vô luận như thế nào đều là khá xa một ít thôi!”

“A? Thật tốt quá!” Diệp Y vui nói, “Cám ơn, hoa hoa!”

Nhìn Diệp Y vô cùng khoái trá chạy đi, đã đồng trong lúc nhất thời cười đến có chút xấu hổ. Người này, liền đem nàng này một cái bị thương để tại nơi này mặc kệ? Cũng thế..... Đã đồng ghé vào trên bàn, phơi nắng thái dương, khiến cho nàng như vậy chờ triệu lời đem thực vật đưa tới đi!

Ấm áp dương quang phơi nắng ở thân thể của nàng thượng, khiến nàng cả người đau nhức thư hoãn không ít. Nặng nề mà thư ra một hơi, hiện tại nàng mới chính thức yên tâm lý gánh nặng. Tự giễu nhìn chính mình bàn tay, cho dù này song dính đầy máu tươi trên tay nắm đến quyền lực, kiếp trước trí nhớ lại tựa hồ như cũ ở chủ đạo của nàng hành vi đi hướng, nàng làm hết thấy cố ý vô tình đều ở tránh cho cường điệu đạo vết xe đổ.

Nhưng, này nhất thế, nàng đã muốn chiếm được rất nhiều. Đào chúng quan tâm cùng trung thành, bọn họ mang đến ấm áp cùng hữu nghị..... Bọn họ, bắt quả là một đám sinh hoạt tại trong bóng đêm nhân cho nhau sưởi ấm thôi đi? Đã đồng không xác định nghĩ, nàng quả nhiên là lòng tham đưa nhỏ đầu..... Nàng thu hồi năm ngón tay, ý đồ bắt lấy ánh mặt trời, lại chỉ nhìn thấy chính mình ngón tay bóng ma..... Nàng đại khái là không nên ý đồ hấp thu càng nhiều ấm áp đi!

Nàng quả nhiên là thích hợp sinh hoạt tại trong bóng tối sinh vật đầu.....

Ở trên đảo khôi phục đến đang lúc hoàng hôn, đã đồng đại khái điền no rồi bụng, nhìn nhìn sắc trời, đúng là vẫn còn quyết định mau chút trở lại thiên thành đi. Dù sao không trĩ ảnh hôm nay chính là vừa mới vượt qua bộ binh nghỉ, mới có cơ hội tìm nhiều như vậy thời gian ở trên đảo. Ngày mai nàng có thể tượng tượng không ra cái gì lấy cớ xin phép.

Miền cường về tới trong tướng phủ, đã đồng lặng lẽ đi đến trên giường, thế này mới làm cho Linh nhi cảm giác đến chính mình tồn tại.

“Tiểu thư!” Linh nhi nhìn đến nàng, một bộ nhẹ nhàng thờ ra bộ dáng, “Ngài lại có vài thiên không có đã trở lại! Còn như vậy đi xuống, Linh nhi quả thực không biết yếu làm sao bây giờ!”

“Ra chuyện gì?” Đã đồng nhú mày hỏi.

“Bát tiểu thư vài lần tìm đến tiểu thư, đều bị Linh nhi lấy tiểu thư thân thể không khoẻ thoái thác rút, nhưng là nàng hiển nhiên không tin, hôm qua phái người đến đây vài thứ, hiển nhiên là không tin tiểu thư ở trong phủ.” Linh nhi tràn đầy bất mãn thần sắc.

“Ân, ta đã biết.” Đã đồng thả lỏng thân thể, nằm trở về trên giường, “Không có vấn đề gì, dù sao ta vốn sẽ không ở trong phòng, các nàng cho dù là đã biết lại như thế nào?”

“Tiểu thư.....” Linh nhi chà chà chân, này tiểu thư như thế nào như vậy yêu xuất môn đâu?

“Hừ, lại có người đến đâu!” Đã đồng đậm cười, nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, nói.

“Là.....” Linh nhi cũng nghe thấy, thuận theo mở cửa đi ra ngoài nghênh nhân.

“Linh nhi, người sẽ không còn không cho ta đi vào thông báo đi? Người này tiểu viện lý quy củ cũng thật đại!” Nguyệt nhi ngạo mạn nói, nhìn Linh nhi cùng một bên ngọc nhi, làm bộ muốn đi vào phòng lý.

“Tiểu thư thân thể không khoẻ, các người vì cái gì yếu như vậy tướng bức đâu?” Linh nhi ngăn trở nói. Tuy rằng tiểu thư giờ phút này ở trong phòng, nhưng là nàng loại này ý thể hiếp người cảm giác vẫn là làm cho nàng cảm thấy khó chịu đến cực điểm.

“Linh nhi, làm cho nàng tiến vào.” Đã đồng ở trong phòng mở miệng phân phó, Nguyệt nhi đặc ý nhìn Linh nhi liếc mắt một cái, thấy nàng vì nàng mở cửa, ngẩng đầu ưỡn ngực tiểu sai vào đã đồng trong phòng.

“Không biết Bát muội có cái gì việc gấp, yếu phái người vài lần tam phiên tới tìm ta?” Đã đồng lạnh nhạt mở miệng, giọng điệu suy yếu.

Nguyệt nhi hoang mang nhìn về phía nàng, nàng giờ phút này suy yếu không giống như là giả vờ, kia nàng chẳng lẽ thật sự thân thể không tốt sao?

“Tiểu thư nói, ngày mai buổi trưa, đại phu nhân hội mang theo trong nhà tiểu thư cùng bọn công tử vào cung, đến thông tri thất tiểu thư một tiếng, để tránh thất tiểu thư không ở phủ ngoại mà làm đại sự.” Nguyệt nhi khẩu khí kiêu căng, xem của nàng ánh mắt giống như là đang nhìn cái gì không sạch sẽ gì đó dường như, “Từ bát tiểu thư phụ trách dẫn dắt bên trong phủ các tiểu thư, này đây làm cho Nguyệt nhi cố ý nhắc nhở.” Theo sau vài nàng căn rất nặng, tướng là tông ki tuyết cố ý yếu cảnh cáo của nàng.

“Ta đã biết, đêm mai ta thì sẽ nhớ rõ.” Đã đồng khẩu khí vẫn là thập phần đậm mực, gấp Nguyệt nhi xoay người bước đi, bổ sung một câu, “Không cần quên, mặc kệ ta như thế nào, ta vẫn là chủ, người vẫn là phó, Linh nhi cùng thân phận của người là giống nhau. Nếu về sau ta tái nghe thấy người dùng loại này khẩu khí nói chuyện, ta không ngại sử dụng một chút chính mình thân là chủ tử quyền lợi.”

Nguyệt nhi cước bộ một chút, thế này mới nhớ tới đến, ẩn trong phủ quy củ, gì chủ tử đều có trừng phạt tội tứ quyền lợi, này tông ki dao nếu thật sự muốn trừng phạt nàng, căn bản không cần cái gì lý do, chỉ cần tông ki tuyết không ở tròng, không ai cấp nàng chỗ dựa, kia nàng liền tương đương với cái thớt gỗ thượng trụ thịt, nhâm nhân xâm lược.

“Là, tạ thất tiểu thư nhắc nhở.” Nguyệt nhi cung kính hồi đáp, nhưng này bút trưởng, nàng nhớ kỹ.

“Ân, người đi đi!” Đã đồng nhìn nàng rời đi, khóe miệng gọi lên một chút khinh miệt tươi cười.

“Tiểu thư, vì cái gì yếu như vậy? Nếu Nguyệt nhi ở bát tiểu thư nơi đó nói cái gì đó, lấy bát tiểu thư được sủng ái trình độ, tiểu thư hội rất khó bặt.” Tuy rằng nhìn đến Nguyệt nhi kinh ngạc Linh nhi cũng vui vẻ không ít, nhưng vẫn là lo lắng hỏi.

“Người không phải xem nàng khó chịu sao?” Đã đồng thân nhiên hồi đáp, “Tông ki tuyết thì thế nào? Chính là tái nháo cũng sẽ không xảy ra chuyện gì tình. Của ta nhân, cho dù ta không ở, cũng không phải nàng có thể khi dễ được đến.”

“Tiểu thư.....” Linh nhi cảm động nói, “Nhưng là.....”

“Không có gì khả nhưng là, ta tự nhiên có thể xử lý tốt. Người chỉ cần làm tốt chuyện của người là có thể.” Đã đồng mỉm cười, “Về sau nếu có nhân làm khó dễ người, sẽ theo ta nói. Người là thủ hạ của ta, ta tự sẽ không bạc đãi cho người.”

“Là, tiểu thư.” Linh nhi nghe xong, lược nhất do dự, nói, “Tiểu thư, Hoàn nhi gần nhất có chút kỳ quái, không biết có phải hay không Linh nhi nhiều lo lắng.....”

“Nàng đã muốn khác mệnh tân chủ, người không cần để ý tới nàng chính là.” Đã đồng lạnh lùng trả lời. Hoàn nhi hẳn là may mắn, đã đồng ngay từ đầu vốn không có đem nàng làm như chính mình thuộc hạ, cũng không như vậy hiện tại đã có thể sẽ không như vậy hoàn hảo vô khuyết đứng ở nơi đó. “Bất quá người không có gì sự tình vẫn là thiếu cùng nàng có cùng xuất hiện, nàng đối với người nhất định không phải thực thân mật, dù sao ta muốn người sau, nàng trên cơ bản đã bị vắng vẻ, hơn nữa ta nơi này vốn vốn không có sự tình gì, nàng không chịu ngồi yên cũng là bình thường.”

“..... Là, tiểu thư.....” Linh nhi do dự nói.

Chính như Linh nhi sờ liệu, Nguyệt nhi giờ phút này cũng quả thật là đầy ngập lửa giận. Tương nàng là bát tiểu thư tối tín nhiệm tâm phúc, bao lâu đã bị quá người khác như vậy uy hiếp? Cho dù là nhị phu nhân chính mình sinh mười hai tiểu thư cũng là đối nàng cung kính có thêm.

Về tới tông ki tuyết sở ở lại trong viện, Nguyệt nhi hội báo nói: “Tiểu thư, nói đã muốn đưa, nhưng là này hai ngày xem kia tông ki dao hẳn là thật là ra phủ, hôm nay nô tỳ nhìn đến của nàng sắc mặt cũng không bệnh nhẹ, nói không chừng ở bên ngoài đêm túc không về đâu! Nguyệt nhi bất quá là nhiều lời hai câu, nàng cư nhiên dám cãi lại, quả nhiên là không đem tiểu thư để vào mắt đâu!”

“Hừ, cái kia tiện nữ nhân dưỡng dục nhỏ cũng bất quá như thế, nói không chừng không chịu cô đơn, ở phủ ngoại đã muốn cùng người nào dã nam nhân ám kết châu thai đâu!” Tông ki tuyết khinh thường nói, “Dù sao nàng ngày mai ở tay của ta lý, dám không đem ta để vào mắt, nàng sẽ có gan trả giá đại giới.”

Này xưng tông ki tuyết kế hoạch ngày mai như thế nào làm cho đã đồng xấu mặt mà không cho phụ thân trách cứ nàng xem quản bất lợi, kia xưng đã đồng lâm vào thiên miễn, hoàn toàn không chịu vừa rồi kia nhỏ nhỏ nhạc đem ảnh hưởng. Chính là ở đi vào giấc ngủ phía trước nghĩ đến ngày mai yếu vào cung, sau đó tái vô câu dưới. Dù sao loại này việc nhỏ, nàng hoàn toàn không để trong lòng thượng, vẫn là nghỉ ngơi quan trọng hơn.

chương 28:cung yến

Ngày thứ hai, đã đồng đi qua bộ binh về sau cũng không có bên ngoài lưu lại, trực tiếp về tới tướng bên trong phủ. Nhưng chung quy là trì hoãn không ít thời gian, đã đồng vừa một hồi đến liền cảm giác được Linh nhi đứng ở cửa phòng khải, một bộ tướng vọt vào đến lại không dám tiện nhập bộ dáng.

“Linh nhi, ngươi còn muốn ở cửa chờ bao lâu? Vào đi!” Đã đồng phóng xuất ra cảm ứng.

Linh nhi cảm giác được nàng đã trở lại, vui sướng đẩy cửa tiến vào, thăm oán nói:“Tiểu thư, ngươi rốt cục đã trở lại! Hôm nay yếu vào cung tham dự yến hội, hiện tại Linh nhi làm sao có thời gian cho ngươi hảo hảo hoá trang nha?”

Đã đồng bật cười:“Linh nhi, này còn có một cái lâu ngày thần, làm sao không có hoá trang thời gian?”

“Tiểu thư!” Linh nhi nổi giận, tiến cung nha! Cớ nào đại nhất cộc sự tình, này tiểu thư cư nhiên vẫn là như vậy ưu tai du tai bộ dáng, thật sự là gọi người có loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép cảm giác vô lực,“Tiểu thư ngươi nhanh lên tuyền kiện quần áo, hôm nay yến hội, nhất định phải cho rằng phiêu xinh đẹp lượng!”

“Nga, vậy kia kiện màu đỏ đi, ân, không phải, chính là ngươi bỏ lại kia nhất kiện, đổi.” Đã đồng dày phân phó nói.

“Tiểu thư!” Linh nhi hét lớn, cái này quần áo quả thực là khó coi đến cực điểm, phiền phiền phức phức, tràn đầy trói buộc, dù cho đáng người đều đã bị nàng che lấp điếu. Hơn nữa này ghê tởm ám mai màu đỏ, giống như là dùng điều sắc bản đem đỏ thắm sắc cùng màu đen màu vàng lung tung điều cùng một chỗ nhan sắc, quả thực chính là vô cùng thê thảm!

“Ân, chính là nó, lấy lại đây.” Nào biết đã đồng cũng là một bộ thực vừa lòng bộ dáng, vươn tay đến.

“Tiểu thư, này quần áo..... Không thể mặc!” Linh nhi thân thủ ý muốn xé bỏ cái này quần áo.

Đã đồng ngăn lại nàng, chính mình lấy ra quần áo:“Ta nói chính là nó, làm sao không thể mặc? Cái này quần áo chẳng lẽ hồng rồi sao?”

“Không phải nha, tiểu thư, này quần áo quả thực chính là.....” Linh nhi khó xử nhìn nó, quả thực không biết hẳn là như thế nào đi hình dung,“Thật sự quá khó khăn nhìn!”

Đã đồng không thèm nhìn nàng, cẩn thận đề phòng, không cho Linh nhi nhìn không được sẽ phá hủy cái này pha cùng nàng tâm ý quần áo, sau đó thoát đến trung y, chính mình mặc vào. Linh nhi thấy nàng như thế, không khỏi sốt ruột lên, vẻ mặt ủy khuất thần sắc.

“Linh nhi.” Đã đồng vì chính mình hệ vật áo,“Ngươi cảm thấy, ta có tông kì tuyệt mỹ sao?”

Linh nhi sững sốt, cuối cùng quyết định vẫn là thành thực lắc đầu.

“Kia, dù sao đều phải làm của nàng làm nền, ta ăn mặc như thế nào lại có cái gì quan hệ đâu?” Đã đồng lạnh nhạt nói, vừa lòng nhìn nhìn gương đồng lý chính mình bộ dáng, hỏi.

“Nhưng là, tiểu thư, như vậy cũng quá.....” Linh nhi khó xử nói, điểm ấy nói là có đạo lý lạ, nhưng là tiểu thư nếu như vậy mặc trong lời nói, không chừng sẽ bị nhân cười nhạo

Nhưng, đã đồng giờ phút này đứng dậy, một thân thượng vị giả cao quý triển lộ không bỏ sót, cho dù là kia thân phiền phức quần áo cũng che không được nàng thanh lịch khí chất, giống như là một cái nữ thần, cho dù là người trần trướng cũng sẽ không làm cho người ta sinh ra tiết độc ý. Kia vốn là lão thổ màu đỏ, giờ phút này lại bị nàng mặc ra yếu diễm hương vị, giống như là ở hỏa trung khôi vũ tinh linh, đem kia phẩm trần khí toàn bộ che điếu đi. Cao quý cùng yêu tà ở nàng một cái lơ đãng động tác trong lúc đó hoàn mỹ kết hợp ở tại cùng nhau, làm cho người ta không khỏi bỏ qua của nàng mặt cùng quần áo, cũng làm cho Linh nhi trong lúc nhất thời xem ngây người, nàng không tự chủ được nói:“Tiểu thư, ngươi thật đẹp.”

Đã đồng sững sốt, ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía kính trung chính mình, kia trong nháy mắt quyến rũ làm cho nàng tức thì nhũ mảy. Nàng trọng lại ngồi xuống, nhìn gương đồng trung hình ảnh, cảm lấy phần nhẹ nhàng nhào vào trên mặt, nguyên bản chính là có một chút tái nhợt nhân bên ngoài cụ giờ phút này lại thành trắng bạch.

Linh nhi bị nàng hoảng sợ, xông lên phía trước:“Tiểu thư, ngươi đang làm cái gì?”

“Thượng trang nha, làm sao vậy?” Đã đồng mỉm cười hỏi, tinh tế bỏ không có đề đến địa phương.

“Tiểu..... Tiểu thư, vẫn là làm cho Linh nhi giúp ngươi đến hoá trang đi!” Linh nhi vẻ mặt thần sắc không đành lòng.

“Không cần.” Đã đồng khẩu khí đậm mặc lại cường ngạnh. Nàng lấy son, tiếp tục hóa. Trên mặt dần dần xuất hiện không thể nào bình thường màu đỏ, hơn nữa cái khác son phấn, hoá trang dấu vết có vẻ có chút vụng về. Đã đồng nhìn chính mình ăn diện, không khỏi càng thêm vừa lòng. Gương lý nhân giống như là một cái lâu bệnh nhân dùng son phấn ý định che khuất trên mặt bệnh sắc, lại lộng xảo thành chuyên, ngược lại làm cho người ta càng thêm dễ dàng nhìn ra bệnh của nàng thái -- mà này, đúng là nàng muốn hiệu quả.

“Tiểu thư!” Linh nhi lúc này triệt hoàn toàn để bị dọa ngã, hoàn toàn đã quên thân phận bản khoán, thân thủ liền muốn đoạt quá cái kia bị hủy tiểu thư dung mạo hung phạm:“Này thật sự là rất xấu, ngươi tuyệt đối không thể như vậy đi tham dự cung yến!”

Dã đồng tránh thoát nòng trong tay cướp đi gì đó, thân nhiên cười nói: “Linh nhi là gan thật sự là càng lúc càng lớn nột, cư nhiên bắt đầu hội phản bác ý tứ của ta đây.”

Linh nhi sùng sốt, sắc mặt suy sụp xuống dưới: “Tiểu thư, Linh nhi không phải ý tứ này, nhưng là tiểu thư nếu như vậy đi qua nhất định sẽ bị nhân sở nhạo báng nha!”

“Ta nghĩ, các nàng còn không về phần công nhiên nhạo báng tả tướng phủ thất tiểu thư.” Dã đồng cầm lại Linh nhi trong tay gì đó, quyết định không hề đùa nàng, “Ta hiểu được ý tứ của ngươi, Linh nhi, nhưng đây là của ta quyết định, ngươi không cần nói cái gì nữa.”

Linh nhi không hiểu chút nào, nhưng là dã đồng đều nói như vậy, nàng cũng không dám tái lăm miệng, đành phải cắn giận nhìn của nàng trang dung, về mặt không chút nào che dấu ghét bỏ thân sắc.

Này thân sắc kêu dã đồng bật cười, nàng đứng dậy, phân phó nói: “Linh nhi, lần này cùng yển ta còn là mang theo Hoàn nhi đi, ngươi đứng ở nơi này ký khả.”

“Vì cái gì?” Linh nhi giờ chân, “Tiểu thư như vậy đi qua, Linh nhi ở một bên còn có thể bang tiểu thư trò chuyện, nếu là Hoàn nhi đi qua, không chừng hội bang ngoại nhân nói chuyện đâu!”

“Linh nhi, ngươi rất lỗ mãng.” Dã đồng không thể không vạch, “Hơn nữa ngươi thực hộ ta..... Linh nhi, ta không hy vọng ngươi bởi vậy mà đã bị thương tổn.”

“..... Linh nhi hiểu được” Linh nhi thấp đầu, không hề ngôn ngữ.

Một lát sau nhi, ngoài cửa có người đến gõ cửa, dã đồng đi rồi đi ra ngoài, cửa đổ diện khẩu Hoàn nhi phân phó nói: “Hoàn nhi, ngươi hôm nay theo giúp ta vào cung.”

Hoàn nhi cả kinh, về mặt thụ sủng nhược kinh bộ dáng, vui đáp ứng rồi. Bất quá, đang nhìn gặp dã đồng trang phục khi không khỏi toát ra hèn mọn thân sắc. Kỳ thật không chỉ là nàng, cơ hồ mọi người, đang nhìn thấy nàng trang dung khi đều là này biểu tình.

Đi theo đến kêu của nàng nha hoàn đi tới cửa, nhìn kia lượng hoa mỹ xe ngựa, dã đồng không khỏi nghĩ đến, này dĩ nhiên là nàng kiếp trước kiếp này thêm đứng lên lần đầu tiên cười xe ngựa, cũng là cùng này đó “Tỷ muội” Nhóm, lòng có không hờn giận, im lặng đạp băng ghế lên xe ngựa, không hề bên ngoài thấy mọi người ghét bỏ bộ dáng, cúi đầu, lui đến góc sáng sủa.

Tông kì tuyết thấy của nàng bộ dáng, không khỏi nhủ mảy, trong lòng cũng là đắc ý, cái này, cho dù không cần nàng xuất thủ, này tông kì dao cũng tuyệt đối hội trở thành mọi người phi nhô đối tượng! Nhưng là, nói hay là muốn nói: “Thất tỷ, ngươi không biết là hôm nay trang phục quá mức đơn giản sao?”

“Ân? Không tốt sao?” Dã đồng sợ hãi nói, xem tướng tông kì tuyết trong mắt còn lộ ra đối của nàng kiêng kỵ.

“Thất tỷ, quá xấu.” Mười hai tiểu thư tông kì dong trắng ra vạch. Nàng cùng tông kì tuyết đều là nhị phu nhân sở sinh, lại là trong nhà ít nhất đứa nhỏ, từ nhỏ liền pha tông tu quốc yêu thích, lần này vốn chính là mang hơi đại chút bọn nhỏ đi ra, nàng ương, tông tu quốc mới đồng ý làm cho nàng đi ra, còn có ý dặn đại phu nhân chiếu cố hảo nàng.

Dã đồng sắc mặt khê biến, nhưng là không nói gì thêm, trong xe chỉ còn lại có bánh xe ma sát mặt thanh âm, hơi có chút xấu hổ. Lại một lát sau nhi, tông kì nghiên bắt đầu đùa ít nhất tông kì dong, tông kì dong một bộ xa cách bộ dáng, mà tông kì tuyết thì tại một bên nhìn, thấy tông kì dong không thèm nhìn tông kì nghiên, ngược lại đến niềm nàng, không khỏi lược hiểu được ý khiêu khích sắc.

Xe ngựa rốt cục ngừng lại, dã đồng thế này mới theo chính mình suy nghĩ trung bút ra, nhìn tông kì nghiên cố gắng lấy lòng này tông kì dong, không khỏi thoáng không nói gì. Nói, cho dù này tông kì dong hiện tại thâm chịu tông tu quốc yêu thích, nàng cũng không tất yếu như vậy đi!

Đi tới trong cung, dã đồng nhất thời hiểu được, đây là một hồi thân cận yển. Các gia công tử tiểu thư đều tề tụ lúc này, của nàng vài cái các ca ca cũng đều đi tới nơi này. Các nàng vừa vừa hiện thân, liền hấp dẫn mọi người lực chú ý, tông minh hàng cũng hướng bọn họ đã đi tới, vừa lòng phát hiện mọi người ánh mắt đều cố định ở tại tông kì tuyết trên người, trong mắt tràn đầy kính diễm sắc.

Dã đồng hiểu rõ đứng ở mặt sau, tiếp qua hai năm không đến, nàng cùng tông kì tuyết đều đã cập kê, đây là các nàng lần đầu tiên ở trước mặt mọi người lượng tướng, chuyển ngôn chi, này cũng đem khiến các nàng sau này bước vào thượng tầng xã hội, gả một cái hảo phu quân trọng yếu từng bước. Dù sao, lần này này phu nhân cùng nhà khác công tử đều ở đây đâu! Nàng xem hướng tông kì tuyết, quả nhiên là cái mỹ nhân bại hoại, của nàng tư sắc chút không tổn cho kia nhị phu nhân, ở tình xảo giả dạng dưới, càng thêm đoạt nhân ánh mắt.

“Đây là của ta Tam tỷ tông kì nghiên, Bát muội tông kì tuyết, mười hai muội tông kì dong cùng.....” Tông minh hàng một bộ không tình nguyện bộ dáng: “Thất muội tông kì dao.”

Mọi người ánh mắt theo tông kì tuyết trên người na đến dã đồng trên người, thoáng chốc cảm thấy một cái thật lớn chênh lệch -- cùng là tỷ muội, này tông kì dao cùng tông kì tuyết như thế nào hội kém nhiều như vậy đâu? Này có vẻ dã đồng càng phát ra xấu xí.

Dã đồng cảm nhận được mọi người ánh mắt tề xoát xoát nhìn về phía nàng, phỏng chừng là xấu hổ, tự phát ẩn thân đến một cái tiểu góc sáng sủa. Nhưng nàng phỏng chừng là cho rằng quá, cho dù là như thế này, cũng có người bắt đầu nghị luận nàng, đơn giản là giảng chút có liên quan nàng cùng tông kì tuyết bất quá, bao tông kì tuyết biếm dã đồng thôi.

Dã đồng không thú vị nhìn tông kì nghiên nhiệt tình đem tông kì tuyết cùng tông kì dong giới thiệu cho nàng sở quen thuộc nhân, lại nhìn các nàng nhanh chóng dung nhập các cái vòng nhỏ hẹp, nhận mọi người có lẽ chẳng phải thiết tình ca ngời, đặc ý đào đạt giống như là kiều ngạo khổng tước. Dã đồng bí ẩn ở trong góc, bán híp mắt, dù sao cũng không có nhân đối nàng có hứng thú, liền hoàn nhi cũng không cam tịch tịch tiêu sái đến tông kì tuyết bên người. Dã đồng liền bị vây nửa ngủ nửa tỉnh trong lúc đó nhìn, ra kết luận, xem ra, Hoàn nhi là thật tâm tưởng đi theo tông kì tuyết đâu.....

Thật sự là không thú vị. Nàng cũng không muốn mỗi lần đều bồi những người này đến làm loại này chuyện nhàm chán, có này nhân tâm còn không bằng hảo hảo viết sách luận đâu! Nàng che lấp ách xì 1 cái, ẩn ẩn này tình huống đến xem, tiếp theo nếu nàng nói không nghĩ đến nói, phỏng chừng cũng là có thể đi? Dã đồng không chút để ý nghĩ, lập gia đình trong lời nói, khiến cho không trí ảnh đem tông kì dao cấp lấy về nhà đi, như vậy nàng cũng nhất tự do đâu!

Thăng đến yến hội chấm dứt, đều không có nhân chú ý tới nàng, những người khác đều hỗn vui về thủy khời, nhất là tông kì tuyết, ngăn ngừa một lần yến hội, nghiễm nhiên đã muốn là các vị quan gia tiểu thư lãnh tụ nhân vật, mà tông kì dong cũng bằng vào chính mình đồng trí dẫn phát rồi các vị phụ nhân tình thương của mẹ loại tình cảm. Dã đồng đi theo các nàng trở về đi, cũng không để ý mọi người đối của nàng bỏ qua. Chân thân kì, các nàng đại khái là quá mức vui, đều không có thời gian đến chăm chọc nàng đâu!

Bất quá, nàng nhưng thật ra chú ý tới, bởi vì tông kì tuyết quá mức dẫn nhân chú mục bên ngoài cùng gia thế mà đưa tới vài đạo ghen ghét ánh mắt. Tông tu quốc, rốt cục đem hấn bọn nhỏ đẩy vào cái kia không sạch sẽ thế giới đâu.....

chương 29:cọ cọ

Làm dã đồng nghe thấy việt nói vô ích hạo triệt tìm đến của nàng thời điểm, mấy ngày liền tới nay bởi vì xử lý các loại làm cho người ta đau đầu chuyện vật mà đưa tới vì nào tất cả đều trở thành hư không, chỉ có có chút tính trẻ con vui sướng.

Hạo triệt bị việt bạch dẫn tới cửa, vừa mới phản thân quan thượng cửa phòng, liền bị dã đồng phác thượng. May mà này vài lần xuống dưới hấn cũng cuối cùng thói quen, thậm chí đã muốn làm tốt chuẩn bị, dã đồng liền cũng không có phé gì công phu liền đạt tới mục đích của chính mình.

A, ca ca lần này thực nghe lời đâu! Dã đồng vui nghĩ đến, khừu hấn trên người hơi thờ, liếm liếm thần, kia, có phải hay không nên cấp chút thưởng cho đâu? Nàng tà ác cười cười, nàng tuyệt đối không thừa nhận đây là chính nàng muốn làm như vậy đâu!

Dã đồng dùng hoàn trụ hạo triệt nhẹ tay khinh xả hạ bán trưng mặt nạ, lộ ra tơ lụa bàn trơn bóng non mịn khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó dùng mặt mình nhẹ nhàng cọ cọ hạo triệt quang lóa cổ. Nàng cả người chặt chẽ ghé vào hạo triệt trên người, liền giống chính đối với chủ nhân làm nũng con mèo nhỏ nhi.

Mặt tiếp thượng hạo triệt cánh, cảm giác hấn cả người mạnh cứng đờ, dã đồng nhưng không có để ý, tự có mục đích bản thân cọ. Ân, triệt ca ca lần da thực rắn chắc, tuy rằng so với của nàng làn da mao táo một ít, nhưng là có thể như vậy gần gũi được trên người nàng làm nàng an tâm hơi thờ, thực tại làm cho nàng cảm thấy khoái trá cực. Cọ cọ, đột nhiên cảm giác được hạo triệt làn da có chút vì nhiệt, hấn hồ hấp cũng không như vậy ôn, dã đồng mới ý thức được chính mình chỉ lo chính mình thư thái, không biết triệt ca ca có thể hay không không thích đâu! Nàng cố lấy thần, nhẹ nhàng thở hắt ra, lưu luyến tái cọ một chút, sau đó nhanh chóng dùng hai tay trọng lực mang hảo mặt nạ.

Hạo triệt biết dã đồng hội làm ra một ít vô cùng thân thiết động tác đến, nhưng không có nghĩ đến của nàng động tác cư nhiên sẽ khiến cho hấn lớn như vậy phản ứng. Hấn cảm thấy có cái gì mềm mại hoạt nộn gì đó chạm đến hấn cổ, hấn liền trừ bỏ cương đứng ở nơi đó bên ngoài rút cuộc làm không ra cái khác động tác, chỉ có thẳng tắp đứng ở tại chỗ, chờ đợi dã đồng chính mình dừng lại.

Nào biết nàng cư nhiên được một tác lại muốn tiến một thước, dùng mặt như vậy cọ hấn -- làm cho hấn chỉ cảm thấy bụng lý có một đoàn ấm áp hòa diễm, một loại ma tô cảm giác nhảy lên biến toàn thân -- nếu hấn không hữu lý giải sai trong lời nói, cái loại này tên là tình dục gì đó chính lặng yên lan tràn.

Niệm điểm, hạo triệt không khỏi càng phát ra xơ cứng, cho dù là phụ hoàng đưa tới được nữ nhân như vậy khiêu khích hấn, hấn đều không có khỏi cái gì phản ứng, cư nhiên bị này tiểu nam hài một cái đơn giản động tác gọi lên nhân loại nhất bản năng dục vọng? Hạo triệt không thể tin mở to hai mắt nhìn, hấn nghĩ đến chính mình bị này nữ nhân tiếp xúc thời điểm cái loại này làm cho hấn ghê tởm xúc cảm, ở đôi lập hiện tại trên cổ cảm giác..... Không thể phủ nhận, hấn thích hiện tại cảm giác, hấn thích đồng nhi làm như vậy..... Nhưng, này rốt cuộc thuyết mình cái gì? Hấn không còn muốn đi xuống, bởi vì theo thời gian kéo dài, phiền toái chạy tới một cái khác lĩnh vực --

Hấn tưởng hôn nàng, hôn trong lòng này không biết là có ý vẫn là vô tình tiểu tử kia. Hấn bản năng nói cho hấn yếu lập tức ban quá dã đồng đầu, hung hăng hôn lên đi, trả thù nàng như vậy nhóm lửa hành vi; Hấn lý trí lại báo cho hấn hấn là nghiêm khắc trách cứ trong lòng bé, rất xa rời đi nàng, đừng cho như vậy một cái tiểu nam hài kéo hấn không gần nữ sắc thần kinh..... Nhưng hấn luyến tiếc, thậm chí hưởng thụ loại này đụng vào.

Hạo triệt giấy dựa, liền không có làm ra gì động tác, mà là lẳng lặng cùng đợi, thậm chí chờ mong chính mình lý trí áp bắt quá bản năng, làm cho hấn theo tâm ý hảo hảo chà đạp kia tính lượng môi đỏ mọng.

Mâu thuẫn trung, dã đồng rốt cục dùng động tác, ly khai hấn ôm ấp, sửa mà kéo cánh tay hấn. Hấn trong lòng không khỏi một trận mất mát, lại vì chính mình không cần tái rồi rầm mà ám thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Dã đồng đại khái cảm giác được hấn quái dị, nhưng nào biết đâu rằng hấn sẽ có nhiều như vậy ý tưởng? Chính là mang theo sở sàng thành công vui sướng, cẩn thận chống lại hạo triệt cực nóng ánh mắt. Nàng cảm thấy hấn ánh mắt làm cho hấn có chút vì thẹn thùng, nhưng cận một cái chớp mắt, liền dời ánh mắt, dùng thanh thúy tiếng nói hỏi:“Triệt ca ca không thoải mái sao?”

Cửa nàng về mặt lý tràn ngập lo lắng, dùng tay nhỏ bé dục xúc hạo triệt ngách, lại ngại cho hấn mặt nạ, dùng lại ở tại hạo triệt trên gương mặt. Hơi lạnh

tay nhỏ bé, mang theo bởi vì cầm kiếm mà hình thành cái kén cùng với không có cái kén chỗ tựa bàn xúc cảm, đối với hạo triệt mà nói không thể nghĩ ngờ là lửa cháy đổ thêm dầu. Nhưng, hạo triệt thấy ánh mắt của nàng, thanh minh mà gần dần theo một tia lo lắng, nghĩ đến căn bản không biết chính mình làm cái gì.

“Không có.” Hạo triệt lắc đầu, khiến ra một tia lược có chút chua xót ý cười.

Dã đồng buông thủ, trừng mắt nhìn, sai lệch đầu nhìn về phía nàng. Hạo triệt thân thủ chạm đến dã đồng hai má, lại chưa cảm thấy có vừa rồi như vậy nhẵn nhụi, tuy rằng nhanh trí mà bóng loáng, lại cùng vừa rồi xúc cảm hoàn toàn bất đồng. Chẳng lẽ là cảnh cùng thủ cảm giác bất đồng? Hạo triệt hoang mang nghĩ đến, lại phát hiện chính mình thủ chích chạm đến dã đồng một cái chớp mắt liền bị nàng tránh thoát.

Dã đồng vì kinh, nàng không thích hạo triệt chạm đến người của chính mình bên ngoài cụ, hơn nữa, cũng sợ hãi hạo triệt phát giác cái gì -- tuy rằng nàng cảm thấy này khả năng tính không lớn.

“Chỉ cho phép đồng nhi chiếm ca ca tiện nghi, không được ca ca chiếm đồng nhi tiện nghi nga!” Dã đồng còn thật sự đưa ra này hiệp ước không bình đẳng, mà hạo triệt chỉ có cười khổ nhận phần.

“Như vậy, xin hỏi, đồng nhi ở chiếm của ta tiện nghi sau có gì cảm tưởng?” Hạo triệt hỏi, tuy rằng trên mặt biểu tình vẫn là lạnh lùng, giọng điệu gian lại hiện ra trêu chọc ý. Cư nhiên ở hạo triệt khổ rồi rầm khi, đồng nhi một chút cảm giác cũng không có, cái này gọi là hạo triệt trống rỗng sinh ra vài phần ảo não đến.

Dã đồng nhưng không có hiện ra gì ngượng ngùng ý, nàng vui vẻ nở nụ cười, ý do chưa hết vươn tay trái, dùng kia cơ hồ cùng hai má giống nhau ôn nhuận khinh cợt hạo triệt cảnh, sau đó theo bản năng liếm một chút thần, giống chích con mèo nhỏ giống nhau, rất nhanh đến cực điểm, lại khiến cho nguyên liên hồng nhuận thần càn phát ra trong suốt không ít. Nàng thu hồi thủ, cười nói: “Triệt ca ca làn da rất co dãn, cạ đứng lên thoải mái cực!”

Hạo triệt nhìn nàng, không khỏi gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nàng vô ý thức hành động đối hạo triệt lại cơ hồ chính là quyến rũ, trong lúc nhất thời hạo triệt hoàn toàn quên mất của nàng dung mạo, tính, trong mắt chỉ còn lại có nàng cử chỉ gian tà khí cùng mỹ hoặc.

Mị hoặc! Hạo triệt bị ý nghĩ của chính mình kinh ngạc một chút, hạo triệt cư nhiên ở đồng nhi trên người dùng tới mị hoặc này từ! Hạo triệt theo bản năng lui về phía sau từng bước, về mặt khiếp sợ thần sắc.

Dã đồng như cũ bắt tại hạo triệt trên người, phát giác hạo triệt quá dị, không khỏi tâm trầm trầm, quả nhiên không vui sao?

Nàng co quắp bất an buông lỏng tay ra, cẩn thận, thấp nói: “Ta nghĩ đến ca ca sẽ không chán ghét Thực xin lỗi.....” Nàng lui về phía sau vài bước, rút ra cùng hạo triệt khoảng cách, sắc mặt trong lúc nhất thời suy sụp xuống dưới.

Hạo triệt thu liếm trên mặt thần sắc, hạo triệt không ngờ chính mình vô ý thức một cái hành động cư nhiên cũng sẽ thương đến đồng nhi. Dĩ vãng đều là hạo triệt đổ rót ra cùng dã đồng khoảng cách, nay dã đồng như vậy lui về phía sau từng bước, hai người trong lúc đó nháy mắt xa cách cảm giác gọi hạo triệt tâm mạnh run lên. Quên đi, hạo triệt không biết hạo triệt rốt cuộc là cái gì tình trạng, nhưng là hạo triệt lại minh xác hiểu được chính mình không nghĩ yếu đồng nhi đối hạo triệt xa cách.

Hạo triệt vươn tay cánh tay, đem dã đồng lâm nhập trong lòng, khinh nhu của nàng tóc: “Ta vừa mới bắt quá là niệm cùng này tha sự tình, đồng nhi như vậy hiểu lầm ta, không tốt đi?” Nhìn dã đồng mắt sáng rực lên, hạo triệt biết không luận hạo triệt rốt cuộc ra sao loại cảm tình, tâm tình của hạo triệt đã muốn hoàn toàn bị trong lòng này vật nhỏ nắm chặt.

Dã đồng ngây ngốc cười, nàng cảm giác được hạo triệt ít nhất hiện tại là thật tâm thực lòng, tuy rằng nàng dám khẳng định vừa rồi hạo triệt khiếp sợ sẽ không làm bộ, nhưng không nghĩ yếu mị mà theo đuổi. Ở triệt ca ca trong lòng, khiến cho nàng làm một cái chân chính bị che chở đứa nhỏ thôi.

“Àn, đồng nhi nghĩ đến ca ca hội không thích thôi!” Dã đồng dùng làm nũng khẩu khí nói, thân thủ bắt lấy hạo triệt thủ, ánh mắt trượt đi ở trong phòng dạo qua một vòng, sau đó hỏi, “Triệt ca ca, người hội chơi cờ sao?”

“Àn.” Hạo triệt gật đầu, ở các vị hoàng tử trong lúc đó, hạo triệt kì nghệ được cho là tốt nhất.

“Thật tốt!” Dã đồng vui chạy đến góc sáng sủa, đem một bộ tích đầy tro bụi kì đem ra, bố trí hảo, sau đó nhìn về phía hạo triệt, “Đồng nhi vừa lúc sẽ không chơi cờ, ca ca dạy ta đi!”

Hạo triệt vì nhạ, hạo triệt còn tưởng rằng dã đồng nên muốn cùng hạo triệt thí một phen, không nghĩ tới cư nhiên như vậy đúng lý hợp tình nói nàng sẽ không..... Hạo triệt nhưng thật ra chưa từng có dạy người khác cái gì, bình thường dưới tình huống, người chung quanh cũng không hội tưởng ở hạo triệt lãnh cao áp hạ ngốc lâu lắm, cũng không có người dám gọi hạo triệt làm lão sư.

Dã đồng ngồi ở hạo triệt đối diện, dùng mong được ánh mắt nhìn hạo triệt, hạo triệt lập mã đã không có mọi thứ khác ý tưởng, còn thật sự cấp dã đồng giảng chơi cờ quy tắc, một bên chính mình ở bàn cờ thượng đùa nghịch, ý đồ tỏ rõ chính mình giảng gì đó. Đây là hạo triệt lần đầu tiên đối chính mình không có gì tin tưởng, nhìn dã đồng có khi hoang mang có khi sáng tỏ biểu tình, hạo triệt trong lòng rất là không dễ. Bất luận như thế nào, hạo triệt quy không nghĩ làm nhân đệ tử, nhất là đối với đồng nhi.

Kỳ thật cũng không có giảng giải bao nhiêu thời gian, dã đồng là xong giải chơi cờ đại khái quy tắc, về sau cực vì vui vẻ yêu cầu cùng hạo triệt thí thượng thủ một lần.

“Àn, triệt ca ca, người này từng bước đi trở về đi được không nha?” Dã đồng chỉ vào bàn cờ thượng quân cờ, về mặt vô lại nhìn hạo triệt. Hạo triệt vừa

mới muốn nói lạc từ dứt khoát, lại bị nàng vẽ mặt đáng yêu sở hoặc, đành phải ngoan ngoãn ẩn của nàng yêu cầu rút về chính mình quân cờ, nhìn đã đồng thực hiện được khi biểu tình, hẳn liền hoàn toàn không có tâm tư đi câu nệ cho kia vạn cổ không thay đổi quy củ.

Bất quá, cho dù là như thế này, đã đồng như cũ là hạ bất quá hạo triệt, dù sao hai người trình độ kém quá xa, đã đồng lại cần quấy không cho phép hạo triệt cố ý làm cho nàng, kết quả đó là một bộ buồn rầu bộ đáng. Biến thành hạo triệt cảm thấy buồn cười không thôi.

Sắc trời dần tối, đã đồng cũng là đắm chìm cho trong đó, căn bản không nghĩ phải rời khỏi, hạo triệt cũng vui vẻ được sủng ái nàng, nhìn trên mặt hẳn thiên biến vạn hóa biểu tình, nghe nàng vô lý làm nũng, lại tràn đầy hưởng thụ cảm giác.

Ngoan chính hoan, đã đồng đột nhiên nghe thấy được ngoài cửa ám vệ thanh âm, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất suy sụp, đáng thương hể hể nhìn hạo triệt:“Ân, ca ca, có người đến bắt người”

Hạo triệt tâm mềm nhũn, thật muốn tái bồi nàng ngoan trong chốc lát. Tuy rằng của nàng kĩ nghệ vẫn là không được tốt lắm, nhưng là của nàng tiến bộ đã muốn xem như thần tốc. Nhưng nhìn xem sắc trời thật sự không còn sớm, hẳn chỉ có đứng dậy, ôn hòa nói:“Đồng nhi, ta trước ly khai, lần sau tái kiến đi.”

“Ân, ca ca, lần sau tái kiến.” Đã đồng ghé vào trên bàn, nhìn hẳn bóng dáng biến mất, sau đó trên mặt đáng thương hể hể biểu tình hoàn toàn biến mất không thấy, duy còn lại một chút phiền muộn.

Cũng chỉ có ở hạo triệt trước mặt, nàng có thể như vậy tùy hứng đi! Vừa rồi nàng vẫn lo lắng hạo triệt sắc mặt, hạ quyết tâm chỉ cần hẳn có một tia không kiên nhẫn, nàng tuyệt đối sẽ không còn như vậy -- may mà hẳn không có. Đã đồng nhẹ nhàng thở ra, thu thập nổi lên bàn cờ, đây là nàng từ trước tới nay lần đầu tiên như vậy tùy hứng làm bậy, nhưng là là lần đầu tiên như vậy vui sướng đắm đuối. Ở nhà, ở trong triều, nàng căn bản là không phải chính nàng, mà là khác người nào; Mà ở trên đảo, bất luận như thế nào, nàng đều là đảo chủ, tái như thế nào chơi đùa đùa giỡn cũng không khả năng giống một cái chân chính đứa nhỏ bình thường -- có lẽ, bọn họ đều thói quen nàng thành thực bộ đáng.

Khinh hu một hồi, đã đồng vận công về tới tướng phủ. Ngần ngừ thả lỏng sau, nàng vừa muốn trở lại của nàng cuộc sống trung đi. Đồng nhi, bất quá là nàng nguồn gốc mà tùy tính một cái ảnh thu nhỏ..... Thôi.....

chương 30:làm tặc

“Hoa hoa, hoa hoa.....” Diệp Y thanh âm lượn lờ tại đã đồng bên tai, giống như ma ám. Từ nàng như vậy bắt đầu kêu về sau, nàng đối với này hai chữ lại trở nên đặc biệt miễn cảm, thế cho nên, nàng phát hiện tên này thật thật chính chính là một cái tuyệt đối ác tục tên, này cũng làm cho nàng thật sự có chút thẹn quá thành giận.

“Từ hôm nay trở đi, ta gọi là hạ tuyết bay!” Đang nghe phong trên đảo, đã đồng vận đủ nội lực rống lớn một tiếng, nghe được người chung quanh đều là hiểu ý cười.

“Hoa hoa, hạ tuyết bay cũng rất tốt nghe đâu!” Diệp Y trên mặt tràn đầy ác liệt tươi cười.

“Vậy ngươi còn gọi ta hoa hoa!” Đã đồng ai oán nhìn nàng.

“Ân, ngươi kêu hạ tuyết bay trong lời nói, vậy chỉ có ta một người hội gọi ngươi hoa tìm nha!” Diệp Y vui hồi đáp, làm bộ không có nhìn đến đã đồng không ngừng run rẩy khóe miệng -- thiên, nàng chiêu ai nhạ ai? Cư nhiên chiếm được như vậy quý dị một cái tên! Nhưng là, về sau đã kêu hạ tuyết bay đi! Đối với hiện tại nàng mà nói, có thể thiếu nghe được một cái “Hoa” Tự cho dù là một cái.

Không nhìn điệu kia phiền lòng “Hoa hoa”, Diệp Y mặc kệ theo người nào phương diện mà nói đều là một cái không sai bạn cùng lứa tuổi, thậm chí so với này “Mẫu thân” Càng thêm quan tâm chính mình một ít. Đã đồng lạnh lùng nhìn chăm chăm chính mình mũi chân, trước người, tứ phu nhân đang ở ân cần dặn:“Dao nhi, quá trong chốc lát đi tham gia yến hội thời điểm, ăn mặc hơi chút đúng là một ít, không cần tái ăn mặc giống như vậy..... Hiểu được?” Tứ phu nhân bởi vì của nàng quan hệ, cũng đã bị này hẳn phu nhân đùa cợt, này cũng là đã đồng hôm nay tham gia yến hội phía trước ở trong này nghe nàng vô nghĩa nguyên nhân.

Đã đồng mắt lộ ra khó hiểu, nhưng do dự một chút, vẫn là hồi đáp:“Là, dao nhi hiểu được.”

Tứ phu nhân thở dài, mở miệng phân phó nói:“Thúy nhi, đi giúp thất tiểu thư trang điểm cho ràng.”

“Nuông.....” Lúc này, luôn luôn tại nghe các nàng nói chuyện tông mình chính mở miệng, khẩu khí lý tràn đầy làm nũng ý,“Thúy đi đáp ứng rồi hôm nay bang chính nhi làm hoàng kim tô !” Đã đồng nhìn về phía hẳn, vừa vận gấp gờ hẳn ánh mắt, bên trong là không tha sai phán khinh bỉ cùng khinh thường. Đã đồng thủy mâu, đây là của nàng đệ đệ?

Tứ phu nhân sừng sốt một chút:“Kia Thúy nhi cũng đừng đi.....” Vừa mới muốn gọi khác tỷ nữ đi, nhưng tông mình chính lại bắt đầu cùng nàng nói chuyện, đồng lập tây xả trung, thực tự nhiên, nàng quên này bị chính nàng kêu lên đến nữ nhi.

Đã đồng trào phúng khiên khiên khóe miệng:“Kia, dao nhi đi trước cáo lui.” Tứ phu nhân gật gật đầu, hiển nhiên tâm tư không ở thân thể của nàng thượng, nàng liền tự nhiên lui đi ra ngoài. Không nghĩ yếu nàng hảo hảo cho rằng sao? Đã đồng liền tưởng đến tông mình chính hành động, thật đúng là, vì cùng này hẳn huynh đệ tỷ muội chuẩn bị cho tốt quan hệ, không từ thủ đoạn đâu! Trong lòng có một tia rất nhỏ nỗi khổ riêng, bất luận là kiếp trước kiếp này, của nàng đệ đệ đều thích bán đứng nàng đâu.....

Rất nhanh đem chính mình ý niệm trong đầu trực xuất trong đầu, bọn họ thể nào căn bản không liên quan chuyện của nàng. Này thân tình vốn sẽ không là

nàng suy nghĩ yếu , cho nên, nàng căn bản sẽ không vì thế mà khó chịu..... Thật sự..... Sẽ không.

Ban đêm yến hội thượng, đã đồng hỷ còn ăn thứ này, trong mắt tràn đầy hồ hững hờ. Nhìn của nàng muội muội tông kì tuyết dẫn dắt các vị quan gia tiểu thư, nhìn trở thành mọi người tiêu điểm, nhìn đến, nàng đưa tới được đặc ý ánh mắt. Đã đồng thân nhiên cười, như vậy nhân nhĩ cuộc sống chưa bao giờ thuộc loại nàng, nàng suy nghĩ yếu gì đó, chỉ có chính nàng đến tranh thủ.

“U, này không phải tả tướng phủ thất tiểu thư sao?” Một nữ nhân giờ phút này cũng là không nhìn được tướng tiêu sai lại đây, nùng trang điểm mặt trên mặt tràn đầy trào phúng sắc, “Không nghĩ tới, đồng dạng là tả tướng phủ tiểu thư, cư nhiên có thể kém nhiều như vậy đâu! Chắc chắn, thật sự là, rất làm người ta thất vọng rồi đâu.”

“Kì dao tự nhiên là so ra kém Bát muội.” Đã đồng hồi đáp, cũng là ở trong đầu tìm tòi trước mắt này nữ tử tin tức..... Ân, đúng rồi, tạ liễu miểu, định viễn đại tướng quân trưởng nữ, đại nàng hai tuổi, ngày thường lý phần lớn là cùng hữu tướng gia hạng điệu y cùng một chỗ, bất quá là cái tiểu nhân vật thôi. Nhưng là, các nàng lưỡng bọn nữ nhân âm đầu, quan nàng chuyện gì? Đã đồng nhìn tông kì tuyết liếc mắt một cái, phát hiện tựa hồ ở đây mọi người ở âm thầm chú ý nơi này, nhưng nàng tin tưởng, bất luận là thế nào nhất phương, đều không có đối nàng có điều gì hy vọng đi!

“Hừ, có này tự mình hiểu lấy là tốt rồi, không cần giống mẫu ta nhân, bộ dạng rất là bình thường, nhưng đại làm náo động, không biết người khác đều đang cười nàng đâu!” Tạ liễu miểu cao ngạo nói, có ý thức nhìn về phía tông kì tuyết.

Thực nhàm chán..... Đã đồng nhìn hai phương nhân cho nên cho nhau châm chọc, đánh cái thanh tú ngáp, người đàn bà chanh chua chửi đồng.....

Bất quá, có này hai lần trải qua, tông kì tuyết cũng không dám tái mang nàng đi ra , biết nàng cho dù là đi ra cũng nhiều nhất chỉ biết thoát của nàng chân sau thôi, còn không có tông kì dong hữu dụng.

Đã đồng nhưng thật ra không ngại, nàng đem chính mình làm tông kì dao thời gian quyền làm nghỉ ngơi, mà này hần hai cái thân phận mới là sẽ làm nàng cảm thấy có chút vì làm phức tạp đâu!

Ai, quả nhiên, nàng này Các chủ chính là bị sai phái mệnh đâu! Ban đêm, đã đồng phi hành ở các gia nóc nhà phía trên. Liền như thường lui tới giống nhau, trên đảo nếu có cái gì khó lấy thám thính đến tình báo đều là nàng tự mình ra trận. Dù sao đây là của nàng nghe phong các, nếu nàng cũng không quản trong lời nói, kia còn có ai có thể quản đâu?

Đụng đến Hoàng đại nhân nóc nhà, đã đồng tình tế đánh giá chung quanh. Đây là một cái thực bình thường phủ đệ, mà này Hoàng đại nhân, cũng là thực bình thường một cái hình bộ quan viên, các địa phương bài trí đều có vẻ trung quy trung củ, giống như là Hoàng đại nhân ngày thường lý làm người giống nhau -- ân, hần thu nhận hồi lộ lộ căn cứ chính xác theo sẽ ở làm sao đâu? Đã đồng mọi nơi đánh giá, tuy rằng nơi này nhìn như bình thường, nhưng nàng lại biết, nơi này hạ nhân cũng không là người bình thường, nhạ, nếu nàng vừa rồi tái lui chậm một chút, khẳng định đã bị cái kia thị vệ đánh lên đầu! Đã đồng đau đầu phủ ngách, bọn họ sẽ không có thể hơi chút lơ lửng một chút sao? Như vậy phải muốn nàng dài hơn thời gian nha! Nàng ngày mai buổi sáng còn muốn đi bộ bình đường sai đâu!

Theo ám ảnh trung thoát ra, đã đồng rốt cục tìm được rồi nàng muốn tìm thư phòng. Hoàn cảnh hôn ám tuyệt không có thể ảnh hưởng đến của nàng sức phán đoán, nàng không tiếng động tìm kiếm các loại tư liệu, sau đó tái cẩn thận phục hồi như cũ, động tác mau lẹ mà rất quen, tựa như nàng từng đã làm vô số lần như vậy.

Tìm nửa ngày, nàng rốt cục đụng phải một cái ám cách, chích đánh giá một chút, nàng liền mở ra nó, sau đó xuất ra nàng muốn tìm gì đó. Nhiệm vụ hoàn thành -- đã đồng đem này nọ giấu ở bên người túi tiền lý, lặng yên không tiếng động tính rồi đi.

Nhưng, ngay tại phía sau, nàng nghe thấy được ngoài cửa truyền đến xa xôi mà rất nhỏ tiếng bước chân, vì nhất do dự, tính toán một chút người tới đại khái khoảng cách, đã đồng quyết định vẫn là trước trốn nhất trốn, bằng không yếu đi ra ngoài trong lời nói vẫn là có chút khó khăn đâu! Nàng xem xem chung quanh, cuối cùng nhảy mà lên phòng lương.

Vừa vừa lên đi, đã đồng liền ý thức được bên người có nhân, nhất thời có chút kinh ngạc, cư nhiên có người ở nơi này ngay người lâu như vậy mà nàng nhưng lại không có nhận thấy được! Con người nhu lại, quyết định tiên hạ thủ vi cường, lại bị bên người nhân nhẹ ôm vào lòng. “Đồng nhi, đừng nhúc nhích, là ta.”

“Triệt ca ca!” Nghe thấy quen thuộc thanh âm, đã đồng lập tức đình chỉ công kích động tác, dịu ngoan tựa vào hần trong lòng. “Ca ca ở trong này đã bao lâu?” Nàng không hỏi hần vì cái gì ở trong này. Hần sẽ không thích nàng thám thính chuyện của hần, kia nàng liền tránh đi.

“Ồ đồng nhi tiến vào phía trước không bao lâu.” Hạo triệt ôn nhu hồi đáp, hần vốn là chờ này cùng hần cùng là làm tặc tên chính mình tránh ra , dù sao bọn họ sở muốn tìm gì đó cũng không giống nhau, kia hần cũng không có tất yếu khó xử người khác. Nhưng là khi hần phát hiện người nọ cư nhiên cũng muốn thượng phòng lương thời điểm, liền bắt đầu tự hỏi là tránh đi vẫn là giải quyết điệu. Thân nhiên ánh trăng chiếu sáng này tiểu tặc mặt, làm cho hần thấy là hần đồng nhi, kia, liền lại là một loại khác xử lý phương pháp .

“Ngạ.....” Đã đồng hồi đáp, thân thủ đi bé hần, lẳng lặng chờ đợi ngoài phòng nhân rồi đi.

Phòng lương thượng quá mức chật chội, hạo triệt đột nhiên kêu rên một tiếng, trọng tâm trong lúc nhất thời không đứng, hần liền nặng nề mà đặt ở thân thể của nàng thượng. Môn vào lúc này đứng bị nhân đẩy ra, hai người không dám tái động tác, chỉ phải vẫn duy trì này ái muội tư thế.

“Hoàng đại nhân, hôm nay điểm quốc tư liệu khả thu thập tề ?” Một người uy nghiêm hỏi.

“Hạ quan vô năng, thỉnh đại nhân lại cho hạ quan mấy ngày, hạ quan nhất định làm thỏa đáng.” Hoàng đại nhân trên mặt có mồ hôi, thần sắc gian tràn đầy

khăn trưng.

“Mặt trên nói, người vẫn còn có hai ngày thời gian” Người nọ lạnh lùng nói, khẩu khí lý hoàn toàn là bất mãn.

Dã đồng nghe bọn họ đối thoại, nguyên lai này Hoàng đại nhân thông đồng với địch phản quốc, ân, này đồ thú vị, thông đồng với địch phản quốc đồng thời cư nhiên còn không quên thu hồi, thật sự là cái lòng tham tiểu nhân đâu!

Của nàng lực chú ý về tới hạo triệt trên người, thả bất luận hắn ở trong này làm gì, vừa rồi kia một tiếng tuyệt đối sẽ không là vô cớ phát ra, triệt ca ca rốt cuộc làm sao vậy đâu? Dã đồng thấy hắn màu bạc mặt nạ hạ, một giọt mồ hôi lạnh yên chảy xuống, không khỏi đối hắn cười cười, hoàn ở hắn trên lưng thủ hơi hơi dùng sức, hạo triệt liền đem toàn bộ trọng lực phóng tới thân thể của nàng thượng, hai người thân thể liền chặt chẽ điệp ở tại cùng nhau.

Hạo triệt không tiếng động dùng ánh mắt tìm hỏi nàng, hắn vốn là sợ áp đến nàng, hiện tại lại cùng thân thể của hắn như vậy tiếp cận, hơn nữa nàng nếu có chút giống như vô hương vị ngọt ngào hô hấp, hắn bản khoản liền lập tức chuyển biến đến địa phương khác. Hắn ý đồ yếu khởi động chính mình, đã đồng lại nắm thật chặt thủ, làm cho hắn tránh cũng không thể tránh. Hạo triệt đành phải cố gắng đem chính mình lực chú ý đặt ở phía dưới nhân đối thoại thượng, nhưng là đã đồng mùi thơm của cơ thể vẫn là không có lúc nào là không ở dự hoặc hắn. Trời ạ, vì cái gì hắn vừa rồi muốn đem chính mình cùng đã đồng bãi thành như vậy một cái xấu hổ tư thế?

Ở ngọt ngào dày vò trung, phía dưới hai người rốt cục tán gẫu xong rồi, mà hạo triệt cũng vội vàng về tới trên mặt.

Dã đồng theo sát hắn, ngồi xổm xuống, liếc nhìn lên hắn ống quần, thấy một cái đang ở sầm huyết miệng vết thương, kinh ngạc nâng mắt:“Triệt ca ca, người bị thương!”

“Không có việc gì, một chút tiểu thương.” Hạo triệt vô tình nói, muốn thu chân đi lấy chính mình muốn bắt gì đó.

“Chờ một chút!” Dã đồng theo trong lòng lấy ra thuốc trị thương, dùng chính mình khăn tay lau khô vết máu, thượng dược, sau đó tái lấy ra một cái khăn tay kéo xuống một cái giúp hắn băng bó lên.

Làm xong rồi hết thấy, dã đồng đứng dậy, còn thật sự nhìn hạo triệt nói:“Triệt ca ca, này miệng vết thương rất sâu, trở về nhất định phải nhớ rõ đổi dược!”

Hạo triệt gật gật đầu, môn lý còn sót lại thể lực còn có rất nhiều, đối với các loại ám sát hắn cũng đã muốn tập mãi thành thói quen, trên người các loại miệng vết thương cũng là không thể tránh được. Chưa từng có nhân ở hắn bị thương sau hội như vậy, mà đồng nhi làm như vậy, làm cho hắn cảm thấy thực tâm âm:“Ân, ta đã biết.” Hắn không lời nào cảm tạ hết được, hắn biết đồng nhi sẽ không thích hắn như vậy mới lạ.

Dã đồng nhìn hắn ở một cái khác ám cách phía trước suy tư về, không khỏi ra tiếng nói:“Triệt ca ca, muốn đánh khai nó sao?”

Hạo triệt theo bản năng gật gật đầu, còn đang suy nghĩ, dã đồng cũng đã bắt nó mở ra, bên trong rõ ràng là kia Hoàng đại nhân thông đồng với địch bán nước căn cứ chính xác theo. Hắn hơi hơi lạnh lẽo mắt, nhưng chưa nói cái gì, lấy này nọ, đem ám cách quan hảo.

Dã đồng cười cười, lại đối nàng có điều cố kỵ đâu! Yếu ca ca tin tưởng nàng không có ý xấu, còn thật là khó khăn đâu!

“Đồng nhi phải đi về, ca ca phải nhớ đổi dược nga!” Dã đồng không có cho hắn lên tiếng cơ hội, tự cố mục đích bản thân ly khai. Hạo triệt vì lảng, đồng nhi như vậy lược hiển xa cách khẩu khí..... Hắn chẳng lẽ lại biểu hiện ra đối của nàng làm bất hòa sao? Bất bất tay trung nàng bỏ lại thuốc mỡ, tâm âm âm, hắn có lẽ hắn là tin tưởng đồng nhi.

chương 31.tin nhiệm

Không quá vài ngày, dã đồng liền nghe được Hoàng đại nhân bởi vì thông đồng với địch phản quốc mà bị định tội tin tức, theo bản năng cảm thấy cùng triệt ca ca ngày đó hành động có liên quan hệ. Nghe bộ binh này đó đồng nghiệp nhóm lòng đây cảm phần trò chuyện chuyện này, dã đồng nhưng không có hiện ra nhiều nhiệt tình. Nàng có vẻ tò mò là triệt ca ca cụ thể ở bên trong sắm vai thế nào nhân vật.

Hôm nay buổi chiều, nàng ma xui quỷ khiến lại chạy tới Minh Nguyệt cư chính mình kia gian trong phòng. Không thể phủ nhận, nàng đang chờ hạo triệt đã đến.

Làm cửa phòng bị xao vang thời điểm, dã đồng khoe miệng là không chút nào che dấu sung sướng:“Mời vào.”

Hứa việt bạch đẩy cửa ra, tự nhiên thấy dã đồng không tầm thường cảm xúc. Hắn hồi đầu nhìn nhìn phía sau cái kia âm trầm nam nhân, lại đối nhà mình Các chủ đánh giá một phen, rốt cục nhìn không được đem này vài lần vẫn muốn nói trong lời nói nói ra:“Tuyệt bay, người thật sự biết hắn là ai vậy sao?” Trên đảo mọi người nói Các chủ thực khôn khéo, nhưng là xét đến cùng lại chính là một cái đứa nhỏ. Mặc kệ nàng rốt cuộc có biết hay không, hắn đều cảm thấy có tất yếu nhắc nhở một phen.

Hắn trong lời nói kêu dã đồng cùng hạo triệt đều nhìn về phía hắn, dã đồng vì lảng:“Hắn là của ta triệt ca ca nha!”

Việt bạch nghe thấy này trả lời, nhìn mắt hạo triệt, quyết định đem nói ở làm rõ chút:“Hắn là làm hạo triệt.”

“Ân, đây là triệt ca ca tên.” Dã đồng gật đầu, không cảm thấy có cái gì không ổn chỗ.

Việt bạch khoe mắt rút trù, đột nhiên nghĩ đến chính mình tiền hai ngày hồi đảo khi vũ Diệp Y đang ở lớn tiếng nói xong:“Hoa hoa chính là một cái tri

động ngu ngốc!” Có lẽ, đây là sự thật? Bất quá, đó là bởi vì đã đồng không có xem hiểu được Diệp Y đối nàng làm nũng mà trí, có lẽ..... Không tính? Hần cân nhắc , vẫn là tiếp tục nói:“Hần là cười mặt Tu La.”

Đã đồng động tác cương một chút, trên mặt tràn đầy kinh ngạc sắc. Nàng xem hướng hạo triệt, nháy mắt, tựa hồ ở hướng hạo chứng thực.

“Ân.” Hạo triệt gật gật đầu, chẳng lẽ đã đồng vẫn không biết hạo chính là cười mặt Tu La sao?

Kinh ngạc sắc đi qua, đã đồng liền trở mặt ra, chạy tới việt bạch trước mặt:“Việt bạch, ngươi còn không có nói cho quá người khác chuyện này đi?”

“Ân, không có.” Việt điểm trắng gật đầu, nhìn của nàng khuôn mặt tươi cười, đột nhiên cảm thấy có cái gì không tốt chuyện yếu phát sinh.....

“Vậy ngươi nhớ rõ nhất định không cần cùng trong nhà những người khác nói nga!” Đã đồng mong được nhìn hạo, trong mắt lóe quang, làm cho hạo cảm thấy chính mình nếu cự tuyệt nàng sẽ là rất lớn đắc tội quá.

Nhưng --“Quần sự nói qua, tốt nhất đừng cho ngươi cùng nguy hiểm nhân vật kết giao.” Việt bạch trầm giọng nói, hạo cảm thấy chính mình thất sủng , hạo là trước hướng vũ điện hội báo tái nói cho Các chủ chuyện này .

“Việt bạch, ngươi tốt nhất , ngươi sẽ không nói cho bọn họ đúng không?” Đã đồng có vẻ càng thêm đáng thương hề hề, thật to trong mắt tựa hồ hàm thủy quang,“Ngươi có biết , chuyện này nếu bị hạo biết đến nói, ta sẽ bị chết thực thảm -- hảo việt bạch, bang giúp ta thôi!”

Nàng những lời này tuyệt đối là thật tâm thực lòng. Phải biết rằng, tiền hai ngày vũ điện vừa mới vừa cấp nàng giảng quá trên giang hồ nguy hiểm nhân vật bài danh, hơn nữa thực nghiêm túc hỏi nàng có hay không cùng những người này kết giao. Nàng nhưng là lời thề son sắt trả lời quá, trừ bỏ cùng hạ hoa tuyết bay bên ngoài, không có cùng bất luận kẻ nào có cùng xuất hiện, nếu lúc này bị việt bạch thông đi ra ngoài, lấy vũ điện còn thật sự phụ trách thái độ, của nàng lỗi tai không chừng cũng bị độc hại thành cái dạng gì .

Đã đồng theo bản năng run lên đầu, từ này tên nhóm coi hạo người giám hộ tự cho mình là tới nay, của nàng mỗi một cái nguy hiểm động tác đều đã bị nhất đồng lớn nhân nhắc tới. Đôi khi nàng lấy thân thử độc, rõ ràng mọi người đều biết nói nàng sẽ không trúng độc, nhưng vẫn là hội một đám mà nói. Đáng thương nàng ăn độc được sau có một trận tử ma túy kì, ngay cả trốn đều trốn không thoát.

Việt bạch bị của nàng thủy mâu sở mê hoặc, mơ hồ đáp ứng rồi xuống dưới, nhìn đến đã đồng bên môi nổi lên cười gian, hạo phải hối hận đã muốn không còn kịp rồi. Đây tiêu Các chủ, mỗi lần như vậy nhìn bọn họ thời điểm đều gọi người không hề sức chống cự a..... Việt bạch lo lắng nhìn nhìn phía sau không có biểu tình nam nhân, nhẹ thở khẩu khí, hơn nữa đã đồng vừa rồi trong mắt uy hiếp chợt lóe rồi biến mất, hạo căn bản không có phản kháng quyền lợi. Mặc kệ nói như thế nào, nàng đều là Các chủ, nàng sở quyết định chuyện tình không phải hạo có thể thay đổi .

Việt bạch khẽ thở dài:“Ta đã biết.” Sau đó ly khai phòng này.

Nhìn bọn họ trong lúc đó hồ động, hạo triệt chỉ cảm thấy chính mình cổ họng có một loại thực bị đè nén cảm giác. Hạo là cười mặt Tu La, nhưng này sẽ cho đồng nhi mang đến làm phức tạp sao?

“Ta lần đầu tiên biết cùng ta kết giao cư nhiên hội trí đồng nhi vào chỗ chết.” Hạo triệt tự giễu nói, phản thân liền dục rời đi.

“Triệt ca ca, đồng nhi nguyên lai không biết thôi!” Đã đồng khẩu khí lý có vẻ thực ủy khuất,“Kỳ thật cũng không có khoa trương như vậy, chính là đồng nhi phát quá thê nói không có cùng cười mặt Tu La có kết giao, nhưng là triệt ca ca vĩnh viễn là đồng nhi ca ca!”

“Đồng nhi, đối với ta, ngươi rốt cuộc biết bao nhiêu?” Hạo triệt phát hiện chính mình ở sâu trong nội tâm cư nhiên có một tia sợ hãi. Hạo nguyên bản vẫn nghĩ đến đồng nhi là biết thân phận của hạo ở cùng hạo kết giao , mà hiện tại đột nhiên phát hiện đồng nhi căn bản không biết hạo tẩn nhẫn. Hạo rất sợ, đồng nhi đã biết chính mình thủ đoạn sau có phải hay không còn có thể cùng hạo như vậy thân mật ở chung.

Đã đồng cắn cắn môi, sau đó nói:“Cười mặt Tu La, vốn tên là lâm hạo triệt, tục truyền võ công sâu không lường được, đến nay chưa từng chiến bại. Thủ đoạn sát nhân âm ngoan độc辣, mang theo bản thể diện cụ, làm người lạnh lùng, cự tuyệt bất luận kẻ nào gần người, nhân giết người là lúc có chứa cười lạnh mà được gọi là; Là hoàng thất chuyên nghiệp sát thủ tổ chức tuyệt sát môn môn chủ, sư theo tiền nhiệm môn chủ, mười bốn tuổi tiếp nhận chức vụ môn chủ chỉ chức, bản nhân giống như cùng hoàng thất có thiên ti vạn lữ quan hệ, trên người có cái chức quan nhân tẩn.” Nàng ở trong đầu sửa sang lại một chút, đem lúc trước vũ điện nói cho của nàng tin tức đại khái nói một chút, nháy mắt mấy cái,“Ta đại khái biết đến chính là này đó..... Ngô, nói như vậy, triệt ca ca vốn tên là quả thật là kêu lâm hạo triệt đâu!”

Hạo triệt lạnh lùng nghe nàng nói, không sai, nàng theo như lời đại đa số đều là trên giang hồ mọi người đều biết . Nhưng là hạo sư theo tiền nhiệm môn chủ cùng với tuyệt sát môn vì hoàng thất sở dụng này hai điểm, cho dù là môn chúng cũng không nhất định đều biết nói, càng miễn bản người giang hồ . Đồng nhi luôn miệng nói không biết hạo, lại đối hạo tin tức hiểu biết so với những người khác đều yếu tí mĩ xác thực.....

Hạo hít lại mắt, sát khí tẩn hiện. Nàng quả nhiên là người khác phái tới thương tổn hạo sao? Cư nhiên dùng như vậy vụng về nói dối.

Nhưng, đã đồng ngay sau đó liền phác đi lên, không nhìn hạo thả ra sát khí, hung hăng ôm lấy hạo, ý cười trong suốt:“Triệt ca ca thả ra sát khí thời điểm nhưng thật ra cùng Tu La hiểu được liều mạng, triệt ca ca, ngươi quả nhiên là cười mặt Tu La sao?”

Hạo triệt chống lại của nàng mắt, sát khí mạnh tan thành mây khói, theo bản năng lấy tay hoàn trụ nàng, trong lòng nổi lên rất kỳ quái cảm giác, hạo như thế nào đã bị trong lòng này lại lịch không rõ vật nhỏ trực tiếp ma đi sát khí đâu?“Ân.”

Đã đồng cảm giác được hạo tái vô sát khí, cũng nhẹ nhàng thở ra, nguyên bản chuẩn bị dùng để công kích ngân châm cũng bị thu đứng lên. Nàng chính là

ở đó, của nàng triệt ca ca không có khả năng bởi vậy sẽ giết nàng; Mà nếu giang hồ đồn đãi là thật, nàng tựa hồ cũng chỉ có gần thân mới có thể hóa giải hấn công kích. Nàng yên tâm ở hấn trong lòng cợ cợ, may mắn, nàng đỡ thẳng.

“Ân, như vậy, của ta Tu La ca ca vừa rồi thả ra sát khí là vì cảm thấy đồng nhi biết được nhiều lắm?” Dã đồng như cũ ôm hấn, cảm để ở hấn trước ngực, tản ra thiên chân hơi thở, “Hon nữa trong lúc nhất thời không biết đồng nhi là địch là bạn?”

Của ta Tu La ca ca? Hạo triệt nghiền ngẫm nghĩ, hấn đồng nhi luôn thực dễ dàng biến nhìn thấu hấn ý tưởng. Xem của nàng biểu hiện, là thật không biết thân phận của hấn, nhưng biết sau cũng không có giống những người khác giống nhau sợ hãi. Là tín nhiệm, vẫn là hoàn toàn lừa gạt? Hấn nhìn chăm chăm cặp kia trong suốt thủy mâu, nhất thời do dự.

“Ta thế mới biết đồng nhi cũng không phải cái gì đơn giản nhân a!” Hạo triệt ý vị thâm trường nói.

“Đồng nhi thân phận xác thực không phải thực đơn thuần, nhưng là triệt ca ca cho dù yếu tra, đồng nhi dám cam đoan, người cái gì cũng tra không đến.” Dã đồng còn thật sự xem nhập hấn đôi mắt, “Nhưng, đồng nhi cam đoan, nếu triệt ca ca không nghĩ nói, như vậy đồng nhi quyết không hội cố ý đi thăm dò ca ca hết thấy.” Đối với nàng mà nói, thiên diễm vương triều lý căn vốn không có cái gì cái gọi là bí mật, chỉ cần nàng muốn biết, của nàng nghe phong các nhất định đem hết có khả năng giúp nàng đi thăm dò. Mà -- của nàng tư liệu, cho dù là vũ điện bọn họ ý đồ đi thăm dò, nhưng bất hạnh không có manh mối, hoàn toàn tra không đến -- nàng không tin tuyệt sát môn hội so với của nàng nghe phong các còn muốn lợi hại.

“Vì cái gì?” Hạo triệt nghe được của nàng cam đoan, nhìn nàng trong suốt hai tròng mắt, nhất thời mê hoặc, theo bản năng hỏi đi ra.

“Bởi vì triệt ca ca không thích như vậy, không phải sao?” Dã đồng cười đến giống như là một mảnh ánh mặt trời.

Hạo triệt có chút mờ mịt, nội tâm có một tia mềm mại giống bị xúc động. Cho dù hấn lý trí do tại hoài nghi, hấn tình cảm đã muốn hoàn toàn toàn tín đồng nhi. Lần đầu tiên như vậy đơn thuần muốn đi tin tưởng một người, loại cảm giác này đối với hạo triệt mà nói rất là kỳ diệu. Tuyệt sát môn lý tranh đấu gay gắt, trong hoàng cung không sạch sẽ hắc ám, làm cho hấn cơ hồ cảm thấy đã biết cả đời sẽ rất khó tái đối bất luận kẻ nào gia đi tín nhiệm. Nếu tâm đã muốn sớm từng bước thay hấn làm ra quyết định, hạo triệt quyết định buông tay ra đi đó một phen -- nhiều nhất đó là đưa rớt này mệnh, mà này mệnh tới một mức độ nào đó vẫn là đồng nhi cứu trở về .

“Đồng nhi, ta tin người.” Hạo triệt khẩu khí坦然 nhiên , cũng là chưa bao giờ từng có kiên định.

Dã đồng tâm mạnh nhảy dựng, nàng cảm giác được hấn đề phòng hoàn toàn buông, đây là nàng sở không dám chờ mong kết quả. Loại cảm giác này..... Thật tốt. Dã đồng đóng nhắm mắt, tuyên thệ bản nói: “Triệt ca ca, đồng nhi quyết không hội cô phụ của người tín nhiệm.” Đây là nàng sở làm ra hứa hẹn.

“Nhưng là, cơ hồ không có nhìn đến triệt ca ca cười quá đâu! Không phải nói triệt ca ca muốn giết người thời điểm hội cười sao?” Dã đồng cảm xúc biến đổi, thất vọng vuron hai tay đi vuốt ve hạo triệt hai má.

Hạo triệt càng thêm nhanh ôm nàng, để ngừa nàng không nghĩ qua là hoạt đi xuống, về mặt bắt đắc dĩ sắc. Vừa rồi hấn chính là bản năng nổi lên sát ý, mà cũng không có chân chính muốn sát nàng. Nhưng đồng nhi không sợ hãi cũng liền thôi, như thế nào còn có thể đối này ôm có chờ mong? Nhìn nàng về mặt thất vọng sắc, hấn hỏi: “Đồng nhi muốn nhìn ta cười?”

Nhìn dã đồng còn thật sự địa điểm gặt đầu, hấn cứng ngắc dặt khóe miệng. Từ biết chính mình tươi cười sẽ làm này muốn hiện lên hấn giường nữ nhân càng thêm điên cuồng về sau, hấn liền không hề nở nụ cười; Mà cuộc sống tàn khốc cùng áp lực biến thành hấn cơ hồ quên yếu như thế nào nở nụ cười.

“Thật khó xem.” Dã đồng bĩu môi, hai tay mới từ hấn trên mặt buông, mà hạo triệt cũng nhẹ nhàng thờ ra.

“Nột, triệt ca ca, đồng nhi nghe nói cười mặt Tu La không vui nhân gần người mới cảm thấy triệt ca ca căn bản không phải cười mặt Tu La Xem ra giang hồ đồn đãi cũng không hẳn nhiên có thể tin a!” Dã đồng miễn cưỡng oa ở hấn trong lòng nói.

“Đồng nhi, người là ta bảy tuổi tới nay duy nhất đi một lần ta như vậy gần mà không gọi ta chán ghét .” Hạo triệt làm sáng tỏ nói.

Nhớ rõ hấn ước chừng mười tuổi thời điểm phụ hoàng phái tới một cái nha đầu, nói là muốn cho hấn thể hội nam nữ tình hình. Hấn cố nén làm cho cái kia nha đầu đối hấn giờ trò, rốt cục ở nàng ngưng ngưng muốn hôn hấn thời điểm nhìn không được phun ra -- đến tận đây, hấn không bao giờ nữa muốn tra tấn chính mình, ở phụ hoàng cùng hoàng huynh nhóm muốn đưa đến càng nhiều nữ nhân phía trước bỏ trốn mất dạng, mang binh đánh giặc cũng so với bị này đó đối trá oanh oanh yến yến nhóm vờn quanh tốt rất nhiều. Nay hấn có công lao sự nghiệp, cũng là không có người còn dám buộc hấn binh nữ nhân, bằng không không chừng hấn còn muốn yếu đi ra ngoài đánh thượng mấy trận.

Dã đồng vui nở nụ cười, về mặt đắc ý sắc. Bất luận như thế nào, đã biết này ôm ấp tạm thời chỉ thuộc loại nàng một người thời điểm, nàng vẫn là chỉ không được sung sướng đứng lên.

Ân, của nàng, triệt ca ca.

chương 32:ác mộng

“Hong tỷ tỷ, là nha đầu sai lầm rồi, hong tỷ tỷ.....” Cô gái ngã ngồi trên mặt đất, trên mặt đã muốn tràn đầy nước mắt, phí công thân hai tay, hy vọng nữ tử có thể giống như trước giống nhau đến kéo nàng một phen. Nhưng lòng của nàng lý đã muốn biết, đây là không có khả năng . Nhìn nữ tử dứt khoát rời đi bóng dáng, cô gái sắc mặt trong lúc nhất thời trở nên trắng bệch.

Xoa hai má, non nót làn da thượng đã muốn thũng nổi lên bên, làm cho nguyên bản xinh đẹp khuôn mặt có vẻ chẳng ra cái gì cả. Cô gái dùng sức đè ép

áp thùng lên địa phương, đồ hút một ngụm lãnh khí, nhưng nằng lại cố ý kìm, tựa hồ căn bản cảm không đến đau ý.

“Hong tỷ tỷ, nha đầu đau quá, là nha đầu sai lầm rồi, không cần đi.....” Cô gái mặt bởi vì đau đớn đã muốn hoàn toàn vận vẹo lên, nằng lại không hề dừng tay tính. Nguyên bản trong suốt ánh mắt lúc này có vẻ không hề tiêu cự, trống trơn, nằng giống như là một cái không có linh hồn bỏ ngẫu bình thường.

Rốt cục, trên mặt đau đến chết lặng, cô gái mới cứng ngắc buông thủ, chậm rãi ấn đến trái tim vị trí.

“Nha đầu thực đau quá đâu..... Hong tỷ tỷ.....” Cô gái cảm thấy hào lãnh, rõ ràng là tháng sáu thời tiết, nằng lại cảm thấy như là ở tháng chạp lý bình thường. Hong tỷ tỷ đánh kia một cái tát so với ngày thường lý người khác khi dễ yếu khinh nhiều lắm, nhưng là nằng lại cảm thấy đau đến tứ chi bách hải, thế cho nên hiện tại căn bản cái gì cũng làm không được.

“Nha đầu sai lầm rồi..... Nha đầu không nên cùng a ngu ca thưởng hong tỷ tỷ.....” Cô gái thì thảo nói nhỏ, tựa hồ ở tự quyết định, nhưng trong giọng nói hời hợt quả thật nằng làm cho người ta trong lòng lên men, “Nhưng là, rõ ràng là yển tỷ tỷ làm, vì cái gì cũng không tin tưởng nha đầu? Hong tỷ tỷ.....”

“Nha đầu, nhanh lên đem đồ ăn lấy, chờ thiêu đâu!” Phòng bếp bác gái mới không để ý cùng của nằng cảm xúc đau, hướng của nằng mông đá một cước, hùng hùng hổ hổ nói, “Hiện tại biết khóc! Kia còn đi cáo kia hai người mặt, yếu người miêu khóc chuột giả từ bi!”

“Không phải ta.....” Cô gái khóc thút thít biện giải nói, không ai nghe của nằng, chính là đau đến đây nhất đại sọt đồ ăn.

Nằng không dám nhàn hạ, biên khóc biên lấy đồ ăn, trong tai lại truyền đến người khác khinh miệt bình luận.....

“Thật sự là, a hong ngày thường lý đối nằng tốt như vậy, nằng còn đi về phía tổng quản mặt báo, phá hư a hong cùng a ngu hảo sự. A hong ngày thường lý thật sự là bạch giúp này Tiểu Bạch mất lang.....”

“Chính là, vốn nước chảy thành sông chuyện nhi, bị nằng như vậy nhất nháo, a hong sợ sẽ phải gả không ra đi.....”

“Nhưng chuyện này có phải hay không có điểm quái? Vì cái gì chỉ trích phạt a hong một người? Không phải cùng a ngu cùng một chỗ sao?”

“Người không biết, a ngu bị phu nhân trong phòng tiểu yển coi trọng, có ý dận tổng quản không cần trách phạt hân. Tiểu yển hiện tại nhưng là phu nhân trước mặt người tâm phúc nhi, cho dù là tổng quản cũng muốn bán nằng cái tính tôi đâu!”

.....

“Không phải ta.....” Cô gái trên tay dùng một chút lực, đồ ăn hành gãy, đồ ăn nước đem của nằng móng tay cũng nhuộm thành lục sắc. Nằng thừa nhận, nằng là đồ tặc, đồ tặc hong tỷ tỷ càng thêm thích cùng a ngu ca cùng một chỗ, cho nên ở tổng quản đến thời điểm liền không có nói tình, nhìn tổng quản phát hiện bọn họ. Nhưng là, nằng thật sự thấy được, khi đó tiểu yển là cùng tổng quản cùng nhau đến, sau đó liền đứng ở một bên xem diễn. Thắng đến nằng thất thủ đánh nghiêng thủy dĩnh, dẫn tới bọn họ phát hiện nằng cùng tiểu yển, tiểu yển mới cuống quít đem trách nhiệm toàn giao cho nằng, làm cho nằng xem đến..... Hong tỷ tỷ kia cảm hận ánh mắt.

A hong bị trừng ngũ roi, toàn thân xụi lơ về tới phòng, lại phát hiện cô gái chính canh giữ ở chỗ.

“Hong tỷ tỷ..... Nha đầu sai lầm rồi.....” Cô gái thật cẩn thận cầu xin nói, thấy nằng chán ghét ánh mắt, tâm tựa hồ mạnh bị đông lạnh thành khối băng.

“Người sai lầm rồi? Người cho là giải thích hữu dụng sao?” A hong quát, “Người này ghê tởm trắng tiểu tiện loại, ta lúc trước sẽ không nên giúp đỡ của người! Không phải của người chung quy không phải của người, người cho dù là sử kế phá hư cũng không có dùng! Hiện tại ta thành như vậy, người nào hứng là đi? Lăn! Ta không cần lại nhìn đến người!”

Nhìn môn ở trước mặt mạnh bị quan thượng, cô gái phác đi lên, khóc cầu xin, suốt một buổi tối, thắng đến của nằng cổ họng ách, cũng không có được đến gì đáp lại. Làm nằng thể lực chống đỡ hết nổi mà hôn đi qua thời điểm, nằng biết, không còn có nhân hội quan tâm nằng..... Nằng tự tay bị hủy hoại của nằng duy nhất thương tiếc.....

Dã đồng mạnh bùng tình, cả người đều là niêm cháo mồ hôi lạnh. Ánh vào mi mắt là nằng trong khuê phòng màn, ngoài cửa sổ truyền đến phong tiếng rít, trừ lần đó ra, im lặng không có gì thanh âm. Nằng ấn ngực, có bao nhiêu lâu không có mơ thấy kiếp trước chuyện tình? Nằng tựa hồ thật lâu không có đã làm mộng, của nằng cảm xúc vẫn buộc chặt, cực độ dễ dàng bùng tình, mà lâu dài tới nay mệt mỏi cũng làm cho nằng cơ hồ mất đi nằm mơ cơ hội.

Bóc thấp thấp thấp mặt nạ, dã đồng thân thủ xoa xoa trên mặt mồ hôi. Móng lung dưới ánh trắng, đây là hé ra khuynh đảo chúng sinh khuôn mặt, trong ánh mắt hơi hơi trở mắt khiến cho nằng có vẻ đơn thuần mà khả nhân.

Tim đập dần dần bình phục xuống dưới, dã đồng một lần nữa đội mặt nạ, ôm chân..... Nằng cư nhiên mơ thấy hong tỷ tỷ.....

Không phải của nằng, chung quy không phải của nằng sao? Dã đồng chậm rãi trở về chỗ cũ những lời này..... Không phải của nằng..... Triệt ca ca.....

Dã đồng đồng tử đột nhiên co rút lại, thẳng lăng lăng nhìn chính mình thủ -- này mộng là ở ám chỉ nằng sao? Nếu nằng cưỡng cầu trong lời nói, ngược lại hội mất đi..... Sao? Trong lòng mạnh phát lạnh. Nằng rõ ràng biết được chính mình giữ lấy dục có bao nhiêu sao cường, nếu nhận định người nào hoặc cái gì vậy là thuộc loại của nằng, kia nằng cho dù là hủy diệt cũng sẽ không buông tay.

Nhưng, triết ca ca không giống với, hẳn không phải nghe phong đảo nhân, không có dùng quá lời thề thảo..... Hơn nữa, hẳn cũng không có gì lý do sẽ đối nàng tốt như vậy. Là nàng lòng tham đâu..... Đã đồng chậm rãi thu hồi thủ, nàng nên hiểu được thấy đủ, triết ca ca hiện tại đã muốn đối nàng vô cùng tốt, hẳn không phải của nàng sở hữu vật, nếu nàng đi vào cái kia cực đoan trong lời nói, kết quả cuối cùng -- nàng không dám tưởng tượng.

Nàng không nghĩ yếu mất đi triết ca ca đâu! Nàng không nghĩ nếu một lần ném thư bị tụt tín nhiệm nhân sở vứt bỏ tư vị. Nàng hội hảo hảo khống chế chính mình, quyết không hội, giẫm lên vết xe đổ.

“Hoàn nhi, cũng không phải ngươi lập gia đình, như vậy hưng phần làm gì?” Đã đồng ở trang điểm kính tiền chậm tư trật tự sát phần, thần nhiên nghe Hoàn nhi ở một bên lú rú nói xong. Buổi sáng ác mộng làm cho của nàng tinh thần không phải tốt như vậy, vừa rồi ở bộ binh thời điểm thất thần thiếu chút nữa không có nghe rõ ràng người bên ngoài trong lời nói.

“Tiểu thư!” Hoàn nhi dùng sức chà chà chân, “Đây chính là tam tiểu thư phải lập gia đình đâu! Lần trước nhị tiểu thư gả cho cái kia người giang hồ, ngài sinh bệnh không có đi, lần này tam tiểu thư gả cho Ngự Sử đại nhân, tiểu thư cũng không thể tái bỏ lỡ!”

“Lập gia đình có như vậy thú vị sao?” Đã đồng vẫn là chậm rãi sát phần, trong mắt hiện lên một tia vẻ lo lắng. Tông kì nghiên gả này Ngự Sử đại phu đã muốn là bốn mươi hơn tuổi, trong nhà có nhất đồng lớn tiểu thiếp, hẳn con lớn nhất so với tông kì nghiên còn muốn lớn hơn hai tuổi. Tông kì nghiên gả quá khứ là làm tái giá, không chừng hội đã bị phu gia thế nào đãi ngộ. Trận này hôn nhân bất quá chỉ dùng để một nữ nhân cả đời hạnh phúc đặt tông tu quốc cùng Ngự Sử đại nhân hợp tác quan hệ thôi.

“Đương nhiên là! Tiểu thư, ngươi tưởng, tân nương tử mặc gả y thật đẹp a! Đây cả đời đã có thể chỉ có một lần nga!” Hoàn nhi tự nhiên không có chú ý tới của nàng cảm xúc, một lòng thâm nghĩ đến kia lập gia đình khi ngăn nắp, lại không biết kia ngăn nắp sau lưng tan nát cõi lòng.

“Cả đời chỉ có một lần?” Đã đồng thần nhiên nói, rốt cục chái vượt sợi dường như mình ý trang, “Đi Tam tỷ nơi nào đây nhìn xem đi, không phải nói giúp đỡ tỷ ty chuẩn bị sao?”

“Ân!” Hoàn nhi hai mắt tỏa ánh sáng vì nàng mở ra cửa phòng, nhìn mắt nàng khó coi quần áo, rốt cục thì không nói gì thêm, vì lảng sau, vui vẻ phía ngoài cửa chạy tới.

“Tiểu thư!” Linh nhi không quen nhìn nói, “Ngươi như thế nào còn ăn mặc như vậy..... Như vậy.....”

“Khó coi?” Đã đồng lạnh nhạt cười, trấn an chụp thương của nàng kiên, “Hảo Linh nhi, không cần làm cho này chuyện này tức giận, để ý có nếp nhăn đi ra. Ta không có vấn đề gì, có liên quan hệ, có khác một thân.”

Không ra dự kiến, còn chưa đi đến tông kì nghiên cửa phòng khải, liền nghe thấy bên trong bệnh tâm thần tiếng khóc: “Nương, ta không lấy chồng, ta không cần gả cho một cái tuổi có thể làm cha ta lão nhân!”

“Nghiên nhi, đây là không có cách nào, ngươi gả cho hẳn ít nhất vẫn là nhà giữa, này nhà kẻ tiểu thiếp làm sao có ngươi tuổi trẻ mạo mĩ? Chính là hướng về phía cha ngươi, hẳn cũng sẽ không ủy khuất của ngươi.” Ngũ phu nhân an ủi nói, nhưng này hiển nhiên cũng chỉ là nông cạn lời nói, lòng của nàng lý tự nhiên cũng không nguyên chính mình đại nữ nhi gả cho như vậy một người.

“Nương.....” Tông kì nghiên ủy khuất khóc, nhưng trong thanh âm đã muốn đã không có vừa rồi bệnh tâm thần.

“Bé ngoan, nương biết ngươi không muốn, nhưng là hôm nay nhưng là ngươi mừng rỡ ngày, cũng không nên bởi vì nước mắt vọt không khí vui mừng. Đến phu gia nhiều nhường nhịn một ít, như thế này không cần cấp bọn muội muội nhìn chê cười.” Ngũ phu nhân ôn nhu nói.

Đã đồng cố ý thả chậm cước bộ, đi đến tông kì nghiên trước cửa thời điểm, nàng đã muốn nghe không thấy khóc nức nở thanh, nghĩ đến tông kì nghiên cảm xúc đã muốn dần dần ổn định xuống dưới.

Bên kia, tông kì tuyết mang theo nhân vênh vào tự đắc tiêu sái lại đây, đã đồng tránh được nàng, tự phát làm cho ra lộ, liền thấy của nàng nha hoàn không hề có kỵ lớn tiếng vỗ môn, kêu lên: “Tam tiểu thư khả ở phòng trong? Bát tiểu thư đến giúp đỡ!”

Mở cửa là ngũ phu nhân, nàng mang theo ôn hòa ý cười: “Cái này phiền toái Tuyết Nhi.”

Tông kì tuyết đi vào nội môn, ngũ phu nhân thấy đã đồng, mỉm cười: “Dao nhi cũng đến đây? Cùng nơi vào đi!”

Đã đồng hơi hơi cung kính khom người, bước vào cửa phòng. Đây là thấy tông kì nghiên trên mặt đã muốn đã không có gì cảm xúc, tùy ý người sẵn sóc đầu đưa nghịch trang dung. Tông kì tuyết ở một bên chỉ huy hạ nhân, nhất phải lãnh đạo tác phong, thần sắc còn phải ý đảo đạt; Mà ngũ phu nhân điệu ngoan đứng ở một bên, tùy ý tông kì tuyết đùa nghịch, cùng tông kì nghiên hai người ngược lại như là phối hợp diễn.

“Bát muội, ta có thể làm chút cái gì sao?” Đã đồng khẩu khí lý mang ti cung kính hỏi.

“Ngươi sẽ không dùng làm cái gì, ở trong này cùng Tam tỷ có thể.” Tông kì tuyết khẩu khí lý hơi có chút không kiên nhẫn, dứt lời, không hề để ý tới đã đồng, tiếp tục của nàng chỉ huy nghiệp lớn. Đã đồng liền cũng không phản bác, im lặng ngồi ở một bên, nhìn mọi người bận rộn.

Nhìn tông kì nghiên đem chính mình cảm xúc hoàn toàn chôn dấu lên, đã đồng ở trong lòng thờ dài. Có lẽ, nàng hẳn là yếu cố gắng, nếu đến lúc đó không trĩ ảnh nháp không được tông tu quốc mất trong lời nói, nàng không chừng yếu đối mặt thế nào phiền toái đâu.....

Hết thấy chuẩn bị cho tốt sau, tông kì tuyết giao cho nói: “Tam tỷ, lần này gả cho Ngự Sử đại nhân nhưng là phúc của người khi đâu! Đến phu gia, khả nhất định không cần đã đánh mất chúng ta và tướng phủ mặt nha!” Đã đồng thương hại nhìn tông kì nghiên miễn cưỡng cười đáp ứng, nhìn nàng không toát ra một tia bất mãn cảm xúc, không khỏi càng thêm kiên định chính mình tín niệm.

Nàng nhất định phải làm cho không trở ảnh cưới tông kì dao..... Nhất định.

chương 33 nhìn trộm

“Triệt ca ca.....” Đã đồng thủy mâu lý giống như dẫn theo tầng sương mù, nàng nhuyển thanh gọi hạo triệt, trong thanh âm ẩn có khiêu khích ý. Mềm nhẵn tay nhỏ bé không an phận chui vào hạo triệt quần áo, mạn vô mục đích vuốt ve, tản ra một cỗ, khó có thể ngôn dụ xinh đẹp hơi thở. Đò bùng thần cánh hoa hơi hơi mở ra, một bộ nhâm quân nhâm nháp tư thái.

Hạo triệt nhìn không được hôn lên đi, tham lam nhâm nháp của nàng hương tân, nhìn của nàng con người trở nên càng phát ra sương mù.

Đã đồng đi cả nhấc, đáp lại hân hôn, tay nhỏ bé càng phát ra không an phận đứng lên.

Hắn khó kìm lòng nổi thân thủ cời của nàng vạt áo, hai tay theo của nàng hai má bắt đầu, một chút xuống phía dưới dao động, chạm đến nàng như tơ trù bàn da thịt, chạm đến nàng càng phát ra nóng cháy thân thể..... Hắn tuy rằng không nghĩ phản cảm nàng nam tử thân thể, nhưng lại cảm thấy giống như mộng yêm. Tề điệp rốt cục vẫn là đầu đầy đại hân theo trong mộng tỉnh lại.

Lại làm loại này mộng! Tề điệp không khỏi cười khổ, nhưng mỗi khi đều ở trong này đình chỉ, bùng tỉnh. Hắn đẩy ra cửa phòng, tùy ý gió lạnh chui vào hân vạt áo, đi tới bên cạnh giếng, đánh dừng nước lạnh đón đầu kiều thượng, thể này mới áp chế đốt người dục hỏa. Hắn suy sụp ngồi ở thượng, tùy ý giọt nước mưa theo hân tóc dài hoạt hạ, tích lạc trên mặt đất, biến mất. Hơi lạnh gió đêm thổi tới hân tháp sam thượng, có vẻ phá lệ rét lạnh, cũng thời tan hân lo lắng suy nghĩ.

Chẳng lẽ..... Hắn thích là nam nhân sao? Tề điệp vô lực nghĩ, hân nghĩ đến chính mình bị nữ nhân đụng vào khi ghé tòm cảm giác, nhưng là nghĩ như thế nào hân cũng không khả năng sẽ thích nam nhân đi! Đồng nhi.....

Tề điệp hô khẩu khí, hân thừa nhận, hân tưởng hôn nàng, này ý niệm trong đầu đã muốn quán quanh hân thật lâu. Hắn nghĩ tới chính mình có lẽ là cần tìm cái nữ nhân, nhưng là hân phát hiện chính mình đối mặt này nữ nhân thời điểm như cũ là không có gì dục vọng. Hắn buồn rầu lắc đầu phát, mồm to hô hấp ban đêm không khí, trước mắt cũng là không ngừng hiện lên đồng nhi nhất nhãn mày cười. Hắn đơn giản bả đầu thân vào thủy dừng lý, hân rút cuộc là làm sao vậy?

“Ta nói, lục đệ, người hiện tại tốt xấu cũng mười sáu tuổi, như thế nào ngay cả cái thông phòng nha đầu đều không có? Người sẽ không thật sự cùng bọn lính ngây người lâu lắm, thích thượng nam nhân đi?” Tam hoàng tử sở tề vân thuận miệng đánh thú, lại thấy tề điệp sắc mặt có một tia mất tự nhiên, không khỏi kinh ngạc trừng lớn mắt, “Sẽ không bị ta đoán đúng rồi đi?”

“Như thế nào khả năng!” Tề điệp lạnh lùng nói, nhưng tề vân cũng là từ giữa nghe ra một tia quẫn bách, không có hứng thú càng đậm: “Ha ha, nhìn qua thật là có chuyện như vậy nhi! Chắc chắn.....”

“Không cần nói bừa!” Tề điệp cả người tán mát ra lãnh khí.

Tề vân chà xát thủ, hi da khuôn mặt tươi cười nói: “Ta nói, lục đệ, người yếu thật tốt này một ngụm cũng không có gì cùng lắm thì. Ở nam thị có một tiểu quan quán, nơi đó thiếu niên một đám cũng không so với nữ nhi gia kém, nhất là cái kia thanh nguyên, so với nữ nhân bộ dạng đều tuần tú! Như thế nào, có hay không hứng thú đi nhìn một cái?”

“Ta không có cái loại này mê!” Tề điệp khẩu khí dày đặc, nhưng tề vân lại nghe ra bên trong do dự, mang thêm một phen hỏa nói: “Yên tâm, ta sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói..... Ai, ta cũng không có nói người có loại này mê nha! Chúng ta chính là đi xem không phải? Đi xem đi!” Tề vân nhìn hân sắc mặt, trong lòng vẫn là có điểm bối ngờ, nhưng vẫn là lớn mật nói.

Tề điệp trầm mặc trong chốc lát, mở miệng: “Đừng cho bất luận kẻ nào nhìn đến.”

“Đây là tự nhiên!” Tề vân miệng đầy đáp ứng nói, hân bị phong làm tối phong lưu hoàng tử, tự nhiên có chính mình một bộ phương pháp tiến kia phong lưu nơi, như thế nào cùng giải quyết người bình thường giống nhau theo đại môn xuất nhập đâu? Hơn nữa kia tiểu quan quán cũng không phải thực làm người tán thành địa phương, tự nhiên cũng có một bộ giữ bí mật thi thố, căn bản không cần lo lắng bị nhân nhận ra.

Đến ban đêm, hai người liền đang đi nam thị, tề điệp tuy rằng là đáp ứng rồi, nhưng hân trong lòng khẩn trương cũng là ai cũng không biết -- nếu hân thật sự thích là nam tử.....

Một cái thanh nhã cách gian lý, tề điệp cùng tề vân hai người mặt đối mặt ngồi. Phòng này chính là làm cho người ta xem, trên tường có một không lớn không nhỏ không, cách vách ở động giữ thả hai cái đại ngăn tủ, sẽ không dẫn nhân chú mục, lại vừa lúc làm cho phòng này nhân có thể thấy thanh nguyên trong phòng động tĩnh.

Qua sau một lúc lâu, thanh nguyên trong phòng rốt cục truyền đến động tĩnh, một cái gầy thiếu niên cùng một cái trắng hân đi đến. Tề điệp giống như lơ đãng nhìn về phía cái kia lỗ nhỏ, tuy rằng trên mặt như cũ là không chút biểu tình, trong tay cái chén cũng là bị niết cực nhanh, hân tìm đập cũng gia tốc

lên. Cái kia gầy thiếu niên bộ dạng cực kỳ tuấn mỹ, nữ tử bàn tính xảo khuôn mặt thượng có dụ hoặc thần sắc, có vẻ thiên thành nổi danh mỹ nữ cũng không tương cao thấp. Nếu không phải nhìn hấn bằng phẳng bộ ngực, nghĩ đến không ai hội nghĩ đến hấn là cái nam tử.

“Lục đệ, hấn chính là thanh nguyên. Ngõ, nhìn lục đệ mặt, nhưng thật ra không biết là hấn có cái gì đẹp mặt Ách, ta cái gì cũng chưa nói.....” Sở tè vân cười theo nói, hấn cũng không có ám chỉ cái gì, bất quá là ăn ngay nói thật thôi, tè điệp có tất yếu thả ra lớn như vậy sát khí sao?

Trùng mắt nhìn tè vân liếc mắt một cái, tè điệp quay đầu tiếp tục nhìn cách vách phòng động tĩnh.

Thanh nguyên nhất cử nhất động trong lúc đó lộ vẻ dụ hoặc ý, kia tráng hấn không có nhẫn được bao lâu liền tiến nhập chính đề. Bọn họ góc độ vừa lúc nhìn thanh nguyên dụ hoặc cử chỉ, tè điệp lại hoàn toàn không có cảm thấy có gì xúc động, chỉ có vị lý hơi hơi phiền giáo. Nhìn cách vách hai người ngã vào trên giường, phát ra dâm mỹ chi âm, tè điệp cuối cùng nhìn không được :“Đi thôi!”

“Đi? Lục đệ, người.....” Tè vân xem nhưng thật ra hăng say, thấy tè điệp đã muốn đứng dậy, không khỏi kinh ngạc hỏi,“Người không phải tướng chính mình đi.....”

Bất quá hấn trong lời nói không có tiếp tục nói tiếp, tè điệp mới vừa đi tới cửa liền giúp đỡ khung cửa nôn khan lên, hấn có chút mắt choáng váng, lẩm bẩm nói:“Không như vậy nghiêm trọng đi.....”

Bất quá hấn trong lời nói còn không có nói xong, tè điệp bóng dáng đã muốn biến mất, chỉ để lại sở tè vân một người sở không được ý nghĩ.

Thật sự là..... Ghê tởm..... Tè điệp mãi cho đến một chỗ trống trải chỗ mới ngừng lại được, cả người còn lưu lại cực độ không khoẻ cảm giác. Hấn dùng lực đóng nhắm mắt, hấn như thể nào hội toát ra ngu xuẩn như vậy ý niệm trong đầu ? Kia hai người lời lẽ giao triền, hoàn toàn không có làm cho hấn cảm thấy gì ngọt cảm giác, tựa như nhìn đến đồ tè phô thượng hai phiến heo hơi thịt dây dưa cùng một chỗ; Kia dây dưa mà ra chất lỏng như là đồ tè mô hôi chảy xuôi đến kia hai phiến trư thịt thượng -- còn có kia thanh nguyên biểu tình, còn không có này muốn mị hoặc nữ nhân của hấn chân thành, cái loại này nịnh nọt hưởng thụ lại tràn đầy chán ghét biểu tình, giống như là phát ra môi mặt, quả thực gọi người buồn nôn.

Tè điệp không tự chủ được run lên đầu, ý đồ đi trừ cái loại cảm giác này. Hấn như thể nào khả năng đối đồng nhi làm ra loại chuyện này? Nếu hấn thật sự dám làm như thể trong lời nói, phỏng chừng đồng nhi cũng chịu không nổi đi!..... Không, hấn tuyệt đối sẽ không tại như vậy suy nghĩ! Thật sự là rất hủy hấn đồng nhi hình tượng.

Ở tại chỗ đứng trong chốc lát, tè điệp mới chậm rãi trở về đi đến. Hấn có thể khẳng định hấn thích tuyệt đối không phải nam nhân, ít nhất lần trước bị tè vân tha đi thanh lâu xem thời điểm cho dù không thích, nhưng không có như vậy buồn nôn cảm giác. Đồng nhi..... Tè điệp nuốt khẩu nước miếng, giống như ngay cả như vậy, hấn như cũ đối đồng nhi có dục..... Quên đi, về sau rồi nói sau!

Ở trên đảo ngày người này hồi lâu, Tư Không thuận rốt cục không giống vừa mới bắt đầu như vậy đem chính mình nhốt tại một cái âm u trong phòng. Hấn ngày thường lý cũng bắt đầu cùng những người khác có trao đổi, tựa hồ dần dần thích ứng trên đảo cuộc sống.

“Đi? Thuận, người ở họa cái gì nha?” Điệp Y tò mò tham quá nhìn, Tư Không thuận lại đem họa giấy lôi kéo, nàng liền cái gì cũng không có nhìn đến.

Điệp Y biến miệng, trên mặt trong nháy mắt toát ra uy khuất thần sắc, nhưng lập tức khôi phục bình thường, nhìn đến đã đồng hướng nơi này đi tới, vui phác tiến lên đi, ôm cổ:“Hoa hoa, nhĩ hảo vài ngày chưa có tới đâu!”

Tư Không thuận sắc mặt ám ám, cầm bút thủ cũng nắm thật chặt. Hấn không nói gì thêm, cầm họa giấy liền đi vào trong phòng ất tại chính mình cánh tay thượng không hề tự giác Điệp Y, ý xấu cái gì cũng không có nói, mà là thân thủ nheo nheo của nàng mặt:“Cáp, mỹ nhân, tương ta ?”

“Đó là đương nhiên !” Điệp Y tự nhiên hồi đáp,“Hoa hoa, người này hai ngày không ở trên đảo, đều không có nhân giúp ta thí tân chế độc được !”

“Ân? Triệu lỗi làm gì đi?” Đã đồng thấy Tư Không thuận cước bộ một chút, không khỏi không có đẩy ra Điệp Y.

“Hấn nha! Gần nhất cửu từ thảo yếu nở hoa rồi, hấn đi ra Thiên Sơn lên rồi.....” Điệp Y chính mình buông ra nàng, bắt đầu ở quần áo lý tìm này nọ,“Hoa hoa, ném thử!”

Đã đồng chính là nghe thấy một chút, sau đó liền đem kia bao thuốc bột toàn bộ đầu đến trong miệng:“Ngõ..... Điệp Y, hiệu quả không sai, là đoạn trường thảo? Nhưng là ta cảm thấy nếu người nhiều phóng một ít cỏ linh chi trong lời nói hiệu quả hội càng thêm tốt..... Dù sao kia này nọ cũng có thể tăng tiến độc được được tính.....”

“A? Phải không?” Điệp Y chính mình thật cẩn thận thường thường, vui vẻ nở nụ cười,“Cám ơn hoa vài len sọc!”

Nhìn Điệp Y vui chạy vào lầu nội, đã đồng không khỏi nở nụ cười. Tiếp xúc thời gian dài quá, liền đã biết Điệp Y cũng chính là một cái tính quái đã có chút tri độn cô gái, làm cho người ta không tự chủ được cảm thấy đáng yêu cực.

“Ta nói, Tư Không thuận, người còn tính ở nơi nào xem bao lâu?” Đã đồng ngồi ở trên cỏ, thần nhiên ra tiếng..... Ai, chính là Điệp Y làm cho nàng giúp đỡ thử độc, hiện tại nàng lại cảm thấy có chút vô lực. Toàn bộ trên đảo, cũng liền Điệp Y một người là cổ vũ nàng lấy thân thử độc -- khụ, tuy rằng mục đích là vì thí nghiệm nàng nghiên phát độc được..... Xem như mục đích không thuận?

Tư Không thuận theo bóng ma lý đi ra, yên lặng nhìn đã đồng:“Cho dù người là Các chủ, ta cũng sẽ không buông tha cho.”

Dã đồng về mặt hắc tuyến nhìn hắc, cảm tình này nam nhân là đem nàng làm như tình địch sao? Nàng cảm thấy chính mình ra vẻ cũng không có làm cái gì nha --“Ta cùng Diệp Y là trong sạch.” Dã đồng lạnh nhạt trần thuật nói.

Tư Không thuần ngắn người, vốn tưởng rằng đại khái yếu khoa tay múa chân một phen, nhưng thật không ngờ dã đồng cư nhiên hội nói như vậy.

“Người nếu thích Diệp Y, vậy chính mình đi tranh thủ, mà không phải đến cùng ta nói.” Dã đồng nói, “Ta không có khả năng hội cùng Diệp Y có cái gì, nhưng là nếu người vẫn là như vậy đối nàng như gần như xa trong lời nói, nàng nếu như bị trên đảo này hắc nam nhân thương điều đã có thể không liên quan chuyện của ta.”

Dã đồng nói xong, cảm thấy chính mình nhiều, liền đứng dậy hướng thư phòng đi đến. Cảm giác được Tư Không thuần như đang ngẫm nghĩ lời của nàng, dã đồng không khỏi toát ra mỉm cười..... Đây hai cái đứa ngốc nha! Rõ ràng đều thích, làm gì còn không mau điểm biết rõ ràng đâu? Đương nhiên, nàng tuyệt đối sẽ không thừa nhận, nàng chính là làm cho hai người đến nay còn như vậy ái muội đặc tội khỏi đầu sỏ -- ăn, khó được có hai cái đứa ngốc có thể ngoan ngoãn, nàng đồ sẽ không hạn chế chính mình thú vị..... Bất quá, nàng không nghĩ thật sự phá hư bọn họ cảm tình, nếu hai người kia còn vẫn duy trì “Hắn yêu không thương ta?” “Nàng thích là Các chủ.” Như vậy trạng thái, nàng sẽ lo lắng trợ giúp một phen

Dã đồng khoe miệng tràn đầy nghịch ngợm ý cười -- cuộc sống thật sự là rất đẹp hảo đâu!

chương 34.y nhân hiên

“Không trĩ ảnh, người đi không đi?” Bên cạnh có nhân hỏi.

Dã đồng sừng sốt, nhìn thu thập này nọ mọi người, lại ngẩng đầu nhìn xem tôn tư xa: “Này..... Chúng ta là mệnh quan triều đình, đi chỗ đó hạ lưu chỗ..... Không tốt lắm đâu?”

“Đây là phong lưu không phải hạ lưu! Ai, quên đi, đừng gọi hắn, tiểu tử này mao đầu không có dài tề, đi cũng là bạch đi.” Có nhân không kiên nhẫn nói.

Tôn tư thấy xa dã đồng đang nhìn hắc, mở miệng nói: “Không hiền đệ thật sự không đi?”

“Ách.....” Dã đồng do dự mà, nhìn đến người khác đều hướng ngoài cửa đi đến, thế này mới kêu lên, “Chờ ta một chút!”

Như vậy làm việc, tự nhiên có người ở một bên trên ghé, dã đồng liền sợ hãi đi theo phía sau, cũng không dám phản bác, trên mặt còn có khả nghi đồ ửng.

“Không hiền đệ kỳ thật không cần như thế khẩn trương.” Tôn tư xa khó được cười nói, “Này không phải cái gì cùng lắm thì chuyện.”

“Nếu là bị Thánh Thượng đã biết.....” Dã đồng khẩn trương nói, hai mắt còn vụng trộm về phía một bên ngấm đi.

“Cáp, loại này việc nhỏ, làm sao sẽ có người nói cho Thánh Thượng nha! Này trong triều lại có ai không thượng quá thanh lâu?” Đồng hành lí lệ nói, “Huống hồ này cũng không phải mệnh lệnh rõ ràng cấm chuyện nhi, có khi ở thanh lâu lý còn có thể thấy hoàng tử đâu!”

“Thật sự?” Dã đồng về mặt không dám tin bộ dáng.

“Đương nhiên, không chừng hôm nay là có thể nhìn đến tam hoàng tử đâu!” Lí lệ cười ha ha, “Người tiểu tử này, cũng quá cẩn thận rồi! Làm ra này phò bộ dáng, không phải không có bạc đi?”

“Mới không phải đâu!” Dã đồng không được tự nhiên nói, mắt thấy y nhân hiên ngay tại trước mặt, nàng không khỏi ở cước bộ. Hôm nay bởi vì một việc vặt mà chậm chút, giờ phút này đã là hoàng hôn, y nhân hiên trước cửa đã muốn bắt đầu mời chào sinh ý. Nhìn này nữ tử mặc cực nhỏ, dã đồng liền lại có khiếp ý: “Này..... Quả thực chính là có thương tích phong hoá.....”

“Trĩ ảnh, người như thế nào như vậy xoay nhún nhó niết? Như thế này đến lâu lý không nên bị dọa hôn mê bất tỉnh?” Lí lệ đẩy nàng một phen, “Đừng giống cái lão cữ kỹ đường như! Ở loại địa phương này tái nói như vậy, nhưng chỉ có của người không phải!”

Dã đồng liền bị ồm ờ vào y nhân hiên, sắc mặt hồng càng đáng yêu, làm cho bên cạnh đồng nghiệp hảo hảo cười nhạo một phen.

“U, vị công tử này, nhưng là lần đầu tiên đến này y nhân hiên?” Chủ chứa nhiệt tình đón đi lên, “Có thể có thích cô nương?”

“Tam nương, ta này tiểu huynh đệ nhưng là nhất gan thật sự, kêu các cô nương nhưng đừng quá nóng tình, vạn nhất làm sợ hắn đã có thể không tốt!” Tôn tư xa mở miệng nói. Dã đồng trong mắt kinh ngạc chợt lóe mà qua, thân thể tuy là ở hơi hơi trốn tránh, cũng là suy nghĩ, ngay cả này khối đầu gối đến nơi này đều giống thay đổi cá nhân dường như, này đồ ra ngoài của nàng dự kiến đâu!

“Tiểu công tử nhìn qua còn chưa cùng quan đi? Không có việc gì, trước lạ sau quen thôi! Về sau nhiều đến vài lần sẽ biết!” Tam nương cười nói, “Kia, các vị công tử, vẫn là ở trên lầu nhả gian sao?”

“Đó là tự nhiên!” Bên cạnh đồ bình mở miệng nói, “Nhớ rõ cho hắn tìm cái thông minh điểm cô nương!”

Mọi người nói chêm chọc cười đi rồi lên lầu, dã đồng né tránh người chung quanh, động tác có chút câu thúc, liền dừng ở mặt sau cùng. Nhìn bọn họ có một khoảng cách về sau, dã đồng đối tam nương phân phó nói: “Làm cho nguyệt xu hôm nay buổi tối trước không cần tiếp khách, ta quá trong chốc lát

đi tìm nàng.”

Tam nương sắc mặt khẽ biến, tuy rằng rất nhanh liền khôi phục lại đây, nhưng trong thanh âm còn tràn đầy kinh ngạc: “Các chủ?”

“Ta nói rồi, không có cho người xem quá lệnh bài ta liền không phải Các chủ.” Dã đồng thanh âm lạnh lãnh, “Ta cùng khác khách nhân là giống nhau, ta chỉ là ở vì nghe phong các làm việc thôi.”

“Nha, tuyệt bay cư nhiên vẫn là không trĩ ảnh, này đồ làm cho ta kinh ngạc đâu!” Tam nương dù thú vị vị nói.

“Có chút nói biết là có thể, không cần thuận miệng nói lung tung.” Dã đồng dưới chân không ngừng, thanh âm cũng là lạnh hơn điểm, “Dù sao không trĩ ảnh về sau có lẽ hội thường xuyên thượng thanh lâu, ta liền dùng này thân phận đến đây.”

“Một cái không trĩ ảnh hảo đại mặt mũi, nhưng thật ra có thể gọi vào ta lâu lý hoa khôi.” Tam nương cười nói.

“Ta sẽ né tránh bọn họ, người chỉ cần làm theo thì tốt rồi!” Dã đồng mếu máo nói.

“Hảo, hảo, của ta tiểu Các chủ.....” Tam nương cười nói, mắt thấy phòng ngay tại trước mắt, nàng phân thân đi trở về cửa.

“Ta nói, trĩ ảnh, người không phải lớn như vậy điểm địa phương liền lạc đường đi!” Lí lệ hướng nàng cử nhắc tay trung cái chén, ôm chầm bên người cô nương, “Chúng ta còn tưởng rằng người lắm trận bỏ chạy đâu!”

“Như thế nào hội!” Dã đồng đi vào phòng trong, thấp giọng oán giận nói, “Nơi này nhân thật sự là nhiều lắm, còn may mà vừa rồi tam nương hỗ trợ, bằng không không chừng ta còn thực tìm không thấy nơi này đâu!”

Tôn tư xa nhìn bọn họ, vì đã đồng giải vây nói: “Không hiền đệ, nàng kêu ngọc tư, là cái nhu thuận thiên hạ, người thả lỏng chút, ở trong này hoàn toàn không cần như thế khẩn trương.”

Dã đồng cương trực ngồi xuống, nhìn ngọc tư quán quanh đi lên, liền cũng biết lễ thủ tiết cùng nàng bắt đầu nói chuyện với nhau lên, cũng là cùng nàng bảo trì khoảng cách nhất định. Nàng không thích cùng nhân quá độ tiếp xúc, Điện Y còn chưa tính, nàng thích quán quít lấy nàng, đã đồng liền cũng liền từ nàng. Nhưng là nếu chẳng phải thực, xuất phát từ sát thủ bản năng, nàng không thích làm cho người ta gần người.

Thiên nam địa bắc hồ khanh trong chốc lát, ngọc tư liền ám chỉ đã đồng làm cho nàng đến khác trong phòng đi. Dã đồng uống qua chút rượu, một bộ ngây thơ bộ dáng, không chút nào bố trí phòng vệ làm cho nàng dẫn theo đi ra ngoài.

Phía sau còn truyền đến đồng nghiệp nhóm lớn tiếng trêu chọc thanh, đã đồng con người cũng là ở thanh minh bất quá. Nhìn ngọc tư, nàng hỏi: “Nguyệt xu ở nơi nào?”

“Nàng tại kia gian trong phòng.” Ngọc tư nhu thuận trả lời, hoàn toàn đã không có vừa rồi trong phòng khi cái loại này quyền rũ tư thái.

“Ân, ngọc tư, cảm ơn.” Dã đồng cất bước hướng chạy đi đâu đi, ngọc tư liền phân thân đi nơi khác.

Hành lang bên cạnh, tràn đầy huyền ảo âm mĩ thanh âm. Dã đồng bóng dáng có vẻ có chút cao ngạo, làm sao còn có vừa rồi không trĩ ảnh cái loại này khiếp đảm, cổ hủ cảm giác? Lược có chút sâu thẩm hành lang thượng, đã đồng vô cùng thuần thực đi vào nguyệt xu phòng.

Y nhân hiền là nghe phong các sản nghiệp, nàng đôi khi mất hứng trở lại trên đảo đi ra nơi này tới nghe một chút nguyệt xu hội báo, nhưng thật ra thực phương tiện, hơn nữa có khi nguyệt xu hội giảng một ít vũ điển sẽ không giảng gì đó, phần lớn là thiên trong thành các loại tin tức, nàng liền nghe, có chút này nọ chính là như vậy, đã biết cũng sẽ biết.

“Nguyệt xu, ta có thể có quấy rầy đến người hẹn hò tình nhân?” Dã đồng cười hỏi, nàng lúc này trên mặt đã muốn là hạ tuyết bay bộ dáng.

“Người nếu thật sự quấy rầy đến ta, người nghĩ rằng ta và người còn có thể ở trong này?” Nguyệt xu trở về nàng một cái cười, “Bất quá, tuyết bay, người này tiểu thân thể cũng đến thanh lâu, được không?”

“Đương nhiên không được, cho nên mới đành phải nghe một chút của người thanh âm, nhất ăn no nhĩ phúc lâu!” Dã đồng ở trong phòng nhuyển thấp thượng dày nằm xuống, nguyệt xu liền không hề nói giỡn, còn thật sự về phía nàng hội báo nổi lên thiên thành các thể lực lớn hướng đi. Dã đồng thân nhiên nghe, cũng không phát biểu gì bình luận, giống như là đang nghe chuyện xưa bình thường. Của nàng biểu tình như vậy tự nhiên, hai mắt thích ý híp, mặc cho nguyệt xu thấy thế nào cũng xem không được nàng rốt cuộc trong lòng có ý kiến gì không.

“Quên đi, hôm nay đi ra nơi này đi!” Dã đồng đột nhiên ra tiếng nói.

Nguyệt xu ở khẩu, hoang mang nhìn về phía nàng: “Người có việc gì? Như vậy vẫn?”

“Không, người có thể đi trước nơi khác.” Dã đồng khoe miệng gọi lên một chút sung sướng ý cười, “Có khách người đến.”

Nguyệt xu càng phát ra hoang mang, không biết đã đồng ý muốn gì chỉ. Nhưng nàng xem xem đã đồng kia mặt quý dị tươi cười, rốt cục vẫn là quyết định cái gì cũng không hỏi, đứng dậy, ly khai này bản thuộc loại của nàng phòng.

“Nếu đến đây, lại vì cái gì yếu né tránh đâu?” Dã đồng nhìn trống trải phòng, tựa hồ ở làm bầm lâu bầu, nàng bưng lên rảnh tay biên ly trà, “Ta không

thích người khác như vậy nhìn ta, đương nhiên, nếu là người chết trong lời nói, ta nhưng thật ra không ngại.....”

Theo nóc nhà cao thấp hạ xuống một bóng người, đã đồng nhất câu thần: “Như thế nào? Mỹ nhân, mỗi lần đều xuất hiện ở cửa ta trong phòng, là muốn ta sao?”

Người tới một thân hắc y, yên lặng nhìn đã đồng, sau đó mở miệng nói: “Ta đồng ý nguyện trung thành cho ngươi, giúp ta.”

Đã đồng gọi lên một chút kỳ dị tươi cười, tùy tay lấy ra lời thề thảo: “Lần trước ngươi chính là thấy này rồi đi đi? Lần này đâu? Rốt cục hạ quyết định quyết tâm sao?”

Người tới không nói gì thêm, tiếp nhận lời thề thảo, há mồm nuốt vào: “Ta thề, nguyện trung thành cho trước mắt người.”

“Hảo ngắn gọn lời thề.” Đã đồng nhún vai, tuy rằng chân chính có dùng là lời thề thảo, nhưng là như vậy nhỏ bé nhanh nhẹn lời thề nhưng thật ra cũng ít gặp, người bình thường tuyên thệ phía trước đều đã nghĩ đến rất nhiều, tự nhiên nói cũng rất nhiều.

“Được rồi, vô lâm thứ nhất mỹ nữ, lạc ý tịch?” Đã đồng nghiêng ngẫm nói, thấy trước mắt nhân sắc mặt khê biến, “Truy người của ngươi là Uất Trì phong?”

Người tới sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vốn nghĩ chính mình cho dù là nguyện trung thành, cũng không nhất định sẽ làm nhân biết chính mình hết thấy, hơn nữa nàng không nhiều tin tưởng này thảo hiệu quả, nhưng không có nghĩ đến chính mình hết thấy đã muốn bị trước mắt này nhân cấp sò thấu: “Ngươi đi điều tra ta?” Cửa nàng khẩu khí thực phần nộ.

Đã đồng như cũ cười: “Ân, quên tự giới thiệu, nghe phong các Các chủ, hạ tuyết bay.”

“Ngươi..... Ngươi là không phải hạ bộ sẽ chờ ta chui?” Lạc ý tịch sắc mặt trắng nhợt.

“Ân, cũng không hẳn nhiên, chính là ngươi lại nhiều lần xuất hiện ở cửa ta trước mặt, ta tự nhiên muốn tra nhất tra xét.” Đã đồng nghe ngoài cửa sỏ thanh âm, đột nhiên động thủ cởi áo khoác, đem ý tịch áp đến trên giường. “Ta nói, này có thể ngốc một lát nói sau, trước làm cho ta đem cái kia Uất Trì phong cấp giải quyết rồi nói sau.”

Ý tịch theo bản năng vươn tay ý đồ đẩy ra nàng, lại mạnh mẽ sừng sốt, không hề ngôn ngữ.

Uất Trì phong theo ngoài cửa sỏ vọt tiến vào, thấy được hai bóng người vén ở trên giường, vì lạng.

Đã đồng xoay người xuống giường, sửa sang lại áo, vẻ mặt bất đắc dĩ sắc: “Ta nói, Uất Trì phong, ngươi này đã muốn không phải lần đầu tiên đánh gãy của ta chuyện tốt đi? Ngươi bắt quá là truy cái nữ nhân, làm gì mỗi lần đều phải đuổi tới cửa ta trong phòng đến?”

Bởi vì tiền vài lần kinh nghiệm, Uất Trì phong lần này nhưng thật ra không có bao nhiêu dây dưa, nói thanh “Đắc tội!” Liền phiên cửa sỏ lại liền xông ra ngoài, hướng về không biết tên địa phương đuổi theo. Đã đồng nhún vai, nhân tư duy xu hướng tâm lý bình thường nha..... Thật đúng là.....

“Hắn một chốc còn không hội nghĩ đến trở về. Ngươi nếu yếu trốn hắn, vậy trước cùng ta hội nghe phong trên đảo đi, nàng là tuyệt đối tìm không thấy nơi đó.” Đã đồng mặc vào áo khoác nói. Sau một lúc lâu không có nghe đến động tĩnh, nàng tò mò hồi đầu xem, lại phát hiện lạc ý tịch lẳng lẳng nhìn nàng..... Đã đồng đánh giá chính mình một phen -- đây là, làm sao vậy?

chương 35:dịch dung

“Ngươi..... Là nữ nhân?” Ý tịch khẩu khí có nhẹ nhẹ do dự, nhưng là thập phần xác định.

Đã đồng sừng sốt, neho lại ánh mắt: “Ân?”

“Ngươi là nữ nhân.” Ý tịch khẩu khí càng thêm khẳng định, nhìn đã đồng nguy hiểm ánh mắt, nàng nhưng thật ra chẳng phải khản trương, “Ân, khóa ngực kỹ thuật quá kém.”

Nghe vậy, đã đồng khoe miệng có một tia run rẩy -- khóa ngực? Nàng mới mười ba tuổi, căn bản không có nghĩ đến yếu khóa ngực chuyện tình đâu!..... Bất quá, mấy ngày nay tựa hồ thân thể là có chút không giống với

“Ta không có khóa ngực.” Đã đồng nhìn ý tịch liếc mắt một cái, không hề bất kể nàng có hay không theo kịp, thả người theo cửa sỏ nhảy xuống, hướng cùng Uất Trì phong tương phản phương hướng đi đến.

“Ân? Nhìn dáng vẻ của ngươi tựa hồ thực đề ý có nhân phát hiện ngươi là nữ nhân, nhưng là lại ngay cả ngực cũng không khóa, ngươi rốt cuộc suy nghĩ cái gì nha?” Ý tịch nhưng thật ra theo đi lên, hoang mang hỏi.

“Cũng không phải mỗi người đều giống ngươi như vậy hội đụng đến của ta..... Ngực.....” Đã đồng đỏ mặt lên.

Hai người chậm rãi tiêu sái, ý tịch thừa cơ đánh giá đã đồng. Sáng ngời dưới ánh trăng, tựa hồ hết thấy vụng về xiếc đều đã hiện hình: “Này, ngươi đội nhân bên ngoài cụt đi!”

Đã đồng lại là sừng sốt, nàng vốn chính là tưởng đem ý tịch mang về nghe phong đảo, dù sao nàng luôn xuất hiện, nhưng thật ra khiến cho của nàng

hứng thú. Nhưng, làm nàng khinh địch như vậy liền phát hiện của nàng bí mật thời điểm, tựa hồ có cái gì không giống với --

“Lạc ý tịch, ngươi hội thuật dịch dung?”

Ý tịch hơi có chút tính trẻ con nở nụ cười: “Bằng không ngươi nghĩ rằng ta và ngươi ở võ lâm mình chủ đuổi giết hạ, như thế nào chạy thoát lâu như vậy?”

Đã đồng trầm mặc trong chốc lát: “Dạy ta.”

Ý tịch vì lảng, nhìn nhìn nàng: “Của ngươi mặt nạ là ai làm?”

“Chính mình.” Đã đồng hồi đáp, “Nhưng khinh địch như vậy bị ngươi xem đi ra, nói vậy ta còn có rất nhiều không đủ chỗ. Ngươi, có thể dạy ta đi?”

“Ân, hảo.” Ý tịch đột nhiên cảm giác chính mình đã thấy ra, vừa rồi chính mình bị tính kế bị đè nén cảm đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nhìn đã đồng bộ dáng, nàng cảm thấy giống như này tiểu tử kia cũng không phải cố ý có thể coi là kẻ của nàng, tính ra, vẫn là chính nàng không ngừng xuất hiện ở người khác trước mặt, có như vậy một cái chủ tử, nhìn qua cũng không tệ lắm.

“Này, tiểu nha đầu, ngươi vì cái gì muốn ta làm thuộc hạ của ngươi?” Ý tịch hỏi.

“Không có gì, chính là suy nghĩ.” Đã đồng về mặt vô hại bộ dáng, “Còn có, ta gọi là hạ tuyết bay, nhớ kỹ.”

“Ngươi cái kia cái gì thảo thật sự có tác dụng sao?” Ý tịch hỏi.

Đã đồng phóng ra cảm ứng, ý tịch cảm thấy một cái nhìn không thấy ràng buộc liên hệ nổi lên hai người, mắt đẹp hơi hơi trùng lớn: “Nếu ngươi muốn giết ta.....”

“Lấy công phu của ngươi, ta hiện tại là có thể giết ngươi.” Đã đồng khinh thường nói, “Lời thề thảo chính là làm cho ta có thể đại khái cảm giác được các ngươi vị trí cùng ý tưởng, nếu đối ta có sát ý hoặc là tương phản bội, ta sẽ không tha thứ.” Thấy ý tịch trên mặt lộ ra hối hận thần sắc, đã đồng bổ sung nói, “Đương nhiên, ta sẽ không rất rõ ràng biết các ngươi ý tưởng, loại này khuy nhân riêng tư chuyện ta còn khinh thường đi làm.”

Ý tịch khẽ buông lỏng khẩu khí, đột nhiên nhìn đến trước mắt xuất hiện một cái rất lớn hồ, không khỏi hỏi: “Ngươi muốn dẫn ta đi nơi nào?”

“Nghe phong các tổng bộ, nghe phong đảo.” Đã đồng tìm được rồi chính hồng phòng ở, đang tính gõ cửa, đột nhiên hồi đầu nói, “Chuyện của ta, không được đối người khác nói.” Thấy ý tịch gật đầu, nàng mới yên tâm bắt đầu gõ cửa.

“Hoa hoa, từ tiểu tịch đến đây về sau ngươi cũng không theo giúp ta! Ta nhưng là muốn ăn dấm chua nga!” Diệp Y nhìn đã đồng vừa mới trở lại trên đảo, bên cùng với ý tịch hai người lên lầu, không khỏi bất mãn nói. Trên đảo tuy rằng nhân rất nhiều, nhưng là chân chính đứng ở trên đảo nhân cũng rất thiếu, đại đa số mọi người xảy ra đi tiếp mấy đơn nhiệm vụ, sau đó tái trở lại trên đảo nghỉ ngơi vài ngày, mà trên đảo bạn cùng lứa tuổi liền càng thêm thiếu. Diệp Y ngày thường lý đều ở trên đảo phối trí các loại dược vật, tuy rằng gặp được sẽ không chỗ liền có thể đi hỏi triệu lồi, cùng người khác chỗ cũng không sai, nhưng là chung quy là hội cảm thấy nhàm chán.

“Ghen?” Đã đồng khoa trương trùng lớn mắt, “Ta nghĩ đến ngươi thấy được Tư Không thuận liền quên hết tất cả, không nghĩ tới ngươi trong mắt cư nhiên còn có ta nhóm hai cái tồn tại nha!”

Nhắc tới Tư Không thuận, Diệp Y biểu tình càng thêm ai oán: “Ngươi cũng không phải không biết, thuận hấn căn bản không quá để ý ta, hơn nữa chỉ cần bắt đầu vẽ tranh, liền hoàn toàn bỏ qua ngoại giới. Này hai ngày trên đảo cúc hoa mở, ngươi còn loại nhiều như vậy hi hữu giống, hấn hoàn toàn quên việc..... Nói đến này, hoa hoa, đều là của ngươi sai!”

Đã đồng nhìn nàng cố tình gây sự, về mặt bất đắc dĩ sắc: “Này cũng có thể trách ta nha! Quần lồi, nếu ngươi thật sự nhàm chán trong lời nói, cũng có thể đi theo chúng ta cùng nhau đến, nhưng là chỉ sợ ngươi nghe xong sau cảm thấy càng thêm không thú vị.”

Diệp Y lập tức vui nở nụ cười: “Không quan hệ, ta muốn là cảm thấy nhàm chán rồi đi là được thôi!”

Ánh sáng rộng thoáng thư phòng lý, đã đồng lấy ra vừa mới làm xong hé ra nhân bên ngoài cụ: “Nha, tiểu tịch, ngươi xem xem lần này ta làm được thế nào?”

“Ngô.....” Ý tịch tiếp nhận nhân bên ngoài cụ, còn thật sự lấy tay cảm thụ được, sờ soạng thật lâu, mới mở miệng nói, “So với lần trước tốt lắm rất nhiều. Nhưng là biên giới chỗ nếu là nhìn kỹ trong lời nói, vẫn là hội nhìn ra đến.”

“Hoa hoa, này trương mặt nạ không phải là ngươi bộ dáng sao?” Diệp Y thân thủ lấy ra mặt nạ, mặt nạ thiếp đến mặt mình thượng, phát hiện cùng đã đồng hiện tại trên mặt dung mạo giống nhau như đúc, “Chẳng lẽ ngươi yêu người khác tới làm bộ ngươi? Nhưng là không đúng nha..... Lời thề thảo công hiệu chẳng lẽ là có thể dời đi sao?”

“Tiểu tuyết hiện tại mang chính là nhân bên ngoài cụ.” Ý tịch theo Diệp Y trên mặt thủ hạ mặt nạ, “Ngươi xem trên mặt hấn tiếp lời, tái rõ ràng bất quá không phải?” Nàng chỉ vào đã đồng trên mặt nói.

Diệp Y cẩn thận nhìn, thân thủ đem đã đồng mặt bài đến đối diện ánh mặt trời chỗ, lại nhìn nửa ngày, mới phát hiện trên mặt hấn hai nơi không

cùng(quân) màu da. Buông xuống thủ, Diệp Y về mặt bất mãn thần sắc:“Có tất yếu sao? Rõ ràng căn bản nhìn không ra đến nha!”

“Thực rõ ràng.” Dã đồng thấy nàng rút cục khăng buông chính mình ma trảo , xoa mặt mình nói,“Vũ Diệp Y, tuy rằng là nhân bên ngoài cụ, người như vậy dùng sức cảm lấy ta cũng vậy sẽ có cảm giác được không! Chính mình có vẻ bồn, cư nhiên làm cho ta ngã môi, người xem người xem, đều có dấu !”

Diệp Y hiển nhiên không có một tia áy náy thần sắc, ngược lại là hưng trí dạt dào hỏi:“Hoa hoa, nếu này khuôn mặt là mặt nạ trong lời nói, vậy người rốt cuộc bộ dạng cái dạng gì nha?”

Dã đồng đẩy ra nàng không an phận muốn bác hạ nàng mặt nạ thủ, khẩu khí có chút lãnh:“Hé ra, không nên tồn tại cho thế giới này thượng mặt.” Nàng lược có chút phiền muộn, của nàng mặt mày bộ dạng càng ngày càng giống kiếp trước mẫu thân, thậm chí so với mẫu thân bộ dáng còn muốn đẹp hơn vài phần; Mà của nàng cái mũi cùng miệng cũng là rất giống kiếp trước phụ thân. Dung hợp cùng một chỗ, là hé ra đủ để xưng là hồng nhan họa thủy khuôn mặt. Nàng có lẽ là từng cái nữ tử sở cầu , nhưng nàng cũng không thích. Nàng không cần nghĩ đến kiếp trước chuyện tình, mỗi khi nhìn đến chính mình kính trung dung nhan, cũng không từ tự chủ hội nghĩ đến kia..... Tội non nốt khi tội tàn nhẫn vết sẹo.

“Ân..... Thực xấu sao?” Diệp Y tự hành hạt nghị,“Chẳng lẽ là xấu nhận không ra người, người mới che đứng lên? Tiểu tịch, nếu so với này khuôn mặt còn muốn khó coi, cũng có thể che được sao?”

Ý tịch nghe nàng thiên mã hành không tương tượng, sắc mặt quái dị nhìn về phía nàng, lại lấy một loại quái dị ánh mắt nhìn về phía dã đồng, sau đó mới hồi đáp:“Ách, lý luận thượng là có thể”

Dã đồng nhìn hai người hoài nghi ánh mắt, hơi hơi có chút vô lực:“Tùy tiện các người nghĩ như thế nào, dù sao ta chỉ yếu thuật dịch dung không có trở ngại là có thể .”

“Nhưng là nha, hoa hoa, người nếu nhất định phải hé ra hoàn mỹ mặt nạ, làm cho tiểu tịch giúp người làm thì tốt rồi, chẳng lẽ nhân bên ngoài cụ còn nhất định phải tự mình làm sao? Ta vừa rồi cũng không đội sao?” Diệp Y về mặt tò mò cục cung bộ dáng.

Dã đồng đột nhiên sinh ra thật sâu thất bại cảm, cảm tình Diệp Y này hai ngày ở Tư Không thuần nơi đó ăn nhiều lắm bế môn canh tìm nàng phát tiết đến đây? Vẫn là nàng cảm thấy như vậy giả ngu sung lãng thuận tiện tìm cách về nàng thân phận tin tức rất thú vị? Chẳng lẽ nàng này thiên hạ thứ nhất tình báo hệ thống Các chủ quả nhiên là bất tài sao?

“Ta tự nhiên còn muốn làm cái khác mặt nạ -- mà này mặt nạ, ta không nghĩ cho các người nhìn đến.” Dã đồng một bên tỉnh lại vừa nói nói, thường thức bắt tay vào làm lý vừa mới cảm lại nhân bên ngoài cụ,“Quần lót, ta tuy rằng không ngăn cản các người thỉnh thoảng lại đại đàm của ta này hân thân phận, nhưng là, người không biết là người lời nói mới rồi cũng quá vụng về sao?”

Diệp Y ngượng ngùng cười, quả nhiên gần nhất ở Tư Không thuần trước mặt làm nũng tát nhiều lắm , quên dã đồng cũng không phải là tốt như vậy đối phó chủ . Nhưng khâu thượng nhưng không có thả lỏng:“Dù sao cho dù là nhiều thứ cũng sẽ bị người xem đi ra, không có vấn đề gì ạ!”

Dã đồng phiên cái xem thường, quyết định không hề để ý tới nàng, nhìn về phía ý tịch vừa rồi ở các nàng nói chuyện khi lấy ra gì đó:“Ân? Đây là cái gì?”

Cùng loại cho nhân bên ngoài cụ xúc cảm, cũng là hé ra bẹp gì đó thượng có một đột ra viên cầu. Diệp Y tò mò thân thủ sờ sờ:“Ti -- này cầu cư nhiên còn có thể sự trượt! Yêu ghét tâm!” Nàng ở trên bàn chà xát thủ, cảm giác còn lưu lại cái loại này trơn trượt lưu cảm thụ, ghét về phía sau lui lui.

“Giả hầu kết.” Ý tịch nhìn Diệp Y liếc mắt một cái, vừa rồi sờ nhân bên ngoài cụ thời điểm như thế nào không có oán giận?“Nam tử đã lớn sau đều đã có. Người..... Cũng nên không sai biệt lắm .”

Dã đồng cảm lấy trên bàn gì đó, dán tại chính mình yết hầu thượng, có chút không thoải mái..... Nàng thử nuốt khẩu nước miếng, cái kia giả hầu kết sẽ theo cao thấp di động một chút, cảm giác..... Thật là kỳ quái.

“Còn có, người lỗ tai thượng gì đó, cũng muốn sửa chữa một chút, nhìn ra được đến.” Ý tịch nói.

Dã đồng sờ sờ lỗ tai, mặt trên vì che lấp nhĩ động mà thiếp hai phiến cùng nhân bên ngoài cụ giống nhau gì đó. Như vậy cũng sẽ nhìn ra được tới sao? Nàng quyết quyết miệng, cân nhắc .

“Còn có người nên khóa ngực .” Ý tịch ôn hoà bỏ thượng một câu,“Nam tử thất lung cũng không có như vậy tể.”

“Ân, chi biết ý tịch tốt lắm đâu! Cảm ơn nột!” Bị nhiều lần chọc thủng, dã đồng ngược lại là hoàn toàn vui lên,“Trừ bỏ này đó, còn có cái gì sao?” Nàng đứng lên, vòng vo cái vòng.

Sướng nhiên cười vui, tại kia có chút xấu xí khuôn mặt thượng lại cực vì nắng. Ý tịch nhìn nhìn nàng, chính mình cư nhiên cảm giác được của nàng quyền rũ -- ân, ảo giác, ảo giác

“Người chi cần không hiện ra loại này nữ nhi gia kiêu thái, không ai hội nhìn ra đến.” Nàng đứng trọng tâm bình luận.

Dã đồng nháy mắt mấy cái, hơi có chút mê mang, nhưng rất nhanh liền bình thường trở lại. Nàng không rõ ý tịch sở chi “Nữ nhi gia kiêu thái” Là cái gì ý tứ, nhưng nàng xác định, chính mình ở bên ngoài là sẽ không như vậy tự nhiên . Ân, cứ như vậy đi!

chương 36:hầu kết

Đã biết đã đồng đang ở Minh Nguyệt cư lý, hạo triệt cũng không dùng việt bạch chỉ dẫn, chính mình lên lầu đến đã đồng trong phòng. Đạp vào mắt đó là đã đồng nằm ngang ở nhuyễn tháp thượng, thường thức một viên tiểu hạt châu, một bức dây thanh thân tư thái, làm cho hạo triệt tâm thần vi dạng.

“Triệt ca ca?” Đã đồng thu hồi hạt châu, phi thân liền đánh về phía hạo triệt, tràn đầy sung sướng sắc.

Hạo triệt ôm nàng, tự nhiên ngồi ở ghế trên, lại phát hiện đã đồng ánh mắt tinh tinh lộng , làm cho hắn không khỏi có chút hoang mang.

Đã đồng cũng đang nhìn hắn mặt, mà là nhìn chăm chăm hạo triệt hầu kết, một bức hứng thú dạt dào bộ dáng. Ân, nàng nhưng thật ra không có cơ hội đi đánh giá nam nhân khác, tuy rằng ý tích nói hầu kết vấn đề, nàng cũng là chưa hiểu rõ hết, cái kia giả hầu kết, nàng cũng đặt ở trên đảo, chính là đã nhiều ngày mặc cao cổ quần áo dùng để che khuất chính mình cổ..... Nói, nàng nhớ rõ ở hắc sơn trên đảo thỉnh thoảng lại cần khai quá này nam hải yết hầu, cũng không nhớ rõ có cái gì không đồng dạng như vậy nha! Chẳng lẽ hầu kết là sau lại dài đi ra sao?

Hạo triệt rốt cục ý thức được đã đồng dùng một loại cực vi “Cơ khát” ánh mắt theo dõi hắn yết hầu, trong lòng có điểm sợ hãi, không khỏi nuốt khẩu nước miếng. Đồng nhi đây là đang làm cái gì?

Nhìn hạo triệt hầu kết cao thấp di động một chút, đã đồng trong mắt quang mang đại thịnh -- cư nhiên thật sự hội động đâu! Thoáng do dự nhất tiểu hạ, đã đồng liền thân thủ sờ soạng đi lên, cũng là thật cẩn thận dùng đầu ngón tay vây quanh nơi đó chậm rãi đánh chuyển. Ngẩng đầu, thấy hạo triệt không có gì muốn phản kháng hành động, đã đồng xảo nhiên cười, ngón tay hoạt đến hắn hầu kết thượng, cảm giác được hơi hơi di động, không khỏi ý cười càng sâu. Ân, ý tích cái kia làm được rất giống, nhưng là vẫn là triệt ca ca sờ đứng lên thoải mái chút.

Cổ mạnh mẽ bị đã đồng xúc thượng, hạo triệt thân thể không khỏi cứng đờ, bản năng nguy cơ cảm làm cho hắn thiếu chút nữa liền xuất thủ, lại sinh sôi ngăn chặn trụ. Đây là đồng nhi nha! Hắn chậm rãi thả lỏng thân thể của chính mình, nàng sẽ không xúc phạm tới hắn .

Hạo triệt nhìn, nàng giống như là một cái đứa nhỏ vừa mới được đến âu yếm lễ vật như vậy vui sướng, suy nghĩ trong lòng không khỏi mềm mại xuống dưới, trên mặt cũng không từ toát ra một chút sùng nịch thần sắc. Thấy nàng ngoạn chính hoan, liền cũng không nhẫn tâm nói đánh gãy, tùy ý nàng đòi chính mình giờ trò.

Nhưng là, đã đồng cư nhiên như vậy thuần trĩ về phía hắn cười, sạch sẽ , giống như là ánh mặt trời hạ thủy tinh. Hắn thoáng chốc có một loại kinh diễm cảm giác, trong mắt tràn đầy , chỉ còn lại có nàng xán lạn tinh hoa con người.

Hắn ánh mắt khóa chặt nàng, cảm giác được kia mềm mại không xương ngón tay thật cẩn thận đụng vào hắn hầu kết, ngứa , liên quan toàn thân đều tê dại lên. Hắn cảm thấy chính mình toàn thân đều trở nên mẫn cảm lên, đã đồng thở ra như có như không nhiệt khí theo hắn cảnh biên xẹt qua, thân thể của hắn như vậy nhanh dán tại hắn trên người, hương hương mềm , tựa hồ không có một chỗ không ở gây xích mích hắn thần kinh. Hắn hít sâu một hơi:“Đồng nhi, ngươi đang làm cái gì?”

Đã đồng nghe vậy, hơi hoang mang nhìn về phía hắn, sáng ngời thủy mâu giống nai con nhi bình thường, lại càng phát ra trở nên gay gắt hắn xao động. Nàng không hề tự giác ngẩng đầu để sát vào hắn một ít, theo bản năng liếm liếm thần:“Ách?”

Hạo triệt bị nàng xem , đầu óc thoáng chốc trống rỗng -- tuy rằng hắn xác nhận chính mình không có đoạn tay áo chi phích, nhưng là trước mắt toàn thân đều lưu chuyển xúc động là cái gì? Khó hạ có chút vi nhiệt, hạo triệt xấu hổ hơi hơi hoạt động một chút.

Thấy hắn sau một lúc lâu không có phản ứng, đã đồng ánh mắt lại nhớ tới hắn hầu kết thượng. Thật xinh đẹp, đã đồng cơ hồ là vô ý thức nghĩ, rất muốn..... Nhẹ nhàng cắn một ngụm.

Hạo triệt nhìn nàng tà tà gọi lên khoe miệng, trong lúc nhất thời lại có chút ảo giác, cảm thấy chính mình như là bị yêu tinh theo dõi con mồi -- hắn hướng tới là thợ săn, bị đã đồng như vậy nhìn chăm chăm, cư nhiên có loại kỳ dị hưng phấn cảm. Đã đồng thân càng thấu càng gần, hắn mơ hồ có thể tưởng tượng được đến, nếu là kia mềm mại môi đỏ mọng chạm đến hắn cổ, sẽ là như thế nào làm cho hắn tâm thần nhộn nhạo; Tim đập đột nhiên gia tốc, trong lòng quá mức đặc hơn chờ mong lại gọi hắn tỉnh táo lại -- nếu là, cái loại cảm giác này thật sự ngọt làm cho hắn càng không thể vãn hồi, lại làm như thế nào? Chẳng lẽ sẽ đối đồng nhi làm ra..... Cái loại này sự sao?

“Ta nói, đồng nhi, ngươi đang làm cái gì?” Hạo triệt thu liễm tâm thần, trầm giọng lại hỏi một lần.

Ngón tay hạ hầu kết hơi hơi rung động, đã đồng thể này mới ý thức được chính mình thấu thân cận quá , không khỏi xấu hổ cười cười, ngưng ngưng lui về rảnh tay, đánh ha ha cười nói:“Đồng nhi cái gì cũng không có làm!” Trời ạ, nàng cư nhiên cứ như vậy bị triệt ca ca hầu kết cấp hấp dẫn mất thần, còn như vậy không chỗ nào có kị, sờ soạng lâu như vậy.

Nhìn hạo triệt hồ nghi ánh mắt, đã đồng thổ thổ lưỡi, thân thủ ôm hắn cổ, làm nũng nói:“Ân, đồng nhi bất quá là tò mò thôi! Triệt ca ca sẽ không để ý , là đi?”

Hạo triệt nhìn nàng thanh minh không có một tia tạp chất hai mắt, không khỏi gật gật đầu -- đồng nhi này một phen hành động dẫn phát hậu quả, hắn vẫn là chính mình nghĩ biện pháp áp chế đi.....

Đã đồng ngẩng đầu nhìn lên hạo triệt, khoe môi nhếch lên nghịch ngợm ý cười:“Triệt ca ca, chơi cò!”

Hạo triệt gật đầu, nhìn đã đồng chạy tới lấy bàn cờ, cảm thấy nhẹ nhàng thờ ra. Cố gắng bình ổn chính mình dục hỏa, này thật đúng là..... Ngọt ngào phiền toái nha!

“Triệt ca ca, ta cư nhiên thắng!” Đã đồng không thể tin mờ to mắt, vui sướng nhìn hạo triệt, trên mặt lại thay hoài nghi vẻ mặt,“Triệt ca ca, ngươi làm cho

ta ?”

Hạo triệt không có trả lời, tránh nặng tìm nhẹ nói:“Đồng nhi tiến bộ rất nhiều.”

Cổ nhiên, hần thừa nhận, chính mình vừa mới khắp nơi tái làm cho nàng, nhưng là đã đồng tiến bộ cực nhanh đủ để cho nhân xem thể là đủ rồi, bọn họ chích hạ quá vài lần kì, đã đồng cư nhiên là có thể dung hội quán thông, chính mình hình thành một bộ kì lộ, so với chi hần năm đó học tập chơi cò, nhưng lại cũng không tương cao thấp -- phải biết rằng, năm đó hần nhưng là bị sự phụ thuộc tài học nhanh như vậy !

Đã đồng nghe vậy, cũng không truy vấn, đại khái đã muốn đã biết hạo triệt phóng thủy chuyện thật. Nhưng nàng đồ không biết là có cái gì không tốt -- hạo triệt muốn cho nàng vui vẻ -- này ý tưởng làm cho lòng của nàng ấm lên.

Trơ mặt ra lại một lần bỏ nhào vào hạo triệt trong lòng, hỏi:“Triệt ca ca, nghe nói cười mặt Tu La cự tuyệt có nhân gần người, cho nên đồng nhi mới vẫn không biết triệt ca ca chính là cười mặt Tu La. Vì cái gì?”

Hạo triệt nhìn nàng về mặt chờ mong thần sắc, đột nhiên cảm giác được nàng ở làm nũng, không khỏi cảm thấy buồn cười, cũng là hoàn ở nàng, trong thanh âm có nồng đậm sùng nịch:“Đồng nhi là không đồng dạng như vậy.”

“Không đồng dạng như vậy?” Đã đồng mê mang mở miệng, tựa hồ muốn xác nhận điểm cái gì.

Hạo triệt thủ đặt lên của nàng đỉnh đầu, hơi hơi dùng sức, đã đồng liền thuận theo ngẩng đầu, thẳng tắp xem vào hần ánh mắt:“Chúng ta đều là cô độc nhân, đồng nhi không biết sao?”

Đã đồng theo dõi hần mắt, xác thực, bọn họ là giống nhau, cô độc. Nhưng là, hai cái cô độc nhân cùng một chỗ sẽ không cô độc sao? Lòng của nàng trầm trầm, vừa mới cảm thấy hạnh phúc cơ hồ sẽ nhồi ngực gian thời điểm, đột nhiên nhớ tới vài ngày tiền làm cái kia mộng, nàng nhất định yếu cô độc đi? Cho dù là từ ca ca làm bạn.....

Hạo triệt chú ý tới nàng thỉnh linh xảy ra cô đơn, giống như là ngày mùa hè lý phi lạc đoá hoa, yếu ớt mà tốt đẹp. Nhưng hần lại đột nhiên cảm thấy đau lòng, cái loại này, có chút xa lạ cảm tình.

Dùng sức ôm đã đồng, tựa hồ muốn đem của nàng trống vắng toàn bộ bài trừ bên ngoài cơ thể:“Đồng nhi, ta ở.”

Đã đồng đột nhiên theo vừa rồi trạng thái bị tóm hời, hơi có chút mê mang. Đột nhiên cười khẽ lên, là nha, hần ở, bất luận như thế nào, hần hiện tại là ở thân thể của nàng bên. Mặc kệ nàng có thể có được bao lâu, làm cho nàng có được hiện tại, đã muốn là rất lớn ban ân.

“Triệt ca ca, nếu muốn vứt bỏ đồng nhi, nhớ rõ lên tiếng kêu gọi.” Đã đồng thân nhiên mỉm cười nói. Của nàng thanh âm rất nhẹ, rất nhẹ, tựa hồ là giảng cấp chính mình nghe, hư không mà lại phiêu miểu. Hạo triệt quả thật không có nghe rõ ràng, một lần nữa nhìn về phía đã đồng:“Cái gì?”

Đã đồng lắc đầu, kia ngoại phóng cô tịch cảm giác nhảy mắt biến mất, chỉ để lại nàng ngọt ngào mỉm cười. Hạo triệt có chút bất an tâm, nhưng nhìn không ra đã đồng có cái gì khác thường. Nhìn của nàng tươi cười, hần mới yên tâm.

“Đồng nhi, quá mấy ngày có sẵn bản hoạt động, đồng nhi khả nguyện theo giúp ta cùng đi?” Hạo triệt hỏi.

“Sẵn bản?” Đã đồng tò mò nhìn hần, nếu nàng không có nhớ lầm trong lời nói, bảy ngày sau hoàng gia hội tổ chức sẵn bản hoạt động, chính ngũ phẩm đã ngoài quan viên cấp kì con nối dòng đều có thể tham gia, hần nói, chẳng lẽ là này sao?

“Bảy ngày sau, ở phụ cận hoàng gia sẵn bản tràng.” Hạo triệt hồi đáp. Mỗi người đều có thể mang ba cái trong vòng giúp đỡ, hần vốn không nghĩ muốn dẫn người đi, chính là tính tùy tiện nhìn xem. Dù sao làm một cái tướng quân, này nhà giàu đệ tử căn bản xem bất nhập hần mắt. Nhưng là hiện tại đã đồng ngay tại bên người, hần đột nhiên muốn mang nàng đi.

“Làm giúp đỡ?” Đã đồng nhíu mi,“Nhưng là đồng nhi không có lấy quá cung tiền đâu!”

“Chính là mang người tùy tiện đi chơi ngoạn thôi. Nếu là đồng nhi không nghĩ đi, quên đi.” Hạo triệt hồi đáp.

Đã đồng nhìn hần, trong lòng biết tuy nói là tùy tiện có thể mang theo giúp đỡ, nhưng là mang đi giúp đỡ kỳ thật thuyết minh chính là này quan viên cùng những người đó có chặt chẽ lui tới, coi như là hoàng đế một loại biến thành tra xét thủ đoạn.

“Có thể chứ?” Đã đồng hoang mang nhìn về phía hần,“Có thể tùy tiện mang một thân phận không rõ người đi sao?”

“Không có vấn đề gì, đồng nhi chỉ cần nói muốn đi hoặc không nghĩ đi có thể.” Hạo triệt hồi đáp. Làm hoàng tử, hoàng đế cũng không sẽ đến tra xét hần, mà này hần các huynh đệ cho dù biết rõ hần chính là sở tề diệt, ở hần mang theo mặt nạ xuất hiện thời điểm vẫn là xưng hần vì Lâm đại nhân, liên lấy hần tuyệt sát môn môn chủ thân phận, bọn họ lại không thể có thể đến quấy rầy đồng nhi.

“Thật sự?” Đã đồng lại xác nhận một chút, nàng không hy vọng chính mình cấp hạo triệt mang đến gì phiền toái. Nhìn hạo triệt gật đầu, nàng mới xả ra một chút bướng bỉnh ý cười:“Nếu triệt ca ca bảo ta đi chơi, kia đồng nhi tự nhiên lấy được lai!”

Dù sao lấy không trĩ ảnh thân phận, kia một ngày là vào không được, mà -- nếu đại nhân nhóm đều đi sẵn bản, kia bọn họ tự nhiên để lại giả. Ân, phải đi ngoạn ngoạn đi!

“Bất quá, ta có thể nói tốt lắm, nếu đồng nhi cấp ca ca mất mặt trong lời nói, nhưng không cho trách ta nga!” Dã đồng chu thần nói.

“Tự nhiên không trách đồng nhi.” Hạo triệt lắc đầu, hấn chính là tưởng cái lấy có không cần mỗi lần đều tại đây lâu lý gặp mặt thôi, mặt mũi cho hấn, căn bản không phải cái gì vấn đề.

Dã đồng thật sâu hút khẩu hấn trên người hơi thở -- cùng ca ca cùng nhau săn bắn..... Có chút chờ mong đâu!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trùng Sinh

Từ thần về mặt khó xử nhìn nàng, quả nhiên không nên hỏi này tiểu nha đầu ý kiến

“Hi hi? Cư nhiên có linh hồn làm cho chúng ta từ thần lộ ra loại về mặt này, thật sự là khó được nột!” Không biết làm sao truyền đến một cái mỹ đến cực tới thanh âm, trực tiếp đánh sâu vào của nàng nội tâm, làm cho nàng trong lúc nhất thời bị lạc.

“Chủ.....” Từ thần trong thanh âm nhiều ra chút bất đắc dĩ, “Một sát thủ.”

Thanh âm chủ nhân đến gần rồi, rõ ràng chính là một cái nho nhỏ cô gái, cao cao nâng đầu xem nàng, lại làm cho nàng sinh ra một loại chính mình ở ngẩng đầu nhìn của nàng cảm giác.

“Sát thủ? Sát thủ cư nhiên có như vậy tinh thuần linh hồn?” Cô gái nháy mắt to, trên mặt lộ ra hai cái nho nhỏ rượu oa. Nàng si ngốc nhìn cô gái, cái loại này cùng sinh câu đến cao quý cùng hoàn mỹ làm cho nàng không khỏi tâm sinh một loại hèn mọn cảm giác.

“Ngươi là ai?” Của nàng thanh âm nhẹ nhàng, nho nhỏ, sợ chính mình thanh âm hơi vang sẽ làm cho trước mắt hết thấy hóa thành bọt nước.

“Ta gọi là băng ánh, là thế giới này tạo hóa chi nhất.” Cô gái mỉm cười ngọt ngào, khẩu khí mềm nhẹ, cũng không dung nàng có một tia hoài nghi. Nàng vì thế như cũ lăng lăng nhìn nàng, ngay cả hô hấp cũng theo bản năng chậm lại.

“Cho nên, từ thần nột, rốt cuộc là cái gì gọi ngươi khó xử?” Băng ánh ôn nhu cười, quay đầu nhìn về phía từ thần, “Sẽ không là đường đường từ thần không biết nên như thế nào phán đoán này linh hồn đi về phía đi?”

Từ thần bị nói trúng rồi phiền toái, không khỏi trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái: “Ta làm cho chính nàng quyết định, kết quả nàng nói nàng tưởng hỏi nhân gian.”

“Ngô?” Băng ánh sững sốt một chút, tiếp theo hưng trí dạt dào nhìn về phía nàng, trong não tự động điều ra có liên quan của nàng hết thấy tư liệu, không khỏi thủ vị càng đậm, “Ngươi còn muốn sống sót?”

Nàng theo si lăng trung phục hồi tinh thần lại, ánh mắt dần dần kiên định lên: “Ta nghĩ sống sót.”

“Kia, từ thần, đem nàng lưu lại đi, ngươi có thể làm sống đi.” Băng ánh lắc lắc thủ nói.

“Chủ, ngươi muốn làm gì?” Từ thần hoài nghi nhìn về phía băng ánh, nhưng dù là ngoan ngoãn đem trong tay nàng thả đi xuống.

“Vốn ta lần này đến chính là muốn thử xem thế giới này cũng không thể được thực hành chuyển thể trùng sinh chế độ, này linh hồn rất thú vị, cho nên quyết định hay dùng nàng đến ném thử.” Băng ánh dù có hứng thú đánh giá nàng, hoàn toàn không để ý từ thần trên mặt xương cốt kéo kẹt rung động.

“Cái kia..... Chủ, nếu thực hành chuyển thể trùng sinh chế độ, công tác của ta lượng.....” Từ thần rối rắm hỏi.

“Này lần sau tái thảo luận lại!” Băng ánh chu mỏ nói, “Được rồi, ngươi có thể đi rồi lại!” Hoàn toàn một bộ tiểu hài tử bộ dáng.

Từ thần suy sút phiêu đi, nàng vô thức nhìn băng ánh, không biết chính mình vận mệnh lại bị đưa hướng phương nào.

“Nói, ngươi có biết chính mình tên sao?” Băng ánh nhìn bị từ thần tùy tay để tại thượng nàng, ngồi xổm xuống thân hỏi.

“Nguyên lai bọn họ bảo ta nha đầu, sau lại môn chủ bảo ta ngũ hào.” Nàng nghi hoặc hỏi đáp.

“Này đó không phải tên của ngươi.” Băng ánh lộ ra một tia đồng tình tươi cười, thần sắc hơi hơi còn thật sự lên, “Nhớ kỹ, ngươi kêu mộ dã đồng, đây là của ngươi mẫu thân cho ngươi khởi tên, cũng là ngươi chân chính tên.”

“Mộ dã đồng?” Nàng lặp lại nhớ kỹ chính mình tên, “Ta cư nhiên cũng có tên?” Băng ánh tùy tay thay đổi căn nhánh cây đi ra, trên mặt đất viết ra này ba chữ: “Nhạ!”

“Nhưng là, ta nhớ rõ mới trước đây bằng hiệu thượng tự tựa hồ không có như vậy phức tạp” Nàng sợ hãi hỏi, thanh âm bởi vì chính mình cũng không xác định mà phi thường tiều.

“Là này ‘Mộc’ sao?” Bằng ánh tùy tay lại viết cái tự, hỏi. Nàng gật gật đầu, vẻ mặt hoang mang.

Bằng ánh thân thủ gõ hạ của nàng đầu, bất mãn nói: “Ngươi chẳng lẽ hoài nghi của ta nói?” Nàng lắc đầu, nàng chính là nghi hoặc thôi, trong lòng hoàn toàn không có chút hoài nghi. Bằng ánh nhảy vọt qua này đề tài, tiếp tục nói: “Của ngươi mẫu thân thực yêu ngươi đâu, cho nên linh hồn của ngươi mới có thể như vậy tinh thuần.”

Bằng ánh thân thủ kéo nàng, nàng kinh ngạc phát hiện chính mình hiện tại cư nhiên hữu lực khí! Chủ thủ nho nhỏ, mềm, lại kêu nàng có dị thường cảm giác an toàn. “Ta lại cho ngươi một lần sinh mệnh, cho ngươi hoàn thành ngươi chưa nhưng lại nguyện vọng. Lần này sinh mệnh là ngươi, hảo hảo nắm chắc.” Bằng ánh không có xem nàng, mềm nhẹ nói.

Nàng gật gật đầu, mạnh cảm thấy bằng ánh đẩy nàng một chút. Nàng kinh ngạc trụ hạ, dần dần bị lạc ý chí.

“Dừng sức, lại dừng lực..... Đầu đi ra! Dừng sức!”

Tả tướng bên trong phủ, một cái hẻo lánh sân lý, truyền ra như vậy tiếng la. Theo nữ nhân một trận hư thoát kêu to, trẻ con rút cục thoát ly cơ thể mẹ. Nữ nhân ngất đi qua, vừa mới sinh ra trẻ con trừng mắt sương mù ánh mắt, không khỏi có tí mờ mịt -- như vậy, liền trừng sinh sao? Lần này sinh mệnh, là thuộc loại chính năng sao?

Nàng mở to hai mắt đánh giá bốn phía, trên tường có khắc hoa trang sức, hiển nhiên là nhà giàu người ta. Nhìn xem bốn phía, nơi này nha hoàn cũng không phải rất nhiều, như vậy, mẫu thân của hần hần là không phải chính thất, hơn nữa cũng không phải tối được sủng ái cái kia. Nhưng là nghĩ đến vẫn là có nhân chăm sóc nàng mẫu thân, tình huống liền cũng không phải thực không xong.

Của nàng phụ thân theo ngoài cửa vào đến, đã đồng lập tức liền nhận ra hần. Kiếp trước bởi vì ở các nơi ẩn núp chờ ám sát, đối triều đình lý nhân vật trọng yếu cũng có chút hiểu biết.

Của nàng phụ thân, tông tu quốc, là đương triều tả tướng, quyền lợi cùng đương triều hữu tướng hạng bằng cừu thế lực ngang nhau. Tuy rằng bộ dạng thực bình thường, liền giống một cái văn nhược thư sinh, nhưng là cũng là cái tàn nhẫn nhân vật. Nàng thế nhưng thành người này nữ nhi? Đã đồng hoang mang, tông tu quốc hướng nàng xem đến, nàng đột nhiên ý thức được chính mình hiện tại vẫn còn là cái tiểu trẻ con, liền giờ lên đơn thuần khuôn mặt tươi cười nhìn về phía hần. Tông tu quốc lạnh lùng nhìn mắt bà vú trong lòng nàng, thuận miệng nói: “Đã kêu tông ki dao.”

Vừa rồi còn hôn mê mẫu thân từ từ chuyển tỉnh, nhìn về phía tông tu quốc ánh mắt lý tràn ngập nóng cháy yêu say đắm. Nàng suy yếu nhưng cung kính nói: “Đa tạ lão gia vì dao nhi ban thưởng danh.”

Tông tu quốc chính là nhìn nàng một cái, trong miệng đơn giản phân phó nói: “Theo phòng bếp thủ ăn lót dạ phẩm cấp tứ phu nhân bỏ bỏ thân mình, nàng vừa mới sinh hoàn đứa nhỏ, các ngươi rất chăm sóc.” Nói xong, không hề nhìn về phía tứ phu nhân cùng đã đồng, bước đi đi ra ngoài. Tứ phu nhân ai oán nhìn hần bóng dáng, trong ánh mắt lực có giận dữ.

Đã đồng nhẹ nhàng chuyển động đầu, thấy nàng này nhất thế mẫu thân. Bộ dạng đồ coi như là thanh tú khả nhân, nhưng vô luận như thế nào cũng cảm không nổi nàng kiếp trước mẫu thân một phần mười. Của nàng trong đầu đột nhiên xuất hiện nhất chuỗi dài mặt, là một cái cô gái khuôn mặt, bộ dạng nhưng thật ra tổng hợp lại nàng này nhất thế phụ mẫu bộ dạng. Sau đó, nàng nghe thấy được bằng ánh thanh âm: “Vừa rồi đó là tông ki dao nguyên bản hần là trưởng thành bộ dáng, từ nhỏ đến lớn. Mà ngươi, đã đồng, vẫn là hội trưởng thành người kiếp trước bộ dáng -- ta là nói không có bị hoả hoạn tại họa quả bộ dạng.”

Không có bị hủy dung khi bộ dáng? Nàng không khỏi có một tia chờ mong cảm giác, sẽ là thế nào đâu? Bằng ánh thanh âm tiêu thất, nàng không khỏi ở trong lòng cảm kích thì thầm: Cảm ơn ngươi, chủ.

“Đem ki dao ôm vội tới ta xem xem.” Tứ phu nhân trong thanh âm toát ra một tia mỗi một, hoàn toàn đã không có vừa rồi tông tu quốc ở thời điểm cái loại này cường chống đỡ khí lực. Bên người một cái nha hoàn mang đi hướng nàng, thấp giọng nói: “Tứ phu nhân, người xem lão gia cũng là thanh ngài nha! Thất tiểu thư bộ dạng như vậy đáng yêu, nhất định có thể được đến lão gia sủng ái.”

“Kia lại có cái gì dùng?” Tứ phu nhân nhìn về phía đã đồng thời điểm toát ra một tia không cam lòng ý tứ hàm xúc, “Nàng chính là một cái cô gái, cũng không phải nam hài. Thúi nhĩ, ngươi phải biết rằng, nếu bộ dạng đẹp mặt chút, có lẽ hội bị người ghen tị, thậm chí khả năng sống không đến xuất giá niên kỉ kỉ, nếu bộ dạng bình thường, căn bản không có cái gì tác dụng. Hơn nữa, lấy của ta thế lực, căn bản không có bảo trụ của nàng năng lực a!” Dài không lớn? Đã đồng trong khoảng thời gian ngắn cảnh giác lên, đột nhiên ức cùng môn chủ cấp nàng giảng quá này chuyện xưa, không khỏi ở bên trong tâm địa thờ dài -- xem ra này trong nhà cũng không an ổn a!

Đã đồng chuyển viên trượt đi mất to mọi nơi nhìn xung quanh, tay nàng chân mềm mại vô lực, bị chặt chẽ bao vây ở tả lý lý hoàn toàn không động đậy. Nàng chán ghét loại này bị trói buộc cảm giác, này nhất thế, nàng không nghĩ bị bất luận kẻ nào khống chế! Như vậy, khiến cho nàng đi đến xã hội này cao nhất đoàn đi! Nàng nhẹ nhàng ách xì 1 cái, bất quá, ở nàng bây giờ còn vô lực làm cái gì thời điểm, trước hết im lặng hưởng thụ này khó được thanh nhàn đi!

Nhưng, có lẽ là quá mức thói quen cho bận rộn sinh hoạt, nàng đúng là vẫn còn tìm được rồi điểm sự tình làm. Nàng mặc niệm kiếp trước sở nhớ rõ nội

công tâm pháp, làm cho nội lực chậm rãi bắt đầu ở trong thân thể mặt lưu động. Nàng phát hiện hiện tại thân thể luyện công cư nhiên có việc bán công lần hiệu quả, nghĩ đến là trẻ con thân thể tính dẻo có vẻ cao duyên cố.

Mấy tháng xuống dưới, nàng nghe xong không ít thị nữ chuyện phiếm, hơn nữa nàng kiếp trước đối tả tướng phủ hiểu biết, rốt cục hiểu được hiện tại này gia tình huống.

Cửa nàng phụ thân tổng cộng cưới năm thê thiếp. Chính thê là một cái bình nam vương nữ nhi, làm một cái quận chúa, rất dễ dàng liền có thể bảo vệ chính mình quyền lợi. Mà cửa nàng phụ thân hòa bình nam vương là hợp tác quan hệ, cứ việc không thích này thủ đoạn độc ác thê tử, nhưng là cũng sẽ không cùng nàng nháo phiền.

Nhị phu nhân từng là đô thành lý có tiếng mỹ nữ, pha chịu tông tu quốc yêu thích, cũng bởi vậy mà khắp nơi lọt vào chính thất ghen ghét. Nàng từng bởi vì không hiểu nguyên nhân mà rơi quá thối, cho rằng là chính thất ra tay, cho nên cùng chính thất gian huyền thủy hỏa bất dung.

Tam phu nhân là trong triều tài chính đại thần nữ nhi, diện mạo bình thường, nhưng thật ra an phận thật sự.

Tứ phu nhân, cũng là mẫu thân của hần, chính là một khu nhà thanh lâu lý hoa khôi, tướng mạo không thể so nhị phu nhân, trên tay cũng không có chút thế lực, tại đây cái trong viện coi như là một cái ngoại tộc. Bất quá nghe này thị nữ nói nàng là đùa giỡn rảnh tay đoạn mới hiện lên lão gia giường, lời nói gian chiết khẩu tứ phu nhân có chút khinh thường.

Ngũ phu nhân là võ lâm thượng long bang chương môn nhân nữ nhi, bộ dạng coi như ngọt, nhưng là tính cách cũng là tùy tiện, làm việc cũng không hiểu biến báo, ở trong sân này hần nữ nhân thậm chí cũng không tiết cho để ý tới nàng.

Nàng đi vào thế giới này đã muốn có một nguyệt, nhưng phụ mẫu nàng cư nhiên không có một đến xem quá nàng liếc mắt một cái. Ở trăng tròn yến thượng, nàng mới biết được nguyên lai cùng nàng cùng một ngày sinh ra còn có nhị phu nhân nữ nhi, xem như cửa nàng muối muối. Phụ thân hơn yêu thích nhị phu nhân, liền hoàn toàn quên còn có cửa nàng tồn tại. Mà mẫu thân của hần bởi vì nàng phụ thân bỏ qua mà phi thường ai oán, đầy ngập bất mãn không chỗ phát tiết, liền trách tội cho nàng không phải một cái nam hài, liền cũng theo đuổi nàng từ bà vú mang theo.

Lại bị từ bỏ sao? Nàng nghĩ, rút lui thân mình. Được rồi, ta không cần bất luận kẻ nào, này nhất thế, ta vì chính mình ý nguyện mà sống!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tông Kì Dao

Nhớ rõ, ở cửa nàng trăng tròn yến thượng, nàng lần thứ hai gặp được nàng này nhất thế cha mẹ. Bà vú ôm nàng đi tới tứ phu nhân bên người, tứ phu nhân vươn tay tiếp nhận nàng, trên mặt lộ vẻ nhu hòa tươi cười, đầy mắt nhưng không có chút ý cười. Dã đồng nhìn nàng, lạnh lùng xem trở về, nhưng lại nhìn xem tứ phu nhân đầy lòng toát ra một tia hàn ý.

Phần lớn đám người đều tụ tập tại kia cái cùng nàng cùng một ngày sinh ra muối muối nơi đó, tứ phu nhân tránh được cửa nàng ánh mắt, nàng liền cũng vòng vo quay đầu nhìn về phía nào nhiệt nhân đôi lý. Cái gì cũng nhìn không thấy, chính là một mảnh ồn ào thôi.

“Ngô, đây là kì dao đi? Thật sự là cái im lặng đứ nhỏ đầu.” Đại phu nhân không quen nhìn nhị phu nhân chịu nhân chú mục, mở miệng nói, “Cùng kì tuyết là cùng một ngày sinh ra đi?”

“Hồi ty ty, đúng vậy.” Tứ phu nhân trên mặt lộ ra nhu hòa quang mang, làm như thập phần sùng ái chính hần một nữ nhi. Đại phu nhân trên mặt cũng lộ ra hòa ái biểu tình: “Đi đem ta cái kia kim chuông lấy đến.”

“Ty ty, điều này sao dám đảm đương đâu?” Tứ phu nhân vội vàng từ chối, trên mặt ý cười cũng là rốt cục thực chút.

Dã đồng nghe các nàng không có dinh dưỡng nói chuyện, quyết đoán nhắm hai mắt lại. Tối hôm qua tu luyện quá dài thời gian, hôm nay căn bản không có tâm tình nghe này đó nữ nhân giảng này đó có không.

Làm các nữ nhân trong lúc đó nói chuyện phiếm rốt cục đã xong thời điểm, tay nàng thượng đã muốn hơn một chuỗi chuông, trên cổ cũng nhiều khối ấm ngọc. Bởi vì nàng cũng coi như hôm nay nhân vật chính chỉ nhất, liền bị ôm vào trong ngực đi hướng tông tu quốc.

Tông tu quốc cùng nhị phu nhân bên người đám người rốt cục tán đi, nàng cũng rốt cục gặp được này được xưng là mỹ nữ nhị phu nhân. Bộ dạng coi như xinh đẹp, nàng khủng hoảng nghĩ, nhưng là như cũ không có tiền nhất thế mẫu thân xinh đẹp. Nàng đột nhiên hơi hơi sùng sốt, vì cái gì luôn đem bên người nhân không tự giác cùng kiếp trước mẫu thân so sánh với đâu? Rõ ràng, nàng đối cái kia nữ nhân lại e ngại lại oán.

Nàng chú ý tới nàng này nhất thế mẫu thân trong ánh mắt mang theo nhẹ nhàng hận ý, thẳng tắp bắn về phía nhị phu nhân, không khỏi trong lòng than nhỏ khẩu khí. Nàng chẳng lẽ nghĩ đến không có thẳng tắp nhìn về phía tông tu quốc, hần liền nhìn không tới sao?

Nàng không nhìn vấn đề này, ngược lại nhìn về phía tông kì tuyết, phẫn nộ nộ tiểu trẻ con, cùng nhị phu nhân giống nhau hơi hơi ôm lấy khóe miệng,

họa xuất một cái cao ngạo góc độ. Ở trẻ con kì còn nhìn không ra cái gì, nhưng là trưởng thành định cũng là một cái mỹ nhân đi! Nàng đột nhiên hơi hơi tỉnh ngủ, nếu..... Nàng bộ dạng thật sự tuyệt không giống này nhất thế cha mẹ đâu? Đột nhiên mắt cười, đúng vậy, nàng như thế nào hội trường đặc tượng các nàng đâu? Bằng không, chủ cấp nàng xem nàng này nhất thế ứng thành dung nhan làm gì đâu?

Bất quá, khiến cho nàng tại đây trong tướng phủ bình thường chút đi! Nàng xem xem trở thành mọi người tiêu điểm tông kì tuyết, này nhỏ nhỏ vũ đài sẽ để lại cho này đó nữ nhân đi!

Sau trà dư nghị thức thượng, nàng xem đầy bàn sơn hạp, nữ hồng cái gì, không khỏi hoàn toàn không có hưng trí. Tông kì tuyết bất khỏi xinh đẹp to lớn, nàng xem gặp cách đó không xa có một quyền không tính tân thư, miễn cưỡng cảm thấy còn có thể, liền thân thủ bắt đứng lên, sau đó đầu đầy hắc tuyến thấy mặt trên viết thật to “Nữ giới” Hai chữ, sừng sốt nửa ngày cư nhiên quên buông. Đột nhiên nghe thấy được chung quanh mọi người khách khí nói nàng hội trở thành một cái tốt lắm thế tử, thế này mới càng thêm không nói gì buông xuống thư. Một cái hảo thế tử? Coi như hết! Nàng có lẽ hội lo lắng làm cho của nàng vị hôn phu trắng niên sớm thế.

Nhằm chán trắng tròn yển sau, nàng lại một lần nữa bị quên đi ở tại góc sáng sửa. Dù sao nàng nhưng thật ra thật sự tuyệt không để ý, như vậy vừa lúc phương tiện nàng luyện công.

Thời gian ở bất tri bất giác giữa dòng thế, nàng gần dùng bốn năm liền khôi phục kiếp trước thân thủ, phỏng chừng ai cũng sẽ không tin tưởng, tại đây dạng một cái còn nhỏ thân hình lý che dấu là một sát thủ linh hồn.

Đã đồng đối với gương đồng, cẩn thận đánh giá gương lý chính mình, sáu tuổi nàng đã muốn ẩn ẩn có quyền rũ sắc, không nghĩ tới nàng cư nhiên hội trưởng thành như vậy. Nàng cười khẽ quyết quyết thần, kính trung cô gái cũng giống nhau động tác, mơ hồ có thể nhìn ra được là cái mỹ nhân bại hoại. Nàng không sao cả nhún nhún vai, xuất ra sơn phấn hạp, vận dụng kiếp trước học được cao siêu dịch dung thủ pháp ở trên mặt vẽ loạn, chỉ chớp lát sau, kính trung tiểu mỹ nhân bộ dạng liền trở nên bình thân vô kì, nhưng lại cùng thuộc loại chân chính tông kì đao bộ dạng vô nhị.

Nàng vỗ vỗ thủ, lấy tay chỉ đào nhất đại khối sơn phấn, hướng gương đồng thượng vẽ loạn đi lên, họa không hề nghệ thuật cảm, sạch sẽ gương đồng cũng bởi vậy mà trở nên hoàn toàn thay đổi.

“Ai, của ta thất tiểu thư a, người như thế nào lại cầm sơn phấn chơi?” Tứ phu nhân bên người tỷ nữ tiểu thúy vừa vặn vào cửa, vừa thấy, không khỏi ngạc nhiên kêu lên. Đã đồng liền sợ hãi nhìn nàng, trong mắt chỉ chớp lát sau liền trở nên nước mắt lưng tròng “Thúy đi, đao nhi thích.....”

Tiểu thúy cũng là không nói gì, này sơn phấn phân cho vị thành niên tiểu thư vốn cũng chỉ là dựa theo lệ thường, không có cao hứng điều phối thôi, các phòng các tiểu thư không phải cấp mẫu thân chính là vớt bỏ. Nhà mình tiểu thư khen ngược, đem này làm như thuốc màu, ở gương thượng loạn họa một mạch, biến thành bọn nha đầu sát gương thời điểm nhìn kính trung chính mình đều cảm thấy quý dị thực. Cổ tình này thất tiểu thư liền thích chiêu thức ấy, làm cho bọn họ này đó làm hạ nhân cũng không đâu có cái gì.

“Thất tiểu thư, ai.....” Tiểu thúy thờ dài, hoá tiểu nha hoàn đến sát gương đồng, đã biết mới nhớ tới đến khi vì sao mà đến: “Tiểu thư, tứ phu nhân làm cho ngài đi qua một chuyến.”

Đã đồng không khỏi nhíu mày, nàng vừa mới sinh ra thời điểm liền bởi vì là cô gái mà không thể yêu thích, mẫu thân của hần thân thể vừa mới nhất khôi phục căn bản không đến xem nàng, mà là cho rằng trang điểm xinh đẹp để được đến phụ thân thù liên. Một năm trước, nàng rốt cục như nguyện lấy thường sanh ra một cái nam hài, bởi vậy lại quên nàng này nữ nhi tồn tại, một lòng sủng chính mình con. Từ nàng sinh ra tới nay, nhìn thấy này mẫu thân số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, lần này nàng cư nhiên hội chủ động kêu nàng, điều này làm cho nàng không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Theo mẫu thân nơi đó trở về, đã đồng cuối cùng hiểu được nàng vì cái gì lòng từ bi nghĩ tới nàng.

Nguyên lai tướng phủ đưa nhỏ đến sáu tuổi sẽ đi trong nhà tiên sinh nơi đó học tập, ngày mai là nàng lần đầu tiên đi thư phòng đưa tin, tứ phu nhân liền dặn dò nàng tốt tốt biểu hiện, không cần cấp nàng cùng đệ đệ mắt mặt.

Đã đồng ngoan ngoãn cúi đầu nghe của nàng thuyết giáo, biểu hiện ra rất là nhất gan bộ dáng, nhưng không ai thấy miệng nàng giác lộ vẻ cười lạnh. A, nàng đã sớm nhìn thấu này “Gia đình” vận hành hình thức, các nữ nhân cho nhau tranh thủ tình cảm, ý đồ vì chính mình mưu phúc lợi, mà đưa nhỏ nếu cũng đủ thông minh xinh đẹp, cũng sẽ làm cho tông tu quốc hơi chút chú ý tới bọn họ mẫu thân. Tứ phu nhân luôn luôn không thể nào được sủng ái, nghe nói nàng là hao hết tâm tư sứ chính mình hoài thượng tông tu quốc đưa nhỏ, thế này mới bị mang về tướng phủ thành cái phu nhân, cũng khó trách tông tu quốc căn bản không chú ý nàng.

Nếu người khác căn bản không chú ý nàng, nàng lại vì cái gì yếu biểu hiện ra chân thật chính mình đâu? Ở người chung quanh trong mắt, tông kì đao chính là một cái nhất gan nhưng tính tình cô quái tiểu thư, cũng không giống bình thường đưa nhỏ đối ngoại mặt tràn ngập lòng hiếu kỳ, bình thường căn bản chừng không ra hộ, ở trong phòng không biết đang làm chút cái gì. Cũng bởi vì này dạng, tứ phu nhân liền càng thêm không coi trọng nàng, một lòng đem hy vọng kỳ thác ở con trên người.

“Hiểu chưa?” Tứ phu nhân dùng phức tạp ngôn ngữ biểu đạt rất đơn giản ý tứ, nghe được đã đồng thiếu chút nữa ngủ. Nàng có vẻ rất là kinh hoàng bộ dáng, nhẹ giọng trả lời: “Đao nhi hiểu được.” Tứ phu nhân hoài nghi nhìn nàng một cái, trong lòng đệ đệ miệng ới ra cái phao phao, tứ phu nhân trong mắt phiếm sủng nịch ánh sáng nhu hòa, ôn nhu lấy tay lau đi miệng hần giác một đường nước miếng, nhìn hần không ngừng vũ động tiểu cánh tay, hồng nói: “Tốt lắm, chúng ta lập tức liền đi ra ngoài, ngoan.” Tứ phu nhân quay đầu nhìn về phía đã đồng, thuận miệng nói: “Vậy người trở về đi! Ngày mai nhớ rõ hảo hảo biểu hiện.” Liền phóng nàng đi rồi.

Nàng áp chế đáy lòng phiếm ra một tia chua xót, này cảnh tượng cùng kiếp trước cảnh tượng chồng đứng lên, đè ép lòng của nàng lý một trận co rút lại. Lần lượt trong tiềm thức khát khao, lần lượt thất vọng, nàng cư nhiên còn có thể có loại này cảm tình, nàng không khỏi tự giễu không thôi. Quên đi..... Ta chỉ là một người, nàng dùng sức cắn răng, ta, nếu không nên vì không có khả năng tồn tại chuyện vật mà thương cảm.

Ngày hôm sau, tiểu thúy nhưng thật ra tự mình lại đây giúp nàng chuẩn bị quần áo, la dài dòng sách đem nhất đóng lớn. Dã đồng trầm mặc không chế được trong cơ thể chân khí vận chuyển, tùy ý nàng ép buộc chính mình. Tiểu thúy thấy nàng không có phản ứng, rốt cục vẫn là buông tha cho đôi này tị độn tiểu thư thuyết giáo, cấp nàng sơ cái Dương Giác biện, đưa nàng đến thư phòng.

Tiểu thúy chính là đưa nàng đến thư phòng cửa, nàng nhẹ nhàng mà gõ cửa, câu thúc chờ ở cạnh cửa, một bộ không biết làm sao bộ dáng. Không ai quan tâm nàng, nàng không khỏi càng thêm quần bách.

Rất xa đi tới một cái khác cô gái, chung quanh cô này năm sáu cái thị nữ hộ tống, cao ngạo nâng đầu, thấy nàng, thanh tú nhú nhú mày đầu, đánh giá nàng.

Nàng như cũ là cúi đầu, cũng là bất động thanh sắc đã ở đánh giá nàng. Đây cô gái tựa như một đóa nụ hoa dục phóng nụ hoa, nhất cử nhất động gian đều lộ ra cô cao ngạo hơi thở. Phòng chường chính là của nàng cái kia tông ki tuyết. Dã đồng chính mình dẫn theo thư tương, cùng nàng nhất so với, thật đúng là có vẻ nghèo túng thực.

“Người là ai? Ta vì cái gì chưa từng có thấy quá người?” Tông ki tuyết tò mò hỏi đến, nhưng cho dù là như thế này, nàng vẫn là một loại trên cao nhìn xuống bộ dáng.

Dã đồng thượng một lần ra tứ phu nhân biệt viện đã muốn là một vòng tuổi sinh nhật thời điểm chuyện, cũng khó trách nàng không có gặp qua nàng.

“Ta..... Ta gọi là tông ki dao.....” Dã đồng sợ hãi mở miệng nói, tầm mắt như cũ là hướng hạ, tựa hồ là không dám nhìn hướng tông ki tuyết.

“Nguyên lai chính là người a!” Tông ki tuyết khẩu khí lý có khinh thường hương vị, “Cái kia kỹ nữ nữ nhi.”

“A?” Dã đồng làm bộ như khó hiểu nhìn phía nàng, trong ánh mắt như cũ là tràn đầy khiếp đảm, làm như không có hiểu được nàng nói trong lời nói. Trong lòng cũng là cân nhắc, xem ra này nhị phu nhân cũng không như nàng xem đi lên như vậy hiền lành a!

“Thiết! Nguyên lai là cái gốc từ!” Tông ki tuyết nhìn về phía của nàng ánh mắt càng thêm khinh bỉ, bên người thị nữ vì nàng xốc lên bức rèm che, nàng không hề xem nàng, ngẩng đầu mà bước tiêu sái đi vào.

Dã đồng liền cũng đi theo đi rồi đi vào.

Trong phòng nhân hiển nhiên có vẻ quen thuộc, thả bất luận quan hệ như thế nào, tông ki tuyết vừa đi vào, bên trong rõ ràng náo nhiệt lên. Bọn họ chính là đại khái phiêu nàng liếc mắt một cái, cũng không có cấp cho nàng quá nhiều chú ý.

Bắt đầu đi học, cái kia râu tóc bạc trắng lão già cũng không luận hôm nay có nhân mới gia nhập, tự cố mục đích bản thân giảng hán khóa, nhất phái mặc kệ nó bộ dáng. Mà tông ki tuyết hiển nhiên đã muốn đã bị quá huấn luyện, căn bản không có chút hoang mang bộ dáng. Dã đồng cũng là vẻ mặt mờ mịt nghe. Kỳ thật, làm một cái cô gái, hay không có tri thức hiểu lễ nghĩa cũng không phải rất trọng yếu, nhưng là đã có học tập cơ hội, dã đồng sẽ còn thật sự đi học tập.

Nhưng là, phiền toái ở chỗ, dã đồng căn bản không biết chữ. Đây cũng lạ không được nàng, kiếp trước một mảnh hỗn loạn, tuy rằng nên học không nên học được nàng đều học, nhưng là vài thứ kia tới một mức độ nào đó vẫn là đối nàng chấp hành nhiệm vụ có giúp. Nhưng là nhưng không ai giáo nàng biết chữ, sát thủ căn bản không cần biết chữ! Mà nay sinh vừa mới vừa mở cái đầu, cũng hoàn toàn không ai đến dạy quá nàng.

Dã đồng nghe tiên sinh giảng giải, cố sức đem hán giảng gì đó cùng trên cây loạn mã tổ hợp lên.

Tông ki tuyết phòng chường là thấy của nàng không biết làm sao cùng với chật vật, mang theo không biết nguyên do đối của nàng căm hận, đối nàng châm chọc khiêu khích. Nàng chính là bà đầu thấp đủ cho cang thấp, trong lòng thâm hạ quyết tâm, nhất định phải học được đọc sách!

Vì thế, nàng nguyên vẹn phát huy chính mình đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, ở một ngày thiên học tập trung dần dần đuổi theo khác đứa nhỏ tiến độ, như cũ là bất động thanh sắc vẻ mặt mờ mịt nhìn chăm chăm sách vở. Nàng chịu được tông ki tuyết không tốt ngôn ngữ, cũng coi đây là động lực, càng thêm chăm chỉ học tập. Tiên sinh trừng phạt nàng chép sách, nàng liền âm thầm bối câu dưới chường, giống luyện tự giống nhau cẩn thận tỉ mỉ chép lấy.

Chính là của nàng tiến bộ phần lớn giấu ở mặt ngoài dưới, người khác chưa từng biết được, mà tông ki tuyết vẫn là giống nhau hết sức châm chọc khả năng sự. Nàng hoàn toàn không cần tông ki tuyết lời nói, nàng căn bản không cái kia tâm tình cùng tiểu hài tử so đo.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Rơi Xuống Nước

“Thất tiểu thư, mời người hôm nay trở về đem này quyển sách sao ngũ biến.” Tiên sinh nhìn dã đồng, vẻ mặt bất đắc dĩ trạng. Hắn không rõ, rõ ràng này

trong tướng phủ tiểu thư bọn công tử đều nhất học sẽ, vì cái gì cố tình này thất tiểu thư chính là gian ngoan không hóa.

“Là, tiên sinh.” Dã đồng nhạ nhạ nói, buông xuống đầu, một bộ thực không tình nguyện bộ dáng.

“Ngốc tử, lại bị phạt đi!” Tông kì tuyết khinh miệt nhìn nàng, nàng không chút nào cố sức theo thượng ca ca các tỷ tỷ tiến độ, đối với này mỗi ngày bị phạt chép sách “Tỷ tỷ”, nàng có thể không lưu tình chút nào chăm chọc.

Dã đồng lười cùng nàng so đo, yên lặng đem này nợ thu vào chính mình gánh nặng, xoay người liền hướng chính mình tiểu viện lý đi đến.

“Ai cho phép ngươi đi?” Tông kì tuyết còn không có chăm chọc xong, đầu chịu khinh địch như vậy thả nàng, thân thủ phải đi traò nàng. Dã đồng trong mắt hiện lên một tia căm hận, di động cước bộ, không dấu vết tránh được nàng, như cũ dùng kia nhạ nhạ khẩu khí nói: “Cái kia, hôm nay yếu sao ngũ biến.....” Nói xong, trốn cũng dường như chạy đi rồi.

Tông kì tuyết không thú vị hừ một tiếng, nhìn đến nàng chạy trốn chết, trong lòng vẫn là thoáng thỏa mãn chút, cũng không có gọi người đuổi theo, chính là khẩu thượng khinh thường nói: “Thiết, kêu người này chạy thoát.”

“Tuyết Nhi, không đáng làm cho này ngốc tử sinh khí.” Trong nhà tứ công tử, cùng là nhị phu nhân đứa nhỏ, tông minh hàng không chút để ý nói, “Nàng chính là lại dùng công cũng cần không nổi ngươi.”

“Ta mới không có sinh khí đâu!” Tông kì tuyết quyết thần nói, “Tứ ca, đừng nghĩ nàng, nghe nói phụ thân lại cho mẫu thân thứ tốt đâu, mau đi xem một chút đi!”

“Hảo.....” Tông minh hàng nở nụ cười, đi theo nàng hướng nhị phu nhân sân đi đến.

Bọn họ đối thoại một chữ không rơi bị dã đồng nghe xong đi, của nàng khoe miệng gọi lên một chút khinh thường tươi cười, nhanh hơn bước chân hướng chính mình phòng đi. Nàng hoàn toàn không có hứng thú cùng này đó tiểu hài tử đâu.

“Tiểu thư.....” Cửa phòng khải, của nàng bên người nha đầu thấy nàng đi tới, do dự mà hay không tiến lên hỗ trợ. Dã đồng lạnh lùng nhìn nàng một cái, mặc không lên tiếng đẩy ra cửa phòng, hướng trong phòng đi đến. “Tiểu thư, hay không cần Hoàn nhi chuẩn bị một ít điểm tâm?” Cửa nha đầu đề cao thanh âm hỏi. “Không cần.” Dã đồng khẩu khí lạnh lùng đến cực điểm, phản thủ biên quan thượng cửa phòng.

Hoàn nhi là ở nàng ba tuổi thời điểm phân công cấp của nàng nha đầu, so với nàng đại cái ngũ tuổi tả hữu, lý nên là bên người chăm sóc. Nhưng là nàng cực chán ghét có nhân gần người, khốc lớn đại não không cho Hoàn nhi hầu hạ nàng, vì thế này chức vị liền cũng liền cơ hồ thành chức quan nhân tán. Hoàn nhi nhưng thật ra nghĩ tới muốn tới hầu hạ nàng, nhưng vài lần tranh cãi âm ỉ sau, Hoàn nhi cũng sẽ không tái kiên trì, tùy ý này tính tình quái dị tiểu thư chính mình một người buồn ở trong phòng, nàng cũng vui vẻ thanh nhàn.

Nàng phô khai trang giấy, lấy ra nghiền mực tinh tế ma mực, sau đó bình tâm tĩnh khí nhìn yếu nàng sao ngũ biến kia quyển sách. Tinh tế phẩm đọc, trong tay còn tại không ngừng mà ma miêu tả. Rốt cục vừa lòng, nàng đẩy ra ghế dựa, cầm cái trung bình tán, nhất bút nhất hoa sao nổi lên thư. Một bên xuống dưới, nàng đã là bối hạ này quyển sách nội dung. Cảm thấy không thú vị, liền còn thật sự về thư thượng chữ viết, bốn phía xuống dưới đã là đến có thể lấy giả đánh tráo bộ. Ôi chào? Lại tiến bộ sao? Dã đồng cẩn thận đối chiếu chính mình chữ viết cùng nguyên thư thượng chữ viết, cái này không có gì hay làm -- rõ ràng còn có một bên đâu..... Nàng không thú vị thờ dài, hơi hơi xê dịch trọng tâm, làm cho toan ma đuôi có một tia thư hoãn, như vậy, cuối cùng liền mặc một lần đi!

Nàng nhắc tới bút, vừa mới muốn viết xuống đi, lại nghe ngoài cửa Hoàn nhi nói: “Tiểu thư, nên dùng bữa tối.” “Tiếp qua một cái canh giờ tái lấy đến!” Dã đồng không kiên nhẫn hỏi đáp, nghe thấy Hoàn nhi tiếng bước chân dần dần đi xa, tiếp tục luyện tự.

Một cái canh giờ về sau, nàng miễn cưỡng bắt giữ đến ngoài cửa tiếng bước chân, nhìn bàn trưng chưa khô nét mực, rốt cục vẫn là các hạ bút. Nàng thật cẩn thận hoạt động chính mình, không cho cứng ngắc thân thể ngã trên đất, miễn miễn cường cường đi tới kia bị nàng xa xa ghé trên, tọa hạ, ghé vào bên cạnh bàn mấy thượng.

“Tiểu thư, ngài bữa tối.” Hoàn nhi gõ gõ cửa, được đến của nàng đáp ứng, mới đẩy cửa mà vào, đem cơm chiều đặt ở của nàng trên bàn, im lặng đứng ở một bên.

“Giờ nào?” Dã đồng nhìn nhìn ánh trăng, nhìn như tùy ý hỏi.

“Đã là gần giờ hội.” Hoàn nhi trả lời. Này tiểu thư tuy rằng bốc đồng thực, nhưng là nàng cũng không dám bởi vậy liền đối nàng vô lễ. Thân thể của nàng thượng luôn có chút làm cho người ta muốn kính nhi viễn chi gì đó.

“Úc.” Dã đồng cảm lấy chiếc đĩa, tùy ý trạc đồ ăn, làm như căn bản không đối bụng bộ dáng. “Ngươi đi ra ngoài đi! Đêm nay không có chuyện của ngươi.”

Hoàn nhi chần chờ một chút, rốt cục vẫn là lựa chọn không hỏi nàng đồ ăn có phải hay không hẳn là thu đi vấn đề, im lặng ly khai của nàng phòng.

Dã đồng thế này mới đem vừa rồi bị chính mình trạc phá thành mảnh nhỏ đồ ăn rất nhanh ăn luôn, trong đầu không ngừng mà lung vừa mới sao hoàn thư, thuận tiện đem trống trơn vị cấp nhồi.

Lắc lắc đầu nhức tay phải, dã đồng không khỏi nhẹ nhàng rút khẩu khí. Nàng bắt đắc dĩ cười, xem ra hôm nay buổi tối là không có cách nào luyện tập kiểm thuật.

Ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, điều chỉnh nội tức, nàng rất nhanh liền tiến nhập tu luyện nội lực trạng thái.

“Tiên sinh.....” Dã đồng hai tay đem chính mình sao gì đó giao cho tiên sinh, lẳng lặng đi trở về chỗ ngồi. Tiên sinh vốn đối một cái đĩa nhỏ sao chép bài tập cũng không có ôm cái gì kỳ vọng, chính là tùy tay phiên phiên, nhưng không có nghĩ đến dã đồng cư nhiên có thể đem sao chép bài tập viết như thế hoàn mỹ, làm cho hắn không khỏi trước mắt sáng ngời.

“Ân, tốt lắm.” Tiên sinh vốn là cực nhỏ khen ngợi nhân, nhưng là lần này lại ngoại lệ vui sướng khen, “Thất tiểu thư lần này bài tập hoàn thành thật tốt, nhìn ra được tìm đại công phu.”

“Hừ, thì tính sao, ở thế nào cũng bắt quá là trừng phạt hoàn thành hảo chút thôi!” Tông kị tuyết khinh thường thấp giọng nói, trong lòng cũng là có chút vì đồ tật, nàng cho dù vừa mới bắt đầu học liền biểu hiện thật tốt, tiên sinh cũng không có khen ngợi một câu, cư nhiên khen ngợi này ngốc tử sao chép.

Dã đồng khẽ cười một chút, quả nhiên hiện tại sao chép chất lượng càng ngày càng tốt. Nghĩ đến chính mình đã muốn hoàn toàn đuổi kịp mọi người tiến độ, về sau sao chép bài tập liền sẽ không lại có nhiều như vậy đi!

Tan học về sau, dã đồng cầm lấy chính mình gì đó, cái thứ nhất lên lút đi ra phòng học. Trên tay đau nhức đã muốn giảm bớt không ít, trở về cũng có thể ở trong phòng luyện tập kiếm pháp.

Nhưng nàng vừa mới đi tới thư phòng giữ bên hồ, liền bị phía sau cùng đi ra tông kị tuyết ngăn cản. Nàng khó hiểu ôm này nọ, không biết nàng đánh là cái gì chủ ý.

“Ngươi là không phải gọi ngươi nha đầu giúp ngươi sao?” Tông kị tuyết sử cái ánh mắt, của nàng nha đầu Nguyệt nhi liền tiến lên đây thường dã đồng gánh nặng. Dã đồng theo bản năng tránh một chút liền từng rãnh tay, gánh nặng đến tông kị tuyết trong tay -- tuy rằng nàng nếu không nghĩ chính mình gánh nặng bởi thường điều trong lời nói, lại có mười thặng nhi cũng không động đậy.

Nàng xem tông kị tuyết mở ra của nàng gánh nặng, mở ra nàng sao chép một quyển sách, về mặt không thể tin, lại mở ra một khác bản, sắc mặt càng phát ra khó coi. Nàng ghét nhìn tông kị tuyết trong tay thư, quyết định trở về liền bắt bọn nó vứt bỏ.

“Ngươi là tùy tiện đi lấy hai quyển sách báo cáo kết quả công tác đi!” Tông kị tuyết điều chỉnh một chút sắc mặt, hùng hổ kêu lên, “Tốt! Cư nhiên dám trộm thư!”

Dã đồng mị hí mắt, khẩu khí nhược nhược biện giải nói: “Đây là ta chính mình sao.”

Lúc này này hắn ca ca các tỷ tỷ cũng vây quanh lại đây, một bộ xem náo nhiệt bộ dáng.

“Ngươi như thế nào khả năng chính mình viết ra như vậy tự?” Tông kị tuyết cầm trong tay thư cho những người khác xem, khẩu khí liền càng phát ra đúng lý hợp tình, “Hơn nữa một buổi tối căn bản không có khả năng viết hoàn nhiều như vậy này nọ!”

“Đây là ta chính mình sao!” Dã đồng khẩu khí cường ngạnh chút, nàng cũng không có thời gian cùng nàng ở trong này háo, ở nàng xem đến, này hoàn toàn là tiêu hài tử cố tình gây sự.

“Nguyệt nhi, đi xem tay nàng thượng có hay không cầm bút dấu vết! Nếu thật sự một buổi tối sao nhiều như vậy này nọ, trên tay ấn ký nhất định còn tại.” Tông minh hàng cười tủm tỉm đề nghị nói.

“Ta không cần.” Dã đồng lui về phía sau từng bước, né tránh Nguyệt nhi hành động. Hai thủ liền bối ở sau lưng, về mặt quật cường. Nàng lúc này khác mới chính thức có chút bất mãn, liền hoàn nhi nàng cũng không làm cho gần người, lại như thế nào sẽ làm này Nguyệt nhi tùy ý gần người đâu? Hơn nữa, như thế nào khả năng sẽ có dấu vết? Nàng viết tự đã muốn là ngày hôm qua chuyện tình!

“Ngươi đây là không dám làm cho chúng ta kiểm tra rồi?” Tông kị tuyết đắc ý lên, “Còn không mau điểm trở về hướng tiên sinh thừa nhận sai lầm?”

“Ta là chính mình sao!” Dã đồng khẩu khí lại tăng thêm điểm, dư quang ngắm gặp Nguyệt nhi cư nhiên lại muốn tiến lên đây trao tay nàng, không khỏi giận dữ, “Nguyệt nhi, ngươi chính là cái nha hoàn thôi, ai đưa cho ngươi quyền lực có thể tra ta?”

Nguyệt nhi nghe vậy không khỏi nhất ngạnh, hồi đầu xem giống tông kị tuyết ánh mắt còn có chút ủy khuất.

Tông kị tuyết không dự đoán được nàng cư nhiên sẽ nói ra nói như vậy, không khỏi cũng là sùng sốt, nhưng rất nhanh phản ứng lại đây, tự mình tiến lên, ngạo khí hỏi: “Nguyệt nhi không thể, ta đâu?”

Dã đồng thấy nàng thân thủ tới bắt, hướng bên cạnh nhất trốn, nhãn lực lợi hại liền phát tán đi ra.

Tông kị tuyết không khỏi trong lòng nhất hự, nhớ tới này tông kị đao bình thường khúm núm bộ dáng, một cổ không hiểu tức giận dâng thẳng lên, cổ chấp sẽ đi bắt nàng. Dã đồng hướng giữ thêm đi, lại nhất thời không dám thêm quá nhanh, hơi nhất do dự, nhưng lại bị tông kị tuyết bắt được ống tay áo. Nàng cùng lúc tức giận chính mình không biết như thế nào gãy dựa mới là tối thích hợp, về phương diện khác lại đối chính mình gián tiếp bị nhân chạm đến mà không thoải mái, trong lúc nhất thời càng thêm do dự mà. Mà tông kị tuyết còn lại là bởi vì chính mình dùng lớn như vậy khí lực cư nhiên không có tha động nhìn như gầy yếu tông kị đao, lại thấy được ca ca các tỷ tỷ chân chờ tính tiến lên đây khuyên can, càng thêm buồn bực, dùng là khí

lực liền cànng phát ra lớn đứng lên.

Thôi thôi tằng tằng trong lúc đó, đã đồng không cẩn thận thái đến hồ nước bên trong trượt lưu trên tảng đá, nhất thời trọng tâm không xong liền về phía sau đổ đi, mà tông kì tuyết phản ứng nhưng thật ra rất nhanh, đúng lúc từng rãnh tay, đã đồng liền hoạt vào trong hồ, tiên nổi lên thật lớn bọt nước.

Bọn nhỏ nhất thời ồ lên, nhìn vốn trò khôi hài tự nhiên ra như vậy chuyện cổ, trong lòng đều kích động lên, nhất thời không biết làm sao. Vẫn là đại công tử phản ứng khá, nghĩ đến muốn đi tìm đại nhân xin giúp đỡ, phản thân chạy về thư phòng, mà này hẳn bọn nhỏ cũng phản ứng lại đây, toàn bộ đều chạy cách bên hồ.

Đã đồng phù thủy, thấy này đó ca ca các tỷ tỷ phản ứng, nhất thời không nói gì.

Nàng thân thủ bắt được bờ sông nổi lên hòn đá, thân nhiên cùng đại cứu viện. Kỳ thật như vậy thiên hồ, nàng hoàn toàn có năng lực chính mình đi lên, thậm chí cần bản không cần đến rơi xuống. Nhưng ngay tại nàng rơi xuống nước tiên vừa mới tính chuyển biến thân hình một khắc, nàng đột nhiên sửa lại chủ ý, thuận thế rơi vào trong nước, chính là cẩn thận không cho trên mặt dính vào thủy, phòng ngừa chính mình trang bị lộ hoa. Bởi vì nàng đã nhận ra trong phủ âm vệ tồn tại, nếu như vậy hiểm hiểm địa chuyển biến thân hình, trời mới biết có thể hay không gọi bọn hắn phát hiện cái gì.

Đại thật lâu, rốt cục đại cho có nhân tiến đến, đã đồng bắt đắc dĩ phiên cái xem thường, tinh bì lực tần giây dựa , nhìn người tới càng ngày càng gần, có vẻ sắp yếu chết ngất đi qua bộ dáng.

chương 9: Tằng thư các

Đã đồng nhắm chặt hai mắt, tùy ý có nhân đem nàng ôm trở về phòng lý. Trên người quần áo thấp thấp , không ngừng mà giọt thủy, nàng điều chỉnh nội tức, làm cho mặt mình sắc có vẻ trắng bạch, không ngừng mà hướng ra phía ngoài khụ thủy, tựa hồ sinh mệnh cũng nguy ngập nguy cơ. Tội tổ nhóm có chút kinh hoàng, sợ hãi này thất tiểu thư duy trì không đến thỉnh đến thầy thuốc, đi nhanh về phía của nàng trong phòng chạy đi.

Vừa mới có nhân giúp nàng đổi tốt lăm lăm quần áo, đại phu liền vội vàng tới rồi, nhìn nhìn của nàng sắc mặt, lại cấp nàng đem mạch, nhất thời có vẻ có chút khó xử đứng lên. Hẳn mở mấy phó dược, đối Hoàn nhi nói:“Thất tiểu thư chính là nhiễm thương bệnh thương hàn, thân thể lại có chút suy yếu, hẳn là sẽ không thương cùng tánh mạng. Nhưng là có lẽ về sau hội hạ xuống chút bệnh căn, nhất định phải hảo hảo điều dưỡng.” Hoàn nhi tất cung tất kính tiếp nhận phương tử, tạ qua đại phu, liền tiến đến ngao dược .

Bệnh căn? Đã đồng chậm rãi mở mắt ra, trong đầu tinh quang chợt lóe, này bệnh căn có lẽ là cái không sai chủ ý.

Nàng chậm rãi nhìn chung quanh bốn phía, nghe không khí lý lưu lại xuống dưới người xa lạ hương vị, bất mãn nhíu nhíu mày. Nhưng, bọn họ nhưng thật ra yên tâm nàng một cái “Bệnh nhân” Một mình đứng ở trong phòng sao?

Hoàn nhi tiên tốt lăm lăm đoan vào trong phòng, nhìn nàng tựa hồ còn mê man , nhất thời không biết như thế nào cho phải. Đã đồng vốn cũng không có muốn khó xử nàng, nhược nhược um một tiếng, hiện ra vừa mới tỉnh lại bộ dáng, về mặt mờ mờ nhìn bốn phía.

“Tiểu thư, uống dược.” Hoàn nhi thật cẩn thận đem chén thuốc đoan đến của nàng trước mặt. Nàng dừng mở đầu đi, về mặt ghét nói:“Cái gì dược? Ta lại không có gì sự tình, vì cái gì muốn uống dược? Lấy khai!”

“Tiểu thư, ngài vừa mới rơi vào rồi trong nước, cuốn hút bệnh thương hàn, nếu không uống dược sẽ không tốt.” Hoàn nhi kiên nhẫn khuyên nhủ.

“Ta không cần uống! Khụ khụ.....” Đã đồng lớn tiếng nói, lại mạnh khụ lên, tựa hồ bệnh thương hàn thập phần nghiêm trọng bộ dáng, làm cho Hoàn nhi càng thêm đến lo lắng lên.

“Đại phu nói nếu không tốt hảo uống dược hội hạ xuống bệnh căn !” Hoàn nhi dùng sức mạnh điều giọng điệu nói, cố ý đem chén thuốc đưa cho nàng, thân sắc gian trần đầy “Người bệnh thật sự nghiêm trọng” ý tứ.

Đã đồng đơn giản xoay người sang chỗ khác không xem nàng, đem chính mình lui ở chỗ lý, tựa như một cái bốc đồng tiểu hài tử. Quả thật dùng chính mình tay phải cấp tay trái tiếp tục mạch, cẩn thận điều tiết không chế nội lực áp chế lấy đạt tới không chế mạch đập mục đích . Nàng phảng vừa rồi đại phu cấp nàng bắt mạch thời điểm mạch tượng, lại thiếu chút nữa nhìn không được cười ra tiếng đến. Nàng rốt cục biết vì cái gì vừa rồi đại phu thanh âm như vậy hoang mang -- này mạch giống ở quá mức mỏng manh, gọi người cảm thấy mệnh không lâu hử.

“Tiểu thư.....” Hoàn nhi thấy nàng hai vai chỉ không được run nhẹ , không khỏi có chút không biết làm sao.

“Ta không cần uống dược!” Đã đồng dừng lại cười, bốc đồng hét lớn, “Đi ra ngoài!” Hoàn nhi không biết hẳn là làm sao bây giờ, chân chờ rốt cục vẫn là cầm dược lui đi ra ngoài.

Phòng chừng là nghe nói cái gì, mãi cho đến cơm chiều thời gian, tứ phu nhân mới khoan thai đến chậm, ở bên giường cao cao tại thượng nhìn nàng, tựa hồ là ở cẩn thận nghiên cứu nàng tái nhợt sắc mặt, cũng không mở miệng nói chuyện, hai người là ở chỗ này mắt to trừng đôi mắt nhỏ nhìn. Thẳng đến ngoài cửa truyền đến hỗn độn tiếng bước chân, tứ phu nhân mới thân sắc biến đổi, đi được cách nàng càng gần chút.

Theo tông tu quốc đại giá quang lâm, nàng nhỏ nhỏ phòng ốc trở nên náo nhiệt lên, trong phủ thật to nhỏ nhỏ nhân kẻ hết gạt hái, làm cho nàng cảm thấy ngay cả không khí đều nhanh cũng bị bọn họ sở tể đi rồi.

“Lão gia.....” Tứ phu nhân khéo đi lễ, rõ ràng là tỉ mỉ cho rằng quá bộ dáng. Tông tu quốc phát phát tay, sắc bén ánh mắt nhìn về phía nằm ở trên giường hình như có khiếp ý nàng, mặt không chút thay đổi hỏi:“Kì dao, như thế nào hội rơi xuống nước ?”

Đã đồng rút lui thân mình, thanh âm tinh tế đã mở miệng:“Hắn..... Bọn họ không tin của ta nói.....” Tông tu quốc nhủ nhủ mày, nhìn nàng thập phần sợ hãi bộ dáng, hồi đầu nhìn về phía tứ phu nhân.

“Hồi lão gia trong lời nói, chính là tiểu hài tử gian đùa giỡn thôi, không có gì đáng ngại.” Tứ phu nhân trả lời, nàng căn bản không hy vọng bởi vậy mà chọc tới được sủng ái nhị phu nhân.

“Khỏi bẩm lão gia, là Tuyết Nhi không hiểu chuyện, cãi nhau ầm ĩ thời điểm không nghĩ qua là đem dao nhí đẩy vào trong nước. Là thiếp thân quản giáo không nghiêm, cam nguyện nhận lão gia trách phạt.” Nhị phu nhân lúc này lại sắp nói, của một vô cùng đau đớn bộ dáng, thủ cũng là chặt chẽ ủng trụ tông ki tuyết, đem một cái biết quy củ từ mẫu hình tượng suy diễn vô cùng nhuần nhuyễn.

“Kì dao, là Tuyết Nhi đem nguoi thôi xuống nước sao?” Tông tu quốc hỏi, hắn nhìn nhị phu nhân, giọng điệu gian đã là dụ đi không ít.

Đã đồng vừa muốn trả lời, lại bị tứ phu nhân trừng mắt nhìn liếc mắt một cái. Nàng rút lui thân mình, khẩu khí vẫn là nhát gan không thôi nói:“Hồi phụ thân đại nhân, cũng có dao nhí lỗi.....” Ánh mắt cũng là vẫn nhìn tứ phu nhân, ủy khuất thật sự. Không khí nhất thời im lặng, nàng lại như là nhìn không được, dùng sức khụ lên, nguyên bản tái nhợt sắc mặt thượng bởi vậy nảy lên một mảnh không khỏe mạnh ửng hồng.

Tứ phu nhân vội vàng vì nàng vỗ bối, vẻ mặt đáng vẻ lo lắng, chỉ có đã đồng biết, nàng dùng ở chính mình trên lưng khí lực khổng lồ là cỡ nào không lo, nàng cảm thấy chính mình đều nhanh bị nàng cấp đánh ra nội thương đến đây.

“Nghe nói dao nhí không chịu uống thuốc, nhưng là sợ khổ?” Nhị phu nhân hiền lành hỏi,“Ta nơi đó có tân tiến mứt hoa quả, mau cấp dao nhí lấy đến!”

“Ta..... Ta không muốn ăn được.....” Đã đồng sợ hãi nói, của nàng thanh âm lại bị trực tiếp không nhìn . Ở trước mắt bao người, nàng bắt đắc dĩ uống xong kia bát trị liệu bệnh thương hàn được.

“Kì dao còn có cái gì yêu cầu sao? Lão gia ngay tại nơi này, có thể tận lực đề suất.” Nhị phu nhân đề nghị nói.

“Ta..... Dao nhí không nghĩ đi thư phòng” Đã đồng mong được nhìn nhị phu nhân nói.

Tông tu quốc nghĩ đến trong phủ ám vệ đối hắn nhắc tới quá tông ki dao bị khác đưa nhỏ khi dễ chuyện tình, hơn nữa tiên sinh đối của nàng đánh giá, nghĩ đến như vậy cái bình thường đưa nhỏ cũng không khả năng bị bồi dưỡng thành tài nữ , như vậy nhận thức như vậy vài cũng là đủ rồi. Như vậy nhất tưởng, hắn liền cũng liền thân nhiên phản phó nói:“Như vậy kì dao sẽ không dùng đi thư phòng đi học . Về sau không có việc gì có thể đi tàng thư các nhìn xem [nữ giới] hoặc là [liệt nữ truyền] cái gì.”

Tông tu quốc lại đối tứ phu nhân nói chút cái gì, đại khái lại không nhẹ không nặng nói tông ki tuyết vài câu, đã đồng căn bản không có cẩn thận nghe, làm bộ như suy yếu bộ dáng bán nằm trong chốc lát, chờ mọi người tán đi.

Tứ phu nhân là cuối cùng một cái đi , nhưng là chính là đợi cho phía trước nhân không ảnh , tùy tiện giao cho vài câu liền rời đi.

Cứ việc không thích uống được, đã đồng như cũ đem này bệnh kì vô hạn kéo dài, đồ rót một chén lại một đêm thuốc Đông y. Dù sao trong phòng cũng sẽ không có người nào, trừ bỏ nhị phu nhân mang theo tông ki tuyết tượng trưng tính đến xem vài lần, này hắn thời gian trong phòng đều trống rỗng . Nhưng là nàng thà rằng không cần các nàng đến, tông ki tuyết oán giận ánh mắt luôn kêu nàng bắt đắc dĩ mà vừa buồn cười.

Sau lại, đại phu lại đây nhìn nhất từ, ngắt lời nói là bởi vì khung yếu nhược nguyên nhân mà rơi hạ bệnh căn, không thể nào trừ tận gốc, duy có hảo hảo tinh dưỡng một đường.

Đợi cho nàng cảm thấy rốt cục tất cả mọi người quên chuyện này thời điểm, nàng liền quyết định đi chỗ đó tàng thư các nhìn xem. Bởi vì còn tại “Bệnh trung”, nàng thập phần miễn cưỡng đứng dậy, làm cho Hoàn nhi phù nàng đi tàng thư các nhìn xem.

Đến kia đóng vết chân hắn tới tiểu lầu cửa, nàng mới biết được, tàng thư các cũng không phải cái gì hội nghị thường kỳ có người đến địa phương, chính là tông tu quốc kiến này tượng phù thời điểm vì phù hợp bình thường hình thức mà kiến tạo , mà này công từ các tiểu thư căn bản khinh thường cho đến này bởi vì sơ cho quét tước mà tích đầy tro bụi địa phương, ngày thường lý nơi này liền yên tĩnh đến cực điểm.

Đã đồng tùy ý Hoàn nhi đem nàng an trí ở tại một cái dựa vào cửa sổ nhuyễn tháp thượng, trùng hợp phơi nắng được đến ánh mặt trời, làm cho của nàng thân kinh cũng thoáng thả lỏng chút. Nàng khiên đi về mặt không tình nguyện Hoàn nhi, nhìn nàng một đường vui chạy xuống lầu đi, bắt đắc dĩ nở nụ cười, đứng dậy liền hướng kia giá sách đi đến. Nàng vừa đi một bên tùy tay bắt mấy quyển sách đến phiên , phát hiện nơi này thư từ thẳng chính là lộn xộn. Nàng tùy tay nhảy ra bản [liệt nữ truyền] để tại nhuyễn tháp biên án mấy thượng, sau đó có chút tùy ý nhìn. Đột nhiên, nàng lập tức hưng phấn lên -- nàng cảm thấy kinh ngạc đến cực điểm, nơi này thế nhưng sẽ có chút nội công tâm pháp, còn có chút khác võ học thư!

Này đó thư xem ra đã muốn thực cũ , có loại lung lay sắp đổ lập tức sẽ thoát tuyến cảm giác. Nhưng này cũng không ảnh hưởng đến tâm tình của nàng, nàng hưng phấn thi triển khinh công bay trở về đến nhuyễn tháp phía trên, đọc nhanh như gió lật xem này thư, vận dụng chính mình đã gặp qua là không quên được bản lĩnh bắt bọn nó đều chặt chẽ ấn đến trong đầu, bởi vì khát vọng lập tức ném thư mà lại muốn yếu nhiều xem một ít mà hơi có chút đứng ngồi không yên.

Đợi cho Hoàn nhi nhớ tới đến muốn tìm của nàng thời điểm đã là vào đêm, nàng nghe thấy được động tĩnh, phóng tốt lẩm thư, mở ra kia bản [liệt nữ truyền], giả bộ đang ngủ bộ dáng. Hoàn nhi cẩn thận điều nàng, đem nàng điều tỉnh.

“Tiểu thư, nguoi như thế nào như vậy liền đang ngủ? Đừng quên của nguoi thân mình cốt còn thực hư, nếu lại bị lạnh sẽ không tốt lắm.” Hoàn nhi trách

cứ nói. Nàng đó là một bức vừa mới tỉnh ngủ bộ dáng, vẻ mặt mới mẻ hỏi: “Nhu thế nào đều thiên đen?” “Đã là giờ Dậu !” Hoàn nhi nâng dậy nàng nói: “Ngà..... Vừa rồi nhìn nhìn liền đang ngủ, không nghĩ tới đã muốn là này canh giờ nha.....” Nàng thì thảo nói, giống như hương Hoàn nhi giải thích, hoặc như là làm bầm lâu bầu.

Đi theo Hoàn nhi chậm chậm na đến trong phòng, nàng hận không thể lập tức luyện tập trong đầu gì đó, lại phải đợi ăn cơm xong, đồ quá được, thẳng đến Hoàn nhi thu này nọ sau khi rời khỏi, nàng mới có thể một người ở trong phòng khoa tay múa chân một chút. Cái này gọi là lòng của nàng tựa như bị nước ấm năng quá giống nhau, “Bùm” Thăng khiêu. Nàng thích thượng cái kia tên là tàng thư các địa phương.

Rồi sau đó trong cuộc sống, đã đồng bằng không tránh ở trong phòng luyện công, bằng không chính là đi tàng thư các lý đọc sách. Đợi cho này võ học cùng nội công thư sau khi xem xong, nàng liền bắt đầu xem này hán thư, cái gì thảo dược học, độc thuật, y thuật, văn sử đẳng đẳng đều ở của nàng đọc trong phạm vi. Nàng đem sở hữu gì đó tất cả đều nhất cổ não khắc vào chính mình đầu óc bên trong, bắt buộc chính mình nhận chứng nó; Cùng lúc đó, của nàng tiến bộ cũng là kinh người, ngắn ngủn hai năm lý, nàng xem lần tàng thư các lý sở hữu thư, bất luận là cỡ nào hỗn độn tri thức đều hấp thu đến chính mình tri thức hệ thống lý đi. Mà của nàng võ công góc phía trước thế cũng có mấy độ bay vọt, đạt tới trước nay chưa có độ cao.

Như vậy cuộc sống, ở nàng xem đến đã là nhân nhả chi tới. Nàng đang nhìn hoàn tàng thư các lý cuối cùng mấy quyển sách đồng thời, đã ở tự hỏi chính mình bước tiếp theo muốn làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Ra Phủ

Ân, nên làm chút cái gì a! Đã đồng tùy tay phiên bắt tay vào làm thượng viết dịch dung kỹ xảo thư, không chút để ý nghĩ. Này đã muốn là đếm ngược thứ hai quyển sách, nói cách khác, lại có một quyển thi tập, nàng sẽ xem hoàn tàng thư các lý sở hữu thư. Nói như vậy, về sau ngày hội trở nên thực không có ý nghĩa đi!

Đột nhiên nghe thấy bên ngoài truyền đến một tiếng không thuộc loại này hoàn cảnh thanh âm, đã đồng rất nhanh đem thư thả lại giá sách thượng, ý ở nhuyển thấp thượng, một bộ ngũ thật sự thực bộ dáng.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, này không phải Hoàn nhi tiếng bước chân, kia còn có thể có cái gì nhân sẽ đến này tàng thư các đâu? Đã đồng không khỏi có tí tò mò. Nàng vừa mới bắt đầu tới nơi này đọc sách thời điểm nhưng thật ra hấp dẫn hơn người chú ý, của nàng ca ca các tỷ tỷ cũng phải hơn người đến tra xét quá, đều bị nàng ứng phó rồi đi qua. Không biết lần này lại là sự tình gì nha!

“Thất muội?” Một cái do dự, không thể nào quen tai thanh âm vang lên, nàng khốn đốn mở mắt ra, nhẹ giọng hỏi: “Ngũ Ca? Người như thế nào sẽ đến?” “Thất muội lâu như vậy luôn luôn tại tàng thư các lý gốc, ta liền đến xem rốt cuộc có cái gì hấp dẫn nhân địa phương.” Tông minh kì giọng điệu thực ôn hòa, hán ánh mắt cũng là ở chung quanh đánh giá.

“Khụ khụ..... Nói ra thật xấu hổ, dao nhi mỗi lần gần nhất nơi này tọa hạ..... Thực dễ dàng liền đang ngủ.....” Đã đồng ánh mắt buông xuống, vẻ mặt ngưng ngưng bộ dáng: “Nơi này thái dương rất ấm áp, vừa cảm giác tỉnh lại thường thường đã muốn ban đêm lý.....”

“Thất muội khả ở trong này nhìn thấy gì hảo thư?” Tông minh kì hỏi, hán cùng với giá sách gian vẫn duy trì khoảng cách nhất định, phòng ngừa mặt trên tro bụi rơi xuống hán trên người. Nếu không phải hán mẫu thân tam phu nhân nói này tông kì dao vẫn đến này tàng thư các, hơn nữa là phụ thân đại nhân chỉ thị nàng đến, chỉ sợ trong đó có cái gì ảo diệu, hán mới không muốn đến này tràn đầy tro bụi địa phương đâu!

“Ách.....” Đã đồng thanh âm càng thêm thấp, ánh mắt cũng là chột dạ nơi nơi đánh giá, “Ta..... Ta bởi vì thực dễ dàng liền đang ngủ..... Cho nên..... Cho nên không có xem hoàn.....”

“Úc, như vậy a.....” Tông minh kì tựa hồ là nhẹ nhàng thở ra, mang không ngừng nói: “Ta đây sẽ không quấy rầy ngươi ngủ.”

“Ân.” Đã đồng nhìn theo hán tránh ra, thuận tiện phụ tặng liền tiếp ho khan thanh.

Ai, cư nhiên còn có người nhớ rõ nàng ở trong này thế nào! Đã đồng một lần nữa lấy ra kia quyển sách, nhìn còn lại mục mục vài tờ, không khỏi lại bắt đầu tự hỏi chính mình sau này nên làm chút cái gì.

Mạnh khép lại thư, trào hạ kia bản mộng manh thi tập, nàng quyết định, nhất định phải ra phủ. Trong phủ này ám vệ đối nàng mà nói căn bản không phải vấn đề, coi hán nay công lực, né tránh bọn họ tầm mắt căn bản chính là một bữa ăn sáng. Nhưng là -- nàng lớn như vậy một cái tồn tại, cho dù thực dễ dàng bị người nhà bỏ qua, nhưng là nếu có chuyện gì tình mà đột nhiên muốn tìm nàng đâu? Đột nhiên phát hiện nàng không thấy, nàng lại nên như thế nào giải thích đâu? Đã đồng buồn rầu nghĩ, đem thi tập lý thơ ca nhất thủ thủ không thêm lý giải cường nhớ đến trong đầu, đồng thời đầu óc cao tốc kế hoạch.

Làm nàng rốt cục xem xong rồi tàng thư các lý sở hữu thư thời điểm, của nàng kế hoạch cũng rốt cục thành hình. Nàng thở nhẹ ra một hơi, nhìn ánh mặt trời lẳng lẳng chiếu vào thân thể của nàng thượng, tâm tình cũng không từ thư sướng lên.

Khó được sớm như vậy xem hoàn thư, nàng đứng lên tính chính mình rồi đi. Ngày thường lý nàng đều là một quyển tiếp theo một quyển xem, chờ đợi Hoàn nhi nghĩ tới tới đón nàng, trở về phòng thời điểm thường thường đã muốn là nguyệt thượng trung thiên. Xem hiện tại hôm nay sắc, đại khái là buổi chiều tiên sinh chuẩn bị muốn thả khóa thời điểm, nàng phúi phúi trên người tro bụi, không hề hỏi đầu, đi nhanh ly khai này tầng thư các. Nàng về sau cũng sẽ không lại đến nơi này, dù sao nơi này đối nàng đã muốn không nữa cái gì tác dụng.

Như nàng sở liệu, lúc này đúng là tiên sinh tan học thời gian, nàng trở về phòng gian trên đường liền gặp vừa mới buông sách vở huynh muội nhóm. Nàng hơi hơi mở to hai mắt nhìn, tựa hồ muốn trốn hồi tầng thư các.

“Này, ngốc tử, nghe nói ngươi đang nhìn thư nha!” Tông kì tuyết thấy nàng, căn bản không có cấp nàng “Đào tẩu” cơ hội, nói tướng phúng nói, “Ngươi có thể nhìn xem hiểu không?”

“Ta..... Ta.....” Dã đồng nhếch miệng, nhất phái vô thố bộ dáng, xin giúp đỡ dường như nhìn về phía hôm nay vừa mới gặp qua tông minh kì, một bộ đáng thương hề hề bộ dáng.

Tông minh kì nhìn nàng một cái, không chỉ có là không chút nào để ý tới, ngược lại là bỏ đá xuống giếng: “Nàng tất nhiên là cái gì cũng đều không hiểu! Ta hôm nay giữa trưa đi xem xem, phát hiện nàng căn bản chính là nương tằng thư các đương quang giúp giấc ngủ thôi!”

Dã đồng ủy khuất nhìn hần, này biểu tình cũng là càng thêm lấy lòng mọi người, mọi người đều không chút nào thân mật phá lên cười.

“Ta..... Ta xem [liệt nữ truyện]” Dã đồng sợ hãi tại đây một mảnh hồng tạp bên trong sắp thượng một câu, nhưng thật ra cũng có người nghe được, tông minh hàng châm chọc hỏi: “Ngươi nói ngươi xem, nhưng thật ra bởi vài câu tới nghe một chút nha!”

“Này..... Ân..... Ta, ta.....” Dã đồng giống như cũng bị cấp khóc, bất lực nhìn bốn phía, khuôn mặt nhỏ nhắn trướng đỏ bừng, nhưng là lại không biết như thế nào cho phải. Đột nhiên liên tục theo miệng bính ra một chuỗi ho khan, làm cho cửa nàng mặt càng phát ra đỏ lên, thẳng đến nàng thông khổ loan hạ thất lung đi mới miễn cưỡng tiêu âm.

“Cáp..... Cáp..... Không cần cười nữa..... Úc cáp..... Bằng không bị nàng khụ đã chết còn muốn trách tội đến trên đầu chúng ta..... Phốc.....” Tông kì tuyết nói xong, lại chỉ không được cười.

Mọi người nghe vậy cười đến lợi hại hơn, ngay cả ý đồ phải làm thực nữ nhĩ tử cũng phá công.

Dã đồng có vẻ càng thêm trương hoàng sợ luống cuống, không khỏi về phía sau lui, phát ra khóc âm, trốn cũng dường như cơn trở về phòng.

Không để ý ngoài cửa Hoàn nhi kinh ngạc biểu tình, nàng thẳng tắp nhảy vào phòng, rốt cục nhìn không được bật cười. Trời ạ! Nàng nguyên lai còn tại kế hoạch như thế nào tài năng làm được đột nhiên chùng không ra hộ mà không làm cho nhân chú ý, tông kì tuyết sẽ đưa tốt như vậy một cái lấy cớ tới cửa, làm cho nàng như thế nào không ăn trộm cười?

“Tiểu thư? Tiểu thư?” Hoàn nhi ở ngoài cửa bất an kêu lên, đồng thời nghi hoặc hôm nay này tiểu thư như thế nào sớm như vậy liền chính mình đã trở lại.

“Tránh ra! Trở lại ngươi nên đi địa phương!” Dã đồng gầm nhẹ nói, “Cũng là ngươi cũng giống bọn họ giống nhau muốn cười nhạo ta?”

“Tiểu thư.....” Hoàn nhi nghe vậy hiểu rõ, định là này thất tiểu thư lại bị những người khác khi dễ, vì thế trả lời, “Kia, tiểu thư, quá trong chốc lát Hoàn nhi vội tới ngươi đưa cơm chiều.”

Cửa phòng đột nhiên mở ra, một cái gối đầu tà tà sát Hoàn nhi thân thể bay đi ra, Hoàn nhi kinh ngạc nhìn về phía trong phòng, chỉ thấy chích tróc trung y thất tiểu thư về mặt tức giận ôm một cái khác gối đầu đứng ở cửa: “Ta muốn ngủ! Không được bất luận kẻ nào đến quấy rầy bốn tiểu thư! Nếu không ta liền đem ngươi bán đi!” Hoàn nhi nhìn nàng, cơ hồ tưởng nhắc nhở nàng là không có quyền lợi bán đi trong phủ nha hoàn, nhưng chung quy không mở miệng, ứng thanh “Là”, yên lặng đem gối đầu kiểm hồi đưa cho dã đồng, sau đó rời đi.

Dã đồng đóng cửa, thở hổ hốt, dựa theo nàng như vậy phân phó qua đi, hôm nay hần là không ai tạm biệt đến đây đi!

Bể tức yên lặng nghe, phán đoán trong phủ ám vệ đại khái phương vị, mở ra nhất phiến cửa sổ, thăm dò nhìn nhìn, quả nhiên không ai. Nàng lấy một bộ bị nàng chà đạp cũ nát quần áo, hơi chỉ trang điểm, đem chính mình tóc biến thành tán loạn, sao thượng này vài năm cực nhỏ tiền tiêu vật cùng với một ít đồ trang điểm, vừa lòng mở ra vừa rồi kia phiến cửa sổ, nhẹ nhàng ra phủ.

Nàng hướng mặt mình thượng phác điểm tro bụi, nhìn qua giống như là một cái người nghèo gia cô gái, cơ hồ nhìn không ra bộ dạng. Bay vút đến một nhà thợ may điểm ngoài cửa, kéo dài cước bộ, khiếp sinh sinh tiêu sái vào trong điểm.

“Kia, cái kia, ta nghĩ muốn mua một bộ quần áo, có thể chứ?” Dã đồng cúi đầu, ít dám nhìn xung quanh bốn phía, khẩu khí cũng là nhược làm cho người ta miễn cưỡng có thể nghe được.

Lão bản nương thấy này nhất gan tiểu cô nương, không khỏi chậm lại giọng điệu, hỏi: “Tiểu nha đầu, ngươi muốn mua cái gì quần áo?”

“Cái kia..... Ca ca ta Hần đi mua khác này nọ” Dã đồng cơ hồ là nói năng lộn xộn nói, “Ân, hần cùng ta giống nhau cao, giống nhau gầy..... Cái kia.....”

Lão bản nương nhưng thật ra thực dễ dàng lý giải lời của nàng, thân thủ vì nàng cầm một bộ vải thô tiểu nam hài quần áo, ngắt lời nói: “Cái này có thể chứ?”

Dã đồng đại khái phỏng chừng một chút, mang không ngừng gặt đầu, thân thủ thật cẩn thận theo túi tiền lý lấy ra nhất tiểu đỉnh bạc, khiếp sinh sinh hỏi:“Đủ..... Đủ sao? Mẹ nói cho ca ca trí một thân đại khái nhiều như vậy tiền xiêm y.”

Lão bản nương sững sốt một chút, thân thủ cảm kiện hơi chút tinh xảo chút quần áo, thu của nàng bạc, nói:“Nhạ, cái này mang về đi!” Dã đồng đánh giá một chút, bước đầu phỏng chừng cái này quần áo chỉ trị giá kia thời bạc từ một nửa nhiều điểm nhi giá, cũng không để ý, thân thủ ôm quá quần áo, ngọt ngào nói:“Cảm ơn di di.” Vui chạy chậm ra đi.

Yên lặng ngỗ nhỏ nội, dã đồng nhanh chóng đổi quần áo, tinh tế đem chính mình cho rằng thành một cái tiểu nam hài bộ dáng. Vừa rồi nếu thật là một cái vì ca ca mua quần áo tiểu cô nương, phỏng chừng trở về sẽ ai thương một chút ra sức đánh đi! Nàng khề thờ dài một cái, này coi như là thấy hơi tiền nôi mầu tham sao?

Đột nhiên ức cùng kiếp trước, nhớ tới chính mình lúc còn rất nhỏ bị mẫu thân đại nhân sai phái đi mua xiêm y, kết quả mua trở về quần áo căn bản không đáng giá này giá, kết quả sử một chút đòn hiểm. Nàng khi bắt quá trở về tìm kia lão bản lý luận, lại căn bản nói bất quá cái kia lão bản, bị vu tội là chính mình tư nuốt tiền tài, kết quả đưa tới một khác đòn hiểm.

Nghĩ đến đây, dã đồng mắt không khỏi mị mị, miễn cưỡng mệnh lệnh chính mình tĩnh hạ tâm đến, trên tay lại vẫn là vô ý run lên một chút -- họa tìm nha!

Nàng ở nước giếng biên nhìn nhìn chính mình bóng dáng, đơn giản liền đem trên mặt sai lầm đổi thành một đạo thật dài vết sẹo. Vì chính mình sợ nổi lên nam hài búi tóc, cuối cùng vừa lòng, thế này mới cầm còn lại bạc đi hướng mục tiêu kế tiếp.

Thợ rèn pho lý, về mặt mô hôi thợ rèn thấy một cái tiểu nam hài đi đến, thuận miệng hô:“Tiểu tử, là cho nẫu thân mua thiết oa đi? Chờ một chút, ta lập tức là tốt rồi.”

“Ta muốn chuỗi kiếm này.” Dã đồng lạnh lùng hỏi đáp, nếu đã muốn thành một cái khác thân phận, nàng cũng liền không cần tái nguy trang nhất gan .

Thợ rèn sững sốt một chút, lập tức mở miệng cười to nói:“Tiểu tử, này cũng không phải là người có thể đùa món đồ chơi, chỉ sợ là người lấy cũng lấy không xong đâu! Kia trên giang hồ kiếm khách cũng không phải là tốt như vậy học !”

“Ta muốn chuỗi kiếm này, này đó tiền đủ sao?” Dã đồng nhìn thẳng hần, khẩu khí lý ẩn không hề duyệt ý, tùy tay xuất ra một ít bạc vụn đặt lên bàn.

Thợ rèn buông xuống trên tay việc, sờ sờ bạc, hoa thành hai phần, vẫn là có điều hoài nghi hỏi:“Tiểu tử, người xác định người muốn mua kiếm sao? Nếu về nhà người nương tẩu người cũng đừng trách ta không có nói tình!”

Dã đồng mặc không lên tiếng thu hồi hần chào thuyền qua đây bạc, thủ hạ chuỗi này kiếm, cũng không quay đầu lại đi phía trước đi đến.

Thợ rèn nhìn một cái tiểu nam hài dẫn theo có hần một nửa rất cao kiếm, không khỏi ách nhiên thất tiểu. Ai, lại là một cái quật cường tiểu tử đâu! Nghĩ đến quá không được bao lâu sẽ bị trong nhà lão nương dẫn theo lỗ tai mang về đến yêu cầu xử dụng kiếm đến đòi nôi đi!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Sát Thủ

Rách nát cỏ tranh ngoài phòng, dã đồng vì câu thần, lạnh lùng cười, trên tay còn cầm vừa mới mua chuỗi này kiếm. Đây là một cái ở của nàng kiếp trước tái quen thuộc bất quá địa phương -- một cái, lấy tiền mua mệnh địa phương.

U ám trong phòng, mấy nam nhân cong vẹo mọi nơi dựa vào, không khí lý tràn ngập một cỗ khó nghe mùi. Dã đồng ngấm liếc mắt một cái kia vài cái hình như là khát cái giống nhau nam nhân, tựa như không có người được không khí lý mùi giống nhau, sắc mặt không thay đổi dẫn theo kiếm vững bước đi rồi đi vào.

Nàng thẳng tắp đi tới một cái cầm bầu rượu, nửa khép ánh mắt, tựa như túy ngã nam nhân trước mặt, mạnh đem thiết kiếm trạc vào hần trước người thô địa lý, lạnh lùng nói:“Ta cần tiền.”

Nam nhân vì lặng lẽ mắt, không chút để ý đánh giá nàng một chút, không có nói tiếp. Nhưng thật ra bên người một cái khác nằm ngã nam nhân nói châm chọc nói:“Tiểu tử, người là không phải tìm lầm địa phương? Đòi tiền trong lời nói hần là đến hiệu cầm đồ lý mới là! Cũng là người nghĩ đến cầm như vậy đem phá kiếm là có thể cướp bóc ?”

Dã đồng lạnh lùng chuyển hướng nói chuyện nam tử, những người khác còn không có thấy thế nào rõ ràng, kia nam tử sẽ thấy cũng nói không ra lời . Hần trương miệng, kinh ngạc nhìn dã đồng, về mặt không thể tin.

“Người có biết của ta ý tứ.” Dã đồng cũng không lại nhìn hần, yên lặng nhìn túy ngã nam tử,“Diêm vương quản gia, quý vũ điện.”

Vũ điển rút cục mở mắt, nhìn về phía trước mắt tiểu nam hài, lười nhác nói: “Tiểu tử, có thể nhận ra ta cũng không ý nghĩa cái gì.” Hắn ngón tay khẽ nhúc nhích, cái kia nam tử đã bị giải huyết. Nhưng vũ điển thái độ rõ ràng đoan chính chút.

“Hôm nay trong thành cũng không gần có người này một nhà là kinh doanh này lấy tiền mua mệnh hoạt động.” Dã đồng lạnh lùng nói, “Ta chỉ là tin tưởng, lấy người diêm vương quản gia ánh mắt, còn không về phần đem ta cự chi ngoài cửa.”

Vũ điển khoe miệng cũng gọi lên mỉm cười: “Biết ăn nói cũng không ý nghĩa có thể giết người.”

“Người có thể thử xem xem.” Dã đồng lạnh lùng trả lời, khi nói chuyện kia cảm ở trong đất kiếm cư nhiên đã muốn đặt tại vũ điển trên cổ.

Vũ điển trên mặt rút cục tràn ngập kinh ngạc, hắn biết này tiểu tử kia võ công không sai, nhưng là thật không ngờ thân thể của nàng thủ cư nhiên hội như thế chi hảo! Tuy rằng hắn không có cẩn thận phòng bị, nhưng là có thể ở hắn không hề hay biết hạ xuất thủ, cũng tuyệt đối ra ngoài hắn dự kiến.

Hắn cảm thấy hắn sớm tỉnh mạch tâm lại một lần nữa đối uống rượu bên ngoài chuyện vật có hứng thú. Hoàn toàn không nhìn trên cổ kiếm, vũ điển nghiêng ngả nhìn đã đồng, tùy tay theo bên người đồng rác lý lấy ra hé ra giấy, chọn mi nói: “Nha, có nhân dùng năm ngàn lượng mua vương chươngng quỳ hạng thượng đầu người, như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Sát Thủ (Tt)

Này không tính cái gì đại nhiệm vụ, chính là cái kia vương chươngng quỳ thật cẩn thận, thuê rất nhiều cao thủ đến hộ vệ hắn, mới có năm ngàn lượng bằng giá.

Dã đồng phiêu liếc mắt một cái kia tờ giấy, thu hồi kiếm, cũng không quay đầu lại lý khai.

“Lão đại, tiểu tử này sẽ không là không dám giết nhân cho nên đào tẩu đi?” Vừa rồi bị điểm huyết nam nhân nhìn đã đồng bóng dáng nhỏ giọng hỏi.

“Sẽ không nói chuyện sẽ không yếu giảng.” Vũ điển nhìn nam nhân lại một lần bị điểm huyết, không khỏi trên mặt ý cười càng sâu, thật sự là cái có cá tính tiểu tử kia. Xem ra lần này thực gọi người chờ mong a!

Màn đêm vừa mới buông xuống thời điểm, đã đồng đã trở lại. Nàng trên tay kiếm còn tại giọt huyết, nàng xem cũng không xem đem trên tay kia khóa máu chảy đầm đìa đầu người vứt trên mặt đất, lạnh lùng lấy ra thượng nhất kiện phá quần áo bắt đầu sát kiếm.

Nho nhỏ thân hình, lạnh như băng biểu tình, yêu dã máu tươi cấu thành quần áo quý dị đến cực điểm hình ảnh, dù là vũ điển cũng bị rung động đến. Mọi người thấy đã đồng mặt không chút thay đổi sát kiếm, cảm thấy cả người từng trận lạnh ý.

“Tiểu tử, người tên là gì?” Vũ điển kinh ngạc nhìn đã đồng hỏi.

“Người không cần biết.” Dã đồng trước sau như một dùng lạnh như băng khẩu khí trả lời, đem vừa mới chà lau sạch sẽ kiếm tùy tay cảm ở thượng. “Kiếm cùng tiền đều ở tại chỗ này, ta lần sau đến thời điểm đem tiền chuẩn bị tốt cho ta.”

Nàng nói xong, sái nhiên tránh ra, gần bị bám một trận yên trần, thậm chí đều không có cho bọn hắn hỏi lại vấn đề cơ hội.

Qua đã lâu, mọi người mới từ nàng sở mang đến rung động trung phục hồi tinh thần lại. Cái kia bị điểm hai lần huyết nam tử sừng sốt một hồi lâu nhi, mới thì thảo nói đến: “Ma quý.....” Đây mới là nhiều đứa nhỏ a? Cư nhiên như vậy mặt không đổi sắc giết người, kia khóa máu chảy đầm đìa đầu người thượng, ánh mắt còn không có khép kín, thẳng tắp nhìn mọi người, làm cho mọi người không khỏi trong lòng nhút nhát.

Vũ điển đóng nhắm mắt, giao cho nói: “Người đi đem này khóa đầu người đuổi về vương chươngng quỳ trong nhà, thuận tiện nói cho cổ chủ nhiệm vụ hoàn thành, hắn là giao còn lại tiền.” Hắn nói xong liền cũng lác lác tiêu sái ra phá ốc, quả nhiên là cái làm cho người ta cảm thấy hứng thú đạt đảo đứa nhỏ a!

Về tới tướng phủ, đã đồng thay cho trên người quần áo, ngồi xếp bằng ngồi xuống đứng lên. Của nàng nội lực vẫn là có chút kém, dù sao tuổi còn nhỏ, có chút chiều thức không có nội lực duy trì yếu sử xuất đến quả nhiên vẫn là có chút cổ sức.

Ngày hôm sau, nàng ở cùng thời gian đi tới kia gian phá nhà cô lý. Thực kỳ dị, hôm nay nhà cô lý chỉ có vũ điển một người, ngửa đầu quán rượu, thấy nàng xuất hiện, vi huân cười cười.

“Tiền đến?” Dã đồng cũng không nhìn hắn, lạnh lùng hỏi, thân thủ liền dục bặt chính mình chuôi này kiếm.

“Ân, ngân phiếu.” Vũ điển hồi đáp, “Cáp, ta còn nghĩ đến người đừng tới đâu, không nghĩ tới người như vậy đúng giờ!”

“Người đang đợi ta?” Dã đồng nhíu nhíu mày, thân thủ tiếp nhận kia tám ngân phiếu.

“Là, thần bí tiểu tử kia.” Vũ điền thấy nàng nhíu mày, không khỏi mỉm cười, “Có hay không hứng thú nói một chút người vì cái gì yếu nhiều như vậy tiền?”

“Nga? Ta giảng lại như thế nào? Không nói, lại như thế nào?” Dã đồng âm thanh lạnh lùng nói, “Nhiệm vụ.”

“Ai, không thú vị vật nhỏ!” Vũ điền thờ dài, vận khởi nội lực liền đem hé ra giấy bay lại đây. Dã đồng cũng không thèm nhìn tới kia giống như lợi nhận trang giấy, dễ dàng tiếp nhận, phiếu liếc mắt một cái, bay vút xuất môn.

“U, vẫn là một cái quạt cường tiểu tử kia đâu!” Vũ điền nhìn trang giấy thượng một tia tơ máu, trong mắt hứng thú dữ nùng.

Ngày một ngày thiên qua đi, dã đồng suy tư luôn mãi, chung quy là đem tiền đều lưu tại vũ điền nơi đó, theo nàng tích góp từng tí một tiền tài càng ngày càng nhiều, cũng quyết định yếu thực hành kế hoạch của chính mình.

“Vật nhỏ, người rốt cuộc đang làm cái gì?” Vũ điền rốt cục nhìn không được tò mò hỏi đi ra. Dã đồng trước kia đều là đem tiền đặt ở hân nơi này, gần nhất quả thật bắt đầu lấy tiền, hơn nữa là mấy vạn hai mấy vạn hai thủ, không lại bảo hân tò mò không thôi.

“Tiền của ta dùng hết sao?” Dã đồng vốn tưởng rồi đi, nghe vậy không khỏi ngăn người. Dựa theo của nàng ý tưởng của nàng tiền hân là còn có rất nhiều, hơn nữa vũ điền hân là cũng sẽ không tư nuốt của nàng tiền. Dù sao vũ điền được gọi là diêm vương quân gia chính là bởi vì hân từng là trên giang hồ nhất đại môn phái nhị bắt tay, chính là sau lại bởi vì lọt vào chủ nhân nghi kỵ mà bị bắt lưu lạc. Nhưng hân cũng không phải cái gì nhâm nhân xâm lược nhân, đi thời điểm bồi thượng chính mình hết thấy, bị hủy lúc ấy được xưng giang hồ đệ tam nhất đại phái. Nghĩ đến hân căn bản không thèm để ý tiền tài, thậm chí không thèm để ý hết thấy.

“Không có.” Vũ điền thành thật trả lời, “Ta chỉ là tò mò một cái tiểu hài tử yếu nhiều như vậy tiền làm cái gì.”

“Người sẽ không muốn biết đến.” Dã đồng không có hứng thú nói chuyện, chính là lạnh lùng trả lời, cầm ngân phiếu ly khai.

Nàng gần nhất đã muốn thu mua vài gia bị vây phồn hoa đoạn nhưng kinh doanh không tốt làm cho đóng cửa quán trà, từ lâu cùng thanh lâu. Bằng vào nàng thư thượng xem ra trước kia ám qua môn môn chủ nói qua gì đó, nàng thực dễ dàng liền khiến cho này điểm khởi từ hồi sinh, tái một lần nữa nổi lên tên trang hoàng một phen, sinh ý tự nhiên hứng thú long lên.

Ngay từ đầu những người đó cũng không tin tưởng này diện mạo xấu xí tiểu tử kia, nhưng là đang nhìn thấy thủ đoạn của nàng sau không khỏi cam bái hạ phong. Hiện tại thiên trong thành chỉ biết là không hề thiếu tốt cửa hàng cùng trà lâu, nhưng không ai hội nghĩ vậy chút tân quạt khởi cửa hàng cộng chủ cư nhiên là như vậy một cái tiểu hài tử.

Nhưng này đó cách của nàng mục tiêu còn xa thật sự. Nàng muốn khởi đầu một cái thế lực, một cái làm cho mọi người kiêng kỵ thế lực. Của nàng khoe miệng gọi lên một cái tà ác tươi cười, một cái ý tưởng đang ở thành hình.

“Công tử, hôm nay vân điệp lâu lý vào một đám quan kỹ, hay không cần đi nhìn một cái?” Vân điệp lâu là dã đồng mua hạ một nhà thanh lâu, lâu lý tú bà vân nương đó là tất cung tất kính hỏi, nàng đối này tiểu công tử là thật tâm bội phục không thôi.

“Quan kỹ a.....” Dã đồng nghĩ nghĩ, quyết định nói, “Vây đi xem đi!”

Trống rỗng trong phòng đứng vài cái cùng nàng tuổi xấp xỉ tiểu cô nương, đều là khóc sụt mướt nhưng là lại không thể nê hà. Nhưng là trong đó đã có một cái tiểu cô nương vẻ mặt quạt cường thần sắc, kiết nhanh toán. Dã đồng liếc mắt một cái liền nhìn ra nàng luyện qua võ, tuy rằng không được tốt lắm, nhưng là nếu không tính nàng như vậy ngoại tộc, ở bạn cùng lứa tuổi trung cũng coi như không sai.

“Vân nương, đem nàng cho ta lưu trữ, quá trong chốc lát ta có một cái bằng hữu, đem nhân lưu cho nàng.” Dã đồng giao cho nói, sau đó liền ra vân điệp lâu.

Nàng tìm một chỗ hóa trang, lại khôi phục đến tông ki dao mặt, chính là qua loa giả dạng thành tiểu nam hài, lại một lần bước vào vân điệp lâu.

“Vân nương sao? Ca ca nói hân để lại một cái thị nữ cho ta, ở nơi nào?” Dã đồng dùng một loại thực hồn nhiên tiểu cô nương thanh âm hỏi, làm cho người ta liếc mắt một cái liền nhận ra này bất quá là một cái nữ phần nam trang tiểu cô nương thôi.

“Ca ca người còn nói cái gì?” Vân nương không xác định lâu chủ nói là không phải nàng, lại hỏi.

“Ca ca nói, người kia là cái quan kỹ..... Ân, quan kỹ là cái gì?” Dã đồng ngẩng đầu, vẻ mặt hoang mang hỏi.

Vân nương cúi đầu, ôn nhu nói: “Vấn đề này, người có thể đi hỏi người ca ca. Ta cái này mang người đi tìm ca ca người để lại cho người cái kia thị nữ nga!”

Dã đồng tùy ý nàng đem chính mình mang vào một cái phòng nhỏ, thấy được vừa rồi cái kia cô gái lược có kinh hoàng đứng ở trong phòng, trong tay áo tựa hồ còn ấn dấu cái gì vậy..... Ngó, cư nhiên ấn dấu đem tiểu đao, xem ra vân điệp lâu cần hảo hảo quản lý một chút.

“Đi? Người là ca ca lưu cho của ta cái kia thị nữ sao?” Dã đồng dù có hứng thú nhìn nàng, hỏi: “Người tên là gì?” “Thủy Linh nhi.....” Nàng vẻ mặt khấn trương, “Người vừa rồi nói gì đó?”

“Linh nhi.” Dã đồng gọi lên một chút cười, “Ngươi nguyện ý trở thành của ta ám vệ cùng bóng dáng sao? Nguyện ý hướng tới ta tuyên thệ nguyện trung thành sao?”

Linh nhi sững sốt, lập tức nhìn ra nàng là nữ phần nam trang, kiên định nói: “Chỉ cần có thể rời đi thanh lâu, Linh nhi nguyện ý cả đời nguyện trung thành cho tiểu thư, vĩnh không phản bội!”

“Được rồi, vậy ngươi liền đi theo ta!” Dã đồng cười nhẹ, theo cửa sổ nhảy ra thanh lâu, đối ngoài cửa sổ đã thủ làm cái thủ thế, chờ Linh nhi cùng nơi lại đây.

Nàng mang nàng tiến nhập tướng phủ, nói cho nàng nói: “Ta là tả tướng phủ thất tiểu thư tông kì dao, ngày thường lý bình thường không ai sẽ đến nơi này, nhưng là cũng không thiếu ngoại lệ. Nay bản giảng như thế nào che dấu thư cho ngươi, nhĩ hảo tốt luyện tập. Bình thường ta không quá ở nhà, ngươi có thể đứng ở cửa ta trong phòng luyện công. Nếu có cái gì tình huống trong lời nói, ngươi dùng ưng nhĩ cho ta truyền tin, nhớ rõ ở buổi tối, như vậy sẽ không bị bên ngoài nhân phát hiện. Hiểu chưa?”

Linh nhi đã biết dã đồng có rất nhiều bí mật, nhưng là làm từng quan gia tiểu thư, nàng biết chính mình phải làm cái gì.

Dã đồng giao cho nàng hé ra nàng gần nhất làm thành nhân bên ngoài cụ, giáo hội nàng như thế nào sử dụng: “Nếu đột nhiên có người đến trong lời nói liền giúp ta chặn một trận.” Tùy ý giao cho một chút trong phủ thế cục, sau đó yên tâm lại ra phủ.

Cái này, nàng rốt cục có thể không cần mỗi ngày đến chạng vạng mới đi ra ngoài, cũng rốt cục có thể hảo hảo thực hiện của nàng mục tiêu!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Nghe Phong Đảo 2

Ở thư trang tên sách thượng, viết này quyển sách nhân cũng từng là này quý đảo đảo chủ, hấn cực kỳ tinh thông ngũ hành bát quái, dùng rất dài thời gian tại đây trên đảo làm thí nghiệm. Dã đồng đại khái lật xem một chút, phát hiện này quyển sách thượng viết chính là này trên đảo các loại cơ quan cùng trận pháp, tài giới thiệu vài loại khó gặp trận pháp.

Dã đồng tâm một trận kinh hoàng, tại kia vách đá sau cư nhiên thật sự có khác động thiên!

Cường chế tường lập tức đi chứng thật xúc động, dã đồng cầm lấy mặt khác một quyển sách, bên trong giới thiệu là các loại độc xà cùng độc trùng, chúng nó độc tính cùng với giải pháp. Nàng rất nhanh lật xem, đột nhiên thấy trong đó có một bức giản đồ cùng nàng vừa mới thượng đảo tình lại khi tùy tay giết chết một loại độc xà cực giống, nàng cẩn thận đọc một chút, ẩn trong sách phương pháp dò xét một chút chính mình mạch, ngạc nhiên phát hiện chính mình trúng độc dĩ nhiên rất sâu. Lại nhìn thư thượng câu kia “Trung này độc giả, ngũ nay mai tất tử”, không khỏi đổ hút một ngụm lãnh khí, vội vàng lật xem giải độc phương pháp. May mắn, này giải độc được thảo nàng vừa rồi tại kia cái dốc thoải thượng đều thấy quá, mang trở lại nơi đó, vì chính mình giải độc.

Nàng không dám tái chậm trễ, cẩn thận nhất nhất xem thư thượng nội dung, thẳng đến thái dương tây tà, nàng mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra, đem chính mình trên người khả năng trúng độc đều giải.

Nàng thu hồi này quyển sách, lại cầm lấy vừa rồi kia bản giảng trận pháp thư, theo trong sách chỉ dẫn đi tới một khối không chớp mắt đại tảng đá phía trước.

Lúc này đã muốn vào đêm, nàng dùng nội lực mở ra kia phiến che dấu thật tốt cửa đá, hướng lý khuy đi, không khỏi đổ rút một ngụm lãnh khí. Không thấy dễ dàng hàm lý, tường trên mặt dùng dạ minh châu làm đẹp, ngọc lưu ly cái chụp chiết xạ ra ôn hòa quang mang. Tinh tế đánh giá, kia ngọc lưu ly cùng dạ minh châu hoàn mỹ được khảm ở sơn thể lý, cơ hồ có thể nói là thiên y vô phòng! Nàng không khỏi liên tưởng nổi lên hắc sơn trên đảo kia tòa phiếm lục sắc ánh huỳnh quang sơn động, kia bởi vì phía sau tự động hợp nhau cửa đá mà sinh ra áp lực cảm dần dần tiêu di, ở tràn đầy ánh sáng nhu hòa lý, nàng mại mở bước chân về phía trước đi đến.

Đi tới cuối, dã đồng đẩy ra mặt khác nhất phiến cửa đá, không khỏi bị trước mắt cảnh sắc rung động.

Ánh vào mi mắt là một mảnh cây anh đào rừng cây, ngẩng đầu có thể thấy được một vòng hào nguyệt nhô lên cao, màu bạc ánh trắng chiếu vào đóa hoa thượng, không khí lý tựa hồ bật kín một tầng lụa trắng, hết thấy đều mỹ tựa như ảo mộng. Nàng liền như là một cái xâm nhập đồng thoại thế giới tiểu cô nương, đi bước một làm như bị cái gì dắt về phía trước đi, ở cảnh đẹp trung cơ hồ bị lạc chính mình.

Rừng cây cuối là một tòa to lớn thạch bảo, thạch bảo biên còn có một ít thạch chế phòng nhỏ, làm như hoàn toàn không chịu thời gian ăn mòn, hoàn hảo như vậy.

Nàng đi vào kia tòa thạch bảo, tìm được rồi hỏa sở con, châm mấy trăm năm tiền liền ở lại nơi đó ngọn đèn, nhìn thạch bảo giống như bị làm ma pháp bình thường dần dần hiện ra ở cửa nàng trước mắt, ngay cả hô hấp đều trở nên nhanh đứng lên. Làm này đại khí rộng rãi thạch bảo hoàn toàn chính hiện ra ở cửa nàng trước mắt khi, nàng không khỏi theo bản năng ngừng lại rồi hô hấp. Đây là một loại hùng tráng mỹ, làm cho nàng du nhiên nhi

sinh một loại thuyết phục cảm giác.

Nàng thân thủ chạm đến tảng đá, tựa hồ có thể cảm nhận được chúng nó hô hấp. Một tầng mỏng manh tro bụi bao trùm, dơ tay nàng, nhưng là nhưng không có làm cho nàng đình chỉ động tác.

Theo đường đi đến sâu nhất chỗ, nàng xem thấy một gian hiên nhiên trội hơn cái khác phòng địa phương, đẩy cửa tiến vào, phát hiện này gian phòng cư nhiên hợp với một cái ôn tuyền, mà ở ôn tuyền bên kia, là một cái hoàn toàn phong bế sân nhà, bên trong loại đủ loại thực vật. Đã đồng nghĩ tới vừa rồi kia bản viết độc thư thượng thuyết minh, này bị đàn sơn sờ vây quanh tiểu thiên địa lý bởi vì gieo trồng các loại khu đuổi trùng xà hoa cỏ, lại có sơn thể hộ vệ, cho nên hoàn toàn không có trùng xà.

Lúc ban đầu hưng phấn trôi qua sau, nàng rốt cục cảm thấy mỗi một đánh úp lại. Mấy ngày liền cảnh giác cùng với cực nhỏ giác ngủ khiến cho của nàng mí mắt không tự chủ được bắt đầu đánh nhau, nàng trực tiếp nằm ngã vào tảng đá làm trên giường, không để ý kia các nhân cảm giác, nặng nề đang ngủ.

Bởi vì thật sự yên tâm đến, này vừa cảm giác nhưng lại so với ở đại hỏa tro tàn thượng ngủ càng lâu. Tỉnh lại sau, nàng khó được quạt khỏi bố trí phòng xúc động -- nàng muốn đem này hoàn mỹ, gần như mộng ảo bản địa phương chân chính biến thành thuộc loại của nàng!

Lại ở trên đảo lưu lại nhiều ngày, nàng ở thư phòng lý lại tìm được rồi rất nhiều kia nhâm đảo chủ lưu lại thẻ tre, thẻ này mới phát hiện chính mình nguyên lai tri thức là cỡ nào nông cạn. Nàng giống bọt biển giống nhau hấp thu tri thức, nghiên cứu độc thuật cùng trận pháp, đối bụng liền nướng này trùng xà đồ đối, điên cuồng hấp thu này thứ này.

Nàng phát hiện, này tiểu đảo đột nhiên mất đi cùng ngoại giới liên hệ cư nhiên chính là người kia kiệt tác. Hắn từng ý đồ chế tác một cái dòng nước trận pháp, kết quả ném thử thời gian rất lâu, như cũ thất bại, vì thế liền buông tha cho. Không nghĩ tới ở mấy trăm năm sau, cư nhiên ở tự nhiên đánh sâu vào hạ, này trận pháp tự động hình thành, kết quả tạo nên này trên đảo người một nhà bị giết, đồ tiện nghi nàng.

Đã đồng không khỏi xấu xa cười, nghĩ đến chính mình muốn thành lập một cái tinh bảo tổ chức, lại muốn đến thượng đảo khi kia phong thanh âm -- vậy kêu nó nghe phong đảo đi! Nơi này, chính là thuộc loại ông trời của nàng.

Ở trên đảo ngây người hồi lâu, nàng mới rốt cục muốn đi trở về. Nàng tìm được rồi trên đảo nguyên lai bị một cái tiểu bè gỗ, dựa theo trận pháp nguyên lý, thuận lợi hóa xuất kia quái dị dòng nước, mang theo đầy bụng giác mộng cùng khát khao, nàng quyết định vẫn là đi trước xử lý một chút, nhìn xem nàng không ở lâu như vậy có phải hay không ra cái gì vấn đề.

“Tiểu thư.” Linh nhi nhìn đến của nàng xuất hiện, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, tiểu thư tiêu thất hai cái nhiều tháng, làm hại nàng nghĩ đến xảy ra chuyện gì.

“Ân, Linh nhi, ta không ở thời điểm ra quá chuyện gì sao?” Đã đồng hỏi.

“Trên cơ bản không có gì sự tình, phu nhân đã tới vài lần làm cho tiểu thư đi tham gia trong cung tụ hội, Linh nhi làm chủ liền thôi rồi.” Linh nhi cẩn thận đánh giá của nàng sắc mặt, xem nàng không có gì không hòa hoãn thần sắc, thế này mới nhẹ nhàng thở ra, “Còn có chính là tam tiểu thư gần nhất thường thường từ nơi này vụng trộm ra phủ, Linh nhi sẽ giả bộ không biết.”

“Người làm được tốt lắm.” Đã đồng cười tán dương, tam tiểu thư tông kị nghiên là ngũ phu nhân nữ nhi, đại khái bởi vì mẫu thân là giang hồ nữ nhân, thiên tính cũng có vẻ hiếu động. Chính là làm được không có nàng đứng chỗ, kết quả nhiều lần bị nhân bắt đến.

“Vậy người liền tiếp tục trước chống đỡ đi!” Đã đồng thổ thổ lưỡi nói, “Ta còn có cái khác chuyện tình, nếu thật sự có cái gì không thể giải quyết vấn đề nhớ rõ dùng bộ câu đưa tin.”

“Tiểu thư, người như thế nào có thể như vậy?” Linh nhi nóng nảy, “Vạn nhất làm lộ làm sao bây giờ?”

“Ngô.....” Đã đồng ngừng lại giống như thật sự không tốt lắm, nói, “Được rồi!”

Vì thế đã đồng liền quá thượng một loại ban ngày phục đêm ra ngày, mỗi ngày ban ngày ở trong phòng ngủ, đến chạng vạng liền xuất môn, thị sát sản nghiệp, làm chút việc, tiền không đủ dùng phải đi tiếp nhận chức vụ, tái mua đồ một ít thiết yếu cuộc sống đồ dùng, sau đó dùng thuyền nhỏ đưa lên nghe phong đảo, thuận tiện ở trên đảo nghiên cứu thảo dược. Như vậy qua bốn năm, nàng không ngừng hoàn thiện trên đảo hết thảy, hơn nữa của nàng thể lực cũng từng bước thành hình, nàng quyết định cuối cùng một lần tiếp sát thủ nhiệm vụ.

“Hôm nay phỏng chừng là của ta cuối cùng nhất đơn nhiệm vụ.” Đã đồng lau kiếm, lạnh nhạt nói đến.

“Vì cái gì?” Vũ điện phản ứng ngoài dự đoán mọi người kịch liệt, hần mạnh tọa thẳng, yên lặng nhìn nàng.

“Ta không thích giết người, tuy rằng cũng không phản cảm.” Đã đồng vẫn là lạnh nhạt trả lời, trên tay động tác không ngừng, tựa hồ không có thấy vũ điện phản ứng.

“Vậy người trước kia vì cái gì lựa chọn tới nơi này?” Vũ điện không cam lòng hỏi.

“Bởi vì, đây là ta nhất quen thuộc nghề.” Đã đồng phiêu hần liếc mắt một cái, “Người vì cái gì phản ứng lớn như vậy? Đừng nói cho ta nói là vì người về sau tiến trưởng thiếu. Ta nghĩ, làm diêm vương quản gia, kiếm tiền vốn sẽ không là người căn bản mục đích.”

“Ân, ta tụ tập này đó tàn mạn khắp nơi sát thủ, chính là bởi vì muốn tìm một việc làm thôi, mọi người tùy tiện tùy tán, nhưng thật ra cũng không có cái gì ước thúc.” Vũ điện thân nhiên hồi đáp, “Nhưng là người bất đồng, người trên người có nhiều lắm bí ẩn, làm cho người ta không tự chủ được muốn đi xâm

nhập tìm tòi nghiên cứu, nhưng là lại càng tham càng là hoang mang. Ngươi khó được khiến cho của ta hứng thú, ta cũng không muốn cho ngươi liền như vậy rời khỏi.”

“Ngà?” Dã đồng tà tà cười, “Ngươi thật sao muốn biết chuyện của ta?”

Vũ điền nguyên lai nhận thức dã đồng vẫn là đáng vẻ lạnh như băng, chưa từng có cười quá, điều này làm cho hắn trực giác cảm thấy này tui cười lộ ra nói không nên lời quý dị, nhưng hắn vẫn là thành thực gật đầu: “Đúng vậy.”

“Vũ điền, ngươi được xưng diêm vương quản gia, là vì ngươi ở quản lý thượng cực kỳ có năng lực, là đi?” Dã đồng hỏi.

“Àn, đây đều là sự tình trước kia .” Vũ điền không ngại trả lời.

“Nếu ngươi lựa chọn nguyện trung thành cho ta, ta liền nói cho ngươi ngươi vẫn muốn biết -- một cái tiểu hài tử yếu nhiều như vậy tiền làm gì.” Dã đồng về mặt tính kế bộ đáng, nhưng là lại làm cho vũ điền chán ghét không đứng dậy.

“Ngươi nhưng thật ra nói một chút ngươi có cái gì thực lực đáng giá ta nguyện trung thành?” Vũ điền nghiêng ngả hỏi.

“Ta chỉ có thể nói tuyệt đối ra ngoài của ngươi dự kiến.” Dã đồng buông tay, “Thật có lỗi, ta không có như vậy nhằm chán hướng một cái râu ria nhân giải thích nhiều như vậy.”

“Râu ria?” Vũ điền lắc đầu, “Bất quá, xem ra ta là đưa tại tay ngươi thượng . Ta đồng ý hướng ngươi nguyện trung thành, được rồi đi?”

“Nhạ!” Dã đồng thân thủ đệ ra một viên xanh mượt gì đó, nhìn qua như là một đoàn cuộn mình thảo.

“Đây là cái gì?” Vũ điền khó hiểu nhìn nàng, cùng đội của nàng giải thích.

“Ăn đi, hướng ta tuyên thệ nguyện trung thành mới tính.” Dã đồng đáp lại nói, “Nếu ngươi không nghĩ trong lời nói, ta cũng sẽ không bức của ngươi.”

“Độc được?” Vũ điền biết có chút nhân hội dùng một ít định kỳ phát tác độc được đến không chế cấp dưới, không khỏi cau mày hỏi.

“Lời thề thảo.” Dã đồng giải thích, “Ăn đi, chúng ta ở nhất định trong phạm vi, ta là có thể cảm ứng được ngươi, hơn nữa chỉ cần nuốt vào lời thề thảo, nếu ngươi vi bội lời thề, ta sẽ biết. Đương nhiên, nếu ta nghĩ trong lời nói, ngươi cũng có thể cảm nhận được của ta tồn tại, thậm chí là của ta cảm xúc, nhưng là ta có thể lựa chọn làm cho không cho ngươi cảm giác được.”

“Nếu ta vi bội lời thề hội thế nào?” Vũ điền tiếp nhận lời thề thảo, có chút cảm thấy hứng thú hỏi.

“Như vậy ta sẽ biết -- sau đó, ta chưa bao giờ sẽ bỏ qua gì phản bội của ta nhân.” Dã đồng lạnh lùng nói.

“Được rồi.” Vũ điền thực trực tiếp nuốt vào lời thề thảo, nói: “Ta quý vũ điền thề nguyện trung thành cho trước mắt người, vĩnh không phản bội. Được rồi đi?”

Dã đồng vừa lòng nở nụ cười, cảm giác được một tia vi diệu liên hệ thành lập lên. Nàng đến gần vũ điền, tặc tặc cười nói: “Ha ha, rốt cục bắt đến nhân thay ta quản lý sự tình ! Vũ điền, ngươi nhưng là phát quá thệ , không được hối hận nga!”

“Tốt lắm, ngươi còn không có nói cho ta biết ngươi rốt cuộc phạm cái gì đâu!” Vũ điền gặp được nàng tính trẻ con một mặt, pha thấy ngạc nhiên, nhưng là không quên nhớ chính mình ước nguyện ban đầu.

“Ta cụ thể trải qua cái gì, chờ ngươi tiếp nhận trên đảo chuyện vụ sẽ đã biết.” Dã đồng thề lưỡi cười nói, “Ta chỉ đại khái nói cho ngươi, gần nhất quật khỏi nghe phong các đó là ta một tay sáng lập .”

Vũ điền nghe vậy, chán kinh không nhỏ. Nghe phong các là gần nhất quật khỏi một cái tinh báo tổ chức, mọi người cơ hồ có thể ở nơi nào mua được hết thầy tinh báo, vừa mới bắt đầu không có khiến cho mọi người chú ý, làm sau lại chú ý tới thời điểm, đã muốn đến làm cho người ta kiêng kị bộ . Ngán ngùng ba năm thời gian, thật sự là làm cho người ta sợ hãi than không thôi.

“Tốt lắm, vũ điền, làm cho ta hoàn thành ta cuối cùng nhất đơn nhiệm vụ đi!” Dã đồng theo trong tay hắn đoạt qua kia tờ giấy trương, “Ngươi đem ngươi gì đó để ý một chút, chờ ta trở lại sau liền mang ngươi đi trên đảo.”

Vũ điền sững sờ sau một lúc lâu, thẳng đến bóng dáng của nàng tiêu thất có một hồi lâu nhi, mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại -- không đúng, vừa rồi kia trương ra bởi vì đối tượng võ công rất hảo, hắn còn không có quyết định rốt cuộc hay không yêu tiếp đầu! Có chút lo lắng nhìn ngoài cửa trông trái, hy vọng này tiểu tử kia không cần xảy ra chuyện gì tình mới tốt.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Mới Gặp

Àn, hi lại khách sạn chữ thiên nhất hào phòng sao? Đã đồng đánh giá bốn phía, ở một cái hẻm lạnh tiểu góc tìm một cái điểm dừng chân, thi triển khinh công liền thượng lầu hai, nhất hào phòng..... Ngô, chính là này gian đi? Nhìn rộng mở cửa sổ, nàng không khỏi ngoéo một cái khóe miệng, yên tĩnh không tiếng động bay vào trong phòng.

Trên giường nhân tựa hồ ngủ thật sự thực, hô hấp đều đều mà lại lâu dài, nàng rút ra tùy thân mạng theo chủy thủ, bắt động thanh sắc về phía bên giường đi đến, động tác nhanh chóng dùng đao tiềm đề ở trên giường người sau cánh.

Hắn làn da kia trong nháy mắt theo bản năng buộc chặt làm cho nàng ý thức được hắn đã muốn phát hiện nàng, nhưng là vì cái gì bắt động đâu? Đã đồng động tác định ở tại nơi đó, hắn cũng không như là bị dọa mộng bộ dáng, theo hắn hô hấp trung có thể cảm giác được hắn nội lực hẳn là không sai. Như vậy, vì cái gì không phản kháng đâu?

“Này, có nhân muốn mua mạng của ngươi.” Đã đồng vẫn duy trì dùng đao tiềm đề hắn, nhân cũng là tò mò về phía tiền tìm kiếm, ý đồ thấy rõ người nọ dung nhan.

Nghi hoặc gian, bốn mắt tương tiếp. Đã đồng thấy cặp kia con ngươi, thực hắc, rất sáng, giống như là ám dạ lý sao, lại lộ ra nhẹ cô độc -- cùng lòng của nàng giống nhau cô độc. Không biết vì cái gì, lòng của nàng mạnh chấn động, trên tay không tự chủ được thu kiếm, sắp hồi vô kiếm. Nàng đột nhiên không nghĩ giết hắn, mặc kệ là vì cái gì.

Hạo triệt tại đây cái tiểu sát thủ vừa mới tiến vào hắn phòng thời điểm mà bắt đầu chú ý. Hắn bị nội thương, lúc này bản không ứng động vô, hơn nữa cũng không ứng tìm như vậy một cái tiểu khách sạn đến nghỉ ngơi. Nhưng là hắn biết rõ hắn thể lực căn bản duy trì không đến hắn trở về, hơn nữa trở về sau nói không chừng còn muốn đối mặt lớn hơn nữa một hồi chém giết.

Chính là thật không ngờ cho dù hắn đã muốn tận lực tránh tai mắt của người, cư nhiên còn có thể có người đến giết hắn. Hắn vốn tưởng chỉ cần nàng vừa động thủ, hắn sẽ nháy mắt đem nàng đánh chết. Những người đó cũng quá coi khinh hắn, cho dù là bị thương, hắn cũng sẽ có này liều mạng lực. Nhưng là hắn không rõ này tiểu sát thủ là chuyện gì xảy ra, cư nhiên một chút sát khí cũng không có, nhưng lại xảy ra ngôn nhắc nhở, cuối cùng cư nhiên còn thu đao. Điều này làm cho hắn vốn kế hoạch không hề thi triển đường sống.

Nếu đã muốn mở mắt, hắn liền cũng thoải mái đánh giá khỏi này liều lĩnh sát thủ đến.

Mạo không xuất chúng trên mặt, một đạo xỏ xuyên qua hữu mắt vết sẹo phá hủy chính khuôn mặt cân bằng, cũng là không có cái loại này hung thần ác sát cảm giác, chính là có vẻ khác thường vô tội. Đó là một không thể nào đẹp mặt tiểu tử kia, hắn phán đoán nói. Chỉ có cặp kia con ngươi, lộ ra một cỗ thể lương ý tứ hàm xúc, rất sâu, thực mê người, làm cho hắn lập tức trượt đi vào, ánh mắt tiếp xúc nháy mắt cơ hồ bị lạc tâm thần. Hắn đột nhiên cả kinh, này khuôn mặt đã muốn cách hắn rất gần, hắn nhưng không có một tia chán ghét cảm giác. Ấm áp hơi thở ôn nhu phun ở hắn trên mặt, cho hắn, đây là một loại thực tâm kỳ thể nghiệm.

“Ngươi không phải tới giết ta sao?” Hạo triệt nghiền ngẫm bắt giữ ánh mắt của nàng, cặp kia sâu thẳm con ngươi lý hiện lên trong nháy mắt mê mang cùng bối rối. Hắn cảm giác được nàng lập tức đứng dậy, vừa rồi vây quanh hắn hơi thở trong lúc nhất thời tán đi, nhưng lại gọi hắn có một tia mất mát cảm giác.

Đã đồng biểu tình có vẻ có chút không được tự nhiên, giống như là một cái đã làm sai chuyện tình lại như cũ quật cường tiểu hải tử. Nàng biến mếu máo, ngay cả chính mình đều khó có thể giải thích chính mình vì cái gì hội thu tay lại -- mà này biểu tình ở hạo triệt xem ra, quả thực đáng yêu cực.

“Đúng vậy.” Đã đồng trong thanh âm tựa hồ mạng theo ti ảo não, “Nhưng là..... Ngươi bị thương.” Nàng suy nghĩ nửa ngày, tìm một cái sườn sượt, ngay cả chính nàng cũng không khả năng tin tưởng lý do.

“Sau đó đâu?” Hạo triệt nhìn của nàng biểu tình, lần đầu tiên có muốn cười cảm giác. Cảm tình này tiểu sát thủ căn bản không biết hắn vô công có bao nhiêu được không?

“Ách..... Ta không nghĩ giết đồ bìm leo.....” Đã đồng cắn môi dưới, đây là nàng vô thức đương thời ý thức động tác. Tầm mắt lại tiếp thượng hắn, khẩu khí lập tức trở nên kiên định, “Ta không thể giết ngươi.”

Hạo triệt đột nhiên nổi lên đầu của nàng ý niệm trong đầu, trong thanh âm dẫn theo ti tà mị nói: “Vậy ngươi giúp ta chữa thương tốt lắm.”

Đã đồng ma xui quỷ khiến bản gật gật đầu, thân thủ đáp thượng hắn mạch, tinh tế chẩn đoán. Hạo triệt thật không ngờ nàng cư nhiên thật sự hội đáp ứng, trong lúc nhất thời sững sờ ở đương trường, thế cho nên không có đề ý nàng bắt được tay hắn. Hắn quả thực sẽ đối hắn này cứu gia bội phục sát đất, cư nhiên sẽ phái ra như vậy cái mơ hồ tiểu tử kia tới giết hắn!

Đã đồng dò xét trong chốc lát mạch, căn bản không có ý thức được chính mình đang làm cái gì, theo trong lòng lấy ra một viên đan dược, đưa cho hạo triệt, sau đó thẳng lăng lăng nhìn hắn.

Hạo triệt không khỏi hoài nghi, này tiểu tử kia rốt cuộc là quá thông minh vẫn là quá ngu ngốc, nàng là thật không biết chính mình là nàng muốn giết nhân, vẫn là muốn cấp một viên độc dược tưởng tượng này giết hắn?

Nhưng đã đồng như vậy thẳng lăng lăng theo dõi hắn, trong ánh mắt làm như trách cứ hắn vì cái gì không ăn, làm cho hắn cư nhiên có chút mềm lòng. Thôi thôi, dù sao cho dù nàng không độc chết hắn, đợi cho hắn trở về, lấy hiện tại thân thể tình trạng, như cũ là sẽ bị này tâm hoài bất quý đồ đồ thí đi!

Hắn tiếp nhận đan dược, mắt cũng không chớp nuốt đi xuống.

Dã đồng kéo qua cánh tay hắn, không biết từ nơi này lấy ra một cây ngân châm, vững vàng trát hạ, hạo triệt nhìn nàng cư nhiên yếu húng chính mình từ huyết thượng trát, không khỏi ở bên trong tâm thờ dài, quả nhiên nàng là muốn bởi vậy giết hắn a! Hạo triệt nhắm lại mắt, hắn cư nhiên sẽ bị một đôi con ngươi sở hoặc, bởi vậy bởi thượng chính mình tánh mạng. Cuộc đời lần đầu tiên không hiểu tín nhiệm, xem ra là hội trực tiếp đem hắn đưa hướng tử vong vực sâu.

Qua thật lâu, hắn cảm giác được nhất kích lạnh lạnh tay nhỏ bé lại một lần dò vết hắn mạch, sau đó là cái kia tiểu sát thủ thanh âm“Ân, tốt lắm”

Hắn kinh ngạc mở mắt ra, nhìn nàng lấy ra hắn tùy tay đặt lên bàn băng vải, cẩn thận vì hắn rút đi đầu vai quần áo, thuần thực băng bó. Nàng cách hắn rất gần, gần đến hắn có thể ngửi được trên người nàng thân nhiên hương thơm. Hắn tỉnh tể khứu, ở hắn còn chưa nhận ra đó là tức giận cái gì vị phía trước, nàng đã muốn giúp hắn tạo nên quần áo, một lần nữa đứng thẳng, làm cho hắn tâm một trận mê hoặc. Hắn cảm giác được hắn xác thực tốt lắm rất nhiều, khôi phục bát cửu thành -- nàng cư nhiên thật là giúp hắn chữa thương sao?

“Ngươi không phải sát thủ sao?” Hạo triệt trong lòng có hắn cũng không hiểu được nhảy nhót, nhưng là hắn lại lạnh lùng hỏi.

“Ách?” Dã đồng sững sốt, đột nhiên thanh tĩnh. Đối nga, nàng hiện tại là sát thủ a! Thật là -- nàng một khi còn thật sự bắt đầu làm người trị liệu, cũng rất dễ dàng lâm vào một loại cơ hồ vô ý thức trạng thái -- nghĩ đến đây, nàng không khỏi trách cứ nhìn phía hắn.

“Ngươi nếu biết ta là sát thủ, cư nhiên còn làm cho ta trị liệu! Ngươi sẽ không nhắc nhở ta sao? Cư nhiên cứ như vậy ăn của ta được, chẳng lẽ không sợ bị ta độc chết sao?” Dã đồng mạnh thu hồi ngân châm, không có ý thức đến chính mình bộ dáng rất giống là thẹn quá thành giận.

Hạo triệt rốt cục nhìn không được nở nụ cười, lời của nàng làm cho hắn không tự chủ được tâm tình khoái trá lên. Nhìn đến nàng không còn giận thân sắc, hắn cảm thấy đáng yêu cực.

Đột nhiên, hắn ý thức được chính mình hôm nay tiết lộ nhiều lắm cảm xúc, không khỏi lại khôi phục đến mặt lạnh, hỏi:“Ngươi rốt cuộc còn giết hay không ta?” Hắn bỏ lên thân, nếu không có gì đáng ngại hắn cũng nên mau chóng trở về xử lý này loạn thất bát tao chuyện vật,“Ta hiện tại thương tốt lắm, ngươi có thể thử xem.” Hắn yên lặng hạ quyết định, xem ở nàng vì hắn chữa thương phân thượng, cho dù nàng còn muốn giết hắn, hắn cũng sẽ thủ hạ lưu tình, không thương của nàng tánh mạng.

“A?” Dã đồng sững sốt,“Khó được ta không nghĩ giết ngươi, ngươi có thể chạy trốn.”

“Chạy trốn? Ta chạy trốn?” Hạo triệt đột nhiên cảm thấy chính mình lần đầu tiên như vậy đoán không ra một người tâm tư. Nàng quả nhiên là không biết chính mình thân phận sao? Như vậy cũng dám đến ám sát hắn?“Ta gọi là lâm hạo triệt, tiểu tử kia.” Hắn cảm thấy chính mình có tất yếu nhắc nhở nàng một chút, cũng làm cho nàng về sau không cần tái như vậy lỗ mãng thất thất đi ra. Cứ việc chính hắn cũng không biết vì cái gì, nhưng hắn không phải rất muốn nàng bởi vì liễu lĩnh đã bị người khác giết chết.

“Ân? Cảm giác hào quen tai a.....” Dã đồng nhún mi nghĩ nghĩ, nhưng là nàng không chừng có quá mức chú ý, trong trí nhớ chính là cảm thấy nghe được quá, lại quên hắn cụ thể là loại người nào. Nàng cuối cùng vô tội lắc đầu.

Hạo triệt không khỏi muốn phủ ngực:“Rốt cuộc là ai phái ngươi tới giết ta?” Cũng quá không chuyên nghiệp đi!

“Không biết, tình báo thượng chính là viết ngươi ở trong này, ta đã tới rồi.” Dã đồng thần sắc càng thêm vô tội.

Hạo triệt có chút buồn bực, bất quá hắn tựa hồ không có thời gian cùng tiểu gia hỏa này chơi:“Ta còn có việc, ngươi tự tiện.” Hắn thờ dài, chuẩn bị rời đi.

“Nga, vậy ngươi trốn đi.” Dã đồng thân nhiên nhìn hắn mặt hài.

Hạo triệt phát hiện chính mình trong lời nói tựa hồ không có gì tác dụng, không khỏi bắt đầu đi đào đào lỗ tai. Thôi, hắn liền không nhìn này mơ hồ tiểu tử kia đi!

Dã đồng nhìn hắn thôn dài bóng dáng rời đi, sững sốt sau một lúc lâu, nhún vai. Cũng thế, này cuối cùng nhất đan nhiệm vụ, cho dù chỉ là nàng thất bại đi! Nàng nhu nhu chính mình huyết Thái Dương, thật không rõ chính mình như thế nào sẽ bị kia cô độc mê hoặc đầu?

Hạo triệt về tới tuyệt sát môn lý, trên mặt hoàn toàn đã không có biểu tình, giống như là vào đông trời đông giá rét lý khối băng giống nhau. Sự phụ đột nhiên rời đi, đem này hỗn loạn tuyệt sát môn đề lại cho hắn quản lý, lấy hắn mười bốn tuổi niên kỉ, cho dù đã muốn là trên giang hồ mỗi người nghe thấy sắc biến cười mặt Tu La, cũng rất khó làm cho này đã tâm bùng bùng các trưởng lão an phận xuống dưới.

Trước mắt, vừa mới trở lại quyết sơn thượng, tiếp đón hắn chính là một phen phi đao, này các trưởng lão chính mình tranh nhau quyền, căn bản không có đem này tân nhậm môn chủ đề vào mắt.

Hắn sắc mặt lạnh hơn, nếu không có vừa rời trị liệu, nghĩ đến hiện tại hắn căn bản ngăn không được này đó đi!

Hắn một tay tiếp được phi đao, dùng nội lực đem chính mình lạnh như băng thanh âm truyền đi ra ngoài:“Tốt lắm, ngươi đã nhóm thích sát, kia bản môn chủ ngày gần đây liền cùng các ngươi sát cái thống khoái!”

Hắn rút ra chính mình kiếm, khoe miệng cười ra một cái lạnh như băng cười, nhảy vào kia chiến cuộc bên trong. Nơi đi qua, hắn đều mang theo tao nhã tươi cười, bình tĩnh thu hoạch sinh mệnh. Đây mới là cười mặt Tu La thực lực chân chính, kia mặt lạnh như băng tươi cười, cũng là hắn được gọi là tồn tại.

Thiên còn chưa hắc, này môn lý cao thủ đã muốn bị hắn giải quyết gần một nửa. Thẳng đến mọi người sợ hãi thực lực của hắn, run rẩy hướng hắn cúi đầu xưng thần, hắn mới đình chỉ giết chóc. Tuy rằng hiện tại tuyệt sát môn nguyên khí đại thương, nhưng là hắn sở yếu quyết không là một người tâm khó lường sát thủ tổ chức.

“Môn chủ.” Hắn tâm phúc bụi cỏ vì hắn đệ thượng khăn mặt chà lau trên thân kiếm vết máu, kính cẩn đứng ở từng bước có hon. Nhìn trước mắt vết thương tuyệt son, hắn càng thêm hiểu được chính mình quyết không hắn là mạo phạm trước mắt chủ tử.

“Đem thi thể xử lý.” Hạo triệt lạnh lùng phân phó nói, đầu hồi khăn mặt, xoay người trở lại trong phòng.

Sư phụ, đây là người cấp đồ nhi khảo nghiệm, ta đã muốn thông qua, như vậy, kế tiếp, tuyệt sát môn chính là chuyện của ta.

Hắn không tự chủ được nhớ tới cái kia mơ hồ tiểu sát thủ, ngóng nhìn ngoài cửa sổ sao, không biết nàng thế nào đâu.....

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cấp Dưới

“Người giết hắn?” Vũ điền khẩu khí lý trần đầy kinh ngạc, hắn tốt xấu biết người kia công phu, nhìn đến trước mắt tiểu tử không có quai một tia màu, này hiển nhiên làm cho người ta khó có thể tin.

“Không có, nhiệm vụ thất bại.” Dã đồng đạm mạc nói, nhìn một chút chung quanh, này gian phá trong phòng cũng không có gì khả lưu luyến, “Người sự tình đều xử lý tốt?”

“Ân.” Vũ điền dù có hứng thú nhìn nàng, “Ta nói, đây chính là người mấy năm nay lý lần đầu tiên ra nhiệm vụ thất bại, hắn quả nhiên rất mạnh nha!”

“Không có giao thủ.” Dã đồng lạnh lùng hồi đáp, không để ý hắn tò mò ánh mắt, “Của người này nợ đâu? Không đúng sự thật chúng ta bước đi.” Nói xong, nàng mại mở bước chân tựa như ngoại đi đến, vũ điền thấy nàng không nghĩ đề cập, tưởng khó được thất bại làm cho nàng cảm thấy sỉ nhục, liền cũng thức thời không có nhắc lại.

“Ai, ta nói tiểu tử kia, người hiện tại có thể nói cho ta biết người rốt cuộc tên gọi là gì đi?” Vũ điền cùng nàng vừa đi vừa hỏi, vài năm tới nay, hắn vẫn kêu nàng tiểu tử kia, nàng cũng không có cự tuyệt quá này xưng hô, nhưng nàng chính là không nói cho chính hắn tên gọi là gì, cái này gọi là hắn pha cảm thấy khó có thể hiểu biết nàng.

“Hạ hoa tuyết bay.” Dã đồng lạnh nhạt hồi đáp, người kia, chẳng lẽ nghĩ đến hắn bởi vậy có thể nhúng tay của nàng sinh hoạt sao?

“Ta biết đây là người ở trên giang hồ được gọi là, nhưng là của người vốn tên là đâu?” Vũ điền sờ sờ cái mũi, tiếp tục hỏi.

Hạ hoa tuyết bay là dã đồng làm sát thủ ở trên giang hồ được gọi là, bởi vì nàng xuống tay cực vì tàn nhẫn, xử dụng kiếm hoa khai con mồi trên người sở hữu kinh mạch, làm cho người ta thấy được thi thể cũng hiểu được trong lòng run sợ. Kia đồ sẫm huyết văng khắp nơi mở ra, giống như là ngày mùa hè bay là tả đóa hoa, lại làm cho người ta nhìn xem tâm lạnh không thôi, này đây được như vậy một cái gần như ý thơ tên, này sau lưng hàm nghĩa cũng là gọi người cảm thấy không rét mà run.

“Trên đảo mọi người bảo ta tuyết bay.” Dã đồng thân nhiên nói, mũi chân điểm nhẹ, thi triển khinh công rất nhanh về phía trước bay đi. Lúc này bọn họ đã muốn ra khỏi cửa thành, nàng liền muốn mượn này né tránh hắn dong dài.

Không muốn cùng hắn nói chuyện sao? Vũ điền lắc lắc đầu, rất nhanh đuổi theo, ngay cả tên cũng không chịu lộ ra sao?

Đến bên hồ, dã đồng dọc theo hồ đi rồi vài bước, tìm được rồi một khu nhà không chút nào thu hút nhà tranh, khinh khẩu vài cái lên cửa, thế này mới đẩy môn đi vào. Trong phòng có một ba mươi đến tuổi hán tử, vẻ mặt hồ tra, bộ dạng rất là cao lớn. Hắn thấy dã đồng, đã mở miệng, bất quá kia động tĩnh đều bị hắn hồ tra che khuất.

“Thất lưng bài.” Hán tử nói, khẩu khí lý không hề tôn kính ý.

“Nhạ!” Dã đồng thân thủ đến bên hông, thủ hạ cái gì vậy, người khác lại căn bản nhìn không thấy. Nàng dùng móng tay khinh hoa, tại kia này nợ thượng dùng quái dị thủ pháp nhanh chóng đánh vài cái, thế này mới đệ đi ra ngoài. Đó là một khối chế tác tinh mỹ mộc bài, là một loại đặc thù cây cối hơn nữa

được thủy hơn nữa vài cái áp súc trận pháp chế thành , cũng chỉ có nàng có thể sử nó hiện hình.

Hắn từ kia nhìn thoáng qua thất lưng bài, tùy tay đặt trở về, thuận tiện đem chính mình thất lưng bài cũng cấp đã đồng nhìn một chút, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía đã đồng phía sau vũ điện.

Này kiểm tra thất lưng bài là đã đồng cứng nhắc quy định , trên đảo bất luận kẻ nào đều có thể yêu cầu kiểm nghiệm những người khác thất lưng bài. Tuy rằng nàng cùng bọn họ đều đã có cảm ứng, nhưng là nàng như cũ là chấp hành này nhất quy định -- tuy rằng cho tới nay mới thôi cơ hồ không ai ý đồ giả mạo của nàng cấp dưới.

“Chính hồng, đây là vũ điện, về sau trên đảo quản sự.” Đã đồng giới thiệu nói, “Hiện tại, chúng ta có thể xuất phát đi?”

“Ta không ý kiến.” Chính hồng hồi đáp, đứng dậy đi hướng ngoài phòng. Ở ngoài phòng mấy chỗ ẩn nấp chỗ, cất dấu mấy chiến thuyền bất đồng thuyền. Có ít người khi dùng là thuyền nhỏ, nhiều người khi dùng là ô bưng thuyền cùng với vận chuyển hàng hóa dùng là con thuyền. Đã đồng nhẹ nhàng nhảy lên thuyền nhỏ, nhìn chính hồng đem thuyền rời bỏ.

Chính hồng chủ yếu phụ trách chèo thuyền, ngẫu nhiên sẽ vì nghe phong các ra mấy đơn nhiệm vụ. Đã đồng lúc trước là ở một cái trấn nhỏ thượng gặp hắn , lúc ấy chính hồng vì vài cái bằng hữu mà ngốc cùng sai dịch biện luận , thậm chí còn cho dù có nhân phản bội hắn, đem có lẽ có đắc tội danh áp đặt ở hắn trên người, hắn vẫn là thập phần cố chấp kiên trì chính mình đạo nghĩa. Đã đồng chuẩn bị kia quan sai một ít bạc, cứu sảng khoái khi bởi vì thắng thần mà thiếu chút nữa trở thành tử tù chính hồng. Hắn vốn là cái luyện công phu, đồ còn có chút thân thủ, nhưng bởi vì gia đạo sa sút mà chịu thiệt trở thành một cái người đánh cá, cũng nhân không có nhà sản mà không có thành thân. Đã đồng dạy hắn viết quyền cước, hắn cũng nguyện ý báo đáp đã đồng, vì thế liền vì mọi người lui tới nghe phong đảo làm cái nhà đồ.

“Đây là chính hồng, nếu muốn lên đảo hoặc là ra đảo, tìm hắn có thể.” Đã đồng đối vũ điện nói.

Vũ điện hướng hắn gật đầu ý bảo, quan sát đến dưới chân thuyền nhỏ tiến tiến thoái lui, không khỏi tò mò hỏi: “Tiểu tử kia, này đại vụ lý có cái gì huyền bí sao?”

“Trong nước có trận pháp.” Đã đồng ngắn gọn hồi đáp, “Chỉ có chính hồng biết như thế nào thượng đảo, người khác hội bị lạc phương hướng.”

“Kia nếu dùng khinh công thượng đảo đâu?” Vũ điện hỏi.

“Kia sẽ gặp một đầu chui vào ta thiết lập tại trên đảo độc trận lý.” Đã đồng đạm mạc trả lời, “Đừng hỏi, đến lúc đó ngươi tiếp nhận rồi trên đảo chuyện vụ, ngươi nên cái gì đều biết nói.”

Chờ thuyền lại gần bờ, vũ điện phát hiện bọn họ đứng ở một cái sa mạc than giữ, hoàn toàn không phải theo trên đất bằng nhìn qua một mảnh xanh biếc. Đã đồng thượng ngàn, quay đầu tới hỏi nói: “Chính hồng, ngươi yếu ở trên đảo trụ hai ngày sao?”

“Không cần.” Chính hồng tìm thuyền chuẩn bị hồi đầu, “Ta tại đây trong hồ vồng đến không thấy quá ngư, chuẩn bị này hai ngày hảo hảo nghiên cứu một chút.”

“Được rồi.....” Đã đồng nhìn theo hắn, sau đó không chút do dự tiêu sái vào một đồng trong sơn động một cái.

Vũ điện nhìn nàng theo một cái ẩn nấp chỗ lấy ra cây đuốc cùng đánh lửa thạch, châm, sau đó đi theo nàng xuyên qua loan loan nhiều nhiều sơn động. Hắn thấy được trên đảo mọi người yên tĩnh an tường cuộc sống, sau đó đi theo nàng đi vào một cái lần lượt vách núi kiến tạo phòng nhỏ, kinh ngạc phát hiện này phòng nhỏ cư nhiên thật là lần lượt sơn thể kiến tạo -- nó không có sau tường.

Đã đồng đem chính mình thất lưng bài đặt ở trên cửa một cái nho nhỏ , không dẫn nhân chú mục lôm xuống chỗ, nhẹ nhàng xoay tròn, ấn trình tự hoặc xoay hoặc lạp hoặc thôi, một hồi lâu nhi, môn rốt cực mở ra . Bọn họ vừa vừa tiến vào, môn liền chậm rãi quan thượng. Đây là lúc trước cái kia bí đạo, trải qua đã đồng cải tạo, hình thành hơn phức tạp cơ quan.

“Vật nhỏ, ngươi đã trở lại.” Cây anh đào lâm cuối, một cái tiên phong đạo cốt nam tử hỏi, nhìn về phía vũ điện, khẩu khí lý dẫn theo tia tiếu ý, “Ân? Lại dụ dỗ ai trở về?”

“Ân, diêm vương quản gia, quý vũ điện.” Đã đồng thần nhiên hồi đáp, thả lỏng nằm ngã vào trên cỏ, tà nghệ vũ điện, “Ngươi kia là được xưng quý y miễn triệu lời.”

Triệu lời nhìn mắt đã đồng, không khỏi lộ ra một tia bất đắc dĩ tươi cười: “Tiểu lười quý nha! Cư nhiên quái như vậy cường người đến cho ngươi quản gia, thật đúng là.....”

“Triệu lời nha, ngươi giúp ta nói cho vũ điện một ít trên đảo quy củ, liền giao cho ngươi.” Đã đồng lười biếng nói, “Bằng không ta liền đem ngươi này nguyệt gặp thảo toàn bộ giết chết!”

“Ách.....” Triệu lời thân thủ ngay tại nàng trên trán gõ một cái, hung hăng trừng hắn, sau đó bất đắc dĩ nói cho vũ điện nói, “Ngươi có cái gì vấn đề hỏi ta có thể.”

“Cái kia..... Tuyệt bay, quý y cũng là của ngươi..... Thuộc hạ?” Vũ điện kinh ngạc hỏi.

“Thuộc hạ a? Xem như đi!” Đã đồng nhìn triệu lời thời cơ còn muốn xao nàng, không khỏi về mặt phòng bị, xoay người chán quá.

Triệu lôi y thuật vì người trong thiên hạ sở khen, nhưng là tính tình cũng là cổ quái thật sự. Để mắt nhân, hắn có thể lâm vào vượt lửa quá sông, muôn lần chết không chối từ. Nhưng nếu như hắn chướng mắt mắt, cho dù xuất thiên kim hắn cũng sẽ không chịu đi bạn gì một chuyện nhỏ. Lúc trước đã đồng nghe nói từ nhân, liền bị kích động chạy đi tìm hắn, bắt chấp tất cả liền cùng hắn tỷ thí y thuật. Triệu lôi bản không hỏi thể sự, lại bị một cái tiểu tử kia thắng đi, có chút khó chịu, thường xuyên qua lại, hai người cư nhiên như vậy coi trọng mắt. Triệu lôi tùy nàng trở về nghe phong đảo, cũng là bị nàng theo như lời trên đảo thảo được sở dụ. Tuy nói là thành của nàng thuộc hạ, nhưng là đối hắn mà nói, bất quá là thay đổi cái địa phương cuộc sống thôi.

Vũ điển có chút trở mắt nhìn hai người hồ động, không phải thực hiểu được trên đảo vận hành hình thức.

“Đi? Triệu lôi, ngươi lại ở khi dễ tiểu tuyết sao?” Xa xa một cái lão đầu nhí ngáp dài đã đi tới, vũ điển rất nhanh nhận ra hắn, đúng là trận pháp thượng chuyên gia, nhân nghĩa huyền cơ lão nhân. Vốn tưởng rằng hắn yếu đuối đã đồng, hắn sau lại một câu đem vũ điển trực tiếp dọa đến -- “A, ta đây cũng cùng nơi đến đây đi!”

“Này uy uy, các ngươi hai cái, già mà không kính a!” Đã đồng bất đắc dĩ đứng dậy, vẻ mặt oán niệm nhìn về phía hai người, “Đáng thương ta hôm nay vừa mới trở lại trên đảo, cư nhiên ngay cả năm một chút quyền lợi đều không có! Như thế nào có thể như vậy?”

“Nằm ở nơi này làm gì? Để ý cảm lạnh.” Triệu lôi liếc nàng liếc mắt một cái, dùng khinh thường giọng điệu giáng quan tâm lời nói.

“Ân, hảo thôi, ta đây trở về phòng đi ngủ.” Đã đồng xem xem thiên thượng một vòng Minh Nguyệt, xoay người đi vào trong phòng.

Trầm mặc thật lâu sau, huyền cơ mở miệng nói: “Chỉ cần không phản bội tuyết bay, hết thảy đều có.” Sau đó thân nhiên rời đi.

Vũ điển hoang mang: “Nàng rốt cuộc là loại người nào, có thể cho nhiều như vậy nổi danh nhân vật đối nàng thân phục?”

“Chính là một cái quái gỡ tiểu hài tử thôi.” Triệu lôi nhìn về phía vũ điển, “Ngươi hắn là cũng là bị trên người nàng cái loại này chọc người đau tích cảm giác hấp dẫn tới được đi? Trên đảo không có gì chủ tớ chi phân, ngươi chỉ cần là thật tâm đãi nàng, vô luận là làm cái gì đều là bị tán thành. Đến đây đi, ta mang ngươi nhìn xem trên đảo phòng ngự thí thố, ngươi sẽ biết nàng vì cái gì hội cô độc đến làm cho người ta đau lòng.”

Vũ điển thấy được, ở đảo chung quanh có rậm rạp cơ quan cùng trận pháp, nếu là có nhân tiến vào, chỉ cần đi vào một nửa tuyết đối là mười tử vô sinh. Quá độ phòng ngự. Hắn đã nhìn ra, giống như này phòng ngự bình thường, đã đồng trong lòng kiến trúc một đạo thật dày tâm tường, cao ngạo nhưng là lại làm cho người ta đau lòng.

Hắn rất muốn hiểu biết của nàng càng nhiều, nhưng là hắn rốt cục hiểu được, nàng bất quá là một cái yếu ớt đứa nhỏ thôi.

“Tuyết bay, nếu trên đảo có nhân muốn rời đi hội thế nào?” Vũ điển nhìn đã đồng, mở miệng hỏi nói.

Đã đồng thân hình cương một chút, nhưng là nàng thân nhiên hồi đáp: “Chỉ cần không phải phản bội, nếu thật sự muốn rời đi trong lời nói, ta đây tuyết không hội phản đối. Nhưng là cần ăn thảo dược, sau, người kia hội quên có liên quan nghe phong các hết thảy -- mà chúng ta cuộc sống liền sẽ không lại có cùng xuất hiện.”

“Ta thực thích này trên đảo hết thảy.” Vũ điển ôn hòa nói, “Nhưng là ngươi nếu quái ta trở về, tốt xấu đem ta nên làm gì nói cho ta biết đi?”

Đã đồng nhẹ nhàng thở ra, dẫn dắt hắn đi hướng một cái rộng mở sáng ngời phòng: “Phương diện này có nghe phong các sở hữu tư liệu, về sau có cái gì sinh ý cùng với tin tức, bọn họ đều đã hội báo đi lên, mỗi lần ta hỏi đảo, ngươi đại khái cùng ta giảng một chút thì tốt rồi. Dù sao ngươi cứ dựa theo của ngươi phương pháp quản lý, ta nếu có ý kiến trong lời nói, về sau hội nói cho của ngươi.”

“Ân? Ngươi không thường đứng ở trên đảo sao?” Vũ điển kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, ta hiện tại sẽ ra đảo, có chuyện gì có thể dùng bỏ câu đưa tin cho ta biết, dù sao ta mỗi cách vài ngày liền sẽ trở về một lần.” Đã đồng còn thật sự hồi đáp.

“Chính ngươi phải cẩn thận, ở bên ngoài tuy rằng lấy của ngươi võ công không có gì vấn đề lớn, nhưng là hay là muốn chú ý an toàn.....” Đã đồng nghe vũ điển nói liền miễn cần nhân quan tâm, không khỏi bắt đầu ở trong lòng ai oán -- tuy rằng bọn họ quan tâm làm cho nàng cảm thấy thực ấm áp, nhưng là vì cái gì mỗi lần tìm trở về thuộc hạ, không quá nhiều lâu sẽ biến thành một cái triệt hoàn toàn để trường bối đầu?

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Lấy Có

“Tiểu thư?” Hoàn nhi nhìn đã đồng đối nàng theo như lời trong lời nói cơ hồ là không hề phản ứng, không khỏi hoang mang kêu lên.

“Ân? Ta đang nghe a!” Đã đồng nhẹ giọng hồi đáp, thần sắc gian rất có không kiên nhẫn, “Còn có chuyện gì sao?”

Hoàn nhi biến mếu máo: “Hồi tiểu thư, không có.”

Dã đồng nhìn Hoàn nhi đi ra bên ngoài, lẳng lặng điều tức, vừa nghĩ nghe phong các chuyện vặt, một bên rèn luyện chính mình nội tức. Đột nhiên nghe thấy Hoàn nhi ở ngoài phòng nói chuyện thanh âm, nghiêng tai im lặng nghe.

“Thất tiểu thư tính cách cổ quái cực, đôi khi nghe ta nói chuyện thời điểm giống như là ở thần du, đôi khi lại là tích cực đáp lại ta, ta đều phải hoài nghi có phải hay không một người!” Hoàn nhi trong thanh âm tràn ngập oán giận, dã đồng nghe được trong lòng nhảy dựng. Nhớ rõ tiền vài lần cũng nghe đến quá Hoàn nhi như vậy oán giận, ngay cả tứ phu nhân đều chất vấn quá “Ngươi hôm nay làm sao vậy?” -- chẳng lẽ, nàng cùng Linh nhi khác biệt đã muốn lớn như vậy sao?

Niệm điểm, dã đồng không khỏi ra tiếng tiếp đón Linh nhi tiến vào.

“Linh nhi, ta và ngươi trong lúc đó khác biệt đã muốn lớn đến đủ để cho mọi người phát hiện sao?” Dã đồng hoang mang hỏi.

Linh nhi do dự trong chốc lát, tận lực uyển chuyển hồi đáp: “Tiểu thư, của ngươi trên người có một loại..... Thực xa cách khí chất, đây là Linh nhi không có cách nào bắt chước. Cho nên, chúng ta hai cái không ngừng luân phiên trong quá trình, để cho người khác phát hiện cũng là khả năng.”

“Xa cách sao?” Dã đồng thì thảo thì thâm, nhẹ nhàng mà trán ra một cái yếu ớt tươi cười, sau đó, chủ ý hạ quyết định, “Linh nhi, vừa mới này hai ngày trong phủ ở tuyển nhận nha hoàn, ngươi sẽ đi, ta sẽ đem ngươi yếu tới được.”

“Tiểu thư, ta có thể tiếp tục làm của ngươi ám vệ.” Linh nhi nhẹ giọng phản bác nói.

“Linh nhi, này vài năm lý, ta đã muốn giúp ngươi đem trong phủ ám vệ trí nhớ dùng được tiêu trừ rất nhiều lần, tuy rằng của ngươi võ công không ngừng biến hóa, nhưng là ngươi vẫn là không ngừng bị phát hiện.” Dã đồng thở dài, vẻ mặt bất đắc dĩ biểu tình, “Ngươi xác định ngươi còn muốn làm của ta ám vệ sao?”

Linh nhi há miệng thở dốc, không có ra tiếng. Tiểu thư nói quả thật là sự thật, nàng không thể nào phản bác.

“Ngươi đến lúc đó nói ngươi nhớ không thể của ngươi thân thể là có thể, ta sẽ giúp ngươi giả tạo một phần sạch sẽ thân thể.” Dã đồng lạnh nhạt nói, “Tin tưởng những năm gần đây, trong nhà nhân tính tình ngươi cũng biết chút, đến lúc đó ngươi tùy cơ ứng biến có thể, hiểu chưa?”

Dã đồng nhìn Linh nhi đi rồi đi ra ngoài, chính mình cũng đi hướng mẫu thân phòng.

Nàng sợ hãi đứng ở cửa phòng khải, một bàn tay còn tại theo bản năng cảm lấy chính mình góc áo. Trong phòng có một tiểu nam hài, là của nàng đệ đệ, chính ghé vào trên bàn luyện tự, nhìn đến nàng đến đây, khinh thường bĩu môi, kia vẻ mặt quả thực chính là mẫu thân xem nàng khi phiên bản.

“Mẫu thân.....” Nàng nhất gan đã mở miệng, trong thanh âm mang theo rõ ràng quẫn bách.

“Dao nhi? Có chuyện gì?” Tứ phu nhân nhìn đến của nàng xuất hiện, có vẻ rất là kinh ngạc. Dù sao đây là nàng lần đầu tiên chủ động đi vào của nàng trong phòng.

“Dao nhi muốn một cái nha hoàn.” Dã đồng thanh âm càng nhẹ, hỗn loạn nồng hậu bất an.

“Nha hoàn?” Tứ phu nhân hỏi, “Ngươi không phải có Hoàn nhi sao?”

“Nhưng là..... Bát muội đều có bốn bên người nha hoàn.....” Dã đồng ủy khuất nói, “Dao nhi chỉ có Hoàn nhi một cái!”

“Kia..... Được rồi, ngày mai chọn lựa một cái ngươi thích nha hoàn có thể.” Tứ phu nhân thấy tiểu nam hài đem dính đầy mực nước ngón tay theo bản năng yếu hướng trong tay tắc, vội vàng một cái bước xa xông về phía trước đi, bắt lấy tay hắn, tinh tế dùng khăn từ chà lau. Đột nhiên ý thức được dã đồng còn tại, tùy tay huy huy, dã đồng liền lui đi ra ngoài.

Hôm sau, dã đồng đi chọn lựa nha hoàn địa phương, lần này cũng không có này hấn người nào chọn lựa, nàng rất dễ dàng sẽ đến đây Linh nhi, vui chạy về phòng.

Ở của nàng hoang tàn vắng vẻ tiểu viện lý, Linh nhi chỉ cần né tránh ám vệ là có thể tùy tâm sở dục, nhưng thật ra cũng thanh nhàn thật sự. Dù sao nàng ở trong tướng phủ cũng xếp vào nhân thủ, nếu thật sự có chuyện gì trong lời nói, cũng không nhất định phải Linh nhi nói cho nàng. Hơn nữa nơi này thật sao hoang vắng thật sự, ngày thường lý căn bản không có gì người đến.

Dã đồng đang ở trong phòng viết kế hoạch, đột nhiên nghe thấy ngoài phòng có kỳ quái thanh âm. Chẳng lẽ là hôm nay ám vệ không hoàn thành trách nhiệm sao? Cự nhiên làm ra lớn như vậy động tĩnh! Nhưng là nàng vẫn là thu hồi rảnh tay lý gì đó, lấy tay chỉ nhẹ nhàng mà khải đầm mặt bàn, cùng đợi bên ngoài thanh âm biến mất.

Nàng cảm giác được chính mình cửa sổ bị mở ra, không khỏi không hồn giận nhú nhú mày, một cái mặt xám mày tro bóng dáng lủi vào phòng nội, dã đồng rốt cục thì đại khái biết đã xảy ra sự tình gì.

“Tam tỷ?” Nàng vẻ mặt kinh ngạc nhìn quần áo không chỉnh tề kì nghiến, vỗ vỗ bộ ngực, vẻ mặt bị dọa đến bộ dáng, “Ngươi..... Ngươi như thế nào sẽ ở của ta trong phòng?”

“Hư.....” Tông kì nghiên làm cái chó có lên tiếng thù thế, “Dao nhi ngoan, nếu có người đến tìm ta đã nói ta không ở.”

“Vi cái gì?” Dã đồng nhìn nàng chui vào giường để, không khỏi hỏi.

“Ngươi như vậy trả lời, lần sau ta liền mang ngươi đi ra ngoài ngoạn.” Tông kì nghiên tung điều kiện, nhanh chóng chui đi vào.

Dã đồng trong mắt chợt lóe mà qua buồn cười thần sắc, quả nhiên nghe được ngoài phòng tựa hồ có người đến, nhẹ nhàng nhún vai, ngồi ở bên cạnh bàn, nhìn giường để tông kì nghiên không ngừng mà cặp nàng nháy mắt, làm ra một bộ miễn cưỡng trấn định bộ dáng.

Ngoài cửa có nhân gõ gõ cửa, không có đợi cho trả lời, liền đẩy ra cửa phòng. Dã đồng trong mắt hiện lên không hề giận thần sắc, quay đầu hoang mang nhìn về phía ngoài cửa giáo tập mẹ.

“Thất tiểu thư, xin hỏi tam tiểu thư ở trong này sao?” Cái kia mẹ hỏi, lời nói gian biểu lộ thể thức hóa tôn kính.

“A..... A, cái kia, Tam tỷ sao? Nàng..... Nàng không..... Như thế nào lại ở chỗ này đâu?” Dã đồng một bộ thất kinh bộ dáng, vài lần như là yếu đuối nhìn về phía giường để, lại sinh sôi nhện xuống, làm cho tông kì nghiên không khỏi nheo một phen mở hờ lạnh.

“Kia quấy rầy.” Cái kia mẹ vốn cũng không ôm quá lớn hy vọng, liền cũng không có chú ý tới nàng kỳ quái thái độ, lập tức lăm lăm liền ly khai.

Rất không có ý nghĩa! Dã đồng nhàm chán nghĩ đến, nàng còn muốn làm cho tông kì nghiên bị phát hiện đâu!

“Làm được không sai! Ta lần sau mang ngươi ra phủ đi chơi.” Tông kì nghiên theo giường để đi ra, lấy tay lau một phen hãn, trên mặt liền lại nhiều vài đạo hắc dấu. Dã đồng không nói gì, nhìn nàng đứng cảm tưởng chụp của nàng kiên, không khỏi nghiêng người tránh thoát, thực nhất gan hỏi: “Ta có thể đi ra ngoài sao?”

“Đương nhiên, không bị phát hiện là được.” Tông kì nghiên vô tình thu hồi rảnh tay, “Ngày mai buổi sáng, ta liền mang ngươi đi ra ngoài.”

Vì thế, dã đồng ngày hôm sau liền không có dám ra phủ, ngoan ngoãn chờ tông kì nghiên đã đến.

“Ân, thay, chúng ta đi thôi!” Tông kì nghiên đầu cặp nàng một bộ nam trang, dã đồng so đo, rõ ràng không phải của nàng nhỏ. Nàng há mồm dục kêu nha hoàn, lại bị tông kì nghiên ngăn lại, ở cửa nàng chỉ đạo hạ, nàng rốt cục thuận lợi mặc vào kia bộ từng từng suy sụp suy sụp nam trang. Nhìn tông kì nghiên sơ hở chổng chát ngự trang, dã đồng cơ hồ nhện không được muốn thở dài.

“Tam tỷ, chúng ta yếu từ nơi này đi ra ngoài sao?” Dã đồng xem nơi này nàng sản không xa một chỗ chuồng chó, không khỏi rút trườ khoe miệng. Nàng rốt cục hiểu được tông kì nghiên kia đẩy người bụi đất là làm sao đến -- nàng cư nhiên so với nàng còn muốn không có bộ dáng.

“Ân, đương nhiên!” Tông kì nghiên đắc ý nói, “Đây chính là ta tìm thật dài thời điểm mới tìm được đâu!”

“Ngạ.....” Dã đồng do dự nhìn chuồng chó, tông kì nghiên liền đi trước làm gương chui đi qua.

Dã đồng cảm giác được vừa rồi ở trong này ám vệ ly khai, phỏng chừng phải đi hướng tông tu quốc báo cáo chuyện này. Nhìn tông kì nghiên nửa tạp ở chuồng chó lý thân thể, điểm nhẹ mũi chân, phi thân phóng qua đầu tường.

Nàng đã đánh mất khối hòn đá nhỏ hướng xa xa, thừa tông kì nghiên trong nháy mắt hoảng hốt, nhanh chóng đứng ở chuồng chó phía trước.

“Thất muội..... Di? Ngươi đã muốn đi ra?” Tông kì nghiên về mặt kinh ngạc, nhìn nàng sạch sẽ quần áo, không khỏi nhíu mày đầu.

“Dao nhi so với tỷ tỷ thân thể tiểu chút.” Dã đồng giải thích nói, thân thủ lập kéo qua trường quần áo.

“Ngạ.” Tông kì nghiên có vẻ tiếp nhận rồi này giải thích, không hề tự hỏi, hãy còn về phía trước đi đến.

“Tam tỷ.....” Dã đồng quần bách hỏi, thân thủ lôi kéo xiêm y, giương mắt nhìn nàng.

“Yếu kêu Tam ca, biết không?” Tông kì nghiên không hề giận nói, hoàn toàn không nhìn chung quanh người đi đường nhìn về phía các nàng ánh mắt, đi nhanh về phía trước đi đến, “Làm sao vậy?”

“Chúng ta muốn đi làm gì?” Dã đồng sợ hãi hỏi, này quần áo quả nhiên không hợp thân, vài dệt lại không kém, liền hiện ra một loại quái dị hiệu quả, hơn nữa các nàng hoàn toàn không có che dấu nhĩ động cùng với tông kì nghiên không xong khóa ngực kỹ thuật -- dã đồng ở trong lòng không ngừng thở dài -- này không phải rõ ràng tỏ rõ “Ta là dê béo, lừa gạt ta đi” Sao?

“Thành đồng có một nhà thuyết thư tiệm ăn, bên trong thuyết thư tiên sinh không sai, chúng ta đi nơi đó.” Tông kì nghiên thô sơ giản lược giải thích nói, nhảy lên vào một cái mây không người yên ngựa nhỏ từ lý, “Ân, nơi này là gần nói.”

“Ngạ.....” Dã đồng hồi đáp, chú ý tới không chỉ có vừa rồi đi hội báo tình huống cái kia ám vệ tiếp cận, phía sau còn đuổi kịp mấy cái “Cái đuôi”.

Quả nhiên, ở các nàng xâm nhập ngõ nhỏ thời điểm, một ít có chút bỉ khí nam nhân ngăn cản các nàng đường đi, không có hảo ý cười, cầm đầu cái kia mình mục trương đâm đánh giá các nàng.

“Úc, tiểu nương tử, cho rằng thành này phó bộ đáng là muốn đi làm sao a? Không bằng lưu lại hảo hảo hầu hạ ta ta đi!” Cầm đầu lưu manh cầm đem cây quạt, ra về phong lưu nói.

“Tam..... Tam ca.....” Dã đồng hơi sợ gắt gao nắm lấy tông kì nghiên quần áo, một cái kính về phía sau trốn tránh.

“Đừng sợ! Liên này vài cái tên ta còn không để ở trong mắt.” Tông kì nghiên tự tin cười nói, quay đầu đối này lưu manh nói, “Các người xác định muốn tới chọc ta sao? Xem ta không đem người nhóm đánh cho răng rơi đầy đất.”

Nàng bày ra cái giá liền vọt đi lên, đã đồng tránh ở chân tường, trong mắt nhưng không có nửa điểm sợ hãi, nhân nhà đánh giá trước mắt một bộ hỗn loạn hình ảnh. Đây tông kì nghiên nhưng thật ra có điểm công phu, nhưng là giới hạn cho một chút thời, nếu thật sự là như vậy đánh tiếp, nàng làm theo thất bại. Đã đồng giương mắt nhìn về phía trên cây không ngừng làm ra về âm khí âm vệ, không khỏi cảm thấy buồn cười. Tông tu quốc như vậy từ theo đuổi chính mình nữ nhi là vì cái gì đâu? Hy vọng có ý ngoại thu hoạch sao?

Chỉ chớp lát sau, này lưu manh liền toàn bộ bị đánh ngã, tông kì nghiên đắc ý vỗ tay cười lớn, thả ra làm càn lời nói, thật giống như cánh tay của nàng thượng không tồn tại này thật dài vết trầy dường như.

“Tam tỷ..... Người bị thương.” Đã đồng lo lắng nói.

“Không có việc gì, bất quá là trầy da thôi.” Tông kì nghiên dùng tay áo che khuất vết trầy, “Đi thôi! Chúng ta đi nghe nói thư!”

“Àn.” Đã đồng về mặt sùng bái nhìn tông kì nghiên, cùng nàng đang về phía trước đi đến.

Ở trong quán trà, đã đồng thấy tông kì nghiên ngày thường lý trao đổi vòng luẩn quẩn, đều là chút kinh đô ăn chơi trác táng, phụ thân đều tại triều làm quan, cùng tông kì nghiên có vẻ có chút rất quen. Đã đồng ở trong này có vẻ không hợp nhau, ở đơn giản giới thiệu sau, này không có gì ý tứ cô gái rất nhanh đã bị bỏ qua rồi.

Dã đồng lẳng lẳng một bên nghe bọn họ không hề dinh dưỡng đối thoại, một bên cân nhắc tông tu quốc ý đồ. Nghĩ đến trong phủ nhất phái tiểu thư khuê các tác phong tông kì tuyết, không khỏi cảm thấy chính mình đại khái là muốn nhiều lắm. Tông tu quốc nói không chừng chính là lười bất kể nàng nhóm đi!

Bất quá -- ta hiện tại là lớn đến có thể “Chuẩn em” Ra phủ sao? Đã đồng nghiền ngẫm nghĩ đến, nói như vậy, nếu nàng ngẫu nhiên không ở, đại khái cũng có thể che dấu trời qua đi!

Ngô..... Thiếu niên bất hảo mà ra phủ du ngoạn..... Thật sự là cái không sai lấy có đâu!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Ca Ca

Dã đồng nhẹ nhàng nhảy ra tường phủ, lần trước tông kì nghiên mang nàng sau khi ra ngoài, cảm thấy này muội muội không có gì ý tứ, vì thế sẽ không tái mang nàng đi ra ngoài, nhưng là âm vệ lại biết này thất tiểu thư hội chính mình cũng không biết kia bức tường đầu đi đi ra ngoài, năm lần bảy lượt tìm không thấy bóng dáng của nàng sau, gấp tông tu quốc cũng không phải thập phần để ý, để lại nhảm nàng đi.

Đi tới khoảng cách thiên thành không xa một cái tiểu thị trấn lý, dã đồng giao cho một sự tình, xoay người chuẩn bị hồi nghe phong đảo.

Nghe được cách đó không xa truyền đến tiếng chém giết, dã đồng thả chậm cước bộ, thần nhiên đi rồi đi qua. Dù sao nàng cũng không cao hứng đi để ý tới này đó trên đường nhân sự, đợi cho nàng qua đi, nếu còn không có đánh xong, phỏng chừng nàng còn muốn đường vòng.

Chậm chậm tiêu sái nói giao thủ chỗ, dã đồng bắt đầu phát hiện này bọn nhân cư nhiên còn tại đánh, bắt đầu dĩ thân thủ nhu nhu mi, quyết định đường vòng đi qua đi, không bị cuốn vào không thủ vị đánh nhau trung. Nàng tùy tiện phiêu liếc mắt một cái hỗn loạn chỗ, nhắc chân liền dục rồi đi, cũng là trong lúc nhất thời cương ở nơi nào, rốt cuộc na không ra cước bộ.

Hùng hực liệt hỏa không hề dấu hiệu ở của nàng đồng mâu lý thiêu đốt lên, của nàng móng tay thật sâu khảm vào bàn tay trung, thần thượng để lại chính mình cần ngăn. Chỉ cần liếc mắt một cái là đủ rồi, này bóng dáng nàng cuối cùng cả đời cũng sẽ không quên, cái kia bình thường, cơ hồ là không dẫn nhân chú mục bóng dáng lại sâu thâm lạc ở tại lòng của nàng lý -- một triển mình, hân cư nhiên ở trong này! Dã đồng nguy hiểm nheo lại ánh mắt, nói như vậy, này đó đều là âm qua môn người là!

Nàng gọi lên một tia đẫm máu mỉm cười, thả người bay vào cái kia vòng chiến, đồ thủ một quyền đánh thượng trong đó một người hạ phúc, chưa dùng tới nội lực, trên tay xương cốt ầm ầm làm đau, nhưng thật ra thoáng khỏi phục nàng bởi vì lửa giận mà mất đi lý trí.

Đã bị công kích nhân kinh ngạc nhìn đến cư nhiên lại có một người gia nhập chiến cuộc, lập tức phản thân bắt đầu hướng tới dã đồng công kích tới. Đã

đồng lạnh như băng cười, vận đủ khí lực, nghe được thanh thúy “Khách” một tiếng, người nọ đầu liền trình chín mươi độ cúi ở hần cảnh thượng.

Người chung quanh cảm thấy này mạc danh kỳ diệu xuất hiện “Viện binh” Không tha khinh thường, lúc này lại có vài người tiến lên đây vây công nàng.

Đã đồng lặng lẽ nhìn bốn phía, trong mắt được động tràn đầy ngọn lửa, trên tay có ướm át xúc cảm, mang theo mùi, theo của nàng đầu ngón tay chảy xuống. Nàng liếm liếm khô ráo môi, không khí lý tràn ngập một cỗ thần nhiên huyết tinh khí, giống nhau khơi dậy nàng trong cơ thể ngủ đông thú tính -- tựa như ở hắc sơn trên đảo giống nhau, đã đồng làm cản đánh giá người chung quanh, trong ánh mắt là tràn đầy khiêu khích cùng không thêm dè ý -- như cũ là chém giết, kỳ thật, cùng khi đó thật sự không có gì khác nhau.

Người chung quanh nhìn ánh mắt của nàng, cảm thấy trong lòng một trận sợ hãi, nhìn nhau liếc mắt một cái, không hèn mà cùng vọt đi lên.

Đã đồng đánh giá một chút lực lượng của chính mình, ý thức được yếu tay không đã bại những người này tựa hồ có điểm khó khăn, khom người theo kia cỗ thi thể trong tay lấy ra kiếm. Suy nghĩ một chút, vừa lòng câu thần, tay nâng, kiếm lạc.

Nàng tựa như địa ngục lý con bướm, ở huyết sắc trong lúc đó phi vũ sáng lạn .

Dư quang phiết đến triển mình ý muốn trốn, đã đồng xuống tay đột nhiên ngoan lên. Ngay tại triển mình nghĩ đến chính mình đã muốn trốn ra này không hiểu xuất hiện ma quỷ trong tay thời điểm, một thanh phổ bình thường thông kiếm hoành ở tại hần trước mặt, không có độ âm thanh âm vang lên: “Người, muốn chạy trốn sao?”

Một trận hoa lệ bóng kiếm đem triển mình vây khốn, đã đồng mắt càng phát ra lạnh xuống dưới, nhìn triển mình phí công chống cự lại, miệng hùng hùng hô hô phun ra thô tục lời nói, của nàng kiếm lại thứ không trúng thân thể hần.

Hạo triệt theo xa xa thấy đó là này phó tình cảnh. Trĩ nhược bóng dáng ở một mảnh vùng máu bên trong có vẻ càng xông ra, nguyệt sắc sắc quần áo cho dù là này huyết sắc trong thế giới cũng không có đã bị chút làm bẩn. Của nàng mỗi một cái kiếm chiêu đều đủ để yêu đôi phương mệnh, quả thật mỗi khi ở chạm đến đối thủ khi hiểm hiểm sát quá.

Hần thượng thức này gần như điên cuồng cho hả giận bàn động tác. Đó là một cao thủ, hần nghĩ đến, nhưng là tựa hồ không phải rất muốn giết người.

Hần thấy một cái gã sai vật bỏ về phía đã đồng, còn không có tưởng hảo hay không yếu xuất thủ, cái kia gã sai vật liền đã muốn mất đi sinh mệnh hơi thở. Hần trấn an bởi vì huyết tinh mà hơi có chút bất an ngựa, trong mắt hứng thú càng đậm.

Đã đồng rốt cục mệt mỏi, nàng buông xuống trong tay kiếm, lặng lẽ nhìn chính mình dính đầy máu tươi hai tay. Triển mình cùng với liên can còn sống nhân đào tẩu , nhưng không có khiến cho nàng chút chú ý.

Cách đó không xa cái kia vẫn xem náo nhiệt nhân đã đi tới, nàng lại lười ngẩng đầu.

Lòng của nàng, mệt mỏi quá.

Thẳng nói người nọ xuống ngựa đi tới của nàng trước mặt, nàng mới dùng mê mang ánh mắt quét hần liếc mắt một cái. Hai người mặt không chút thay đổi nhìn nhau, trước tiên nhận ra đối phương.

“Người có thể cho ta mượn một chút sao? Coi như hồi báo ta lúc trước cho người chữa thương?” Đã đồng ánh mắt, giống như là bị thương tiểu thú, tựa hồ nếu hần cự tuyệt nàng sẽ là nhất kiện cực kỳ nghiêm trọng đặc tội đi.

Hạo triệt nhìn nàng, không biết nàng muốn làm gì, nhưng là hần nấy không thể nhận ra gât gât đầu.

Nhưng, đối với đã đồng mà nói, cái này là đủ.

Nàng mạnh ôm lấy hần, đem mặt chôn ở hần ngực, nước mắt liền không kiêng nể gì đổ xuống. Lần đầu tiên, hạo triệt không có cự tuyệt có nhân như vậy gần gũi tiếp xúc hần. Hần cảm thấy hơi hơi kinh ngạc, nhưng không có chán ghét cảm giác.

“Ta đã cho ta có thể giết hần Qua nhiều như vậy năm, ta lại vẫn như cũ không hạ thủ được.....” Đã đồng thì thảo nhớ kỹ, thanh âm mệnh mệnh theo hần trước người truyền đến, mang theo nhè nhẹ tuyệt vọng. Nàng thực hận chính mình, cho dù chuyển thể trùng sinh, lại như cũ thoát khỏi không được lúc trước mộng yểm. Hần là cha mẹ sùng nhi, lòng của nàng nói cho nàng, nàng không có giết hần quyền lực.

Hạo triệt nghe nàng làm cho người ta tan nát cõi lòng tiếng khóc, trong lòng tựa hồ có cái gì bị kích thích . Hần vươn tay, nhẹ nhàng mà ửng ở trong lòng tiểu nhân, vỗ về của nàng bối, dùng một loại chính mình cũng khó lấy tưởng tượng ôn nhu.

Đã đồng khóc mơ mơ màng màng, chung quanh hết thấy tựa hồ đều yên lặng , nàng đáy lòng tới mềm mại địa phương kia một chỗ vết sẹo đột nhiên bị vạch trần, làm cho nàng kim lòng không đầu muốn đi ý lại người khác, mà trước mặt này nhân tựa hồ là giờ phút này nàng lựa chọn tốt nhất.

Nàng rốt cục ngừng nước mắt, dùng vì thùng ánh mắt nhìn về phía hạo triệt, làm cho hần cơ hồ có thể thấy nàng đáy mắt run rẩy. Nàng cảm giác được kia thanh âm giống nhau không phải chính mình , mà như là một cái lạc đường đứa nhỏ --

“Làm của ta ca ca, không cần vứt bỏ ta, được không?”

Hạo triệt vì lặng, nhưng lập tức hồi đáp: “Hảo.” Này nhân, là duy nhất một cái có thể gần hần thân mà không cho hần cảm thấy kháng cự , nhận thức chỉ

đệ đệ, không sai đi!

Lại gắt gao bế hấn hồi lâu, thẳng đến bị nước mắt biến thành mơ hồ đầu óc trọng lại thanh minh đứng lên, nàng mới ý thức được chính mình vừa rồi làm cái gì, không khỏi câu thúc thả thủ, xấu hổ đứng.

“Ngươi là còn thật sự ?” Mang theo một chút chờ mong, đã đồng ngẩng đầu nhìn hạo triệt.

“Ân?” Hạo triệt không rõ nàng ý chỉ cái gì, vọng vào của nàng trong mắt.

“Chính là đáp ứng làm của ta ca.....” Đã đồng trong mắt mang theo nồng hậu bất an, nàng không biết chính mình như bây giờ dựa vào bản năng làm việc đúng hay không.

Nếu nàng thật sự tin hấn, mà hấn lại từ bỏ nàng..... Không, nàng tưởng, lòng của nàng không tiếp thụ được như vậy thương tổn đi! Nàng có nhẹ nhõm nao núng.

“Ân, còn thật sự .” Hạo triệt khiến ra một tia thần nhiên mỉm cười.

“Nhưng là ta thực bốc đồng.” Đã đồng chợt dạ nháy mắt, “Hơn nữa có lẽ hội tất rất nhiều đối.....”

Nhìn nàng đáng yêu vẻ mặt, hạo triệt căn bản không dám dọa nàng: “Không quan hệ.”

“Ngươi sẽ không giống bọn họ giống nhau vứt bỏ ta?” Đã đồng nhìn hấn kiên định lắc đầu, rốt cục không hề giãy dụa. Khiến cho nàng bốc đồng tin tưởng một lần đi! Cho dù hội bị thương, cũng làm cho nàng bện một đoạn thuộc loại chính mình nhớ lại đi! Nàng, chung quy là muốn phải làm một hồi chân chính đưa nhỏ đi!

Của nàng trên mặt nổi lên cực khoái trá cười, ở còn chưa làm nước mắt thượng có vẻ có chút buồn cười: “Ngoéo tay!”

Hạo triệt không khỏi ách nhiên thất tiểu, vươn tay, cùng nàng bé nhỏ ngón tay câu cùng một chỗ.

“Ồ ngươi tưởng vứt bỏ của ta thời điểm nhớ rõ nói cho ta biết một tiếng.” Đã đồng cười nói.

Hạo triệt tâm đột nhiên tê rần, hấn còn thật sự hứa hẹn nói: “Ta vĩnh viễn sẽ không bỏ xuống của ngươi.”

Đã đồng trí chi cười, nàng không tin vĩnh viễn, tựa như nàng không tin cảm tình giống nhau. Nhưng là hấn hứa hẹn vẫn là làm cho nàng cảm thấy thực vui vẻ, chuông bạc bản tiếng cười liên truyền mở ra, làm cho hạo triệt tâm lại là nhất nhu.

“Triệt ca ca!” Đã đồng vui kêu lên, con ngươi lý một mảnh sung sướng, làm cho hạo triệt tâm cũng sáng sủa lên. Đã đồng cẩn thận cất chứa này một cái chớp mắt tâm tình, đây là nàng lần đầu tiên như thế vui vẻ.

“Tốt lắm, của ta tiểu đệ, ngươi tổng nên nói cho ta biết tên của ngươi đi?” Hạo triệt khoe miệng còn cảm ý cười.

Đã đồng do dự một chút, cuối cùng nhìn thẳng nhập hấn trong mắt, trang trọng nói: “Triệt ca ca, nhớ kỹ, ta gọi là mộ đã đồng.”

Hạo triệt bởi vì của nàng do dự trong lúc nhất thời có chút hoài nghi nàng đây là giả danh, nhưng nhìn nàng trong mắt trang trọng, chính là đem của nàng tên ở trong lòng mặc niệm một lần.

“Đồng nhi, khóc lâu như vậy, cũng nên đói bụng đi! Ta mời ngươi ăn cơm.” Hạo triệt vỗ vỗ của nàng đầu nói.

“Ngươi bảo ta cái gì?” Đã đồng do dự hỏi.

“Đồng nhi a!” Hạo triệt nhú nhú mày, “Làm sao vậy?”

Đã đồng về mặt lại một lần lóe sáng lên: “Đây là lần đầu tiên có nhân như vậy bảo ta, triệt ca ca, ta thích ngươi như vậy kêu!” Nàng vô cùng thân thiết vỗ cánh tay hấn, về phía trước đi đến.

Của nàng tính trẻ con làm cho hạo triệt lại một lần cảm thấy đáng yêu, hấn tùy ý nàng túm nàng về phía trước đi tới, của nàng bộ dáng, tựa hồ chạm đến hấn vẫn lạnh lùng cứng rắn trong lòng một chỗ mềm mại.

Khách sạn một cái nhà gian nội, đã đồng lấy tay chỉ đầu, đầu một chút một chút nghe tiểu nhị báo đồ ăn danh. Rốt cục toàn bộ nghe xong, của nàng trong mắt hiện lên một tia giáo hoạt quang mang: “Triệt ca ca, ngươi rất tiên sao?”

Hạo triệt thấy nàng trong mắt quý dị hào quang, vẫn là gật gật đầu.

“Như vậy, ta có thể hưng hăng áp bức ngươi nhất bút la!” Đã đồng con ngươi lóe lóe tỏa sáng, vụt sáng nhìn chăm chăm hạo triệt.

“Ân, tùy tiện điểm.” Hạo triệt dù sao là không thiếu tiền, nhìn nàng bất hảo biểu tình, hấn ngược lại cảm thấy dù thú vị vị.

“Kia, ta muốn.....” Đã đồng tuyệt không khách khí, điểm tràn đầy một bàn tử đồ ăn.

Hạo triết nghe, tiểu gia hóa này cũng là nhạt giọng nói mệnh điểm đất tiền đồ ăn, chính là điểm hơn chút thôi.

“Người mời khách nga!” Dã đồng trong mắt dạng mỉm cười, “Không được đổi ý nga!”

“Ân.” Hạo triết gật đầu bất đắc dĩ, xem của nàng quần áo như là gia cảnh cũng không sai, nhưng thật ra tính toán chi li.

Dã đồng làm cái mặt quỷ, nàng đương nhiên không thiếu tiền, nhưng này vẫn là lần đầu tiên bị nhân mời khách đâu! Đương nhiên đắc kế góc chút la!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tâm Phòng

Đồ ăn vừa vừa lên đến, dã đồng liền gió cuốn mây tan bàn ăn, dùng sức nhắm nuốt, tưởng tượng trong miệng đồ ăn chính là một triển mình.

Hạo triết chính là tượng trưng tính ăn mấy khẩu, nhìn dã đồng lang thôn hồ yết ăn. Nàng tựa hồ vốn nên là thực rụt rè, lại hoàn toàn bị nàng phá đi, chính là ở giờ tay nhắc chân gian còn mơ hồ toát ra một tia lương hảo gia giáo bóng dáng.

Theo cho hà giận bản hành động gian phục hồi tinh thần lại, dã đồng thấy kia kiện bị nàng nước mắt dơ áo choàng khoát lên một bên ghé trên, không khỏi mặt ứng đỏ nói: “Thực xin lỗi, triết ca ca, đem người áo choàng dơ.”

Hạo triết lắc lắc đầu, lẳng lặng nhìn nàng: “No rồi?”

“Ân.” Dã đồng lấy tay khăn tào nhả xoa xoa miệng: “Nột, triết ca ca, người hôm nay là trùng hợp đi ngang qua sao?”

“Là.” Nàng vụt sáng vụt sáng ánh mắt làm cho hắn theo bản năng hồi đáp, nhưng là trong lòng kia căn hàng năm buộc chặt huyền thượng lại lướt qua một tia đề phòng -- nàng là ở thám thính chuyện của hắn sao?

“Vây người quá một lát muốn đi đâu đâu?” Dã đồng trong nháy mắt nhìn hắn. Nàng không biết phải nói chút cái gì, của nàng cuộc sống lý trần ngập nguy trang, mà cùng trên đảo nhân bằng không là rất quen thuộc, bằng không chính là cao thấp cấp quan hệ. Nàng không có tới từ muốn cùng hắn thân cận, lại thật sự không biết hắn là làm sao bây giờ. Hạo triết tựa hồ có chút lạnh lùng nốt.....

“Ta là muốn đi thiên thành, đồng nhi đâu?” Hạo triết biểu tình không có chút biến hóa, giọng điệu thường thường hỏi.

“Đồng nhi cũng là đi thiên thành.....” Dã đồng biểu tình ủy khuất lên, trong mắt tựa hồ còn bịt kín một tầng sương mù. Của nàng biến hóa nhưng thật ra làm cho hạo triết có chút trở tay không kịp. “Nếu triết ca ca không thích đồng nhi hỏi thăm có liên quan ca ca chuyện tình, kia đồng nhi sẽ không hỏi, không cần như vậy đề phòng nhìn ta, đồng nhi không thích.” Dã đồng biện miệng nói.

Tuy rằng hắn động tác cùng biểu tình đều không có biến hóa, nhưng là dã đồng lại có thể cảm giác được đến hắn hơi thở vì diệu biến hóa. Lòng của nàng, ở cuộc sống tôi luyện hạ, ở không muốn người biết địa phương yếu ớt miễn cảm đến cực hạn.

Hạo triết trong mắt nổi lên tìm tòi nghiên cứu cùng phòng bị -- nàng là thật chích liếc mắt một cái liền nhìn ra chính mình đề phòng sao? Này nhân, nghĩ đến hoàn toàn không phải hắn vừa rồi nhìn đến như vậy giống cái đứa nhỏ bản không có tâm cơ nha!

“Đồng nhi như thế nào hội nghĩ như vậy đâu?” Hạo triết biểu tình có ý nhu hòa một ít, nhưng này lại chỉ cho mặt ngoài, mặt sau cũng là sâu không lường được âm hàn.

Dã đồng than nhỏ, cũng thế, bọn họ trong lúc đó căn bản không chút nào quen thuộc, nàng vốn là không nên trông cậy vào hắn tín nhiệm chính mình, liền như chính mình cũng không khả năng hoàn toàn tín nhiệm hắn. Nhưng là không biết là vì cái gì, hắn đề phòng làm cho nàng cảm thấy cực kỳ không khoẻ.

Dã đồng nhìn hắn một cái, trong lúc nhất thời muốn dùng cùng hắn giống nhau hoàn toàn lạnh lùng đến đối hắn, nhưng là lại bình trừ bỏ này tâm tư, dùng hơi làm nũng ý tứ hàm xúc khẩu khí nói: “Triết ca ca, đồng nhi không có kỳ mã lại đây, người liền tiện đường mang ta hồi thiên thành đi!”

“Ân.” Hạo triết chú ý tới nàng trong mắt chột lóe mà qua đổi thần sắc, lại thấy nàng vẫn là dùng trong suốt hai tròng mắt nhìn hắn, trong thanh âm mang theo mong được, giống nhau hắn đề phòng cũng không có làm cho nàng cảm thấy làm phức tạp. Nàng hiểu được căn nhắc, hắn nghĩ đến.

Dã đồng đứng ở ngựa phía trước, đôi mắt lý trần đầy hứng thú. Nàng chưa từng có cười qua ngựa, bất luận là hành tẩu phương nào, nàng cậy vào đều là khinh công. Nàng xem trước mắt mao ánh sáng màu lưng ngựa, có vẻ nóng lòng muốn thử.

Hạo triết nhìn dã đồng sôi nổi không hề phòng bị tiêu sái đến hắn mã bên cạnh khi, không khỏi ra tiếng nhắc nhở nói: “Đồng nhi cẩn thận, lửa cháy tính tình liệt thật sự.....” Hắn biết thực lực của nàng, nhưng là lửa cháy từng đá thương quá rất nhiều người, chỉ có hắn có thể gần người, mà hắn cũng là tìm gần ba tháng mới phục tùng này thất con ngựa hoang, làm lúc trước sự phụ giao cho hắn nhiệm vụ.

Dã đồng nghe thấy được hần trong lời nói, nhưng là nhưng không có dừng bước. Nàng không biết chính mình cảm giác ở động vật trên người hay không dừng được, nhưng là nàng cảm thấy lửa cháy đối nàng không có địch ý, tựa như hiện tại nàng cảm thấy trên đảo độc xà đối nàng không có địch ý bình thường.

“Người Khiếu Liệt diễm phải không? Ha ha, ngoan nha.....” Nàng lấy tay vỗ về lửa cháy da lông, tùy ý nó cọ chính mình, gặp nó vươn lưỡi yếu liếm nàng, chính là tượng trưng tính né tránh, “Nha, đừng náo loạn, dương.....”

Hạo triệt có chút kinh ngạc nhìn, vì cái gì lửa cháy khinh địch như vậy liền tiếp nhận rồi nàng?

“Người trước kia gặp qua lửa cháy?” Hạo triệt hoang mang hỏi, đi tới lửa cháy bên cạnh.

“Ách? Không có a! Người nói là đi, lửa cháy?” Dã đồng yếu thích không buông tay vuốt ve lửa cháy da lông, lửa cháy văng lên cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, thật to ánh mắt nhìn về phía hạo triệt. Không biết là không phải hần lỗi thấy, hần cảm thấy nó trong ánh mắt ẩn hiểu được ý?

Hạo triệt có chút hoạt kê, lắc lắc đầu, nhìn dã đồng động tác, khoe miệng toát ra hần cũng không có phát hiện sủng nịch.

Chơi trong chốc lát, dã đồng cẩn thận thân thủ cẩn thận khoa tay múa chân một chút, vô thố hồi đầu nhìn về phía hạo triệt.

“Làm sao vậy?” Hạo triệt nghi hoặc hỏi, coi hần cùng lửa cháy vô cùng thân thiết trình độ, như thế nào còn muốn dùng loại này xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía hần?

“Àn, ta không có cười qua ngựa, không biết nên như thế nào đi lên.” Dã đồng đảo mắt xem hồi hướng về phía lửa cháy, người sau tê mình một tiếng.

Hạo triệt không có bao nhiêu tưởng, thân thủ ôm lấy dã đồng thất lưng, dễ dàng đem nàng nhờ lên ngựa.

Dã đồng chỉ cảm thấy dưới chân không còn, thật không ngờ hần cư nhiên nói cái gì cũng không nói, kinh dị bên trong, nàng dĩ nhiên lên ngựa bồng, mà hạo triệt cũng đạp bàn đạp xoay người lên ngựa.

Dã đồng hai tay từng từng bắt được dây cương, hồi đầu cười nhìn về phía hạo triệt, thanh thúy nói: “Cám ơn.”

Hạo triệt dùng chân một kẹp mã bụng, lửa cháy liền nhẹ nhàng chạy chậm lên, vững vàng cực, chỉ có một chút tiếng gió theo bọn họ bên tai xẹt qua.

Dã đồng điều chỉnh thân thể của chính mình trạng thái, thích ứng lửa cháy tiết tấu. Tuy rằng là lần đầu tiên, nhưng là hạo triệt thủ từ phía sau vòng trụ nàng, nàng căn bản không cần lo lắng chính mình hội ngã xuống.

Nàng thả lỏng thân thể, đem chính mình đầu tựa vào hạo triệt kiên cố trong ngực thượng, trong giọng nói là chỉ không được hưng phấn: “Đây là đồng nhi lần đầu tiên ký mã đầu!”

Hạo triệt cảm chính để cho của nàng phát gian, một tia thân nhiên hương thơm lên đến hần chóp mũi. Lần trước nàng giúp hần băng bó thời điểm cũng là này cổ hương khí, làm cho hần cư nhiên khó có thể quên. Nội tâm đột nhiên nổi lên một trận xúc động, hần hơi hơi cúi đầu, dùng hôn đến của nàng phát, lại đột nhiên ý thức được chính mình đang làm cái gì, mang ngừng đầu hỏi: “Chẳng lẽ đồng nhi là đi tới đến nơi đây sao?”

Dã đồng cũng không có ý thức được vừa rồi phát sinh nho nhỏ nhạc đệm, liền cũng không có phát hiện hạo triệt mặt nạ phía dưới này vì quần bách. Nàng khinh ngẩng đầu lên, tuy rằng vẫn là nhìn không thấy hần, cũng là ứng trao đôi khi lễ tiết. “Mới không phải đâu! Đồng nhi cho tới bây giờ chỉ dùng để khinh công, đi đường nhiều chậm thế nào!” Dã đồng quyết thần nói.

Hạo triệt thấy nàng trong suốt thân cánh hoa, đầu óc có trong lúc nhất thời chỗ trống, liếm liếm thần, bắt buộc chính mình suy nghĩ chuyển tới địa phương khác. Đột nhiên ức cùng của nàng khinh công, nghĩ đến cũng nên là vô cùng tốt, thượng một lần cho dù là hần cũng chỉ là nghe thấy được nàng tiến cửa sổ khi một chốc kia gian chân cùng khung cửa sổ ma sát thanh. Nếu là không có này sai lầm, hần sợ là phải đợi nàng gần thân mới có thể biết chưa!

“Không biết đồng nhi sư thừa người nào?” Hạo triệt không khỏi lại nổi lên lòng nghi ngờ, vì cái gì một cái hảo thủ lại có vẻ đơn thuần như vậy? Thậm chí còn hội giúp nàng con mồi chữa thương? Chẳng lẽ là nàng nguy trang rất khá tới đón gần chính mình? Nếu hôm nay hết thấy đều là dã đồng bày ra -- kia người này cũng quá đáng sợ!

“Ta nhưng là vô sự tự thông nga!” Dự kiến bên trong, dã đồng nghe thấy được sau lưng hạo triệt hô hấp trung xuất hiện một tia nhỏ (tiểu nhân) khe hở. Không biết hần theo vừa rồi mà bắt đầu tưởng cái gì, nhưng là nàng cảm giác được hần cơ thể cực nhỏ bé buộc chặt. Dã đồng phiên cái xem thường, cư nhiên lại bắt đầu đề phòng, so với nàng còn không có cảm giác an toàn sao? t chút xúc này. Gió thổi qua dã đồng bên tai, của nàng máu hơi hơi sôi trào lên. Mặc kệ hần còn đang suy nghĩ cái gì cũng không là nàng có thể thay đổi, vậy làm cho nàng hảo hảo ký một lần mã đi!

“Triệt ca ca, đem dây cương cấp đồng nhi được không?” Dã đồng quay người lại, nhìn thẳng hạo triệt, “Đồng nhi muốn thử xem.”

Của nàng trên mặt là hoàn toàn vui sướng, ẩn hàm một tia chờ mong. Hạo triệt vì nhú lại mâu, của nàng vui sướng không bằng làm bộ, bị nàng trong mắt trong suốt sở động dung, hạo triệt cảm trong tay dây cương giao cho dã đồng, thủ chuyển qua dã đồng bên hông -- nếu nàng muốn làm cái gì động tác nhỏ, cũng phải nhìn xem là ai động tác nhanh hơn.

Nhưng là, của nàng thất lưng hảo tế, giống nhau đa dụng một chút lực là có thể bẻ gãy, này tân kỳ xúc cảm làm cho hạo triệt không tự chủ được nắm thật chặt trên tay lực đạo. Là vì vẫn là đứa nhỏ quan hệ sao?

“Lửa cháy, chạy đứng lên đi!” Dã đồng không nhìn hạo triệt đề phòng, dùng sức vung dây cương, lửa cháy liền phối hợp tát khai chân về phía trước phóng đi.

Mãnh liệt xóc nảy hạ, dã đồng bản năng gắt gao về phía sau dựa vào. Nàng mềm mại thân thể mềm mại cọ sát hạo triệt trong ngực, lại chỉ lo hưởng thụ kỳ mĩ mang đến hoàn toàn mới cảm quan đánh sâu vào, không có tái chú ý phía sau hạo triệt này có thể biểu đạt hẳn cảm xúc này nhỏ bé biến hóa.

Hạo triệt sớm thành thói quen kỳ mĩ, không có nàng như vậy hưng phấn, lực chú ý tự nhiên liền bị phân tán đến nàng sở mang đến đụng chạm thượng. Hắn cảm thấy chính mình tìm đập không tự chủ được gia tốc, kia ti ban đầu như ẩn như hiện hương thơm có vẻ dần dần nồng đậm lên, làm cho hắn không khỏi nấp mấy mũi thở, muốn càng sâu ngửi được kia mùi. Hắn đã nhận ra chính mình không thích hợp nhi, cảm thấy ảo não. Hắn cảm thấy chính mình cảnh giác tâm đang ở chậm rãi yếu bớt, cũng là thấp phần vui vẻ càng thêm sa vào cho loại cảm giác này bên trong.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Hắn không khỏi âm thầm chất vấn chính mình. Hắn chưa từng có gặp được quá tình huống như vậy, cho dù hắn không thích nhân gần người, cũng là bởi vì người khác đụng chạm làm cho hắn cảm thấy phiền chán cùng ghê tởm, nhưng là bình thường dưới tình huống cùng người tiếp xúc cảm giác cũng không nên như vậy đi! Hắn có trong nháy mắt hoài nghi dã đồng đối chính mình hạ được, lại lập tức phủ quyết này ý tưởng, con người đen chột trở nên sâu thẳm lên.

Dã đồng vui cười ngửa, có trong lúc nhất thời cảm thấy phía sau hạo triệt hô hấp trở nên ồ ồ, nhưng là nàng lại lập tức bỏ qua biến hóa này. Dù sao hắn cũng chỉ là đề phòng, sẽ không bởi vậy liền đối nàng bất lợi.

Lửa cháy vốn là cực phẩm bảo mĩ, hơn nữa dã đồng như vậy một đường khu vợi vàng, bọn họ rất nhanh đi ra đạt khoảng cách thiên thành cách đó không xa một rừng cây lý. Dã đồng dùng sức về phía sau lạp xả dây cương, trong miệng hô:“Lửa cháy, kính nhờ, đình một chút thôi!”

Hạo triệt cảm thấy dưới thân đột nhiên giảm tốc, thế này mới áp chế trong lòng dị cảm, phục hồi tinh thần lại liền nghe được dã đồng tựa hồ ở chỗ lửa cháy làm nũng, cảm thấy buồn cười. Đánh giá một chút bốn phía, nơi này chính là một rừng cây, cơ hồ không có chút vết chân, dã đồng vì cái gì ngừng lại?

“Triệt ca ca, đồng nhi yếu đi xuống.” Dã đồng vỗ vỗ nhanh khẩu ở nàng trên lưng thủ, cười nói. Vừa rồi không có cảm giác được, hiện tại dừng lại, nàng cảm thấy hẳn lặc nàng ần ần làm đau. Nàng có như vậy không cho người thả tâm sao?

Hạo triệt rõ ràng cũng cảm giác được chính mình cô thật chặt, hai tay xấu hổ buông ra:“Nơi này?”

“Àn, nơi này cách đồng nhi trong nhà rất gần.” Dã đồng một cái xinh đẹp lộn mào liền xuống ngựa.

Hạo triệt đột nhiên mất đi trước người ôn nhuận, nội tâm không khỏi hiện lên một tia mất mát cảm giác. Hắn lấy lại bình tĩnh, hỏi:“Đồng nhi ở nơi này? Có cần hay không ta đưa người về nhà?”

“Không cần.” Dã đồng trở về hẳn một cái xin lỗi cười. Nàng bản năng tín nhiệm hắn, nhưng này chính là của nàng mạo hiểm, mà nàng, không thể đem hắn liên lụy đến nghe phong đảo cuộc sống trung đi.“Mỗi người đều có chính mình bí mật, mà đồng nhi gia, là đồng nhi cực làm trọng thị địa phương.” Cửa nàng khẩu khí lý có chưa từng từng có xa cách. Nói đến đề, nàng cũng là đề phòng, hẳn chính là cho nàng nhất thời ảm áp, nhưng là cũng không hội bởi vậy mà nàng toàn tâm tín nhiệm -- nàng căn bản không có khả năng toàn tâm đi tín nhiệm bất luận kẻ nào.

Nghe được nàng trong lời nói lạnh nhạt, nhìn nàng phải rời khỏi, hạo triệt trong nháy mắt trong lòng tràn ngập mất mát. Hắn gọi ở nàng, hỏi:“Ta đây về sau yếu như thế nào tìm đồng nhi đâu?”

Dã đồng hỏi ngôn, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nàng nghĩ đến hẳn sẽ không chủ động muốn tìm nàng đâu!

“Triệt ca ca hẳn là cũng là ở tại hôm nay trong thành đi!” Dã đồng oai cúi đầu tưởng,“Nếu ca ca nhất định phải tìm đồng nhi trong lời nói, liền cấp trong thành Minh Nguyệt cư chương quầy lưu trưng tờ giấy, ước hảo thời gian, nói giao cho tuyết bay có thể.”

Tuyết bay? Hạo triệt sừng sốt, thế này mới khiến nàng tên thật sao?

“Triệt ca ca, ta đi rồi nga!” Dã đồng cười phát phát tay, rất nhanh hạo triệt liền nhìn không thấy cửa nàng tung tích. Hắn nắm chặt dây cương, yên lặng nhìn nàng biến mất địa phương thật lâu, mới gấp mã bụng, lửa cháy nhanh chóng chạy như bay đứng lên, cuộn cuộn nổi lên một đường cát bụi.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Minh Nguyệt Cư

“Trời mưa đâu.....” Dã đồng buông xuống quyền sách trên tay, đẩy ra cửa sổ, thân thủ đi tiếp mưa. Nhìn dưới lầu triệu lồi luống cuống tay chân thu thập được thảo, nhảy vào thạch bảo nội, không khỏi nở nụ cười.

“Các chủ!” Vũ điển hơi tức giận kêu lên.

“Ta ở.” Dã đồng không có hồi đầu, lấy tay chỉ xẹt qua cửa sổ thượng một giọt bọt nước vừa chảy qua dấu vết, “Vũ điển, người xem nốt, triệu lỗi lại một lần bị trận mưa biến thành chát vật cực! Thật khờ! Ta rõ ràng nói cho quá hẳn hôm nay hội trời mưa.”

“Hạ hoa tuyết bay!” Vũ điển lớn tiếng kêu lên, dừng một chút, thở dài, hơi ai oán nói, “Ta ở cùng người hội báo này nguyệt nghe phong các vận hành tình huống.”

“Ân, ta biết nha!” Dã đồng rút cục chuyển qua thân, ở bức màn thượng cọ cọ thủ, một lần nữa cảm lấy thư, “Vừa rồi giảng đến lục hoàng tử sở tề điệp chiến thắng trở về, thỉnh tiếp tục.”

Vũ điển thất bại cảm lấy trên tay sổ sách, tiếp tục hội báo đi xuống.

Cùng dã đồng nói chuyện thực nhẹ nhàng, chỉ cần thoáng đề cập, nàng sẽ biết được hần yếu giảng chút cái gì, hơn nữa sẽ có điều hữu lý đem nhìn như không có vấn đề gì các loại sự vật hữu cơ kết hợp cùng một chỗ. Nhưng, duy độc nàng nghe người ta nói chuyện thái độ làm cho hần thực khó chịu! Hần ở một bên nhận thức còn thật sự thực sự hội báo sự vật, mà nàng cũng là đọc sách về tranh không chỗ nào không làm, thậm chí đôi khi quỳ rạp trên mặt đất đùa độc xà. Đây đó nhưng là người khác muốn biết cũng rất làm khó tình báo a! Nhưng hần lại không có cách nào trách cứ nàng, mỗi khi hần muốn chỉ trích nàng không có tôn trọng hần lao động thành quả thời điểm, nàng luôn nháy mắt, vẻ mặt vô tội đưa ra chính mình giải thích, mà này giải thích thường thường gọi hần cảm thấy tự thẹn phát như..... Thật sự là cái làm cho người ta lại yêu vừa hận tiểu tử kia!

“Ân, sở tề điệp a..... Năm nay năm ấy mười sáu, cũng là đã muốn làm cho địch nhân nghe tin đã sợ mất mật, tự mười một tuổi tránh ra thủy ra ngoài chinh chiến, khó từng có bại tích, quả nhiên là cái thiên tài đâu!” Dã đồng rút cục theo thư trung ngừng đầu lên, vẻ mặt khuyh tiện nói.

“Ách.....” Vừa mới chuẩn bị hỏi một chút nàng có cái gì ý tưởng vũ điển một hơi ngạnh trụ, mười một tuổi? Kia tính cái gì? Trước mắt này yêu nghiệt cửu tuổi nhiều liền một tay khởi đầu nghe phong các, còn hấp dẫn trên giang hồ nhiều như vậy thanh danh rõ rệt nhân, cư nhiên về mặt khuyh tiện nếu nói đến ai khác là thiên tài -- thật sự là, nàng chẳng lẽ là muốn đánh nhau đánh hẳn sao?

Dã đồng thấy hần lên án ánh mắt, nghịch ngợm cười cười, tiếp tục nói: “Nhưng là làm một cái hoàng tử, gần nhất biên cảnh yên ổn không ít, nghĩ đến hẳn là không quá khả năng ra lại thiên thành. Không biết, hẳn đến lúc đó duy trì là vị ấy hoàng tử nốt..... Lại hoặc là, lại nhiều đi ra một cái cạnh tranh hoàng tử đâu?”

“Sở tề điệp mẫu phi ở hần sinh ra khi liền chết đi, hơn nữa gia tộc lý không có gì thế lực, hơn nữa hần từ nhỏ sinh hoạt tại ngoại cung, mười tuổi khi trở lại thiên thành cũng là rất nhanh mang binh xuất chinh, nghĩ đến thế đan lục bạc, hẳn là không có năng lực cùng các vị hoàng tử cạnh tranh.” Vũ điển phân tích nói.

“Không có năng lực?” Dã đồng nghiêng ngẫm nở nụ cười, “Có lẽ đi!”

“Còn có, Các chủ, người không biết là nghe phong các hiện tại.....”

Vũ điển trong lời nói còn không có nói xong đã bị đánh gãy, dã đồng sờ sờ cằm, trầm ngâm nói: “Nghe phong các hiện tại ở trong triều nhân chức quyền đều rất nhỏ, làm việc còn cần đi cùng người khác giao tiếp, nếu yếu phát triển đi xuống, như vậy là không đủ.”

Vũ điển vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Ta nói, Các chủ, người tìm trở về những người này, có người nào là nguyên ý đi vào triều làm quan? Hiện tại ở trong triều nhân cũng là không chịu tái cố gắng, nói là đỡ phải bị cuốn vào chính trị đấu tranh trung, sợ phiền toái. Nhưng là người chẳng lẽ yên tâm người khác sao? Đây vẫn là tùy duyên đi!”

“Ta biết lập!” Dã đồng cười thần bí, “Nhưng là, ta lập tức sẽ giải quyết vấn đề này nga!”

“Người tìm được người?” Vũ điển tò mò hỏi.

“Hừ, bí mật!” Dã đồng nhảy dựng lên, tùy tay đem thư tắc trở về giá sách thượng, “Cáp, ta nhất định phải đi tìm triệu lỗi đi! Gọi hẳn không nghe của ta nói, chịu thiệt đi!”

Vũ điển nhìn dã đồng bóng dáng sôi nổi ra cửa, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ tươi cười. Nàng cùng bọn họ như cũ là ngăn cách thực, cho dù cùng mọi người cãi nhau âm ỉ oán hận thật sự hoan, nhưng là về của nàng tư liệu, ngay cả vận dụng nghe phong các lực lượng cũng không có cách nào khác tra ra, nàng giống như là trống rỗng toát ra đến dường như. Nàng theo đuổi bọn họ điều tra, hào phóng nói cho chính bọn họ mang theo nhân bên ngoài cụ, cũng là chắc chắn bọn họ tra không được -- của nàng cuộc sống, cự tuyệt bọn họ tham dự.

Tiếp qua hai ngày liền khoa cử đầu! Dã đồng lấy tay chỉ khẩu đảm chính mình cầm, nếu có chút đảm chiêu. Quả nhiên, hay là muốn chính nàng đi làm đầu! Nàng xem trước mắt tân chế tác nhân bên ngoài cụ, vậy làm cho cuộc sống càng thêm bận rộn chút đi!

Minh Nguyệt cư, nghe phong các kì hạ sản nghiệp, chính là không có bao nhiêu nhân biết thôi. Dã đồng yếu hồ nước ấm, lẳng lặng ngồi ở khắp ngõ ngách lý.

Nàng cùng triệt ca ca nói cũng là nơi này đâu, quả nhiên hẳn là không có khả năng chủ động đến ước của nàng! Dã đồng biểu tình có chút thần thờ, cái miệng nhỏ xuýt uống chén trung nước trà, khoảng cách bọn họ lần trước gặp mặt đã qua đi gần nửa năm, nàng cư nhiên ngày họp dài -- thật sự là ngu

xuân cảm xúc đầu!

Tay nàng điểm thượng cái bàn, ở ánh mặt trời trung để lại một bóng ma, nàng di động tới thủ, làm không biết một nhìn bóng ma dời đi phương vị. Ân, nàng tuyệt đối sẽ không tha lòng có nhân dùng nghe phong các thể lực hiện lên địa vị cao, nhưng lại vô lấy thủ tín cho nàng. Như vậy nàng vẫn là chính mình đi thôi.

Minh Nguyệt cư khoảng cách khoa cử trường thi không xa, bên trong tràn đầy dự thi tài tử, mọi người ngồi ở cùng nhau vật tượng luận bàn, thuận tiện nói chuyện đối phương đề -- tại đây điểm thượng, mọi người hiểu lòng không tuyên. Dã đồng đã muốn ở trong này ngày người hai ngày. Huyền não đại đường lý, tràn ngập di động khoa hơi thở, nghe những người này lá mặt lá trái, cho nhau khen tặng, nàng chính là lẳng lặng nghe, phán đoán lần này cuộc thi mọi người thực lực.

“Vị này huynh đài, khá vậy là tới dự thi?” Một cái phóng chừng là vừa vừa tới đến nơi đây kín người mặt tươi cười chạy đến dã đồng bên cạnh bàn hỏi.

Dã đồng có chút phiền chán giương mắt, nàng vốn là như muốn nghe mọi người lời nói, giờ phút này suy nghĩ lại bị túm hời, thực tại làm cho người ta buồn bực.

Người nọ thấy nàng trong mắt tràn một đạo ánh sáng lạnh, lại nhìn thấy kia xấu xí thật dài đao ba, không khỏi cả kinh.

“Không, chính là nhất giới giang hồ lãng tử thôi.” Dã đồng lạnh lùng trả lời, phát hiện người nọ không có cho nàng tầm mắt tương tiếp, nghĩ đến đã là hời hạn tới nơi này tìm nàng đi!

“Kia..... Kia huynh đài tự tiện..... Tiểu sinh, tiểu sinh sẽ không quấy rầy.....” Người nọ hàm hồ nói, vội vàng tránh ra.

Thiệt! Dã đồng ở trong lòng hèn mọn một chút, lại bỗng nhiên phát hiện, vừa rồi huyền não đại đường trong nháy mắt im lặng ngay cả một cây châm rơi xuống đất thanh âm đều nghe thấy, không khỏi ngạc nhiên. Nhận thấy được mọi người ánh mắt đều ngắm nhìn tới cửa, nàng không khỏi cũng nhìn đi qua. Ra chuyện gì? Nàng vừa rồi chẳng lẽ bỏ lỡ cái gì trò hay sao?

Tiểu nhị nhìn thấy cửa nhân chính là đứng, trên mặt mặt nạ phản xạ hàn quang, không khỏi tâm sinh khiếp ý. Người nọ lại không nói lời nào, chỉ phải nuốt nước miếng một cái, dùng suy yếu thanh âm hỏi: “Khách quan, ở trọ, nghỉ trọ, dùng cơm, ngài yếu loại nào?” Vốn là cúi đầu thanh âm ở người tới tầm mắt đảo qua dưới cang thấp, trước mắt này chủ tớ tàn mất ra hàn khí..... Thật đúng là quái tâm nhân.....

Dã đồng nhìn đến người tới bộ dáng, tâm đột nhiên nhảy dựng, lại khác thường sung sướng lên. Ân, chờ mong quả nhiên là ngu xuân cảm tình, vẫn là nàng chủ động đi tìm hắn đi! Cũng đừng làm cho hắn dọa đến chính mình trong điểm tiểu nhị.

Hạo triệt nhìn thấy này không khí, lại nghe đến tiểu nhị áp ứng thanh âm, không khỏi tâm sinh phiền muộn. Đây là đồng nhi làm cho hắn đến địa phương sao? Ở trong này thật sao có thể ước đến đồng nhi sao?

Mạnh cảm thấy theo góc chỗ có một bóng dáng giống hần vọt tới, không khỏi nhướng mày -- là ai lớn như vậy dám? Tại đây rõ như ban ngày dưới cang dám đến đánh lén hắn sao?

Hắn bên người thị vệ bụi cỏ cũng phát hiện này nhất tình huống, phản xạ có điều kiện tính rút kiếm thứ hướng người tới. Hạo triệt thần sắc khẽ biến, căng thẳng rảnh tay chỉ.

Dã đồng tự nhiên thấy này hai người đề phòng, bất mãn bĩu môi, nhưng của nàng mục đích cũng không hội bởi vậy mà thay đổi. Nàng thân thủ xảo diệu hóa đi bụi cỏ kiếm chiêu. Điều này làm cho bụi cỏ cả kinh, không khỏi càng thêm đề phòng.

Hạo triệt đột nhiên nghe thấy được kia ti hương thơm, vị lãng, ngón tay động tác cũng không từ một chút, liền bị người tới chàng nhập trong lòng. Nhưng thật ra bị đâm cho rất nhẹ, chút không có thương tổn hần ý. Hắn nhất thời không có phản ứng lại đây, tùy ý dã đồng ôm lấy chính mình. Bụi cỏ cũng là hộ chủ sốt ruột, một kiếm đâm tới, kiếm đâm đến dã đồng trên người, lại bị của nàng nội lực bản ngược, cắt thành hai đoạn. Hắn không khỏi có chút ngạc nhiên, chủ nhân vì cái gì bất động? Hắn nên làm cái gì?

“Triệt ca ca!” Dã đồng không có quá để ý đâm tới kia một kiếm, dùng sức ôm lấy hạo triệt thất lưng, ân, nàng thích như vậy.

Hạo triệt thể này mới phản ứng lại đây, trong thanh âm dẫn theo ti hần cũng vô pháp khống chế sùng nịch: “Đồng nhi.” Đột nhiên ý thức được bụi cỏ vừa rồi đâm tới kia một kiếm, mang lướt qua của nàng đỉnh đầu hướng nàng phía sau nhìn lại. Bụi cỏ thủ có chút sùng đỏ, kiếm chặt đứt, hần thị vệ ngây ngốc không biết làm sao.

Đại đường lý nhân thấy này một màn, càng thêm tỉnh. Này đột nhiên nhảy lên đi ra tiểu nam sinh là loại người nào? Như thế nào hội như vậy ôm cái kia đây người hần ý nam tử?

Dã đồng buông ra hạo triệt, thân thủ trao quá tay hắn, đối tiểu nhị phân phó nói: “Giúp ta kia bàn thêm một cái cái chén.”

Tiểu nhị sùng sốt sau một lúc lâu, vội vàng hướng phòng bếp chạy tới.

“Triệt ca ca, đến ta kia bàn đi thôi?”; Dã đồng nháy mắt, đáng yêu cười, gấp hạo triệt gập đầu, vui lòng kéo hắn hướng chính mình cái kia tiểu góc đi đến.

Trên đường, hai bên nhân đều né tránh, dù có trăm ngàn tốt kị cũng không dám ra tiếng, lại ở bọn họ phía sau truyền đến tích tích tuôn rơi nghị luận thanh. Dã đồng nghe được rõ ràng, nhưng hoàn toàn không nhìn, tâm tình nhảy nhót không thôi.

Đi vào bên cạnh bàn, bụi cô đau lòng đang cảm kiểm đứng ở hạo triệt phía sau, đã đồng khoe môi nhếch lên ý cười, chỉ đầu nhìn về phía hạo triệt, hai người đều giống đang chờ đối phương trước lên tiếng.

Người chung quanh nhìn về phía nơi này, lại phát hiện hai người nhìn nhau không nói gì, tiệm thấy không thú vị, lực chú ý tài trí tan khai đi, Minh Nguyệt cư lý trong lúc nhất thời quý dị không khí lại bị di động khoa hơi thở sờ thay thế được.

Đã đồng nhìn xem hạo triệt, nhìn nhìn lại hạo triệt phía sau bụi cô, chớp mắt, khả hạo triệt cũng không nói chuyện, chính là nhìn nàng, trong mắt có thần nhiên ôn nhu.

Bụi cô phát hiện chính mình chủ tử cư nhiên thu liễm chính mình trên người lạnh lùng hơi thở, không khỏi kinh ngạc, đánh giá đối phương cái kia xấu xí tiểu tử, cắn chặt thân.

Không khí nhất thời có chút đọng lại.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Lam Chỉ Thảo Trà

Trầm mặc bên trong, tiểu nhị nom nớp lo sợ đưa tới cái chén, nhanh chóng rời đi.

Đã đồng cầm cái chén, động tác bay nhanh hướng lên trên vẽ loạn cái gì, nhưng không có tránh được hạo triệt duệ mắt. Hạo triệt nhìn nàng hướng chén lý ngã nước trà, lại cấp chính mình ngã một ly, sau đó nhanh chóng mà vững vàng ở cho hạo triệt là lung lay một chút, kia trong suốt gì đó liền hòa tan vào cái chén lý. Hạo triệt không khỏi hoài nghi, đó là độc được sao?

“Triệt ca ca, uống trà.” Đã đồng chân thành cười, tinh thuần mà không mang theo một tia tạp chất, điều này làm cho hạo triệt không khỏi có tí cảm tức.

Hạo triệt nhẹ nhàng quơ quơ cái chén, khứu giác ti thâm vào ruột gan hương khí, là lam chỉ thảo, một loại trí nhân hôn mê dược vật, không có gì độc tính, nhưng là mê hôn dược chuẩn bị thành phần chi nhất. Nghe hương vị, là tinh thuần lam chỉ thảo, phỏng chừng có thể cho nhân mê man trước ba ngày ba đêm. Nàng muốn làm gì? Đây là của nàng mục đích sao?

Hạo triệt tâm ẩn ẩn đau một chút, mặt ngoài cũng là bất động thanh sắc nhìn đối diện khinh mạn nước trà đã đồng, nói: “Đồng nhi kia bị nhìn qua hơn ngon miệng, khả nguyện nhất đôi?”

Bụi cô nghe vậy nhanh dịch lên, cũng là cái gì cũng không có nhìn ra đến.

Đã đồng hiểu được hạo triệt ý, nho nhỏ mặt mặt nhăn ở tại cùng nhau, chích nhất tiểu một lát, nàng nhẹ nhàng đẩy dôi đi chính mình trước người kia ly trà.

Hạo triệt nhìn nàng lập lại đồ được động tác, thay đổi cái chén, không chút do dự kia đứng lên liền uống một ngụm, sau đó nói: “Triệt ca ca, người đôi một bên uống, nơi đó đồng nhi uống qua.”

Hạo triệt con người trở nên sâu thẳm, một tia tà tà ý cười nổi lên, hạo triệt tiếp đem thân đặt ở vừa rồi đã đồng uống qua kia một bên.

Nước trà lý, chua sót trung dẫn theo một tia ngọt lành, uống hoàn sau, hạo triệt cảm thấy đầu óc trong suốt không ít, không khỏi hoang mang, nhìn đã đồng về mặt ủy khuất biểu tình, hạo triệt cảm thấy chính mình đại khái là muốn sai lầm rồi.

Hạo triệt cầm lấy ấm trà, hướng cái chén lý ngã một ly trà thủy, đang muốn uống xong, nhất chích tay nhỏ bé chắn cái chén mặt trên. Hạo triệt nâng mắt nhìn phía đã đồng, thấy nàng theo trong tay áo lấy ra nhất tiểu hạp trong suốt thuốc mỡ: “Nếu ca ca tưởng uống này trà, còn thỉnh nhớ rõ thêm một chút này.” Đã đồng khẩu khí vô tội thực.

Hạo triệt nhìn chính nàng ngã ly trà uống, nghiêng ngả nở nụ cười: “Đây chính là đồng nhi vừa rồi mặt ở chén duyên thượng gì đó?”

“Àn, là.” Đã đồng thần nhiên hồi đáp.

“Là cái gì? Người muốn hại chủ tử?” Bụi cô khóa tiền từng bước, phòng bị nhìn nàng.

Đã đồng ánh mắt vụt sáng, quyết miệng nói: “Trung hoà lam chỉ thảo được tính gì đó.”

“Lui ra.” Hạo triệt thần nhiên mệnh lệnh nói, tầm mắt không có rời đi quá đã đồng, “Kia đồng nhi chính mình vì cái gì không cần?”

“Ta mới không cần! Thực khổ!” Đã đồng về mặt đau khổ nói, nàng sai lầm rồi, nàng nên một lần nữa kêu nhất hồ trà. Nàng nghĩ đến triệt ca ca sẽ

không nhìn ra đến, nghĩ đến là nàng quá mức tùy tính .

Hạo triệt thưởng thức cái hộp nhỏ, bên trong là một loại khác mùi thơm, mang theo tí vị khổ hơi thờ. Chính hắn về loạn một ít, nhìn nó nhanh chóng hòa tan, ngữ điệu hơi hơi lơ lửng:“Lam chi thảo trà?”

“Ân, dùng để nâng cao tinh thần thuận tiện giúp tập trung tinh lực.” Dã đồng mặt suy sụp xuống dưới,“Triệt ca ca, nếu có thể trong lời nói, có thể hay không đừng cho của người thị vệ như vậy tròng mắt ta nha? Đây trà vốn chính là đồng nhi chính mình uống đùa, nếu ca ca không thích, kia tái kêu nhất hồ là được.”

“Hương vị không sai.” Hạo triệt liếc bụi cỏ liếc mắt một cái, lời nói gian lược có ý cười.

Bụi cỏ kinh ngạc tròng lớn mắt, ở hắn trong trí nhớ, đây là chủ tử lần đầu tiên tỏ vẻ vui sướng, tuy rằng chỉ có thần nhiên một chút, nhưng là lại đủ để cho hắn nghĩ đến chính mình lỗi tai xảy ra vấn đề. Nhìn trộm xem hạo triệt, thấy hắn như cũ mặt không chút thay đổi, nghĩ đến quả thật là hắn lỗi tai ra vấn đề đi!

“Khi đó tự nhiên!” Dã đồng lược hiểu được ý cười nói,“Đây chính là đồng nhi nghiên cứu nửa ngày mới làm ra đến đâu! Thiên hạ độc này một nhà nga!”

Hạo triệt phẩm nước trà:“Xem ra đồng nhi đối thảo dược rất nghiên cứu.”

“Triệt ca ca cũng không kém, cư nhiên vừa nghe đã nghe đi ra .” Dã đồng nhún nhún vai, sau đó giống như lơ đãng hỏi,“Ca ca hôm nay tới nơi này là tới đang làm gì?”

“Vi công sự.” Hạo triệt nói đơn giản.

Dã đồng thùy hạ lông mi, đầu đi chợt lóe rồi biến mất mất mát loại tình cảm. Quả nhiên, không nên chờ mong đâu!

“Công sự?” Dã đồng khẩu khí lý trần đầy tò mò, hạo triệt lại cảm giác của nàng cảm xúc trong lúc nhất thời lạnh nhạt đi xuống.

“Nhìn xem lúc này đây cử tử như thế nào.” Hạo triệt dừng một chút, vẫn là bổ sung nói,“Nhớ tới đến đồng nhi nói qua tới nơi này tìm người, liền thuận tiện đến đây.”

“Cử tử? Muốn xem bọn họ làm cái gì?” Dã đồng lại sung sướng lên, nàng không khỏi tự giễu, cư nhiên cảm xúc như vậy bị nhân tác động,“Bọn họ không thú vị cực! Đồng nhi ở trong này nghe xong tam thiên, đều nhanh đang ngủ đâu!”

“Ân? Đồng nhi nghe được cái gì?” Hạo triệt nhìn về phía nàng.

“Bất quá là một ít toan hủ văn nhân thôi!” Dã đồng giao hoạt cười cười, thân thủ vầy vầy, hạo triệt liền cũng phối hợp tham qua thân đến,“Nhưng là, triệt ca ca, người xem nga, bên kia này nhân hòa cái kia góc sáng sữa nhân, nếu không có gì bất ngờ xảy ra trong lời nói, nhất định có thể tiến tiền lục !”

“Dùng cái gì thấy được?” Hạo triệt theo của nàng tầm mắt nhìn về phía kia hai người, một cái về mặt ngọc lẳng, một cái khác cùng người khác bất chuyện, một bộ tiểu nhân sắc mặt, không khỏi dù có hứng thú đi.

“Nhìn xem liền đi ra thôi!” Dã đồng nhu nhu nói, ần có làm nũng ý.

“Ân.” Hạo triệt thần nhiên hồi đáp, trong lòng cũng thực chấp nhận.

Dã đồng vừa mới muốn mở miệng phản bác, lại nghe thấy bụi cỏ cung kính chen vào nói nói:“Chủ tử, canh giờ đến.”

Hạo triệt thần nhiên ừ một tiếng, đứng dậy, xem hướng dã đồng:“Đồng nhi, ta còn có việc, đi trước một bước.”

Dã đồng sừng sốt một chút, thủ nâng đầu:“Ca ca nhớ rõ muốn tới tìm ta nga!”

“Hào.” Hạo triệt gật gật đầu, rồi đi.

Dã đồng nhìn hắn bóng dáng rời đi, đột nhiên mất đi nghe những người đó nói chuyện hưng trí, dùng ngón trở dính chút nước trà, ở một chỗ trên bàn họa quyền quyền. Ánh sáng mặt trời chiếu ở thủy tích thượng, phản xạ ra trong suốt ánh sáng. Dã đồng máy móc lặp lại bắt tay vào làm thượng động tác, đầu óc trống rỗng. Đầu ngón tay ma sát có chút đau, nàng mới phản xạ tính rút tay về, thấy thủy tích đã muốn phạm hơn phân nửa, mị hí mắt, lấy tay ngăn trở ánh mặt trời, thấy ngoài cửa sổ đầu người toàn động, không lại quật khỏi một tia tò mò. Thôi, dù sao nên biết đến cũng đều cơ bản đã biết, phải đi nhìn xem bên ngoài có cái gì náo nhiệt đi!

“Đại thẩm, đây là đang đợi cái gì nha?” Dã đồng tò mò hỏi.

“Lục hoàng tử khai hoàn hồi hướng, mọi người đều ở ven đường chờ xem đâu..... Ai, đến đây đến đây.....”

Nguyên hứng thú phấn đảm người càng thêm sôi trào lên, dã đồng kiễng mũi chân, nhìn xung quanh kia theo cửa thành kỳ mã tiến vào thật dài đội ngũ, cầm đầu là một thiếu niên, trên người mặc rất nặng áo giáp, cũng không có vẻ ngốc, ngược lại là bị sấn ra một cỗ oai hùng khí. Áo giáp lờ lờ phản quang, lại che lấp không được hắn trên người lãnh cứng rắn khí, nơi đi qua, huyền não tất cả mọi người không tự chủ được nhắm lại miệng, ngẩng đầu nhìn hắn.

Cách gần, đã đồng mới nhìn rõ thiếu niên diện mạo.

Hắc ám con người giống như nhất hoàng hồ sâu, tựa hồ vọng không thấy để, lại gọi lên người khác muốn tìm tòi đến tột cùng dục vọng. Khóe mắt hơi hơi khoi mào, hơi có chút mỉa hoặc ý tứ hàm xúc, lại bị trên mặt hắc lãnh sát sở hướng không, vốn có vẻ lược có âm nhu mặt bởi vì hắc lãnh cao áp làm cho người ta không cảm giác chút nữ khí.

Cao thẳng mũi cùng với góc cạnh rõ ràng bạc thân, mang theo lạnh lùng, nhưng chỉ nhu hơi thêm ngấm lại liền có thể đoán được chúng nó nếu là nhiễm thượng ý cười, chỉ cần nho nhỏ một tia, sẽ gặp giống như đầu mùa xuân thứ nhất đóa hoa khai, hóa ngàn vạn hàn băng, càng thêm câu hồn đoạt phách. Nhưng giờ phút này chúng nó lãnh khốc chỉ tới, liên quan kia hoàn mỹ ngà voi bạch, đã có khỏe mạnh nhan sắc da thịt, nhất tịch có vạn phần lãnh khốc, lại làm cho người ta sinh ra muốn âm áp chúng nó xúc động.

Họa thủy. Đã đồng âm thâm lời bình nói, tiếp tục đánh giá.

Hắn dáng người cân xứng cao ngất, mang theo luyện võ người mềm mại cùng với vừa nhận, làm cho nàng nhớ tới cây cối lý thân thủ thoãn thoát Báo tử. Nhiều năm chinh chiến cũng không có đem hắc phơi nắng hắc, ngược lại đi trừ bỏ hắc âm nhu, quả nhiên không phụ thiên hạ thứ nhất mỹ nam tử danh xưng.

Thấy chung quanh si mê các nữ nhân, nghe thấy xa xa theo sờ tê điệp lãnh khí tràng bên trong khôi phục lại mà ra hiện ồn ào não động, đã đồng chính là thuần thuần thường thức, thường thức hắc cử chỉ trong lúc đó thư giãn, thường thức hắc trên chiến trường sở mang xuống dưới dương cương khí, lại ở trong đầu tính toán, nếu là hắc tiến nhập triều đình, không biết hội mang đến thế nào thay đổi -- a, rất là chờ mong đâu!

Lơ đãng gian phiết đến miệng hắc giác kia một tia không kiên nhẫn, đã đồng không khỏi hứng thú càng đậm, không vui sao?

Nhìn đội ngũ chậm rãi đi quá, đã đồng đang chuẩn bị hỏi Minh Nguyệt cư tiếp tục uống trà, lại bị người khác đối thoại hấp dẫn trụ, khóe miệng gọi lên một tia bất hảo mỉm cười.

“Thiết, chiến thần có gì đặc biệt hơn người? Ngay cả nữ nhân đều bính không được, trời biết hắc có cái gì bệnh không tiện nói ra đâu!”

“Như thế nào hội?”

“Người không biết sao? Hắc lúc trước chính là bởi vì trốn tránh Thánh Thượng nên vì hắc đón dâu, mới lãnh binh đi ra ngoài đánh gặc, thật không có nghĩ đến cư nhiên được cái chiến thần hàng đầu, hừ, tựa như cái đàn bà đường như, tính cái gì anh hùng!”

“A, nghe nói hắc quý phủ hiện tại ngay cả cái thị thiếp đều không có, không phải thực sự nói không nên lời tặc xấu đi!”

.....

Nghe mang theo ghen tỵ nghị luận, đã đồng cảm thấy sự tình càng phát ra thú vị, có bệnh không tiện nói ra chiến thần a..... Tuy rằng vừa rồi nghị luận đều là chút ghen tỵ nhân theo như lời, có lẽ còn có khả năng sẽ là trong triều này hắc hoàng tử rải lời đồn, nhưng là bất luận là cớ nào thái quá lời đồn đều đã có nhất định chân thật tính, không biết nơi này lại cái gì đâu?

Đột nhiên nghe thấy có người ở nghị luận ngày mai khoa cử việc, đã đồng mới ý thức được chính mình hôm nay thất thần thời gian thật sự là lâu lắm. Nàng cư nhiên hội đối này đó bình thường chính mình không thể nào cảm thấy hứng thú bất quá sinh ra hứng thú, có lẽ nàng quả nhiên là rất nhân nha!

Đã đồng lắc lắc đầu, về tới chính mình góc, mạnh quán một ngụm sớm lạnh thấu lam chỉ thảo trà, cảm giác đầu óc hơi chút thanh minh một ít, hơi hơi thư khẩu khí. Bất quá, phòng chừng qua hôm nay sẽ không hội lại có lớn như vậy đoạn như vậy thanh nhàn thời gian nha! Đã đồng đem ánh mắt phóng xa -- ngày mai, lại nhiều một thân phận đâu!

A, như vậy bởi vì hội ở bất đồng thân phận, bất đồng tính cách lý, nàng sớm hay muộn có một ngày hội bị lạc đi..... Lại có lẽ, nàng vốn không có đã làm chính mình đâu.....

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Khoa Cử

Đệ tam trương nhân bên ngoài cụ.

Đã đồng thờ dài, nhìn trong nước hình ảnh. Đó là cái hơi tính trẻ con thiếu niên, ánh mắt gian toát ra một loại đơn thuần cam liệt, bộ dạng có chút thanh tú, cho dù không phải rất tuấn tú khí, nếu hơi thêm cho rằng, vẫn là đủ để lừa đi một ít cô gái phương tâm.

Đã đồng đối với chính mình làm cái mặt quỷ, giờ phút này nàng, mặc vài thô quần áo, trên người hơi một tia lây lộn, vẻ mặt lý trần đầy hàm hậu sắc, nhìn

qua thành thật khả khi, bất quá là cái con mọt sách bộ dáng thôi.

Nàng ở ngoài thành một cái tiểu trong ngôi miếu đồ nát, cũ nát thủy hang lý cái đĩa mưa, ảnh ngược nàng hiện tại bộ dáng. Sửa sang lại một chút tóc, nàng cảm gánh nặng, hướng thiên thành phương hướng đi đến.

Tới trường thi thời điểm, khoảng cách khai khảo chỉ có nhất ly trà nhỏ thời gian, nàng một bộ phong trần mệt mỏi bộ dáng, cố gắng không cho chính mình suyễn quá lợi hại, lỗ mũi thất thất xông đi vào. Nàng đối giám thị quan đi lễ, dùng hàm hậu thanh âm nói:“Đối..... Thực xin lỗi, ta đến muộn.....” Nói chuyện gian hồ loạn không biết là làm sao giọng nói quê hương, lại bất chúc quan thoại mà hơi có chút lộng xảo thành chuyên ý tứ, dẫn tới trường thi nội thí sinh một trận châm biếm. Giám khảo thấy nàng một bộ chưa thấy qua quen mặt hài đồng bộ dáng, không kiên nhẫn phát phát tay:“Còn không có đâu! Mau nhập tòa!”

“Cám ơn đại nhân!” Nàng ngốc hành lễ, lại một lần mở miệng tắc lại đưa tới châm biếm, mặt nàng đỏ lên, xám xịt làm được chỗ ngồi thượng, cúi đầu, tràn đầy quần bách bộ dáng.

“Đây là lần này nghe nói là thiên tài tiểu tử? Thổ đã chết!” Phía sau có nhân không tính nhỏ giọng trào phúng nói, dẫn phát rồi lại một trận cười vang, đã đồng đầu thấp đủ cho cang thấp, cang không ngừng giảo bất tay vào làm chỉ, lại gọi người cang thêm xem thường.

Rốt cục khai khảo, đã đồng nhìn phát hạ bánh cuốn, thủ bút, nghiền mặc, ở bài thi thượng viết thượng “Không trĩ ảnh” Ba chữ. Nhìn người chung quanh, hoặc trầm tư, hoặc trấn định, hoặc tươi cười rạng rỡ, hoặc sầu mi khổ kiểm, nàng không khỏi cảm thán -- này quả nhiên là nhân sinh trăm thái a! Nàng chán đến chết ách xì 1 cái, tùy tiện bắt đầu đáp đề. Của nàng văn vẽ lược hiển nịnh nọt mà từ táo hoa mỹ, nhìn kêu chính nàng cũng hiểu được có chút đối trá. Nhưng, nàng điều tra quá lần này chấm bài thi nhân, đại khái đã biết hân yêu thích, cũng chỉ có như vậy viết đến đầu này sở tốt lắm.

Cuộc thi quả nhiên là kiện chuyện nhảm chán đâu!

Viết viết nàng mà bắt đầu thất thần, suy nghĩ vẫn về tới hai năm tiền.....

Khi đó nàng liền bắt đầu vì chính mình vào triều làm quan làm chuẩn bị, theo thi hương bắt đầu, đi bước một đi tới hôm nay từ dưới chân.

Không trĩ ảnh, năm nay năm ấy mười ba, cha mẹ song vong, từ nhỏ bị một cái tư thực tiên sinh sở thu dưỡng, ở học tập thượng biểu hiện ra kinh người thiên phú, bởi vì này tuổi nhỏ, bị quê nhà nhân thị làm thần đồng, khả trên thực tế nàng mỗi lần cuộc thi luôn tạp ở thấp cấp cái kia tuyển thượng, không cao không thấp thoải mái thấp cấp.

Đương nhiên, này thân phận chính là đã đồng vận dụng nghe phong các thế lực bịa đặt, căn cứ “Ta bất nhập địa ngục ai vào địa ngục” tư tưởng, đã đồng này Các chủ cuối cùng vẫn là quyết định tự mình thực tiễn.

Ai, nhập sĩ làm quan, bao nhiêu nhân xua như xua vịt chuyện tình, trên đảo này được cho là nàng tâm phúc nhân cũng là tị chi như rắn rết, đáng thương nàng một sát thủ cư nhiên còn muốn đi học thi từ ca phú, mỗi khi nhớ tới, nàng đều cảm thấy kia vài cái chuẩn bị cuộc thi ngày qua thực sẽ không là nhân quá. Mỗi ngày ngâm ở thư đôi lý, đôi này tiền nhân quan điểm còn không có thể vọng thêm nghị luận, căn bản chính là học bằng cách nhớ. May mà nàng từng có mục không quên bản lĩnh, nếu không thật đúng là sẽ bị mấy thứ này giết chết!

Không trĩ ảnh, bất quá là vạn vật thành không, duy dư tàn ảnh thôi.

Ý nghĩ quay lại đến bài thi thượng, nhìn đến chính mình biên thất thần cư nhiên cũng mau viết xong, không khỏi châm chọc cười, thật không biết vì cái gì sẽ có nhiều người như vậy cả đời hay dùng đến khảo thứ này, căn bản là lãng phí thời gian.

Viết xong sau, thô sơ giản lược nhìn nhìn, cảm thấy không có gì có thể cải biến, vì thế nhìn mắt chung quanh, còn không có nhân nộp bài thi đâu..... Quên đi. Nàng treo lên một bộ ngượng ngùng mà không hiểu quy củ thành thật hình dáng, cung kính hai tay giao cuốn, không để ý người khác kinh ngạc hoặc là hèn mọn ánh mắt, ly khai trường thi.

Giãn ra một chút gân cốt, khoảng cách tiếp theo tràng cuộc thi còn có chút thời gian, nhưng tựa hồ là không đủ hồi nghe phong đảo, vậy đi tướng phủ đi, bằng không Linh nhi này tiểu nha đầu vừa muốn oán giận.

“Bên ngoài vì cái gì như vậy huyền ảo?” Đã đồng chính nhắm mắt dưỡng thần, lại nghe bên ngoài một mảnh ồn ào, làm như theo rất xa truyền đến, loáng thoáng lại phức tạp thực.

Linh nhi nghe tiếng, đẩy môn tiến vào, cũng là Hoàn nhi đi theo thân thể của nàng sau hồi đáp:“Tiểu thư, là tứ thiếu gia tham gia hoàn cuộc thi vừa mới hồi phủ, này hân tiểu thư thiếu gia nhóm đều nhìn.”

“Ân? Người cũng tương nhìn?” Đã đồng tọa thẳng thân mình, nhìn Hoàn nhi hỏi.

“Ai, tiểu thư, người ngày thường lý không phải đứng ở trong phòng chính là ra phủ đi chơi, này trong phủ chuyện tình cũng là so với bên ngoài thú vị nhiều lắm! Nếu không đi liền rất đáng tiếc!” Hoàn nhi vội vàng nói, hơi có chút hoa chân múa tay vui sướng, xem ra là rất muốn đi.

Đã đồng chậm rãi đứng lên:“Vậy đi xem đi!”

Không vội không chậm chấp hướng thanh nguyên chỗ đi đến, nhìn bên người Hoàn nhi một bộ cấp khó dẫn nổi bộ dáng, đã đồng lại như cũ vẫn duy trì chính mình bước đi, nhưng thật ra xem Linh nhi ở một bên buồn thanh cười không ngừng. Đã đồng nhìn nàng một cái, nàng thoáng thu liễm chút, bất quá khóe miệng còn dương thật to độ cong. Đã đồng âm thầm lắc lắc đầu, Linh nhi vẫn là rất không xong trọng đi!

Đi đến thời điểm, tông minh hàng bên người đã muốn vây quanh nhất đồng lớn người, tông kì tuyết đứng ở hân bên người, một bộ dáng vẻ đặc ý, thấy nàng đến đây, kiều ngạo giống như khai bình không tước bình thường, kiều khích nhìn nàng.

Dã đồng không nói gì, nàng tự nghĩ chính mình đều không có tiếng tăm gì lâu như vậy, nàng như thế nào còn có thể đối chính mình có lớn như vậy địch ý đâu?

“Từ ca lần này nhất định cò hiệu khai đắc thắng đi!” Của nàng đồng bào đệ đệ tông minh chính vọt tới tông minh hàng trước người, nịnh bợ nói, trong mắt lóe vô hạn khát khao cùng khâm tiệp.

“Khi đó tự nhiên!” Tông minh hàng dương dương tự đắc nói đến.

Dã đồng bảo trì trầm mặc, nàng đều theo trường thi về nhà hơn nửa nghỉ ngơi thật lâu hân mới trở về, ngẫm lại cũng không cảm thấy hân sẽ có cái gì thực làm cho người ta chờ mong kết quả -- nhưng là nếu là đương triều tả tướng con, nói vậy cũng sẽ tiến vào tiền vài tên đi! Dù sao hiện tại tông tu quốc thế lực vẫn là rất lớn, bận điểm ấy việc nhỏ vẫn là làm được đến.

“Đi? Tông kì dao người như thế nào sẽ đến nơi này?” Tông kì tuyết như là vừa mới nhìn đến nàng dường như, vô cùng kinh ngạc nói, “Cũng là nghĩ đến nhìn xem ca ca phong tư đi! Thử!”

“Kì dao chính là nghe thấy nơi này có động tĩnh đi ra nhìn xem thôi.” Dã đồng biết vâng lời hỏi đáp.

“Hừ, nhớ người cũng không biết trong phủ đã xảy ra cái gì!” Tông kì tuyết nha đầu Nguyệt nhi cúi đầu nói một tiếng, khẩu khí lý cũng tràn đầy khinh thường ý tứ hàm xúc.

“Tiểu thư nhà chúng ta như thế nào hội không biết đâu!” Hoàn nhi xúc động lớn tiếng nói, còn hào không có uy hiếp lực huy huy quyền đầu.

Dã đồng thở dài, nàng thật sự là không có hứng thú tham dự này đó ngày thơ cãi nhau, nhưng Hoàn nhi như vậy vừa nói, nghĩ đến liền đem nàng cấp cuốn đi vào. Thật sự là phiền toái thể nào!

Quả nhiên, Nguyệt nhi nghe thấy được, cũng là cực vì xúc động.

ộng, gặp tông kì tuyết chút không có ngăn cản của nàng ý tứ, lớn tiếng nói: “Trời biết nàng mỗi ngày đang làm cái gì! Mỗi ngày chẳng biết xấu hổ đi tòng ra phủ, còn nói chính mình thể nhược nhiều bệnh! Ta xem chính là đi ra ngoài cùng cái kia đã nam nhân tư hội đi!”

“Nguyệt nhi, như thế nào có thể nói như vậy đâu?” Tông kì tuyết thấy tông kì nghiêm sắc mặt cũng thay đổi một chút, thể này mới ra tiếng trách nói, nhưng trong thanh âm hiển nhiên không có chút trách cứ ý.

“Đây là sự thật thôi..... Ta đã biết, tiểu thư.....” Nguyệt nhi đặc ý oan Hoàn nhi liếc mắt một cái, cúi đầu.

“Người..... Người nói bừa!” Hoàn nhi mặt trướng đỏ bừng, lời nói gian lại có vẻ lo lắng không đủ. Thầm oán nhìn dã đồng liếc mắt một cái, cắn giận nói: “Trong phủ cũng không phải chỉ có chúng ta tiểu thư một cái ra phủ!”

Dã đồng nghe vậy, càng phát ra không nói gì, này Hoàn nhi..... Thật đúng là không có cùng người tranh cãi thiên phú đâu!

Linh nhi nguyên lai cũng là phần nộ, nhưng nghe thấy lời này, cũng là sinh ra một loại thật sâu cảm giác vô lực, ngược lại là không có gì tinh lực đi sinh khí.

“Hoàn nhi, không cần hơn nữa.” Dã đồng rút cục thì nói ngăn cản nói, “Kì dao thể nhược là sự thật, nhưng là cũng không phải không thể động. Xin hỏi Bát muội chẳng lẽ là không có ra quá phủ sao? Chẳng lẽ là không biết bên ngoài phần khích sao? Đương nhiên, nếu là nhất định phải vu tội kì dao đi làm cái gì gây rối việc, kì dao cũng không ngón mà chống đỡ.”

“Ta như thế nào hội đợi tin loại này đồn đãi đâu?” Tông kì tuyết thấy người chung quanh xem dã đồng ánh mắt đã muốn không phải thực thiện ý, thể này mới lui từng bước, dù sao nếu tái khí thể bức nhân đồ thực có vẻ nàng vu tội.

“Bát muội không tin là tốt rồi, kì dao tất nhiên là hội nắm chắc hảo đúng mực, sẽ không mất tướng phủ mặt mũi.” Dã đồng nhạ nhạ nói, thấy Hoàn nhi tựa hồ còn muốn nói chuyện, phiêu nàng liếc mắt một cái, đỡ phải nàng tái gặp phải cái gì phiền toái.

“Tuyết Nhi, nên đi dùng bữa, chờ một chút đến buổi chiều vi huynh còn có cuộc thi đâu!” Tông minh hàng gặp tông kì tuyết uy phong cũng khiến cho không sai biệt lắm, nói nói.

“Àn, là Tuyết Nhi lỗi, không nên chậm trễ ca ca thời gian, ca ca là nên hảo hảo bỏ bỏ, chúng ta đi!” Tông kì tuyết sung sướng khai bước về phía trước đi đến, còn không vong hồi đầu hung hăng trừng mắt nhìn dã đồng liếc mắt một cái, giống nhau vừa rồi lẳng phí thời gian đều nên tính ở của nàng trên đầu. Dã đồng lại không nói gì, nàng rút cuộc làm sao trêu chọc quá nàng? Rõ ràng vẫn là nàng ở trêu chọc chính mình a!

“Trở về đi!” Dã đồng thần nhiên lên tiếng nói, hướng chính mình trong viện đi đến.

“Tiểu thư, cái kia.....” Hoàn nhi ấp úng hỏi, “Ngài đi ra ngoài rút cuộc là làm gì thể nào? Sẽ không thật sự cố ý người trong đi?”

“Không phải.” Dã đồng hồi đáp, nàng cũng nên mau chút chuẩn bị, sắp tiếp theo tràng cuộc thi.

“Thật sự?” Hoàn nhi trong mắt tràn đầy hoài nghi.

“Đương nhiên là thật.” Dã đồng hồi đáp, cước bộ không ngừng.

Bất quá, nàng nhưng thật ra xác thực đi tìm nam nhân, nhưng lại không chỉ một cái -- lời này, sẽ không cùng với này tiểu nha đầu nói đi!

“Hoàn nhi, chuẩn bị ngọc thiện đi!” Dã đồng phân phó nói, cơm trưa vẫn là ngay tại trong phủ ăn đi!

Đột nhiên thấy phía sau Linh nhi tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, dã đồng phiên cái xem thường, nàng đây đều là chút cái gì nha hoàn nha!

May mà vừa rồi kia một phen nói thật không có khiến cho trong nhà đại nhân vật chú ý, xem ra của nàng ra phủ vẫn là bị ngấm đồng ý đâu! Nếu không, nếu vừa rồi đối thoại thật sự làm cho nàng phiền toái trong lời nói -- vậy đừng trách nàng trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Xuất Sĩ

Một tháng sau, dán thông báo.

Dã đồng biết được một ngày này định không người có nhân tâm đến để ý tới nàng, nghĩ đến đều đến tông minh hàng nơi nào đây vô giúp vui. Mà không trĩ ảnh hiện tại là tạm cư ở Minh Nguyệt cư lý, nàng liền gấp hướng nơi đó mà đi.

Quả nhiên, không có bao nhiêu lâu, còn có nhân gỗ giống trống khua chiêng về phía Minh Nguyệt cư đến đây.

“Xin hỏi không trĩ ảnh không công tử khả lúc này ở lại?” Một cái thái giám ở cửa hỏi.

Dã đồng cực vì vui sướng đường băng cửa: “Khả..... Nhưng là ở kêu tiểu sinh?”

Kia thái giám cực vì khinh thường đánh giá nàng mặc mặc quần áo, tiếm cổ họng nói: “Chúc mừng không công tử bảng thượng nổi danh, thỉnh lập tức tùy chúng ta tiến cung lĩnh thưởng tạ ơn.”

Dã đồng tất nhiên là liếc mắt một cái nhìn ra người bên ngoài cực kỳ hâm mộ cùng với đối nàng cho rằng nhẹ hèn mọn, mang đi hướng kia thái giám, lấy ra một thỏi bạc lạng lẽ nhét vào trong tay của hắn, vẻ mặt tươi cười nói: “Công công, tiểu sinh theo xa xôi nơi đến hôm nay thành, không hiểu quy củ, mong rằng công công đề điểm một hai.”

Kia thái giám thấy bạc, tưởng người này còn có điểm thượng nói, thay đổi sắc mặt nói: “Không công tử, không phải chúng ta nói ngài, này mừng rờ ngày ngài ít nhất cũng muốn cấp chính mình đặt mua thân thể mặt điểm xiêm y, bằng không quá một lát như thể nào diện thánh nha?”

Dã đồng vẻ mặt ngạc nhiên bộ dáng, nhìn nhìn chính mình, hơi có chút luống cuống tay chân nói: “Mong rằng công công chờ một chút, tiểu sinh cái này đi đổi một thân xiêm y!”

“Không vội không vội.....” Kia công công khoát tay áo, nhìn dã đồng vội vàng mang mang hướng trở về phòng gian, mặt mày gian vẫn là khinh thường nhất cô thân sắc. Như vậy cả nhân, còn không tại kia quan trường trung bị nhân âm ngay cả xương cốt bột phấn cũng không thặng a! Lần này hắn là đi rồi mới vận, vốn định nịnh bợ một chút tương lai đại quan, kết quả gặp cái mao đầu không có dài tề tiểu tử!

“Xui!” Kia công công cúi đầu chú một tiếng, nhìn dã đồng xuống dưới, mặt ngoài lại là một bộ kính cẩn nghe theo bộ dáng.

Hắn thân sắc bị dã đồng thu hết đáy mắt, ngay cả một cái nhỏ nhỏ công công đều là như thể hội xem nhân nhan sắc, này quan trường thật đúng là như là trên đảo người ta nói, nhất tri hồn thủy đầu!

Đi tới đại điện phía trên, dã đồng quý xuống hành lễ, kỳ thật dư quang cũng là ở vụng trộm ngắm trong điện những người khác.

Trạng Nguyên là nàng ở Minh Nguyệt cư lý thấy quá cái kia vẻ mặt ngốc lãng nhân, thứ hai danh chính là của nàng tứ ca, nghĩ đến tông tu quốc hoa không nhỏ công phu đi! Mà còn lại nhân lý, cũng có nàng lúc trước xem trọng một người khác, bất quá mới là thứ sáu danh, dã đồng chọn chọn mi, như thể nàng không có liều chuẩn đâu!

Hoàng đế ở nàng chân quý cơ hồ yếu ma rút thời điểm, rốt cục khoan thai đến chậm, nhìn người trong điện, tràn đầy tán thưởng sắc. Đúng rồi Trạng Nguyên nói vài câu, hoàng đế đột nhiên hỏi: “Không trĩ ảnh?”

“..... Thân ở.....” Dã đồng khẩu khí lý có chút bối rối, thân thể còn rất nhỏ rung rung một chút.

“Nghe nói người năm nay còn chưa cùng nhọc quán?” Tuy là hỏi câu, hân khẩu khí cũng rất là khẳng định.

“Thần không, mong rằng Thánh Thượng bao dung.” Dã đồng đáp phi sớ vẫn nói.

“Ha ha, không ái khanh đừng lo truong, trẫm không ăn nhân.” Hoàng đế trấn an nói, “Không ái khanh như thế còn trẻ có thể trung cử, trẫm ngóng trông ái khanh có thể có một phen nãi liệt vì.”

“Thần nhất định không có nhục thánh vọng.” Dã đồng sợ hãi trả lời.

Thấy hoàng đế tầm mắt chuyển dời đến nơi khác, dã đồng mới khẽ buông lỏng khẩu khí. Vừa rồi nghĩ đến sẽ không gọi vào chính mình, kết quả bước đi thân, nếu trả lời ra cái gì khừu, vậy quẩn lớn.

Bất quá, hoàng đế này một phen nói, làm cho này không có bị điểm đến danh nhân lược có chút chú ý -- thật là, không tri ảnh bất quá là tuổi tiểu một ít thôi, trừ lần đó ra ở năng xem đến không đứng tí nào, thật không biết những người này đang lo lắng cái gì!

Trao đổi trong chốc lát, hoàng đế liền thả bọn họ đi trở về, từ khác quan viên cho bọn hân phân phối chức vụ. Dã đồng được đến cơ hồ chính là một cái chức quan nhân tân, phỏng chừng người khác xem năng tuổi tiểu, cũng làm không được cái gì tài trí cấp của năng. Vừa lúc, năng cũng không có nhiều lắm thời gian có thể dùng để tiêu hao tại đây trong triều đình, liền chính hợp năng ý.

“Không hiền đệ, chúng ta về sau ở cùng chỗ làm quan, mong rằng cùng không hiền đệ nhiều hơn trao đổi mới là.” Lần này tân khoa Trạng Nguyên tôn tư ở xa tới đến thân thể của năng giữ, lời nói lý hơi có chút chất phác cảm giác.

“Tri ảnh trẻ người non dạ, mong rằng Tôn huynh nhiều hơn chiếu cố mới là.” Dã đồng vội trả lời, này nhân ở năng xem đến, cũng không phải cái gì rất đơn giản nhân.

“Ha ha, đây là tự nhiên.” Tôn tư xa trên mặt hiện lên một chút cứng ngắc tươi cười, hỏi đáp.

Xem ra này nhân cũng không như thế nào hội cười đâu..... Dã đồng nhìn hân nghĩ đến.

“Tri ảnh chuẩn bị đi bộ binh nhìn xem tương lai công tác hoàn cảnh, Tôn huynh khả nguyện đồng hành?” Dã đồng kính cẩn hỏi.

“Vây cùng đi đi.” Tôn tư xa hỏi đáp.

Theo trong hoàng cung đi ra, dã đồng một cái giật mình, đầu rớt cả người không thoải mái cảm giác. Tôn tư xa giống như là một khối phát ra mỗi đầu gỗ, cổ tình này khối đầu gỗ không có mọc meo phía trước vẫn là tốt nhất loại cây, chọn không ra cái gì hàng da bệnh, chính là hân thật sự là kêu năng thực không thoải mái đầu! Dã đồng nghĩ đến về sau rất dài một đoạn thời gian đều phải cùng người này cộng sự, không khỏi càng thêm không khoẻ. Xem ra năng nhất định phải mau chút làm cho chính mình dời người này, nếu không về sau bị hân lây bệnh loại cảm giác này sẽ không tốt lắm.

Bởi vì vừa mới tiền nhiệm, năng còn không có sự tinh gì, liền quyết định trên đường hảo hảo khảo thưởng một chút chính mình.

Thay đổi hạ hoa tuyết bay da mặt, năng mua căn mút quả đi ở trên đường. Năng phát hiện năng thật sự thích thượng loại này tiểu hài tử ngoạn ý, chính năng tựa như này mút quả giống nhau, bề ngoài ngăn nắp, làm cho người ta sung sướng, nhưng nội tâm lại như là này sơn tra giống nhau, chua, thậm chí có khi còn có thể có cay đắng.

Lại có nhiều ngày không có nhìn thấy triệt ca ca, năng cúi đầu nghĩ, một bên không yên lòng sờ dưới chân bước chân. Trên đường thực tế, không nghĩ qua là sẽ đụng vào người khác, năng như vậy đi tới thân, dọc theo đường đi đã muốn đụng phải nhiều người.

“Thật có lỗi!” Năng lại đụng vào một người, hơi vừa nhấc đầu, liền chàng nhập một đôi thâm như u đàm trong ánh mắt.

“Đồng nhi!” Hạo triệt không khỏi khinh gọi ra tiếng. Trước mắt bé chính căn cuối cùng một viên mút quả, nhìn hân, tràn ra một cái thật to tươi cười.

Dã đồng thật vất vả nuốt vào trong miệng gì đó, bản thủ ở chính mình quần áo thượng cộ cộ, sau đó vui ôm lấy hạo triệt, ngọt ngào kêu: “Triệt ca ca!”

Thật tốt, vừa mới còn đang suy nghĩ hân đâu, hiện tại liền thấy được! Dã đồng đem mặt dán hân quần áo, lộ ra hai khóa nhỏ nhỏ hổ nha, có vẻ càng đáng yêu.

Hạo triệt có chút vì xấu hổ, ở dòng người như chức trên đường cái, dã đồng cứ như vậy ôm hân..... Nhưng bọn hân là hai nam nhân nha! Nhưng, dã đồng liền như vậy ôm hân, của năng hơi thở tràn ngập mờ ra, làm cho hân tuyệt không tưởng đây ra năng.

Quên đi, dù sao hân chưa bao giờ là sẽ ở hồ người khác khác thường ánh mắt nhân!

Hân dùng tay trái hoàn trụ dã đồng, tay phải khinh nhu của năng đầu: “Đồng nhi giống như thực thích ôm ta thôi!”

Dã đồng giữa đầu sáng lạn cười: “Người là của ta ca ca, không thể cự tuyệt nga!” Năng thích này ôm ấp, hạo triệt trên người làm cho năng cảm giác được rất ít có được cảm giác an toàn.

Dã đồng lại bế trong chốc lát, mới ngược lại thân thủ đi lap hạo triệt thủ. Hạo triệt cảm thụ được kia chích bị hoàn toàn bao vây ở trong tay của hân tay

nhỏ bé, như vậy mềm mại, kiều tiểu, làm cho hấn ít dám dùng sức.

“Dã đồng chẳng lẽ gặp được tất cả mọi người hội như vậy ư sao?” Hạo triệt trêu ghẹo nói.

“Triệt ca ca, chẳng lẽ mỗi người ôm người người đều hỏi như vậy ư sao?” Dã đồng không biết vì cái gì, trên mặt có một tia khô nóng.

“Cũng liền người dám như vậy phác đi lên!” Hạo triệt ôn hòa hỏi đáp. Hấn nhớ tới này nữ nhân, ở khoảng cách hấn còn có một khoảng cách thời điểm sẽ bị hấn một chương huy khai -- hấn cũng không hiểu được thương hương tiếc ngọc.

Dã đồng ngẩng đầu, quyết miệng: “Đồng nhi cũng sẽ như vậy đến ôm triết ca ca một cái thôi! Người là của ta ca ca, ta không chiếm tiện nghi của người lại chiếm ai tiện nghi đi?” Thanh âm đồ lâu bầu nông như là ở oán giận, tinh tế nhỏ nhỏ lại kể hết vào hấn nhĩ. Không biết vì cái gì, hạo triệt trong lòng nổi lên một cỗ an tâm cảm giác. Hấn không thích đồng nhi đi ôm người khác, hấn tưởng.

Nhưng là..... “Đồng nhi yếu chiếm tiện nghi?” Hấn ý có điều chỉ nhìn về phía cách đó không xa vẫn điệp lâu, “Kia không nên thương thanh lâu hoặc là hỏi phủ thượng cùng thị thiếp tán tỉnh mới đúng? Như thế nào sẽ ở trên đường cái đối ta một đại nam nhân động thủ động cước?”

Dã đồng mạnh bỏ ra tay hấn, mặt đỏ đẫm tượng thiên thượng rắng màu. Ân, bọn họ ra về là hai nam nhân nha..... Nhưng nếu là một nam một nữ..... Kia chẳng phải là càng thêm đồi phong bại tục sao? Thật là, nàng như thế nào hội đem đề tài xa đến loại địa phương này đến? Nhìn hạo triệt sắc mặt trong treo nhưng lạnh lùng giăng ra loại này nói, quả nhiên thật đúng là dọa nàng nhảy dựng!

“Triệt ca ca vừa rồi nghĩ đến cái gì nha? Cự nhiên sẽ bị đồng nhi như vậy từ đánh lên!” Dã đồng mang ngăn đề tài.

“Ta suy nghĩ.....” Hạo triệt do dự một chút, vừa rồi hấn quả thật là ở tương việc, “Ta vốn muốn đi Minh Nguyệt cư tìm đồng nhi, không nghĩ tới cự nhiên ở nửa đường thượng đụng phải.”

“Ca ca muốn tìm ta?” Dã đồng tò mò nhìn phía hấn, “Vì cái gì?” Trong lòng cũng là sung sướng.

“Đồng nhi, người có biết hay không, người ngày ấy tùy tay chỉ điểm hai người đều vào tiền lục?” Hạo triệt thần sắc lại xa cách lên, ánh mắt như vậy sắc bén đồng nhi, lại là thế nào một cái tồn tại đâu?

Dã đồng không hờn giận cổ lấy quai hàm, kiễng mũi chân tiến đến hấn bên tai, lạp gần cùng hấn khoảng cách: “Biết a, làm sao vậy?”

Phát giác của nàng đột nhiên đề sát vào, hạo triệt thân thể cương một chút, nàng ám áp hô hấp phun ở hấn bên tai, hấn tim đập tựa hồ tại đây cái nhảy mất ngừng một chút, vừa mới thành lập khỏi phòng bị tức thì tan thành mây khói.

Dã đồng cảm thấy ngạc nhiên -- nguyên lai thân thể khoảng cách thật sự có thể lạp gần tâm linh khoảng cách sao? Nàng xấu xa nở nụ cười, lại đề sát vào chút, của nàng thân cơ hồ gặp phải hấn vành tai: “Ân? Triệt ca ca?”

“Không..... Không có gì.....” Hạo triệt cứng ngắc hỏi đáp, căn bản không dám có gì động tác.

“Cáp, triết ca ca, vậy người vì cái gì muốn tới tìm đồng nhi đâu?” Dã đồng lạp xa khoảng cách, nhìn bộ dáng của hấn, ánh mắt cười đến mị lên, rất giống trộm tinh sau con mèo nhỏ. Nàng biết hấn là tại hoài nghi nàng, nhưng nếu không phải hấn chính mồm nói ra, nàng vẫn là hội cảm giác hảo rất nhiều.

“Ta.....” Hạo triệt đầu óc nhất thời từ cơ, không biết nên trả lời cái gì.

Ngay tại dã đồng còn muốn đầu đầu hạo triệt thời điểm, một cái bóng đen theo hoành tà chỗ bay đi ra, quỳ xuống: “Chủ tử, chuyện quá khẩn cấp, vọng chủ thượng nhanh đi chủ trì đại cục!”

Hạo triệt khôi phục lạnh như băng khí tràng, cùng dã đồng vội vàng giao cho một câu, phi thân rời đi, chỉ để lại dã đồng về mặt ức tốt biểu tình -- quên đi, dù sao hiện tại nàng biết, ít nhất ở triết ca ca nơi này, ngăn lại thân thể khoảng cách có thể đánh vỡ hấn phòng bị -- ha ha, tốt lắm đâu!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Vũ Điệp Y

“Bác Sơn lão yêu đang ở toàn lực truy bắt rắn rết mỹ nhân vũ Điệp Y, tìm bó lớn tiền tài làm cho chúng ta toàn lực vì hấn cung cấp vũ Điệp Y hành tung, bất quá nàng tựa hồ là có người ở che chở, cho nên cũng không phải rất hảo tra, nhiệm vụ đều hạ hai ngày, vừa mới mới tra được của nàng hành tung.” Vũ diên ngồi ở dựa vào cửa sổ chỗ ngồi thượng, cầm trên tay vừa mới đến tư liệu, nhíu mày nói.

Dã đồng đang ở nghiên đọc bắt tay vào làm lý thư, mặt nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn, tựa hồ là bị thư thượng nội dung cấp làm khó. Đang ở vũ diên nghĩ đến nàng không nghĩ phát biểu bình luận mà muốn giảng tiếp theo điều tin tức thời điểm, nàng lại đột nhiên mở miệng nói.

“Vi cái gì?” Dã đồng ngồi đầu nhìn hấn một cái, hỏi.

Tuy rằng cảm thấy nàng cư nhiên hỏi đối loại này tin tức cảm thấy hứng thú rất kỳ quái, nhưng vũ điền vẫn là còn thật sự hồi đáp: “Nửa tháng tiền, vũ Diệp Y tập kết mười lăm cái nhân, ý đồ ám sát Bắc Sơn lão yêu, cũng không tưởng hấn sớm có phòng bị, kết quả mười lăm cái nhân lý chỉ có sáu cái nhân trốn thoát, vũ Diệp Y bị thương thoát đi, sinh tử chưa biết.”

“Ân, không có việc gì giết người ngoạn?” Dã đồng chỉ cảm, trên giấy viết các loại thảo dược danh.

“Diệt tộc chi cừu, bắt cộng đái thiên.” Vũ điền bắt đầu dĩ hồi đáp, nàng căn bản không cái đứng đắn, chính mình hỏi vấn đề cư nhiên vẫn là như vậy không chút để ý.

“Ân, vũ Diệp Y nha.....” Dã đồng các bút, cũng là như cũ nhìn chăm chăm vừa mới viết xong kia tờ giấy nhìn, “Ân, hiện tại ở nơi nào?”

Vũ điền nhìn nàng một cái, nói: “Ở khoảng cách thiên thành không xa Thiên Tinh sơn thượng, hấn là ở sơn âm chỗ.”

“Ân, tiếp theo điều.” Dã đồng thay đổi tờ giấy tiếp tục viết, dễ gọi nói.

“Ách..... Các chủ, tin tức cấp cho Bắc Sơn lão yêu sao?” Vũ điền không xác định hỏi, nàng khó được đối hấn giảng tin tức cảm thấy hứng thú, mà nàng cảm thấy hứng thú hậu quả bằng không chính là người kia bị sạch sẽ lưu loát giết chết, bằng không chính là người nọ gia nhập nghe phong đảo, hấn không biết hay không yếu tạm thời bảo người nọ một mạng.

“Ân? Bắc Sơn lão yêu chẳng lẽ ra không dậy nổi tiền sao?” Dã đồng nhìn phía hấn, thấy hấn lắc đầu, nói, “Của ta nghe phong các có cái gì không dám bán?”

“Nga, ta đã biết.” Vũ điền nhún nhún vai, bắt tay thượng gì đó phóng tới một bên đi, “Không có. Kia, tiểu tuyết, người là không phải tính làm cái gì?”

“Ân?” Dã đồng theo trong sách ngẩng đầu lên, vẻ mặt kinh ngạc, “Làm cái gì? Chẳng lẽ người có cái gì đề nghị?”

“Không có gì.” Vũ điền lắc đầu, nàng suy nghĩ cái gì cũng không phải hấn có thể đón được.

“Nói, Tư Không thuận vẫn là không chịu cùng trên đảo người ta nói nói sao?” Dã đồng hỏi, thấy hấn gật đầu, không khỏi nhíu nhíu mày, sau một lúc lâu, cảm thán, “Thật sự là cá biệt xoay nhân thế nào!”

“Hấn ở lâu hai tận cùng bên trong kia gian.” Vũ điền nhìn nàng đi ra ngoài, mở miệng nói.

“Ừ.....” Dã đồng không chút để ý trả lời, thật sự là, bọn họ mỗi người vị trí nàng đều có thể cảm giác được đến nha!

Hôn ám trong phòng, một bóng người suy sụp tinh thần tựa vào bên cửa sổ, vẫn không nhúc nhích, tựa hồ đã muốn biến thành thạch tổ. Dã đồng đẩy cửa tiến vào, trong phòng tựa hồ đã muốn có môi hử hơi thở; Không khí lý vì trần mọi nơi phiêu tán, nàng phản thủ đóng cửa lại, đối với người nọ ảnh nói: “Đi? Tư Không thuận, chẳng lẽ trên đảo nhân nhìn đến ta không ở liền khi để người? Cư nhiên ngay cả quét tước phòng gì đó đều không có cho người?”

Người nọ ảnh hơi hơi giật mình, khẩu khí khiêm mạch mà có lễ: “Tạ Các chủ quan tâm, tại hạ lúc này quá rất khá.”

“Tốt lắm?” Dã đồng khẩu khí đột nhiên biến lãnh, “Tư Không thuận, ta đem người mang về tới là bởi vì người tài hoa, của ta nghe phong các không cần một cái phế nhân!”

“..... Có cái gì cần thuộc hạ làm, Các chủ cứ việc phân phó.” Tư Không thuận đạm mạc hồi đáp, không có nguyên nhân vì của nàng một câu “Phế nhân” Mà bị chọc giận.

Dã đồng tùy tiện tìm cái địa phương ngồi xuống, khẩu khí tùy ý phân phó nói: “Người cũng biết ta nghe phong các là khâm phục báo mua bán sinh ý, người chỉ cần căn cứ bọn họ cho người miêu tả tình báo họa ra bức họa có thể, đương nhiên, cái gì tàng bảo đồ, bản đồ linh tinh tự nhiên cũng là người tới họa.”

“Thuộc hạ đã biết.” Tư Không thuận khẩu khí có vẻ thực nhận mệnh.

“Hồi đầu sẽ có người vội tới người nói, nếu người cho là như vậy u ám trong phòng cũng có thể vẽ tranh họa.....” Dã đồng nhìn quanh bốn phía, thấy trên bàn đã có công cụ khi vừa lòng cười nói, khẩu khí lý cũng là bất động thanh sắc.

“Cho dù ở hoàn toàn trong bóng tối, chỉ tranh này cũng sẽ không có gì vấn đề.” Tư Không thuận hồi đáp.

“Tốt lắm.” Dã đồng gật đầu, đẩy cửa đi ra ngoài.

Hồi tướng phủ trên đường, dã đồng cước bộ đột chuyển, liền hướng ngày đó tinh sơn mà đi. Quên đi, gần nhất cũng man nhảm chán, phải đi nhìn xem những người này đang đùa chút cái gì đi!

Vũ Diệp Y nha..... Nhớ rõ ba năm trước đây võ lâm sứ độc thế gia vũ gia bị giết, cả nhà năm trăm nhiều người toàn bộ bị độc chết ở nhà trung, tử trạng thê thảm vô cùng. Bắc Sơn lão yêu càn rỡ ở trên tường lưu danh, từ đó, Bắc Sơn lão yêu truy hồn độc làm cho người trong thiên hạ nghe thấy sắc biến.

Duy có gia chủ tiểu nữ nhi vũ Diệp Y xuất môn chơi đùa, thế này mới may mắn thoát khỏi cho nan, nhưng mai danh ảm tích, không biết là chết hay sống. Thẳng đến mấy ngày trước xuất hiện, mang theo nhất chứng từng nguyện trung thành cho vũ gia nhân tìm Bắc Sơn lão yêu bảo thủ, thế này mới lại xuất hiện ở mọi người tầm nhìn trung. Nhưng chung quy là thế đan lực bạc, kia Bắc Sơn lão yêu kết thù nhiều lắm, phòng bị vô cùng tốt, chính là bị vết thương nhẹ, mà vũ Diệp Y đám người cũng là thương vong thảm trọng, không thể không thoát đi tị nạn.

Bất quá..... Đã đồng nhìn trước mắt trúc ốc, chạy trốn tới nơi này, nhưng thật ra đi đủ xa nha!

“Ân? Đây là các ngươi nghiên cứu ba năm nghiên cứu ra nhằm vào truy hồn độc giải dược?” Vũ Diệp Y vừa mới muốn uống đi xuống, liền nghe thấy ngoài cửa sổ một cái lạnh lùng thanh âm nói, “Kia cũng không dùng hấn đến đối phó các ngươi.”

“Ai?” Nằm ở trên giường này cấp dưới cánh gác hỏi, nhưng là bọn họ đã là tự thân khó bảo toàn, hơi động một chút sẽ liên lụy đến miệng vết thương, chỉ sợ ngoài cửa cho dù chính là một cái sơn dã sài phu bọn họ cũng không đối phó được.

Vũ Diệp Y chính là một cái hoảng thần, một đạo mặc áo trắng bóng dáng liền xuất hiện ở cửa nàng trước mặt. Lạnh khốc khí tràng, hơn nữa trên mặt xấu xí vết sẹo, làm cho nàng cảm được thù không khỏi run lên. Nàng đã muốn rút cuộc trải qua không dậy nổi nhiều lắm kinh hách, nàng biết, nếu hiện tại này tiểu thiếu niên muốn giết nàng, nàng phỏng chừng ngay cả hoàn thủ ý niệm cũng sinh không ra.

“Một đám chim sợ cành cong.” Đã đồng lạnh lùng mở miệng, nhìn trong phòng ba người, xem ra là không có gì hay diễn có thể nhìn.

“Ngươi là người nào?” Trong đó một cái cấp dưới nói, vừa rồi này thiếu niên xuất quỷ nhập thần kinh công cho dù ở bọn họ lúc toàn thịnh chỉ sợ cũng tránh không khỏi, tại đây cái nấn cảm thời điểm lại làm cho người ta không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Ta là người như thế nào cũng không trọng yếu, nhưng là Bắc Sơn lão yêu phỏng chừng rất nhanh sẽ đến nơi đây.” Đã đồng khinh thường nhìn bọn họ, “Chỉ bằng các ngươi vài cái, xem ra kết quả là không có gì tri hoãn.”

Nàng xoay người liền dục rồi đi, một chuyến tay không.

“Thiếu hiệp xin dừng bước!” Vũ Diệp Y buông xuống trên tay bát, ôm quyền nói, “Nếu thiếu hiệp có thể giết chết Bắc Sơn lão yêu, Diệp Y nguyện ý làm gì sự tình.”

Đã đồng cước bộ ngừng lại: “Bao gồm lấy thân báo đáp?”

Vũ Diệp Y vì lảng, này bằng giống nhau thiếu niên cư nhiên hội giảng ra nói như vậy, hoàn toàn ra ngoài của nàng dự kiến, mà kia đậm mặc khẩu khí cũng không như là đang nói cười. Nàng hít sâu một hơi: “Là, bao gồm lấy thân báo đáp.”

Đã đồng quay lại thân, nhìn của nàng ánh mắt, nơi đó mặt chỉ có vô tận cừ hận, nàng không khỏi khẽ thở dài một cái.

“Đây chính là ngươi nói.” Đã đồng theo trong lòng lấy ra tam chu thảo, nói: “Ăn đi, đối ta tuyên thệ nguyện trung thành, ta liền giúp ngươi giết hấn.”

Vũ Diệp Y không chút do dự tiếp nhận thảo, thấy vậy, này hai người bọn họ cũng chia đừng tiếp nhận.

“Xin hỏi chủ thượng danh hào?” Vũ Diệp Y hỏi, ít nhất quá một lát nàng tuyên thệ trong lời nói muốn dùng đến.

“Hạ hoa tuyết bay.” Đã đồng lạnh lùng nói, không chút nào ngoài ý muốn thấy ba người trên mặt vẻ khiếp sợ.

Ngoài phòng, truyền đến rất nhỏ sạt thanh, làm như một đám người thái đập cỏ cây khô hiệp phát ra ra thanh âm, ba người thần sắc khẽ biến, trong đó một cái thuộc hạ nỗ lực khởi động thân, đối với vũ Diệp Y nói: “Thiếu chủ đi mau, thuộc hạ thì sẽ bang thiếu chủ ngăn cản trong chốc lát!” Hấn đã muốn đem kia thảo đặt ở một bên, xem ra không nữa muốn nguyện trung thành ý.

Vũ Diệp Y không hữu lý thái hấn, thẳng tập nhìn đã đồng, trong mắt do có giãy dụa sắc: “Ngươi có thể đánh bại bọn họ?”

“Chỉ cần ta nghĩ.” Đã đồng bất động thanh sắc nói.

Vũ Diệp Y không chút do dự bắt tay lý lời thề thảo đầu cửa vào trung, thề nói: “Ta vũ Diệp Y thề sống chết nguyện trung thành cho hạ hoa tuyết bay, nếu vì thế thề, thiên lôi đánh xuống, vạn kiếp bất phục!”

“Thiếu chủ! Không thể.....” Cửa nàng cấp dưới muốn ngăn cản nàng, cũng là chậm, không khỏi học ra một búng máu đến, “Thiếu chủ, hấn nhưng là dám tặc nha!”

Ngoài cửa tiếng bước chân càng ngày càng gần, đã đồng cũng không để ý lời hấn nói, thần nhiên trần thuật nói: “Xem ra ta chỉ dùng cứu vũ Diệp Y một người có thể.”

Hai người gặp vũ Diệp Y không hề hối hận sắc, tâm nhất hoành, cũng tuyên thệ nguyện trung thành, đã đồng thế này mới đậm mặc gật gật đầu.

Môn bị nhân hung hăng đá văng ra, thấy trong phòng nhân còn tại, Bắc Sơn lão yêu không khỏi càn rỡ cười nói: “Gặp các ngươi hôm nay còn hướng làm sao trốn!”

“Chủ nhân cẩn thận, hấn yếu sử độc!” Vũ Diệp Y gặp Bắc Sơn lão yêu yếu tát thuốc bột, không khỏi vội vàng nói, nàng lúc này mới phát hiện chính

mình lỗ mẫm, cư nhiên tin tưởng một cái mặc danh kỳ diệu toát ra đến nhỏ nhỏ thiếu niên có thể cứu nàng.

“Ngô, vừa ra tay chính là truy hồn độc đầu, xem ra hấn đối với các người thật đúng là phòng bị được ngay đầu!” Dã đồng giống như sự không liên quan mình nói, lại thân thủ bắt được hấn ý đồ sử độc tay phải.

Bắc Sơn lão yêu am hiểu sử độc, nhưng hấn võ công cũng là thường thường, căn bản không phải dã đồng đối thủ.

“Người.....” Bắc Sơn lão yêu ý đồ dùng tay trái sử độc, tự cao làm tuyệt đối bí ẩn, cũng không tưởng lại bị dã đồng bắt được, không khỏi thẹn quá thành giận, hạ lệnh nói:“Các người còn tại chờ cái gì? Còn không mau giết bọn người kia!”

Dã đồng trên tay hơi hơi dùng sức, tay hấn nháy mắt phé bỏ. Dã đồng đam mặc nhìn thoáng qua hấn dữ tợn biểu tình, tùy tay về phía sau đầu đi:“Tùy tiện các người xử trí.”

Nhìn nhất chúng tiểu lâu la, nàng biết vậy nên không thú vị, tùy tay lấy căn nhánh cây, một cái gãi sai vật nháy mắt gân mạch toàn bộ bị xé ra, yêu dã máu tươi tràn đầy đầy toàn thân.

“Hạ hoa tuyết bay!” Những người khác hoảng sợ kêu lên. Tập thể công thượng nàng, đã có như lấy trứng đánh thạch, chưa từng có bao nhiêu thời điểm, Thiên Tinh sơn thượng thi hoành khắp nơi, huyết lưu phiêu xử.

Dã đồng hồi đầu, lại thấy Bắc Sơn lão yêu chính ý đồ chạy trốn. Bất đắc dĩ phát hiện kia ba người cư nhiên trúng độc càng sâu, lạnh lùng nói:“Phế vật!” Tùy tay trao trở về Bắc Sơn lão yêu, nhìn từ trên xuống dưới hấn, kia ánh mắt làm cho hấn không rét mà run.

“Cho nên, các người tưởng như thế nào xử trí hấn đầu?”

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Biến Thái

Vũ Diệp Y phần hận nhìn xui lơ trên mặt đất Bắc Sơn lão yêu, nghiêng răng nghiêng lợi nói:“Ta hận không thể đem hấn năm ngựa xé xác, làm cho hấn trọn đời không thể siêu sinh!”

“Vậy xuống tay.” Dã đồng đam mặc nói, ánh mắt không biết đang nhìn làm sao.

Đợi sau một lúc lâu, nhưng không có nghe thấy gì động tĩnh, dã đồng phục hồi tinh thần lại, nhìn ba người xanh tím sắc mặt, nhìn nhìn lại Bắc Sơn lão yêu trên mặt không khỏe khi đắc ý:“A, quên cho các người vài cái giải độc.”

Nàng vừa lòng thấy nơi này nàng muốn được liệu cái gì cần có đều có, tiến lên suy nghĩ muốn động thủ bắt đầu phối chế giải được.

“Hừ, bọn họ trúng lão tử truy hồn độc, lão tử đã chết cũng muốn bọn họ vài cái đến táng!” Bắc Sơn lão yêu về mặt điên cuồng biểu tình, bên trong hỗn loạn tuyệt đối tự tin.

“Truy hồn độc?” Dã đồng chậm rãi đi hướng hấn, thân thủ.....

“Chủ nhân cẩn thận, hấn trên người dính có kịch độc!” Vũ Diệp Y vội hỏi, bọn họ vừa rồi chính là bởi vì này dạng mới không nghĩ qua là trúng hấn độc.

Dã đồng hỗn vô tình thân thủ nhập hấn vật áo nội tìm kiếm, lấy ra một cái tiểu bình sứ, mở ra, hơi một ngưng, lấy tay chỉ chấm một chút dùng đầu lưỡi thường một chút:“Ân? Đây là người cái gọi là truy hồn độc?”

Mọi người bị của nàng hành động sợ ngây người, đã thấy nàng tùy tay đầu ra kia bình nhỏ, về mặt khinh thường nói:“Mất đi ta còn đánh giá cao thứ này, nguyên lai chỉ thường thôi. Ân, nếu bọn họ tạm thời không động đây, vậy người liền ném thử ta tự chế truy hồn độc đi, vừa lúc có thể phải ta phối được này đối thời gian, không phải sao?”

Nàng theo trong lòng lấy ra một cái tinh xảo tiểu bình sứ, không để ý Bắc Sơn lão yêu phản kháng, quán một giọt nhập hấn trong miệng. Nàng còn phải đem hấn lưu cho này đó tân thu cấp dưới đầu.

Bắc Sơn lão yêu thế này mới tuyệt vọng, khác người giang hồ không dám động hấn nguyên nhân chính là bởi vì chỉ cần gần hấn thân sẽ trúng độc, mà trước mắt này hạ hoa tuyết bay căn bản không sợ hấn độc, kia hấn cũng không có cái gì lực công kích. Hấn cảm thấy một loại lại đau lại dương cảm giác theo trái tim bắt đầu tràn ngập toàn thân, so với vừa rồi tay chân câu đoạn thời điểm còn muốn thống khổ, không khỏi chửi ầm lên, tiếng mắng lý tràn đầy tuyệt vọng cùng phần uất.

Dã đồng tâm vô không chuyên tâm phối chế giải được, tùy ý hấn nắn cái thống khoái. Mà những người khác nhìn hấn thống khổ bộ dáng cao hứng còn không kịp đầu, thấy dã đồng không ngại, liền cũng không có gì ngăn cản hành động. Mãi cho đến dã đồng ngao tốt lắm giải được, vì ba người quán đi

xuống, thế này mới giống như vừa mới nghe thấy dường như, lấy tay chỉ vào lấy lỗi tại:“Nhạ, người này lưu cho người.”

Vũ Diệp Y vừa mới cảm thấy thân thể năng động, liền sao nổi lên kiếm, trên mặt tràn đầy đầm máu hưng phấn:“A, người không có dự đoán được có một ngày hội dùng ở ta trong tay đi! Những năm gần đây ta thừa nhận cực khổ, người hội thường biến.”

“Ân, tái đi phía trái biên na một ít, đối, người có thể đâm” Đã đồng ra về không có xem bọn hắn, nhưng là quả thật là ở đưa ra đề nghị. Vũ Diệp Y nghe vậy nghe theo, sau đó gọi lên một chút tươi cười,“ xác thực, hiệu quả không sai.”

“Ân, hảo hảo ngoạn.” Đã đồng đi ra ngoài phòng,“Ngọa cú đã kêu ta một tiếng.”

Phía sau phòng trong truyền đến thê lương chửi bậy thanh, đã đồng điều căn nhánh cỏ, nằm ở nhánh cây thượng, nhìn thiên thượng vừa mới dâng lên Minh Nguyệt. Thăng đến nguyệt thượng trung thiên, trong phòng thanh âm vừa mới vừa biến mất đi xuống, nàng học ra trong miệng nhánh cỏ, đánh giá chính mình trong cơ thể độc cũng giải không sai biệt lắm, đứng dậy đi vào phòng trong.

Vừa mới tiến ốc, liền thấy một đoàn huyết nhục mơ hồ gì đó, xem ra đã muốn không có hơi thở, nàng xem hướng đầy người vết máu vũ Diệp Y, lạnh lùng hỏi:“Đã xong?”

“Đã xong!” Vũ Diệp Y thở hổn hển hỏi đáp, của nàng toàn thân đều dính đầy hắc huyết, đây là nàng lần đầu tiên như vậy điên cuồng, nhưng cũng xác thực quả thật thật hòa tan nàng trong lòng thống khổ.

“Vậy người có thể theo ta đi sao?” Đã đồng hỏi, cũng không thèm nhìn tới kia thì thể liếc mắt một cái.

“Thiếu chủ.....” Kia hai cái cấp dưới trên mặt tràn đầy gầy dựa sắc, bọn họ tự biết là đánh không lại đã đồng, nhưng cũng không dám như vậy tro mắt nhìn thiếu chủ đưa vào hồ khẩu.

“Về sau, các người chủ tử chính là hạ hoa tuyết bay.” Diệp Y còn thật sự nói, vô luận nàng sắp gặp phải cái gì, cho dù vạn kiếp bất phục, nàng cũng nhận thức. Bởi vì, trước mắt nhân, cứu nàng tánh mạng, trợ nàng báo thù, nàng, không có gì cự tuyệt lấy có.

“Ân? Kia về sau người chính là người của ta.” Đã đồng nhất thời ngoạn tâm nổi lên, tiến lên từng bước, thân thủ gọi lên của nàng cảm, cũng không cố lấy dính thượng huyết tinh, đùa giỡn nói.

“Là.” Diệp Y nhận mệnh hỏi đáp.

Kia hai cái cấp dưới tâm nhất hoành, quỳ xuống, cầu nói:“Vọng chủ thượng buông tha chúng ta thiếu chủ!”

Đã đồng hứng thú rồi buông lỏng tay ra, lấy giấy bút, viết hai phong thư, dùng chính mình con dấu cái, đưa cho hai người:“Các người hai cái cảm này đi nghe phong các tìm nơi đó chủ sự, đừng ở chỗ này lý vương bận.”

“Chủ thượng.....” Kia hai người làm sao kháng y, thậm chí đều không có để ý nàng trong giọng nói nghe phong các ba chữ, mở miệng cầu đạo.

“Nghe theo chủ thượng mệnh lệnh, hiện tại, rời đi.” Diệp Y không có một tia muốn trốn tránh vận mệnh ý tưởng, mệnh lệnh nói. Gặp hai người như cũ mà cạo xát cạo, không khỏi thêm lớn âm lượng:“Nghe thấy được không có? Rời đi!”

Kia hai người lại do dự hồi lâu, gặp Diệp Y về mặt kiên định, mới cẩn thận, nhanh chóng rời đi.

Đã đồng gặp hai người ly khai, duy dư các nàng cương đứng ở này tràn ngập huyết tinh khí trong phòng, không khỏi chọn mi nói:“Ân? Người chính là như vậy tính lấy lòng của ta?”

Diệp Y trở mặt sau một lúc lâu, thuận theo buông xuống đầu, thân thủ cởi bỏ chính mình quần áo:“Thuộc hạ tự nguyện vì chủ thượng thị tẩm.”

Đã đồng nhất thời ngốc lãng, lại lập tức cuồng tiếu ra tiếng, cảm tình bọn họ thật sự làm nàng là hái hoa tặc nha! Nàng thân thủ ngăn trở Diệp Y động tác, bắt lấy tay nàng, để sát vào, dùng ái muội khẩu khí nói:“Mỹ nhân, người là tính tại đây người chết mí mắt dưới chủ động hiến thân sao?”

Diệp Y cả người run lên, thế này mới ý thức được Bắc Sơn lão yêu thi thể còn tại thượng, không khỏi cứng đờ.

“Ha ha.....” Đã đồng cảm thấy thú vị, đây mới là không có đến không một chuyến thôi! Ít nhất được cái việc vui. “Đến đây đi, mỹ nhân, người cho dù là tội vạ hiến thân cũng sẽ không là ở nơi này.”

Nhìn nàng đi ra ngoài cửa, Diệp Y không khỏi thạch hóa..... Đây, đây vẫn là vừa mới nhìn thấy khi cái kia lạnh lùng thiếu niên sao? Như thế nào cảm thấy của nàng ác thú vị nồng hậu đâu? Bất quá, ít nhất hiện tại “Hắn” Là sẽ không động của nàng, này cũng làm cho nàng thoáng an tâm chút.

“Ân? Còn đang suy nghĩ cái gì sao?” Đã đồng thấy nàng bất động, thúc giục nói,“Bằng không, người còn muốn cho hắn nhặt xác?”

Diệp Y hưng hăng đá một cước kia thi thể, vội vàng đi ra ngoài. Dù sao ngược cũng ngược đủ, nàng hiện tại căn bản không muốn cùng khối này thi thể cùng chỗ nhất thất.

Hai người lặng im ở Thiên Tinh sơn thượng đi tới, đã đồng đột nhiên mở miệng nói:“Vì cái gì hội cho rằng ta là cái dâm tặc?”

Điệp Y sững sốt, sờ không chuẩn nằng giờ phút này trong lời nói là cái gì ý tứ, suy nghĩ trong chốc lát, mới mở miệng nói:“Hạ hoa tuyết bay thủ hạ, không có một khối thi thể có thể có quần áo tí thể, bất luận nam nữ.....”

“Cho nên đã cho ta hội tiền dâm hậu sát?” Dã đồng ách nhiên thất tiếu. Nàng đã nói đâu, nàng cũng không có làm gì, cũng không từng nghe nói có nhân mụm nàng chỉ mình đi gian dâm bắt người cướp của việc, như thế nào phải như vậy cái thanh danh..... Nguyên lai là như vậy.

“Kia, có không chỉ giáo, như vậy làm sao không phá phá hư một người quần áo điều kiện tiền quyết hạ xử dụng kiếm đánh gãy hẳn toàn thân kinh mạch?” Dã đồng nghiêng ngẫm hỏi, nhìn Điệp Y bưng tỉnh đại ngộ, sau đó sắc mặt phi hồng, miệng nàng giác ý cười càng sâu. Cáp, thật sự là rất thú vị, nguyên lai đùa giỡn nhân cảm giác tốt như vậy!

“Nhanh lên, nếu ngươi không nghĩ ở thái dương đi ra sau còn chưa tới đạt mục đích trong lời nói.” Dã đồng giữ chặt tay nàng, vận công bay lên, hướng nghe phong đảo bay đi.

Điệp Y không có phản kháng, cố gắng vận công ý đồ đuổi kịp nàng.

Sắp đến lúc đó, Điệp Y sắc mặt đột biến, âm thanh kêu lên:“A -- biến thái a!”

Dã đồng dưới chân một cái lão đảo, cuống quýt rút xuống đến trên mặt, nhìn Điệp Y xoa lỗ tai nói:“Ngươi muốn chết sao?”

Điệp Y dùng một loại quái dị ánh mắt đánh giá nàng, sắc mặt khó coi chi tới. Dã đồng mờ mịt, không phải mới vừa đã muốn làm sáng tỏ quá chính mình không phải dâm tặc sao? Nàng như thế nào còn như vậy một bộ biểu tình?

“Ngươi..... Ngươi là nữ nhân?” Điệp Y tránh nàng sau một lúc lâu, hỏi.

Dã đồng sắc mặt âm xuống dưới, nghĩ đến vừa rồi các nàng nắm thủ thời điểm nàng đem của nàng mạch. Nàng lạnh lùng nói:“Nếu còn muốn đòi mạng trong lời nói, muốn nhúng tay vào đường như mình miệng.”

“Là.....” Điệp Y bị nàng âm ngoan ánh mắt tránh kinh hồn táng đẫm, không dám nói cái gì nữa.

Dã đồng thay đổi khẩu khí, về phía trước đi đến:“Nhanh đến , đến đây đi!” Nàng trên đảo nhân nếu hiểu biết chính xác nói nàng là nữ nhân cũng không có gì cùng lắm thì , nhưng là nàng lại chán ghét người khác tra xét. Đối với nàng mà nói, bọn họ biết đến càng ít càng tốt.

“Chính hồng, ngươi ở đâu?” Dã đồng gõ gõ cửa hỏi.

Trong phòng nhỏ truyền đến thanh âm, chỉ chốc lát sau, môn mở ra , chính hồng híp mắt, thấy hai người:“A, tuyết bay, ngươi điên rồi sao? Như vậy mụm nhiều nhân Thanh Mộng? Đi ra ngoài tìm nữ nhân còn mang về trên đảo, để ý đánh thức người khác bị mọi người nước miếng bao phủ!”

“Làm sao đến nhiều như vậy vô nghĩa?” Dã đồng quyết miệng nói, đầu thượng chính mình thất lưng bài,“Chẳng lẽ ta còn phải mang theo như vậy cái huyết nhân ở bên ngoài xem xét?”

“Ta mới không tin ngươi ở đảo ngoại không có nơi đâu!” Chính hồng ngáp dài thăm oán nói, lại đi ra môn còi trên thuyền dây thừng, trên mặt cũng không có bao nhiêu trách cứ sắc.

“Hi hi, chi biết ngươi tốt nhất !” Dã đồng làm nũng nói, vui bước trên thuyền, biến thành chính hồng cũng không từ nở nụ cười.

“Ân, người mới là đi? Gọi là gì?” Chính hồng hoa thuyền, nhìn về phía trước mắt này bị huyết mơ hồ diện mạo nhân.

“Vũ Điệp Y.” Điệp Y khiêm cung hồi đáp, ở nàng xem đến, dã đồng như vậy đối đãi nhân khẳng định là của nàng thủ trưởng.

“Ân, tuyết bay, ngươi lại quai nhân thượng đảo nha!” Chính hồng nhìn dã đồng về mặt “Này thực bình thường” bộ dáng, nói,“Ta là chính hồng, về sau xuất nhập nghe phong đảo tìm ta có thể.”

Mắt thấy cũng sắp đến, chính hồng giao cho nói:“Tuyết bay, ngươi thượng đảo khi vẫn là khinh một chút, cũng không phải là mỗi người đều có ta tốt như vậy tính tình , nhất là huyền cơ cái kia lão đầu nhĩ, ngươi nếu đánh thức hẳn, không chừng bị mắng thành cái dạng gì đâu!”

“Nhiều nhất xứng điểm thuốc tê làm cho hẳn tiếp tục ngủ thôi!” Dã đồng lơ đãng, nhìn chính hồng buộc lại thuyền đi theo thượng đảo, không khỏi nở nụ cười,“Hơn nữa ngươi mới là cái thứ nhất bị ta đánh thức , ngươi cũng chưa nói cái gì, bọn họ hoàn hảo nói cái gì đâu?”

“Ngươi tiểu gia hòa này.....” Chính hồng bất đắc dĩ nói.

“Tốt lắm, đi thôi đi thôi! Bằng không khả năng thật sự đem toàn đảo mọi người đánh thức đâu!” Dã đồng vui về phía tiền chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Một Mỗi

Điệp Y hi lý hồ đồ bị đã đồng mang vào bí bộ, bởi vì phía trước đe dọa mà không dám ra tiếng, ngoan ngoãn đi đã đồng an bài địa phương tẩu đi trên người huyết tinh, đi ra là lúc trời đã sáng choang.

“A, tuyệt bay, ngươi vẫn là đem nạng cấp lộng đã trở lại nha!” Vũ điền thấy vũ Điệp Y, không hề ngoài ý muốn sắc, thân nhiên ăn bữa sáng, “Nhưng là vì cái gì đem nạng cho tới bí bộ đến đâu?”

“Ấn, bởi vì nạng xem đi lên cũng là không có vương bận nhân nha!” Đã đồng đơn thuần nói, “Bọn họ ở tại bên ngoài chủ yếu là bởi vì thường thường yếu ra đảo duyên cớ, không phải sao?”

“Aha? Được rồi.....” Vũ điền không nói gì, uống hần còn tưởng rằng là vì là giang hồ địa vị sở trí.

“Tiểu tuyết, đến đến đến, cấp lão nhân ta làm phân bữa sáng!” Triệu lời lão đảo tiêu sái xuống lầu đến, thấy đã đồng chính cầm trong tay đồ làm bếp liền thuận miệng nói.

“A, ta tối hôm qua đều không có ngủ quá đâu! Ngươi liền như vậy nhần tâm tàn phá ta!” Đã đồng cắn giận nói, “Này, trên lầu cái kia tên thế nào?”

“Bắt đầu làm việc, nhưng vẫn là giống cái hoạt tử nhân giống nhau.” Vũ điền nhún nhún vai nói.

“Điệp Y, ngươi có thể hay không nấu com? Hội trong lời nói liền chính mình nấu com ăn!” Đã đồng phân phó nói.

Điệp Y khó xử nhìn nhìn này đồ làm bếp, thành thực lắc lắc đầu.

“Nga, trời ạ!” Đã đồng phiến cái xem thường, lại đi trong bát bỏ thêm điểm bột mì, “Chỉ biết khi dễ ta!”

Điệp Y vô thố nhìn này một đoàn hỗn loạn, cực độ hoài nghi đã đồng lúc này địa vị.

“Vũ Điệp Y là đi?” Triệu lời nhìn nạng một cái, “Không có việc gì nhi, ngươi về sau hội thói quen.”

“Ta..... Có thể hỏi một vấn đề sao?” Điệp Y rút cục nhìn không được muốn hỏi.

“Cái gì?” Đã đồng tiếp lời nói.

“Nơi này quản sự nhân là vị ấy?” Điệp Y bất an hỏi, nạng không có nhìn ra nơi này có ai đặc biệt chịu tôn kính, cũng không có nhìn ra có ai như là hạ nhân bộ dáng, này đây cảm thấy chính mình địa vị đặc biệt xấu hổ, “Còn có, nơi này là địa phương nào?”

“Phốc.....” Triệu lời một miệng nước trà phun tới, “Tiểu tuyết, ta không thể không nói, ngươi quái nhân bản lĩnh càng phát ra cường đại rồi, cư nhiên sẽ có ngay cả mọi người quái đến đây sau còn cái gì cũng không biết!”

Tương đối cho triệu lời, vũ điền còn lại là đứng đần nhiều: “Nơi này là nghe phong các tổng bộ, nghe phong đảo. Ta là nơi này quản sự, tuyệt bay là Các chủ.”

“A..... Ngươi này biến thái cư nhiên là nghe phong các Các chủ!” Sát nghe thấy quá mức kích thích tin tức, Điệp Y bị kích thích bản tính lộ, chỉ vào đã đồng liên quát.

Đã đồng đảo lấy lỗ tai: “Ta vì cái gì không thể là Các chủ?”

“Nhưng ngươi là sát thủ a!” Điệp Y hoảng sợ nhìn nạng.

“Kia thì thế nào?” Đã đồng khinh thường nhất cổ nói, “Nhạ, hai người các ngươi điểm tâm.”

Có lẽ là bởi vì Điệp Y mạo phạm, đã đồng trong tay bàn tử vững vàng mà rất nhanh bay về phía hai người, biến thành hai người trở tay không kịp.

“Này, tuyệt bay, ngươi mưu sát nha!” Triệu lời khoa trương kêu, trên thực tế cũng là vững vàng ở nhờ bàn tử.

“Dù sao ta là sát thủ.” Đã đồng lạnh lùng nói, tự cố tự bắt đầu ăn chính mình bữa sáng.

“Tiểu tuyết, ngươi không phải sinh khí đi?” Triệu lời cười trêu chọc nói.

“Không có.....” Đã đồng một ngụm com ăn đến một nửa -- “A! Xong đòi!”

Điệp Y bị nạng thỉnh linh xảy ra tiếng quát tháo sợ tới mức sang đến, ngây ngốc giương mắt xem nạng. Chỉ thấy đã đồng đem du thủ hướng chính mình trên người sát, bính lên: “Chính hồng, chính hồng! Cứu mạng, ta muốn ra đảo, lập tức!”

Nhìn nạng luống cuống tay chân cầm lấy chính hồng liền ra đảo, mọi người ngốc lăng vài giây, lựa chọn không nhìn.

“Này..... Thực không có Các chủ bộ đáng.....” Vũ điền bắt đầu nói, nghe bên tai đã đồng tiếng gọi âm ỉ dần dần đi xa, quay lại nhìn về phía Diệp Y, “Người ăn xong phải đi cấp lâu hai tên kia đưa cơm đi thôi, thuận tiện đem hũn hũn đồ tốt lấy ra nữa, chúng ta lười đi.”

“Nga.....” Diệp Y gật đầu, “Cái kia, vì cái gì, các người có thể đối Các chủ như vậy..... Làm càn?”

“Tiểu tuyết bắt quá là một cái tiểu hài tử thôi, tại đây trên đảo không có gì quý tiện chi phân, tùy tính là tốt rồi.” Vũ điền hồi đáp.

“Thật sự?” Diệp Y hoang mang.

“Chỉ cần không phản bội tiểu tuyết, người vô luận làm cái gì đều có thể..... Các chủ chính là lấy đến đưa đưa nhỏ thôi!” Triệu lời khé môi nhếch lên giảo hoạt tươi cười, “Yên tâm tốt lắm!”

Diệp Y suy tư nửa ngày, ngoan ngoãn cầm lấy bữa sáng, lên lầu đi.

Đó là một cái u ám phòng, bên trong có một u ám bóng dáng, Diệp Y trong lòng không hiểu có chút sợ hãi, rất nhanh các ăn với cơm đồ ăn, lấy này nọ liền lao xuống lầu đi giao cho vũ điền. Kia phòng, quá mức âm u, nằng một giây cũng không tưởng nhiều ngốc.

Nói đã đồng, động gào to hô ra đảo sau, nhanh chóng thẳng đến bộ binh. Nàng luôn luôn an phận thủ thường, lần này nếu đến muộn, thật đúng là không biết yếu như thế nào tự bào chữa đâu -- dù sao không trĩ ảnh ở thiên thành chính là một cái vô y vô dựa vào là nhân, nếu như có nhân hỏi cùng nơi đi, nằng còn nhất thời thật nghĩ không ra muốn nói chính mình ở nơi nào.

“Hô..... Hô a.....” Đã đồng thờ hồn hèn vọt tới làm công địa phương, thời gian vừa mới hảo, nằng vừa mới dùng toàn lực, căn bản không có khả năng có vẻ hơi thở bằng phẳng, như vậy khiến cho nằng “Chạy” Lại đây đi!

“Không hiền đệ hôm nay làm sao vậy? Như thế nào suyển thành như vậy?” Tôn tư xa thân thiết hỏi.

“Trĩ..... Trĩ ảnh hôm nay thức dậy chậm, kết quả chỉ có mau chút đã chạy tới..... Liền, tự thành như vậy” Đã đồng ngại ngừng cười cười, gãi gãi đầu, không ngừng thờ hào hèn, một bộ xấu hổ bộ dáng.

“Không hiền đệ không biết ở tại làm sao, khoảng cách bộ binh rất xa sao? Bằng không đến vi huynh tạm cư trong nhà đến trụ, khoảng cách nơi này thậm gần.” Tôn tư xa nhiệt tâm nói, bắt quá hân nhiệt tâm cũng có vẻ như là làm theo phép bàn.

“Không..... Không càn, trĩ ảnh thuê ở tại thiên thành bên cạnh, nhưng là tới nơi này vẫn là không có vấn đề” Đã đồng hắc hắc cười, “Đa tạ Tôn huynh quan tâm.”

Đã đồng bị phân phối hảo nhiệm vụ, nhìn kia nhất đồng lớn quân phí khoản, không khỏi có chút đau đầu. Thật sự là, nằng thật vất vả đem nghe phong trên đảo chuyện vụ tìm một cái vũ điền đến quán, vừa muốn tính nhiều như vậy trưởng -- nằng nhu nhu có chút đau nhức huyết Thái Dương, thật muốn hỏi tả tướng phủ hoặc là nghe phong đảo đi ngủ trong chốc lát a! Thở dài, đã đồng rốt cục vẫn là quyết định, vẫn là đến Minh Nguyệt cư lý đi uống điểm lam chỉ thảo trà thanh tỉnh một chút đi!

Minh Nguyệt cư lầu ba có một gian chuyên thuộc loại của nằng phòng, nằng phân phó tiểu nhị cấp nằng đến nhất hồ nước ấm, ôm còn chưa xử lý hoàn sổ sách đi tới. Bất luận là ở nghe phong đảo vẫn là ở khác địa phương nào, của nằng phòng đều là không cho phép bất luận kẻ nào đi vào . Dù sao cũng không có người nào dám tùy tiện vào của nằng phòng, nằng liền cũng đều bố trí tùy chính mình tâm ý.

Nằng theo tính xảo trúc thế lý lấy ra phơi nắng phạm lam chỉ thảo, trên cửa truyền đến khinh khẩu thanh, nằng theo cửa thượng lấy nước ấm, chính mình chậm rãi hưởng phao lam chỉ thảo trà.

Đang ở rồi rắm nếu phủ yếu lập tức xem sổ sách, ngoài cửa lại truyền đến khẩu đánh thanh, đã đồng có chút hử kinh ngạc, bình thường trừ bỏ nằng muốn cái gì này nọ, không có người đến đã quấy rầy của nằng nha! Nằng buông trong tay gì đó, đem sổ sách đặt ở góc sáng sửa trên bàn trà, từ từ đi đến mở cửa.

“Tuyệt bay, có nhân điểm danh muốn tìm người.” Minh Nguyệt cư lầu chủ hứa việt nói vô ích nói, thần sắc gian có một tia lo lắng.

“Ân?” Đã đồng nghĩ nghĩ, “Vậy làm cho hũn đến đây đi!”

Nghe thấy được xa xa truyền đến trầm ổn tiếng bước chân, đã đồng khé miệng chỉ không được nổi lên ý cười, quả nhiên là triệt ca ca đâu!

“Việt bạch, về sau nếu là hũn tới tìm ta, trực tiếp đưa ta nơi này đến chính là.” Đã đồng phân phó nói, nhìn thấy hứa việt bạch mảy nhăn lại, nằng nhẹ nhàng lắc đầu, hũn lo lắng nhìn nằng một cái, linh mệnh rời đi.

“Triệt ca ca, người là tìm đến đồng nhi sao?” Đã đồng cười hỏi, hạo triệt vừa mới tiến vào phòng, liền bị nằng toàn bộ treo lên, hơn nữa đã đồng giống như một chút đi xuống ý tứ đều không có.

“Đồng nhi chẳng lẽ cũng không mời ta tọa hạ sao?” Hạo triệt hỏi, ám thảo đã đồng không biết cùng này Minh Nguyệt cư lầu chủ có gì quan hệ.

“Nơi này ghế đều có thể tọa a!” Đã đồng một bộ đương nhiên bộ dáng.

Hạo triệt buông lỏng ra hai tay, chờ nằng đi xuống, nằng lại hoàn toàn không có này ý thức. Bắt đầu đi, hạo triệt chỉ có làm cho nằng bắt tại chính mình

trên người, ngồi xuống, đã đồng liền cũng tự nhiên khóa ngồi ở hán trên đùi.

“Triệt ca ca, đồng nhi chỉ mời ngươi một người nga!” Đã đồng thanh âm cúi đầu, biện không ra gì cảm xúc.

Hạo triệt cương một chút, sau đó phát phát tay, trong phòng ám vệ liền kể hết triệt hồi. Đã đồng vui vẻ nở nụ cười, càng gần oa ở tại hạo triệt trong lòng, thân thể cũng thả lỏng không ít. Cùng triệt ca ca cách gần quả nhiên có vẻ đâu có nói đâu! Đã đồng buồn ngủ mông lung nghĩ.

Tay nàng vốn là cầm lấy hạo triệt sau cổ, lực nhất thả lỏng, liền thoáng hoạt tiếp theo điểm, nhưng là lại đột nhiên ý thức được cái gì, nghe xong trong chốc lát, sau đó bởi vì trọng lực duyên cớ tiếp tục đi xuống. Cứ như vậy hoạt hoạt đình đình trong lúc đó, đã đồng cảm thấy chính mình cơ hồ sẽ như vậy đang ngủ. Ân, triệt ca ca trong lòng hào âm áp đầu.....

“Đồng nhi.....” Hạo triệt khẩu khí có chút quái dị, tay nàng ở hán trên lưng sự trượt, làm cho hán cảm thấy ngứa, thật không biết đồng nhi là có ý vẫn là vô tình.

“Ân?” Đã đồng nhỏ giọng hỏi đáp, trong lòng thật là nghĩ đến, bằng không nàng trước hết nghỉ ngơi trong chốc lát đi.....

“Đồng nhi chẳng lẽ chuẩn bị vẫn ngồi ở ta trên người sao?” Hạo triệt rốt cục nhìn không được hỏi.

“Ân?” Đã đồng giương mắt xem hán, trong ánh mắt tràn đầy mê mang, tiểu đầu một chút một chút, làm cho hạo triệt không có chút vẫn cảm xúc, ngược lại sửu bốc lên khỏi một cỗ triu mến ý.

Đã đồng dùng sức nhu nhu ánh mắt:“A..... Triệt ca ca, thực xin lỗi, đồng nhi đêm qua không có ngủ đâu..... Ngươi vừa mới hỏi ta cái gì?”

Hạo triệt nhu nhu của nàng tóc:“Không có vấn đề gì, vậy ngươi liền mị trong chốc lát đi!”

“Ngô.....” Đã đồng nghe lời nhắm mắt, lại đột nhiên ngẩng đầu,“Triệt ca ca, ngươi hôm nay tìm đến đồng nhi có chuyện gì sao?”

“Không có gì, ta chỉ là muốn đến xem đồng nhi thôi.” Hạo triệt vỗ vỗ nàng, nhìn trong lòng bé ngây thơ cười cười, lại một lần bả đầu mai phục, cư nhiên trong lòng sinh ra một loại thực mềm mại cảm giác. Đã đồng không nữa động tĩnh, hạo triệt lần đầu tiên như vậy im lặng nhìn người khác ngủ, trong lòng là chính mình cũng vô pháp lý giải ôn nhu. Hán vững vàng nâng đã đồng, phỏng đoán thân thể của nàng phân, nhưng không có ý thức được chính mình đã muốn giáng xuống rất nhiều cảnh giác.

Hoàng hôn buông xuống, ngoài cửa truyền đến thật nhỏ động tĩnh, hạo triệt vừa muốn đi mở cửa, lại phát hiện đã đồng đột nhiên mở mắt, ánh mắt thanh minh. Nếu không phải hán vừa mới nghe nàng đều đều tiếng hít thở, hán căn bản sẽ không phát hiện nàng là vừa vừa tỉnh ngủ.

Đã đồng bình đi xuống mở cửa, lại phát hiện là hạo triệt ám vệ, quay đầu đối hạo triệt làm cái mặt quỷ, nói:“Thực xin lỗi, triệt ca ca, đồng nhi hôm nay thăm bố thấy, cư nhiên trì hoãn ca ca như vậy trường thời gian.”

“Không quan hệ.” Hạo triệt khẩu khí lý ngoại dự đoán mọi người có một tia độ ấm,“Kia, đồng nhi, ta đi trước.”

“Ca ca tái kiến!” Đã đồng nhìn hán rời đi, sau đó xoay người. Ân, hiện tại nên giải quyết này phiền toái sổ sách.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tư Không Thuần

Cũng không biết trên đảo những người khác cấp Điện Y nói cái gì, kết quả.....

“Rất khó nghe.” Đã đồng trên trán tựa hồ có gân xanh ở khiêu, nhìn kỹ đi, của nàng khóe miệng tựa hồ đã ở run rẩy.

“Ân? Hoa hoa, cái gì rất khó nghe?” Điện Y ra vẻ không biết hỏi.

“Không cần tái bảo ta hoa hoa.” Đã đồng ánh mắt sắc bén đảo qua không ngừng run run hai vai triệu lồi, vừa thấy chỉ biết, này xưng hô cùng bọn người kia thoát không ra quan hệ!

“Nhưng là ngươi kêu hạ hoa tuyết bay nha! Không biết là hoa hoa tên này thực thích hợp sao?” Điện Y cười đến vô cùng vui, sau đó dùng ngọt nị thanh âm kêu,“Hoa hoa, hoa hoa.....”

Đã đồng run lên đầu trên người nổi da gà, trong đầu hiện ra vô số ngắt quãng..... Nhớ rõ, từng ở trên đường nhìn đến một cái góc tử, đầy người quần áo dính dầu mỡ, bồn chạy, trong miệng hô “Hoa hoa” Như vậy chạy tới..... Nhớ rõ, từng có cái lão phụ nhân, mắt hàm nhiệt lệ, khô ngồi ở cửa, về mặt gọi “Của ta hoa nhỏ”..... Nguyên lai không có gì hình ảnh, giờ phút này lại làm cho đã đồng cảm thấy một trận ác hàn --“Không thích hợp!”

“Ta cảm thấy rất êm tai nha! Ngươi nói đâu, triệu lời?” Diệp Y lời kéo đồng loa.

“Ân, tiểu tuyết, tên này quả thật không sai.” Triệu lời nhin cười nói, “Thật sự.”

“Lão ngoan đồng!” Dã đồng phiên cái xem thường, thật sự là làm cho người ta chịu không nổi!

Diệp Y ở trong lòng nhẹ nhàng thở ra, vốn đối với dã đồng là sát thủ này một chuyện thật kiêu kỳ cũng quả thật thiếu rất nhiều. Vốn đang lo lắng dã đồng hội bởi vậy mà tức giận, xem ra triệu lời không có lừa nằng, dã đồng chỉ cần không phải nguyên tắc tính vấn đề sẽ không hội thật sự thế nào, nhiều nhất là ngoài miệng nói hai câu thôi.

“Cái kia, hoa hoa.....” Diệp Y cẩn thận đánh giá của nàng sắc mặt, xác định nàng không có thật sự bởi vậy mà bị nhạ mao.

Dã đồng muốn phản bác, lại chung quy là thờ dài: “Muốn nói cái gì?”

“Trên lầu người kia thật là đỏ xanh thánh thủ Tư Không thuận sao?” Diệp Y tò mò hỏi.

“Ân, làm sao vậy?” Dã đồng hỏi.

“Trên giang hồ không phải đồn đãi nói hán đã muốn đã chết sao?” Diệp Y nháy mắt hỏi, vẻ mặt nghi hoặc.

“Trên giang hồ còn đồn đãi hạ hoa tuyết bay là năm mươi vài tuổi lão đầu nhi đâu!” Dã đồng hồn vô tình hỏi đáp, nhưng thấy Diệp Y bất mãn thần sắc, vẫn là đại khái giải thích một chút.

“Tư Không thuận lúc trước bị hán huynh trưởng sở đuổi giết, theo đuổi không bỏ dưới, hán không muốn thương tổn chính mình huynh trưởng, tuy rằng giết chết bị phải tới đuổi giết người của hán, nhưng là lại quyết định mình kết thúc, không hề bằng thêm phiền não. Sau đó, ta vừa lúc đi ngang qua, hướng hán cam đoan dẫn hán đến một cái gần cách địa phương, vì thế, cứ như vậy.” Dã đồng nhẹ nhàng bâng quơ nói.

“..... Thật là vừa lúc đi ngang qua sao?” Triệu lời hỏi.

“Được rồi, ngươi có biết.” Dã đồng nhún nhún vai, không hề bị nhân xem thấu quần sắc.

“Cái kia, hoa hoa, hán hội nghe lời ngươi nói đi?” Diệp Y thật cẩn thận hỏi.

“Ân, đại khái đi -- ngươi muốn làm gì?” Dã đồng hỏi.

Diệp Y trơ mặt ra chạy đến thân thể của nàng biên: “Hoa hoa, ta vẫn muốn học họa họa đâu, ngươi có thể hay không theo giúp ta cùng đi a?”

“Cùng ngươi đi học họa họa?” Dã đồng biểu tình có chút quái dị, tựa hồ nghe thấy cái gì bất khả tư nghị chuyện tình.

“Tiểu tuyết, đi thôi, vừa lúc thả lỏng một chút.” Triệu lời nói.

Dã đồng do dự một chút, thấy triệu lời trong mắt quan tâm, rốt cục vẫn là gật gật đầu: “Được rồi.”

Diệp Y cấp Tư Không thuận tặng vài ngày cơm, đối cái kia u ám phòng nhưng thật ra thiếu rất nhiều sợ hãi. Hai người đi tới, ngược lại là Diệp Y đầu lĩnh đi ở phía trước, mà dã đồng đi theo thân thể của nàng sau, chậm rãi đi tới.

Trong phòng vẫn là trước sau như một hôn ám, Diệp Y đi tới cửa, dừng cước bộ, quay đầu mong được nhìn dã đồng, hai tay bất an ở quần áo thượng cạo. Dã đồng nhìn nàng một cái, thân thủ liền đẩy ra môn, tùy ý không khí lý thân nhiên môi hủ hơi thở chui vào cái mũi của mình. Trong phòng đầu người cũng không có hồi, đầu ra nhất đập giấy, sau đó tùy ý bóng ma ăn mòn chính mình.

“Tư Không thuận, ngươi thật đúng là không cho mặt mũi đâu, khó được bản Các chủ có hứng thú tới nơi này, cư nhiên ngay cả một câu cũng không muốn nói!” Dã đồng lạnh lùng nói.

“Ngươi muốn làm cái gì?” Tư Không thuận thanh âm thân nhiên.

“Nói, ngươi bị nhân dự vì đỏ xanh thánh thủ, tưởng là còn có thể họa trừ bỏ này đó bên ngoài khác này nọ đi?” Dã đồng phát phát tay thượng trang giấy, hỏi.

“Yếu họa cái gì?” Tư Không thuận tựa hồ căn bản không muốn nhiều lời cái gì.

“Ta cùng Diệp Y muốn học họa họa.” Dã đồng đột nhiên chuyển biến giọng điệu, “Ngươi dạy ta nhóm.”

Tư Không thuận có chút kinh ngạc nhìn về phía nàng: “Ngươi cùng vũ Diệp Y? Học họa họa?” Hán tốt xấu tiền một trận tử còn tại trên giang hồ, bao nhiêu biết này hai người một cái là sát thủ, một cái là thiện cho sứ độc, cư nhiên muốn học họa họa?

“Ân? Chúng ta không thể học sao?” Dã đồng khẩu khí ần ần có áp bách ý.

“Không phải.” Tư Không thuận khẩu khí lại khôi phục đến phía trước đậm mạc.

“Vây là tốt rồi.” Dã đồng đi vào phòng, rút ra bức màn, chói mắt dương quang trong lúc nhất thời tạt vào phòng gian, chiếu sáng nơi này mỗi một lập tro bụi. Tư Không thuận trên mặt hiện ra tư nhân không gian bị nhân xâm nhập tức giận, nhưng đã đồng hoàn toàn không có để ý, bắt khởi tay áo mà bắt đầu thu thập, thẳng đến trên bàn bị bắt thập ra một mảnh không gian, nàng mới vừa lòng cười cười:“Chúng ta đây bắt đầu đi, Tư Không sư phó.”

Tư Không thuận có chút tức giận, nàng chưa hẳn cho phép cứ như vậy thay đổi hẳn phòng. Nhưng nhớ tới thân thể của nàng phân, rốt cục vẫn là thành thành thật thật để bút nghiên mặc:“Nhìn.”

Như vậy về sau, đã đồng mỗi lần trở lại trên đảo, chỉ cần không có chuyện tình, sẽ bị Diệp Y cầm lấy đi tìm Tư Không thuận học tập họa họa. Bất quá nàng cũng thấy rõ , Diệp Y căn bản là ý không ở trong lời, mỗi lần chỉ cần Tư Không thuận tới gần một chút, Diệp Y sẽ mặt đỏ không thôi, nhìn xem nàng cơ hồ buồn cười.

“Ngươi nơi này không nên để bút .” Tư Không thuận bắt lấy Diệp Y thủ, còn thật sự làm mẫu , hoàn toàn không có phát hiện Diệp Y mặt đã muốn hồng bất thành bộ dáng. Dã đồng nhìn hai người, thủ hạ cũng là ở họa . Tinh đứng lên Diệp Y so với nàng lớn hơn cái vài tuổi, đúng là cô gái mới tình đầu niên kỉ kỉ, cũng là không kỳ quái -- nhưng nàng vì cái gì muốn bắt nàng cùng nhau đến nha!

“Tư Không thuận, ta tốt lắm.” Dã đồng các hạ bút, đánh gãy nơi đó kỳ quái không khí. Tư Không thuận thể này mới phát hiện chính mình cầm lấy người ta cô nương gia thủ, nhất thời xấu hổ, xoay người đi hướng đã đồng.

“Ân?” Dã đồng thấy hẳn thật lâu không mở miệng, không lại nhử này,“Thực tao sao?”

Tư Không thuận hung hăng hít một hơi:“Đây là ngươi họa ?”

“Bằng không đâu?” Dã đồng hỏi ngược lại.

“Quả thực là -- kinh thiên địa quỷ thần khiếp.....” Tư Không thuận bị kích thích nói năng lộn xộn, tưởng chính hẳn cũng không biết chính mình ở nói cái gì .

“Ta, có thể làm như ca ngợi sao?” Dã đồng không nói gì hỏi. Thấy hẳn thật lâu không nói lời nào, đã đồng rốt cục vẫn là chính mình mở miệng nói:“Quần lót, ta sau này có lẽ không có thời gian lại đến học họa vẽ, ngươi liền chính mình tìm đến Tư Không thuận đi!”

“Ách? Vì cái gì?” Diệp Y trên mặt đỏ ửng chưa rút đi, có vẻ càng vô thố.

“Ta ở bên ngoài ra điểm sự tình.” Dã đồng khẩu khí cũng có điều chỉ,“Hơn nữa, cũng không hảo đã quấy rầy các ngươi hai cái thôi!”

“Ngươi thật sự là.....” Diệp Y vừa mới muốn phản bác, lại thấy triệu lời xuất hiện ở cửa, biểu tình rất là nghiêm túc, làm cho nàng kể tiếp trong lời nói sinh sôi bị nuốt trở về trong bụng.

“Triệu lời, ta muốn được liệu đều chuẩn bị tốt sao?” Dã đồng biểu tình cũng là khó được nghiêm túc, hỏi.

“Ân, tốt lắm.” Triệu lời trên mặt hiện ra lo lắng thần sắc,“Tiểu tuyết, ngươi xác định yếu hôm nay sao? Bằng không đợi lát nữa hai ngày nói sau.....”

“Không cần, liền hôm nay. Dù sao cũng là cuối cùng một lần .” Dã đồng khẩu khí lý không có một tia thương lượng đường sống,“Tiếp qua hai ngày sự tình vừa muốn nhiều đi lên, ta vốn không có khả năng tái sinh thời gian dài như vậy giả .”

Dã đồng đi lại kiên định đi rồi đi ra ngoài, lưu lại Diệp Y về mặt không hiểu:“Hoa hoa làm sao vậy?”

“Được dục.” Triệu lời trên mặt tràn đầy trầm trọng, không muốn nhiều lời, nhắc chân liền hướng ra phía ngoài đi đến. Diệp Y vội vàng đuổi kịp, Tư Không thuận do dự một chút, cũng theo đi lên.

Dã đồng phòng bên ngoài, sở hữu hiện tại ở bí bộ mọi người tụ tập , Diệp Y gặp mọi người đều là về mặt còn thật sự bộ dáng, cũng không dám lên tiếng, bất an túm chính mình góc áo, cùng đợi.

Ước chừng qua hai nén hương thời gian, quan thật sự là chặt chẽ môn lý truyền đến cú đầu đầu tiếng hô. Vũ điển quay đầu, về mặt khẩn trương hỏi triệu lời:“Lần này như thế nào sớm như vậy? Liệu thuốc rất lớn sao?” Nếu không phải cực đau, đã đồng là sẽ không hô lên thanh đến, nhất là làm nàng biết ra mặt có rất nhiều nhân thời điểm, của nàng tự tôn càng thêm không cho phép chính mình ra tiếng, cho nên dĩ vãng thời điểm đều là đến được dục cơ hồ chấm dứt, nàng cơ hồ mất đi ý thức thời điểm, mới có thể đau thò ra thanh.

“Lần này được dục cơ hồ là đem của nàng toàn thân đều hủy đi trọng trang một lần, cũng là tới máu chốt một lần, cho nên cũng sẽ có về thống khổ.” Triệu lời phân tích nói, nhưng hẳn khẩu khí lý cũng không phải hoàn toàn khẳng định. Dã đồng cũng không làm cho bọn họ tiến vào của nàng phòng, kia phiền môn tựa hồ là dùng cực xảo diệu cơ quan, huyền cơ đám người cũng không dám giống trống khua chiêng phá cửa, cho nên bọn họ nếu thật sự muốn đem cửa này mở ra, không chừng phải muốn bao nhiêu thời gian -- vạn nhất nàng ra chuyện gì.....

“Có nguy hiểm sao?” Ân trúc lo lắng hỏi.

“Dựa theo tiểu tuyết tình trạng, hẳn là không có nguy hiểm” Triệu lời do dự nói, không lắm khẳng định.

“Ngay cả ngươi cũng không dám xác định sao?” Vũ điển lo lắng bắt đầu đi qua đi lại.

Triệu lời không có mở miệng, chỉ có hần biết thuốc này dục phiêu lưu cao bao nhiêu, cơ hồ mỗi mười cá nhân ném thử, chỉ có nửa nhân tài có thể còn sống đi ra, cho nên phải làm đến bách độc bất xâm sở yếu trả giá đại giới là cực vì thâm trọng. Hần cũng từng thử khuyên quá đã đồng không dùng lại được dục, nhiều nhất hần giúp nàng nhiều xứng điểm giải được mang theo. Nhưng -- lúc ấy đã đồng về mặt cũng là vô cùng quật cường, thậm chí, hần ở ánh mắt của nàng lý thấy được nhẹ phần hận, đối với độc được phần hận loại tình cảm.

Điệp Y bị bọn họ đối thoại sở khiếp sợ đến. Nàng vốn tưởng rằng là bình thường được dục, nhưng không nghĩ tới cư nhiên là như vậy nguy hiểm gì đó. Nàng biết một loại được dục, có thể giải trăm độc, nhưng là nàng cảm thấy chỉ có điên tử hoặc là bệnh nguy kịch nhân tài sẽ đi chịu được như vậy thống khổ. Thật không ngờ cư nhiên cấp nàng gặp phải một cái!..... Đây, chính là nàng không sợ truy hồn độc nguyên nhân sao? Nàng cảm giác được một tia đau lòng, vì cái này nguyên tưởng rằng là lãnh huyết sát thủ.

Suốt mười hai cái canh giờ, nội môn đứt quãng truyền đến cú đầu tiếng hô, nếu không cẩn thận nghe, căn bản nghe không được, nhưng là lại như vậy làm cho người ta lo lắng, cho dù là tựa hồ đối nàng không chút nào quan tâm Tư Không thuần đều hiện ra sầu lo sắc. Ngoài cửa không ngừng có nhân thủ, tiếng hô càng ngày càng thấp, thẳng đến cuối cùng, cần nhờ luyện võ người trác tuyệt thính lực mới có thể nghe được. Nhưng, ít nhất, này còn chứng minh rồi nàng còn sống.....

“Đã xong.....” Trong phòng truyền đến cú đầu nói chuyện thanh, thẳng đến lúc này, mọi người mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, đều tự trở lại trong phòng của mình nghỉ ngơi.

Điệp Y lòng có cảm khái, hạ hoa tuyết bay, người rốt cuộc là thế nào một cái tồn tại nha!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Âm Áp

Hôm sau buổi chiều, đã đồng mới từ trong phòng kéo thân mình đi ra, run nhẹ hai chân tỏ rõ nàng giờ phút này suy yếu. Điệp Y không có giống thường lui tới giống nhau trên chóc nàng, mà là tiến lên đi đỡ lấy nàng, thấy nàng không có cự tuyệt, phù nàng ngồi vào sớm chuẩn bị tốt nhuyễn thấp lý, mà Điệp Y tắc về mặt ưu sắc nhìn nàng.

“Triệu lời, ta đói bụng.” Đã đồng thanh âm rất nhẹ, nhưng mọi người đều biết nói này thanh âm đã là của nàng cực hạn.

Không đợi bao lâu, triệu lời liền bụng tới nóng hằm hấp chúc, đặt ở của nàng trước mặt. Điệp Y thân thủ, muốn uy nàng, lại bị cự tuyệt. Đã đồng nỗ lực chống đỡ khỏi chính mình, nghe nghe chúc lý gì đó, sau đó nhất chúc nhất chúc ăn đứng lên.

“Ta nói, tuyết bay, nan bất thành người còn sợ ta ở của người chúc lý hạ độc sao?” Triệu lời cười nói, “Người hiện tại nhưng là không sợ mấy thứ này nha!”

“Cho dù là tắm qua được dục, sẽ đối phó một loại tân độc được, cũng không phải cái gì có thể một lần là xong chuyện tình.” Đã đồng thân nhiên nói, nhẹ nhàng thổi trong bát chúc.

“Ân? Ta đồ không biết có như vậy cách nói.” Triệu lời nếu có chút đâm chiêu, “Vậy người vì cái gì còn muốn như vậy tra tấn chính mình?”

“Bởi vì, như vậy, sẽ không hội lại có nhân có thể dụng độc được đến khống chế ta.” Đã đồng trong thanh âm tầm đầy hận ý, tuy rằng rất nhẹ, lại lạnh vào cốt tủy.

“Người bị nhân đã khống chế?” Điệp Y cả kinh, nàng lúc trước hoàn toàn không có đem đến nhận chức gì độc được dấu hiệu.

“Đó là thật lâu thật lâu sự tình trước kia.” Đã đồng rõ ràng không nghĩ đàm cùng này đề tài, chính là nhẹ nhàng băng quơ sơ lược. Điệp Y thấy nàng bắt đầu lảng lảng ăn cái gì, cứ như vậy hoang mang nhìn nàng.

Uống thuốc chúc, đã đồng rốt cục cảm thấy chính mình khôi phục một chút khí lực, nàng chính chính bản thân từ, nhìn về phía Điệp Y: “Ân? Cô bé nhi, có phải hay không coi trọng gia?”

Điệp Y phiên cái xem thường, không nghĩ tới nàng vừa mới khôi phục chút liền như vậy không đứng đắn!

Triệu lời ở một bên cười ha ha, xem đã đồng như vậy còn có khí lực trên ghẹo, xem ra là không có gì vấn đề: “Tuyết bay, ta quá trong chốc lát lại cho người lỏng điểm khác gì đó ăn, người nhưng đừng vội vã ăn cái gì, hồi đầu thân thể của chính mình nhất thời không tiếp thụ được ta cũng không giúp người trì nga!”

“Biết lập!” Đã đồng quyết miệng, nàng tự nhiên biết hiện tại chính là tái đối cũng không có thể ăn bậy, nhưng hần làm gì nhất định phải dùng loại này phân phó tiêu hài từ giọng điệu mà nói? Nhưng là, không thể phủ nhận, nghe được bọn họ quan tâm lời nói, mặc kệ chỉ dùng để cái gì giọng điệu nói ra, luôn làm cho lòng của nàng lý có một cỗ dòng nước ấm chảy qua.

Nhìn triệu lời phe phẩy đầu rời đi, đã đồng hầy còn cười cười, quay đầu xem hồi Diệp Y.

“Hoa hoa, ta phát hiện, ta giống như thích thủ trưởng không thuận.” Diệp Y cố lấy dũng khí nói.

“Ân, ta biết.” Đã đồng không hề ngoài ý muốn hỏi đáp.

“Ân?” Diệp Y kinh ngạc nhìn về phía nàng, “Người có biết?”

“Nhìn dáng vẻ của người sẽ biết.” Đã đồng nhún nhún vai, “Hoàn toàn chính là một cái mối tình đầu tiêu nữ sinh.”

“Người..... Sẽ không phản đối?” Diệp Y như cũ thực kinh ngạc.

“Ta vì cái gì yếu phản đối?” Đã đồng cũng thực kinh ngạc.

“Ta nghĩ đến..... Người lần trước nói ở bí bộ lý mọi người là độc thân..... Ta nghĩ đến người sẽ không tưởng.....” Diệp Y áp ứng giải thích nói, “Chính là.....”

“Ân, ta biết đến.” Đã đồng bắt đầu dĩ từ về, “Ta chỉ là cảm thấy như vậy bọn họ hội phương tiện một chút, dù sao các người không quá xuất nhập, mà bên ngoài kia bọn cũng là thường thường tiến tiến xuất xuất -- bí bộ vô luận như thế nào đều là khá xa một ít thôi!”

“A? Thật tốt quá!” Diệp Y vui nói, “Cám ơn, hoa hoa!”

Nhìn Diệp Y vô cùng khoái trá chạy đi, đã đồng trong lúc nhất thời cười đến có chút xấu hổ. Người này, liền đem nàng này một cái bị thương để tại nơi này mặc kệ? Cũng thế..... Đã đồng ghé vào trên bàn, phơi nắng thái dương, khiến cho nàng như vậy chờ triệu lời đem thực vật đưa tới đi!

Ấm áp dương quang phơi nắng ở thân thể của nàng thượng, khiến nàng cả người đau nhức thư hoãn không ít. Nặng nề mà thư ra một hơi, hiện tại nàng mới chính thức yên tâm lý gánh nặng. Tự giữu nhìn chính mình bàn tay, cho dù này song dính đầy máu tươi trên tay nắm đến quyền lực, kiếp trước trí nhớ lại tựa hồ như cũ ở chủ đạo của nàng hành vi đi hướng, nàng làm hết thấy cố ý vô tình đều ở tránh cho cường điệu đạo vết xe đổ.

Nhưng, này nhất thế, nàng đã muốn chiếm được rất nhiều. Đào chúng quan tâm cùng trung thành, bọn họ mang đến ấm áp cùng hữu nghị..... Bọn họ, bắt quá là một đám sinh hoạt tại trong bóng đêm nhân cho nhau sưởi ấm thôi đi? Đã đồng không xác định nghĩ, nàng quả nhiên là lòng tham đưa nhỏ đầu..... Nàng thu hồi năm ngón tay, ý đồ bắt lấy ánh mặt trời, lại chỉ nhìn thấy chính mình ngón tay bóng ma..... Nàng đại khái là không nên ý đồ hấp thu càng nhiều ấm áp đi!

Nàng quả nhiên là thích hợp sinh hoạt tại trong bóng tối sinh vật đầu.....

Ở trên đảo khôi phục đến đang lúc hoàng hôn, đã đồng đại khái điền no rồi bụng, nhìn nhìn sắc trời, đứng là vẫn còn quyết định mau chút trở lại thiên thành đi. Dù sao không trở ánh hôm nay chính là vừa mới vượt qua bộ binh nghĩ, mới có cơ hội tìm nhiều như vậy thời gian ở trên đảo. Ngày mai nàng có thể tưởng tượng không ra cái gì lấy cớ xin phép.

Miền cưỡng về tới trong tướng phủ, đã đồng lặng lẽ đi đến trên giường, thế này mới làm cho Linh nhi cảm giác đến chính mình tồn tại.

“Tiểu thư!” Linh nhi nhìn đến nàng, một bộ nhẹ nhàng thờ ra bộ dáng, “Ngài lại có vài thiên không có đã trở lại! Còn như vậy đi xuống, Linh nhi quả thực không biết yếu làm sao bây giờ!”

“Ra chuyện gì?” Đã đồng nhún mày hỏi.

“Bát tiểu thư vài lần tìm đến tiểu thư, đều bị Linh nhi lấy tiểu thư thân thể không khoẻ thoái thác rồi, nhưng là nàng hiển nhiên không tin, hôm qua phái người đến đây vài thứ, hiển nhiên là không tin tiểu thư ở trong phủ.” Linh nhi tràn đầy bất mãn thần sắc.

“Ân, ta đã biết.” Đã đồng thả lỏng thân thể, nằm trở về trên giường, “Không có vấn đề gì, dù sao ta vốn sẽ không ở trong phòng, các nàng cho dù là đã biết lại như thế nào?”

“Tiểu thư.....” Linh nhi chà chà chân, này tiểu thư như thế nào như vậy yêu xuất môn đâu?

“Hừ, lại có người đến đâu!” Đã đồng đạm cười, nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, nói.

“Là.....” Linh nhi cũng nghe thấy, thuận theo mở cửa đi ra ngoài nghênh nhân.

“Linh nhi, người sẽ không còn không cho ta đi vào thông báo đi? Người này tiểu viện lý quy củ cũng thật đại!” Nguyệt nhi ngạo mạn nói, nhìn Linh nhi cùng một bên ngọc nhi, làm bộ muốn đi vào phòng lý.

“Tiểu thư thân thể không khoẻ, các người vì cái gì yếu như vậy tướng bức đâu?” Linh nhi ngăn trở nói. Tuy rằng tiểu thư giờ phút này ở trong phòng, nhưng là nàng loại này ý thể hiếp người cảm giác vẫn là làm cho nàng cảm thấy khó chịu đến cực điểm.

“Linh nhi, làm cho nàng tiến vào.” Đã đồng ở trong phòng mở miệng phân phó, Nguyệt nhi đắc ý nhìn Linh nhi liếc mắt một cái, thấy nàng vì nàng mở cửa, ngẩng đầu ưỡn ngực tiêu sái vào đã đồng trong phòng.

“Không biết Bát muội có cái gì việc gấp, yếu phái người vài lần tam phiên tới tìm ta?” Dã đồng lạnh nhạt mở miệng, giọng điệu suy yếu.

Nguyệt nhi hoang mang nhìn về phía nàng, nàng giờ phút này suy yếu không giống như là giả vờ, kia nàng chẳng lẽ thật sự thân thể không tốt sao?

“Tiểu thư nói, ngày mai buổi trưa, đại phu nhân hội mang theo trong nhà tiểu thư cùng bọn công tử vào cung, đến thông tri thất tiểu thư một tiếng, để tránh thất tiểu thư không ở phủ ngoại mà lâm đại sự.” Nguyệt nhi khẩu khí kiên cường, xem của nàng ánh mắt giống như là đang nhìn cái gì không sạch sẽ gì đó dường như, “Từ bát tiểu thư phụ trách dẫn dắt bên trong phủ các tiểu thư, này đây làm cho Nguyệt nhi cố ý nhắc nhở.” Theo sau vài nàng căn rất nặng, tưởng là tông kỉ tuyết cố ý yếu cảnh cáo của nàng.

“Ta đã biết, đêm mai ta thì sẽ nhớ rõ.” Dã đồng khẩu khí vẫn là thập phần đậm mực, gặp Nguyệt nhi xoay người bước đi, bổ sung một câu, “Không cần quên, mặc kệ ta như thế nào, ta vẫn là chủ, ngươi vẫn là phó, Linh nhi cùng thân phận của ngươi là giống nhau. Nếu về sau ta tái nghe thấy ngươi dùng loại này khẩu khí nói chuyện, ta không ngại sử dụng một chút chính mình thân là chủ tử quyền lợi.”

Nguyệt nhi cước bộ một chút, thể này mới nhớ tới đến, ẩn trong phủ quy củ, gì chủ tử đều có trừng phạt tới tở quyền lợi, này tông kỉ dao nếu thật sự muốn trừng phạt nàng, căn bản không cần cái gì lý do, chỉ cần tông kỉ tuyết không ở tròng, không ai cấp nàng chỗ dựa, kia nàng liền tương đương với cái thớt gỗ thường trư thịt, nhâm nhân xâm lược.

“Là, tạ thất tiểu thư nhắc nhở.” Nguyệt nhi cung kính hồi đáp, nhưng này bút trưởng, nàng nhớ kỹ.

“Ân, ngươi đi đi!” Dã đồng nhìn nàng rời đi, khóe miệng gợi lên một chút khinh miệt tươi cười.

“Tiểu thư, vì cái gì yếu như vậy? Nếu Nguyệt nhi ở bát tiểu thư nơi đó nói cái gì đó, lấy bát tiểu thư được sủng ái trình độ, tiểu thư hội rất khó bạn.” Tuy rằng nhìn đến Nguyệt nhi kinh ngạc Linh nhi cũng vui vẻ không ít, nhưng vẫn là lo lắng hỏi.

“Ngươi không phải xem nàng khó chịu sao?” Dã đồng thân nhiên hồi đáp, “Tông kỉ tuyết thì thế nào? Chính là tái nháo cũng sẽ không xảy ra chuyện gì tình. Của ta nhân, cho dù ta không ở, cũng không phải nàng có thể khi dễ được đến.”

“Tiểu thư.....” Linh nhi cảm động nói, “Nhưng là.....”

“Không có gì khả nhưng là, ta tự nhiên có thể xử lý tốt. Ngươi chỉ cần làm tốt chuyện của ngươi là có thể.” Dã đồng mỉm cười, “Về sau nếu có nhân làm khó dễ ngươi, sẽ theo ta nói. Ngươi là thủ hạ của ta, ta tự sẽ không bạc đãi cho ngươi.”

“Là, tiểu thư.” Linh nhi nghe xong, lược nhất do dự, nói, “Tiểu thư, Hoàn nhi gần nhất có chút kỳ quái, không biết có phải hay không Linh nhi nhiều lo lắng.....”

“Nàng đã muốn khác mệnh tân chủ, ngươi không cần để ý tới nàng chính là.” Dã đồng lạnh lùng trả lời. Hoàn nhi hẳn là may mắn, đã đồng ngay từ đầu vốn không có đem nàng làm như chính mình thuộc hạ, nếu không nàng hiện tại đã có thể sẽ không như vậy hoàn hảo vô khuyết đứng ở nơi đó. “Bất quá ngươi không có gì sự tình vẫn là thiếu cùng nàng có cùng xuất hiện, nàng đối với ngươi nhất định không phải thực thân mật, dù sao ta muốn ngươi sau, nàng trên cơ bản đã bị vắng vẻ, hơn nữa ta nơi này vốn vốn không có sự tình gì, nàng không chịu ngồi yên cũng là bình thường.”

“..... Là, tiểu thư.....” Linh nhi do dự nói.

Chính như Linh nhi sở liệu, Nguyệt nhi giờ phút này cũng quả thật là đầy ngập lửa giận. Tưởng nàng là bát tiểu thư tới tin nhiệm tâm phúc, bao lâu đã bị quá người khác như vậy uy hiếp? Cho dù là nhị phu nhân chính mình sinh mười hai tiểu thư cũng là đối nàng cung kính có thêm.

Về tới tông kỉ tuyết sở ở lại trong viện, Nguyệt nhi hội báo nói: “Tiểu thư, nói đã muốn đưa, nhưng là này hai ngày xem kia tông kỉ dao hẳn là thật là ra phủ, hôm nay nô tỳ nhìn đến của nàng sắc mặt cũng không bệnh nhẹ, nói không chừng ở bên ngoài đêm túc không về đâu! Nguyệt nhi bất quá là nhiều lời hai câu, nàng cư nhiên dám cãi lại, quả nhiên là không đem tiểu thư để vào mắt đâu!”

“Hừ, cái kia tiện nữ nhân dưỡng đứa nhỏ cũng bất quá như thế, nói không chừng không chịu cô đơn, ở phủ ngoại đã muốn cùng người nào dã nam nhân ám kết châu thai đâu!” Tông kỉ tuyết khinh thường nói, “Dù sao nàng ngày mai ở tay của ta lý, dám không đem ta để vào mắt, nàng sẽ có gan trả giá đại giới.”

Này xưng tông kỉ tuyết kế hoạch ngày mai như thế nào làm cho đã đồng xấu mặt mà không cho phụ thân trách cứ nàng xem quản bất lợi, kia xưng đã đồng lâm vào thiên miên, hoàn toàn không chịu vừa rồi kia nho nhỏ nhạc đệm ảnh hưởng. Chính là ở đi vào giấc ngủ phía trước nghĩ đến ngày mai yếu vào cung, sau đó tái vô câu dưới. Dù sao loại này việc nhỏ, nàng hoàn toàn không để trong lòng thượng, vẫn là nghỉ ngơi quan trọng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Cung Yên

Ngày thứ hai, đã đồng đi qua bộ binh về sau cũng không có bên ngoài lưu lại, trực tiếp về tới tướng bên trong phủ. Nhưng chung quy là trì hoãn không ít thời gian, đã đồng vừa một hồi đến liền cảm giác được Linh nhi đứng ở cửa phòng khâu, một bộ tướng vọt vào đến lại không dám thiện nhập bộ dáng.

“Linh nhi, ngươi còn muốn ở cửa chờ bao lâu? Vào đi!” Đã đồng phóng xuất ra cảm ứng.

Linh nhi cảm giác được nàng đã trở lại, vui sướng đẩy cửa tiến vào, thăm oán nói: “Tiểu thư, ngươi rốt cục đã trở lại! Hôm nay yếu vào cung tham dự yến hội, hiện tại Linh nhi làm sao có thời gian cho ngươi hảo hảo hoá trang nha?”

Đã đồng bật cười: “Linh nhi, này còn có một cái lâu ngày thần, làm sao không có hoá trang thời gian?”

“Tiểu thư!” Linh nhi nổi giận, tiến cung nha! Cớ nào đại nhất cộc sự tình, này tiểu thư cư nhiên vẫn là như vậy ưu tai du tai bộ dáng, thật sự là gọi người có loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép cảm giác vô lực, “Tiểu thư ngươi nhanh lên tuyển kiện quần áo, hôm nay yến hội, nhất định phải cho rằng phiêu xinh đẹp lượng!”

“Ngạ, vậy kia kiện màu đỏ đi, ần, không phải, chính là ngươi bỏ lại kia nhất kiện, đổi.” Đã đồng dày phản phó nói.

“Tiểu thư!” Linh nhi hét lớn, cái này quần áo quả thực là khó coi đến cực điểm, phiền phức phức phục, tràn đầy trời buộc, dù cho đáng người đều đã bị nàng che lấp điếu. Hơn nữa này ghê tởm ám mai màu đỏ, giống như là dùng điều sắc bàn đem đỏ thắm sắc cùng màu đen màu vàng lung tung điều cùng một chỗ nhan sắc, quả thực chính là vô cùng thê thảm!

“Ần, chính là nó, lấy lại đây.” Nào biết đã đồng cũng là một bộ thực vừa lòng bộ dáng, vươn tay đến.

“Tiểu thư, này quần áo..... Không thể mặc!” Linh nhi thân thủ ý muốn xé bỏ cái này quần áo.

Đã đồng ngăn lại nàng, chính mình lấy ra quần áo: “Ta nói chính là nó, làm sao không thể mặc? Cái này quần áo chẳng lẽ hồng rồi sao?”

“Không phải nha, tiểu thư, này quần áo quả thực chính là.....” Linh nhi khó xử nhìn nó, quả thực không biết hẳn là như thế nào đi hình dung, “Thật sự quá khó khăn nhìn!”

Đã đồng không thèm nhìn nàng, cẩn thận đề phòng, không cho Linh nhi nhìn không được sẽ phá hủy cái này pha cùng nàng tâm ý quần áo, sau đó thoát đến trung y, chính mình mặc vào. Linh nhi thấy nàng như thế, không khỏi sốt ruột lên, vẻ mặt ủy khuất thần sắc.

“Linh nhi.” Đã đồng vì chính mình hệ vật áo, “Ngươi cảm thấy, ta có tông kì tuyệt mỹ sao?”

Linh nhi sùng sốt, cuối cùng quyết định vẫn là thành thực lắc đầu.

“Kia, dù sao đều phải làm của nàng làm nền, ta ăn mặc như thế nào lại có cái gì quan hệ đâu?” Đã đồng lạnh nhạt nói, vừa lòng nhìn nhìn gương đồng lý chính mình bộ dáng, hời.

“Nhưng là, tiểu thư, như vậy cũng quá.....” Linh nhi khó xử nói, điểm ấy nói là có đạo lý lập, nhưng là tiểu thư nếu như vậy mặc trong lời nói, không chừng sẽ bị nhân cười nhạo

Nhưng, đã đồng giờ phút này đứng dậy, một thân thượng vị giả cao quý triển lộ không bỏ sót, cho dù là kia thân phiền phức quần áo cũng che không được nàng thanh lịch khí chất, giống như là một cái nữ thần, cho dù là người trần trướng cũng sẽ không làm cho người ta sinh ra tiết độc ý. Kia vốn là lão thổ màu đỏ, giờ phút này lại bị nàng mặc ra yếu diễm hương vị, giống như là ở hòa trung khởi vũ tinh linh, đem kia phạm trần khí toàn bộ che điếu đi. Cao quý cùng yếu tà ở nàng một cái lơ đãng động tác trong lúc đó hoàn mỹ kết hợp ở tại cùng nhau, làm cho người ta không khỏi bỏ qua của nàng mặt cùng quần áo, cũng làm cho Linh nhi trong lúc nhất thời xem ngây người, nàng không tự chủ được nói: “Tiểu thư, ngươi thật đẹp.”

Đã đồng sùng sốt, ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía kính trung chính mình, kia trong nháy mắt quyền rũ làm cho nàng tức thì nhũ mảy. Nàng trọng lại ngồi xuống, nhìn gương đồng trung hình ảnh, cảm lấy phần nhẹ nhàng nhào vào trên mặt, nguyên bản chính là có một chút tái nhợt nhân bên ngoài cụ giờ phút này lại thành trắng bạch.

Linh nhi bị nàng hoảng sợ, xông lên phía trước: “Tiểu thư, ngươi đang làm cái gì?”

“Thượng trang nha, làm sao vậy?” Đã đồng mỉm cười hỏi, tinh tế bỏ không có đồ đến địa phương.

“Tiểu..... Tiểu thư, vẫn là làm cho Linh nhi giúp ngươi đến hoá trang đi!” Linh nhi vẻ mặt thần sắc không đành lòng.

“Không cần.” Đã đồng khâu khí đậm mặc lại cường ngạnh. Nàng lấy son, tiếp tục hóa. Trên mặt dần dần xuất hiện không thể nào bình thường màu đỏ, hơn nữa cái khác son phấn, hoá trang dấu vết có vẻ có chút vụng về. Đã đồng nhìn chính mình ăn diện, không khỏi càng thêm vừa lòng. Gương lý nhân giống như là một cái lâu bệnh nhân dùng son phấn ý định che khuất trên mặt bệnh sắc, lại lộng xảo thành chuyên, ngược lại làm cho người ta càng thêm dễ dàng nhìn ra bệnh của nàng thái -- mà này, đúng là nàng muốn hiệu quả.

“Tiểu thư!” Linh nhi lúc này triệt hoàn toàn để bị dọa ngã, hoàn toàn đã quên thân phận bản khoả, thân thủ liền muốn đoạt quá cái kia bị hủy tiểu thư dung mạo hung phạm “Này thật sự là rất xấu, ngươi tuyệt đối không thể như vậy đi tham dự cung yến!”

Đã đồng tránh thoát nàng trong tay cướp đi gì đó, thần nhiên cười nói: “Linh nhi là gan thật sự là càng lúc càng lớn nột, cư nhiên bắt đầu hội phản bác ý tứ của ta đâu.”

Linh nhi sùng sốt, sắc mặt suy sụp xuống dưới: “Tiểu thư, Linh nhi không phải ý tứ này, nhưng là tiểu thư nếu như vậy đi qua nhất định sẽ bị nhân sở nhạo báng nha!”

“Ta nghĩ, các nàng còn không về phần công nhiên nhạo báng tả tướng phủ thất tiểu thư.” Dã đồng cầm lại Linh nhi trong tay gì đó, quyết định không hề đùa nàng, “Ta hiểu được ý tứ của ngươi, Linh nhi, nhưng đây là của ta quyết định, ngươi không cần nói cái gì nữa.”

Linh nhi không hiểu chút nào, nhưng là dã đồng đều nói như vậy, nàng cũng không dám tái lắm miệng, đành phải cắn giận nhìn của nàng trang dung, về mặt không chút nào che dấu ghét bỏ thần sắc.

Này thần sắc kêu dã đồng bật cười, nàng đứng dậy, phân phó nói: “Linh nhi, lần này cung yến ta còn là mang theo Hoàn nhi đi, ngươi đứng ở nơi này ký khả.”

“Vi cái gì?” Linh nhi giọng chân, “Tiểu thư như vậy đi qua, Linh nhi ở một bên còn có thể bang tiểu thư trò chuyện, nếu là Hoàn nhi đi qua, không chừng hội bang ngoại nhân nói chuyện đâu!”

“Linh nhi, ngươi rất lỗ mãng.” Dã đồng không thể không vạch, “Hon nữa ngươi thực hộ ta..... Linh nhi, ta không hy vọng ngươi bởi vậy mà đã bị thương tổn.”

“..... Linh nhi hiểu được” Linh nhi thấp đầu, không hề ngôn ngữ.

Một lát sau nhi, ngoài cửa có người đến gõ cửa, dã đồng đi rồi đi ra ngoài, cửa đồ diện khẩu Hoàn nhi phân phó nói: “Hoàn nhi, ngươi hôm nay theo giúp ta vào cung.”

Hoàn nhi cả kinh, về mặt thụ sùng nhược kinh bộ đáng, vui đáp ứng rồi. Bất quá, đang nhìn gấp dã đồng trang phục khi không khỏi toát ra hèn mọn thần sắc. Kỳ thật không chỉ là nàng, cơ hồ mọi người, đang nhìn thấy nàng trang dung khi đều là này biểu tình.

Đi theo đến kêu của nàng nha hoàn đi tới cửa, nhìn kia lượng hoa mỹ xe ngựa, dã đồng không khỏi nghĩ đến, này dĩ nhiên là nàng kiếp trước kiếp này thêm đứng lên lần đầu tiên cưỡi xe ngựa, cũng là cùng này đó “Tỷ muội” Nhóm, lòng có không hờn giận, im lặng đập băng ghế lên xe ngựa, không hề bên ngoài thấy mọi người ghét bỏ bộ đáng, cúi đầu, lui đến góc sáng sủa.

Tông kì tuyết thấy của nàng bộ đáng, không khỏi nhủ mảy, trong lòng cũng là đắc ý, cái này, cho dù không cần nàng xuất thủ, này tông kì dao cũng tuyệt đối hội trở thành mọi người phỉ nhổ đối tượng! Nhưng là, nói hay là muốn nói: “Thất tỷ, ngươi không biết là hôm nay trang phục quá mức đơn giản sao?”

“Ân? Không tốt sao?” Dã đồng sợ hãi nói, xem tướng tông kì tuyết trong mắt còn lộ ra đôi của nàng kiêng kị.

“Thất tỷ, quá xấu.” Mười hai tiểu thư tông kì dong trắng ra vạch. Nàng cùng tông kì tuyết đều là nhị phu nhân sở sinh, lại là trong nhà ít nhất đứa nhỏ, từ nhỏ liền pha tông tu quốc yêu thích, lần này vốn chính là mang hơi đại chút bọn nhỏ đi ra, nàng trương, tông tu quốc mới đồng ý làm cho nàng đi ra, còn có ý dặn đại phu nhân chiều có hảo nàng.

Dã đồng sắc mặt khê biến, nhưng là không nói gì thêm, trong xe chỉ còn lại có bánh xe ma sát mặt thanh âm, hơi có chút xấu hổ. Lại một lát sau nhi, tông kì nghiên bắt đầu đùa ít nhất tông kì dong, tông kì dong một bộ xa cách bộ đáng, mà tông kì tuyết thì tại một bên nhìn, thấy tông kì dong không thèm nhìn tông kì nghiên, ngược lại đến niềm nàng, không khỏi lực hiểu được ý khiêu khích sắc.

Xe ngựa rốt cục ngừng lại, dã đồng thế này mới theo chính mình suy nghĩ trung bút ra, nhìn tông kì nghiên cố gắng lấy lòng này tông kì dong, không khỏi thoáng không nói gì. Nói, cho dù này tông kì dong hiện tại thâm chịu tông tu quốc yêu thích, nàng cũng không tất yếu như vậy đi!

Đi tới trong cung, dã đồng nhất thời hiểu được, đây là một hồi thân cận yến. Các gia công tử tiểu thư đều tề tụ lúc này, của nàng vài cái các ca ca cũng đều đi tới nơi này. Các nàng vừa vừa hiện thân, liền hấp dẫn mọi người lực chú ý, tông minh hàng cũng hướng bọn họ đã đi tới, vừa lòng phát hiện mọi người ánh mắt đều cố định ở tại tông kì tuyết trên người, trong mắt tràn đầy kinh diễm sắc.

Dã đồng hiểu rõ đứng ở mặt sau, tiếp qua hai năm không đến, nàng cùng tông kì tuyết đều đã cập kê, đây là các nàng lần đầu tiên ở trước mặt mọi người lượng tướng, chuyển ngôn chi, này cũng đem khiến các nàng sau này bước vào thượng tầng xã hội, gả một cái hảo phu quân trọng yếu từng bước. Dù sao, lần này này phu nhân cùng nhà khác công tử đều ở đây đâu! Nàng xem hướng tông kì tuyết, quả nhiên là cái mỹ nhân bại hoại, của nàng tư sắc chút không tổn cho kia nhị phu nhân, ở tình xảo giả dạng dưới, càng thêm đoạt nhân ánh mắt.

“Đây là của ta Tam tỷ tông kì nghiên, Bát muội tông kì tuyết, mười hai muội tông kì dong cùng.....” Tông minh hàng một bộ không tình nguyện bộ đáng, “Thất muội tông kì dao.”

Mọi người ánh mắt theo tông kì tuyết trên người na đến dã đồng trên người, thoáng chốc cảm thấy một cái thật lớn chênh lệch -- cùng là tỷ muội, này tông kì dao cùng tông kì tuyết như thế nào hội kém nhiều như vậy đâu? Này có vẻ dã đồng càng phát ra xấu xí.

Dã đồng cảm nhận được mọi người ánh mắt tề xoát xoát nhìn về phía nàng, phỏng chừng là xấu hổ, tự phát ẩn thân đến một cái tiểu góc sáng sủa. Nhưng nàng phỏng chừng là cho rằng quá, cho dù là như thế này, cũng có người bắt đầu nghị luận nàng, đơn giản là giăng chút có liên quan nàng cùng tông kì tuyết bất quái, bao tông kì tuyết biếm dã đồng thôi.

Dã đồng không thú vị nhìn tông kì nghiên nhiệt tình đem tông kì tuyết cùng tông kì dong giới thiệu cho nàng sở quen thuộc nhân, lại nhìn các nàng nhanh chóng dung nhập các cái vòng nhỏ hẹp, nhận mọi người có lẽ chẳng phải thiệt tình ca ngợi, đắc ý đào đạt giống như là kiều ngạo không tước. Dã đồng bị

ẩn ở trong góc, bán híp mắt, dù sao cũng không có nhân đôi nàng có hứng thú, liên hoàn nhi cũng không cam tịch mịch tiêu sái đến tông kì tuyết bên người. Dã đồng liền bị vây nửa ngủ nửa tỉnh trong lúc đó nhìn, ra kết luận, xem ra, Hoàn nhi là thật tâm tưởng đi theo tông kì tuyết đâu.....

Thật sự là không thú vị. Nàng cũng không muốn mỗi lần đều bởi những người này đến làm loại này chuyện nhàm chán, có này nhân tâm còn không bằng hảo hảo viết viết sách luận đâu! Nàng che lấp ách xì 1 cái, ẩn lần này tình huống đến xem, tiếp theo nếu nàng nói không nghĩ đến nói, phỏng chừng cũng là có thể đi? Dã đồng không chút để ý nghĩ, lập gia đình trong lời nói, khiến cho không trĩ ảnh đem tông kì dao cấp lấy về nhà đi, như vậy nàng cũng nhất tự do đâu!

Thẳng đến yến hội chấm dứt, đều không có nhân chú ý tới nàng, những người khác đều hồn vui vẻ thủy khởi, nhất là tông kì tuyết, ngăn ngừa một lần yến hội, nghiễm nhiên đã muốn là các vị quan gia tiểu thư lãnh tụ nhân vật, mà tông kì dong cũng bằng vào chính mình đồng trĩ dẫn phát rồi các vị phu nhân tình thương của mẹ loại tình cảm. Dã đồng đi theo các nàng trở về đi, cũng không để ý mọi người đôi của nàng bỏ qua. Chân thân kì, các nàng đại khái là quá mức vui, đều không có thời gian đến chăm chọc nàng đâu!

Bất quá, nàng nhưng thật ra chú ý tới, bởi vì tông kì tuyết quá mức dẫn nhân chú mục bên ngoài cùng gia thế mà đưa tới vài đạo ghen ghét ánh mắt. Tông tu quốc, rốt cục đem hấn bọn nhỏ đẩy vào cái kia không sạch sẽ thế giới đâu.....

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Cọ Cọ

Làm dã đồng nghe thấy việt nói vô ích hạo triệt tìm đến của nàng thời điểm, mấy ngày liền tới nay bởi vì xử lý các loại làm cho người ta đau đầu chuyện vật mà đưa tới vì nào tất cả đều trở thành hư không, chỉ có có chút tính trẻ con vui sướng.

Hạo triệt bị việt bạch dẫn tới cửa, vừa mới phản thân quan thượng cửa phòng, liền bị dã đồng phác thượng. May mà này vài lần xuống dưới hấn cũng cuối cùng thói quen, thậm chí đã muốn làm tốt chuẩn bị, dã đồng liền cũng không có phé gì công phu liền đạt tới mục đích của chính mình.

A, ca ca lần này thực nghe lời đâu! Dã đồng vui nghĩ đến, khừu hấn trên người hơi thở, liếm liếm thần, kia, có phải hay không nên cấp chút thưởng cho đâu? Nàng tà ác cười cười, nàng tuyệt đối không thừa nhận đây là chính nàng muốn làm như vậy đâu!

Dã đồng dùng hoàn trụ hạo triệt nhẹ tay khinh xả hạ bán trương mặt nạ, lộ ra tơ lụa bàn trơn bóng non mịn khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó dùng mặt mình nhẹ nhàng cọ cọ hạo triệt quang lóa cổ. Nàng cả người chặt chẽ ghé vào hạo triệt trên người, liền giống chính đối với chủ nhân làm nũng con mèo nhỏ nhí.

Mặt tiếp thượng hạo triệt cảnh, cảm giác hấn cả người mạnh cứng đờ, dã đồng nhưng không có để ý, tự có mục đích bản thân cọ. Ân, triệt ca ca lần da thực rắn chắc, tuy rằng so với của nàng làn da mao táo một ít, nhưng là có thể như vậy gần gũi được trên người nàng làm nàng an tâm hơi thở, thực tại làm cho nàng cảm thấy khoái trá cực. Cọ cọ, đột nhiên cảm giác được hạo triệt làn da có chút vi nhiệt, hấn hô hấp cũng không như vậy ổn, dã đồng mới ý thức được chính mình chỉ lo chính mình thư thái, không biết triệt ca ca có thể hay không không thích đâu! Nàng cố lấy thần, nhẹ nhàng thở hắt ra, lưu luyến tái cọ một chút, sau đó nhanh chóng dùng hai tay trọng lại mang hảo mặt nạ.

Hạo triệt biết dã đồng hội làm ra một ít vô cùng thân thiết động tác đến, nhưng không có nghĩ đến của nàng động tác cư nhiên sẽ khiến cho hấn lớn như vậy phản ứng. Hấn cảm thấy có cái gì mềm mại hoạt nộn gì đó chạm đến hấn cổ, hấn liền trừ bỏ cương đứng ở nơi đó bên ngoài rồi cuộc làm không ra cái khác động tác, chỉ có thẳng tắp đứng ở tại chỗ, chờ đợi dã đồng chính mình dừng lại.

Nào biết nàng cư nhiên được một tác lại muốn tiến một thước, dùng mặt như vậy cọ hấn -- làm cho hấn chỉ cảm thấy bụng lý có một đoàn ấm áp hòa điễm, một loại ma tô cảm giác nhảy lên biến toàn thân -- nếu hấn không hữu lý giải sai trong lời nói, cái loại này tên là tình dục gì đó chính lạng yên lan tràn.

Niệm điễm, hạo triệt không khỏi càng phát ra xơ cứng, cho dù là phụ hoàng đưa tới được nữ nhân như vậy khiêu khích hấn, hấn đều không có khỏi cái gì phản ứng, cư nhiên bị này tiểu nam hài một cái đơn giản động tác gọi lên nhân loại nhất bản năng dục vọng? Hạo triệt không thể tin mờ to hai mắt nhìn, hấn nghĩ đến chính mình bị này nữ nhân tiếp xúc thời điểm cái loại này làm cho hấn ghê tởm xúc cảm, ở đối lập hiện tại trên cổ cảm giác..... Không thể phủ nhận, hấn thích hiện tại cảm giác, hấn thích đồng nhi làm như vậy..... Nhưng, này rốt cuộc thuyết minh cái gì? Hấn không còn muốn đi xuống, bởi vì theo thời gian kéo dài, phiền toái chạy tới một cái khác lĩnh vực --

Hấn tưởng hôn nàng, hôn trong lòng này không biết là có ý vẫn là vô tình tiểu tử kia. Hấn bản năng nói cho hấn yếu lập tức ban quá dã đồng đầu, hung hăng hôn lên đi, trả thù nàng như vậy nhóm lửa hành vi; Hấn lý trí lại báo cho hấn hấn là nghiêm khắc trách cứ trong lòng bé, rất xa rồi đi nàng, đừng cho như vậy một cái tiểu nam hài kéo hấn không gần nữ sắc thần kinh..... Nhưng hấn luyến tiếc, thậm chí hưởng thụ loại này đựng vào.

Hạo triệt giãy dụa, liền không có làm ra gì động tác, mà là lẳng lặng cùng đợi, thậm chí chờ mong chính mình lý trí áp bất quá bản năng, làm cho hấn theo tâm ý hảo hảo chà đạp kia tình lượng môi đỏ mọng.

Mâu thuẫn trung, dã đồng rốt cục dùng động tác, ly khai hấn ôm ấp, sửa mà kéo cánh tay hấn. Hấn trong lòng không khỏi một trận mất mát, lại vì chính mình không cần tái rồi rầm mà ám thờ dài nhẹ nhóm một hơi.

Đã đồng đại khái cảm giác được hấn quái dị, nhưng nào biết đâu rằng hấn sẽ có nhiều như vậy ý tưởng? Chính là mang theo sổ sàng thành công vui sướng, cần thần chống lại hạo triệt cực nóng ánh mắt. Nàng cảm thấy hấn ánh mắt làm cho hấn có chút vì thẹn thùng, nhưng cận một cái chớp mắt, liền dời ánh mắt, dùng thanh thúy tiếng nói hỏi: “Triệt ca ca không thoải mái sao?”

Của nàng về mặt lý trần ngập lo lắng, dùng tay nhỏ bé dục xúc hạo triệt ngách, lại ngại cho hấn mặt nạ, dừng lại ở tại hạo triệt trên gương mặt. Hoi lạnh tay nhỏ bé, mang theo bởi vì cầm kiếm mà hình thành cái kén cùng với không có cái kén chỗ tựa bàn xúc cảm, đối với hạo triệt mà nói không thể nghĩ ngờ là lửa cháy đỏ thêm dầu. Nhưng, hạo triệt thấy ánh mắt của nàng, thanh minh mà gần dần theo một tia lo lắng, nghĩ đến căn bản không biết chính mình làm cái gì.

“Không có.” Hạo triệt lắc đầu, khiến ra một tia lược có chút chua xót ý cười.

Đã đồng buông thủ, trừng mắt nhìn, sai lệch đầu nhìn về phía nàng. Hạo triệt thân thủ chạm đến đã đồng hai má, lại chưa cảm thấy có vừa rồi như vậy nhần nhụi, tuy rằng nhanh trí mà bóng loáng, lại cũng vừa rồi xúc cảm hoàn toàn bất đồng. Chẳng lẽ là cánh cùng thủ cảm giác bất đồng? Hấn hoang mang nghĩ đến, lại phát hiện chính mình thủ chích chạm đến đã đồng một cái chớp mắt liền bị nàng tránh thoát.

Đã đồng vì kinh, nàng không thích hấn chạm đến người của chính mình bên ngoài cụ, hơn nữa, cũng sợ hãi hấn phát giác cái gì -- tuy rằng nàng cảm thấy này khả năng tính không lớn.

“Chỉ cho phép đồng nhi chiếm ca ca tiện nghi, không được ca ca chiếm đồng nhi tiện nghi nga!” Đã đồng còn thật sự đưa ra này hiệp ước không bình đẳng, mà hạo triệt chỉ có cười khổ nhận phần.

“Như vậy, xin hỏi, đồng nhi ở chiếm của ta tiện nghi sau có gì cảm tưởng?” Hạo triệt hỏi, tuy rằng trên mặt biểu tình vẫn là lạnh lùng, giọng điệu gian lại hiện ra trêu chọc ý. Cư nhiên ở hấn đau khổ rồi rầm khi, đồng nhi một chút cảm giác cũng không có, cái này gọi là hấn trống rỗng sinh ra vài phần ảo não đến.

Đã đồng nhưng không có hiện ra gì ngượng ngùng ý, nàng vui vẻ nở nụ cười, ý do chưa hết vươn tay trái, dùng kia cơ hồ cùng hai má giống nhau ôn nhuận khinh cợt hạo triệt cảnh, sau đó theo bản năng liếm một chút thần, giống chích con mèo nhỏ giống nhau, rất nhanh đến cực điểm, lại khiến cho nguyên liên hồng nhuận thần càng phát ra trong suốt không ít. Nàng thu hồi thủ, cười nói: “Triệt ca ca làn da rất co dãn, cạ đứng lên thoải mái cực!”

Hạo triệt nhìn nàng, không khỏi gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nàng vô ý thức hành động đối hấn lại cơ hồ chính là quyến rũ, trong lúc nhất thời hấn hoàn toàn quên mất của nàng dung mạo, tính, trong mắt chỉ còn lại có nàng cử chỉ gian tà khí cùng mị hoặc.

Mị hoặc! Hạo triệt bị ý nghĩ của chính mình kinh ngạc một chút, hấn cư nhiên ở đồng nhi trên người dùng tới mị hoặc này từ! Hấn theo bản năng lui về phía sau từng bước, về mặt khiếp sợ thần sắc.

Đã đồng như cũ bắt tại hấn trên người, phát giác hấn quái dị, không khỏi tâm trầm trầm, quả nhiên không vui sao?

Nàng co quắp bất an buông lỏng tay ra, cần thần, thấp nói: “Ta nghĩ đến ca ca sẽ không chán ghét Thực xin lỗi.....” Nàng lui về phía sau vài bước, rút ra cùng hạo triệt khoảng cách, sắc mặt trong lúc nhất thời suy sụp xuống dưới.

Hạo triệt thu liếm trên mặt thần sắc, hấn thật không ngờ chính mình vô ý thức một cái hành động cư nhiên cũng sẽ thương đến đồng nhi. Dĩ vãng đều là hấn ý đồ rút ra cùng đã đồng khoảng cách, nay đã đồng như vậy lui về phía sau từng bước, hai người trong lúc đó nháy mắt xa cách cảm giác gọi hấn tâm mạnh run lên. Quên đi, hấn không biết hấn rút cuộc là cái gì tình trạng, nhưng là hấn lại minh xác hiểu được chính mình không nghĩ yếu đồng nhi đối hấn xa cách.

Hấn vươn tay cánh tay, đem đã đồng lâm nhập trong lòng, khinh nhu của nàng tóc: “Ta vừa mới bắt quá là niệm cùng này tha sự tình, đồng nhi như vậy hiểu lầm ta, không tốt đi?” Nhìn đã đồng mắt sáng rực lên, hạo triệt biết không luận hấn rút cuộc ra sao loại cảm tình, tâm tình của hấn đã muốn hoàn toàn bị trong lòng này vật nhỏ nắm chặt.

Đã đồng ngây ngốc cười, nàng cảm giác được hạo triệt ít nhất hiện tại là thật tâm thực lòng, tuy rằng nàng dám khẳng định vừa rồi hấn khiếp sợ sẽ không làm bộ, nhưng không nghĩ yếu miệt mài theo đuổi. Ở triệt ca ca trong lòng, khiến cho nàng làm một cái chân chính bị che chở đứa nhỏ thôi.

“Ân, đồng nhi nghĩ đến ca ca hội không thích thôi!” Đã đồng dùng làm nũng khẩu khí nói, thân thủ bắt lấy hạo triệt thủ, ánh mắt trượt đi ở trong phòng dạo qua một vòng, sau đó hỏi: “Triệt ca ca, người hội chơi cờ sao?”

“Ân.” Hạo triệt gật đầu, ở các vị hoàng tử trong lúc đó, hấn kì nghệ được cho là tốt nhất.

“Thật tốt!” Đã đồng vui chạy đến góc sáng sủa, đem một bộ tích đầy tro bụi kì đem ra, bố trí hảo, sau đó nhìn về phía hạo triệt, “Đồng nhi vừa lúc sẽ không chơi cờ, ca ca dạy ta đi!”

Hạo triệt vì nhạ, hấn còn tưởng rằng đã đồng nên muốn cùng hấn tỷ thí một phen, không nghĩ tới cư nhiên như vậy đúng lý hợp tình nói nàng sẽ không..... Hấn nhưng thật ra chưa từng có dạy người khác cái gì, bình thường dưới tình huống, người chung quanh cũng không hội tưởng ở hấn lãnh cao áp hạ ngốc lâu lắm, cũng không có người dám gọi hấn làm lão sư.

Đã đồng ngồi ở hấn đối diện, dùng mong được ánh mắt nhìn hấn, hạo triệt lập mã đã không có mọi thứ khác ý tưởng, còn thật sự cấp đã đồng giảng chơi cờ quy tắc, một bên chính mình ở bàn cờ thượng đùa nghịch, ý đồ tỏ rõ chính mình giảng gì đó. Đây là hạo triệt lần đầu tiên đối chính mình không có gì tin tưởng, nhìn đã đồng có khi hoang mang có khi sáng tỏ biểu tình, hấn trong lòng rất là không dễ. Bất luận như thế nào, hấn chung quy không nghĩ làm nhân đệ tử, nhất là đối với đồng nhi.

Kỳ thật cũng không có giảng giải bao nhiêu thời gian, đã đồng là xong giải chơi cờ đại khái quy tắc, về sau cực vì vui vẻ yêu cầu cùng hạo triệt thí thượng thử một lần.

“Ân, triệt ca ca, ngươi này từng bước đi trở về đi được không nha?” Đã đồng chỉ vào bàn cờ thượng quân cờ, về mặt vô lại nhìn hạo triệt. Hạo triệt vừa mới muốn nói lạc tử đứt khoát, lại bị nàng về mặt đáng yêu sờ hoặc, đành phải ngoan ngoãn ần của nàng yêu cầu rút về chính mình quân cờ, nhìn đã đồng thực hiện được khi biểu tình, hẳn liền hoàn toàn không có tâm tư đi câu nệ cho kia vạn cổ không thay đổi quy củ.

Bất quá, cho dù là như thế này, đã đồng như cũ là hạ bất quá hạo triệt, dù sao hai người trình độ kém quá xa, đã đồng lại cần quấy không cho phép hạo triệt cố ý làm cho nàng, kết quả đó là một bộ buồn rầu bộ dáng. Biến thành hạo triệt cảm thấy buồn cười không thôi.

Sắc trời dần tối, đã đồng cũng là đắm chìm cho trong đó, căn bản không nghĩ phải rời khỏi, hạo triệt cũng vui vẻ được sủng ái nàng, nhìn trên mặt hẳn thiên biến vạn hóa biểu tình, nghe nàng vô lý làm nũng, lại tràn đầy hưởng thụ cảm giác.

Ngoan chính hoàn, đã đồng đột nhiên nghe thấy được ngoài cửa ám vệ thanh âm, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất suy sụp, đáng thương hề hề nhìn hạo triệt: “Ân, ca ca, có người đến bắt ngươi”

Hạo triệt tâm mềm nhũn, thật muốn tái bồi nàng ngoan trong chốc lát. Tuy rằng của nàng kì nghệ vẫn là không được tốt lắm, nhưng là của nàng tiến bộ đã muốn xem như thần tốc. Nhưng nhìn xem sắc trời thật sự không còn sớm, hẳn chỉ có đứng dậy, ôn hòa nói: “Đồng nhi, ta trước ly khai, lần sau tái kiến đi.”

“Ân, ca ca, lần sau tái kiến.” Đã đồng ghé vào trên bàn, nhìn hẳn bóng dáng biến mất, sau đó trên mặt đáng thương hề hề biểu tình hoàn toàn biến mất không thấy, duy còn lại một chút phiền muộn.

Cũng chỉ có ở hạo triệt trước mặt, nàng có thể như vậy tùy hứng đi! Vừa rồi nàng vẫn lo lắng hạo triệt sắc mặt, hạ quyết tâm chỉ cần hẳn có một tia không kiên nhẫn, nàng tuyệt đối sẽ không còn như vậy -- may mà hẳn không có. Đã đồng nhẹ nhàng thở ra, thu thập nổi lên bản cờ, đây là nàng từ trước tới nay lần đầu tiên như vậy tùy hứng làm vậy, nhưng là lần đầu tiên như vậy vui sướng đầm đìa. Ở nhà, ở trong triều, nàng căn bản là không phải chính nàng, mà là khác người nào; Mà ở trên đảo, bất luận như thế nào, nàng đều là đảo chủ, tái như thế nào chơi đùa đùa giỡn cũng không khả năng giống một cái chân chính đứa nhỏ bình thường -- có lẽ, bọn họ đều thói quen nàng thành thực bộ dáng.

Khinh hu một hơi, đã đồng vận công về tới tướng phủ. Ngần ngừ thả lỏng sau, nàng vừa muốn trở lại của nàng cuộc sống trung đi. Đồng nhi, bất quá là nàng nguồn gốc mà tùy tính một cái ảnh thu nhỏ..... Thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Làm Tặc

“Hoa hoa, hoa hoa.....” Diệp Y thanh âm lộn lờ tại đã đồng bên tai, giống như ma âm. Từ nàng như vậy bắt đầu kêu về sau, nàng đối với này hai chữ lại trở nên đặc biệt miễn cảm, thế cho nên, nàng phát hiện tên này thật thật chính chính là một cái tuyệt đối ác tục tên, này cũng làm cho nàng thật sự có chút thẹn quá thành giận.

“Từ hôm nay trở đi, ta gọi là hạ tuyết bay!” Đang nghe phong trên đảo, đã đồng vận đủ nội lực rống lớn một tiếng, nghe được người chung quanh đều là hiểu ý cười.

“Hoa hoa, hạ tuyết bay cũng rất tốt nghe đâu!” Diệp Y trên mặt tràn đầy ác liệt tươi cười.

“Vậy ngươi còn gọi ta hoa hoa!” Đã đồng ai oán nhìn nàng.

“Ân, ngươi kêu hạ tuyết bay trong lời nói, vậy chỉ có ta một người hội gọi ngươi hoa tìm nha!” Diệp Y vui hồi đáp, làm bộ không có nhìn đến đã đồng không ngừng run rẩy khoe miệng -- thiên, nàng chiêu ai nhạ ai? Cư nhiên chiếm được như vậy quý dị một cái tên! Nhưng là, về sau đã kêu hạ tuyết bay đi! Đối với hiện tại nàng mà nói, có thể thiếu nghe được một cái “Hoa” Tự cho dù là một cái.

Không nhìn điệu kia phiền lòng “Hoa hoa”, Diệp Y mặc kệ theo người nào phương diện mà nói đều là một cái không sai bạn cùng lứa tuổi, thậm chí so với này “Mẫu thân” Càng thêm quan tâm chính mình một ít. Đã đồng lạnh lùng nhìn chăm chăm chính mình mũi chân, trước người, tứ phu nhân đang ở ân cần dặn: “Dao nhi, quá trong chốc lát đi tham gia yến hội thời điểm, ăn mặc hơi chút đúng là một ít, không cần tái ăn mặc giống như vậy..... Hiểu được?” Tứ phu nhân bởi vì của nàng quan hệ, cũng đã bị này hẳn phu nhân đùa cợt, này cũng là đã đồng hôm nay tham gia yến hội phía trước ở trong này nghe nàng vô nghĩa nguyên nhân.

Đã đồng mất lộ ra khó hiểu, nhưng do dự một chút, vẫn là hồi đáp: “Là, dao nhi hiểu được.”

Tứ phu nhân thở dài, mở miệng phân phó nói: “Thúy nhi, đi giúp thất tiểu thư trang điểm cho rằng.”

“Nuong.....” Lúc này, luôn luôn tại nghe các nàng nói chuyện tông minh chính mở miệng, khẩu khí lý tràn đầy làm nũng nịu, “Thúy đi đáp ứng rồi hôm nay bang chính nhi làm hoàng kim tô !” Dã đồng nhìn về phía hân, vừa vận gấp gỡ hân ánh mắt, bên trong là không tha sai phán khinh bỉ cùng khinh thường. Dã đồng thủy mâu, đây là của nàng đệ đệ?

Tứ phu nhân sững sờ một chút: “Kia Thúy nhi cũng dừng đi.....” Vừa mới muốn gọi khác tỳ nữ đi, nhưng tông minh chính lại bắt đầu cùng nàng nói chuyện, đông lập tây xả trung, thực tự nhiên, nàng quên này bị chính nàng kêu lên đến nữ nhi.

Dã đồng trào phúng khiên khiên khoe miệng: “Kia, dao nhi đi trước cáo lui.” Tứ phu nhân gật gật đầu, hiển nhiên tâm tư không ở thân thể của nàng thượng, nàng liền tự nhiên lui đi ra ngoài. Không nghĩ yếu nàng hảo hảo cho rằng sao? Dã đồng liền tưởng đến tông minh chính hành động, thật đúng là, vì cùng này hân huynh đệ tỷ muội chuẩn bị cho tốt quan hệ, không từ thủ đoạn đâu! Trong lòng có một tia rất nhỏ nổi khổ riêng, bất luận là kiếp trước kiếp này, của nàng đệ đệ đều thích bán đứng nàng đâu.....

Rất nhanh đem chính mình ý niệm trong đầu trực xuất trong đầu, bọn họ thể nào cần bản không liên quan chuyện của nàng. Đây thân tình vốn sẽ không là nàng suy nghĩ yếu, cho nên, nàng cần bản sẽ không vì thế mà khó chịu..... Thật sự..... Sẽ không.

Ban đêm yên hội thượng, dã đồng hãy còn ăn thứ này, trong mắt tràn đầy hồ hững hờ sắc. Nhìn của nàng muội muội tông kì tuyết dẫn dắt các vị quan gia tiểu thư, nhìn trở thành mọi người tiêu điểm, nhìn đến, nàng đưa tới được đắc ý ánh mắt. Dã đồng thân nhiên cười, như vậy nhân nhả cuộc sống chưa bao giờ thuộc loại nàng, nàng suy nghĩ yếu gì đó, chỉ có chính nàng đến tranh thủ.

“U, này không phải tả tướng phủ thất tiểu thư sao?” Một nữ nhân giờ phút này cũng là không nhìn được tướng tiêu sái lại đây, nùng trang điểm mặt trên mặt tràn đầy trào phúng sắc, “Không nghĩ tới, đồng dạng là tả tướng phủ tiểu thư, cư nhiên có thể kém nhiều như vậy đâu! Chắc chắn, thật sự là, rất làm người ta thất vọng rồi đâu.”

“Kì dao tự nhiên là so ra kém Bát muội.” Dã đồng hồi đáp, cũng là ở trong đầu tìm tòi trước mặt này nữ tử tin tức..... Ân, đúng rồi, tạ liễu miểu, định viễn đại tướng quân trưởng nữ, đại nàng hai tuổi, ngày thường lý phần lớn là cùng hữu tướng gia hạng điệu y cùng một chỗ, bất quá là cái tiểu nhân vật thôi. Nhưng là, các nàng lưỡng bọn nữ nhân âm đầu, quan năng chuyện gì? Dã đồng nhìn tông kì tuyết liếc mắt một cái, phát hiện tựa hồ ở đây mọi người ở âm thầm chú ý nơi này, nhưng nàng tin tưởng, bất luận là thể nào nhất phương, đều không có đối nàng có điều gì hy vọng đi!

“Hừ, có này tự mình hiểu lấy là tốt rồi, không cần giống mẫu ta nhân, bộ dạng rất là bình thường, nhưng đại làm náo động, không biết người khác đều đang cười nàng đâu!” Tạ liễu miểu cao ngạo nói, có ý thức nhìn về phía tông kì tuyết.

Thực nhàm chán..... Dã đồng nhìn hai phương nhân cho nên cho nhau châm chọc, đánh cái thanh tú ngập, người đàn bà chanh chua chửi đồng.....

Bất quá, có này hai lần trải qua, tông kì tuyết cũng không dám tái mang nàng đi ra, biết nàng cho dù là đi ra cũng nhiều nhất chỉ biết thoát của nàng chân sau thôi, còn không có tông kì dong hữu dụng.

Dã đồng nhưng thật ra không ngại, nàng đem chính mình làm tông kì dao thời gian quyền làm nghỉ ngơi, mà này hân hai cái thân phận mới là sẽ làm nàng cảm thấy có chút vì làm phức tạp đâu!

Ai, quả nhiên, nàng này Các chủ chính là bị sai phái mệnh đâu! Ban đêm, dã đồng phi hành ở các gia nóc nhà phía trên. Liền như thường lui tới giống nhau, trên đảo nếu có cái gì khó lấy thám thính đến tình báo đều là nàng tự mình ra trận. Dù sao đây là của nàng nghe phong các, nếu nàng cũng không quản trong lời nói, kia còn có ai có thể quản đâu?

Đụng đến Hoàng đại nhân nóc nhà, dã đồng tinh tế đánh giá chung quanh. Đây là một cái thực bình thường phủ đệ, mà này Hoàng đại nhân, cũng là thực bình thường một cái hình bộ quan viên, các địa phương bài trí đều có vẻ trung quy trung củ, giống như là Hoàng đại nhân ngày thường lý làm người giống nhau -- ân, hân thu nhận hồi lộ lệ căn cứ chính xác theo sẽ ở làm sao đâu? Dã đồng mọi nơi đánh giá, tuy rằng nơi này nhìn như bình thường, nhưng nàng lại biết, nơi này hạ nhân cũng không là người bình thường, nhạ, nếu nàng vừa rồi tái lui chậm một chút, khẳng định đã bị cái kia thị vệ đánh lên đâu! Dã đồng đau đầu phủ ngạch, bọn họ sẽ không có thể hơi chút lơ lửng một chút sao? Như vậy phải muốn nàng dài hơn thời gian nha! Nàng ngày mai buổi sáng còn muốn đi bộ bình đường sai đâu!

Theo ám ảnh trung thoát ra, dã đồng rốt cục tìm được rồi nàng muốn tìm thư phòng. Hoàn cảnh hôn ám tuyệt không có thể ảnh hưởng đến của nàng sức phán đoán, nàng không tiếng động tìm kiếm các loại tư liệu, sau đó tái cẩn thận phục hồi như cũ, động tác mau lẹ mà rất quen, tựa như nàng từng đã làm vô số lần như vậy.

Tìm nửa ngày, nàng rốt cục đụng phải một cái ám cách, chích đánh giá một chút, nàng liền mò ra nó, sau đó xuất ra nàng muốn tìm gì đó. Nhiệm vụ hoàn thành -- dã đồng đem này nọ giấu ở bên người túi tiền lý, lặng yên không tiếng động tỉnh rồi đi.

Nhưng, ngay tại phía sau, nàng nghe thấy được ngoài cửa truyền đến xa xôi mà rất nhỏ tiếng bước chân, vì nhất do dự, tính toán một chút người tới đại khái khoảng cách, dã đồng quyết định vẫn là trước trốn nhất trốn, bằng không yếu đi ra ngoài trong lời nói vẫn là có chút khó khăn đâu! Nàng xem xem chung quanh, cuối cùng nhảy mà lên phòng lương.

Vừa vừa lên đi, dã đồng liền ý thức được bên người có nhân, nhất thời có chút kinh ngạc, cư nhiên có người ở nơi này ngay người lâu như vậy mà nàng nhưng lại không có nhận thấy được! Con người nhú lại, quyết định tiên hạ thủ vi cường, lại bị bên người nhân nhẹ ôm vào lòng: “Đồng nhi, đừng nhích nhích, là ta.”

“Triệt ca ca!” Nghe thấy quen thuộc thanh âm, dã đồng lập tức đình chỉ công kích động tác, dịu ngoan tựa vào hân trong lòng: “Ca ca ở trong này đã bao lâu?” Nàng không hỏi hân vì cái gì ở trong này. Hân sẽ không thích nàng thám thính chuyện của hân, kia nàng liền tránh đi.

“Ồ đồng nhi tiến vào phía trước không bao lâu.” Hạo triệt ôn nhu hồi đáp, hấn vốn là chờ này cùng hấn cùng là làm tặc tên chính mình tránh ra , dù sao bọn họ sở muốn tìm gì đó cũng không giống nhau, kia hấn cũng không có tất yếu khó xử người khác. Nhưng là khi hấn phát hiện người nọ cư nhiên cũng muốn thượng phòng lương thời điểm, liền bắt đầu tự hỏi là tránh đi vẫn là giải quyết điệu. Thân nhiên ánh trăng chiếu sáng này tiểu tặc mặt, làm cho hấn thấy là hấn đồng nhĩ, kia, liền lại là một loại khác xử lý phương pháp .

“Nga.....” Dã đồng hồi đáp, thân thủ đi bẻ hấn, lẳng lẳng chờ đợi ngoài phòng nhân rời đi.

Phòng lương thượng quá mức chật chội, hạo triệt đột nhiên kêu rên một tiếng, trọng tâm trong lúc nhất thời không đứng, hấn liền nặng nề mà đặt ở thân thể của nàng thượng. Môn vào lúc này đúng bị nhân đẩy ra, hai người không dám tái động tác, chỉ phải vẫn duy trì này ái muội tư thế.

“Hoàng đại nhân, hôm nay điểm quốc tư liệu khả thu thập tề ?” Một người uy nghiêm hỏi.

“Hạ quan vô năng, thỉnh đại nhân lại cho hạ quan mấy ngày, hạ quan nhất định làm thỏa đáng.” Hoàng đại nhân trên mặt có mồ hôi, thần sắc gian trần đầy khản trương.

“Mặt trên nói, người vẫn còn có hai ngày thời gian” Người nọ lạnh lùng nói, khẩu khí lý hoàn toàn là bất mãn.

Dã đồng nghe bọn họ đối thoại, nguyên lai này Hoàng đại nhân thông đồng với địch phản quốc, ân, này đồ thú vị, thông đồng với địch phản quốc đồng thời cư nhiên còn không quên thu hồi, thật sự là cái lòng tham tiểu nhân đâu!

Của nàng lực chú ý về tới hạo triệt trên người, thả bất luận hấn ở trong này làm gì, vừa rồi kia một tiếng tuyệt đối sẽ không là vô cớ phát ra , triệt ca ca rốt cuộc làm sao vậy đâu? Dã đồng thấy hấn màu bạc mặt nạ hạ, một giọt mồ hôi lạnh yên chảy xuống, không khỏi đối hấn cười cười, hoàn ở hấn trên lưng thủ hơi hơi dùng sức, hạo triệt liền đem toàn bộ trọng lực phóng tới thân thể của nàng thượng, hai người thân thể liền chặt chẽ điệp ở tại cùng nhau.

Hạo triệt không tiếng động dùng ánh mắt tìm hỏi nàng, hấn vốn là sợ áp đến nàng, hiện tại lại cùng thân thể của hấn như vậy tiếp cận, hơn nữa nàng nếu có chút giống như vô hương vị ngọt ngào hồ hấp, hấn bản khoản liền lập tức chuyển biến đến địa phương khác. Hấn ý đồ yếu khởi động chính mình, đã đồng lại nắm thật chặt thủ, làm cho hấn tránh cũng không thể tránh. Hạo triệt đành phải cố gắng đem chính mình lực chú ý đặt ở phía dưới nhân đối thoại thượng, nhưng là đã đồng mùi thơm của cơ thể vẫn là không có lúc nào là không ở dự hoặc hấn. Trời ạ, vì cái gì hấn vừa rồi muốn đem chính mình cùng đã đồng bãi thành như vậy một cái xấu hổ tư thế?

Ở ngọt ngào dày vò trung, phía dưới hai người rốt cục tán gẫu xong rồi, mà hạo triệt cũng vội vàng về tới trên mặt.

Dã đồng theo sát hấn, ngồi xổm xuống, liêu nổi lên hấn ống quần, thấy một cái đang ở sấm huyết miệng vết thương, kinh ngạc nâng mắt:“Triệt ca ca, người bị thương!”

“Không có việc gì, một chút tiểu thương.” Hạo triệt vô tình nói, muốn thu chân đi lấy chính mình muốn bắt gì đó.

“Chờ một chút!” Dã đồng theo trong lòng lấy ra thuốc trị thương, dùng chính mình khăn tay lau khô vết máu, thượng dược, sau đó tái lấy ra một cái khăn tay kéo xuống một cái giúp hấn băng bó lên.

Làm xong rồi hết thấy, dã đồng đứng dậy, còn thật sự nhìn hạo triệt nói:“Triệt ca ca, này miệng vết thương rất sâu, trở về nhất định phải nhớ rõ đổi dược!”

Hạo triệt gật gật đầu, môn lý còn sót lại thể lực còn có rất nhiều, đối với các loại ám sát hấn cũng đã muốn tập mãi thành thói quen, trên người các loại miệng vết thương cũng là không thể tránh được . Chưa từng có nhân ở hấn bị thương sau hội như vậy, mà đồng nhĩ làm như vậy, làm cho hấn cảm thấy thực tâm âm:“Ân, ta đã biết.” Hấn không lời nào cảm tạ hết được, hấn biết đồng nhĩ sẽ không thích hấn như vậy mới lạ.

Dã đồng nhìn hấn ở một cái khác ám cách phía trước suy tư về, không khỏi ra tiếng nói:“Triệt ca ca, muốn đánh khai nó sao?”

Hạo triệt theo bản năng gật gật đầu, còn đang suy nghĩ, dã đồng cũng đã bắt nó mở ra , bên trong rõ ràng là kia Hoàng đại nhân thông đồng với địch bán nước căn cứ chính xác theo. Hấn hơi hơi lặng lẽ mắt, nhưng chưa nói cái gì, lấy này nọ, đem ám cách quan hảo.

Dã đồng cười cười, lại đối nàng có điều có kị đâu! Yếu ca ca tin tưởng nàng không có ý xấu, còn thật là khó khăn đâu!

“Đồng nhĩ phải đi về , ca ca phải nhớ đổi dược nga!” Dã đồng không có cho hấn lên tiếng cơ hội, tự cố mục đích bản thân ly khai. Hạo triệt vì lẳng, đồng nhĩ như vậy lược hiển xa cách khẩu khí..... Hấn chẳng lẽ lại biểu hiện ra đối của nàng làm bất hòa sao? Bất bất tay trung nàng bỏ lại thuốc mỡ, tâm âm âm, hấn có lẽ hấn là tin tưởng đồng nhĩ .

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tín Nhiệm

Không quá vài ngày, đã đồng liền nghe được Hoàng đại nhân bởi vì thông đồng với địch phản quốc mà bị định tội tin tức, theo bản năng cảm thấy cùng triệt ca ca ngày đó hành động có liên quan hệ. Nghe bộ binh này đó đồng nghiệp nhóm lòng đầy cảm phẫn trò chuyện chuyện này, đã đồng nhưng không có hiện ra nhiều nhiệt tình. Nàng có vẻ tò mò là triệt ca ca cụ thể ở bên trong sắm vai thế nào nhân vật.

Hôm nay buổi chiều, nàng ma xui quỷ khiến lại chạy tới Minh Nguyệt cư chính mình kia gian trong phòng. Không thể phủ nhận, nàng đang chờ hạo triệt đã đến.

Làm cửa phòng bị xao vang thời điểm, đã đồng khoe miệng là không chút nào che dấu sung sướng:“Mời vào.”

Hứa viết bạch đẩy cửa ra, tự nhiên thấy đã đồng không tầm thường cảm xúc. Hắn hồi đầu nhìn nhìn phía sau cái kia âm trầm nam nhân, lại đối nhà mình Các chủ đánh giá một phen, rốt cục nhìn không được đem này vài lần vẫn muốn nói trong lời nói nói ra:“Tuyệt bay, ngươi thật sự biết hắn là ai vậy sao?” Trên đảo mọi người nói Các chủ thực khôn khéo, nhưng là xét đến cùng lại chính là một cái đứa nhỏ. Mặc kệ nàng rốt cuộc có biết hay không, hắn đều cảm thấy có tất yếu nhắc nhở một phen.

Hắn trong lời nói kêu đã đồng cùng hạo triệt đều nhìn về phía hắn, đã đồng vì lảng:“Hắn là của ta triệt ca ca nha!”

Viết bạch nghe thấy này trả lời, nhìn mắt hạo triệt, quyết định đem nói ở làm rõ chút:“Hắn là làm hạo triệt.”

“Ân, đây là triệt ca ca tên.” Đã đồng gật đầu, không cảm thấy có cái gì không ổn chỗ.

Viết bạch khoe mắt rút trườ, đột nhiên nghĩ đến chính mình tiền hai ngày hồi đảo khi vũ Diệp Y đang ở lớn tiếng nói xong:“Hoa hoa chính là một cái tri độn ngu ngốc!” Có lẽ, đây là sự thật? Bất quá, đó là bởi vì đã đồng không có xem hiểu được Diệp Y đối nàng làm nũng mà trí, có lẽ..... Không tính? Hắn cân nhắc , vẫn là tiếp tục nói:“Hắn là cười mặt Tu La.”

Đã đồng động tác cương một chút, trên mặt tràn đầy kinh ngạc sắc. Nàng xem hướng hạo triệt, nháy mắt, tựa hồ ở hướng hắn chứng thực.

“Ân.” Hạo triệt gật gật đầu, chẳng lẽ đã đồng vẫn không biết hắn chính là cười mặt Tu La sao?

Kinh ngạc sắc đi qua, đã đồng liền trở mặt ra, chạy tới viết bạch trước mặt:“Viết bạch, ngươi còn không có nói cho quá người khác chuyện này đi?”

“Ân, không có.” Viết điểm trắng gật đầu, nhìn của nàng khuôn mặt tươi cười, đột nhiên cảm thấy có cái gì không tốt chuyện yếu phát sinh.....

“Vậy ngươi nhớ rõ nhất định không cần cùng trong nhà những người khác nói nga!” Đã đồng mong được nhìn hắn, trong mắt lóe quang, làm cho hắn cảm thấy chính mình nếu cự tuyệt nàng sẽ là rất lớn đắc tội quá.

Nhưng --“Quần sự nói qua, tốt nhất đừng cho người cùng nguy hiểm nhân vật kết giao.” Viết bạch trầm giọng nói, hắn cảm thấy chính mình thất sách , hắn là trước hướng vũ diên hội báo tái nói cho Các chủ chuyện này .

“Viết bạch, ngươi tốt nhất , ngươi sẽ không nói cho bọn họ đúng không?” Đã đồng có vẻ càng thêm đáng thương hề hề, thật to trong mắt tựa hồ hàm thủy quang,“Ngươi có biết , chuyện này nếu bị hắn biết đến nói, ta sẽ bị chết thực thảm -- hảo viết bạch, bang giúp ta thôi!”

Nàng những lời này tuyệt đối là thật tâm thực lòng. Phải biết rằng, tiền hai ngày vũ diên vừa mới vừa cấp nàng giảng quá trên giang hồ nguy hiểm nhân vật bài danh, hơn nữa thực nghiêm túc hỏi nàng có hay không cùng những người này kết giao. Nàng nhưng là lời thề son sắt trả lời quá, trừ bỏ cùng hạ hoa tuyệt bay bên ngoài, không có cùng bất luận kẻ nào có cùng xuất hiện, nếu lúc này bị viết bạch thông đi ra ngoài, lấy vũ diên còn thật sự phụ trách thái độ, của nàng lỗ tai không chừng cũng bị độc hại thành cái dạng gì .

Đã đồng theo bản năng run lên đầu, từ này tên nhóm coi hắn người giám hộ tự cho mình là tới nay, của nàng mỗi một cái nguy hiểm động tác đều đã bị nhất đồng lớn nhân nhắc tới. Đôi khi nàng lấy thân thử độc, rõ ràng mọi người đều biết nói nàng sẽ không trúng độc, nhưng vẫn là hội một đám mà nói. Đáng thương nàng ăn độc được sau có một trận tử ma túy kì, ngay cả trốn đều trốn không thoát.

Viết bạch bị của nàng thủy mâu sở mê hoặc, mơ hồ đáp ứng rồi xuống dưới, nhìn đến đã đồng bên môi nổi lên cười gian, hắn phải hối hận đã muốn không còn kịp rồi. Đây tiểu Các chủ, mỗi lần như vậy nhìn bọn họ thời điểm đều gọi người không hề sức chống cự a..... Viết bạch lo lắng nhìn nhìn phía sau không có biểu tình nam nhân, nhẹ thở khẩu khí, hơn nữa đã đồng vừa rồi trong mắt uy hiếp chợt lóe rồi biến mất, hắn căn bản không có phản kháng quyền lợi. Mặc kệ nói như thế nào, nàng đều là Các chủ, nàng sở quyết định chuyện tình không phải hắn có thể thay đổi .

Viết bạch khẽ thở dài:“Ta đã biết.” Sau đó ly khai phòng này.

Nhìn bọn họ trong lúc đó hồ động, hạo triệt chỉ cảm thấy chính mình cổ họng có một loại thực bị đè nén cảm giác. Hắn là cười mặt Tu La, nhưng này sẽ cho đồng nhi mang đến làm phức tạp sao?

“Ta lần đầu tiên biết cùng ta kết giao cư nhiên hội trí đồng nhi vào chỗ chết.” Hạo triệt tự giễu nói, phản thân liền dục rời đi.

“Triệt ca ca, đồng nhi nguyên lai không biết thôi!” Đã đồng khẩu khí lý có vẻ thực ủy khuất,“Kỳ thật cũng không có khoa trương như vậy, chính là đồng nhi phát quá thê nói không có cùng cười mặt Tu La có kết giao, nhưng là triệt ca ca vĩnh viễn là đồng nhi ca ca!”

“Đồng nhi, đối với ta, ngươi rốt cuộc biết bao nhiêu?” Hạo triệt phát hiện chính mình ở sâu trong nội tâm cư nhiên có một tia sợ hãi. Hắn nguyên bản vẫn nghĩ đến đồng nhi là biết thân phận của hắn ở cùng hắn kết giao , mà hiện tại đột nhiên phát hiện đồng nhi căn bản không biết hắn tàn nhẫn. Hắn rất sợ, đồng nhi đã biết chính mình thủ đoạn sau có phải hay không còn có thể cùng hắn như vậy thân mật ở chung.

Dã đồng cắn cắn môi, sau đó nói: “Cười mặt Tu La, vốn tên là lâm hạo triệt, tục truyền võ công sâu không lường được, đến nay chưa từng chiến bại. Thủ đoạn sát nhân âm ngoan độc辣, mang theo bán thể điện cụ, làm người lạnh lùng, cự tuyệt bất luận kẻ nào gần người, nhân giết người là lúc có chứa cười lạnh mà được gọi là; Là hoàng thất chuyên nghiệp sát thủ tổ chức tuyệt sát môn môn chủ, sư theo tiền nhiệm môn chủ, mười bốn tuổi tiếp nhận chức vụ môn chủ chỉ chức, bản nhân giống như cùng hoàng thất có thiên ti vạn lữ quan hệ, trên người có cái chức quan nhân tẩn.” Nàng ở trong đầu sửa sang lại một chút, đem lúc trước vũ điển nói cho của nàng tin tức đại khái nói một chút, nháy mắt mấy cái, “Ta đại khái biết đến chính là này đó..... Ngô, nói như vậy, triệt ca ca vốn tên là quả thật là kêu lâm hạo triệt đâu!”

Hạo triệt lạnh lùng nghe nàng nói, không sai, nàng theo như lời đại đa số đều là trên giang hồ mọi người đều biết. Nhưng là hạo sư theo tiền nhiệm môn chủ cùng với tuyệt sát môn vì hoàng thất sở dụng này hai điểm, cho dù là môn chúng cũng không nhất định đều biết nói, càng miễn bàn người giang hồ. Đồng nhi luôn miệng nói không biết hạo, lại đối hạo tin tức hiểu biết so với những người khác đều yếu tí mĩ xác thực.....

Hắn hít lại mắt, sát khí tản hiển. Nàng quả nhiên là người khác phải tới thương tổn hạo sao? Cự nhiên dùng như vậy vụng về nói dối.

Nhưng, dã đồng ngay sau đó liền phác đi lên, không nhìn hạo thả ra sát khí, hung hăng ôm lấy hạo, ý cười trong suốt: “Triệt ca ca thả ra sát khí thời điểm nhưng thật ra cùng Tu La hiểu được liễu mạng, triệt ca ca, người quả nhiên là cười mặt Tu La sao?”

Hạo triệt chống lại của nàng mắt, sát khí mạnh tan thành mây khói, theo bản năng lấy tay hoàn trụ nàng, trong lòng nổi lên rất kỳ quái cảm giác, hạo như thể nào đã bị trong lòng này lai lịch không rõ vật nhỏ trực tiếp ma đi sát khí đâu? “Ân.”

Dã đồng cảm giác được hạo tái vô sát khí, cũng nhẹ nhàng thở ra, nguyên bản chuẩn bị dùng để công kích ngân châm cũng bị thu đứng lên. Nàng chính là ở đó, của nàng triệt ca ca không có khả năng bởi vậy sẽ giết nàng. Mà nếu giang hồ đồn đãi là thật, nàng tựa hồ cũng chỉ có gần thân mới có thể hóa giải hạo công kích. Nàng yên tâm ở hạo trong lòng cò cò, may mắn, nàng đổ thẳng.

“Ân, như vậy, của ta Tu La ca ca vừa rồi thả ra sát khí là vì cảm thấy đồng nhi biết được nhiều lắm?” Dã đồng như cũ ôm hạo, cảm ở hạo trước ngực, tản ra thiên chân hơi thở, “Hon nữa trong lúc nhất thời không biết đồng nhi là địch là bạn?”

Của ta Tu La ca ca? Hạo triệt nghiền ngẫm nghĩ, hạo đồng nhi luôn thực dễ dàng biến nhìn thấu hạo ý tưởng. Xem của nàng biểu hiện, là thật không biết thân phận của hạo, nhưng biết sau cũng không có giống những người khác giống nhau sợ hãi. Là tín nhiệm, vẫn là hoàn toàn lừa gạt? Hắn nhìn chăm chăm cặp kia trong suốt thủy mâu, nhất thời do dự.

“Ta thế mới biết đồng nhi cũng không phải cái gì đơn giản nhân a!” Hạo triệt ý vị thâm trường nói.

“Đồng nhi thân phận xác thực không phải thực đơn thuần, nhưng là triệt ca ca cho dù yếu tra, đồng nhi dám cam đoan, người cái gì cũng tra không đến.” Dã đồng còn thật sự xem nhập hạo đôi mắt, “Nhưng, đồng nhi cam đoan, nếu triệt ca ca không nghĩ nói, như vậy đồng nhi quyết không hội cố ý đi thăm dò ca ca hết thấy.” Đối với nàng mà nói, thiên diễm vương triều lý căn vốn không có cái gì cái gọi là bí mật, chỉ cần nàng muốn biết, của nàng nghe phong các nhất định đem hết có khả năng giúp nàng đi thăm dò. Mà -- của nàng tư liệu, cho dù là vũ điển bọn họ ý đồ đi thăm dò, nhưng bất hạnh không có manh mối, hoàn toàn tra không đến -- nàng không tin tuyệt sát môn hội so với của nàng nghe phong các còn muốn lợi hại.

“Vì cái gì?” Hạo triệt nghe được của nàng cam đoan, nhìn nàng trong suốt hai tròng mắt, nhất thời mê hoặc, theo bản năng hỏi đi ra.

“Bởi vì triệt ca ca không thích như vậy, không phải sao?” Dã đồng cười đến giống như là một mảnh ánh mặt trời.

Hạo triệt có chút mờ mịt, nội tâm có một tia mềm mại giống bị xúc động. Cho dù hạo lý trí do tại hoài nghi, hạo tình cảm đã muốn hoàn hoàn toàn toàn tin đồng nhi. Lần đầu tiên như vậy đơn thuần muốn đi tin tưởng một người, loại cảm giác này đối với hạo triệt mà nói rất là kỳ diệu. Tuyệt sát môn lý tranh đấu gay gắt, trong hoàng cung không sạch sẽ hắc ám, làm cho hạo cơ hồ cảm thấy đã biết cả đời sẽ rất khó tái đối bất luận kẻ nào gia đi tín nhiệm. Nếu tâm đã muốn sớm từng bước thay hạo làm ra quyết định, hạo triệt quyết định buông tay ra đi đó một phen -- nhiều nhất đó là đưa rút này mệnh, mà này mệnh tới một mức độ nào đó vẫn là đồng nhi cứu trở về.

“Đồng nhi, ta tin ngươi.” Hạo triệt khẩu khí thản nhiên, cũng là chưa bao giờ từng có kiên định.

Dã đồng tâm mạnh nhảy dựng, nàng cảm giác được hạo đề phòng hoàn toàn buông, đây là nàng sở không dám chờ mong kết quả. Loại cảm giác này..... Thật tốt. Dã đồng đóng nhắm mắt, tuyên thệ bản nói: “Triệt ca ca, đồng nhi quyết không hội cô phụ của ngươi tín nhiệm.” Đây là nàng sở làm ra hứa hẹn.

“Nhưng là, cơ hồ không có nhìn đến triệt ca ca cười quá đâu! Không phải nói triệt ca ca muốn giết người thời điểm hội cười sao?” Dã đồng cảm xúc biến đổi, thất vọng vuron hai tay đi vuốt ve hạo triệt hai má.

Hạo triệt càng thêm nhanh ôm nàng, đề ngừa nàng không nghĩ qua là hoạt đi xuống, về mặt bất đắc dĩ sắc. Vừa rồi hạo chính là bản năng nổi lên sát ý, mà cũng không có chân chính muốn sát nàng. Nhưng đồng nhi không sợ hãi cũng liền thôi, như thế nào còn có thể đối này ôm có chờ mong? Nhìn nàng về mặt thất vọng sắc, hạo hỏi: “Đồng nhi muốn nhìn ta cười?”

Nhìn dã đồng còn thật sự địa điểm gắt đầu, hạo cứng ngắc dặt khóe miệng. Từ biết chính mình tươi cười sẽ làm này muốn hiện lên hạo giường nữ nhân càng thêm điên cuồng về sau, hạo liền không hề nở nụ cười; Mà cuộc sống tàn khốc cùng áp lực biến thành hạo cơ hồ quên yếu như thế nào nở nụ cười.

“Thật khó xem.” Dã đồng bĩu môi, hai tay mới từ hạo trên mặt buông, mà hạo triệt cũng nhẹ nhàng thở ra.

“Nột, triệt ca ca, đồng nhi nghe nói cười mặt Tu La không vui nhân gần người mới cảm thấy triệt ca ca căn bản không phải cười mặt Tu La Xem ra giang hồ đồn đãi cũng không hẳn nhiên có thể tin a!” Dã đồng miễn cưỡng oa ở hạo trong lòng nói.

“Đồng nhi, người là ta bảy tuổi tới nay duy nhất đi một lần ta như vậy gần mà không gọi ta chán ghét.” Hạo triết làm sáng tỏ nói.

Nhớ rõ hần ước chừng mười tuổi thời điểm phụ hoàng phái tới một cái nha đầu, nói là muốn cho hần thể hội nam nữ tình hình. Hần cố nén làm cho cái kia nha đầu đôi hần giờ trò, rốt cục ở nàng ngưng ngưng muốn hôn hần thời điểm nhìn không được phun ra -- đến tận đây, hần không bao giờ nữa muốn tra tấn chính mình, ở phụ hoàng cùng hoàng huynh nhóm muốn đưa đến càng nhiều nữ nhân phía trước bỏ trốn mất dạng, mang binh đánh giặc cũng so với bị này đó đối trá oanh oanh yển yển nhóm vờn quanh tốt rất nhiều. Nay hần có công lao sự nghiệp, cũng là không có người còn dám buộc hần binh nữ nhân, bằng không không chừng hần còn muốn yếu đi ra ngoài đánh thượng mấy trận.

Đã đồng vui nở nụ cười, vẻ mặt đắc ý sắc. Bất luận như thế nào, đã biết này ôm ấp tạm thời chỉ thuộc loại nàng một người thời điểm, nàng vẫn là chỉ không được sung sướng đứng lên.

Ân, của nàng, triết ca ca.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Ác Mộng

“Hong tỷ tỷ, là nha đầu sai lầm rồi, hong tỷ tỷ.....” Cô gái ngã ngồi trên mặt đất, trên mặt đã muốn tràn đầy nước mắt, phí công thân hai tay, hy vọng nữ tử có thể giống như trước giống nhau đến kéo nàng một phen. Nhưng lòng của nàng lý đã muốn biết, đây là không có khả năng. Nhìn nữ tử dứt khoát rời đi bóng dáng, cô gái sắc mặt trong lúc nhất thời trở nên trắng bệch.

Xoa hai má, non nớt làn da thượng đã muốn thũng nổi lên bên, làm cho nguyên bản xinh đẹp khuôn mặt có vẻ chẳng ra cái gì cả. Cô gái dùng sức đè ép áp thũng lên địa phương, đồ hút một ngụm lãnh khí, nhưng nàng lại cố ý kìm, tựa hồ căn bản cảm không đến đau ý.

“Hong tỷ tỷ, nha đầu đau quá, là nha đầu sai lầm rồi, không cần đi.....” Cô gái mặt bởi vì đau đớn đã muốn hoàn toàn vặn vẹo lên, nàng lại không hề dùng tay tính. Nguyên bản trong suốt ánh mắt lúc này có vẻ không hề tiêu cự, trống trơn, nàng giống như là một cái không có linh hồn bỏ ngẫu bình thường.

Rốt cục, trên mặt đau đến chết lặng, cô gái mới cứng ngắc buông thủ, chậm rãi ấn đến trái tim vị trí.

“Nha đầu thực đau quá đâu..... Hong tỷ tỷ.....” Cô gái cảm thấy hảo lãnh, rõ ràng là tháng sáu thời tiết, nàng lại cảm thấy như là ở tháng chạp lý bình thường. Hong tỷ tỷ đánh kia một cái tát so với ngày thường lý người khác khi dễ yếu khinh nhiều lắm, nhưng là nàng lại cảm thấy đau đến tứ chi bách hại, thế cho nên hiện tại căn bản cái gì cũng làm không được.

“Nha đầu sai lầm rồi..... Nha đầu không nên cùng a ngưu ca thượng hong tỷ tỷ.....” Cô gái thì thầm nói nhỏ, tựa hồ ở tự quyết định, nhưng trong giọng nói hồi ý quả thật nùng làm cho người ta trong lòng lên men, “Nhưng là, rõ ràng là yển tỷ tỷ làm, vì cái gì cũng không tin tưởng nha đầu? Hong tỷ tỷ.....”

“Nha đầu, nhanh lên đem đồ ăn lấy, chờ thiếu đâu!” Phòng bếp bác gái mới không để ý cùng của nàng cảm xúc đau, hướng của nàng mông đá một cước, hùng hùng hồ hồ nói, “Hiện tại biết khóc! Kia còn đi cáo kia hai người mặt, yếu người miêu khóc chuột giả từ bì!”

“Không phải ta.....” Cô gái khóc thút thít biện giải nói, không ai nghe của nàng, chính là đau đến đây nhất đại sọt đồ ăn.

Nàng không dám nhân hạ, biên khóc biên lấy đồ ăn, trong tai lại truyền đến người khác khinh miệt bình luận.....

“Thật sự là, a hồng ngày thường lý đối nàng tốt như vậy, nàng còn đi về phía tổng quản mật báo, phá hư a hồng cùng a ngưu hảo sự. A hồng ngày thường lý thật sự là bạch giúp này Tiểu Bạch mất lang.....”

“Chính là, vốn nước chảy thành sông chuyện nhi, bị nàng như vậy nhất nháo, a hồng sợ sẽ phải giả không ra đi.....”

“Nhưng chuyện này có phải hay không có điểm quái? Vì cái gì chích trừng phạt a hồng một người? Không phải cùng a ngưu cùng một chỗ sao?”

“Người không biết, a ngưu bị phu nhân trong phòng tiểu yển coi trọng, cô ý dặn tổng quản không cần trách phạt hần. Tiểu yển hiện tại nhưng là phu nhân trước mặt người tâm phúc nhi, cho dù là tổng quản cũng muốn bán nàng cái tính tới đâu!”

.....

“Không phải ta.....” Cô gái trên tay dùng một chút lực, đồ ăn hành gãy, đồ ăn nước đem của nàng móng tay cũng nhuộm thành lục sắc. Nàng thừa nhận, nàng là đồ tặc, đồ tặc hong tỷ tỷ càng thêm thích cùng a ngưu ca cùng một chỗ, cho nên ở tổng quản đến thời điểm liền không có nói tình, nhìn tổng quản phát hiện bọn họ. Nhưng là, nàng thật sự thấy được, khi đó tiểu yển là cùng tổng quản cùng nhau đến, sau đó liền đứng ở một bên xem diễn. Thẳng đến nàng thất thủ đánh nghiêng thủy dĩa, dẫn tới bọn họ phát hiện nàng cùng tiểu yển, tiểu yển mới cuống quýt đem trách nhiệm toàn giao cho nàng, làm cho nàng xem đến..... Hong tỷ tỷ kia cảm hận ánh mắt.

A hồng bị trùng ngũ roi, toàn thân xui lơ về tới phòng, lại phát hiện cô gái chính canh giữ ở chỗ.

“Hồng tỷ ty..... Nha đầu sai lầm rồi.....” Cô gái thật cẩn thận cầu xin nói, thấy nàng chán ghét ánh mắt, tâm tựa hồ mạnh bị đông lạnh thành khối băng.

“Ngươi sai lầm rồi? Ngươi cho là giải thích hữu dụng sao?” A hồng quát, “Ngươi này ghê tởm tràng tiểu tiện loại, ta lúc trước sẽ không nên giúp đỡ của ngươi! Không phải của ngươi chung quy không phải của ngươi, ngươi cho dù là sử kế phá hư cũng không có dùng! Hiện tại ta thành như vậy, ngươi cao hứng là đi? Lăn! Ta không cần lại nhìn đến ngươi!”

Nhìn môn ở trước mắt mạnh bị quan thượng, cô gái phác đi lên, khóc cầu xin, suốt một buổi tối, thẳng đến của nàng cô hòng ách, cũng không có được đến gì đáp lại. Làm nàng thể lực chống đỡ hết nổi mà hôn đi qua thời điểm, nàng biết, không còn có nhân hội quan tâm nàng Nàng tự tay bị hủy kia đối của nàng duy nhất thương tiếc.....

Dã đồng mạnh bùng tỉnh, cả người đều là niềm cháo mồ hôi lạnh. Ánh vào mi mắt là nàng trong khuê phòng màn, ngoài cửa sổ truyền đến phong tiếng rít, trừ lằn đó ra, im lặng không có gì thanh âm. Nàng ấn ngực, có bao nhiêu lâu không có mơ thấy kiếp trước chuyện tình? Nàng tựa hồ thật lâu không có đã làm mộng, của nàng cảm xúc vẫn buộc chặt, cực độ dễ dàng bùng tỉnh, mà lâu dài tới nay một mỗi cũng làm cho nàng cơ hồ mất đi nằm mơ cơ hội.

Bóc thấp thấp thấp mặt nạ, dã đồng thân thủ xoa xoa trên mặt mồ hôi. Mông lung dưới ánh trắng, đây là hé ra khuynh đảo chúng sinh khuôn mặt, trong ánh mắt hơi hơi trở mắt khiến cho nàng có vẻ đơn thuần mà khả nhân.

Tìm đập dần dần bình phục xuống dưới, dã đồng một lần nữa đội mặt nạ, ôm chần..... Nàng cư nhiên mơ thấy hồng tỷ ty

Không phải của nàng, chung quy không phải của nàng sao? Dã đồng chậm rãi trở về chỗ cũ những lời này..... Không phải của nàng..... Triệt ca ca.....

Dã đồng đồng tử đột nhiên co rút lại, thẳng lăng lăng nhìn chính mình thủ -- này mộng là ở ám chỉ nàng sao? Nếu nàng cường cầu trong lời nói, ngược lại hội mất đi..... Sao? Trong lòng mạnh phát lạnh. Nàng rõ ràng biết được chính mình giữ lấy dục có bao nhiêu sao cường, nếu nhận định người nào hoặc cái gì vậy là thuộc loại của nàng, kia nàng cho dù là hủy diệt cũng sẽ không buông tay.

Nhưng, triệt ca ca không giống với, hẳn không phải nghe phong đảo nhân, không có dùng quá lời thề thảo..... Hơn nữa, hẳn cũng không có gì lý do sẽ đối nàng tốt như vậy. Là nàng lòng tham đâu..... Dã đồng chậm rãi thu hồi thủ, nàng nên hiểu được thấy đủ, triệt ca ca hiện tại đã muốn đối nàng vô cùng tốt, hẳn không phải của nàng sở hữu vật, nếu nàng đi vào cái kia cực đoan trong lời nói, kết quả cuối cùng -- nàng không dám tưởng tượng.

Nàng không nghĩ yếu mất đi triệt ca ca đâu! Nàng không nghĩ nếu một lần ném thủ bị tối tín nhiệm nhân sở vứt bỏ tư vị. Nàng hội hảo hảo khống chế chính mình, quyết không hội, giẫm lên vết xe đổ.

“Hoàn nhi, cũng không phải ngươi lập gia đình, như vậy hưng phấn làm gì?” Dã đồng ở trang điểm kính tiền chậm tư trật tự sát phần, thân nhiên nghe Hoàn nhi ở một bên lú rú nói xong. Buổi sáng ác mộng làm cho của nàng tinh thần không phải tốt như vậy, vừa rồi ở bộ binh thời điểm thất thần thiếu chút nữa không có nghe rõ ràng người bên ngoài trong lời nói.

“Tiểu thư!” Hoàn nhi dùng sức chà chà chân, “Đây chính là tam tiểu thư phải lập gia đình đâu! Lần trước nhị tiểu thư gả cho cái kia người giang hồ, ngài sinh bệnh không có đi, lần này tam tiểu thư gả cho Ngự Sử đại nhân, tiểu thư cũng không thể tái bỏ lỡ!”

“Lập gia đình có như vậy thú vị sao?” Dã đồng vẫn là chậm rãi sát phần, trong mắt hiện lên một tia vẻ lo lắng. Tông kì nghiên gả này Ngự Sử đại phu đã muốn là bốn mươi hơn tuổi, trong nhà có nhất đồng lớn tiểu thiếp, hẳn con lớn nhất so với tông kì nghiên còn muốn lớn hơn hai tuổi. Tông kì nghiên gả quá khứ là làm tái giá, không chừng hội đã bị phu gia thể nào đãi ngộ. Trận này hôn nhân bất quá chỉ dùng để một nữ nhân cả đời hạnh phúc đặt tông tu quốc cùng Ngự Sử đại nhân hợp tác quan hệ thôi.

“Đương nhiên là! Tiểu thư, ngươi tưởng, tân nương tử mặc gả y thật đẹp a! Đây cả đời đã có thể chỉ có một lần nga!” Hoàn nhi tự nhiên không có chú ý tới của nàng cảm xúc, một lòng thăm nghĩ đến kia lập gia đình khi ngăn nắp, lại không biết kia ngăn nắp sau lưng tan nát cõi lòng.

“Cả đời chỉ có một lần?” Dã đồng thân nhiên nói, rốt cục chải vuốt sợi dường như mình y trang, “Đi Tam tỷ nơi nào đây nhìn xem đi, không phải nói giúp đỡ tỷ ty chuẩn bị sao?”

“Ân!” Hoàn nhi hai mắt tỏa ánh sáng vì nàng mở ra cửa phòng, nhìn mắt nàng khó coi quần áo, rốt cục thì không nói gì thêm, vì lảng sau, vui vẻ phía ngoài cửa chạy tới.

“Tiểu thư!” Linh nhi không quen nhìn nói, “Ngươi như thế nào còn ăn mặc như vậy..... Như vậy.....”

“Khó coi?” Dã đồng lạnh nhạt cười, trấn an chụp thượng của nàng kiên, “Hào Linh nhi, không cần làm cho này chuyện này tức giận, để ý có nếp nhăn đi ra. Ta không có vấn đề gì, có liên quan hệ, có khác một thân.”

Không ra dự kiến, còn chưa đi đến tông kì nghiên cửa phòng khẩu, liền nghe thấy bên trong bệnh tâm thần tiếng khóc: “Nương, ta không lấy chồng, ta không cần gả cho một cái tuổi có thể làm cha ta lão nhân!”

“Nghiên nhi, đây là không có cách nào, ngươi gả cho hán ít nhất vẫn là nhà giữa, này nhà kẻ tiểu thiếp làm sao có ngươi tuổi trẻ mạo mĩ? Chính là hướng

về phía cha người, hẳn cũng sẽ không ủy khuất của người.” Ngũ phu nhân an ủi nói, nhưng này hiển nhiên cũng chỉ là nông cạn lời nói, lòng của nàng lý tự nhiên cũng không nguyện chính mình đại nể cho như vậy một người.

“Nuông.....” Tông kỳ nghiên ủy khuất khóc, nhưng trong thanh âm đã muốn đã không có vừa rồi bệnh tâm thần.

“Bé ngoan, nuông biết người không muốn, nhưng là hôm nay nhưng là người mừng rỡ ngày, cũng không nên bởi vì nước mắt vọt không khí vui mừng. Đến phu gia nhiều nhường nhịn một ít, như thế này không cần cấp bọn muội muội nhìn chê cười.” Ngũ phu nhân ôn nhu nói.

Đã đồng cố ý thả chậm cước bộ, đi đến tông kỳ nghiên trước cửa thời điểm, nàng đã muốn nghe không thấy khóc nức nở thanh, nghĩ đến tông kỳ nghiên cảm xúc đã muốn dần dần ổn định xuống dưới.

Bên kia, tông kỳ tuyết mang theo nhân vênh vào tự đắc tiêu sái lại đây, đã đồng tránh được nàng, tự phát làm cho ra lộ, liền thấy của nàng nha hoàn không hề có kỵ lớn tiếng vô môn, kêu lên: “Tam tiểu thư khả ở phòng trong? Bát tiểu thư đến giúp đỡ!”

Mở cửa là ngũ phu nhân, nàng mang theo ôn hòa ý cười: “Cái này phiền toái Tuyết Nhi.”

Tông kỳ tuyết đi vào nội môn, ngũ phu nhân thấy đã đồng, mỉm cười: “Dao nhi cũng đến đây? Cùng nơi vào đi!”

Đã đồng hơi hơi cung kính khom người, bước vào cửa phòng. Đây là thấy tông kỳ nghiên trên mặt đã muốn đã không có gì cảm xúc, tùy ý người sẵn sóc đầu đùa nghịch trang dung. Tông kỳ tuyết ở một bên chỉ huy hạ nhân, nhất phái lãnh đạo tác phong, thần sắc còn phải ý dào dạt; Mà ngũ phu nhân dịu ngoan đứng ở một bên, tùy ý tông kỳ tuyết đùa nghịch, cùng tông kỳ nghiên hai người ngược lại như là phối hợp diễn.

“Bát muội, ta có thể làm chút cái gì sao?” Đã đồng khẩu khí lý mang ti cung kính hỏi.

“Người sẽ không dùng làm cái gì, ở trong này cùng Tam tỷ có thể.” Tông kỳ tuyết khẩu khí lý hơi có chút không kiên nhẫn, dứt lời, không hề để ý tới đã đồng, tiếp tục của nàng chỉ huy nghiệp lớn. Đã đồng liền cũng không phản bác, im lặng ngồi ở một bên, nhìn mọi người bận rộn.

Nhìn tông kỳ nghiên đem chính mình cảm xúc hoàn toàn chôn dấu lên, đã đồng ở trong lòng thờ dài. Có lẽ, nàng hẳn là yếu cố gắng, nếu đến lúc đó không trĩ ảnh nhập không được tông tu quốc mất trong lời nói, nàng không chừng yếu đối mặt thế nào phiền toái đâu.....

Hết thấy chuẩn bị cho tốt sau, tông kỳ tuyết giao cho nói: “Tam tỷ, lần này gả cho Ngự Sử đại nhân nhưng là phúc của người khí đâu! Đến phu gia, khả nhất định không cần đã đánh mất chúng ta tả tướng phủ mặt nha!” Đã đồng thương hại nhìn tông kỳ nghiên miễn cưỡng cười đáp ứng, nhìn nàng không toát ra một tia bất mãn cảm xúc, không khỏi càng thêm kiên định chính mình tín niệm.

Nàng nhất định phải làm cho không trĩ ảnh cưới tông kỳ dao..... Nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Nhìn Trộm

“Triệt ca ca.....” Đã đồng thủy mâu lý giống như dẫn theo tầng sương mù, nàng nhuyển thanh gọi hạo triệt, trong thanh âm ẩn có khiêu khích ý. Mềm nhẵn tay nhỏ bé không an phận chui vào hạo triệt quần áo, mạn vô mục đích vuốt ve, tán ra một cổ, khó có thể ngôn dụ xinh đẹp hơi thở. Đồ bùng thần cánh hoa hơi hơi mở ra, một bộ nhảm quân nhảm nhấp tư thái.

Hạo triệt nhìn không được hôn lên đi, tham lam nhắm nháp của nàng hương tân, nhìn của nàng con người trở nên càng phát ra sương mù.

Đã đồng đi cà nhắc, đáp lại hân hôn, tay nhỏ bé càng phát ra không an phận đứng lên.

Hắn khó kìm lòng nổi thân thủ cời của nàng vật áo, hai tay theo của nàng hai má bắt đầu, một chút xuống phía dưới dao động, chạm đến nàng như tơ trù bàn da thịt, chạm đến nàng càng phát ra nóng cháy thân thể..... Hắn tuy rằng không nghĩ phản cảm nàng nam tử thân thể, nhưng lại cảm thấy giống như mộng yếm. Tề điệp rốt cục vẫn là đầu đầy đại hân theo trong mộng tỉnh lại.

Lại làm loại này mộng! Tề điệp không khỏi cười khổ, nhưng mỗi khi đều ở trong này đình chỉ, bưng tỉnh. Hắn đẩy ra cửa phòng, tùy ý gió lạnh chui vào hân vật áo, đi tới bên cạnh giếng, đánh dùng nước lạnh đón đầu kiều thượng, thể này mới áp chế đốt người dục hỏa. Hắn suy sụp ngồi ở thượng, tùy ý giọt nước mưa theo hân tóc dài hoạt hạ, tích lạc trên mặt đất, biến mất. Hơi lạnh gió đêm thổi tới hân thấp sam thượng, có vẻ phá lệ rét lạnh, cũng thôi tan hân lo lắng suy nghĩ.

Chẳng lẽ..... Hắn thích là nam nhân sao? Tề điệp vô lực nghĩ, hắn nghĩ đến chính mình bị nữ nhân đụng vào khi ghé tẩm cảm giác, nhưng là nghĩ như thế nào hắn cũng không khả năng sẽ thích nam nhân đi! Đồng nhi.....

Tề điệp hô khẩu khí, hân thừa nhận, hân tường hôn nàng, này ý niệm trong đầu đã muốn quán quanh hắn thật lâu. Hắn nghĩ tới chính mình có lẽ là cần tìm cái nữ nhân, nhưng là hân phát hiện chính mình đối mặt này nữ nhân thời điểm như cũ là không có gì dục vọng. Hắn buồn rầu lắc đầu phát, mồm to hồ

hấp ban đêm không khí, trước mắt cũng là không ngừng hiện lên đồng nhi nhất nhĩ mày cười. Hắn đơn giản bả đầu thân vào thủy dừng lý, hẳn rút cuộc là làm sao vậy?

“Ta nói, lục đệ, người hiện tại tốt xấu cũng mười sáu tuổi, như thế nào ngay cả cái thông phòng nha đầu đều không có? Người sẽ không thật sự cùng bọn lính ngây người lâu lắm, thích thượng nam nhân đi?” Tam hoàng tử sờ tề vân thuận miệng đánh thú, lại thấy tề điệp sắc mặt có một tia mất tự nhiên, không khỏi kinh ngạc trừng lớn mắt, “Sẽ không bị ta đoán đúng rồi đi?”

“Như thế nào khả năng!” Tề điệp lạnh lùng nói, nhưng tề vân cũng là từ giữa nghe ra một tia quần bách, không có hứng thú càng đậm: “Ha ha, nhìn qua thật là có chuyện như vậy nhi! Chắc chắn.....”

“Không cần nói bừa!” Tề điệp cả người tàn mát ra lạnh khí.

Tề vân chà xát thủ, hi da khuôn mặt tươi cười nói: “Ta nói, lục đệ, người yếu thật tốt này một ngụm cũng không có gì cùng lắm thì. Ở nam thị có một tiểu quan quán, nơi đó thiếu niên một đám cũng không so với nữ nhi gia kém, nhất là cái kia thanh nguyên, so với nữ nhân bộ dạng đều tuần tú! Như thế nào, có hay không hứng thú đi nhìn một cái?”

“Ta không có cái loại này mê!” Tề điệp khầu khí dày đặc, nhưng tề vân lại nghe ra bên trong do dự, mang thêm một phen hỏa nói: “Yên tâm, ta sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói..... Ai, ta cũng không có nói người có loại này mê nha! Chúng ta chính là đi xem không phải? Đi xem đi!” Tề vân nhìn hấn sắc mặt, trong lòng vẫn là có điểm bối ngờ, nhưng vẫn là lớn mật nói.

Tề điệp trầm mặc trong chốc lát, mở miệng: “Đừng cho bất luận kẻ nào nhìn đến.”

“Đây là tự nhiên!” Tề vân miệng đầy đáp ứng nói, hấn bị phong làm tối phong lưu hoàng tử, tự nhiên có chính mình một bộ phương pháp tiến kia phong lưu nơi, như thế nào cùng giải quyết người bình thường giống nhau theo đại môn xuất nhập đâu? Hơn nữa kia tiểu quan quán cũng không phải thực làm người tán thành địa phương, tự nhiên cũng có một bộ giữ bí mật thi thố, căn bản không cần lo lắng bị nhận nhận ra.

Đến ban đêm, hai người liền đang đi nam thị, tề điệp tuy rằng là đáp ứng rồi, nhưng hấn trong lòng khẩn trương cũng là ai cũng không biết -- nếu hấn thật sự thích là nam tử.....

Một cái thanh nhĩ cách gian lý, tề điệp cùng tề vân hai người mặt đối mặt ngồi. Phòng này chính là làm cho người ta xem, trên tường có một không lớn không nhỏ không, cách vách ở động giữ thả hai cái đại ngăn tủ, sẽ không dẫn nhân chú mục, lại vừa lúc làm cho phòng này nhân có thể thấy thanh nguyên trong phòng động tĩnh.

Qua sau một lúc lâu, thanh nguyên trong phòng rút cục truyền đến động tĩnh, một cái gầy thiếu niên cùng một cái trắng hán đi đến. Tề điệp giống như lơ đãng nhìn về phía cái kia lỗ nhỏ, tuy rằng trên mặt như cũ là không chút biểu tình, trong tay cái chén cũng là bị niết cực nhanh, hấn tìm đập cũng gia tốc lên. Cái kia gầy thiếu niên bộ dạng cực kỳ tuần mỹ, nữ tử bàn tinh xảo khuôn mặt thượng có dụ hoặc thần sắc, có vẻ thiên thành nổi danh mỹ nữ cũng không tương cao thấp. Nếu không phải nhìn hấn bằng phẳng bộ ngực, nghĩ đến không ai hội nghĩ đến hấn là cái nam tử.

“Lục đệ, hấn chính là thanh nguyên. Ngô, nhìn lục đệ mặt, nhưng thật ra không biết là hấn có cái gì đẹp mặt..... Ách, ta cái gì cũng chưa nói.....” Sờ tề vân cười theo nói, hấn cũng không có ám chỉ cái gì, bất quá là ăn ngay nói thật thôi, tề điệp có tất yếu thả ra lớn như vậy sát khí sao?

Trùng mắt nhìn tề vân liếc mắt một cái, tề điệp quay đầu tiếp tục nhìn cách vách phòng động tĩnh.

Thanh nguyên nhất cử nhất động trong lúc đó lộ vẻ dụ hoặc ý, kia trắng hán không có nhẫn được bao lâu liền tiến nhập chính đề. Bọn họ góc độ vừa lúc nhìn thanh nguyên dụ hoặc cử chỉ, tề điệp lại hoàn toàn không có cảm thấy có gì xúc động, chỉ có vị lý hơi hơi phiền giáo. Nhìn cách vách hai người ngã vào trên giường, phát ra dâm mỹ chi âm, tề điệp cuối cùng nhìn không được: “Đi thôi!”

“Đi? Lục đệ, người.....” Tề vân xem nhưng thật ra hăng say, thấy tề điệp đã muốn đứng dậy, không khỏi kinh ngạc hỏi, “Người không phải tưởng chính mình đi.....”

Bất quá hấn trong lời nói không có tiếp tục nói tiếp, tề điệp mới vừa đi tới cửa liền giúp đỡ khung cửa nôn khan lên, hấn có chút mắt choáng váng, lảm bảm nói: “Không như vậy nghiêm trọng đi.....”

Bất quá hấn trong lời nói còn không có nói xong, tề điệp bóng dáng đã muốn biến mất, chỉ để lại sờ tề vân một người sờ không được ý nghĩ.

Thật sự là..... Ghê tởm..... Tề điệp mãi cho đến một chỗ trống trải chỗ mới ngừng lại được, cả người còn lưu lại cực độ không khỏe cảm giác. Hấn dùng lực đóng nhắm mắt, hấn như thế nào hội toát ra ngu xuẩn như vậy ý niệm trong đầu? Kia hai người lời lẽ giao triễn, hoàn toàn không có làm cho hấn cảm thấy gì ngọt cảm giác, tựa như nhìn đến đồ tề phô thượng hai phiến heo hơi thịt dây dưa cùng một chỗ; Kia dây dưa mà ra chất lỏng như là đồ tề mỡ hôi chảy xuôi đến kia hai phiến trư thịt thượng -- còn có kia thanh nguyên biểu tình, còn không có này muốn mị hoặc nữ nhân của hấn chân thành, cái loại này nịnh nọt hưởng thụ lại tràn đầy chán ghét biểu tình, giống như là phát ra môi mặt, quả thực gọi người buồn nôn.

Tề điệp không tự chủ được run lên đầu, ý đồ đi trừ cái loại cảm giác này. Hấn như thế nào khả năng đối đồng nhi làm ra loại chuyện này? Nếu hấn thật sự dám làm như thế trong lời nói, phòng chừng đồng nhi cũng chịu không nổi đi!..... Không, hấn tuyệt đối sẽ không tại như vậy suy nghĩ! Thật sự là rất hủy hấn đồng nhi hình tượng.

Ở tại chỗ đứng trong chốc lát, tề điệp mới chậm rãi trở về đi đến. Hấn có thể khẳng định hấn thích tuyệt đối không phải nam nhân, ít nhất lần trước bị tề

vân tha đi thanh lâu xem thời điểm cho dù không thích, nhưng không có như vậy buồn nôn cảm giác. Đồng nhi..... Tề điệp nuốt khẩu nước miếng, giống như ngày cả như vậy, hần như cũ đối đồng nhi có dục..... Quên đi, về sau rồi nói sau!

Ở trên đảo ngời này hồi lâu, Tư Không thuần rốt cục không giống vừa mới bắt đầu như vậy đem chính mình nhốt tại một cái âm u trong phòng. Hần ngày thường lý cũng bắt đầu cùng những người khác có trao đổi, tựa hồ dần dần thích ứng trên đảo cuộc sống.

“Đi? Thuần, ngươi ở họa cái gì nha?” Điệp Y tò mò tham quá nhìn, Tư Không thuần lại đem họa giấy lôi kéo, nàng liền cái gì cũng không có nhìn đến.

Điệp Y biến miệng, trên mặt trong nháy mắt toát ra ủy khuất thần sắc, nhưng lập tức khôi phục bình thường, nhìn đến đã đồng hướng nơi này đi tới, vui phác tiến lên đi, ôm cô: “Hoa hoa, nhĩ hảo vài ngày chưa có tới đâu!”

Tư Không thuần sắc mặt âm ám, cầm bút thủ cũng nắm thật chặt. Hần không nói gì thêm, cầm họa giấy liền đi vào trong phòng. Ắt tại chính mình cánh tay thượng không hề tự giác Điệp Y, ý xấu cái gì cũng không có nói, mà là thân thủ nhéo nhéo của nàng mặt: “Cáp, mỹ nhân, tưởng ta?”

“Đó là đương nhiên!” Điệp Y tự nhiên hồi đáp, “Hoa hoa, ngươi này hai ngày không ở trên đảo, đều không có nhân giúp ta thí tân chế độc được!”

“Ân? Triệu lời làm gì đi?” Đã đồng thấy Tư Không thuần cước bộ một chút, không khỏi không có đẩy ra Điệp Y.

“Hần nha! Gần nhất cửu tử thảo yếu nở hoa rồi, hần đi ra Thiên Sơn lên rồi.....” Điệp Y chính mình buông ra nàng, bắt đầu ở quần áo lý tìm này nọ, “Hoa hoa, nếm thử!”

Đã đồng chính là nghe thấy một chút, sau đó liền đem kia bao thuốc bột toàn bộ đầu đến trong miệng: “Ngô..... Điệp Y, hiệu quả không sai, là đoạn trường thảo? Nhưng là ta cảm thấy nếu ngươi nhiều phóng một ít cô linh chi trong lời nói hiệu quả hội càng thêm tốt..... Dù sao kia này nọ cũng có thể tăng tiến độc được được tính.....”

“A? Phải không?” Điệp Y chính mình thật cẩn thận thường thường, vui vẻ nở nụ cười, “Cám ơn hoa vài len sọc!”

Nhìn Điệp Y vui chạy vào lầu nội, đã đồng không khỏi nở nụ cười. Tiếp xúc thời gian dài quá, liền đã biết Điệp Y cũng chính là một cái tính quái đã có chút tri độn cô gái, làm cho người ta không tự chủ được cảm thấy đáng yêu cực.

“Ta nói, Tư Không thuần, ngươi còn tính ở nơi nào xem bao lâu?” Đã đồng ngồi ở trên cỏ, thần nhiên ra tiếng..... Ai, chính là Điệp Y làm cho nàng giúp đỡ thử độc, hiện tại nàng lại cảm thấy có chút vô lực. Toàn bộ trên đảo, cũng liền Điệp Y một người là cô vũ nàng lấy thân thử độc -- khụ, tuy rằng mục đích là vì thí nghiệm nàng nghiên phát độc được..... Xem như mục đích không thuần?

Tư Không thuần theo bóng ma lý đi ra, yên lặng nhìn đã đồng: “Cho dù ngươi là Các chủ, ta cũng sẽ không buông tha cho.”

Đã đồng về mặt hắc tuyến nhìn hần, cảm tình này nam nhân là đem nàng làm như tình địch sao? Nàng cảm thấy chính mình ra vẻ cũng không có làm cái gì nha -- “Ta cùng Điệp Y là trong sạch.” Đã đồng lạnh nhạt trần thuật nói.

Tư Không thuần ngăn người, vốn tưởng rằng đại khái yếu khoa tay múa chân một phen, nhưng thật không ngờ đã đồng cư nhiên hội nói như vậy.

“Ngươi nếu thích Điệp Y, vậy chính mình đi tranh thủ, mà không phải đến cùng ta nói.” Đã đồng nói, “Ta không có khả năng hội cùng Điệp Y có cái gì, nhưng là nếu ngươi vẫn là như vậy đối nàng như gần như xa trong lời nói, nàng nếu như bị trên đảo này hần nam nhân thường điệu đã có thể không liên quan chuyện của ta.”

Đã đồng nói xong, cảm thấy chính mình nhiều, liền đứng dậy hướng thư phòng đi đến. Cảm giác được Tư Không thuần như đang ngẫm nghĩ lời của nàng, đã đồng không khỏi toát ra mỉm cười..... Nay hai cái đứa ngốc nha! Rõ ràng đều thích, làm gì còn không mau điểm biết rõ ràng đâu? Đương nhiên, nàng tuyệt đối sẽ không thừa nhận, cũng chính là làm cho hai người đến nay còn như vậy ái muội đặc tội khỏi đầu sỏ -- ân, khó được có hai cái đứa ngốc có thể ngoan ngoãn, nàng đó sẽ không hạn chế chính mình thú vị..... Bất quá, nàng không nghĩ thật sự phá hư bọn họ cảm tình, nếu hai người kia còn vẫn duy trì “Hần yêu không thương ta?” “Nàng thích là Các chủ.” Như vậy trạng thái, nàng sẽ lo lắng trợ giúp một phen.....

Đã đồng khoe miệng tràn đầy nghịch ngợm ý cười -- cuộc sống thật sự là rất đẹp hảo đâu!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Y Nhân Hiên

“Không trĩ ảnh, ngươi đi không đi?” Bên cạnh có nhân hỏi.

Đã đồng sừng sốt, nhìn thu thập này nọ mọi người, lại ngừng đầu nhìn xem tôn tư xa: “Này..... Chúng ta là mệnh quan triều đình, đi chỗ đó hạ lưu chỗ.....”

Không tốt lắm đâu?”

“Đây là phong lưu không phải hạ lưu! Ai, quên đi, đừng gọi hần, tiểu tử này mao đầu không có dài tề, đi cũng là bạch đi.” Có nhân không kiên nhẫn nói.

Tôn tư thấy xa đã đồng đang nhìn hần, mở miệng nói: “Không hiền đệ thật sự không đi?”

“Ách.....” Đã đồng do dự mà, nhìn đến người khác đều hướng ngoài cửa đi đến, thế này mới kêu lên, “Chờ ta một chút!”

Như vậy làm việc, tự nhiên có người ở một bên trên ghế, đã đồng liền sợ hãi đi theo phía sau, cũng không dám phản bác, trên mặt còn có khả nghi đồ ửng.

“Không hiền đệ kỳ thật không cần như thế khẩn trương.” Tôn tư xa khó được cười nói, “Này không phải cái gì cùng lắm thì chuyện.”

“Nếu là bị Thánh Thượng đã biết.....” Đã đồng khẩn trương nói, hai mắt còn vụng trộm về phía một bên ngấm đi.

“Cáp, loại này việc nhỏ, làm sao sẽ có người nói cho Thánh Thượng nha! Này trong triều lại có ai không thượng quá thanh lâu?” Đồng hành lí lệ nói, “Huống hồ này cũng không phải mệnh lệnh rõ ràng cấm chuyện nỉ, có khi ở thanh lâu lý còn có thể thấy hoàng tử đâu!”

“Thật sự?” Đã đồng về mặt không dám tin bộ dáng.

“Đương nhiên, không chừng hôm nay là có thể nhìn đến tam hoàng tử đâu!” Lí lệ cười ha ha, “Người tiểu tử này, cũng quá cẩn thận rồi! Làm ra này phở bộ dáng, không phải không có bạc đi?”

“Mới không phải đâu!” Đã đồng không được tự nhiên nói, mắt thấy y nhân hiện ngay tại trước mặt, nàng không khỏi ở cước bộ. Hôm nay bởi vì một việc vật mà chậm chạp, giờ phút này đã là hoàng hôn, y nhân hiện trước cửa đã muốn bắt đầu mời chào sinh ý. Nhìn này nữ tử mặc cực nhỏ, đã đồng liền lại có khiếp ý: “Này..... Quả thực chính là có thương tích phong hoá.....”

“Tĩ ảnh, người như thế nào như vậy xoay nhãn nhó niết? Như thế này đến lâu lý không nên bị dọa hôn mê bất tỉnh?” Lí lệ đẩy nàng một phen, “Đừng giống cái lão cữ kỹ đường như! Ở loại địa phương này tái nói như vậy, nhưng chỉ có của người không phải!”

Đã đồng liền bị ồm ờ vào y nhân hiện, sắc mặt hồng càng đáng yêu, làm cho bên cạnh đồng nghiệp hảo hảo cười nhạo một phen.

“U, vị công tử này, nhưng là lần đầu tiên đến này y nhân hiện?” Chủ chứa nhiệt tình đón đi lên, “Có thể có thích cô nương?”

“Tam nương, ta này tiểu huynh đệ nhưng là nhát gan thật sự, kêu các cô nương nhưng đừng quá nóng tình, vạn nhất làm sợ hần đã có thể không tốt!” Tôn tư xa mở miệng nói. Đã đồng trong mắt kinh ngạc chợt lóe mà qua, thân thể tuy là ở hơi hơi trốn tránh, cũng là suy nghĩ, ngay cả này khối đầu gối đến nơi này đều giống thay đổi cá nhân đường như, này đồ ra ngoài của nàng dự kiến đâu!

“Tiểu công tử nhìn qua còn chưa cùng quan đi? Không có việc gì, trước lạ sau quen thôi! Về sau nhiều đến vài lần sẽ biết!” Tam nương cười nói, “Kia, các vị công tử, vẫn là ở trên lầu nhả gian sao?”

“Đó là tự nhiên!” Bên cạnh đồ bình mở miệng nói, “Nhớ rõ cho hần tìm cái thông minh điểm cô nương!”

Mọi người nói chêm chọc cười đi rồi lên lầu, đã đồng né tránh người chung quanh, động tác có chút câu thúc, liền dừng ở mặt sau cùng. Nhìn bọn họ có một khoảng cách về sau, đã đồng đối tam nương phân phó nói: “Làm cho nguyệt xu hôm nay buổi tối trước không cần tiếp khách, ta quá trong chốc lát đi tìm nàng.”

Tam nương sắc mặt khê biến, tuy rằng rất nhanh liền khôi phục lại đây, nhưng trong thanh âm còn tràn đầy kinh ngạc: “Các chủ?”

“Ta nói rồi, không có cho người xem quá lệnh bài ta liền không phải Các chủ.” Đã đồng thanh âm lạnh lãnh, “Ta cùng khác khách nhân là giống nhau, ta chỉ là ở vì nghe phong các làm việc thôi.”

“Nha, tuyết bay cư nhiên vẫn là không trĩ ảnh, này đồ làm cho ta kinh ngạc đâu!” Tam nương dù thú vị nói.

“Có chút nói biết là có thể, không cần thuận miệng nói lung tung.” Đã đồng dưới chân không ngừng, thanh âm cũng là lạnh hơn điểm, “Dù sao không trĩ ảnh về sau có lẽ hội thường xuyên thượng thanh lâu, ta liền dùng này thân phận đến đây.”

“Một cái không trĩ ảnh hảo đại mặt mũi, nhưng thật ra có thể gọi vào ta lâu lý hoa khôi.” Tam nương cười nói.

“Ta sẽ né tránh bọn họ, người chỉ cần làm theo thì tốt rồi!” Đã đồng miếu máo nói.

“Hảo, hảo, của ta tiểu Các chủ.....” Tam nương cười nói, mắt thấy phòng ngay tại trước mắt, nàng phản thân đi trở về cửa.

“Ta nói, trĩ ảnh, người không phải lớn như vậy điểm địa phương liền lạc đường đi!” Lí lệ hướng nàng cử nhắc tay trung cái chén, ôm chầm bên người cô nương, “Chúng ta còn tưởng rằng người lâm trận bỏ chạy đâu!”

“Như thế nào hội!” Đã đồng đi vào phòng trong, thấp giọng oán giận nói, “Nơi này nhân thật sự là nhiều lắm, còn may mà vừa rồi tam nương hỗ trợ, bằng không không chừng ta còn thực tìm không thấy nơi này đâu!”

Tôn tư xa nhìn bọn họ, vì đã đồng giải vây nói: “Không hiền đệ, nàng kêu ngọc tư, là cái nhu thuận thiên hạ, người thả lỏng chút, ở trong này hoàn toàn không cần như thế khẩn trương.”

Dã đồng cương trực ngồi xuống, nhìn ngọc tư quần quanh đi lên, liền cũng biết lễ thủ tiết cùng nàng bắt đầu nói chuyện với nhau lên, cũng là cùng nàng bảo trì khoảng cách nhất định. Nàng không thích cùng nhân quá độ tiếp xúc, Diệp Y còn chưa tỉnh, nàng thích quần quít lấy nàng, dã đồng liền cũng liền từ nàng. Nhưng là nếu chẳng phải thực, xuất phát từ sát thủ bản năng, nàng không thích làm cho người ta gần người.

Thiên nam địa bắc hồ khanh trong chốc lát, ngọc tư liền ám chỉ dã đồng làm cho nàng đến khác trong phòng đi. Dã đồng uống qua chút rượu, một bộ ngây thơ bộ dáng, không chút nào bố trí phòng vệ làm cho nàng dẫn theo đi ra ngoài.

Phía sau còn truyền đến đồng nghiệp nhóm lớn tiếng trên chóc thanh, dã đồng con người cũng là ở thanh minh bất quá. Nhìn ngọc tư, nàng hỏi: “Nguyệt xu ở nơi nào?”

“Nàng tại kia gian trong phòng.” Ngọc tư nhu thuận trả lời, hoàn toàn đã không có vẻ rời trong phòng khi cái loại này quyền rũ tư thái.

“Ân, ngọc tư, cảm ơn.” Dã đồng cất bước hướng chạy đi đâu đi, ngọc tư liền phản thân đi nơi khác.

Hành lang bên cạnh, trần đầy huyền ảo âm mĩ thanh âm. Dã đồng bóng dáng có vẻ có chút cao ngạo, làm sao còn có vẻ rời không trĩ ảnh cái loại này khiếp đảm, cổ hủ cảm giác? Lược có chút sâu thăm hành lang thượng, dã đồng vô cùng thuần thực đi vào nguyệt xu phòng.

Y nhân hiển là nghe phong các sản nghiệp, nàng đôi khi mắt hứng trở lại trên đảo đi ra nơi này tới nghe một chút nguyệt xu hội báo, nhưng thật ra thực phương tiện, hơn nữa có khi nguyệt xu hội giảng một ít vũ điển sẽ không giảng gì đó, phần lớn là thiên trong thành các loại tin tức, nàng liền nghe, có chút này nọ chính là như vậy, đã biết cũng sẽ biết.

“Nguyệt xu, ta có thể có quấy rầy đến người hẹn hò tình nhân?” Dã đồng cười hỏi, nàng lúc này trên mặt đã muốn là hạ tuyết bay bộ dáng.

“Người nếu thật sự quấy rầy đến ta, người nghĩ rằng ta và người còn có thể ở trong này?” Nguyệt xu trở về nàng một cái cười, “Bất quá, tuyết bay, người này tiểu thân thể cũng đến thanh lâu, được không?”

“Đương nhiên không được, cho nên mới đành phải nghe một chút của người thanh âm, nhất ăn no nhĩ phúc lâu!” Dã đồng ở trong phòng nhuyển thấp thượng dày nằm xuống, nguyệt xu liền không hề nói giỡn, còn thật sự về phía nàng hội báo nổi lên thiên thành các thể lực lớn hướng đi. Dã đồng thân nhiên nghe, cũng không phát biểu gì bình luận, giống như là đang nghe chuyện xưa bình thường. Của nàng biểu tình như vậy tự nhiên, hai mắt thích ý híp, mặc cho nguyệt xu thấy thế nào cũng xem không được nàng rốt cuộc trong lòng có ý kiến gì không.

“Quên đi, hôm nay đi ra nơi này đi!” Dã đồng đột nhiên ra tiếng nói.

Nguyệt xu ở khẩu, hoang mang nhìn về phía nàng: “Người có việc gì? Như vậy vẫn?”

“Không, người có thể đi trước nơi khác.” Dã đồng khoe miệng gọi lên một chút sung sướng ý cười, “Có khách người đến.”

Nguyệt xu càng phát ra hoang mang, không biết dã đồng ý muốn gì chỉ. Nhưng nàng xem xem dã đồng kia mặt quý dị tươi cười, rốt cục vẫn là quyết định cái gì cũng không hỏi, đứng dậy, ly khai này bản thuộc loại của nàng phòng.

“Nếu đến đây, lại vì cái gì yếu né tránh đâu?” Dã đồng nhìn trống trải phòng, tựa hồ ở làm bầm lâu bầu, nàng bưng lên rảnh tay biên ly trà, “Ta không thích người khác như vậy nhìn ta, đương nhiên, nếu là người chết trong lời nói, ta nhưng thật ra không ngại.....”

Theo nóc nhà cao thấp hạ xuống một bóng người, dã đồng nhất câu thần: “Như thế nào? Mỹ nhân, mỗi lần đều xuất hiện ở cửa ta trong phòng, là muốn ta sao?”

Người tới một thân hắc y, yên lặng nhìn dã đồng, sau đó mở miệng nói: “Ta đồng ý nguyện trung thành cho người, giúp ta.”

Dã đồng gọi lên một chút kỳ dị tươi cười, tùy tay lấy ra lời thề thảo: “Lần trước người chính là thấy này rồi đi đi? Lần này đâu? Rốt cục hạ quyết định quyết tâm sao?”

Người tới không nói gì thêm, tiếp nhận lời thề thảo, há mồm nuốt vào: “Ta thề, nguyện trung thành cho trước mắt người.”

“Hảo ngắn gọn lời thề.” Dã đồng nhún vai, tuy rằng chân chính có dùng là là lời thề thảo, nhưng là như vậy nhỏ bé nhanh nhẹn lời thề nhưng thật ra cũng ít gặp, người bình thường tuyên thệ phía trước đều đã nghĩ đến rất nhiều, tự nhiên nói cũng rất nhiều.

“Được rồi, vô lâm thứ nhất mỹ nữ, lạc ý tịch?” Dã đồng nghiêng ngả nói, thấy trước mắt nhân sắc mặt khê biến, “Truy người của người là Uất Trì phong?”

Người tới sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vốn nghĩ chính mình cho dù là nguyện trung thành, cũng không nhất định sẽ làm nhân biết chính mình hết thấy, hơn nữa nàng không nhiều tin tưởng này thảo hiệu quả, nhưng không có nghĩ đến chính mình hết thấy đã muốn bị trước mắt này nhân cấp sờ thấu: “Người đi điều tra ta?” Của nàng khẩu khí thực phần nộ.

Dã đồng như cũ cười: “Ân, quên tự giới thiệu, nghe phong các Các chủ, hạ tuyết bay.”

“Ngươi..... Ngươi là không phải hạ bộ sẽ chờ ta chui?” Lạc ý tịch sắc mặt trắng nhợt.

“Ân, cũng không hẳn nhiên, chính là ngươi lại nhiều lần xuất hiện ở cửa ta trước mặt, ta tự nhiên muốn tra nhất tra xét.” Dã đồng nghe ngoài cửa sổ thanh âm, đột nhiên động thủ cởi áo khoác, đem ý tịch áp đến trên giường “Ta nói, này có thể ngốc một lát nói sau, trước làm cho ta đem cái kia Uất Trì phong cấp giải quyết rốt nói sau.”

Ý tịch theo bản năng vươn tay ý đồ đẩy ra nàng, lại mạnh sừng sốt, không hề ngôn ngữ.

Uất Trì phong theo ngoài cửa sổ vọt tiến vào, thấy được hai bóng người vén ở trên giường, vì lảng.

Dã đồng xoay người xuống giường, sửa sang lại áo, về mặt bất đắc dĩ sắc: “Ta nói, Uất Trì phong, ngươi này đã muốn không phải lần đầu tiên đánh gãy của ta chuyện tốt đi? Ngươi bắt quá là truy cái nữ nhân, làm gì mỗi lần đều phải đuổi tới cửa ta trong phòng đến?”

Bởi vì tiền vài lần kinh nghiệm, Uất Trì phong lần này nhưng thật ra không có bao nhiêu dây dưa, nói thanh “Đắc tội” Liền phiên cửa sổ lại liền xông ra ngoài, hướng về không biết tên địa phương đuổi theo. Dã đồng nhún vai, nhân tư duy xu hướng tâm lý bình thường nha..... Thật đúng là.....

“Hắn một chốc còn không hội nghĩ đến trở về. Ngươi nếu yếu trốn hắn, vậy trước cùng ta hồi nghe phong trên đảo đi, nàng là tuyệt đối tìm không thấy nơi đó.” Dã đồng mặc vào áo khoác nói. Sau một lúc lâu không có nghe đến động tĩnh, nàng tò mò hồi đầu xem, lại phát hiện lạc ý tịch lảng lảng nhìn nàng..... Dã đồng đánh giá chính mình một phen -- đây là, làm sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Dịch Dung

“Ngươi..... Là nữ nhân?” Ý tịch khẩu khí có nhẹ nhàng do dự, nhưng là thập phần xác định.

Dã đồng sừng sốt,捏 lại ánh mắt: “Ân?”

“Ngươi là nữ nhân.” Ý tịch khẩu khí càng thêm khẳng định, nhìn dã đồng nguy hiểm ánh mắt, nàng nhưng thật ra chẳng phải khản trương, “Ân, khóa ngực kỹ thuật quá kém.”

Nghe vậy, dã đồng khoe miệng có một tia run rẩy -- khóa ngực? Nàng mới mười ba tuổi, căn bản không có nghĩ đến yếu khóa ngực chuyện tình đâu!..... Bất quá, mấy ngày nay tựa hồ thân thể là có chút không giống với

“Ta không có khóa ngực.” Dã đồng nhìn ý tịch liếc mắt một cái, không hề bất kể nàng có hay không theo kịp, thả người theo cửa sổ nhảy xuống, hướng cùng Uất Trì phong tương phản phương hướng đi đến.

“Ân? Nhìn dáng vẻ của ngươi tựa hồ thực đề ý có nhân phát hiện ngươi là nữ nhân, nhưng là lại ngay cả ngực cũng không khóa, ngươi rốt cuộc suy nghĩ cái gì nha?” Ý tịch nhưng thật ra theo đi lên, hoang mang hỏi.

“Cũng không phải mỗi người đều giống ngươi như vậy hội dụng đến của ta..... Ngực.....” Dã đồng đỏ mặt lên.

Hai người chậm rãi tiêu sái, ý tịch thừa cơ đánh giá dã đồng. Sáng ngời dưới ánh trăng, tựa hồ hết thảy vụng về xiếc đều đã hiện hình: “Này, ngươi đội nhân bên ngoài cụ đi!”

Dã đồng lại là sừng sốt, nàng vốn chính là tưởng đem ý tịch mang về nghe phong đảo, dù sao nàng luôn xuất hiện, nhưng thật ra khiến cho của nàng hứng thú. Nhưng, làm nàng khinh địch như vậy liền phát hiện của nàng bí mật thời điểm, tựa hồ có cái gì không giống với --

“Lạc ý tịch, ngươi hội thuật dịch dung?”

Ý tịch hơi có chút tính trẻ con nở nụ cười: “Bằng không ngươi nghĩ rằng ta và ngươi ở võ lâm mình chủ đuổi giết hạ, như thế nào chạy thoát lâu như vậy?”

Dã đồng trầm mặc trong chốc lát: “Dạy ta.”

Ý tịch vì lảng, nhìn nhìn nàng: “Của ngươi mặt nạ là ai làm?”

“Chính mình.” Dã đồng hồi đáp, “Nhưng khinh địch như vậy bị ngươi xem đi ra, nói vậy ta còn có rất nhiều không đủ chỗ. Ngươi, có thể dạy ta đi?”

“Ân, hảo.” Ý tịch đột nhiên cảm giác chính mình đã thấy ra, vừa rồi chính mình bị tính kế bị đè nén cảm đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nhìn dã đồng bộ dáng, nàng cảm thấy giống như này tiểu tử kia cũng không phải cố ý có thể coi là kẻ của nàng, tính ra, vẫn là chính nàng không ngừng xuất hiện ở người khác trước mặt, có như vậy một cái chủ tử, nhìn qua cũng không tệ lắm.

“Này, tiểu nha đầu, ngươi vì cái gì muốn ta làm thuộc hạ của ngươi?” Ý tịch hỏi.

“Không có gì, chính là suy nghĩ.” Dã đồng về mặt vô hại bộ dáng, “Còn có, ta gọi là hạ tuyết bay, nhớ kỹ.”

“Ngươi cái kia cái gì thảo thật sự có tác dụng sao?” Ý tịch hỏi.

Dã đồng phóng ra cảm ứng, ý tịch cảm thấy một cái nhìn không thấy ràng buộc liên hệ nổi lên hai người, mắt đẹp hơi hơi trừng lớn: “Nếu ngươi muốn giết ta.....”

“Lấy công phu của ngươi, ta hiện tại là có thể giết ngươi.” Dã đồng khinh thường nói, “Lời thề thảo chính là làm cho ta có thể đại khái cảm giác được các ngươi vị trí cùng ý tưởng, nếu đối ta có sát ý hoặc là tưởng phản bội, ta sẽ không tha thứ.” Thấy ý tịch trên mặt lộ ra hồi hận thần sắc, dã đồng bổ sung nói, “Đương nhiên, ta sẽ không rõ ràng biết các ngươi ý tưởng, loại này khuy nhân riêng tư chuyện ta còn khinh thường đi làm”

Ý tịch khẽ buông lỏng khẩu khí, đột nhiên nhìn đến trước mắt xuất hiện một cái rất lớn hồ, không khỏi hỏi: “Ngươi muốn dẫn ta đi nơi nào?”

“Nghe phong các tổng bộ, nghe phong đảo.” Dã đồng tìm được rồi chính hồng phòng ở, đang tính gõ cửa, đột nhiên hồi đầu nói, “Chuyện của ta, không được đối người khác nói.” Thấy ý tịch gật đầu, nàng mới yên tâm bắt đầu gõ cửa.

“Hoa hoa, từ tiểu tịch đến đây về sau ngươi cũng không theo giúp ta ! Ta nhưng là muốn ăn đám chua nga!” Điệp Y nhìn dã đồng vừa mới trở lại trên đảo, bên cùng với ý tịch hai người lên lầu, không khỏi bất mãn nói. Trên đảo tuy rằng nhân rất nhiều, nhưng là chân chính đứng ở trên đảo nhân cũng rất thiếu, đại đa số mọi người xảy ra đi tiếp mấy đơn nhiệm vụ, sau đó tái trở lại trên đảo nghỉ ngơi vài ngày, mà trên đảo bạn cùng lứa tuổi liên càng thêm thiếu. Điệp Y ngày thường lý đều ở trên đảo phối trí các loại được vật, tuy rằng gặp được sẽ không chỗ liền có thể đi hỏi triệu lồi, cùng người khác chỗ cũng không sai, nhưng là chung quy là hội cảm thấy nhàm chán .

“Ghen?” Dã đồng khoa trương trừng lớn mắt, “Ta nghĩ đến ngươi thấy được Tư Không thuận liền quên hết tất cả , không nghĩ tới ngươi trong mắt cư nhiên còn có ta nhóm hai cái tồn tại nha!”

Nhắc tới Tư Không thuận, Điệp Y biểu tình càng thêm ai oán : “Ngươi cũng không phải không biết, thuận hấn căn bản không quá để ý ta, hơn nữa chỉ cần bắt đầu vẽ tranh, liền hoàn toàn bỏ qua ngoại giới. Đây hai ngày trên đảo cúc hoa mở, ngươi còn loại nhiều như vậy hi hữu giống, hấn hoàn toàn quên việc..... Nói đến này, hoa hoa, đều là của ngươi sai!”

Dã đồng nhìn nàng cố tình gây sự, về mặt bất đắc dĩ sắc: “Này cũng có thể trách ta nha! Quần lót, nếu ngươi thật sự nhàm chán trong lời nói, cũng có thể đi theo chúng ta cùng nhau đến, nhưng là chỉ sợ ngươi nghe xong sau cảm thấy càng thêm không thú vị.”

Điệp Y lập tức vui nở nụ cười: “Không quan hệ, ta muốn là cảm thấy nhàm chán rồi đi là được thôi!”

Ánh sáng rộng thoáng thư phòng lý, dã đồng lấy ra vừa mới làm xong hé ra nhân bên ngoài cụ: “Nha, tiểu tịch, ngươi xem xem lần này ta làm được thế nào?”

“Ngô.....” Ý tịch tiếp nhận nhân bên ngoài cụ, còn thật sự lấy tay cảm thụ được, sờ soạng thật lâu, mới mở miệng nói, “So với lần trước tốt lắm rất nhiều. Nhưng là biên giác chỗ nếu là nhìn kỹ trong lời nói, vẫn là hội nhìn ra đến.”

“Hoa hoa, này trương mặt nạ không phải là ngươi bộ dáng sao?” Điệp Y thân thủ lấy ra mặt nạ, mặt nạ thiếp đến mặt mình thượng, phát hiện cùng dã đồng hiện tại trên mặt dung mạo giống nhau như đúc, “Chẳng lẽ ngươi yếu người khác tới làm bộ ngươi? Nhưng là không đúng nha..... Lời thề thảo công hiệu chẳng lẽ là có thể dời đi sao?”

“Tiểu tuyết hiện tại mang chính là nhân bên ngoài cụ.” Ý tịch theo Điệp Y trên mặt thủ hạ mặt nạ, “Ngươi xem trên mặt hấn tiếp lời, tái rõ ràng bất quá không phải?” Nàng chỉ vào dã đồng trên mặt nói.

Điệp Y cẩn thận nhìn, thân thủ đem dã đồng mặt bài đến đối diện ánh mặt trời chỗ, lại nhìn nửa ngày, mới phát hiện trên mặt hấn hai nơi không cùng(quân) màu da. Buông xuống thủ, Điệp Y về mặt bất mãn thần sắc: “Có tất yếu sao? Rõ ràng căn bản nhìn không ra đến nha!”

“Thực rõ ràng.” Dã đồng thấy nàng rút cục khẳng buông chính mình ma thảo , xoa mặt mình nói, “Vũ Điệp Y, tuy rằng là nhân bên ngoài cụ, ngươi như vậy dùng sức cảm lấy ta cũng vậy sẽ có cảm giác được không! Chính mình có vẻ buồn, cư nhiên làm cho ta ngã môi, ngươi xem ngươi xem, đều có dấu !”

Điệp Y hiển nhiên không có một tia áy náy thần sắc, ngược lại là hưng trí đạt dào hỏi: “Hoa hoa, nếu này khuôn mặt là mặt nạ trong lời nói, vậy ngươi rút cuộc bộ dạng cái dạng gì nha?”

Dã đồng đẩy ra nàng không an phận muốn bác hạ nàng mặt nạ thủ, khẩu khí có chút lãnh: “Hé ra, không nên tồn tại cho thế giới này thượng mặt.” Nàng lược có chút phiền muộn, của nàng mặt mày bộ dạng càng ngày càng giống kiếp trước mẫu thân, thậm chí so với mẫu thân bộ dáng còn muốn đẹp hơn vài phần; Mả của nàng cái mũi cùng miệng cũng là rất giống kiếp trước phụ thân. Dung hợp cùng một chỗ, là hé ra đủ để xưng là hồng nhan họa thủy khuôn mặt. Này có lẽ là từng cái nữ tử từ sở cầu , nhưng nàng cũng không thích. Nàng không cần nghĩ đến kiếp trước chuyện tình, mỗi khi nhìn đến chính mình kính trung dung nhan, cũng không từ tự chủ hội nghĩ đến kia..... Tội non nốt khi tội tàn nhẫn vết sẹo.

“Ân..... Thực xấu sao?” Điệp Y tự hành hạt nghị, “Chẳng lẽ là xấu nhận không ra người, ngươi mới che đứng lên? Tiểu tịch, nếu so với này khuôn mặt

còn muốn khó coi, cũng có thể che được sao?”

Ý tịch nghe nàng thiên mã hành không tưởng tượng, sắc mặt quái dị nhìn về phía nàng, lại lấy một loại quái dị ánh mắt nhìn về phía dã đồng, sau đó mới hồi đáp: “Ách, lý luận thượng là có thể”

Dã đồng nhìn hai người hoài nghi ánh mắt, hơi hơi có chút vô lực: “Tùy tiện các ngươi nghĩ như thế nào, dù sao ta chỉ yếu thuật dịch dung không có trở ngại là có thể .”

“Nhưng là nha, hoa hoa, ngươi nếu nhất định phải hé ra hoàn mỹ mặt nạ, làm cho tiểu tịch giúp ngươi làm thì tốt rồi, chẳng lẽ nhân bên ngoài cụ còn nhất định phải tự mình làm sao? Ta vừa rồi cũng không đội sao?” Diệp Y về mặt tò mò cực cùng bộ dáng.

Dã đồng đột nhiên sinh ra thật sâu thất bại cảm, cảm tình Diệp Y này hai ngày ở Tư Không thuần nơi đó ăn nhiều lắm bẻ môn canh tìm nàng phát tiết đến đây? Vẫn là nàng cảm thấy như vậy giả ngu sung lãng thuận tiện tìm cách về nàng thân phận tin tức rất thú vị? Chẳng lẽ nàng này thiên hạ thứ nhất tình báo hệ thống Các chủ quả nhiên là bắt tài sao?

“Ta tự nhiên còn muốn làm cái khác mặt nạ -- mà này mặt nạ, ta không nghĩ cho các ngươi nhìn đến.” Dã đồng một bên tinh lại vừa nói nói, thường thức bắt tay vào làm lý vừa mới cảm lại nhân bên ngoài cụ, “Quần lót, ta tuy rằng không ngăn cản các ngươi thỉnh thoảng lại đại đàm của ta này hân thân phận, nhưng là, ngươi không biết là ngươi lời nói mới rồi cũng quá vụng về sao?”

Diệp Y ngược ngừng cười, quả nhiên gần nhất ở Tư Không thuần trước mặt làm nũng tát nhiều lắm, quên dã đồng cũng không phải là tốt như vậy đối phó chủ. Nhưng khẩu thượng nhưng không có thả lỏng: “Dù sao cho dù là nhiều thử cũng sẽ bị ngươi xem đi ra, không có vấn đề gì lạ!”

Dã đồng phiên cái xem thường, quyết định không hề để ý tới nàng, nhìn về phía ý tịch vừa rồi ở các nàng nói chuyện khi lấy ra gì đó: “Àn? Đây là cái gì?”

Cùng loại cho nhân bên ngoài cụ xúc cảm, cũng là hé ra bẹp gì đó thượng có một đột ra viên cầu. Diệp Y tò mò thân thủ sờ sờ: “Ti -- này cầu cụ nhiên còn có thể sự trượt! Yêu ghét tâm!” Nàng ở trên bàn chà xát thử, cảm giác còn lưu lại cái loại này trơn trượt lưu cảm thụ, ghét về phía sau lui lui.

“Giả hầu kết.” Ý tịch nhìn Diệp Y liếc mắt một cái, vừa rồi sờ nhân bên ngoài cụ thời điểm như thế nào không có oán giận? “Nam tử đã lớn sau đều đã có. Ngươi..... Cũng nên không sai biệt lắm.”

Dã đồng cảm lấy trên bàn gì đó, dán tại chính mình yết hầu thượng, có chút không thoải mái..... Nàng thử nuốt khẩu nước miếng, cái kia giả hầu kết sẽ theo cao thấp di động một chút, cảm giác..... Thật là kỳ quái.

“Còn có, ngươi lỗ tai thượng gì đó, cũng muốn sửa chữa một chút, nhìn ra được đến.” Ý tịch nói.

Dã đồng sờ sờ lỗ tai, mặt trên vì che lấp nhĩ động mà thiếp hai phiến cùng nhân bên ngoài cụ giống nhau gì đó. Như vậy cũng sẽ nhìn ra được tới sao? Nàng quyết quyết miệng, cân nhắc.

“Còn có ngươi nên khóa ngực.” Ý tịch ôn hoà bỏ thượng một câu, “Nam tử thất lung cũng không có như vậy tệ.”

“Àn, chỉ biết ý tịch tốt lắm đâu! Cảm ơn nột!” Bị nhiều lần chọc thủng, dã đồng ngược lại là hoàn toàn vui lên, “Trừ bỏ này đó, còn có cái gì sao?” Nàng đứng lên, vòng vo cái vòng.

Sướng nhiên cười vui, tại kia có chút xấu xí khuôn mặt thượng lại cực vì nặng. Ý tịch nhìn nhìn nàng, chính mình cụ nhiên cảm giác được của nàng quyền rũ -- ân, ảo giác, ảo giác

“Ngươi chỉ cần không hiện ra loại này nữ nhi gia kiêu thái, không ai hội nhìn ra đến.” Nàng đứng trọng tâm bình luận.

Dã đồng nháy mắt mấy cái, hơi có chút mê mang, nhưng rất nhanh liền bình thường trở lại. Nàng không rõ ý tịch sở chỉ “Nữ nhi gia kiêu thái” Là cái gì ý tứ, nhưng nàng xác định, chính mình ở bên ngoài là sẽ không như vậy tự nhiên. Ân, cứ như vậy đi!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đồng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Hầu Kết

Đã biết dã đồng đang ở Minh Nguyệt cư lý, hạo triệt cũng không dùng việt bạch chi dẫn, chính mình lên lầu đến dã đồng trong phòng. Đập vào mắt đó là dã đồng nằm ngang ở nhuyễn tháp thượng, thường thức một viên tiểu hạt châu, một bức dày thanh thân tư thái, làm cho hạo triệt tâm thần vi dạng.

“Triệt ca ca?” Dã đồng thu hồi hạt châu, phi thân liền đánh về phía hạo triệt, tràn đầy sung sướng sắc.

Hạo triệt ôm nàng, tự nhiên ngồi ở ghế trên, lại phát hiện dã đồng ánh mắt tinh tinh lạng lạng, làm cho hắn không khỏi có chút hoang mang.

Dã đồng cũng đang nhìn hấn mặt, mà là nhìn chăm chăm hao triệt hầu kết, một bức hứng thú dạt dào bộ dáng. Ân, nàng nhưng thật ra không có cơ hội đi đánh giá nam nhân khác, tuy rằng ý tích nói hầu kết vấn đề, nàng cũng là chưa hiểu rõ hết, cái kia giả hầu kết, nàng cũng đặt ở trên đảo, chính là đã nhiều ngày mặc cao cổ quần áo dùng để che khuất chính mình cổ..... Nói, nàng nhớ rõ ở hắc sơn trên đảo thỉnh thoảng lại cần khai quá này nam hài yết hầu, cũng không nhớ rõ có cái gì không đồng dạng như vậy nha! Chẳng lẽ hầu kết là sau lại dài đi ra sao?

Hao triệt rốt cục ý thức được dã đồng dùng một loại cực vì “Cơ khát” ánh mắt theo dõi hấn yết hầu, trong lòng có điểm sợ hãi, không khỏi nuốt khẩu nước miếng. Đồng nhi đây là đang làm cái gì?

Nhìn hao triệt hầu kết cao thấp di động một chút, dã đồng trong mắt quang mang đại thịnh -- cư nhiên thật sự hội động đầu! Thoáng do dự nhất tiểu hạ, dã đồng liền thân thủ sờ soạng đi lên, cũng là thật cẩn thận dùng đầu ngón tay vây quanh nơi đó chậm rãi đánh chuyển. Ngắc đầu, thấy hao triệt không có gì muốn phản kháng hành động, dã đồng xảo nhiên cười, ngón tay hoạt đến hấn hầu kết thượng, cảm giác được hơi hơi di động, không khỏi ý cười càng sâu. Ân, ý tích cái kia làm được rất giống, nhưng là vẫn là triệt ca ca sờ đứng lên thoải mái chút.

Cổ mạnh mẽ bị dã đồng xúc thượng, hao triệt thân thể không khỏi cứng đờ, bản năng nguy cơ cảm làm cho hấn thiếu chút nữa liền xuất thủ, lại sinh sôi ngăn chặn trụ. Đây là đồng nhi nha! Hấn chậm rãi thả lỏng thân thể của chính mình, nàng sẽ không xúc phạm tới hấn .

Hao triệt nhìn, nàng giống như là một cái đứa nhỏ vừa mới được đến âu yếm lễ vật như vậy vui sướng, suy nghĩ trong lòng không khỏi mềm mại xuống dưới, trên mặt cũng không từ toát ra một chút sùng nịch thần sắc. Thấy nàng ngoạn chính hoan, liền cũng không nhẫn tâm nói đánh gãy, tùy ý nàng đối chính mình giở trò.

Nhưng là, dã đồng cư nhiên như vậy thuần trĩ về phía hấn cười, sạch sẽ , giống như là ánh mặt trời hạ thủy tinh. Hấn thoáng chốc có một loại kinh diễm cảm giác, trong mắt tràn đầy , chỉ còn lại có nàng xán lạn tinh hoa con người.

Hấn ánh mắt khóa chặt nàng, cảm giác được kia mềm mại không xương ngón tay thật cẩn thận đụng vào hấn hầu kết, ngứa , liên quan toàn thân đều tê dại lên. Hấn cảm thấy chính mình toàn thân đều trở nên mẫn cảm lên, dã đồng thờ ra như có như không nhiệt khí theo hấn cảnh biên xẹt qua, thân thể của hấn như vậy nhanh dần tại hấn trên người, hương hương mềm , tựa hồ không có một chỗ không ở gây xích mích hấn thần kinh. Hấn hít sâu một hơi: “Đồng nhi, ngươi đang làm cái gì?”

Dã đồng nghe vậy, hơi hoang mang nhìn về phía hấn, sáng ngời thủy mâu giống nai con nhi bình thường, lại càng phát ra trở nên gay gắt hấn xao động. Nàng không hề tự giác ngắc đầu đề sát vào hấn một ít, theo bản năng liếm liếm thần: “Ách?”

Hao triệt bị nàng xem, đầu óc thoáng chốc trống rỗng -- tuy rằng hấn xác nhận chính mình không có đoạn tay áo chi phích, nhưng là trước mắt toàn thân đều lưu chuyển xúc động là cái gì? Khó hạ có chút vi nhiệt, hao triệt xấu hổ hơi hơi hoạt động một chút.

Thấy hấn sau một lúc lâu không có phản ứng, dã đồng ánh mắt lại nhớ tới hấn hầu kết thượng. Thật xinh đẹp, dã đồng cơ hồ là vô ý thức nghĩ, rất muốn..... Nhẹ nhàng cắn một ngụm.

Hao triệt nhìn nàng tà tà gọi lên khoe miệng, trong lúc nhất thời lại có chút ảo giác, cảm thấy chính mình như là bị yêu tinh theo dõi con mồi -- hấn hướng tới là thợ săn, bị dã đồng như vậy nhìn chăm chăm, cư nhiên có loại kỳ dị hưng phấn cảm. Dã đồng thần càng thấu càng gần, hấn mơ hồ có thể tưởng tượng được đến, nếu là kia mềm mại môi đỏ mọng chạm đến hấn cổ, sẽ là như thế nào làm cho hấn tâm thần nhận nạp; Tim đập đột nhiên gia tốc, trong lòng quá mức đặc hơn chờ mong lại gọi hấn tỉnh táo lại -- nếu là, cái loại cảm giác này thật sự ngọt làm cho hấn càng không thể vãn hồi, lại làm như thế nào? Chẳng lẽ sẽ đối đồng nhi làm ra..... Cái loại này sự sao?

“Ta nói, đồng nhi, ngươi đang làm cái gì?” Hao triệt thu liễm tâm thần, trầm giọng lại hỏi một lần.

Ngón tay hạ hầu kết hơi hơi rung động, dã đồng thể này mới ý thức được chính mình thấu thân cận quá , không khỏi xấu hổ cười cười, ngưng ngừng lùi về rãnh tay, đánh ha ha cười nói: “Đồng nhi cái gì cũng không có làm!” Trời ạ, nàng cư nhiên cứ như vậy bị triệt ca ca hầu kết cấp hấp dẫn mất thần, còn như vậy không chỗ nào cổ kị sờ soạng lâu như vậy.

Nhìn hao triệt hồ nghi ánh mắt, dã đồng thổ thổ lưỡi, thân thủ ôm hấn cổ, làm nũng nói: “Ân, đồng nhi bất quá là tò mò thôi! Triệt ca ca sẽ không để ý , là đi?”

Hao triệt nhìn nàng thanh minh không có một tia tạp chất hai mắt, không khỏi gật gật đầu -- đồng nhi này một phen hành động dẫn phát hậu quả, hấn vẫn là chính mình nghĩ biện pháp áp chế đi.....

Dã đồng ngắc đầu nhìn lên hao triệt, khoe môi nhếch lên nghịch ngợm ý cười: “Triệt ca ca, chơi cò!”

Hao triệt gật đầu, nhìn dã đồng chạy tới lấy bàn cờ, cảm thấy nhẹ nhàng thờ ra. Cố gắng bình ổn chính mình dục hỏa, này thật đúng là..... Ngọt ngào phiền toái nha!

“Triệt ca ca, ta cư nhiên thắng!” Dã đồng không thể tin mở to mắt, vui sướng nhìn hao triệt, trên mặt lại thay hoài nghi vẻ mặt, “Triệt ca ca, ngươi làm cho ta ?”

Hao triệt không có trả lời, tránh nặng tìm nhẹ nói: “Đồng nhi tiến bộ rất nhiều.”

Cố nhiên, hấn thừa nhận, chính mình vừa mới khắp nơi tái làm cho nàng, nhưng là dã đồng tiến bộ cực nhanh đủ để cho nhân xem thế là đủ rồi, bọn họ chích hạ quá vài lần kì, dã đồng cư nhiên là có thể dung hội quán thông, chính mình hình thành một bộ kì lộ, so với chi hấn năm đó học tập chơi cò, nhưng lại cũng không tương cao thấp -- phải biết rằng, năm đó hấn nhưng là bị sự phụ thuộc tài học nhanh như vậy !

Dã đồng nghe vậy, cũng không truy vấn, đại khái đã muốn đã biết hạo triệt phóng thủy chuyện thật. Nhưng nàng đồ không biết là có cái gì không tốt -- hạo triệt muốn cho nàng vui vẻ -- này ý tưởng làm cho lòng của nàng ấm lên.

Tro mặt ra lại một lần bỏ nhào vào hạo triệt trong lòng, hỏi:“Triệt ca ca, nghe nói cười mặt Tu La cự tuyệt có nhân gần người, cho nên đồng nhi mới vẫn không biết triệt ca ca chính là cười mặt Tu La. Vì cái gì?”

Hạo triệt nhìn nàng về mặt chờ mong thần sắc, đột nhiên cảm giác được nàng ở làm nũng, không khỏi cảm thấy buồn cười, cũng là hoàn ở nàng, trong thanh âm có nồng đậm sùng nịch:“Đồng nhi là không đồng dạng như vậy.”

“Không đồng dạng như vậy?” Dã đồng mê mang mở miệng, tựa hồ muốn xác nhận điểm cái gì.

Hạo triệt thủ đặt lên của nàng đỉnh đầu, hơi hơi dùng sức, dã đồng liền thuận theo ngẩng đầu, thẳng tắp xem vào hắc ánh mắt:“Chúng ta đều là cô độc nhân, đồng nhi không biết sao?”

Dã đồng theo dõi hắc ánh mắt, xác thực, bọn họ là giống nhau, cô độc. Nhưng là, hai cái cô độc nhân cùng một chỗ sẽ không cô độc sao? Lòng của nàng trầm trầm, vừa mới cảm thấy hạnh phúc cơ hồ sẽ nhồi ngực gian thời điểm, đột nhiên nhớ tới vài ngày tiền làm cái kia mộng, nàng nhất định yếu cô độc đi? Cho dù là từ ca ca làm bạn.....

Hạo triệt chú ý tới nàng thỉnh linh xảy ra cô đơn, giống như là ngày mùa hè lý phi lạc đoá hoa, yếu ớt mà tốt đẹp. Nhưng hắc lại đột nhiên cảm thấy đau lòng, cái loại này, có chút xa lạ cảm tình.

Dùng sức ôm dã đồng, tựa hồ muốn đem của nàng trống vắng toàn bộ bài trừ bên ngoài cơ thể:“Đồng nhi, ta ở.”

Dã đồng đột nhiên theo vừa rồi trạng thái bị tóm hỏi, hơi có chút mê mang. Đột nhiên cười khẽ lên, là nha, hắc ở, bất luận như thế nào, hắc hiện tại là ở thân thể của nàng bên. Mặc kệ nàng có thể có được bao lâu, làm cho nàng có được hiện tại, đã muốn là rất lớn ban ân.

“Triệt ca ca, nếu muốn vứt bỏ đồng nhi, nhớ rõ lên tiếng kêu gọi.” Dã đồng thân nhiên mỉm cười nói. Của nàng thanh âm rất nhẹ, rất nhẹ, tựa hồ là giảng cấp chính mình nghe, hư không mà lại phiêu miểu. Hạo triệt quả thật không có nghe rõ ràng, một lần nữa nhìn về phía dã đồng:“Cái gì?”

Dã đồng lắc đầu, kia ngoại phóng cô tịch cảm giác nháy mắt biến mất, chỉ để lại nàng ngọt ngào mỉm cười. Hạo triệt có chút bất an tâm, nhưng nhìn không ra dã đồng có cái gì khác thường. Nhìn của nàng tươi cười, hắc mới yên tâm.

“Đồng nhi, quá mấy ngày có sẵn bán hoạt động, đồng nhi khả nguyện theo giúp ta cùng đi?” Hạo triệt hỏi.

“Sẵn bán?” Dã đồng tò mò nhìn hắc, nếu nàng không có nhớ lầm trong lời nói, bảy ngày sau hoàng gia hội tổ chức sẵn bán hoạt động, chính ngũ phẩm đã ngoài quan viên cấp kỳ con nói dòng đều có thể tham gia, hắc nói, chẳng lẽ là này sao?

“Bảy ngày sau, ở phụ cận hoàng gia sẵn bán tràng.” Hạo triệt hồi đáp. Mỗi người đều có thể mang ba cái trong vòng giúp đỡ, hắc vốn không nghĩ muốn dẫn người đi, chính là tính tùy tiện nhìn xem. Dù sao làm một cái tướng quân, này nhà giàu đệ tử căn bản xem bất nhập hắc mắt. Nhưng là hiện tại dã đồng ngay tại bên người, hắc đột nhiên muốn mang nàng đi.

“Làm giúp đỡ?” Dã đồng nhú mi, “Nhưng là đồng nhi không có lấy quá cùng tiền đâu!”

“Chính là mang người tùy tiện đi chơi ngoạn thôi. Nếu là đồng nhi không nghĩ đi, quên đi.” Hạo triệt hồi đáp.

Dã đồng nhìn hắc, trong lòng biết tuy nói là tùy tiện có thể mang theo giúp đỡ, nhưng là mang đi giúp đỡ kỳ thật thuyết minh chính là này quan viên cùng những người đó có chặt chẽ lui tới, coi như là hoàng đế một loại biến thành tra xét thủ đoạn.

“Có thể chứ?” Dã đồng hoang mang nhìn về phía hắc, “Có thể tùy tiện mang một thân phận không rõ người đi sao?”

“Không có vấn đề gì, đồng nhi chỉ cần nói muốn đi hoặc không nghĩ đi có thể.” Hạo triệt hồi đáp. Làm hoàng tử, hoàng đế cũng không sẽ đến tra xét hắc, mà này hắc các huynh đệ cho dù biết rõ hắc chính là sò tề điệp, ở hắc mang theo mặt nạ xuất hiện thời điểm vẫn là xưng hắc vì Lâm đại nhân, liền lấy hắc tuyệt sát môn môn chủ thân phận, bọn họ lại không thể có thể đến quấy rầy đồng nhi.

“Thật sự?” Dã đồng lại xác nhận một chút, nàng không hy vọng chính mình cấp hạo triệt mang đến gì phiền toái. Nhìn hạo triệt gật đầu, nàng mới xả ra một chút bướng bỉnh ý cười:“Nếu triệt ca ca bảo ta đi chơi, kia đồng nhi tự nhiên lấy được la!”

Dù sao lấy không trĩ ảnh thân phận, kia một ngày là vào không được, mà -- nếu đại nhân nhóm đều đi sẵn bán, kia bọn họ tự nhiên để lại giả. Ân, phải đi ngoạn ngoạn đi!

“Bất quá, ta có thể nói tốt lắm, nếu đồng nhi cấp ca ca mất mặt trong lời nói, nhưng không cho trách ta nga!” Dã đồng chu thân nói.

“Tự nhiên không trách đồng nhi.” Hạo triệt lắc đầu, hắc chính là tưởng cái lấy có không cần mỗi lần đều tại đây lâu lý gặp mặt thôi, mặt mũi cho hắc, căn bản không phải cái gì vấn đề.

Dã đồng thật sâu hút khẩu hắc trên người hơi thở -- cùng ca ca cùng nhau sẵn bán..... Có chút chờ mong đâu!

Bạn đang đọc truyện *Dã Đông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.